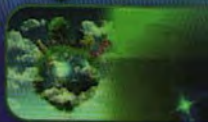

وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ
مِنْ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْخَافِينَ

له خوا غافل مه به

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.afilamontada.com

فاتیح مه لا ره سول شارستی

به رگی دووهم

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
بۆدابه زاندى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

ناوی کتیب: له خوا غافل مه به — بهرگی دووهم —

نوسینی: فاتح مه لا ره سول شارستینی

نه خشانندی نوسین و سهرپه رشتی: مهربوان نه حمهد

نه خشانندی بهرگ: قهیدار

تایپ کردن: ئیحسان نه حمهد

نۆبه ی چاپ: یه کهم، ۲۰۱۵

بلاوکردنه وهی: پرؤزه ی گه شه.

له بهر یوبه رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۳۹۲) سالی (۲۰۱۵) ی پیدراوه.

مافی له چاپدانه وهی ئهم بهرهمه پارێزراوه.

پیشکشه به:

❁ پیغمبهری سهرورم ﷺ، نهو کسهی کهخوا کردی به
رحمت، بۆ هه موو عالم و لابهري هه موو زه حمه تیک.

❁ باوک و دایکی خوشه ویستم.

❁ هه موو مامۆستا کانم.

❁ هاوسهر و هاوژینم (سیوه خان) که هه میسه هاوکارم بوه.

❁ جگهر گۆشه کانم: (محمد و ئیبراهیم و ناسوده و نهفین)
خوای گه وره قبوئیان بفرمویت به خزمه تکاری پهبازه کهی
پیغمبهری خوا ﷺ، و له کیشه و گرفت له گه ل پۆلهی
مسوئمانان بیان پاریزیت.. ئامین..

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٥﴾ [الأعراف: ٢٥]

واته: وه له دل و ده رونتدا يادی په روه ردگارت بکه،
به پارانه وه و ترس و بیمه وه، به بی نه وه ی دهنک
به رز بکه یته وه، له به ره به یانی و دهماو دهمی
نیواراندا، وه له بیتاگیان مه به.

پیرست

وانەى شانزەهەم: ئەى ئەو كۆرۈ كچەى ھاوسەرگىرەيت بۆ

نەكراو، پىشت بە خوا ببەستەو... بەشى يەكەم..... ۱۵

چەند پەيامەت بۆ ئەوانەى ھاوسەرگىريان دواكەوتو:..... ۲۲

پەيامى يەكەم: بزانە دوا كەوتنى ھاوسەرگىرەيت بە ويستى

خوا، خىرى گەرەى تىدايە..... ۲۲

پەيامى دوووم: ئەى كچ و كۆرەكان لە خەيالدا مەژىن لە بارەى

ھاوسەرگىرەيو..... ۲۵

۱- دىن و ئەخلاق سەرەكە..... ۲۶

۲- بە مەرجى زۆر، دەستكەوتنى ھاوسەر دەگمەنە..... ۲۷

۳- ئەو مەرجانەى داواى دەكەى لە خۆتدا ھەيە..... ۲۹

پەيامى سىيھەم: ئاگادارىن خەلكى دەست وەرەندەتە ژيانتان. ۳۷

پەيامى چوارەم: داوین پاكى خۆتان بپارىزن..... ۳۸

وانەى خەفدەهەم: ئەى ئەو كۆرۈ كچەى ھاوسەرگىرەيت بۆ

نەكراو، پىشت بە خوا ببەستەو... بەشى دوووم..... ۴۱

مالى دىنا مەكەنە مەرج بۆ ھاوسەرگىرى..... ۴۹

لە حىكمەتى مارەيى تىيگەن..... ۵۱

ئەى ئەو كەسەى ھاوسەرگىرەيت دواكەوتو، ھەميشە

گەشەينبە و... دووشت بەكە..... ۶۳

- هاوسه رگيرى چه زره تى موسا، هيوابه خشه بۆ هه ژاران! ٦٤.....
- باخه وانىكى هه ژار و هاوسه ريكي دهوله مهنده ٧٤.....
- وانهى هه ژدهيه م: ئاگادارى زمانت به. ٨١.....
- قسه كردن... بۆچى؟ له كوى؟ له گهل كى؟ كهى؟ ٩٠.....
- يه كه م: بۆچى قسه ده كه ين؟ ٩١.....
- دووهم: له كوى قسه ده كه ين؟ ٩٥.....
- سيهه م: له گهل كى قسه ده كه ين؟ ١٠٠.....
- ده بى شيوازي قسه كردنمان به پيى كه سه كان بگورپين ١٠٠.....
- (١) كاتى قسه له گهل دايك و باوكت ده كه يت ١٠٠.....
- (٢) كاتى قسه له گهل هاوسه رى ژيانته ده كهى ١٠٢.....
- (٣) كاتى قوتابى قسه له گهل ماموستا كهى ده كات ١٠٣.....
- (٤) كاتى قسه له گهل كه سيك ده كهى كه پيشتر چا كه يه كته ١٠٥.....
- له گهل كردوو ١٠٥.....
- (٥) كاتى كه قسه له گهل نه خوش ده كهى ١٠٦.....
- (٦) كاتى قسه له گهل قهرزارو هه ژاريك ده كهى ١٠٩.....
- (٧) كاتى قسه له گهل غه مبارتيك ده كهى ١٠٩.....
- (٨) كاتى قسه له گهل نه ياريكت ده كه يت ١٠٩.....
- (٩) كاتى قسه له گهل كه منه ندامتيك ده كهى ١١٢.....
- (١٠) كاتى قسه له گهل پيوارتيك ده كهى ١١٣.....
- (١١) كاتى قسه له گهل چاوپيسيك ده كهى ١١٤.....
- چوارهم: كهى قسه ده كه ين؟ ١٢١.....

چەند پەيغىكى جوان لەبارەى كەم قسەكردن و خۆ دورگرتن لە
نۆزبىلىتى..... ١٢١

وانەى نۆز دەيهەم: لەخوا غافل مەبە و نەبى بە بەندەى

پارەوسامان..... ١٢٧

ئەو تاوانانەى پارە ھۆكارىكى سەرەكە تيايدا..... ١٣١

مروڤەكان دوو جۆرن:..... ١٤٥

جۆرى يەكەم: كەسانىكن پارە پەرستى..... ١٤٥

لە ھەژار يەو ەو دەولە مەندىكى پەزىل!..... ١٤٧

جۆرى دووھەم: كەسانىكن سەرەتەكەيان بەھى خودا

دەزانن..... ١٥١

بە ويستى خوا نەبىت نابى بە خاوەنى ھىچ!..... ١٦١

يەكەم: خاوەنى خەزىنەى ئالتون بوو، بەلام لىتى

بىزاربوو!..... ١٦٢

دووھەم: دواى مردنىشى ھەر پارەى دەدا!..... ١٦٢

وانەى بىستەم: ئەى نەخۆش لە خوا غافل مەبە و دلتىابە

ھەموو دەردىك دەرمانى ھەيە - بەشى يەكەم -..... ١٦٥

سودەكانى نەخۆشى:..... ١٧١

١- نەخۆش بەھىزترمان دەكات..... ١٧١

٢- نەخۆشى پلەى مروڤ لەلاى خواى بەرز دەكاتەو..... ١٧٢

- ۳- نهخۆشی پاک که ره وهی مرۆڤه له گونا هوتاوان..... ۱۷۲
- ۴- نهخۆشی نه بیئت مرۆڤ قه دری له ش ساغی نازانییت..... ۱۷۵
- ئه‌ی نهخۆش له خوا غافل مه‌ به و بزانه: ۱۷۶
- (۱) هه‌موو ده‌ردی ده‌رمانی هه‌یه..... ۱۷۶
- (۲) هه‌میشه گه‌شپین به..... ۱۷۷
- (۳) خیر بکه‌ن بۆ نه‌خۆشی..... ۱۷۸
- بچۆ بۆلای دکتۆری پسپۆر و ده‌رمان به‌کار به‌ینه، به‌لام
- سه‌ده‌قه له‌بیر نه‌که‌ی!..... ۱۸۱
- (۴) په‌نا بۆشتی ناشه‌رعی مه‌ به:..... ۱۸۲
- (۵) وا نه‌زانی نه‌خۆشیه‌که‌ت بی چاره‌سه‌ره!..... ۱۸۴
- به‌دووشتی سه‌یر شیفا یان بۆ هات!..... ۱۸۵

وانه‌ی بیست و یه‌که‌م: ئه‌ی نه‌خۆش له‌خوا غافل مه‌ به و دلتیابه

- هه‌موو ده‌ردی که ده‌رمانی هه‌یه - به‌شی دووهم -..... ۱۸۹
- به‌سه‌ره‌اتیکی سه‌رنج پاکیش..... ۱۹۹
- له‌خوا غافل مه‌ به و بزانه که خوا شیفا ی نارد زۆر ئاسانه..... ۲۰۲
- پووداویکی راسته‌قینه له‌ کوردستانه‌وه..... ۲۰۲
- چاره‌سه‌ری مندالکی ناگۆ..... ۲۱۰
- چه‌ند سه‌رنج و تیپینیکی پیویست:..... ۲۱۴
- (۱) بی پراویژی پزیشک ده‌رمان به‌کار مه‌ینه: نابیت دکتۆر
- ده‌رمانت بۆ نه‌نوسی..... ۲۱۴

- (۲) نابیت دکتور دهرمانت بۆ نه نوسی..... ۲۱۶
- (۳) به دوو دلیه وه دهرمان مه خو..... ۲۱۷
- (۴) به نه زانی دهرمان مه لمه سه نگیته..... ۲۱۷
- بۆ بزه ی لیوی نه خوشه کانمان..... ۲۱۹

وانه ی بیست و دووه م: ئه ی نه خوش له خوا غافل مه به و

- سهردانی ئه م سی دکتوره بکه!..... ۲۲۱
- ئو سی دکتوره زانا و شارهزا و پسپوره گرنگانه کین؟..... ۲۲۷
- یه که م: دکتور پاریز!..... ۲۲۷
- دووه م: دکتور ئاسوده!..... ۲۳۲
- دل ته نها به یادی خوای گه وره ئاسوده ده بیت..... ۲۳۳
- به قه ناعت و پازی بوون به به شی خودا، ئاسوده ده بیت!..... ۲۳۵
- سییه م: دکتور ئارامی وله سه رخویی..... ۲۳۹
- ئه گهر له ژبانی پۆژانه تدا، بارودۆخیکت به دل نه بوو، چاو له
- پیغه مبه ر ﷺ بکه..... ۲۴۰
- نهریته شه رعیه کانی سهردانی نه خوش..... ۲۴۹
- به سه رهاتیک دهرباره ی سهردانی نه خوش..... ۲۵۱

وانه ی بیست و سییه م: ئاگاداری ته ندروستی، ده روون و لاشه ت

- به..... ۲۵۳
- شیکردنه وه ی فهرموده ی به خششی له شساغی..... ۲۵۷

- بەشەكانى زانستى پزىشكى لەئىسلامدا..... ٢٦٢
- (١) پزىشكى سىروشتى مەۋق..... ٢٦٣
- (٢) پزىشكى ئارامى دەرونى..... ٢٦٨
- فەرمودەكانى پېغەمبەر ﷺ دەريارهى ئارامى..... ٢٦٩
- (٣) پزىشكى خۇپارىزى..... ٢٧٥
- بۇ دورىبون لەنەخۇشى زىادەپەوى مەكەن..... ٢٧٧
- خۇپاراستن سوننەتتىكى گەرەيە!..... ٢٨١
- (٤) پزىشكى چارەسەرى (طَبُّ عِلَاجِي)..... ٢٨٧

وانەى بىست و چوارەم: پزىشكى بەرپز: دئسۆزبە بۇ

نەخۇشەكان..... ٢٩٥

پزىشكى كارىكى نۆر پىرۆزە، پىيوستە پەچاوى ئەم

خالانە بىكات..... ٣٠٣

(١) پاراستنى نەيىنى يەكانى نەخۇش..... ٣٠٣

(٢) بەكارنەھىنانى كارەكەى بۇ بەرژەوەندى تايىبەتى

خۇى..... ٣٠٤

(٣) خۇبەكەم زانين لەبەرخوا و، نەرم و نيانى لە

هەئسوكەوتدا..... ٣٠٦

(٤) پەخنە نەگرتن لە پزىشكانى تر، لەبەرامبەر نەخۇشدا..... ٣٠٩

(٥) كارى پزىشكى و بانگەواز بۇ لای خوا و پىنماى نەخۇشەكان

بۇ خواناسى و دىندارى..... ٣١٠

- ۶) ئەي پزىشكى بەپېز ئاگاداربە و شايەتى درؤ مەدە..... ۳۱۲
- ۷) پزىشك پېويستە وا لەگەل پېشەكەي پەفتار بكات كە
 ھەمىشە لە خىر و چاكەدايە..... ۳۱۳
- ۸) پە لە نە كردن لە زوو ديارى كردنى نەخۇشىدا..... ۳۱۴
- ۹) نابى پزىشك بەبى پىسپۆرى، نەخۇشى ديارى بكات..... ۳۱۸
- ۱۰) ئەي پزىشك سوپاسى خوا بكة، بەرزترين كۆلئىزت تەواو
 كردو!..... ۳۲۱
- چەند وشەيەك بۆ ئەوانەي لاي نەخۇشن..... ۳۲۸

وانەي بىست و پېنجەم: ھېمنى و ئاسايش خەلاتى خوايە

- مەيشوئە - بەشى يەكەم -..... ۳۳۳
- ماناي ئارامى و ئەمان..... ۳۳۷
- ۱) ئەمن و ئاسايش لەناو جەستە و لاشەي خۆتدا..... ۳۳۸
- ۲) ئاسايش و سەلامەتى لەناو خىزانەكەي خۆتدا..... ۳۳۹
- ۳) شارى نىشتەجىبوونت پەر لە ئاسايش و ئارامى بىت..... ۳۴۱
- ۴) ولاتى پەر لە ئاسايش و دوور لە تەقىنەو و خوئىن..... ۳۴۴
- ئەمن و ئاسايش بەچى دەچەسپى؟..... ۳۵۲
- ھۆكارەكانى بلاوبونەوئەي ئەمان و ھېمنى..... ۳۵۵
- ھۆكارى يەكەم: پوكرەنە خوا و خواپەرستى و خواناسى..... ۳۵۵
- ئىسلام مرقۇشى خراپەكار دەكات بە بانگخواز و چاكە خواز! ۳۵۸
- ھۆكارى دووھەم: چەسپاندن وجىبەجى كردنى حوكمە

شەرىعەكان.....۳۶۰

بۆچۈنى مەلای گەرە بۆ ھەدى شەرىعی.....۳۶۲

وانەى بیست وشەشەم: ھۆکارەكانى چەسپاندنى ھیمنى و

ئاسایش - بەشى دووهم۳۶۹

زانایان لەپیتناسەى ھیمنى و ئاسایشدا ھەرموویانە.....۳۷۳

ئەمن و ئاسایش پارێزەكانى ولات ئەمانەن.....۳۷۷

(۱) زانایانى ئاینى.....۳۷۷

(۲) (حاکم) ھەرمانپەرەوايەك كەكاروبارى ولاتى۳۷۹

پوونکردنەوہیەك لەبارەى دەسەلاتدار و ھەرمانپەرەواى ولات.....۳۸۰

ئەنجامەكانى ستم و نادادى.....۳۸۲

(۳) میللەتى ھۆشیار.....۳۸۴

(۴) جیبەجى کردنى ھۆكەمە شەرىعەكان.....۳۸۸

(۵) دەزگاكانى پۆلیس و ئاسایش و پیتشمەگە.....۴۰۱

(۶) سەرەنجامى لەخوا غافل بوون و ستمكارى پلەدارىكى

سەربازى.....۴۰۳

چى بچیتى ئەوہ دەدوریتەوہ!.....۴۱۱

وانەى بیست و ھەوتەم: پشت بەخوا ببەستە.....۴۱۷

بۆ ھەموو کیشەيەك پەنا بۆ خودا ببە.....۴۲۵

ئەى نەخۆش پشت بەخوا ببەستە.....۴۳۳

٤٣٨..... ٴو کرده وانهی که ده تکه ن به خۆشه ویستی خوا.
 ٤٤٠..... تهنه له بهر خوا چاکه بکه، خوا به سه پاداشت بداته وه.
 هه رچه نده له زانستدا پیشکه وی و کارت جوان بی، ناتوانی
 ٤٤٤..... له خوا بی منته بی!.....
 ٤٤٧..... ٴگر دوزمن و نه یاره کانت ویستیان ئازارت بدهن، پشت به خوا
 بیهسته.....
 ٤٥٦..... کورته وه صفیکی به ههشت!.....

وانه ی بیست و هه شتم: له خوا غافل مه به و به کاری خوا رازی
 ٤٥٩..... به و سوپاس گوزار به.....
 ٤٦٣..... مه ئین خودایه بۆ من وام لیدی؟!.....
 باقه در و نرخه خه لات و به خششه کانی خوای گه وره
 ٤٧٧..... به سه رمانه وه بزانی.....
 ٤٨٠..... بیر له و شتانه بکه نه وه که هه تانه.....
 ٤٨٣..... وته کانی دکتور ئیبراهیم فه قی بۆ گۆرینی ژیا نته.....
 ٤٨٤..... بالیکدانه وه ی گهش بینانه ته هه بی بۆ پوودا وه کانی ژیا نته.....
 ٤٨٥..... له په رداخیکی نیوه دا، نیوه په ره که ببینه.....

وانه ی بیست و نۆیه م: ٴهی هه ژار له خوا غافل مه به، ده رگای
 ٤٨٩..... په حمه تهی خوا گراوه یه.....
 ٤٩٥..... ٴهی که سی هه ژار هه ولیده ٴم خالانه جییه جی بکه:.....
 ٤٩٥..... (١) ٴهی هه ژار نا رازی مه به به به شی خودا.....

۴۹۸..... ئەى ھەژار غىزەتى نەفست بېارىزە

۳) ئەى ھەژار، با ھەژارىەكەت ھۆكارەكەى تەمەلى و

۵۰۲..... كارنەكردنى خۆت نەبى

۵۰۴..... ئامۆزگارىەكانى ئەحمەدى موفتى زادە بۆكەسى ھەژار

بە ھەژاركەوتنى كەس دلخۆش مەبە و گالتە بە ھەژار مەكە ۵۱۲

۵۱۵..... فەپاشىكى سەرمایەدار

۵۲۳..... وانەى سىھەم: گرنگى ھاوپى لە ژياندا

۵۳۲..... ئاگاداربە و بزائە: ھاوپىكەت ھەلبژاردەى خۆتە!

۵۳۳..... دوو نمونە لەسەر ھاوپى باش و ھاوپى خراب

۵۴۵..... كام ناسىاو و ھاوپى بېەينە مالاھو و سەر سفرە و

۵۴۸..... لە ھاوپى خراب چىم دەستكەوت؟!

۵۵۰..... ھاوپى دەگمەنەكان

۵۵۳..... ھارپىيەتى گيانداران

۵۵۵..... ھاوپىيەتى مەيمونىكى شارەزا و ھەفادار

۵۵۶..... ھەفادارى گيانداران

۵۵۶..... يەكەم: ھەفادارى ئەسپىك بۆخاوەنەكەى!

۵۵۸..... دووھم: سەگىك شەش سالە گۆپى خاوەنەكەى بەجى

۵۵۹..... كۆتايى

وانەى شانزەيهەم:

ئەى كورو كچى ھاوسەرگىرىت

بۆ نەكراوھ..

پەنا بۆ بيشەرعى مەبە

- بەشى يەكەم -

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

وانه‌ی شانزه‌یه‌م:

بابه‌ت: ئه‌ی ئه‌و کور و کچه‌ی هاوسه‌رگیریت بۆ نه‌کراوه،
نا ئومید مه‌به‌و پشت به‌ خوا ببه‌سته‌و په‌نا بۆ بى
شهرعی مه‌به‌.

- به‌شى يه‌كه‌م -

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانُكَ وَتَعَالَى: ﴿وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾﴾ الروم: ۲۱.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ). رواه البخارى (٦٤٧٤).

سه‌رچاوه‌كان:

(١) لاتَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا، محمد متولي الشعراوي، ص ٤٠١.

(٢) پۆژنامه‌ی (باسک)، ژ: ٥٠٠، ١٢٧.

(٣) گۆفاری (ناینده سازى)، ژ: ٩، ١٨٧.

(٤) مَوَاقِفُ إِيمَانِيَّةٍ لِلْمَرْأَةِ الْمُسْلِمَةِ، محمود المصري، ص ٤٨٩.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

شتيکي بهلگه نه ويسته که هه موو گه نچ و لاويک به کورپو کچه وه،
خوای پوره دگار فیتړه تی وا دروست کردووه، کاتيک ته مه نی
ده گاته پيگه یشتن و بالغ بوونی جه سته یی و عه قلی و دهرونی،
یه کسهر حه ز به وه ده کات که نه و پيويستیه گوره یه ی که ناخی
داوای لیده کات جیبه جی ببی، که نه ویش پیکه یتنانی ژيانی
هاوسه رگریه. له بهر نه وه ی کورپ و کچ که گه یشتنه ته مه نی
پیکه یتنانی ژيانی هاوسه ری، له ناخیدا هه ست به ته نهاییه ک ده کات،
نه و کورپو کچه له ناو مالی باوکیدایه، له ناو خوشک و براکانیدایه،
نه و په پری خوښه ويستیان هه یه بوی، له هیچی که م نیه له پوی
خواردن و پوښاک و مال و حاله وه.. که چی حه ز ده کات نه م
خوښه ويستانه ی به جی بهیلي..

نه م سفره رازاوه به جی بهیلي، نه م خانوه خوښه به جی بهیلي
و بپوات بۆ لای که سیکی تر که تائیستا له گه لی نه ژیاوه، بپوات بۆ
سه ر سفره و خوان و مه تبه خيک که زور خواردنه کانی له مه ساده و
ساکارتره و سفره یه کی هه ژارانیه، بپوات بۆ خانویه ک نه گه ر
کړیچی خه لکیش بی.. هه بووه وتویه تی نه گه ر له گه ل فلان که سدا
بژیم، له خیمه و که پريشدا بژیم هه ر پیم خوښه، نه و که سه ش

هاوسه ری ژیا نه. نه م کور په هه ست ده کات ده رونی ماندوه و
پیویستی به نامیزی که سیک هه یه که کچیکه به حه لالی، کچیکیش
هر به هه مان شیوه، نه مه ش مافی په وای خو یانه و کاریکی خوا
کرده، خوای گه وره فهرمویه تی: ﴿وَمِنْ ءَايَاتِهِ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ
اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةًۢ﴾ اِنِّ فِی
ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۶﴾ الروم.

واته: له نیشانه کانی بون و ده سه لاتی خوای گه وره نه وه یه که له
جنسی خو تان واته: له په گه زی ئاده می زاد هاوسه ری بو دروست
کردون، تا له پالیاندا بهه سیننه وه، وه خوشه ویستی شی و
میهره بانیشی خستوته نیوانتان، بو نه وه ی بتوانن پیکه وه باری
گرانی ژیان هه لگرن و دریژه به ژیان بدن، بیگومان نا له وه دا
که لی به لگه و نیشانه هه یه بو که سانی به وردی تی یفکر و به جوانی
بیری لی بکه نه وه، چونکه خوا له له ش و جهسته ی هه ردوکیاندا
نه وه نده ی دروست کردوه که هه ردو به یه کتر پازی بن و وه لایمی
داخو ازیه کانی یه کتر بده نه وه به و په پری سو زو میهره بانیه وه.

به لی نه م ناره زوی هاوسه ر گیریه و پیکه ی تانی ژیا نی خیزانیه،
مافی هه موو کورپو کچیکه بیری لی بکاته وه و ئاواتی بو بخو ازی و
هه ولی بو بدات. خوای گه وره ش وه کوو غه ریزه که ی دروست

کردووه، رېڭاي بەدەست ھېتائىشى بەھاللى ديارى کردووه، که
ھاوسەرى شەرعیە.

بەلام: ئەگەر کەسېڭ لە کور يان کچ بۆى نەگونجا ئەم ژيانى
ھاوسەرگىرە پېڭ بھېنېت، وەکوو لەم پۆزگارەدا دەبينىن کەم نىن
ئەو خوشکانەمان، کەم نىن ئەم برايانەمان، کەوا تەمەنيان
ھەلکشاو بەرەو سەرەو، بەلام ھەلى ھاوسەرگىريان بۆ
نەرەخساو، ھېشتا ھەرلەگەل مالى باوکیاندا دەژين.

ئېمە لەم وانەيەدا لە زنجیرە باسى (لەخوا غافل مەبە)، پو
دەکەينە ئەو گەنج و لاوانەى کە ھېشتا نەچونەتە خانەى
ھاوسەرىيەو و ئەم ئاواتەيان نەھاتوہتە دى، ئېمە پېيان دەلېين:
نا ئومېد مەبەو پەش بېن مەبەو خۆت توشى قەلەقى و پاراي مەکە،
ئاگادار بە بەبىر کردنەوہى سلبىو نەرينى لەم مەسەلەيە توشى
گرى نەرينى نەبى، مادام ئەم ئاواتەى تۆ شەرعیەو پەوايەو، خواى
گەورە خۆى دروستى کردووه و خۆيشى پېڭاي گەيشتن پېى
داناوہ، تۆيش پوت لەو خوايە بى ھەرگيز نا ئومېد مەبە..

چەند پەياممىك بۆ ئەوانەى ھاوسەرگىريان دواكەوتوھ:

پەيامى يەكەم: بزانه دوا كەوتنى ھاوسەر گىريەكەت
بە ويستى خوا، خىرى گەورەى تىدايە:

ئەگەر بتزانايە چ حىكمەتتىكى گەورە كەلە قازانجى تۆيە لە دوا
كەوتنى ھاوسەر گىريەكەتدا ھەيە، ئەوا لەجياتى دل تەنگى زۆر
خۆشحال دەبووى، چونكە مەرج نىيە ھەر مەزگىل ھاوسەرگىرى بىكات و
تەواو، بەلكو ئەوەى گىرنگە ئەوەيە: ئامانجى زەواجەكە بىتە دى كە
برىتيە لە (يَتَسَكُنُوا إِلَيْهَا)، ھەسانەو ھەو ئارامى و بەختەو ھەرى و
ژيانى ئاسودەو پىرە لە ئەفەين و خۆشەويستى. ئەى رۆژانە بە چاوى
خۆمان، لە دەورەبەرى خۆمان كەسانىك نابىنين ھاوسەرگىريان
كردوھ، كە چى ئىستا لە دەرگاي دادگاو مەحكەمەت و خەرىكى جيا
بونەو ھەن لە يەكترى..

چەند ئافرەت دەبىنى كە بە ئاواتى ئەو ھەو ھەو ھاوسەرگىرى
بىكات و مال و حالى خۆى ھەبى، ئىستا وا ھەيەتى، بەلام پۆزى
سەد جار خۆزگە دەخوازى بە و كاتەى كە كچ بوو ھەو لەمالى باوكى
بوو، خۆزگە دەخوازى كە بە درىزاي ژيانى ھەر كچ بوايە و شوى
نەكردايە لەبەر ئەو ھەى ئەو ھەندەى ناسۆر ھەم و ئازار چەشتوھ
بەدەست مېردىكى زمان شىرى، خراپى، دلپىسى، رەزىلى، فېل
بازى، بىئەفەوھ.. كە ھەتا خواستويەتى بە قورىان و بە ساقەى بوو،

که چی ئیستا چاوی له سهر ئافره تی تره و ئه می پشت گوئ
 خستووه ئه م ژنه داماوه ش نازانیت چی بکات؟! بپواته وه مالئ
 باوکی، ئه وانیش توشی دلناره حه تی و خه م و خه فه ت بکات، که
 کچیان به شوودا بوئه وه ی به خته وهر بیت، نه ک به بیوه ژنی و به
 مناله وه بیته وه بؤلایان... یان له لای ئه م میرده ی دانیشی به خه م
 و نازار و سوکایه تی قبول کردنه وه.

که واته: شو کردنه که ی لی بوو به به لا و ته وق و چوو ه گه ردنیه وه.
 چند ژن هه یه ناژی، به لکو له ژاندایه. پیاوی واهیه ناره زووی
 ئه وه یه که نازاری ژنه که ی بدات، لی بدات، به وه پیاوه تی و
 شه هامه تی خوی بچه سپینئ و دهر بخات! بینراوه پیاو هه بووه
 جگه ره ی به لاشه ی ژنه که ی کوژاندو ته وه! یان پیاوی واهه بووه
 ژنه که ی به پیوه پاگرتووه و ته لاقی لی خواردووه که نه گه ر
 دانیشی ته لاقی ده که وی!.

یان بینیومانه کچی واهه بووه له ته مه نی زور منالیدا شووی
 کردووه و هه بوه حه وت مندالی هه بووه، هیشتا گنج و
 جوانه، میرده که ی کتوپر یان به نه خوژی، یان پووداوی هاتوچو یان
 له جه نگدا مردوه و ئه م ئافره ته به م گه نجیه بیوه ژن که وتوو و،
 کۆمه لی مندالی سه روپیچکه ی به سه ردا که وتوو و، راسته پاداشتی
 قیامه تی هه یه، به لام هه موو ژیا نی به خه م و خه فه ت و مه راقه وه

به‌سه‌ر برډ، به‌لام له له‌زه‌تى شوکړدن و حه‌سانه‌وه‌ی لای می‌رد
بې‌به‌ش بوو.

که‌واته: ئه‌و کچه‌ی که ئیستا شووی نه‌کردوه و هر له مالّی
باوکی به‌کچی ماوه‌ته‌وه، کى ده‌لّی چاره‌نوسی ئه‌میش وانه‌ده‌بوو
ئه‌گه‌ر شووی بکړدایه، می‌ردیکی خراب یان هه‌تیوباری به‌شى
نه‌ده‌بوو، ئیستا هر یه‌ک خه‌می هه‌یه زۆر قازانجیه‌تى له‌وه‌ی که
دوای شوکړدن سه‌د خه‌می بى چاره‌سه‌ری هه‌بوايه.. له‌م لاشه‌وه
کوړی واهه‌یه تا ئیستا هه‌لی زه‌واجی بۆ نه‌په‌خساوه، چه‌ندین جار
هه‌ولّی داوه و کاره‌که‌ی سه‌ری نه‌گرتوه، بائه‌میش که‌شبین بى
به‌وه‌ی که دواکه‌وتنى زه‌واجه‌که‌ی خیرى تیدایه.

باسه‌یری ژيانى ئه‌و کوړانه بکات که هاوته‌مه‌نى ئه‌م بوون و
هاوسه‌رگېریان کردوه، به‌لام توشیان بوه به ژنیکی ده‌مه‌وه‌ری
ده‌م شپى گف‌ت و لفت ناخو‌ش. که هېچ کات قسه‌یه‌کی خو‌شى
له‌ده‌م نایه‌ته‌ده‌ر که ئه‌م می‌رده‌ی خو‌شیه‌ک و حه‌سانه‌وه‌یه‌ک
به‌دلیدا بېت.

یان ژنیکی نارازى و ناشکور که به‌هېچ پازى نیه و هه‌میشه ژيانى
خوى هه‌لده‌سه‌نگینى و به‌راورد ده‌کات به ژيانى فلان که‌سى
ده‌وله‌مه‌ند و، می‌رده‌که‌ی به‌راورد ده‌کات به پیاو‌ی خه‌لک که چۆن
خانوى ئاوا و ئوتومبیللى گرانبه‌ها و پارهى زۆریان هه‌یه.. بۆ ئه‌م
نیه‌تى و ناتوانى وه‌کو ئه‌وان هه‌ر له سه‌یران و سه‌فابن!!

بهم شیوه‌یه به‌م ترته و بۆله و ناشکوری و نارازی یه، ماله‌که‌ی
له‌م می‌رده‌ی کردوه به‌ دۆزه‌خ و له‌جیاتی له‌ ماله‌که‌یدا به‌سه‌یتیه‌وه،
سه‌د خۆزگه‌ی به‌و کاتانه‌ی که‌ کوپ بووه و بێ مال و بێ حال بووه،
یان له‌ مالی باوکی بوه! ده‌ی کێ ده‌لێ تۆش نه‌گه‌ر هاوسه‌رگیریت
له‌گه‌ل نه‌و کچانه‌ بکردایه‌ که‌ تا ئیستا هه‌ولت بۆ داوێ و به‌نسێب
نه‌بوون، ژیاونت ئاوا تال نه‌ده‌بوو؟!

که‌واته‌: ئه‌م دواکه‌وتنه‌ خێری تێدایه‌ و خوای گه‌وره‌ که‌سێکت
پێ ده‌به‌خشی که‌ قه‌ره‌بوی پابردوت بۆ بکاته‌وه، بۆیه‌ زانایان زۆر
جوانیان فرمووه‌: (لَوْ اَطْلَعْتُمْ عَلَى الْغَيْبِ لَأَخْتَرْتُمُ الْوَاقِعَ).
نه‌گه‌ر بتان زانیایه‌ له‌پشتی په‌رده‌ی غه‌یبه‌وه‌ چی بپیاردراره‌ و
کۆتایی شته‌کان چی ده‌بێ، نه‌وه‌ ئیستاتان هه‌لده‌بژارد، چونکه‌ له‌
نه‌جامدا هه‌ر بۆئێوه‌ نه‌وه‌ی ئیستا باشه‌.

په‌یامی دووهم: ئه‌ی کچ و کوره‌کان له‌ خه‌یالدا مه‌ژین
له‌ باره‌ی هاوسه‌رگیریه‌وه‌:

له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆربه‌ی کوپ و کچ که‌ ماوه‌ته‌وه‌ و هاوسه‌رگیری بۆ
نه‌کراوه‌، به‌شیکی زۆری بۆئوه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ که‌ داوای هاوسه‌ری
نمونه‌یی ده‌کات، نه‌وه‌نده‌ شتی نایاب و جوان پێزده‌کات که‌ له‌

هاوسه ره که یدا هه بېت، له پووی دینداری و نه خلاق و پره و شتی به رز و هه لسو که وتی جوان و قه در و حورمه ت و خوینده واری و پو شنبیری و ده و له مه ندی و بېروانامه و بڼه مالّه و که سوکار و شوینی نیشته جی پوونه وه.. که زور به ده گمهن له مرؤفدا هه مووی به یه که وه کۆده بېته وه، له بهر نه وه نه گهر کوپې یان کچ، نه و که سه میسالی و خه یالیه ی ده ست ناکه وی و سه ره نجام له هاوسه رگری زور که سی چاک و شیاو بی به ش ده بېت.. بویه پیویسته له م لایه نه وه کچ و کوپ که به ته مای هاوسه رگریه نه م چهند خاله به رچاو بگریت:

(۱) دین و نه خلاق سه ره کیه:

پیغه مبه ری خوا ﷺ پینمایي داوه ته کچان و بڼه مالّه ی کچه کان، که له کاتی هاوسه رگریدا دواي به دل بوونی جهسته و له ش و لاری کوپه که له لایه ن کچه که وه، که له به رچاو و دلّی جوان و په سه ندبّی. ته نها ته ماشای دووشت بکه ن، خواي گه وره دوو چاوی داویتی، ترش دوو شتی پی ببینه: یه که م: دین و ئاین و خواناسی، دووهم: نه خلاق و پره وشت به رزی.

نه گهر کوپک نه م دوانه ی هه بوو، باله پووی ماددی و پاره وه که میک که موکورتی هه بی یان بېروانامه ی بالانه بی یان بڼه مالّه ی زور

ناسراو نه بې. به که لکې هاوسه رگیری دیت و ده توانی متمانې پې بکه ی و ناوی خوای لیبینه و شووی پې بکه ..

بؤ کورانیښ پیغه مبهري خوا ﷺ باسی نه وهی کردوه که دواي نه وهی سیمما و پوخساری کچه که ی به دل بوو، به ته ماشاگردنی دلې ئاسوده ده بوو، پېی تیرده بوو، ئیتر ته نها با ته ماشای دینداری و خواناسی بکات.

که له ناو دینداری و خواناسیدا، په وشته به رزه کانی وه کو: پاکی و پاک داوینې و وه فاداری و پیژ و حورمه ت له میړد و داپوشراوی و دهر و ن و زمان پاکی تیدایه، ئیتر جوانیه که ی زور به رز نی یه. یان کچی بنه مال یه کی ناودار و زور ناسراونیه، یان شه هاده و موچه ی نی یه، نه وانه گرنګ نین. تو دینداره که هه لېژیره و سهر فرازبوی و په شیمان نابی.

(۲) به مهرجی زور، ده سته که وتنی هاوسه ر ده گم نه نه:

بزانه نه وهی تو داوای ده که ی یان له فهرمووده که وه رین و گران قه دره کانی پیغه مبهري خوادا ﷺ خویندوته وه، که باسی په وشتی پیاوی چاک که شیاوی نه وه بې ئافره ت شووی پې بکات. یان ئافره تی چاک که شایه نی نه وه بې پیاو بیهینې، یاخود له وته ی زانایان و دانایان دهر باره ی هاوسه ری چاک و شیاو، یان نه وهی بیستوته که کورې چاک چۆن بې و کچی چاک که بؤ مال و میړد

دەشى چۆن بى، ئەگەر بتهوئ تەواوى ئەو سىفەتە چاك و باشانە لەو مروفەدا هەبى كە دەبىتە هاوسەرى تۆ پەنگە زەحمەت بى و زۆرىش دەگمەن بى، كە دەست تۆ بكەوى.

بەلام بزانه: مەرج نى يە ئەو فەرمودانە بۆ ئەوەبن كە دەبى تەواوى هەموو سىفەتە جوانەكان لە يەك كەسدا هەبن، بەلكو ئەگەر هەمووى تىدابوون ئەو (نورُ على نور) خۆئەگەر چەند دانە يەكى كەمبوو، ئەو هەر (نورُ) خۆئەگەر نيوەشى تىدابوو. ئەو هەر گونجاو و دەكرى پەفزی پى نەدرى و چاوپۆشى لە كەم و كورتىەكانى بكرى. بۆ زياتر بەرچاوپۆشنى گەنج و لاوەكانمان (كوپ و كچەكانمان) كە بەتەماى هاوسەرگيرين ئەم نمونە دەخەينە بەر ديدەتان:

قوتابى و خويندكارىك ئەگەر هەموو نمرەكانى سەد بى، زۆر زۆر باشە و ئەوانە دەگمەنن. خۆئەگەر لە (۸۰ - ۹۰) ى هینا هەر زۆر باشە، وە بە خويندكارى سەرکەوتوو و زیرەك ناودەبرى. ئەگەر لە (۶۰ - ۷) بوو نمرەكانى، هەر باشە و گونجاو، ئەگەر (۵۰) بوو نمرەكانى هەر دەرچوو و قوناغى دەبپى و بە قوتابى بى كەلك نایەتە ژمار و پاسب نابى!

ياخود ئەگەر ئالتون عەيارەى (۲۴) بى زۆر چاكە و ئالتونى تیزابە و گرانبەهاترين و دەگمەنە، بەلام خۆ ئەگەر عەيارە (۲۱) یش

بیت هر زور نایابه، خوځنه گهر ئالتونه که عیاره (۱۸) ش بیت هر زور گونجاوه، نه گهر عیاره (۱۲) ش بیت هر له پیزی ئالتوندايه و له دوکانی زه پهنه گریدا شایانی مه لواسینه و نرخ و بهای خوی ههیه.

هر به م شیوازه، نه گهر هاوسهری ژيانی داهاتوت، له پیزی به که مه کانیشدا بۆ و که موکورتی هه بی، مانای نه وه نی به که به که لکی هاوسهرگیری نایهت و ده بی پهنه فزی بدریتتی. گرنه نه وه یه نیوه ی نه و پهنه شته باش و بالایانه ی که پیغه مبهری سهروه رمان ﷺ وه زانایان و دانایان فهرموویانه، له و که سه دا هه بی که داوای هاوسهرگیریت لی ده کات، یان به ته مای بیکه ی به هاوسهری خوت. مروفتیش قاییلی گۆرانه و به ئومیدی خوا سیفاته باشه کانی تریشی تیدا دروست ده بی و نمره کانی جار بۆ جار به رزتر ده بنه وه.

(۲) نه و مه رجانیه ی داوای ده که ی له خوځندا هه یه؛

نه و پهنه شتانه ی که تو داوای ده که ی له هاوسهری ژيانندا هه بی، بیرکه وه ئایا له خوځندا هه یه؟!

به سه رهاتیک: کوپیک چوه خوازیبونی کچیک و له پیکه ی باوک و که سوکاریه وه داوای ژيانی هاوسهری لیکرد، کچه که زور ژیر و عاقلبوو، وتی: چه زده که م له گه ل کوپه که دانیشم و به یه که وه هندی قسه به کهین و بزانه نه و چ جوړه کچیک به دل و نه وه ی نه و

ئاۋاتى دەخۋازىٰ لە مندا ھەيە؟ يان من ئەۋەى چاۋەپىم لە كورپىكى
باشدا ھەبىت ئايا لەۋدا ھەيە؟ با لە نىزىكەۋە يەكتىرى بېينىن و
گفتوگۆبىكەين و لەبەر دوا پۆژى ھەردووكمان كەسى سىئەمىشمان
لەگەل بىت.

(بەلئى جىڭاى خۆيەتى ھەموو كورپ و كچىك كە بىپارى
ھاوسەرگىرى دەدەن، پىش ئەۋەى دەنگ و باسى خۋازىنىيەكە
بلاۋبىتتەۋە بەناو خەلكىدا و مەجلىسى مارەكردن بگىرى، ئەم كورپ و
كچە بەيەكەۋە دابنىشن و قسەى دلى خۇيان بكەن بەلام و اچاكە
كەسى سىئەم - خزمىكى كورپەكە يان كچەكە - لەگەلئان بى،
ئەگەر لە دورىشەۋە بوەستى، بۆئەۋەى ئەگەر بۇ يەكتىر نەبوون
كەس بوختانىان بۇ دروست نەكات و پىي لەكەدار نەبن).

بەلئى ئەم كورپ و كچە بەيەكەۋە دانىشتن و كچەكە وتى: مەرجى
تۆچىيە و چىت لە من دەۋىت ۋەك ھاوسەرىك؟!

كورپەكە وتى: دەمەۋىت ھاوسەرەكەم... پاستگۆ بىت، قسەخۇش
و پووخۇش بىت لەگەلم، ھەمىشە زەردەخەنەى لەسەر دەم بىت،
كە لەلاى دەبم دلم پاكىت، كە لەلاى نابم خىانەتم لى نەكات، پىز لە
كەسوكار و مىوان و ھاوپى و دۆستانم بگىرىت، پەزىل نەبى، زۆر
دەستبالو نەبى، دىندار و خواناس بى، لەناخى دلەۋە خۇشى بويم،
ۋەفادارىي و...).

ئىنجا كۆپەكە وتى: ئىستا تۆ مەرجهكانى منت زانى، ئەى تۆ چاوەپى چى لە من دەكەيت؟! كچەكە وتى: من تەنھا يەك مەرجم ھەيە، كۆپەكە وتى: ھەر تەنھا يەك مەرجم؟! وتى: بەلى ھى من ئاسانە، تەنھا يەك مەرجمە و تەواو، كۆپەكە بە خۆشحالئەو ھەوتى: دەى تۆ مەرجمەكەت بلى: مادام تەنھا يەك داواكارىە، زۆر ئاسانە، فەرموو!

كچەكە وتى: بانەو شتانە لەخۆتدا ھەبى كە لەمنى داوا دەكەيت!!

(بەپاستى قسەيەكى زۆر جوان و بەواتايە، ئەو ھى لەمنى داوا دەكەى لە پەوشتى جوان و بەرز، بەلئىن بدە با لەخۆشتدا ھەبى، ئىتر كەواتە ئىمە بۆيەكتر دەبين وبەيەكەو دەگونجىن).

بە مەرجمى زۆر، ھاوسەرت دەست ناكەوئىت..

> بەسەرھات <

شیخ أحمد القطان دەفەرموئى: كۆپك زۆر بەسەر تەمەنىدا تىپەپى بوو، كە زۆر دەمىك بوو ھاو ھەكەنى ژيان ھىنابوو، ھە يەكى چەند مندالىان ھەبوو، ئەم ھىشتا ھەر مابۆو، پۆژىكىيان برادەرىكى دلسۆزى پىتى وت: فلان كەس تۆ تاكەى بەم حالەو دەمىنىتەو، ئەگەر واپروات دواى چەند سالىكى تر ئافرەتەك پىت پازى نابى كە بەكەلكى مال و مندالبون بىت..

کورپه که وتی: ناخر من بویه نه و هه موو ساله خوم دواخستوه،
 ده مه ویت هاوسه ریکی گونجاو و باشم ده سته که وئ و وه کو فلان و
 فیسارم لینه یه ت که ژنه کانیان ته لاقدا، به لام هه رچند ده که م
 کچی کی ناوام ده ست ناکه وئ که دلم داوای ده کات!

هاوړپکه ی وتی: وهره کچی فلان که ست بو داوا بکه یین، به پراستی
 نمونه ی نافرته ی چاکه.

کورپه که وتی: کورپه چون نه ودهم ده وئ، نه وه ته لاق دراوه!

هاوړپکه ی وتی: براهه م، با ته لاقیش درایی، به لام به خوا تا بلایی
 نافرته ټیکی دیندار و به پړزه، هوکاری ته لاقدانه که شی نه م نه بووه،
 میړده که ی به داخه وه به وئ هاوړپی خراپه وه تووشی عهره ق
 خواردنه وه بو و نویژی ته رک کردووه، هه رچنده له سهره تا دا
 وهد و به لینی به م نافرته ته باشه داوه که نویژ بکا و واز له عهره ق
 خوری بیئی، به لام وازی نه هیناوه و نه م ژنه چنده هه ولی له گه ل
 داوه که باش بیئ و سودی نه بووه، بویه و توو یه تی تا مندا ل له
 نیوانماندا په یدا نه بووه، نیستا له یه کتری جیا ببینه وه باشته، نیر
 به م شیوه ته لاق دراوه، به لام هه رچی پیاو بیه وئ له م نافرته ته دا
 هیه، نیر له ده ست خوتی مده.

کورپه که وتی: کاکه من هه رگیز نافرته ی ته لاقدرا و بیوه ژن و
 ماره کراوم ناوئ، نه گه ر به سهر هاوسه رگریه که ی و ماره کردنه که یدا

یه که ههفته ش پویشتی، من ده مه وی کچیک بخوازم، گه نچ و جوان، دهستی هیچ کورپکی به حالیش بهرنه که وتبی، یاری و گه مه له گه ل بکات و یاری و دهستبازی له گه ل بکه م!

هاورپکه ی پپی وت: ئایا ژیا نی هاوسه ری ته نها یاری و کالته و گه پ و دهست بازیه و ته واو؟! خۆ ئه گه ر پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه م دابونه ریت و داواکاریه کورانه ی نه شکاندایه و ته واوی هاوسه ره به پژه کانی - دایکی ئیمه و هه موو ئیمانداران - بیوه ژن نه بونایه، ته نها خاتوو عائیشه نه بی که کچ بووه، ئه و کاته ده بوایه هه زاران بیوه ژن به بی ئه وه ی هیچ سوچ و تاوانیان هه بی، نه توانن جاریکی تر هاوسه رگیری بکه نه وه!

خۆ شتیکی پوون و ئاشکرایه و هه موو ئیمانداران ئه وه ده زانن که ژیا نی هاوسه ری خۆشه ویستمان ﷺ له گه ل خاتوو خه دیجه دا که بیوه ژن بوه و له خۆیشی گه وره تر بووه، نمونه ی بی وینه ی ژیا نی خۆشی هاوسه رایه تی بوه و پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رگیز ئه م هاوسه ره چاک و به وه فایه ی خۆی له یاد نه کردووه.

ئه مجا هاورپکه ی به م کورپه ی گوت که به دوا ی کچیکی باشدا ده گه را بۆ هاوسه رگیری: ئایا مه رجه کانی تو چین که ده بی له م کچه دا هه بی که ده بیته هاوسه رت؟!.

وتی: مه رجه کانم ئاسان و ساده ن، ئه مانه ن:

دەمەوێ ھاوسەرەکم کچی بێ، سپی پیستیکی بالابەرز بێ،
 ناوقەدی وەکو ئاسک باریک بێ، وەکو تاووس پەنگین و بەلەنجە و
 لاری، ئەگەر بێدەنگ بوو سەیری دەمت کرد وایزانی زەرەخەنە
 لەسەر دەمیەتی، هێندە دەم و لێوی جوانی، ئەگەر
 زەرەخەنە ی کرد و ددانی بە حال دەرکەوت وایزانی بانگت دەکات!
 دەنگی زۆر ئاسک و سەرنج پاکیشی، وەکو دەنگی بۆلبول وایی،
 چاوەکانی ئەوەندە سەرنج پاکیشن، کە سەیری کردی وایزانی
 سبەحەت لی کراوه و عەقڵت لای خۆی نەمیژی!!

چاوی پەش و گەورەیی وەکو چاوی حۆریەکانی بەهەشت، لە
 دورەوه جوانی! کە لە نزیکەوه سەیرت کرد ئەمجا جوانتر بێ،
 (دوور جوانی نزیک خەسار نەبی). ئەوەندە بالایی بەرز و پێک بێ
 ئەگەر دانیشت وایزانی بەپیۆه، ئەگەر بە پیۆه بوو وایزانی
 سواری پەشتی وولاخە بەرزەیه!

پێشتر دەولەمەند بویی و پاشان هەژار کەوتی. بۆئەوهی
 عیزەتی دەولەمەندی و زەلیلی هەژاری تێدابی. حیل و لەسەر خۆیی
 لەگەڵ عیلم و زانستەکهیدا بەیهکەوه شێلدراپی، لە قسەکردندا
 حیکمەت لە قسەیدابی! جار بۆ جار جوانتر بێ، قژی سەری بە شو
 پەنگێک بە پۆژ پەنگێک بنوینی، بە وێژدان بێ، دل نەرم و بەبەزەیی
 بێ، نۆد بە پێژ بێ، بۆ گەوران خزمەتکار و بۆ مندالان بەسۆزی،
 دراوسی ئازار نەدات. وەهەرۆه...)

هاوپی‌که‌ی قسه‌که‌ی پی بپی و وتی: به‌سه، به‌سه، براکه‌م. ئه‌مه‌ی تۆ ده‌یلئی ئه‌گه‌ر هه‌بوایه ده‌میکبوو کپردرابوو، بۆ تۆ نه‌ده‌مایه‌وه!! براکه‌م، له‌ مه‌رجه‌کانتدا بۆ هاوسه‌ری داهاوت تۆزئ ته‌وازوع بنوینه و هه‌ندی خاکی به، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که تۆ به‌دلت نه‌بوون، ته‌نها مه‌رجی دینداری و ئه‌مانه‌تپاریزی کچه‌که‌یان له‌تۆی به‌پیز و یستوه و هیچی تر، ده‌ی تۆ ئه‌وه‌موو په‌لپ و بیانوه چی یه ده‌یگری...

پاشان برای به‌پیزم: بئگومان ئاوینه له‌ مالتاندا هه‌یه، تو خوا برۆ به‌ دیاریه‌وه بوه‌سته و ته‌ماشایه‌کی خۆت بکه ئه‌گه‌ر هیچ کام له‌و سیفه‌ته ده‌گمه‌نانه‌ت له‌ جه‌سته‌ی خۆتدا بینێ که له‌ هاوسه‌ره‌که‌تدا داوای ده‌که‌ی هه‌بیّت، ئه‌وه دلتیابه به‌ ئیمه‌ش به‌ هه‌موومان هه‌ولئ ئه‌وه ده‌ده‌ین که هاوسه‌ریکت بۆ په‌یدا بکه‌ین که ئه‌و مه‌رجانه‌ی تئدابی که تۆ ده‌ته‌وی، دلتیاشین که له‌سه‌ر زه‌وی ده‌ستمان ناکه‌وی.

به‌لام ده‌پۆین بۆ هه‌ساره‌ی مه‌ریخ بۆئه‌وه‌ی به‌لکو له‌وی کچیکی ئاوامان ده‌ست بکه‌وی که تۆ داوای ده‌که‌ی!! {مواقف ایمانیّة، محمود المصری، ص ۴۸۹}

هه‌روه‌ها له‌م باره‌یه‌وه به‌ هۆنراوه (شیعر) گه‌نجیك نامه‌یه‌ك بۆ پیاویکی ژیر و ناسراوی ناو خه‌لك به‌ناوی (ئهبو عه‌زیزه)ناردوه، کچیکی هه‌بووه ناوی (عه‌زیزه) بوه، پێیان وتوه (باوکی عه‌زیزه)،

نهم گه نجه نامه یه کی بو نویسوه و داوای نه وهی لیکردوه که به لکو نافرته تیکی بو بدوژننه وه که نهم سیفه تانهی تیدابیت..

نه ویش که نامه که ده خوینننه وه، له وه لاما بوی دهنوسی: به خوا نه گهر نه و نافرته تهی تو باسی ده که ی و سیفاته کانت له نامه که تدا نویسوه، نه گهر ده ست من بکه وی، نه و دایکی عزیزه. (اُمُّ عَزِيزَه) ی بو ته لاق ده دهم که لای من له هه موو نافرتهی جوانتر و چاکتره، نهم ته لاق ده دهم و نه و دینم، نه مه ش ده قی شعره که یه به عه ره بی:

(بَعثَ امْرُؤٌ لِّأَبِي عَزِيزَةٍ مَرَّةً
بِرِسَالَةٍ يَبْكِي وَ يَضْحَكُ مَا بِهَا
فِيهَا يَقُولُ اُسَيْدُ مِنْكَ صَبِيَّةٌ
حَسَنَاءٌ مَعْرُوفٌ لَدَيْكُمْ اَصْلُهَا
وَ عَفِيفَةٌ وَ حَلِيْمَةٌ وَ اَدِيبَةٌ
وَ رَشِيْدَةٌ وَ رَزِيْنَةٌ فِي عَقْلِهَا
قَدْ اَحْرَزْتُ فِي الْعِلْمِ غَيْرَ شَهَادَةٍ
وَ عَلَي النِّسَاءِ تُرَى تَفَوْقَ بِفَضْلِهَا
وَ تَكُوْنُ ذَاتَ مَالٍ وَ اَفْرِ
تَعْطِيهِ مِنْ بَعْدِ الرِّوَاكِ لِجَلِهَا)

نه بو عه زیزه ش ناوا وه لای نامه که ی ده داته وه:

وَافَى كِتَابَكَ سَيِّدِي فَقَرَأْتُهُ
وَعَرَفْتُ هَاتِيكَ الْمَطَالِبَ كُلَّهَا
وَلَوْ كُنْتُ أَقْدَرُ أَنْ أَرَى مَنْ تَشْتَهِي
طَلَقْتُ أُمَ عَزِيزَةٍ وَأَخَذْتُهَا

په پامی سیېهه: ئاگادار بن خه لکی دهست وهرنه داته
ژیانتان:

هوکاريکی تر که کچان و کورانمان له پېړوسه ی هاوسه رگری
دوابکه ون نه وه یه که: دهست تیوه ردانی خزم و که سوکار له
به شودانی که کاند. کچی واهیه حه زده کات به دلی خوی شوو به
کورپکی گهنجی جوانی پړکوپیک بکات.

به لام له ملاوه باوکی حه زی به بنه مالهی کورپه که نی یه.
له بهر نه وه کاتی خوی ناکوکیه کی عه شایه ریان له سهر زهوی و زار،
یان فلان مه سه له هه بووه هه ندی دل عاجزی پوویداوه، نه مه له
کاتیکدا که له و کاته دا نه و کورپ و کچه هه ر له دایک نه بوون، ئیتر چ
په یوه ندیه کی به ژیا نی نه مانه وه هه یه؟ به م شپوه یه نه م باوکه
ناهیلی له هه لی زیپین و کاتی گونجاوی خویدا که که ی شوبکات.

ئیتړ چه‌ند سالی تری پی ده‌چی، تا ه‌لیکی گونج‌وی تر و
که‌سیکی شیاوی تر له ده‌رگایان ده‌دات. ئەمجاره‌یان مامی ناهیلای،
یان دایکی ده‌لای بۆ برازای خۆم داناو. بۆ خوشکه‌زای خۆم
داناو، کچه‌که‌ش چه‌زناکات شوو به‌مانه‌ بکات.

ئیتړ ده‌رفه‌تی شووکردنی له‌به‌رده‌م داده‌خری و وه‌ختی
به‌ناگادینه‌وه، ته‌مه‌نی تیپه‌ریوه و ئەمجا ه‌موو کوپک گه‌نج و
جوان نایه‌وی ئەمیش شوو به‌ پیره‌میدری ناکات. به‌مشیه‌یه
ده‌ست تیوه‌ردانی به‌ماله‌ بوه‌ هۆکاری دواخستنی ئەم شوکردن و
ژنه‌ینه‌ن. که به‌پاستی کاریکی نه‌گونجا و نه‌شیاوه !.

په‌یامی چواره‌م: داوین پاک‌ی خۆتان بپاریزن:

ئە‌ی ئە‌و کوپ و کچانه‌ی که تا ئیستا ه‌لی هاوسه‌رگیریتان بۆ
نه‌گونجاوه، ناگاتان له‌خۆتان بی و له‌خوا غافل مه‌بن، داوین پاک‌ی
خۆتان بپاریزن، خۆتان دوربگرن له‌ ه‌موو ئە‌و شتانه‌ی که داوین
پاک‌یتان له‌که‌دار ده‌کات. چه‌ند خۆشه‌گه‌نج له‌ کچ و له‌ کوپ، کاتی
که هاوسه‌رگیریه‌که‌ی دواده‌که‌وی، ئارام ده‌گرێ و مه‌ردانه‌ و
پاله‌وانانه‌ خوی پاده‌گرێ و وه‌ختی چوه‌ پڕۆسه‌ی هاوسه‌رگیریه‌وه،
له‌که‌یه‌ک و ه‌له‌یه‌کی پیوه‌ نی یه‌ که پیوه‌ی شه‌رمه‌زار بیت. وه‌
خوا خوی ئە‌وه‌ی بیت که‌که‌س پیی نه‌زانی..

نه مجا بولای خوای گوره ش چی به نه دازه ی ئه وه نازداره، که خوای گوره له فهرمووده یه کی قودسیدا، باسی لایک ده کات له بهر خاتری په زامه ندی خوا وازی له ئاره زوی خوی هیناوه که به حرام تیری بکات. به و گه نجانه ده فهرموویت: (أَنْتَ عِنْدِي كَبْعُضٌ مَلَانِكْتِي). ئه ی گه نج تۆ له بهر خاتری په زامه ندی من و به ئیمانته به وه ی که من چاودیرتم به سهرته وه، خۆت پاراست له داوین پیسی و پیشه کیه کانی، ئه وه به راستی تۆ له لای من له هه ندی له فریشته کانم - که فریشته هه رگیز گونا و بی شهرعی ناکات - به پیزتری و وه کو هه ندی له فریشته کانم وای!!

به ئی سوپاس بو خوا زۆر گه نجان هه یه فریشته ئاسایه. له فهرمووده یه کی هه سه ندا، پیغه مبه ری خوا ص ده فهرموویت: (عَرَضَ عَلَيَّ أَوَّلَ ثَلَاثَةِ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ: شَهِيدٌ، وَ عَفِيفٌ مُسْتَعْفِفٌ، وَ عَبْدٌ أَحْسَنَ عِبَادَةِ اللَّهِ).

واته: نیشانم درا، یه که مین سی که س و ده سته یه که ده چنه به هه شته وه: شهیدیک و که سیکه که داوین پاکی خوی پاراستوه، وه بهنده یه که به جوانی به ندایه تی خوای خوی ده کات.

چه ند خۆشه پۆژی عه ره ق پشتن و پۆژی پاداشت و سزا - قیامهت - کاتی خۆر نزیك ده کړیته وه تۆ له و پۆژده دا له ژیر سیبه ری عه رپی په روه ردگاردا بیت، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: حه وت پۆل له پۆژی قیامهتدا، له کاتی نا په حه تی و مهینه تیه کاند،

ئوان له ژیر سیبهری خوی گوره دان. په کیک له و پۆلانه پیاویکه
که ژنیکي جوان و خاوه ن پله و پایه داوی لیکات و بانگی بکات
بو پرکردنی حه ز و ئاره زووی، ئو له وه لامدا بلایت: من له خوا
ده ترسم!

ئو له گه نچ و لاره چی ده کات و حال چی ده بیت که ته نها
سه رقاله به پرکردنی حه ز و ئاره زووه کانی، هیچ سنوریک له
سنوره کانی خوی گوره ناپاریزیت، ریگه تاریکه کانی گرتوه و
ریگه ی نور و پووناکی نابینی و چای خوی لی داده پوشیت؟!

ئو له گه نچ و لاری کوپ و کچ پیوسته خاوه ن بریار بیت، قبول
نه که یت جیگه ی خوت له زیلدان ببینیت، دهرونی پاک و پوخت
به کاری حه رام و ناپه سه نده وه پیس مه که، (هیندی کچی عوتبه)
پیش موسلمان بونی پتیا ن وت: پیغه مبه ر ﷺ به یعت و ده رده گریت
له سه زینا نه کردن.

سه رسامبوو وتی: ئایا ئازاده کان داوین پیسی ده که ن؟! ئو
هه رگیز نه هاتوته بیري که که سی ئازاد و خاوه ن بریاری کاری وای
لی بوه شیته وه!!

پیاویکی وه کو (ئیمام شافعی) لیره وه بو دروست کردنی
که سایه تی خوی فه رموویه تی: (ئه گه ر بزانه خواردنه وه ی ئاوی سارد
بو که سایه تم خراپه، نه مده خواره وه)!! جیگه ی سه رسامیه مرقه
کاریک بکات که سایه تی پی له که داریبی! {تاینده سازی، ژ: ۹، ۱۹ل}

وانەى حەقدەيەم:

ئەى كۆرۈ كچى ھاوسەرگىرەت

بۇ نەكراوھ..

پەنا بۇ بېشەرەى مەبە

وانه‌ی حه‌فده‌یه‌م

بابه‌ت: نه‌ی نه‌و کور و کچانه‌ی تا ئیستا هاوسه‌رگیریت بو
نه‌کراوه. نائومی‌د مه‌به و پشت به‌خوا ببه‌سته و، په‌نا بو

بی شه‌رع‌ی مه‌به

- به‌شی دووهم -

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِغَايَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴾ ﴿١٨﴾ يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ
وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴾ ﴿١٩﴾ الرَّعْدُ.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (النِّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي، فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ
بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي) - رواه ابنُ ماجَّة: (١٨٤٦) و حَسَنُهُ الْأَلْبَانِي
فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (٦٨٠٧).

سهرچاوه‌کان:

- (۱) الزَّوْجُ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ وَ السُّنَّةِ الصَّحِيحَةِ، مُحَمَّدٌ مَلَا فَائِقُ الشَّهْرَزُورِي.
- (۲) رِيَاضُ الصَّالِحِينَ، الْإِمَامُ النَّوَوِي، وَ: نَوْرِي فَارِس، ب۱، ل۱۱۸.
- (۳) گَوْفَارِي دَاهِيَّان، ژ: ۲۹۳، ل۱۹.
- (۴) نَافَرَهْت وَ خِيَزَان لِه سَايَهِي شَهْرِيعَه تَدَا، م. عَهْلِي بَآپِير، ل۲۲۵، ل۲۳۲.
- (۵) التَّاجُ الْجَامِعُ لِلْأُصُولِ، مَنْصُورٌ عَلِي نَاصِف، وَ: م. نَوْرِي فَارِس ب۲، ل۴۹۲.
- (۶) مَوَاقِفُ إِيْمَانِيَّةٍ لِلْمَرْأَةِ الْمُسْلِمَةِ، مُحَمَّدٌ الْمَصْرِي، ص ۴۸۵.
- (۷) پُورْزَنَامَهِي بَاسَك، ژ: ۵۰۹.
- (۸) مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى. د. أَحْمَدُ الْكَبِيْسِي، ص ۳۹۹، ص ۴۰۳.
- (۹) لَا تَحْزَنْ وَأَبْتَسِمِ لِلْحَيَاةِ، مُحَمَّدٌ الْمَصْرِي، ص ۵۱.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

له وانه‌ی پېښودا باسی نه‌وه‌مان کرد که هاوسه‌رگیری یه‌کیکه له بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی ژيانی مړوځ و سوننه‌تی ژيانه، وه ثاینی پیروزی نیس‌لام هه‌میشه و به‌رده‌وام هانی په‌گه‌زی نیر و می‌ داوه، که به‌حه‌لالی به‌یه‌ک بگن و له‌ته‌مه‌نی گونجاودا هاوسه‌رگیری بکه‌ن. وه نه‌م هاوسه‌رگیریه پټیازی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خوايه - سه‌لامی خوا له هه‌موو پیغه‌مبه‌ران بیټ - وه‌کو خوی گه‌وره له قورئاندا ده‌فه‌رموویت:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾ الرَّعْد:

۳۸. واته: بېگومان نی‌مه پیش تو نه‌ی محمد ﷺ پیغه‌مبه‌رانی ترمان په‌وانه کردوه، به‌وانیش هاوسه‌رو نه‌وه‌مان به‌خشیوه..

هه‌روه‌ما پیغه‌مبه‌ری پېشه‌وامان ﷺ هانی گه‌نج و لاوه‌کانی داوه بۆ هاوسه‌رگیری و فه‌رموویه‌تی: (النُّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي، فَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي) - رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ: (۱۸۴۶) وَ حَسَنَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (۶۸۰۷).

واته: هاوسه‌رگیری له سوننه‌ت و پټیازی منه، هه‌ر که‌سی کار به پټیاز و سوننه‌تی من نه‌کات، نه‌وه له‌من نیه !! بۆیه هیچ که‌س

به ناوی دیندارۍ و خویه کلاکړنه وه بو خواپه رستی، مافی ئه وهی
 نیه که بلې ژن ناهیتم یان شوو ناکم. گوشه گیری و پړه به نی له
 ئیسلامدا نیه. له فهرمووده یه کی تردا، پیغه مبه ری خوا ﷺ
 فهرموویه تی:

(إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اكْتَمَلَ نِصْفَ الدِّينِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِي
 النِّصْفِ الْبَاقِي) - رواه الحاكم، وَ حَسَنُهُ الْأَلْبَانِي فِي: (صَحِيح
 الجامع: ٤٣٠). واته: هر کاتې که سېک (کورپان کچ) هاوسه رگیری
 کرد، ئه وای نیوه ی ثابنه که ی ته وای ده بیت، ئیتر باناگای له خوی بیت
 و له خوی په روه ردگار بترسی له باره ی نیوه که ی تریه وه.

له ئیسلامدا ئه و ناره زوه جنسیه ی که له مړوځدا خوی گه وره
 دروستی کردوه، جېبه جی کردن و تیرکردنی به حلالی پاداشتی
 بو دانراوه، هر وه کو پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: (وَفِي بُضْعِ
 أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ،
 وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟! قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ
 عَلَيْهِ وَزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ) - رواه مسلم:
 (۱۰۰۶).

واته: دروستېدون و جیماع کردن له گه ل حلالی خوتاندا
 خیریکه، صهابه کان عه رزیان کرد قوریان وه کو تو ده فهرمووی
 نه گه ر ناره زووی خومان بشکینن و، که یف له گه ل حلالی خوتاندا

بگهین، ئەوەش خێر و پاداشتی هەیه؟! فەرمووی: باشە بە من بڵێن، ئەگەر کەسێ لە ئێوە ئەو ئارەزووە جنسیەیی خۆی لە حەرامدا بەکاربێنێ، ئایا تاوانی لەسەرە یان نا؟ کەواتە: هەر لەسەر ئەم بنیاتە ئەگەر لە حەڵاڵدا بەکاری بێنێ، ئایا تاوانی لەسەرە یان نا؟ کەواتە: هەر لەسەر ئەم بنیاتە ئەگەر لە حەڵاڵدا بەکاری بێنێ پاداشتی بۆ هەیه. {ریاضُ الصَّالِحین، ب، ۱، ل ۱۱۸}.

به لām هه ندی جار ئەم هاوسەرگیریه که مافیکی پەوای مرقۆه،
دواکه و تنی تیدا ئە نجام دەدری که له وانهی پابردوو هه ندیکمان له و
باریه وه باسکرد، وه ئەو هۆکارانهی که ده بنه هۆی دواخستنی
هاوسەرگیری هه ندیکیان په یوه ندیان هه یه به برپاری به جی و
پرچیکمه تی خوای په روه ردگار ه وه، که خیری ئەم کوپ و کچه ی
ده ویت و دوا ی ته و او بوونی هه موو کاره کان ته گه ره یه ک، گرفتێک،
دیه یه شه وه و ناگاته ماره کردن و گواستنه وه ..

که له زانستی بڼې سنوړی خوی پوره درگاردایه که نه‌ګر نه‌م
 هاوسه‌رګیریه بکرایه سهرکه‌وتوو نده‌بوو، وه عاقیبه‌تی به‌خیر
 نده‌بوو، ده‌ی هاوسه‌رګیریش هر ته‌نجامدانی شهرت نیه، به‌لکو
 به‌خته‌وهر بوون و حه‌سانه‌وه له‌و هاوسه‌رګیریه ګرنګه، ﴿لَتَسْكُنُوا
 إِلَيْهَا﴾. هاوسه‌رګیری کاتې باشه که نه‌و کوږ و کچه له‌پال به‌کدا
 نارام بګرن، دووګیان بن و له‌ناو به‌ک جه‌سته‌دا کوښنه‌وه.. هاوژین

و ھاودەمى يەكتى نەبىن، نەك ھاوشەپ و دوژمنى يەكتى بن. خۆ
 ھەموو ئەوانەى لە دادگاكاندا دەبىينىن كە لە يەكتى جىادەبنەو و
 تەلاق وەردەگرن، لەسەدا نەو وەت و ھەشتى زىاتر بەخۆشەويستى و
 بەئاۋاتى دلى خۆيان بۆيەكتىبوون. كەچى ئىستا پارىزەر دەگرن
 بۆئەو ھى كە لە يەكتى پرگارىان بىي و يەكتى نەبىن، ھەر بۆيە
 ئەو كچەى كە چەند جار ھەوللى داو ھاوسەرگىرى بكات، بەلام بۆي
 سەرناگىرى..

يان ئەو كۆپەى كە چەندىن كچى دەستنىشان كىدو، بەلام
 ناگاتە مارە كىرن ھىشتا بە تەنھا ماو تەو، بە ئەوانە دەلەين:
 (لەخوا غافل مەبە و توشى پەش بىنى مەبە و دلت بەو خۆشكە
 كە بە ئىزنى خوا ئەمە خىرى تىدابو، و، خۋاى گەرە تۆي
 خۆشويستو، كە بۆ كاتىكى كەم و چەند پۆژ و ھەفتە مانگ
 دلخۆشى نەكىدو، بۆئەو ھى دوربى لەو ھى بە شوپنەۋارى تالى
 ھەلۋەشاننەو ھاوسەرگىرى كەت، چەندىن سال بىنالى و تالى
 ژيان بنۆشى.. لەلەين كەسانى تىنەگەشتو لە ئاين و پۆشنىرى
 گشتى تانە لە كەسايەتت بىرى و بەچاۋى نامۆ لە كۆمەلگادا
 تەماشا كىرى !

ھەر بۆيە سەرنگرتنى ئەم ھاوسەرگىرىت و دواكەوتنى بە
 ويستى خوا خىرىكى گەرە تىدايە، ھەرۋەكو خۋاى گەرە

فەرموویەتی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ البقرة:

۲۱۶.

مالی دنیا مەكەنە مەرج بۇ ھاوسەرگیری:

بەلام: ھەندىكى تر لەو ھۆكەرانی كە دەبنە ھۆى دوا كەوتنى ھاوسەرگىرى كۆپ و كچەكان لەكاتى خۆى، دەستكردى كەسەكان خۆيان، يان كەسانى دەوربەريانە، كەلە وانەى پابردوودا ھەندىكمان لەوانە باسكرد و ئەوەى ماوہ كە بىلەين ئەوہى: بەشيك لە ھۆكارى دواكەوتنى ھاوسەرگىرى گەنجەكان و دواكەوتنى برىتيە لە چاو برينە مالى دونيا و، زۆتر پوانينە لايەنە مادديەكان. بەپاستى ئەوہى بۆتە پەخنە و كارىكى ناشايستە، برىتيە لەوہى: بەشيۆەيەكى گشتى لەم سەردەمەدا كۆپ و كچەكان، بەتايبەت دەرچووى پەيمانگا و زانكۆكان، پيۆەرەكانيان لەكاتى ھاوسەرگىريدا بەرەو ماددى بوون پۆشتووە.

ھىندەى جەخت لەسەر بابەتە مادديەكانى ھەكو ئالتون و ئەساسى مال و ئاھەنگى ھۆل و مارەيى زۆر و خانووى ئامادە و سەفرەى مانگى ھەنگوينى دەكەنەوہ، نيو ھىندە جەخت لەسەر بابەتە مەعنەوى و پەرورەدەيى و پەفتارىەكان ناكەنەوہ.

بەشيكى زۆرى كچان گەرەيى خۆيان لەوہدا دەبيننەوہ كەشو بە ئوتومبىليكى گرانبەھا و (۵۰ - ۱۰۰) مسقال ئالتون و شەكراو

خواردنەو و ئاھەنگى قەرەبالغ دەكەنەو، زۆر كەمتر بىر لەو دەكەنەو كە ئەو كەسەى دىتە خوازىننىان چ جۆرە بىركردنەو، ھەيە و، چۆن پەفتار دەكات و لەگەل چ جۆرە ھاوپیەكدا ژيان بەسەر دەبات و، كاروپىشەى چى يە؟ رابردووى چۆن بوو؟!

ئەمەيان بەلاوھ گرىنگ نىە و بەشىكى بچوكى سەيردەكەن، ئىتر سەرەنجام زۆرىك لە كچان يان دوور لە شوكردن دەمىننەو و ئەو كۆرە دەولەمەند و خاوەن ئىمكانىياتە ماددىيەيان دەست ناكەو، كە شوى پى بکەن. ياخود شوو بە كەسىكى لەو جۆرە دەكەن و پاش چەند ھەفتەيەك لە تىپەربوونى ھاوسەرگىريەكەيان دەكەو، دىنايەك لە كىشەى قول و سەختەو كە ناتوانن چارەسەريان بکەن، يان خۆيانى لى دەرياز بکەن، چونكە بنەماى ھاوسەرگىريەكەيان لەسەر بنەما و ئەساسى ئالتون و حەفلە و سەيارە و خانوو بوو، نەك عەقل و پەشت و شىاوى و شەخسىەت.

ئەم پەفتارەى كچان گىرفتى گەورەى بۆ كورانىش دروست كردو، واى لە زۆرىكىيان كردو، كە نەتوانن ھەنگاو بنىن بۆ ھاوسەرگىرى، بەھوى ئەو داخوایە ماددىيە زۆرانەى كچانەو، زۆرىكى تىرشىيان ترسىكى گەورەيان لە ھاوسەرگىرى بۆ دروست بوو، و، وادەزانن تەواوى كچان ماددى و پەوكەشىن و ئەمەش ژيانى

هاوسه‌رداری کورپان ده‌خاته مه‌ترسیه‌وه، هه‌ندیکى تریشیان که کچیکی باشی بیرفروانی، ئاسانکاری، په‌وشت به‌رزیان ده‌ست ده‌که‌وێت، هه‌ست به ئیجراجی ده‌که‌ن که وه‌ک هاوته‌مه‌نه‌کانی ناتوانن پێداویستیه‌کانی بۆ دا‌بین بکه‌ن. له هه‌موو باره‌کاندا بیانووه ماددیه‌کانی کچان و ئه‌و تیپوانینه پوکه‌شی و ماددیه‌ی بۆ ژیان و هاوسه‌ر و هاوسه‌رگیری هه‌یانه، به‌لایه‌کی گه‌وره‌یه بۆ سه‌ر کچان خۆیانه‌وه، دواتر به‌سه‌ر کورپان و سه‌رجه‌م کۆمه‌لگاوه. که‌واته: باشتره بۆ کچان ژیرانه بیربکه‌نه‌وه و به‌دوای ژیانیکى ئاسوده و کامه‌راندا بگه‌پێن، نه‌ک هه‌موو عه‌قل و ئاسوده‌یی و ژیانیان ببه‌ستن به ئالتون و مادده و پوکه‌شیه‌کانی تری ژیان‌ه‌وه. خو ئه‌گه‌ر وانه‌که‌ن زۆربه‌یان بۆ هاوسه‌ر ده‌مێننه‌وه. {داهێنان، ژ: ۲۳۹، ۱۹۷}.

له حیکمه‌تی ماره‌یی تی‌بگه‌ن:

واچاکه کچانی به‌پێز له حیکمه‌تی ماره‌یی ئافه‌رت تی‌بگه‌ن، که ماره‌یی ئافه‌رت و حیکمه‌تی پێویست بوونی بۆ ئافه‌رت، ته‌نها پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و پاستی و حه‌قیقه‌ته‌یه که ئه‌و ماره‌کردنه (عه‌ده)، شتیکی گه‌وره‌یه و به‌لێنیکی گرنگه، ئه‌گه‌ر ناماره‌یی وه‌ک نرخ بۆ فرۆشراو (كَالْتَمَنِ لِلْمَبِيعِ) و وه‌ک کرێ بۆ کرێ (كَالْأَجْرِ لِلْمَأْجُورِ) نیه، چونکه ئه‌گه‌ر وابوایه، ده‌بوو حه‌تمه‌ن چۆنیه‌تی و

نەندازەکە ی پێش ماره‌برپنه‌که بخرانایه‌ پوو، وه‌ ده‌بوايه‌ نیکاح بۆ ناوبردنێ ماره‌یی دانه‌مه‌زرایه‌، که‌ بێگومان وانیه‌ و ناونه‌هینانی ماره‌یی له‌ کاتی ماره‌ برپندا زیانی نیه‌، به‌لام دواي ماره‌یی هاو وینه‌ (مَخْرُ الْمَثَل) له‌سه‌ر پیاوه‌که‌ فه‌پز ده‌بێت. هه‌ربۆیه‌ش زانایان ناوبردن و دیاریکردنی ماره‌یی (مه‌ر) یان له‌کاتی ماره‌کردندا ته‌نها به‌سووننه‌ت داناهه‌، به‌لێ مه‌سه‌له‌ی ماره‌یی ئافره‌ت پڕه‌ له‌ حیکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی زۆری تێدایه‌ بۆ ئافره‌ت.

سه‌رباری ئه‌وه‌ش پشتیوان (سَند) و ده‌سته‌به‌رکه‌ر (ضامن) یکی زۆر باشیشه‌ بۆ به‌رده‌وام بوونی مال و خێزان. جا نازانم ناحه‌زانی ئیسلام و شه‌ریعه‌تی بۆ هه‌له‌ و په‌له‌ی خواي کاربه‌جی، ئه‌و تێپوانین و بۆچونه‌ هه‌له‌ی خۆیانیان له‌ کوێوه‌ هه‌یناوه‌ و له‌چی هه‌له‌ینجاوه‌؟ که‌ گوايه‌ ماره‌یی ئافره‌ت به‌که‌م سه‌یرکردن و سوکایه‌تی پێکردنیه‌تی؟!

ئایا ئه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ ده‌یانه‌وێ شه‌ریعه‌تیش ئافره‌تانی موسڵمان، به‌ده‌ردی ئافره‌ته‌ کلۆل و ژین تاله‌کانی پوژئاوای نه‌فامی ببردایه‌، که‌ گه‌لێک جار به‌ پاره‌یه‌کی زۆر ئه‌وجا مێردیان ده‌ست ده‌که‌وێ!

له‌و باره‌یه‌وه‌ ئه‌م قوله‌ نه‌زیله‌یه‌ ده‌گێڕینه‌وه‌ که‌ نوسه‌ر و زانای گه‌وره‌ی ئیسلامی کورد - خواي گه‌وره‌ لێی خوشبێت و به‌شه‌هید قبولی بکات. له‌ سوریا به‌ ته‌قینه‌وه‌ تیرۆریان کرد - (د. محمد

سعید رمضان البوطی) له کتیبه کهیدا به ناوی (المرأة بین طُغیان النظام الغربي و لطائف التشريع الرباني، ص ۱۳۹) هیناویه تی و دهفه رمووی: (خزیمکم هه یه له ئه مریکا نیشته جییه و ئافره تیکی ئه مریکی ئه و خزمه می به ئه ندازه یه ک پاره خواستبوو، که ئه گه ر له کۆمه لگای ئیمه دا بوايه - به پیتی دینه که مان - ده بوايه خزمه که مان وه ک مارهی بی به وی ببه خشیایه، جا له سهردانیکدا بؤ وولات و شاره که ی خوی (دیمه شق) که چهند پوژتیکیان پیچوو، له گه ل خۆیدا ژنه که شی هینابوو، کاتیک ژنه ئه مریکاییه که ی به و عاده ته ی لای ئیمه ی زانی که ده بی پیاو مه منونی بؤ ژن ده ربیرپی و مارهی بی پی بدات.. به چپه وه داوای له میرده که ی کرد، که با هیچ که س له خزم و که سوکاری به و جوړه ژن و میردایه تیه دروستکردنه ی ئه وان نه زانی! بؤنه وه ی له کۆمه لگایه کدا که - به پیتی قسه ی - خوی ئافره تی هینده تیدا به پریز و حورمه ته، هه ست به سوکایه تی و که می نه کات!).

پیویسته له مه سه له ی مارهییدا ئاگاداری ئه م خالانه

بین:

یه که م: هه رچه نده شه ریه ته ی ئیسلامی له مه سه له ی مارهییدا نه به لای زوږی (کثره) دا و نه به لای که می (قله) دا، سنوری بؤ

ماره یی دانه ناوه، بیگومان نه مه ش حکمه تی زوری تیدا هیه، که
یه کیان نه وه یه موسلمان به گویره ی هل و مهرجی ژیان و
گوزهرانیان، وه به پیی حال و بالی ماددی زاوا، بواریکی فراوانیان
هه بی بو هه لسوکه وت تیدا کردنی نه و مه سه له یه، به لام پیویسته
بزاندري که شهریه ت به گشتی حز له ناسانکاری ده کات و
له و باره یه وه و فرمایشتی پیغه مبه ری خواش ﷺ زدن ، بو نمونه:

(۱) (إِنَّ أَعْظَمَ النِّكَاحِ بَرَكَةً أَيْسَرُهُنَّ صَدَاقًا) رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ وَ
أَحْمَدُ. واته: هر ژنه یاننیک ماره یی ناسان تربیت به ره که تی
که وره تره...

(۲) پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: (مَنْ يُمْنِ الْمَرْأَةَ أَنْ
تَتَيْسَرَ خُطْبَتُهَا، وَأَنْ يَتَيْسَرَ صَدَاقُهَا) رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ.
واته: له فەر و به ره که تی ئافره ت، ئاسانی خوازیبنی و ئاسانی
ماره یی یه که یه تی.

(۳) ئیمامی عومر فرموویه تی: (الَا لَا تُغَالُوا صَدَاقَةَ النِّسَاءِ)
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ. واته: ئاگادارین له ماره یی ژناندا زیاده پوی مه که ن.

دووهم: بویه شهریه ت پیکاشی داوه که ئافره تان ماره یی زور
وه ربگرن، چونکه بیگومان پیاوانیش هه موویان له یه ک ئاستی
ئیمانی و نه خلای و جوامیریدا نین و، جیی خویه تی که ئافره تی

موسلمان له کاتی دلتیا و مسوگر نه بوونیدا، له که سایه تی نه و
 پیاوه ی که داخوازی ده کات له بوازی نه دازه یی ماره ییدا، دوربینی
 (احتیاط) ی خوی بکات. وهك چوڼ جیی خویه تی که له کاتی
 قه ناعت هاتنی و دلتیا بوونی له که سایه تی دیندارانه و، پرهوشت
 به رزانه و جوامیرانه ی نه و پیاوه ی که ده یه وی بیخوازی، مه سه له ی
 نه داری کابرا و پی هه لنه سوپانی مه صرف و ماره یی زور و قورس
 له به رده م خویدا نه کاته کو سپ و له مپه ر، وه کو پیغه مبه ری خوا
 ﷺ فهرمو یه تی: (إِذَا حَاطَبَ إِلَيْكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَ خُلُقَهُ
 فَرُوجُوهُ...) رواه الترمذي. واته: هر کات که سیك که له ئاین و
 پرهوشتی پازین داخوازیی ئافره تی لی کردن، ئافره تی پییده ن.

سیههم: گومانی تیدا نیه که ماره یی: ته نها و ته نها مولك و
 مافی ئافره ت خویه تی و بیجگه له خوی، هیچ که س بوی نیه به هیچ
 جوریک هه لسوکه وت (تصرف) ی تیدا بکات. نه میرد، نه باوک، نه
 دایک، نه براه، نه هیچ که س. خوی دادگر له و باره وه فهرمو یه تی:
 ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقْتِهِنَّ حِلَّةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا
 فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيَّتًا﴾ النساء.

واته: وهك دیاریه ك ماره ییه كان بده نه ئافره ت، جائه گر خویان
 به دلخوشیه وه شتیکیان لی به خشی به ئیوه، نه وه بیخون به

دلتیاییه وه تۆشی گیانتان بی). {ثافرهت و خیزان له سایه ی
شهریعه تدا، ل ۲۲۵ وه ل ۲۳۲}.

روونکردنه وه یه ك: ئایینی ئیسلام و شهریه ته پر خیر و
به ره كه ته كه ی هه روه كو له بواری بنه ماكانی بواری هاوسه رگیریدا
داوای ئه وه ی كردوه كه ئاسانکاری بۆ هاوسه رگیری گه نجان
بكری، بۆ ئه وه ی له ته مه نی زیرینی لاویتی نه چینه سه ره وه و،
له كاتی خۆیدا به هاوسه ری حه لالی خۆیان بگن. له بواری كرداریشدا
له سه ر ده ستی هه لگرانی زۆر وینه ی جوانی نیشان داوین و، نمونه ی
زۆر بالای پیشكه ش كردوین، له سه ر ئاسانکاری له بواری
هاوسه رگیریدا.. به تاییه ت بۆ ئه وانه ی كیشه ی بواری دارایی و
مالیان هه یه ..

ئاسانکاریه كانی پیغه مبه ر ﷺ بۆ هاوسه رگیری:

ئه وه پیغه مبه ری پیشه وا و سه ره ر ﷺ كه ئاماده ی
هاوسه رگیری كۆر و كچیکه، كه كۆپه كه هه ژار و نه داره، وه
ماره ییه كه ی هیچ مالی دنیا و پاره و ئالتون نی یه، به لكو ته نها
له سه ر قورئانی پر به ره كه ت و به خشش شووی پیده كات. ئه م
به سه ره اته ش پیشه وای فه رموده (ئیمامی بوخاری) له
صه حیحه كه یدا هیناویه تی، وه ناویشانی تاییه تی بۆ ئه م به شه
داناوه به ناوی: (به شی هاوسه رگیری و ژن و ماره برین له سه ر
قورئان و به بی بوونی ماره یی - باب التزویج علی القرآن و بغير

صداق). ئەمەش دەقى بەسەرھاتەكەيە كە فەرموودەكە: (متفق عليه: بخاري ٥١٤٩، وَمُسْلِم: (١٤٢٥):

سەھلى كۆپى مەعدى ساعيدى فەرمووى: ئافرەتێك ھاتە خزمەتى پېغەمبەرى خوا ﷺ عەرزى كرد: ئەى پېغەمبەرى خودا ﷺ ھاتووم تاخۆم ببەخشم بەتۆ..

پېغەمبەرى خوايش ﷺ سەرتاپا تەماشای كرد و ئینجا سەرى دانەواند و ھىچ قەسەى نەكرد، ژنەكەش كەپوانى پېغەمبەرى خوا ﷺ ھىچى لەوبارەيەو نەگوت، لە شوپىنێك دانىشت. جاپاويك - كە لەيارانى ھەزەت بوو - ھەلسا و فەرمووى: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەگەر ناتەوێ لە منى مارە بكە..

فەرمووى: ئایا ھىچت ھەيە بىكەى بە مارەيى؟!

فەرمووى: نەبەخوا ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ..

فەرمووى: دەبڕۆ بۆ مالاھو وە بۆلاى كەسو كارت بزانە ھىچت دەست دەكەوێ، پیاوھكە پۆشت و ھاتەو و وتى: بەخوا ھىچم دەست نەكەوت ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ..

پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: شتێك ھەر پەيدا بكە ئەگەر ئەنگوستیلەيەكى ئاسنىش بێ، پیاوھكە ديسان پۆشتەو و ھاتەو و فەرمووى: بەخوا ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەنگوستیلەى ئاسنىشم دەست نەكەوت، بەلام ئەم لۆجلكەم (پارچە جلو بەرگەم ھەيە - وەكو عابايەك - نيوەى بۆ من و نيوەى بۆ ئەو !!

پېغه مېر ﷺ فېرمووی: ئه وه به و چې، جله کت خوی یه ک
پارچه یه، نه گهر له بهر تودا بې هیچی بهر نه و ناکه وې، نه گهر له بهر
نه ودا بې هیچی بهر تو ناکه وې. جا پیاوړه که تاوېکی باش دانېشت،
له پاشا هه لسا پوشت، پېغه مېر ﷺ چاوی لیږوو، ناردی به شوینیدا
بانگی کرده وه...

که هات پېی فېرمو: چیت له قورئان له بهر ده؟

فېرمووی: ئه و سوږه ته و ئه و سوږه ته م له بهر ده، وه
سوږه ته کانی ژمارد...

فېرمووی: ئایا هه موویان به باشی ده خوینې؟ فېرمووی: به لې.
فېرمووی: (إِذْهَبْ فَقَدْ آتٰكَحُكْمَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ). واته:
ده بږو ئه و له سهر نه و قورئانه ی که له بهر ته ئه م ژنه م کرد به هی
تو. له پړیوایه تیکدا: (زَوَّجْتُكَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ). ئه و له سهر
نه وه ی که فېری نه و قورئانه ی بکه ی که خوت ئیستا له بهر ته ئه م
ژنه م ماره کرد له تو. {تاج الأصول ب ۲ ل ۴۹۲} {مَوَاقِفِ إِيْمَانِيَّةِ
ص ۴۸۵}

له م فېرمووده یه وه دوو شتی گرنگ به رچاو ده که ون:

(۱) نازادی و سهریه ستی و پوکرانه وه ی نافرته ی موسلمان که
زور نازایانه، به حه یاو حورمه ته وه هاتووه داوای نه وه ی کردووه که
ژیانی هاوسه رگیری بکات، له جیاتی نه وه ی په نا بیات بو کاری
ناشهرعی و خراپه کاری بو ثاره زووه کانی، هاتووه به ناشکرا

له بهرچاوی جه ماوهردا داوای خوی پیشکesh دهکات، که پیویستی به هاوسه رگریه، داوا له گه وردهی هموو مروځایه تی پیغه مبهری ئیسلام - محمد - ﷺ دهکات بو ئه م بابه ته. نه ویش که پیویستی به هاوسه رگری نه بووه، به قسه ره تی نه کردوته وه - ئه مه پیزی پیغه مبهری خوايه ﷺ بو ئافره ت - به لکو به بی دهنگ بونی وهلامی داوه ته وه. لیږده دا کورپیکش هیه که زور پیویستی به هاوسه رگریه. نه و داوای مافی خوی دهکات و، پیغه مبهری خوا ﷺ به یه کیان دهگه یه نیت.

که ئه مه نه وه دهگه یه نیت، دل پیسی و به دگومانی له ناو صه حابه کاندایان هر نه بووه، یان زور دهگمن بووه، نه وه تا ئه م کورپه نالی، تازه نه و ئافره ته ویستی شوو به پیغه مبهری خوا بکات. تازه من چون دمه ویت، نه خیر، نه گهر نه و پیویستی نه بووه، من هاوسه رگری له گه ل ده که م!

وه لیږده پوښنبیری جه ماوهری موسلمانان بو دهرده که وی که له و زه مه نه دا، که س په خنه ی له م هاوسه رگریه نه گرت و که س به و ژنه ی نه وت: چون حه یای لی هه لگراوه. نه خیر زور به مافیکی ئاسایی که سی نه و ته ماشایان کرد و پیروزبایان لیگردن نه م هاوسه رگریه، نه ک به مایه ی نه نگ و عیبه ته ماشا نه کراو په رده پوښ نه کرا، به لکو بووه جیگه ی نه وه ی که خه لکانی تر چاوی لی بکن و که دهره تی هاوسه رگری هاته پیشه وه له

دەستى نەدەن.. ئىمامى بوخارى و موسلىم لەبابى (نكاح)دا، بەشى
تايبەتيان بۇ داناۋە!

(۲) لەم فەرمودەيەۋە تېدەگەين كە دەكرى، مارەيى ئافرەت
و بنەماي ھاوسەرگىرى داھىنانى نوپى تېدا بكرى... بۇ نمونە ئەمرو
كوپك لەگەل كچىكدا ھاوسەرگىرى بكات، كە كچەكە بەھوى
بارودۇخى ھەژارى يان شتىكى تر خويندىنى زانكو يان پەيمانگاي بۇ
تەۋاۋ نەكراۋە، ئەم كوپە برپارى ئەۋە بدات كە ھاۋكار و يارمەتى
دەرى بېت، لە پرووى ماددى و مەعنەۋىيەۋە كە خويندەكەي تەۋاۋ
بكات و لەسەر ئەۋ بنەمايە ھاوسەرگىرى بكەن.. ئەمەش ھەمووى
گەۋدەيى ئىسلام و كرانەۋەي و برپاى بە ئازادى مروڧ دەردەخات،
كە ئەۋ پەرى خۆشەختى و سەرفرازى و پېشكەۋتن لەئىسلام و
شەرىعەتەكەيدايە و بۇ ھەموو سەردەم و بارودۇخىكى نوپ، ھوكمى
تازەي لى ۋەردەگىرى و مروڧ بە گشتى و كوپ و كچە گەنجەكان بە
تايبەتى پىي بەختەۋەردەبن.

بەللى ئەۋەي باسماڭكرد يەككى بوو لەۋ ھۆكارانەي كە
ھاوسەرگىرى گەنجانمانى پېداۋا دەكەۋى، ۋە خەتاي خۇيانى تېدايە
و چارەسەرى بە دەست خۇيان و برپارى ئازايانەي خۇيانە.

ئەمجا دەچىنەۋە سەر بنچىنەي ۋانەكەمان و بەگەنجان دەلئېن
بە تايبەتى ئەۋ كوپ و كچانەي كە كەمى ھاوسەرگىريان دوا

که وتووه، یان چنډ جارې نزیکی پېکھاتن هاتووه و
 ه لوه شاوله توه. پېیان ده لّین: له خوا غافل مه به و خوت په شبین
 مه که، نه که ی قسه ی که سانیکې ناحالې وات لیکن که و ایزانی
 گوايه بهخت و شانست بکه یته وه، نه خیر، نه چی په نا بو نه م
 ناشه رعیا نه ببه ی، له بهرته وه ی دلنیا به که س بی بهخت و چاره
 په ش نیه. وه که س ناتوانی بهختی که س ببهستی و دهرگای
 ژنهنانی یان شوگردنی لی دابخات، یان بوی بکاته وه، تو وهره
 تهنه و تهنه پرو له و۔ الله۔ یه بکه، که هه موو بریاریک له لای نه وه
 و هه رچی نه و بریاری لی دابی به که س پوت ناکریتته وه و هه رچی
 نه ویش بریاری له سهر نه دابی۔ به حکمت و کار به جی خوی و بو
 به رژه وهندی داهاتووی تو که س ناتوانی جیه جی بکات.
 له بهرته وه تهنه پشت به خوا ببهسته و دلنیا به ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
 اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ الطلاق: ۳.

پنځه مبه ری خو شه ویستمان ﷺ فه رمویه تی: (وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ
 لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ
 اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا
 بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ). رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح.

واته: بزانه و دلنیا به، نه گهر ته وای ئوممهت کوښنه وه و
 هه موویان پشته یه کتری بگرن و له هه ولې نه وه دابن سودیکت پی
 بگه یه نن، ناتوانن هیچ سود و که لکیکت پی بگه یه نن ته نها نه وه
 نه بی که پیشتر خوی په روه ردگار بوی بریار داوی، وه نه گهر
 هه مووشیان کوښنه وه و کومه کی و هاوکاری یه کتری بکه ن
 بوئه وهی تووشی زهره ر و زیانیکت بکه ن، ناتوانن هیچ زهره ر و
 زیانیکت پی بگه یه نن نه وه نه بی که پیشتر خوی په روه ردگار
 له سهری نویوی.

به لې، نه مه بیروباوه پی مرقی موسلماننه و ئیتر نابی بروای
 به به خت به ستن و به خت کردنه وه هه بی و به مانه خوی توشی گری
 دهرونی بکات و، هه میشه له کاتی بریاردان له هاوسه رگیری ترس و
 قه له قی و دلله پاوکی هه بی و، نه گهر نه گونجا و سهری نه گرت خوی
 به بی به خت بزانی، که نه مه واده کات توشی په شبینی ده کات و
 هر کاریکیش به دوو دلې و ترسه وه ویستت نه نجامی بدهی، زور
 به زه حمهت نه نجام دهری و له مپه و کوښی تیده که وی. چونکه
 خوت چاوه پی نه وه بووی.

به سه رها تیک:

بانگخواز (د. محمد عبدالرحمن العریفی) ده فهرمویت: جاریکیان
 کچیک پی و تم که و سحر و جادوی لیکراوه، له سهر نه وهی که

قهت دهروی شوکردنی لی نه کریتته وه. منیش پیم وت: نه توانم چاره سهری کیشه کهت بکه م. به لام ثایا نه توانی صهبر و نارام بگریت؟! وتی: به لی نه توانم صهبر و نارام بگرم.

وتم: سویند به خوا نه گهر نه و چاره سهری بیت نه لیم به باشی بیکهیت، نه و پشت به خوا دهرگای هاوسه رگریت لی ده کریتته وه هرچه نده نه گهر نه و جادوه شت لی کرابیت.

وتی: کامه یه چاره سهره کی.

وتم: بلی: (حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ). هه موو کات دووباره ی بکه وه به یه قین و برپاوه. شیخ عوره یفی فهرمووی: سویند به خوا پاش مانگیک کچه که پی وتم: موژده بیت خوی گهره دهروی لی کرمه وه و به م نزیکانه هاوسه رگریی ده که م. سویند به خوا نیستاش هه ر نه و ویرده دووباره ده که مه وه.. به لی (حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ) نه م ویرده نامه یه که بو هه موو نه و که سانه ی که دهروی خیری لی داخراوه: (خه فته بار، لیقه و ماو، سته ملیکراو، نه خو ش، نه زوک، دیل). {پوژنامه ی باسک، ژ: ۵۰۹}.

نه ی نه و کوو و کچه ی که هاوسه رگریت دواکه و تووه، هه میشه گه شبینه و بزانه رهمی خوا یه گجار فراوانه، له خوا غافل مه به و دووشت بکه:

یەكەم: داوین پاكیت بپاریزه، نیازی داوین پیسی و خراپە نەكەى.

دووهم: یارمەتى هه‌ژار و داماوان بده، حەرام مەخۆ، پەنا بۆ كارێك مەبە كە خوا پێى پازى نیه. جا دلنیا به له و كاته دا كە دنیا و دەرگاكانى به سەرتا داده‌خړى، ئالە و كاته دا دەرگات لى دەرگایته‌وه. چونكه له ئەو پەرى تارىكى شه‌ودا، پۆڤ هەلدى. بۆ پاستى ئەم قسە‌یه‌ش، تەماشای قورئانى پیرۆز و پېر بەرەكەت بكەن. له‌باسى پێغه‌مبەر (موسا) دا، سەلامى خۆى لىبێت.

هاوسەرگىرى حەزەرەتى موسا، هیوابە‌خشە بۆ هه‌ژاران! تەماشاكەن: موسا گەنجیكه، له‌بنەمالە‌یه‌كى هه‌ژاره، بى پاره‌یه، بى پشت و پەنا و قوم و هۆزه، كەسیكى به‌قه‌ده‌رى خوا، به‌ناویست له‌ده‌ست كوژراوه، فەرمانى له‌لایەن پېستىرىن و دلڤە‌قتىرىن دىكتاتۆر و سته‌مكاره‌وه كە فیرعه‌ونى مىصره بۆ دەرچوو كە بگىرى و بكوژدیتە‌وه.

له‌ترسان، له‌بەر بى پشتى و بى پەناى به‌دزیه‌وه، به‌ترسه‌وه، شارى خۆى، ولاتى خۆى، دایك و برا و خوشكى خۆى، به‌جیه‌یشتوو و ته‌واوى هیزه ئەمنیه‌كانى فیرعه‌ون به‌شوینیدا ده‌گه‌پین. هه‌موو هاوته‌مه‌نه‌كانى موسا ژنیان هیه و ئەم هیشتا هاوسەرگىرى بۆ نه‌كراوه. به‌عه‌قلی مړۆڤ بى، ئەگەر واقع بینانه

بروانیته ژیان و بارودوخی موسای لاو له م ساته وهخته دا که گیانی له ژیر هه پشه و مه ترسی کوشندایه، ده بی ماوه یه کی زوری تر بی هاوسه ر و مال و حال بمینیتته وه.

به لام موسای گهنجی مه ردی خوږاگر، هیچ کات بیرى له خراپه نه کرده و نه گه را له داوی نه وهی که حه زه کانی به حه رام تیریکات. به تاییه تی له و کاته دا که له ولاتی غه ربی (مه دیه ن) ه، و که س نایناسی و ده رفه تی بؤ هه لده که وی و دوو کچی جوانی گهنج پیوستان به هاوکاری ئه م هه یه، وه باوک و برا و که سوکاریان له گه ل نیه و تنها خوږیان و مه پ و مالاته که یانن. به لام موسای گهنج و لاو ته ماشای نه کردن. نه زه ری لی نه کردن، داوی په یوه ندی لی نه کردن، به لکو به ئه رکی سه رشانی خو ی هه لسا و مه په کانی بؤ ئاودان و به پئی کردن و داوی هاوکاری و پاداشت و پینمایی لی نه کردن، خو ی پئی نه ناساندن..

په نای خو ی برده بهر خوا و به کول و به دل له خوا پاراپه وه که له م مهینه تیه ی تییدایه له: هه ژاری، ده ربه ده ری، بی که سی، غه ربی، بی مال و حالی، ترس و له رزی دوژمن، ده رگای په حمه تی لی بکاته وه و پزگاری بکات و فه رموی: ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ

خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (القصص).

واتە: دواى ئەوەى موسا ئازایانە مالاتەکه یانی برد و تێرناوى
کردن و بەرپى کردن، ئەمجا چووە بن سیبەرى درەختیکەووە و
هەناسەیهکی هەلکێشا و دەستەکانى بەرزکردەووە و فەرمووی:
پەرەردگارا تۆ خێر و بێرى زۆرت پێبەخشیوم، بەلام ئاتاجى
زیاترم، هێشتا هەژارم..

لەم بەسەرھاتەدا تا ئێرە، دوو شتى جیگەى تێرامان هەیه:

یەكەم: موسا پێغەمبەر - سەلامى خواى لەسەر بێت - لەگەڵ
ئەو هەموو مەینەتیەى بەسەرى هاتوووە لەم تەنگانە گەورەدا،
ناشکوری ناکات و شکواى حالى خۆى بە شێوازێک دەرناپێی کە لە
مروڤى ئیماندار نەوێشیتەووە - هێشتا موسا ئاشنا نەبوو بە
وەحى خواى - بەلکو لەجیاتى ئەوەى بلی:

خوایە ئەو چى بوو من لێم بەسەرھات؟!، خوا قەت خۆشیم
نەدى، خوایە دەبێ تاکەى ئاوارە و بێ لانهبم..

نەخێر، ئەمانەى هیچى نەوت. بەلکو سەرھەتا ستایشى خواى
کرد و فەرمووی: خوایە تۆ خێر و بێرى زۆرت پێ بەخشیوم. بەلام
هێشتا موحتاجى زیاترم، هێشتا هەژارم بۆ پەرەمەتى تۆ.. بەلێ
مروڤى ئیماندار دەبێ بەم شیوەیه لەخواى خۆى بپارێتەووە و
بەئەدەبەووە داوا لەخوابکات..

دووهم: موسا - سه لامی خوی لیبت - کاتی که قسه ی له گه ل
دوو کچه که کرد، ووشه یه کی زور به جی و جوانی به کارهینا، که
به پاستی ووشه کانی قورئان هه مووی له شوینی تایبه تی خویاندان و
هر ووشه یه کی قورئان مانا و مه به ستنکی تایبه تی ئاشکرا و نهینی
له ناو خویدا هه لگرتووه. مانایه کی پاسته وخو و ناراسته وخو
ده به خشی. به شیوه یه که نه گه ر نه م ووشه یه لا بیری و ووشه یه کی
هاو مانای دابیری.. ناتوانی نه و مه به سته بگه یه نی که ووشه
قورئانیه که گه یاندویه تی. هه روه کو موسا به دوو کچه که ی فهرموو:
﴿حَطْبُكُمَا﴾.

سه رنج بدهن موسا نه یه فهرموو: (ما شَانُكُمَا) وه نه یه فهرموو:
(مَابَالُكُمَا) که نزیکن له مانای ﴿حَطْبُكُمَا﴾ به لکو فهرمووی:
﴿حَطْبُكُمَا﴾. واته: کیشه تان چیه و بوچی ئاوا دوره په ریز

وه ستاون و ناهیلن ئاژه له کانتان بچنه سه ر ئاوه که ؟!

لیره دا (د. محمد الكبیسی) ده فهرمووی: (الْخَطْبُ: لِلْمَازِقِ،
الْمُسْتَعْلِنِ، اَيِ الْمَشْكَلَةِ اَوْ الْوَاقِعَةِ السَّلْبِيَّةِ الَّتِي لَا تَخْفَى، وَلَا
مَانَعٌ لَدَى صَاحِبِهَا مِنْ تَقْدِيمِ إِضْحَاحٍ لِلِسَائِلِ عَنْهَا، فَمَوْسَى
يَسْأَلُ الْفَتَاتَيْنِ عَنِ السَّبَبِ الَّذِي مِنْ أَجْلِهِ تَذَوْدَانِ قَطِيعَهُمَا عَنِ
الْمَاءِ وَلَا تَسْقِيَانِهِ، وَهَذَا ظَاهِرٌ مُسْتَعْلِنٌ مِنْ حَالِهِمَا، وَلَا

يَسْأَلُهُمَا عَنْ سَبَبِ خُرُوجِهِمَا لِلْسَّقْيِ، وَ هُوَ مَالُوْ شَاءَ تَا
لَاخْفَتَاهُ {مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى، ص ۳۹۹}.

به لئى نه مه پړه وشتى گه نجى ئيمانداره، چا كه ى له گهل كړدن و
دریژه ى نه دا به قسه كړدن له گهلان و نه یگوت: ئه رى نه وه بؤچى
باوكى، براهه كتان له گهل نيه، ئه رى هه موو پوژى هه ر ئاوا ئاويان
ده دهن؟ نه خيژ موسا به م چا كه و پياوړتى و مهردايه تيه ى
مه به ستى چيژ وه رگرتن نه بوو له كچان، كه له كه سايه تى موسلمان
ناوه شيته وه. به لكو ته نها هو كاري نه وه ى لى پرسين: كه بؤچى
مه پړه كيان ئاوا ناده ن و دوورى ده خه نه وه له م خه لكه؟

كه نه مه ش خوى له خویدا ئاماژه يه بؤ نه وه ى كه گرفتنيك هه يه.
وه نه م لاوه به هه سته، مه رده، كه موسايه هه ستى پى كړدوه و
نابى له ئاستى دا خوى بى خه بهر بكات. وه كه گرفته كه ش بؤ دوو
كچكه كه چاك ده كات. ئيتر هيچيان له گهل نالى و نه گهر خويان
حه زيان نه كړدايه بؤى باسبكه ن كه باوكيان پير و بى توانايه، موسا
لى نه ده پرسين. به لام نه گهر بيفه رموايه: (ما شَأْنُكُما) يان
(مابالْكُما)، نه وه ده بوايه كچه كان ته واوى به سه رها تى خويان بؤ
بگيړايه وه.

به لئى موساى داوین پاكي پړه وشت بهرز، له ولاتى غه رييه دا
توشى بوو به دوو كچى داوین پاكي به نه خلاقى پړه وشت بهرز، كه

نوهنده به حیاو حورمه تن نایانه وی تیکه لاوی پیاوانی شوان بین و، که سایه تیان بکه ویته ژیر پرسیاره وه! کچیکیان نه و گه نجه ی دوزیه وه که سالانیک بوو بیی به هاوسه ری «الْقَوِيُّ الْأَمِينُ»، بویه به ناواخنی قسه به باوکی گوت کوړیکي ناوا هیه و نه ویش ناردی به شوینیا و، به سه رها ته که له قورئاندا له سوره تی (القصص) ثایه تی: (۲۳ - ۲۸)، به درېژی و به پروونی باسکراوه ..

نوهی نیمه مه به ستمانه و بابه تی وانه که مانه، نوهیه که: موسای لاو، که له پواله تدا هه موو ده رگاگانی لی داخرا بوون، که چی له یه ک کاتدا چه ندین ده رگای به خته وه ری به پروودا کرایه وه، کچیکي به حیا و شهرم و مالدار و کابان و دلّسوز، له ناو نه و هه موو کوړه گه نجه، ده وله مهنده، هاوشاری و هاو زمان و هاوولاتیه ی خویدا، دلی ده چیته سر نه م کوړه، غه ریبه، ناواره، بی که سه، هه ژاره، بی ماله، بی حاله ..

خوای گه وړه دلی باوکی کچه که ی بو نه رم ده کا و یه کسه ر پازی ده بی... خق خانووی نیه، باوکی کچه که خوی داوی لی ده کات له مالی نه وانداندا بمینیتته وه و شوانیان بی. نه مجا کاسپی و نیشی نیه. یه کسه ر عه قدی نیشکردنی دیته به رده ست و بوماوه ی (ههشت) سال، نیشی به رده وامی ده بیت، باوکی کچه که که ده بیته خه زوری خوی داوی لیده کات که ماوه ی ههشت بق ده سال له لای بمینیتته وه

و شوانی بو بکات. نه‌ک وه‌کو شوانی خه‌لکی به‌لکو وه‌کو خاوه‌ن
مال و کورپی مال و خاوه‌ن مه‌ر و مالات شوانی بکات. {رِحْلَةً
لِلسَّعَادَةِ، عمرو خالد}.

ماموستای بانگخواز (د. محمد الکُبَیسی) زۆر به جوانی ئه‌مه
تۆمار ده‌کات و ده‌فه‌رمووی: (وَهَكَذَا دَخَلَ مُوسَى بَيْتَ شَيْخٍ
مَدِينٍ، خَائِفًا فَأَمَّنَ، وَ جَائِعًا فَشَبِعَ، وَ ضَائِعًا فَوَجَدَ الْمَأْوَى،
وَفَرْدًا فَتَزَوَّجَ، وَفَقِيرًا فَاغْتَنَى). {مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى. د. محمد
الکُبَیسی، ص: ۴۰۰}.

به‌راستی قورئان کورت و پر مانایه! هه‌رگیز مرؤف ناتوانی
شتی ئاوا بلی!!

لیره‌دا بابه‌تیکی زۆر گرنگ و جوان هه‌یه، که پێویسته بوتری
ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: له‌م باسه‌ی هاوسه‌رگیری موسادا - سه‌لامی خوای
لێبێ - که خوای په‌روه‌ردگار له‌ سوره‌تی (القصص) دا بۆی
باسکردوین، به‌تایبه‌تی که ده‌فه‌رمووی: ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكَحَكَ
إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَجٍ ۖ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا
فَمِنْ عِنْدِكَ ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ﴾ القصص: ۲۷.

له‌م ئایه‌ته‌دا چه‌ند حوکمی شه‌ری زۆر گرنگ وه‌رده‌گیرین که
تایبه‌تن به‌ بواری هاوسه‌رگیری وه‌کو:

(۱) هر کات باوک زانی کچه که ی که سیکی شیاوی بؤ هاتوته پیش، په له بکات له به شودانی و پرته نه کاته وه.

(۲) باوک، یان برا، یان سه رپه رشتیاری کچ، به لایه وه ئاسایی بی که کچه که ی، یان خوشکه که ی خوی ده ست نیشانی که سیکی کردووه و به دلپه تی و ده یه وی شوری پی بکات. مادام ئه م کوپه، به ئه خلاقه، کاسبه، به توانایه، ئه مینه (وه کو کچه که له موسادا ئه مه ی بینی)، وهرگی پی لی نه کات و خوی کار ئاسانی بؤ بکات. ته نانه ت هیچ عیب و که م و کورتی نیه، باوکه که خوی کچه که ی پیشکش به کوپه که بکات و هاوسه رگی ریه که یان بؤ ری کبخات و مالیان بؤ ناماده بکات و، کاروپیشه بؤ کوپه که ی بدوزیته وه و بیهنیته لای خوی کاری پی بکات، وهر کو کوپی مالی هه لسوکه وتی له گه ل بکات نه ک وهر کو زاوا. خوی گه وره هه لویستی ئه م باوکه ی ری ز لیگرتووه و له قورئاندا تۆماری کردووه، ئیتر به هانه ی پی نه گری بللی ئاخر ئه م کوپه غه ربیه و له شاریکی تره و خو خزیمان نی یه و باوکی ناناسم و شه هاده ی نی یه...!!

(۳) هر کات کچ و هختی به شودانی هات و خوی که سیکی به دل بوو، یان که سیکی شیاو هاته خوازی پی نی، نابی ئه م هاوسه رگی ریه داو بخری و به ناوی ئه وه ی که مالی باوکی کچه که ئیشیان به کچه که یانه و بی کابان ده بن، یان جاری ده خوینی - به تاییه تی

ئەگەر لە قۇناغى زانكۆ بوو، وە لە سالى سىنھەم و چوارەمدا بوو، بەلكو ھاوسەرگىرى كچەكەيان لەپىش ھەموو شتىكەوھىە و نابى بىرى بە قوربانى شتى تر، كەدواتر ھەلى ھاوسەرگىرى ئاوا باشى بۇ نەپەخسىتەوھ.

(۴) وە لەم بەسەرھاتەدا ئەو پوون دەبىتەوھ كە دەبى پىگە بدرى كوپى داخووزىكار، كچى داخووزى كراو ببىنى و بەيەكەوھ دابنىشن و قسە لەسەر ژيانى داھاتوويان بكن و پەچاوى ئادابى شەرع و دابونەرىتى پەسەنى كۆمەلایەتیان بكن.

(۵) ئاسانكارى لەبوارى مارەبىدا بىرى، ئەوھتا (موسا) ھىچ پارە و ئالتونى نىە. باوكى كچەكە لە جياتى ئەوھ شوانى پىدەكات. كە لەمپۇدا وەكو پارەيەك وایە كە بەقەرەز بدرى بە كەسىك و پاشان بەمانگانە بە قىست لى وەربىگىتەوھ. كە مانای ھاوكارى و ئاسانكارى دەگەيەنى.

(۶) مارەبى مەرج نىە ھەر پارە و ئالتون و شتى ماددى بى. بەلكو دەتوانرى كارىك بى، لەمپۇدا دەتوانرى باوكىك بە زاواكەى بلى: وا كچەكەى خۆم لى مارە كردى لەسەرئەوھى كە فىرى قورئانى بکەى. يان فىرى زانستى كۆمبىوتەرى بکەى، يان فىرى فلان زانستى نوپى بکەى. ئەمانە ھەمووى دەكرىنە مارەبى و پاستگىزى كوپەكەيان بەرامبەر كچەكە تىيدا دەردەكەوى.

(۷) سهره پای هموو ئه مانه ی که باسمان کردن له ئه و
 ئه حکامانه ی تاییه تمه ندببون به بواری هاوسه رگیری. له م
 به سهراته دا ئه وه شمان بو درده که وئ که خالکی که وه ری و
 گرنگه له بواری په یوه ندی نیوان پیاو و ژن له ئیسلامدا، ئه ویش
 ئه وه یه:

نابی کاتیک کورپکی دینداری به ته قوای په وشت بهرز کچیک
 ده بینئ له ته نگانه یه کدایه و، پتویستی به هاوکاری هیه وه ئه م
 هاوکاری کردن و پرگارکردنی کچه له توانای ئه مدایه، نابی بلئ من
 لی نزیك نابمه وه و حه قم نیه به سهریه وه، چونکه ئه و ئافرده ته
 گه نجه به من نامه حرمه و حه یا و حورمه ت و دینداری و خو پاریزیم
 ریگه م نادات لی نزیك ببه وه، به لکو واجبه ئاوپی لی بداته وه و
 هاوکاری بکات و له و ته نگانه پرزگاری بکات، هه روه کو گه وره مان
 (موسا) به رامبه ر دوو کچه که کردی که زانی یارمه تیان پتویسته، وه
 ده بی چاو له موسا بکات له وه دا که پاداشتی ته نها له خوا بوئ و
 له حه ددی پتویست زیاتر قسه یان له گه ل نه کات و، کام ووشه ی
 کورتر و پرماناتر و گونجاوتره بو ئه و شوینه و کاته ئه وه
 هه لبرئری. هه روه کو له باسی ﴿حَطَبُكُمْ﴾ له پیشتردا
 پونمانکرده وه. {مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى. د. محمد الکبیسى ص ۴۰۳}.

باخه وانىكى هه ژارو هاوسه رىكى دهوله مەند > [بەسەرھات]
 كۆتايى وانه كه مان بهم بابەتە سەرئىچ پاكىش و موژدە بەخشە
 دىنين كه بەسەرھاتى هاوسه رىگىرى لاوىكى پەوشت بەرزى وارىعى
 حەلال خۆرە:

له زەمانى زوودا كه دهوله مەندەكان بۆ كاروبارەكانيان
 خزمەتكارىيان دەگرت. يەكئى له خاوەن باخەكان، كه
 سەرمايەدارىكى گەورەبوو، بۆ خزمەتى باخەكەى كه باخى پەز و
 تری و هەنار و ميوەكان بوو، چەند خزمەتكارى پاگرتبوون. يەكئى
 له خزمەتكارەكان ناوى (موبارەك) بوو. كۆپىكى هەژارى بى
 كەسوكار بوو.

كاتى خۆى له جەنگدا بەسەر هۆزەكەياندا درابوو، بەدیل
 گىرابوو، كرابوو، عەبد و كۆيلە و فرۆشراپوو، دواى ماوہیەكى زۆر
 خۆى كپیه وە و ئازاد بوو. ئەمجا بە خزمەتكارى كەوتە لای ئەم
 پیاوہ دەوله مەندە، خاوەنى ئەم باخە، پۆژىكيان خاوەن باخ چەند
 ميوانى هەبوون له پیاوہ گەورەكان و سەرمايەدارەكان.

له كاتى قسە و باسياندا باسى ئەوہ كرا كه هەريەكەيان
 نەخۆشیهكى هەيە، بەئى دەوله مەند بەوہ نى يە كه پارەى هەيە،
 بەلام لەبەر نەخۆشى زۆر دەگمەن نەبى سودى لى نابىنى،
 لەبەرئەوہ ئاواتى پى مەخوازە !!

له کاتۍ قسه کړدنې ته مانده باسی سودۍ هه نارۍ شیرین و
توښکله که ی ناوی کړا که بؤ نه خوښۍ به گشتۍ و نه خوښۍ گده به
تایبه تی به سووده، بویه هر خیرا خاوهن باخ بانگی موباره کی
خزمه تکاری کرد و وتی: ئاده ی پؤله بپؤ چهند هه نارۍ کی شیرینمان
بؤ بینه. موباره ک چوو چهند هه نارۍ کی هیئا.. کاتۍ شکان دیان
سه یریان کرد ته مانه هه نارۍ ترشن.

خاوهن باخ به تورپه بونه و وتی: ته وه پؤله گه یشتویته ته م
ته مه نه ترش و شیرین له یه کتر جیانا که یته وه؟!

موباره ک وتی: ئاخر قوربان من تا ئیستا له م هه نارانه م
نه خواردووه تا بزانه کامیان شیرینه و کامیان ترشه، توښکله که شیان
هه روه کو یه که!!

خاوهن باخ وتی: بؤچی تو هه ر قهت هه نار ناخوی و حزی پۍ
ناکۍ، یان به (معیده ت) گه ده ت ناکه وۍ؟!

موباره ک وتی: قوربان هیچ کۍ شه م له گه ل خواردنۍ هه ناردا نیه.
وه پیښتر زؤرم خواردووه، به لام له وه تی له م باخۍ جه نابندا
کارده که م هه نارم نه خواردووه!!

خاوهن باخ ته مجاره یان به سه رسورپمانه وه پرسۍ: ئاخر
بؤچی؟! موباره ک فهرمووی: قوربان من که هاتمه لای جه نابت و
بومه خزمه تکاری باخه که ت، تو پیت وتم: باخه که بکۍ له و ناوی بده
و بزاری بکه و میوه کان برپه و بؤ فروشتن و، هه ندۍ کاری تری

باخه‌وانی له‌گه‌ل برا خزمه‌تکاره‌کانی ترمدا له‌ناو ئەم باخه‌دا. ئیتر
تۆ نه‌تفه‌رموو: له‌هه‌نار و میوه‌کانیش بخۆ، منیش شه‌رمم کرد بۆ
قوربان ئەی میوه‌ بخۆم؟!

له‌به‌ر ئەوه‌ سویند به‌ خوا تا ئیستا نازانم تامی میوه‌ و هه‌ناری
ترش و شیرنی ئەم باخه‌ چیه‌!!

خاوه‌ن باخ که‌ له‌سه‌رسوپماویدا چاوه‌کانی کردبونه‌وه‌ و ده‌می
کردبۆوه‌، ئەمجاره‌یان وتی: یه‌عنی تۆ چه‌ند ساڵه‌ له‌م باخه‌دا
کارده‌که‌ی و میوه‌ ده‌پنی هه‌ناریکت نه‌خواردوه‌؟!

وه‌ خاوه‌ن باخ وای زانی ده‌یه‌وێ به‌م قسانه‌ی خۆی
خۆشه‌ویست بکات. بۆیه‌ بپوای پێ نه‌کرد و پێی وت: باشه‌ کوپم
بپۆ به‌لای کاری خۆته‌وه‌.

ئهم‌جا له‌ و لاوه‌ کرێکار و خزمه‌تکاره‌کانی تری بانگ کرد و باسی
موباره‌کی بۆ گێڕانه‌وه‌ که‌ شتیکی ئاوا‌ی وتوو، ئیوه‌ شه‌و و پۆژ
له‌گه‌لێدان، ئایا شتی واهه‌یه‌ و پاست ده‌کات؟!

وتیان: به‌لێ قوربان زۆر پاست ده‌کات و به‌خوا تا ئیستا تامی
میوه‌ و هه‌ناری ئەم باخه‌ی نه‌کردوه‌!!

باخه‌وان له‌ دله‌وه‌ زۆر شادمان بوو، سوپاسی خوای کرد که‌
که‌نجیکی ئاوا واریع و به‌دین و نه‌فس به‌رز له‌ باخه‌که‌یدا کارده‌کات،
له‌دلی خۆیدا وتی: به‌پاستی حه‌یفه‌ که‌نجیکی ئاوا خزمه‌تکاره‌ی،

به پراستی من کچه کهم وهختی شوو کردنیه تی و، له گه لی پیاوی دهوله مه ند و سهرمایه داری گه وره به بن گوئیاندا خویندوم که کچه کهم بده مه کوربه که یان..

به لām نه وانه ته نها پاره یان هیه، به لām نازانن شتیک ناوی حالال و حه رame. بو مادده یه کی که می دنیا ده یان ته نه زول ده که ن. نه م کوربه هه رچه نده پاره ی نیه. که سی نیه، به لām که سایه تی هیه. به لām ویزدانی هیه، به لām برپای به چاودیری خوا هیه به سهریه وه، بویه نه گهر کچه که ی خومی بده می. کچه کهم له ده ست نادم. وه ده زانم سته می لی ناکات. به نانی حالال به خپوی ده کات. بویه چووه ماله وه و پرسى به کچه که ی کرد و نه ویش پیشتر هه لی سه نگاندبوو، چنده خاوه ن پیزه و چنده گنجیکی به شهرمه و چاوه کانی له ناستیدا هه لته برپوه. بویه مهردانه برپاریدا شووی پی بکات.

نه مجا خاوه ن باخ گه راپه وه بو باخه که ی و موباره کی بانگ کرد بو ژووری دانیشتنی خوی له باخه که یدا و پیتی وت: کورپی خوم. من ته نها یه ک کچم هیه، باشه به رپه ئی تو بیده م به کی باشه، که کچه کهم پاشه پوښی ناوه دان بی و پرهنج به فیرو نه چی و په نجه ی به شیمانی نه گه زم له پاشه پوژدا؟!

موباره‌ك وتی: قوربان سوپاست ده‌كەم كه جه‌نابت متمانه‌ت به‌من كرد و پێزی راوی‌ژكردنت پێدام. منیش ئه‌وه‌ی له‌دنیا تیگه‌شتووم و سه‌یری خه‌لكی ده‌كەم ئه‌وه‌یه‌ كه:

جوله‌كه‌كان هه‌زده‌كه‌ن كچه‌كه‌یان به‌هه‌ن به‌كه‌سی ده‌وله‌مه‌ند و پاره‌دار چونكه زۆر هه‌زیان له پاره‌یه‌!

گاوه‌كانیش به‌دوای كوپی جوان و بالابه‌رز و دهم و چاو جواندا ده‌گه‌ڕێن.

عه‌ره‌به‌كانیش هه‌زیان له بنه‌ماله‌ی ناوداره كه كچیان به‌هه‌نی، بۆئه‌وه‌ی كه به‌هۆی ژن و ژن خوازیه‌وه پشت و په‌نا بۆ خۆیان په‌یدا بکه‌ن و هێزی زیاتریان هه‌بێ..

موسلمانانی به‌حه‌ق و تیگه‌شتوش، له‌کاتی به‌شودانی كچه‌كه‌یدا، ته‌نها چاوی له دینداری و خواناسی و په‌وشت به‌رزی ئه‌و كوپه‌یه كه كچه‌كه‌ی ده‌دات. ئه‌وی تر له جوانی و ده‌وله‌مه‌ندی و بنه‌ماله‌ی چاك، به‌لایه‌وه‌ شتی لاوه‌کی یه.

كابه‌رای خاوه‌ن باخ وتی: جا من له تۆ به‌ته‌قواتر و واریعت‌ر و په‌وشت به‌رترتم ده‌ستده‌كه‌وی و بینیه‌؟! ئه‌گه‌ر كچه‌كه‌ی منت به‌دل بێ پێشكه‌شت بێ! موباره‌ك كه شاره‌زای په‌وشت به‌رزی كچه‌كه‌بوو خێرا ده‌ستی باوکی كچه‌كه‌ی ماچ كرد و لێی ماره‌كرا و هه‌ر له ماله‌ی خه‌زوییدا ماله‌ی بۆ ئاماده‌كرا و بوه خاوه‌ن ژن و ماله‌، بوو به‌خاوه‌نی پاره‌ و كار..

سبحان الله، موباره کی خزمه تکار خوی پاراست له خواردنی هه ناریکی باخه که، چونکه راسته و خوق مؤله تی خواردنی له خاوه نه که ی وهر نه گرتبوو، ئیستا بۆته خاوه نی باخه که و سه رپه رشتی ده کات.

ئیستا له پښه کی خیزانه به پیزه که یه وه خاوه نی به شه له و باخه دا، ئیستا خزمه تکار نی یه و خاوه ن کاره، به لای پاداشت له هه مان شتی کرداره (الجزاء من جنس العمل). وه هه رکه سی شتی له بهر خوا واز لیبینی، خوی گه وره به حه لالی، به سه ربه رزی زور له وه ی باشتر قه ره بوو ده کاته وه، (مَنْ تَرَكَ شَيْئًا لِلَّهِ، عَوَّضَهُ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُ).

به لای له م ماله دا، که له سه ر خواناسی، خو پاریزی له حه رام و پیز و خو شه ویستی دروست بوو، دوور له به رزه وه ندی مادی و دونیایی، عبدالله ی کوپی موباره ک له دایک بوو، که زانا و ناودار و خواناس و بانگوازی به ناویانگ و ناوداری ئیسلامه و، تا قیامت ناوی له سه ر زمانی موسلمانانه و نمونه ی جوان به قسه و په فتاره کانی ده هیتریت وه، نه و عبدالله یه ی که نه وهنده حه لال خور بوو، ده یفه رموو:

(لأن أردُّ درهماً من شبهة، خيرٌ لي من أن أتصدق بمائة ألف درهم، ومائة ألف درهم حتى عدّ ستمائة ألف درهم).

واته: نه گهر واز له دره مېکې گومانای بهېنم له بهرخوا، مادام
گومانی هرامی لیده کهم له بهرخوا نه یخوم، بۆ من چاکتره له وهی
کهوا له مالې حه لالې خوم سهد هه زار دیره م بکه م بهخیر، وه سهد
هه زاری تر بکه م بهخیر، تاشهش سهد هه زار دیره م بکه م
بهخیر!!

به لئ کورې باوکی خویه تی. باوکی واریع و کورې خوپاریز و
واریعی لی دروست ده بیت. ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ
وَالَّذِي حَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا﴾ الأعراف: ۵۸.

زانایان و دلپوناکان و خواناسان جوانیان فهرمووه:

(مَنْ كَانَ لِلَّهِ كَمَا يُرِيدُ، كَانَ اللَّهُ لَهُ كَمَا يُرِيدُ).
واته: هر که سی وا کاربکات که خوی گوره پتی پازیه و پتی
خوښه، خوی گورهش بونه و ده بیت و کاروباری بۆ ئاسان ده کات
که نه م پتی خوښه و ده یه ویت. {لَا تَحْزَنَ وَابْتَسِمِ لِلْحَيَاةِ، محمود
المصري ص ۵۱}.

به هیوای نه وهی خوی گوره کارئاسانی بۆ هه موو نه وکچ و
کورانهی که تانیستا هلی هاوسه رگریان بۆ نه په خساوه، خوی
گوره هاوسه ری چاک و دلسوژ و وه فاداریان به نسیب بکات و
هه موان عاقیبهت خیر و سه رفرازین.

وانه‌ی هه‌ژدهیه‌م:

ئاگاداری زمانت به!

وانه‌ی هه‌ژده‌یه‌م

بابه‌ت: ئاگاداری زمانت به.

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولاً﴾ ﴿٥٠٥﴾
الإِسْرَاء.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ الْبَلِغَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ بِلِسَانِهِ كَمَا يَتَخَلَّلُ الْبَقْرَةُ). رواه أبو داود: (٥٠٥) وَ الترمذي: (٢٨٥٧) وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

سه‌رچاوه‌کان:

- (١) ته‌فسیری پۆشن، بورهان محمد آمین.
- (٢) ریاض الصالحین. الإمام النووي، و: نوری فارس حمه‌خان، ب٣، ل٢٧٢. وه‌ب٢، ل٢٦٦. وه‌ب٤، ل١١٦.
- (٣) له سه‌رگوزشته‌کانی ژیان، شیخ محمدی خال، ل١٩.
- (٤) میژووی شیوینراومان، د.یوسف القرضاوی، و: ئیکرام کریم، ل٢١٨.
- (٥) ته‌فسیری پامان، أحمد کاکه محمود.

- (۶) فَنُ الْحَوَارِ، فیصل بن عبده الحاشِدي، ص ۱۲۴.
- (۷) ئاو و ئاور، هیمن خورشید، ل ۱۸۲.
- (۸) البیان وَ التَّبیین، الجاحظ، ج ۲، ص ۱۲۱.
- (۹) شَرَحُ الصَّالِحین، ابْنُ عُثَیْمَن، ج ۲، ص ۶۴۱.
- (۱۰) گوَفاری (بره‌و) ژ: (صفری) نه‌زمونی، حوزه‌یرانی ۲۰۱۱، ل ۳۴، وه: ژماره: ۱۱، ل ۲ و ل ۹.
- (۱۱) مَرُوسازی، وه‌رگیپانی له فارسیه‌وه: پزگار حمه سه‌لیم، ل ۴۹ و ل ۱۱۱.
- (۱۲) الحیاة حلوة. محمود المصري، ص ۴۳۸.
- (۱۳) به‌ره‌و به‌ه‌ه‌شت. نه‌دازیار عُثْمان ل ۱۰۰.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

به ویست و پشتیوانی خوای په‌روه‌ردگار، باسی زمان ده‌که‌ین،
که به‌پاستی نۆربه‌مان نه‌گه‌ر خوای گه‌وره به په‌حمی خوی
په‌حمان پی‌نه‌کات و نه‌مان به‌خشی، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا سوپاس بۆ
خوای گه‌وره له نۆربه‌ی گونا‌هه گه‌وره‌کانی وه‌کو: کوشتن و زینا و
دزی و سحر و پریا و خواردنی مالی هه‌تیوو به‌دورین، به‌لام له
به‌لای گه‌وره‌ی زمان به‌دورین، که هه‌روه‌کو پی‌غه‌مبه‌ری
سه‌روه‌رمان ﷺ، له فه‌رمووده‌دا باسی نه‌وه‌ی کردووه که نۆربه‌ی
خه‌لکی که ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه به‌هۆی به‌کاره‌یتانی زمانیه‌وه‌یه به
خرابه.

(موعادی کوپی جه‌به‌ل - فه‌رمووی: له سه‌فه‌ریکا له خزمه‌ت
پی‌غه‌مبه‌ری خوادابووم ﷺ پۆژی به‌ده‌م پۆشته‌وه لی‌ی نزیک
بوومه‌وه و عه‌رزم کرد، نه‌ی نۆردراوی خودا، کاریکم پی‌ی بفه‌رموو که
بمباته به‌هه‌شت و له ناگری دۆزه‌خ دورم بخاته‌وه، فه‌رمووی - ﷺ
- به‌پاستی له شتیکی گه‌لیک گه‌وره و مه‌زنت پرسى، به‌لام ئاسانه
بۆ که‌سی که خوا ئاسانی بکات بۆی: هه‌ر به تاک و ته‌نها (الله)
ده‌په‌رستیت و هیچ هاوبه‌شی بۆ په‌یدا ناکه‌یت وه نوێ‌ه‌کانت

دهكهيت و زهكات ددهيت، پوڅووی پهمهزان دهگريت و حهجي خانهی خوا دهكهيت..

ئینجا فهرمووی: با دهرگاگانی جوړه ها خیر و چاکه‌ی تریشت نیشان بدهم، پوڅوو قه‌لغان و سوپهره و وهك سهنه‌گریکی قایمی پولاين پوڅوهوان دپاریزی له گونا و تاوان، خیر و به‌خشش و چاکه‌یش گونا ده‌کوژینیتوه وهك چون ناو ناگر ده‌کوژینیتوه ناوا، وه‌شه و نویژی پیاوی خودا پیدایش له جهرگه‌ی شه‌ودا كه خه‌لك خه‌وتوه، نیشانه و دروشمی پیاوچاكانه. موعاذ فهرمووی: ئه‌مجا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه كه ده‌فهرمووی: ﴿تَجَافَى جُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ تاگه‌شته ﴿يَعْمَلُونَ﴾ السجدة: ۱۷، ۱۶.

واته: به‌شه و دوره پهریز له نوین و نوستن ده‌گرن و، هر خهریکی شه و نویژ و شه و تاعه‌تن و هر له خودا ده‌پارینه‌وه و، لاله و پاله و سكاله له دهرگای په‌روه‌دگاری خویان ده‌که‌ن، هم له ترسی سزا و توله‌ی سه‌ختی و هم به‌ته‌مای پیژنه‌ی په‌حمه‌تی. وه له‌و پزق و پوزیه پاکی كه خودا پیی داوون خیر و خیراتی باشی لی ده‌که‌ن، ئه‌مانه مه‌گر هر خودای گه‌وره خوی بزانی، كه له‌باتی ئه‌م کرده‌وه باشانه‌یان، له په‌نامه‌کی یه‌وه، له ژیر په‌رده‌ی غه‌یبه‌وه چی خیر و خوښی و خه‌لات و به‌هره‌یه‌کی بز ناماده‌کردوون.

موعاد ئه فهرمووی: ئه مجا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی:
 باله سهر پرشتهی هه موو کاریکی باش و کۆله که و چله پۆپهی
 هه ستونه کهیت پی بلیم، عه رزم کرد:

بهرموو ئه ی پیغه مبهری خوا، فهرمووی: سهر پرشتهی هه موو
 کاریکی باش ئیسلامه تیه. وه کۆله که که ی نوێژه، وه چله پۆپهی
 هه ستونه که ی خه بات و تیگۆشانه له ریگهی خودادا، ئینجا
 فهرمووی: با شیرازه ی ئه مانه یشت هه مووی پی بلیم.

عه رزم کرد: بهرموو قوربان، جا پیغه مبههر ﷺ، سهری زمانی
 خۆی گرت و فهرمووی: (كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا). زمانی خۆت بگره،
 منیش وتم: (يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَ إِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَكَلُمُ بِهِ؟!)

بۆچی ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، له سهر ئه و قسانه ش که
 ده یانکه یین، تاوانبار ده بین و توشی تۆله و سزا ده بین؟!

پیغه مبههر ﷺ فهرمووی: (تُكَلِّمُكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ يَكُفُّ
 النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِنَّا حَصَائِدُ
 أَلْسِنَتِهِمْ). واته: ئه ی موعاد دایک پۆله پۆت بۆ نه کات، ئه ی چی
 ئه و خه لکه له سهر دهم و له په و پوو له ناو ئاگری دۆزه خدا
 ده که وزینتی، جگه له دروینه ی داسی زمانیان؟!

{رياض الصالحين ب ۳، ج ۲۷۲}.

زمان دەرگای خيّر و بهلا!

بيگومان زمان يەككە لە بەخشش و خەلاتە ھەرە گەرەکانى
خوای پەرورەدگار بۆ مەرفەھەکان، زمان پەرەنگدانە ھەي ناوەرپۆکی دڵە
و دەرپری وىست و خواستەکانمانە، ھەر ھە چەكکى بەھیزە بۆ
وتنى قسەى حق و سەرکوتکردنى ناحەق، زمان ئامپازى
قسەکردنە، ئاشکرايشە بايەخى قسەکردن چەند گەرەيە!

مەگەر ھەر بە زمان مەرفە شایەتمان ناھيئى و، بەم شایەتمانە
دیتە پىزى مەسلمانانە ھە و خوین و مالى ھەرام دەبى و، کەس بۆى
نە بە کافر و بى پەوا تەماشای بکات، بالە دليشە ھە پەروای نەبى کە
پيى دەوترى دوو پەرو (مُنافق). ھەر ھە ھەر بە زمان و قسەکردنە
کە مەرفە کوفر دەکات و لە بازنەي ئىسلامەتى دەچيئە دەرە ھە..

ھەر بە زمانە دوو کەسى نامە ھەرم بە نیکاحى شەرى دەبنە
ھەللى يەكترى. ھەر بە زمانيشە کە تەلاق و جیاپونە ھە
پەودەدات. بەللى جارى ھەيە بەيەك ووشە کارەساتيکى گەرەي
دلتە زین دەکەويئە ھە، جارى واش ھەيە بە چەند ووشەيەك برين
سارپيژ دەبیت و دل و دەرەنەکان ئاسودە دەبن..

بەللى زمان ئەندامیكى بچوکە، بەلام لە چاکە و خراپەشدا
کارىگەرى گەرەي ھەيە، گۆرەپانى کارکردنى زمان گۆرەپانیکی
پان و بەرینە، بەلگو بى سنورە، لە چاکەدا دەتوانیئە ببيئە مایەي

په زامه ندى خوى گه وړه، به قورثان خویندن و زیکر و قسه ی چاک و بانگه وازکردن بؤ ئیسلام و، فرمان به چاکه و پښگرتن له خراپه و ناشته وایی له نیوان خه لکی و سهدان جوړی تر له کارى چاکه. له خراپه شدا به هه مان شیوه پوښى سهره کی ده گپیت و نه وهی به و نه دنامه بچوکه ده کریت، جارى واهیه به توپ و فروکه و میز و بازو و ناکریت!

چونکه زمان نه گهر خاوه نه که ی له خراپه دا به کارى بهینى، ده بیته نامرزی دروکردن و بوختان و ناژاوه نانه وه و هه لگير ساندنى شهر و گومراکردن و خه لکی دورخستنه وه له به هشت. به کورتى زمان چه کیکی دوو سهره، سهر فرازیش نه و که سیه له گوپراهیلى خوى په روه ردگادا به کارى بهینى.

ئینجا زمان به کیکه له و نه دنامه نه ی له خاوه نه که ی یاخى ده بیت و دوو چارى هه له و کارى ناشه رعى ده کات. به لکو نه گهر نور گوپراهیلى بکریت سهره نجامى ناده میزاد له دوزخه وه سهر دهرده کات. که سیش نیه له خراپه کانی زمان پرزگارى ببیت مه گهر که سیک که به شهرعى خوا و سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ بیه ستیتنه وه و سنورى بؤ دیارى بکات و پښگه شى نه دات قسه بکات له په زامه ندى خوى گه وړه دا نه بیت.

شاعیر له باره ی زمانه وه فرمویه تی، نه و شاعیره گه وړه ش (پیره میړد) ه:

زمان پایینه له سه ر قسه ی حق
 به ئه دهب نه وهك به شیوازی رهق.
 ئه و پارچه گۆشته ی له ناو ده مایه
 کلیلی ده رگای خیر و به لایه.
 ههروهكو ده رگای خیر ده کاته وه
 سه ری زۆر به لاش هه لده داته وه.

قسه کردن.. بۆچی؟ له کوئ؟ له گهل کئ؟ که ی؟

به ئی زمان یه کیکه له و ئامرازانه ی په یوه ندی کردن، که چۆنیه تی
 به کارهینانی ده که ویتته ئه ستوی خاوه نه که ی، ده کری بیکاته مایه ی
 ناشته وایی و پیز و خوشه ویستی و پته وکردنی په یوه ندیه
 کۆمه لایه تیه کان، یاخود به پیچه وانه وه بیکاته سه رچاوه ی
 دووبه ره کی و ئازار و دپک و تیکدانی په یوه ندیه کۆمه لایه تیه کان.
 وهك چۆن چه قۆ ئامپازیکه، دایک خواردنی پی ئاماده ده کات بۆ
 مندا له کانی، که چی به ده ست مروفی خراپه کاره وه بۆ ئازار و
 تالانکردن به کارده هینریت.

که واته بۆ دووکاری پیچه وانه ی یه کتر به کارده هینرین، بۆیه
 پیویسته به ره له وه ی قسه بکهین، ئه مانه ی خواره وه له به رچاو

بگرین: بۆ قسه ده‌که‌ین؟ له کوی قسه ده‌که‌ین؟ له گه‌ل کی قسه ده‌که‌ین؟ که‌ی قسه ده‌که‌ین؟

یه‌که‌م: بۆچی قسه ده‌که‌ین؟

ئیمه پۆژانه بۆ پایی کردنی کاره‌کانی خۆمان و ده‌رچونمان له بازنه‌ی تاك، پتویستمان به ده‌وروهر ده‌بی‌ت و له ریگه‌ی زمانه‌وه ئه‌م په‌یوه‌ندیه دروست ده‌که‌ین. ئه‌وه‌ی لی‌رده‌دا گرنگه ئه‌وه‌یه: کاتیك که قسه ده‌که‌ین بیر له ئامانجی قسه‌کردنه‌که‌مان بکه‌ینه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر قسه‌یه‌ک که له ده‌ممان دێته ده‌ره‌وه، له‌سه‌رمان حیسابه، خوای گه‌وره فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿٥٠﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿٥١﴾﴾ ق.

واته: به‌رده‌وام دوو فریشته چاودیره‌که‌ی که دانیشتون له‌سه‌ر شانی پاست و چه‌پی (بی ئه‌وه‌ی هه‌ستی پیبکات) گوشتار و کرداری به ده‌زگای زۆر پیش‌ه‌فته تۆمار ده‌که‌ن.

هه‌ر قسه‌یه‌ک له ده‌می ئاده‌میزاد ده‌رچیت، خیرا به‌کی له فریشته چاودیره‌کان تۆماری ده‌کات. ئه‌وه‌ی لای پاست چاکه‌کان و ئه‌وه‌ی لای چه‌پیش گوناوه‌ خراپه‌کان تۆمار ده‌کات.

نمونەيەك: كەسەك لە بەرامبەر ئاوينەدا وەستابوو، بە گۆزانەكی تیز خەریکی تاشینی پێشی بوو، ھەرچەكە لە تەنیشتیەو بوو ئاگای لیبوو، وتی: بۆچی ئەوەندە خەریکی خۆت دەبیت؟ ئەویش بە گۆی پێنەدانێكەو وەلامێکی دایەو، ئەمجا بە منی وت: تۆش قسەيەك بكە (دەردی دنیامان بخوات، نەك دەرد بێ و دنیامان بخوات)!!

بەلێ بەپراستی قسەيەکی جوانە. بەخوا قسە ھەيە ھێندە خوشە، ھێندە شیرینە کاتی گۆیت لێ دەبی، ھەرچەندە خەفەتباری غەم و پەژارە دایگرتبی، چەند موصیبەت و ناپەھەتی دەوری دابی، بەبیستنی ئەم ووشە ناسک و جوانانە، وەکو برینێك چۆن مەلحەمێکی نەرم سارپۆ دەبیت، ئاوا غەم و پەژارەت لەسەر دەپەوێتەو، بەلێ زۆرجار بوو، دڵت زۆر توند بوو، لەو کاتەدا كەسێك دوو قسەي خۆشت بۆ دەکات. یەكسەر دەلێی ئاو بە ئاگریدا دەکەن، ئاوا دەرونت فێك دەبێتەو..

ئەو دڵ تەنگەت، گەشە و خوشی پێدا دیت، فرمێسكەكانت دەبن بە زەردەخەنە. بەپراستی ئەم قسە جوانە(دەرمانە و دەردی دنیامان دەخوات). بە پێچەوانەشەو، قسەي زیر، قسەي خراب، قسەي فیتنە و ئاشوب ھەلگیسێنەر، دەرد و ئایرۆس و میکروب و نەخۆشیە و دین و دنیامان، وەکو خۆرکە و سیل و سەرەتان دەخوات و لەناودەبات..

بۆیه زۆر گرنگه کاتیڤ قسه ده‌که‌ین بیر له ئامانجی قسه‌که‌مان بکه‌ینه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بۆکات به‌سه‌ربردن و پێکه‌نینیش بێت، چونکه ئه‌ویش ئامانجیکه و پێویسته‌کی مرۆفه و مافیکی تاکه که‌سیه له کۆمه‌لگه‌دا.

ئێمه که باسی قسه ده‌که‌ین، مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌نیه که مرۆف ته‌نها و ته‌نها خه‌ریکی زی‌کو و وێرد خویندن بێ، به‌لکو گرنگ ئه‌وه‌یه ئه‌و قسه‌یه خه‌ریکی تێدابی و نه‌بێته مایه‌ی ئازار بۆ که‌سی به‌رامبه‌ر (الكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ). هه‌موو وشه‌یه‌کی پا‌ک و جوان و ناس‌ک و دل‌خۆش‌که‌ر و خه‌ملا‌به‌ر و شادی هێنه‌ر و ئاشتی هێن و شه‌پلا‌به‌ر، سه‌ده‌قه و خه‌ره بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، بۆیه قسه‌ی خۆش و نو‌کته‌ی جوان و گالته‌و که‌پی مه‌عقول، ئه‌ویش هه‌ر چا‌که و خه‌ره له سنو‌ری خۆیدا.

بۆیه ئه‌وه‌ی داوامان لێ‌کراوه ئه‌وه‌یه: که قسه‌کانمان (ده‌رمان بێ و ده‌ردی دنیا‌مان بخوات، نه‌ک ده‌رد بێ و دین و دنیا‌مان بخوات) ! بۆیه با‌له خۆمانه‌وه قسه نه‌که‌ین، پێشتر ئا‌کامی وتنی ئه‌و ووشه و پستانه له‌به‌ر‌چاو بگرین که ده‌یلێین، تا‌وه‌کو بزانی‌ن قسه‌کردنه‌که‌مان پێویسته یاخود نا..

به‌لێ ده‌چینه‌وه لای ئه‌و دوو که‌سه‌ی که یه‌کیان خه‌ریکی پێش تاشین بوو، هاو‌پێکه‌ی پێی گوت:

بۆچی صابون (مه‌لحه‌مه‌ی پښت) له موه‌کانی ریشت ناوه؟! وتی: ئاخر موه‌کان به‌و صابونه نه‌رم ده‌بن و ئاسانتر و بێ ئازارتر لاده‌چن، وتم: که‌واته ئه‌مه ئه‌و قسه‌یه‌یه که ده‌ردی دونیامان ده‌خوات و، هه‌مان قسه‌یه که په‌روه‌ردگار به‌ه‌زه‌تی موسا و هارونی برای فهرموو: ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ تَخْشَى طه﴾.

واته: به‌ نه‌رمی و له‌سه‌رخۆیی قسه‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌ن به‌ لکو بیربکاته‌وه و بگۆرپیت...

به‌ لێ که موسا و هارون به‌ قسه‌ی نه‌رم و جوان و ناسک له‌گه‌ڵ فیرعه‌ون دوان، فیرعه‌ونیش حاله‌تی توپه‌یه‌یه‌که‌ی که‌م بۆوه و به‌ نه‌رمی له‌ جیگه‌ی بریاردانی کوشتنی موسای چه‌ند سال هه‌لاتوو، قه‌بولی کرد تا له‌گه‌ڵ ساحیره‌کاندا و له‌ گۆره‌پانیك به‌ ئاماده‌بوونی جه‌ماوه‌ری شار پوو به‌ پوو بیته‌وه، ئه‌میش په‌یامه‌که‌ی ئاشکرا بکات. که‌واته: نه‌رم و نیانی ئه‌و ده‌رمانه‌یه له‌ قسه‌کردندا، که هه‌میشه به‌رامبه‌ره‌که‌ت ده‌خاته (داوی) خۆیه‌وه.

بۆیه کۆمه‌لێک گیانداریش که له‌ بیاباندا ده‌ژین بۆ پراوکردنی نیچیره‌که‌یان له‌ خۆلێ نه‌رم و شیکراوه سود وه‌رده‌گرن و خانوه‌کانیان به‌و خۆله‌ داده‌پۆشن تا به‌ ئاسانی به‌رامبه‌ره‌که‌یان

بکه‌ویته داویانه‌وه، ده‌ی تۆی مرۆفیش سود له قسه‌ی نهرم و جوان و دور له زبیری و پوشاندن ببینه.

نمونه‌یه‌ك: نه‌گهر كه‌سیك جل و به‌رگیکی تازه و جوانی له‌به‌ر كرده‌بیت و، به‌لای دپكێك یان ته‌لیکی دپكاویدا گوزهری كرده‌بیت و له جل و به‌رگه‌كه‌ی گیربوییت، ئه‌و كه‌سه‌ هه‌لۆیستی چۆن بووه؟! ئایا بۆ لێكردنه‌وه‌ی قاته‌كه‌ی و پاراستنی له‌ درپان ده‌بینی چۆن ده‌چه‌میته‌وه و به‌ ئارامی و نهرمی به‌ره‌و ئه‌و ته‌له‌ دپكاویه، یان دپكه‌دا ده‌پوات و تۆزێ ده‌كشیته‌ دواوه و به‌ هیواشی لێی ده‌كاته‌وه.. چونكه‌ هه‌موو خۆ توپه‌كردن و مل نان و پاکیشان به‌ توندی و پێگه‌یه‌کی تر، جل و به‌رگه‌كه‌ت ده‌دپێنی و نوێ پۆشی له‌ ده‌ست ده‌دات..

كه‌واته‌ خالی یه‌كه‌م، با بزانی ئامانج له‌ قسه‌كردنه‌كه‌مان چیه‌ و به‌ چ مه‌به‌ستیك قسه‌ ده‌كه‌ین.

دووهم: له‌كۆی قسه‌ ده‌كه‌ین؟

مرۆڤ له‌ کاتی قسه‌ كردندا ده‌بێ ژینگه‌ی قسه‌كردن به‌رچاو بگرێ و بزانی له‌كۆی قسه‌ ده‌كات، چونكه‌ جۆر و شیوازی قسه‌كردنمان ده‌بێ بگونجی له‌گه‌ڵ ئه‌و شوێنه‌ی كه‌ قسه‌ی تێدا ده‌كه‌ین، بۆ نمونه: نه‌گهر تۆ له‌ پرسه‌ی كه‌سیكدا باسی ژنه‌پێنان و كچ به‌ شۆدان و نانی شایی و گێڕانه‌وه‌ی نوكته‌ و سوعه‌ت و قسه‌ی خوش بکه‌ی،

بیگومان با قسه‌کان پاست و واقعی و جوان بن و به‌لگت به
قورئان و سوننهت هینابیت‌وه، به‌لام بؤئم شوینه نه‌گونجاون و
خه‌لکی به‌چاویکی نامۆ سه‌یرت ده‌کهن و، لای خاوه‌ن پرسه به
جۆریک له سوکایه‌تی پیکردن حیساب ده‌کری.

هه‌روه‌کو ئه‌گهر له هۆلی شه‌کراو خواردنه‌وه‌دا باسی مردن و دوا
پۆژی مرقۆ بکه‌ی، که دنیا به‌جی دیلی و به‌ته‌نها ده‌خریته
قه‌بره‌وه، ئه‌مه‌ش ئه‌گهر له خۆیدا حه‌قه و پاسته، به‌لام بۆ ئه‌م
بۆنه و شوینه به‌پاستی نه‌گونجاوه و دیسان به‌ ئازاردانی که‌سانی
په‌یوه‌ندی‌دار به‌م ئاهه‌نگه و ئاماده‌بوان حیساب ده‌کری.

بۆیه له کۆنه‌وه و تراوه (لِکُلِّ مَقَامٍ مَّقَالَ). هه‌ر جیگایه و قسه‌ی
خۆی هه‌یه.

ئه‌ی دهم له چیت که‌مه، قسه‌ی باش و گونجاو له زه‌مان و
زه‌مین خۆیدا هه‌م به‌رامبه‌ر پیتی خۆشه و هه‌م پاداشتی له‌سه‌ر
وه‌رده‌گریته.

بۆ نمونه: مَالِیک: مَنَالِیکیان بوو، ده‌رودراوسی هاتن بۆ پی و
قه‌ده‌م خیری، یه‌کیکیان وتی: به‌پاستی خوا ته‌مه‌نی پر به‌ره‌که‌ت
بکات مندالیکی جوانه و إِنْ شَاءَ اللّٰه ده‌بیته که‌سایه‌تی‌هکی دیار..
زۆر سوپاسیان کرد و به قسه‌کانی دلخۆشبوون، یه‌کیکی تریان
وتی: به‌پاستی مناله‌که‌تان جوانه و پشت به خوا ده‌بیته
بازرگانیکی ناوداری سه‌رکه‌وتوو. ماله‌که زۆر دلخۆشبوون و

سوپاسیان کرد، یه‌کیکی تریان وتی: وهره ئه‌م منداله به‌و حاله
 بووه و نه‌وه‌نده دلتان پیتی خوشه، که‌چی ده‌بیّت بمړیت. ماله‌که
 زۆر به‌ قسه‌که‌ی بیزاربوون، ناخر له‌ کاتیکی وادا ئه‌وه که‌ی قسه‌یه،
 ئی خۆ قسه‌ نه‌براو، راسته‌ هه‌موو ده‌مرین، به‌لام خۆ هه‌رکات و
 شوینیک قسه‌ی خۆی هه‌یه، که‌ به‌داخه‌وه هه‌ندی که‌س نازانن
 له‌کوی قسه‌ ده‌که‌ن، بۆیه ئه‌گه‌ر قسه‌که‌شیان پاست بی، ده‌بیّته
 مایه‌ی نیگه‌رانی و نه‌مانی خوشه‌ویستی و دلسۆزی و براهه‌تی و
 دۆستایه‌تی له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل کردووه.

به‌پاستی په‌چاوکردنی ئه‌و جیگاو شوینه‌ی که‌ قسه‌ی تیدا
 ده‌که‌ین زۆر گرنگه‌، ته‌نانه‌ت شیوازی قسه‌کردن و به‌رز و نرمی
 ده‌نگمان ده‌بیّت به‌پیتی شوینه‌که‌ بگۆرین.. بۆ نمونه:

ئه‌گه‌ر له‌ گه‌شتیکدا له‌گه‌ل هاوڕیکانت بیت به‌ ئاره‌زووی خۆت
 ده‌نگ به‌رزده‌که‌یه‌وه، به‌ مه‌رجی له‌ ده‌رویه‌ر و نزیکت گه‌شتیاری
 تری لی نه‌بیّت که‌ به‌ده‌نگی به‌رزی تو نا‌په‌حه‌ت بی. به‌لام
 به‌پاستی شیواو نیه‌ بۆت ئه‌گه‌ر له‌ شوینیکی وه‌ک نه‌خۆشخانه‌ یان
 قوتابخانه‌ و مزگه‌وت و کتێبخانه‌دا په‌چاوی بارودۆخ و جیگه‌که‌
 نه‌که‌یت و وابزانی له‌ ده‌شت و سه‌یراندای و، به‌ ئاره‌زووی خۆت
 ده‌نگی لی هه‌لبری. بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ناو مزگه‌وته‌وه
 سه‌حابه‌کان و هه‌موو ئومه‌ته‌که‌ی فیری ئه‌وه کرد که‌ له‌کاتی
 قسه‌کردندا، بزائن ئه‌و شوینه‌ کوێیه و له‌کوی قسه‌ ده‌که‌ن.

بویه فەرمووی: (مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يَتَشَدُّ ضَالَّةً فِي الْمَسْجِدِ، فَلْيَقُلْ: لَا رَدَّهَا اللَّهُ عَلَيْكَ، فَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لَمْ تُبْنَ لِهَذَا). رَوَاهُ مُسْلِمٌ: ۵۶۹.

واته: ئەگەر گویتان لە کەسێک بوو، بانگەوازی بۆ شتیکی بزرَبووی دەکرد لە ناو مزگەوتدا، ئەو بەلێن: خوا بۆت نەگیرێتەو! چونکە بەپراستی مزگەوت بۆ ئەم جۆرە قسە و بانگەوازه دروست نەکراوه.

وێ جارێکی تریان دواي ئەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ، نوێژی بەیانی بۆ صەحابەکان کرد، کابرایەکی ئەعرابی دەشتەکی سەری هێنایە ئەمدیو دەرگای مزگەوتەکەو و وتی: کێ حوشرە سورەکە ی منی دۆزیووەو پەحمەتی لێبێ پێم بێ، یان کە بینی ناگادارم بکاتەو، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (لَا وَجَدْتُ، إِنَّمَا بُنِيتَ الْمَسَاجِدَ لِمَا بُنِيتَ لَهُ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ: ۵۶۹.

واته: دە ی هەر نەیدۆزیتهو، بەپراستی مزگەوت بۆ ئەو دروستکراوه کە یادی خوا و نوێژی تێدا بکری. نەک بۆ بانگەوازیو شتی بزرَبوو.

وێ دەیفەرموو: (إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَبْتَاعُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقُولُوا: لَا أَرَبَّحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ). صَحِيحُ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ: (۱۳۲۱) صَحِيحُ الْجَامِعِ: (۵۷۳).

واته: ئەگەر کەسیکتان بینی شتی دەفرۆشت، یان مامەڵە ی کڕین و فرۆشتنی لە مزگەوتدا دەکرد. ئەو هەموتان لێی وەرە دەنگ و بلێن: خوا قازانج نەخاتە بازرگانیە کە تەو.

ئەمە هەمووی ئەو وانە گرنگەمان فیژدە کات کە دەبی بۆ هەر قسە و باسیک کە دەیکەین، بابۆشمان زۆر گرنگ بی و بەرژەو دەندیمانی تێدابی، پەچاوی ئەو شوینە بکەین کە قسە کە ی تێدا دەکەین.

جا هەروەکو مزگەوت بۆ ئەمە نەشیاو، مەکتەب و خەستە خانە و کتێبخانە ی گشتی و ناو فەرمانگە ی حکومیش هەر ئاوا نەشیاو، کە قسە ی لایە لای تێدا بکری و لە سەر حیسابی بەرژەو دەندی تاییبەتی خۆت، ئارامی و کاری خەلکی تۆ بشیوینی. پێویستە کەسانی پەییوەندیدار و چاودێر لە شوینە گشتیەکان، ئەو کەسانە تاگاداریکە نەو و ئەگەر هەر سوربوون بیانگرن و بە یاسا سزایان بدەن. کە نازانن لە کوێ قسە دەکەن.

هەروەکو پێشەوا (عومەری کوپی خَطَّاب) وەکو لێپرسراوی حکومەت کە بینی دوو کەس لە مزگەوتی پێغەمبەردا دانیشتون و قسە و باسی دۆنیایی دەکەن، فەرمووی: ئەگەر غەریب نەبونیایە و خەلکی مەدینە بونیایە، سزام دەدان. چۆن لە ناو مزگەوتی پێغەمبەردا ﷺ، دەنگ بەرز دەکە نەو؟!.

(رواهُ البخاري: ٤٥٨).

سیهه‌م: له‌گه‌ل کۆ قسه‌ده‌که‌ین؟

دوای ئه‌وه‌ی بپارماندا قسه‌ بکه‌ین، ده‌بی بزاین له‌گه‌ل کۆ قسه‌ ده‌که‌ین، چونکه‌ قسه‌کردنمان له‌گه‌ل که‌سایه‌تی جیاوازا ده‌یه‌ك شیوه‌ نابێت. بۆیه‌ ده‌بی پچه‌اوی به‌رامبه‌ر بکۆیت. به‌ شیوه‌یه‌ك هه‌ریه‌ك له‌ ته‌مه‌ن و پله‌ و پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و په‌گه‌ز. ده‌بی بکۆین به‌ پۆهر بۆ هه‌لبژاردنی ووشه‌ و پرسته‌کانمان، ته‌نانه‌ت شیوازی ده‌نگ و پاده‌ی به‌رز و نزمی و سه‌دای قسه‌کردنمان..

ده‌بی شیوازی قسه‌کردنمان به‌پێی که‌سه‌کان بکۆین:

١) کاتۆ قسه‌ له‌گه‌ل دایک و باوکت ده‌که‌یت:

ده‌بی قسه‌کانت هه‌لبژاردیه‌ی قسه‌ی جوانبن، وه‌ بژارکرا بن له‌ قسه‌ی نابه‌جۆ و ناشرین، ته‌نانه‌ت خۆای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا پێنمایمان ده‌کا به‌وه‌ی که‌ هه‌ندۆ ووشه‌ هه‌یه‌ دروسته‌ به‌رامبه‌ر به‌ که‌سانی تر به‌کاربێن، به‌لام هه‌ر هه‌مان ووشه‌ بۆ دایک و باوک نه‌شیاره‌ و دروست نیه‌. بۆ نمونه‌: که‌سیکی هاوپی و هاوپیشه‌ت بیزارت ده‌کات به‌ پرسیاوی دووباره‌ی زۆر، به‌ داواکاری زۆر، تۆش ته‌حه‌مۆلت به‌رامبه‌ری نامینی و ده‌لێی ئۆف له‌ ده‌ستت بیزاریبوم. ئه‌مه‌ بۆ ئه‌م هاوپی و هاوپیشه‌یه‌ت مافی په‌واته‌، چونکه‌ ئه‌و له‌ سنووری خۆی ترازاره‌.

به لām هه چهنده باوکت یان دایکت داواکاری زوری هه بی له سهرت. ده یان جار پرسیری شتیکت لی بکات و له بهر پیری و نه خوشی و بیرکۆلی له بیری بجیته وه و دیسان لیّت بپرسیته وه، داوی خواردنیکت لی بکات و که بۆت هیئا نه یخوا و داوی شتیکی تر بکات، چونکه به ته مه نه کان وه کو مندالی بجوکیان لی دیتته وه. ئاله م کاته دا دروست نیه بۆ تو به رامبه ریان بلئی: ئوف، ئوف له دهستان بیزار بووم!

ته ماشاکه: ئەم وشەیه، ئەم قسەیه بۆ دایک و باوکت نه شیاهه هه چهنده بۆ خه لکی تر مافی خۆته. خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا ۖ إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (الإسراء).

واته: ئەگەر یه کێک له دایک و باوکتان، یان هه ردوکیان له ته مه نی پیریدا که وتنه لای تو ئەوه نابیت تو پۆژێک له پۆژان ئۆفیان له ده ست بکهیت. هه روه ها نابیت له هه یج حاله تیکدا پیا یاندا هه لشاخیت، به لکو با هه میشه و به رده وام قسه و گوفتارت له گه لیاندا چاک و جوان و شیرین و سۆزدار بیت..

۲) كاتى قسە لەگەل ھاوسەرى ژيانىت دەكەي:

بەتايىبەتى كاتى دايك و باوكى و منداالتان ھەيە. دەبى زۆر ئاگادارى قسەكانت بى و دەستەواژەى جوان و واتا بەخش و ناسك بەكاربەيتن. ۋە خۇيان بەدورىگرن لە وشەى زېر و برينداركەر و ناشيرين، پەچاۋى پىز و ھەست و سۆزى ھاوسەرەكەيان بگرن و بەپووخۆشى و پوۋگەشپە ۋە بەيەكە ۋە بدوین. ۋە لەكاتى گفتوگۆ خىزانيدا دەشيت جياۋازى لەنئوان ژن و مىرددا ھەبىت لەسەر بابەتيك يان پرسىكى ديارىكراو. بەلام ئەمان بۆيە قسە و گفتوگۆ دەكەن دەيانەۋى بگەن بە چارەسەرىكى گونجاۋ ۋە تىپروانىيىكى ھاۋبەش، لە ھەمان كاتدا مەبەستيانە پەيۋەندى خىزانيان پتەو و بەھىز بگەن، ۋە بونى جياۋازى نەبىتە مايەى لاۋازى پەيۋەندىەكانيان و لىبوردەيى و سۆز و خۆشەويستى و پىز بال بكىشيت بەسەر ئەندامانى خىزانەكەدا.

بەلى دەبى دايك و باوك زۆر ئاگادارى ئەو قسانەبن كە لەبەرچاۋى منداڵەكانيان دەيكەن. چونكە بىگومان پەنگدانەۋەى دەبىت لەسەريان و ئەوانىش بەھەمان شىۋازى قسەكردن و ووشە بەكاردەھىتن و لە كۆنەۋە وتراۋە: منداڵ ۋەكو لاپەرەيەكى سىپى ۋايە چى لى بنوسى ئەۋە لەسەر دەخوینرىتەۋە.

۳) کاتی قوتابی قسه له‌گه‌ل مامۆستا که‌ی ده‌کات:

ئەم کەسە دەبی ئەویە‌ری پێز بنوینیت، نابیت بەو شیوەیە
 قسه له‌گه‌ل مامۆستا که‌ی بکات، هه‌روه‌کو له‌گه‌ل قوتابی‌ه‌کی
 هاو‌پۆلی قسه ده‌کات ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر خوانه‌کرده مامۆستا وه‌کو هه‌ر
 مروفّیک که قابیلی هه‌له‌ کردنه، قسه‌یه‌کی هه‌له‌ی به‌رامبه‌ر به
 قوتابی‌ه‌که‌ی کرد، نابێ قوتابی‌ه‌که به‌ ره‌قی و توندی وه‌لامی
 مامۆستا بداته‌وه، ده‌بی حورمه‌ت و پێز و گه‌وره و بچوکی په‌چاو
 بکری. ئە‌گه‌ر وه‌لامیشی دایه‌وه، به‌ویە‌ری ئە‌ده‌به‌وه وه‌لامی
 بداته‌وه و هه‌له‌ی مامۆستا که‌ی به‌ شیوازیکی زۆر ئە‌ده‌بی راست
 بکاته‌وه.

به‌سه‌ره‌اتیک:

ئیمام ئە‌بو حه‌نیفه ئە‌چی بۆ هه‌ج، له‌و سه‌ره‌وه که
 ئە‌گه‌ر پێته‌وه، ئە‌چی بۆ مه‌دینه، پۆژیک به‌ تاییه‌تی ئە‌چی بۆ خزمه‌تی
 ئیمامی مالیک، که پیشتر یه‌کتریان نه‌دیووه، که ئە‌چیته ژوره‌که‌ی
 ئیمام ته‌ماشای ئە‌کات پره له‌ زانایان و دانایان، وه‌ جی‌گای دانیشتن
 نیه، به‌رده‌می قاپیه‌که نه‌بی، ئیمام سه‌لام ئە‌کا و هه‌ر له‌وی
 دانه‌نیشی، وه‌ که‌س نایناسی، ئیمامی مالیک لێی ئە‌پرسی: له
 کوێوه دین؟ ئە‌بو حه‌نیفه ئە‌فه‌رمووی: له‌ عێراقه‌وه، ئیمام مالیک
 ئە‌م قسه مه‌شه‌وره‌ی به‌ ده‌مدا دیت و به‌بی مه‌به‌ست ده‌فه‌رمووی:

(أَهْلُ الْعِرَاقِ، أَهْلُ النِّفَاقِ)! واته: ئه‌هلی عیراق ئه‌هلی ناپاکی و دوپوین و متمانه‌یان پی ناکری.

بی گومان ئه‌م قسه‌یه هه‌رچه‌نده زۆر له‌ کۆنه‌وه و تراوه، ئیمام مالیک هیچ مه‌به‌ستیکی خراپی به‌رامبه‌ر به‌ ئیمام أبو حنیفه نه‌بوو له‌م قسه‌یه‌دا، به‌لام بی‌گومان نازاری دلی ئیمام ئه‌بو حنیفه‌ی دا و له‌ دله‌وه پپی ناخۆش بوو، به‌لام په‌چاوی مامۆستایه‌تی و پایه به‌رزی و ته‌مه‌ن و خزمه‌تی ئیمام مالیکی کرد و، زۆر به‌ شیوازیکی جوان و ئه‌ده‌بی، ویستی به‌ ئیمام مالیک بلی: قوربان ئه‌و قسه‌یه له‌م کاته‌دا به‌رامبه‌ر منی غه‌ریب و میوان له‌ جه‌نابت نه‌ده‌وه‌شایه‌وه...

بۆیه له‌ وه‌لامی ئیمام مالیکدا ده‌فه‌رمووی: قوربان پاست ده‌فه‌رموون، قورئانیش پشتیوانی فه‌رموده‌که‌ی ئیوه ده‌کات که ده‌فه‌رمووی: (وَمِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ).

ئیمام مالیک سه‌ره‌تا تینه‌گه‌یشته‌، له‌وه‌ی که ئه‌م میوانه ئه‌م ئایه‌ته‌ی بۆچی وا به‌هه‌له‌ خوینده‌وه و مه‌به‌ستی چی بوو؟! بۆیه فه‌رمووی: نا کوپم، ئایه‌ته‌که‌ وانی یه‌ وه‌کو وتت، ئیمام ئه‌بو حنیفه فه‌رمووی: ئه‌ی چۆنه؟! ئیمام مالیک فه‌رمووی: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ﴾ التوبة: ۱۰۱.

واته: هه‌ندێ له‌ خه‌لکی مه‌دینه‌ش هه‌ن که زۆر زرنگ و لیها‌تون له‌ دوو پوویدا...

ئىمام مالیک له گەل و تنى ﴿أَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ په نجى خۆى گەست و
خۆ ئەم خۆى ئەهلى مەدینەى نەك عىراق! بەلام ئىمام ئەبو
حەنەیفە خۆى لە بەردەمى ئىمام مالیک ئایەتەكەى بە هەلە
خوێندەوه، تا بە ئىمام مالیکى مامۆستای خۆى ئایەتەكە پراست
بكاتەوه. وه هەر بەخۆى جوابەكەى بداتەوه. ئىمام مالیک كه
تێگەشت هەستا و چوو بەردەمى و فەرمووی: ئەبى ئیوه ئىمام
أبو حەنەیفە بن، وتی: بەلى، ئیتر دەستى گرت و بردى لای
خۆیەوه. {لەسەر گوزشتەكانى ژيان، شیخ محمدى خاڵ، ل ١٩}.

٤) كاتى قسە لەگەل كەسێك دەكەى كه پێشتر
چاكەیهكت لەگەل كردووه:

ئەم كەسە لە هەژارى و نەداریدا كۆمەك و دەستبار و هاوكارى
بووى، ئاگادارى بە كاتى قسە كردندا باسى ئەوه نەكەى كه خەلكى
بى وەفان و، چاكەیان لە بەرچاوى نیه و ئەوهى چاكەى لەگەل
دەكەى لە شەپى بترسە.. پەنگە تۆ مەبەستت كەسێكى دیاریكراو
بى، كه داخى كردووه بە دلتا و پاداشتى چاكەى بە خراپە
داوێتەوه، وه ئەم كەسەت هەر لە یاد نەبى كه پۆڤى چاكەت لەگەل
كردووه، بەلام چونكه ئەم لە بەرامبەرتدا دانیشتوووه یەكسەر وا
هەست دەكات كه تۆ مەبەستت لەوه..

ئىتر به پاستى له ناخه وه ده سوتى و سەد جار خۆزگە دەخوازى
 كه تو پۆژى ئه و چاكه يەت له گەل نه كرده و، هەزەكات بمرى و
 ئه و چاو به ره ژييهى توى له سەر نه بوايه و، ئاوا هەستى به
 نه دامەتى خۆى نه كرده.

بۆيه به م قسه يەت - نه گەر چى ئه ويشت مه به ست نه بوو - وه كو
 ئه و خواردنى (چەرەس) هى لى دى كه هەر چه نده تامى ناياب و
 خۆش و چيژ به خشه، به لام كاتى دانه يه كى باده مى تال، يان گوله
 به پۆژه و فستقيكى بۆن خنك، چۆن هەموت لا تال و ناخۆش
 ده كات و، تام و خۆشيه كانى پيشوت له بير ده باته وه، به هەمان
 شيوه هەندى كه س كه سەده ها لوتف و ميهره بانى و چاكه ده كەن،
 به لام به يه ك وشه ي تال و ناخۆش هەموو شته كان تيك ده دەن. وه
 ئه و قسه ناخۆشه بۆ دلى ئه و كه سه وه كو دلۆپى زه هر وايه كه
 بيكه يته قاپى هەنگوينى پاله فته وه!

ه) كاتيك كه قسه له گەل نه خۆش ده كهى:

ده بى ئاگادارى وشه كانت بى و، وشه ي مه له م ئاسا به كار
 به ينى، كه ساپيژى برينه كانى بكات و ئاسوده يى دل و ده رونى پى
 به خشى.

له لای نه خۆش باسى مردن مه كه و مه لى به خوا هەر ده بى بمرين
 و نه وه چاره نوسمانه، نه خير باسى شيفا بکه و بلى ان شاء الله له

زوترین کاتدا شیفات بۆ دئی و، چهند کهس دهناسم وهکو تۆ نهخۆشی ئاوايان ههبووه، ئیستا سوپاس بۆ خوا زۆر باشن و ههر زۆر زوو چاک بوونهوه، بهپاستی دکتۆرهکشت له چاکترین دکتۆرهکانه و زۆر ناوداره و به ئیزنی خوا له لای ئه و شیفات بۆ دئی. پیغه مبهری خوا ﷺ که دهچوو بۆلای نهخۆش دوعای شیفای بۆ دهکرد، - سهعدی کوپی ئه بوو وهققاس - که فهرموویهتی:

نهخۆش کهوتبوم، له ماله وه کهوتبوم، پیغه مبهری خوا ﷺ هات بۆ سهردانم، له لامه وه دانیشیت و سی جار له سه ریه ک فهرمووی: (اللّهُمَّ اشْفِ سَعْدًا، اللّهُمَّ اشْفِ سَعْدًا، اللّهُمَّ اشْفِ سَعْدًا). رواه مُسْلِم: (۱۶۲۸). واته: خواجه دهرمانی دهردی سهعد بده و شیفای بهرموو. {ریاض الصّالحین، ب ۲، ل ۲۶۶}.

به ئی، له پووی دهرونییه وه قسه ی خۆش و دلّدانه وه ی نهخۆش کاریگه ری گه ره ی هیه. ههروهکو قسه ی ناخۆش و دهنگی ناساز و قسه ی پوخینه ر، نهخۆش له ناوده بات و چاک بوونه وه ی دوا دهخات. بۆیه له ئیسلامدا وه قفی تاییه ت هه بوه بۆ دلّدانه وه ی نهخۆش و خه لکی غه ربیه. که وه قفیک بوو تاییه ت کرابوو بۆ سرودی بیژ و بانگ بیژ و دهنگ خۆشه کان، ئه مانه شه و تا به یانی به دیار که سه نهخۆشه کانه وه ئیشکیان ده گرت و سرودی ئاینیان بۆ ده خویند و، مه قامیان بۆ ده وتن و هه ریه که شیان کاتر میژیک

خه‌فاره‌تی به‌رده‌که‌وت. ئامانجیش له‌م سرود و مه‌قام وتنه
ئاسوده‌کردنی کابرای نه‌خۆش بوو، بۆئه‌وه‌ی ئازاره‌که‌ی له‌بیر
بچێته‌وه، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی که‌سیان نه‌بوو خه‌میان هه‌لبگریت،
یان ئه‌وانه‌ی که‌ غه‌ریبه‌ بوون و هاوده‌میکیان نه‌بوو سوکنایی پێوه
بگرن.

وه‌قفیك بۆ چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆش به‌ (ئییحائی دهره‌کی):
ئه‌مه‌ش وه‌قفیکی تریوو، که‌ ئه‌رکه‌که‌ی به‌شیک بوو له‌کۆی
ئه‌رکه‌کانی تری چاره‌سه‌رکردن له‌ نه‌خۆشخانه‌کاندا، کاره‌که‌ش
ئه‌وه‌بوو که‌ دوو په‌رستار داده‌نران له‌ نزیکی کابرای نه‌خۆشه‌وه،
به‌پاده‌یه‌ک نه‌خۆشه‌که‌ گوێی له‌ ده‌نگیان بوو، به‌لام نه‌یده‌بینین،
یه‌کێکیان به‌وی تریانی ده‌وت: ئه‌ری ئه‌وه‌ دکتۆر دهریاره‌ی ئه‌م
نه‌خۆشه‌ چی ده‌لی و حاڵی چۆنه‌؟ په‌رستاره‌که‌ی تروه‌لامی دایه‌وه
و ده‌یگوت: دکتۆر ده‌لیت حاڵی باشه‌ و به‌ره‌و چاک بوونه‌وه‌ش
ده‌پوات و، نه‌خۆشیه‌که‌ی شتیکی وانیه‌ که‌ جیگای دوو دلی و
بیتاقه‌تی بیت. ئه‌م چاره‌سه‌ره‌ ئه‌وه‌نده‌ کاریگه‌ری هه‌بوو، جاری
واهه‌بوو نه‌خۆشه‌که‌ دوا‌ی دوو سی پۆژ هه‌لده‌ستایه‌وه‌ و چاک
ده‌بۆوه. {میژووی شیۆینراومان، ل ۲۱۸}.

٦) کاتى قسه له گهل قه‌رزارو هه‌ژاريك ده‌كه‌ی:

ده‌ستكورت و نه‌دار و هه‌ژاريك ده‌كه‌ی، ئاگاداری زمانت به و
ئهو قسانه مه‌كه كه باسی مامه‌له‌ی گه‌وره و چه‌ند ده‌فته‌ر دۆلار و
چیت خوارد و چیت كړی. چونكه ئه‌وه ئازاری دلی ده‌دات و په‌نگه
پق و قین له دلیدا به‌رامبه‌رت دروست بكات.

٧) کاتى قسه له گهل غه‌مباريک ده‌كه‌ی:

قسه‌كردن له گهل غه‌مبار و دل به‌خه‌ميك ده‌كه‌ی شیوازی خوی
هه‌یه، بۆیه ئاگاداری شیوازی قسه‌ت به، هاوسه‌نگی راگره له‌نیوان
ئهو‌ی قسه‌كانت له‌سنور بچه‌ ده‌ره‌وه له‌باره‌ی گالته و گه‌پ و
پي‌كه‌نین و سوعبه‌ت، وه له نیوان ئه‌وه‌ی كه قسه‌یه‌کی خوش و
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كت لی نه‌بینی و ئه‌وه‌نده‌ی تر دلی ته‌نگ بی‌ت.

٨) کاتى قسه له گهل نه‌یاریكت ده‌كه‌یت:

كاتى له گهل نه‌یاریكت قسه ده‌كه‌ی، كه پيشت‌ر ساردیه‌ك له
نیوانت‌اندا پوویداوه، یان قسه له گهل كه‌سیك ده‌كه‌ی كه له‌بیروپادا
پيچه‌وانه‌ی تو بیرده‌كاته‌وه، یان نه‌یاری حیزب و لایه‌نه‌كه‌ته..
ئاله‌م كاتانه‌شدا هه‌ولبده جوانترین ووشه به‌كاربه‌ینه، به‌شیوه‌یه‌ك
ئامانجی خۆت بگه‌یه‌نی و به‌رامبه‌ره‌كه‌شت بریندار نه‌كه‌ی. خوای
گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ

الشَّيْطَانُ يَزْعُمُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٨﴾
الإسراء.

واتە: ئەى پېغەمبەر ﷺ بەبەندەكانم بلى: بەووشەيەك گۆبەن
باشتر و جوانترى بۆ پاگرتنى سۆزى خۆشەويستى نىوانيان، واتە:
هەولبەدەن چ قسە و کاروکردارى باشترە ئەو بەن و ئەو بەلین،
هەر شتىك دەبیتە ھۆى پچرانى خۆشەويستى، دوورى لىبگرن،
چونکہ شەيتان ھەمیشە دەيەوى فیتنە و ئاژاوە لەنىوانياندا ساز
بكات. جا ئەگەر ئىوھش زىرەك و ھۆشيار نەبن ئەوا دەتوانىت
بەشىكى بچكۆلەش بىت، نىوانتان تىكبەدات. بىگومان شەيتان بۆ
مروڤ ھەمیشە دوژمنىكى ئاشكرايە و ھەر لە مەلاسدایە بۆيان.
{تەفسىرى پامان، م. أحمد كاكە محمود}.

بەلى مروڤى موسلمان ئاگاداربە و لەخوا غافل مەبە و وریابە
لەكاتى قسەکردندا شەيتان ھانت نەدا، بلى ئەو ھەتا بەرامبەرەكەت
ئەو قسەيەى لەدژى تۆ کرد، تۆ دوو قسەى لەدژ بکە، ئەو دوو
پستەى وت تۆ توندتر بەسى پستە دلى بتەزىنە، لەجیاتى بەرد
بەرقى تىبگرە، شەيتان ھانت دەدا و دەلى: (تۆلە بەصەبرە ئەمما
بەزەبرە) بەلى شەيتان ھەمیشە ئەو ووشە و مەسلانەت دىنىتەو
یاد کە لەناوېردنى ھىمنى و لىبوردنىان لى دەخویندريتەو، بۆیە
نۆر جار دەبىنى دووکەس ھىچ کىشە و گرفتىكى پىشتريان لە

نیواندا نه بووه، که چی کتوپر به یه کتر ده کیشن، هه موو شه پ و ناژاوه که له نه نجامی یه ک قسه دا هه لایساوه، له و کاته دا که قسه یه ک له م و قسه یه ک له وه وه دهوتری شهیتان ناماده یه و هانیان ده دا و ده لی: تهحه مول مه که، خیرا وه لایمی بده وه، ته نه زولی بو مه که، بیته زینه، با نه لاین ترسنوکی، توش به و قسه یه ئابروی ببه، به م شیویه نه گهر به قسه ی بکه ن فیتنه یه کی گهره دروست ده بی.

گه وه ره یك له پیشه وا شافیهی یه وه:

ئیمام سه خاوی له ئیمام موزه نه وه گێراویه تیه وه که: پوژیکیان ئیمامی موزه نی له خزمه تی ماموستا که ی خوی (ئیمامی شافیهی) دا ده بی، له کاتی گفتوگو و قسه و باسدا ئیمامی موزه نی ده فهرموی: (فُلَانٌ کَذَّابٌ). به راستی فلان کهس یه گجار درۆزنه و تا درۆ وه ستابی راستی نالی، ئیمامی شافیهی فهرموی: کوپی خۆم، ئیبراهیم - ئیمامی موزه نی ناوی ئیبراهیمه، ووشه ی جوان به کاربهینه: (لَا تَقُلْ کَذَّابًا، وَلَکِنْ قُلْ: حَدِیْثُهُ لَیْسَ بِشَیْءٍ). مه لی فلان کهس درۆزنه، به لکو بلی: قسه کانی جیی بایه خ نین. با زمانت له سه ر ووشه ی ناشیرین به خه لکی پانه یه ت. نه گهر قسه که شت راست بی ووشه یه کی وا به کاربهینه که که متر کهسی به رامبه ر پیی بشکی. باخۆشی به ره و پوت نه بی. { فَنَ الْحَوَارِ، فیصل بن عبده الحاشدی، ص ۱۲۴. }

۹) كاتى قسه له گهال كه مئه نداميك ده كهى:

دهبى ئاگادارى ووشه كانت بى و، ره چاوى بارودوخى ئه و خاوه ن
پیداويستيه تاييه تيه بكهيت. بۆ نمونه له دانيشتنيكدا قسه ده كهى
كه كه سيكى تيدايه له ناو خه لكا به (كه پ) ناوده برى، چونكه گوئى
باش نابيستی، چهند جوانتره بلئى: كه سانی نابيستی له جياتى بلئى
كه ره كان. يان له جياتى بلئى: كویر، بلئى نابينا، ياخود له جياتى
لال، بلئى ناگۆ، كه به مه هم مه به سستی قسه كهت ده گه يه نى،
وه هم هه سستی ئه و كه سه ش ئازار نادهى. وه حورمهت پريزىك له
قسه و وشه كاندا ده خویندریته وه.

به سه ره هاتيك: يه كى له قازى و دادوهره كان، هاوه ليكى زۆر
دلسۆز و زانا و قسه خوشى هه بوو، ئه و هاوه لهى (نابينا) بوو، جا
هه ركات ئه م هاوپى نابينا يه برۆشتا يه وه بۆ مالى خۆى. ئه م قازى
يه به كو په كهى ده گوت: پۆله گيان: (إِذْهَبْ مَعَ أَبِي مُحَمَّدٍ، وَلَا
يَقُلْ: خُدَّ بِيَدِهِ).

واته: پۆله گيان هه سته له خزمهت باوكى محمدا برۆ، هه سته
له گه ليا برۆ. هه چ كات نه يده گوت: كو پم هه سته ده سستی بگره، يان
ده سستی بكيشه!

بزانه و وردببه وه! ئه م دوو قسه يه كه هه ر بۆيه ك ئامانج
ده و ترين چهنديان فه رقه؟ كاتى كه ده لى: له خزمهتيا برۆ
تاماله وه، ماناي ئه وه يه ئه م پياوه زۆر پايه به رز و به نرخه و ده بى

كەسكە ۋەكو حورمەت و پېز لە خزمەتیدا بى، بەلام كاتى بلى:
 دەستى بگره، مانای وایه ئەمە نابینایه و ناچارین كەسى لەگەڵیا
 بنیرین تا نەكەوى و بەسەلامەتى بگاتەو مال. باشه خۆ ھەردوو
 قسەكە ھەر گەياندنەو ھەتە بەمال. ئیتر بۆچى جوانەكەیان و
 ناسكەكەیان نەكرى؟؟!

(۱۰) كاتى قسە لەگەڵ رېبوارىك دەكەى:

پېویستە خۆت بپاریزی لە قسەيەك كە دلى ئەو رېبواره ئازار
 بدات، بەلكو پېویستە ھەست و سۆزى پابگرى.

بەسەرھات: ئەمىرى ئيمانداران (عمرى كوپى خطاب)
 شەویکیان ۋەكو ئیشكگرى شەو لەناو شارى مەدینە و دەوروپەریدا
 دەسوراپەو، بۆ سەرپەرشتى شاروپاراستنى ھاولاتیان لە
 خراپەکاران و بەھاناوہچوونى لێقەوماو و گرفتاران، لەو کاتەدا
 لەسەر گردۆلەيەك ئاگرىكى بىنى، ۋەستا و سەرنجى دا، كە ئەمانە
 دیارە خەلکى مەدینە نین وا لەو شوینە ماونەو، بۆیە لێیان نزیک
 بۆو تەماشای کرد خێزانێکن و لەدەورى ئاگرێك كە لەبەرسەرما و
 تاریكى شەو کردویانەتەو دانیشتون، ئىمامى عومەر چوہ نزیکیان
 و سەلامى لیکردن و فەرمووی: (يا أَهْلَ الضَّوْءِ) ئەى ئەھلى
 پووناكى، پێى ناخۆش بوو، پێى جوان نەبوو بلى: (يا أَهْلَ النَّارِ)
 ئەى ئەھلى ئاگرەكە! چونكە یەكەمیان (پۆشنایى) خۆشى و

شادمانی به‌دل ده‌به‌خشی. به پیچه‌وانه‌شه‌وه (تاگر) سزا و
ئه‌شکه‌نجه و سوتان و مه‌ینه‌تی بیرى مرؤف ده‌خاته‌وه.

(۱۱) کاتى قسه له‌گه‌ل چاوپیسىك ده‌که‌ی:

که‌سیك که به‌حه‌سود و چاوپیس و ده‌رون نه‌خۆش ناسراوه،
پیویست ناکات که ته‌واوی ئه‌و خه‌لات و خۆشیانه‌ی که خوی
گه‌وره پیتی به‌خشیوی باسی بکه‌ی. بۆ نمونه: بلئی موچه‌م زۆر
باشه و لیم زیاده و مانگانه پاشه‌که‌وتم هه‌یه و، خانوری خۆم هه‌یه
و، سه‌یاره‌که‌م مۆدیل به‌رزه و، مناله‌کانم زۆر گوپرایه‌لن و له
خویندندا یه‌که‌من و له‌شم زۆر ساغه.. ئه‌مانه له‌لای ئه‌و جۆره
حه‌سود و دلپیس و ده‌روون بۆگه‌نانه باس مه‌که، که به‌شادمانی و
خۆشی و خۆشگوزهرانی که‌س خۆشحال نین، نه‌وه‌کو چاوی پیس و
ئاخ هه‌لکیشانی هه‌سودانه‌یان لیت گیریبی و توشی زیان و ئازارت
بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِسْتَعْنُوا عَلَىٰ إِنْجَاحِ
الْحَوَائِجِ بِالْكَثْمَانِ، فَإِنَّ كُلَّ ذِي نِعْمَةٍ مَّحْسُودٌ).

واته: یارمه‌تی وه‌رگرن بۆ سه‌رکه‌وتنی پیدایه‌ستی و ئیش و
کاره‌کانی ژیاانتان به‌وه‌ی که هه‌موو شتی لای هه‌موو که‌س مه‌لین،
وه نه‌یئنی ژیان و ئیش و کاروکه‌سابه‌ت و گوزهرانی خۆشی ژیاانتان
لای هه‌موو که‌س باس مه‌که‌ن. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو خاوه‌ن خۆشی و
ده‌وله‌مه‌ندی و پله‌داری و خۆشگوزهرانی و، مال و مندالی

بهخته وهر و تهبا و لهش ساغی و بیوهیی یهك، ناحهز و دوزمن و
حهسودی خوی ههیه. كه چاوی بهو خووشی و شادیه ههلنایه و،
ههولئی تیكدانی دههات و لهناخی بۆگه نیه وه خوژگه بهله ناوچونی
دهخوازیت.. {ئهم فهرمودهیه: (رَوَاهُ الطَّبْرَانِي، وَذَكَرَهُ الْأُبَانِي فِي
صَحِيحِ الْجَامِعِ حَدِيثٌ رَقْم: (٩٤٣) وَصَحَّحَهُ}.

(١٢) لهكاتی قسه كردندا، جوانترین ههلبژیڤه:

كاتی شتیك بهدوو وشه مانای دهرده بپێ، تۆ ههولبده کامیان
جوانتر و شیاوتره و مرۆڤ پێی ئاسوده تره ئهوه یان ههلبژیڤه، نهك
ئهوهی دلی پێی دهشیوی.

پیشینان فهرموویانه: (قسه بی کیشه، بیبیژه، ئهجا بیویژه).
پێغه مبهری خوا ﷺ فهرمویهتی: (لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ خُبْتُ
نَفْسِي، وَلَكِنْ لِيَقُلْ: لَقِسْتُ نَفْسِي) متفق علیه: (بخاری: ٦١٧٩)
(وَمُسْلِم: ٢٢٥٠).

واته: مهلێن: دلم تیک دهچی، گه دهه گه نیوه، بهلام بلێن: دلم
تیک ههلدی، دلم دی بهیهکا، دلم ههلهدهشیوی.
پێغه مبهری خوا ﷺ مه بهستی ئهوهیه كه موسلمانان فیڤی قسهی
شیرین و جوان ببن و قسهی ناشیرین تهرك بکهن، له گفتوگۆدا
ناسك و به نهزاكهت بن، دهنا (خُبْتُ نَفْسِي) دهق به مانا (لَقِسْتُ
نَفْسِي) یه، بهلام ووشه ی (خبث) ووشه یه کی قیزه و نه، بۆ نمونه:

به پیی ئه‌م فه‌رمووده‌یه ئه‌م پستانه‌ی دواوه له کوردی دا
ئه‌گه‌رچی پسته‌ی یه‌که‌م ده‌ق به‌واتای پسته‌ی دووه‌مه، به‌لام
یه‌که‌میان ناسکتره له دووه‌م، بۆ نمونه:
چهند جوانتره بلّی فلان که‌س (سه‌رئاو ده‌کا) نه‌ک بلّی:
پیسایی ده‌کا.

یان که‌سی لوتی پیسیه‌کی پێدا هاتۆته خوار، جوانتره بلّی:
لوتت بسپه، نه‌ک بلّی: چلمه‌که‌ت بسپه، یان که‌سی گه‌ده‌ی به
خواردنی زۆر تیکچوو، جوانتره بلّی: ئینته‌لای کردوو، نه‌ک
بلّی: ورگی، مه‌عیده‌ی بۆگه‌نی کردوو و ترشاوه به‌سه‌ریه‌کدا.
{ریاض الصّالحین، ب، ۴، ل ۱۱۶}.

به‌لّی میله‌تی کورد له‌م باره‌یه‌وه زۆر پێشکه‌وتوو:
به‌ ئافره‌تی حامیله که‌ منداڵ له‌ سکایه‌تی نالّی: ئاووس، ده‌لّی:
دووگیان. به‌که‌سی زگی بجّی زوو زوو بجّی بۆ سه‌رئاو ده‌لّی:
په‌وانه، نالّی: سک چونه‌تی!

باگفتوگوگوانمان وهك گول وابن

پیشینان راستیان فەرمووه: مەژۆ سندوقی داخراوه کلیله کەشی زمانیهتی. چونکه زمان ئامپازی ئاخوتن و گفتوگوکردنه، کاتیك گفتوگۆدهکەین ئەوا دیدو بۆچون و، بەها و پەوشت و تیروانیێك که له ناخماندایه دەری دەبرین..

بەلێ، هەركەس که دەیهوێت قسه و هەلوێستی کاریگەری هەبێت، بابایەخی زۆر بە زمانی بدات و ئاستی خۆی لە زمان پاراویدا بەرزیکاتهوه، وشەیی جوان و نەستەق بەکار بهێنێت و پێژمان بخوێنێت و، هۆنراوه لەبەریکات و لە پەخشاندا شارەزایی پەیدا بکات.

پێغه‌مبەری خوا ﷺ، ئاخوتنی لەگەڵ خەلکی دەکرد و بەجوانترین دەسته‌واژه دەیدواندن. بە وشەیی کەم و پڕ لە واتا، ئاخوتنەکانی هەڵدەبژاردوو، قسه‌کانی لە چۆڵپۆیهی جوانیدا بوون، پڕپوون لە سۆز و نەرمی و بەزەیی و واتا‌کانی پێزگرتن لەبەرامبەر، ئێمەش وه‌کو له هەموو شتی‌کدا داوامان لێکراوه شوێن کەوتووێ پێغه‌مبەر بین ﷺ له راستکردنەوهی زمان و پاراو پاگرتنی و له چاکه به‌کارهێنانی، به‌هه‌مان شیوه ئه‌وه‌مان لێ داوا کراوه، به‌تایبه‌تی له‌م سه‌رده‌مه‌ی که ژیا‌نی ماددی بالاده‌سته، ئەوا زیاتر پێویستمان به‌ گفتوگۆی ناسک و جوان و هیمن و ئارام هه‌یه له‌سه‌ر ئاستی خێزانی و کۆمه‌لگادا، دور له‌ گفتوگۆی مادی کلاسیکی.

هونەرى دەربرىن

يەككە لە پاشاكانى فەرەنسا فەرمانىدا لەمەودوا قەدەغەيە ئافرەتان زىڧ و زىو و ھەر جۆرە جوانكارىيەك بەكاربھێنن! بېيارەكە ھەلەيەكى گەورەى نايەوہ و ژنان ناپەزايەتيان دەربرى و، شار شەژا و دەنگى ناپەزايى لە ھەموو لايەكەوہ بەرز بۆوہ، خۆپيشاندان دەستى پيكرد و ئافرەتان وەك تەحەددا كردنيكى ئو بېيارە، زياتر لە جاران خۆيان بە خشل و ئالتون دەپازاندەوہ.. پاشا دۆش داما، خوايە چى بكات؟

بەپەلە بانگھيشتى گشت پايوژكارەكانى كرد و لەگەلياندا كۆبۆوہ و پايوژى پي كردن، ھەر پايوژكارە و پايەكى خستەپوو، يەكيكيان وتى: بۆ بەرزەوہندى گشتى واى بەباش دەزانم لەو بېيارەت پەشيمان ببیتەوہ، يەكيكى تريان وتى: نەخىر، پاشگەزبونەوہ لە بېيار نيشانەى لاوازى و بەلگەى ترسانە، پيوستە ھىزى خۆمانيان نیشان بەدەين، پايوژكارەكان بوونە دوو بەرەوہ. شا وتى: ھىواش، ھىواش، بەزوترين كات ھەكىمى شار بانگ بكەنەلام.. زۆرى پيئەچوو ھەكىم و دانا ھات و، پاشا كيشەكەى لە سىرەوہ تا پياز بۆ باسكرد. ھەكىمى دانا وتى: جەنابى پاشا، وەختى تۆ چۆن مەيلت ليبيت بېرەكەيتەوہ و گوئى بە مەيلى ئەوان نەدەيت، خەلكى ئامادەنين بە گويت بكەن..

پاشا وتى: ئەى چارەسەر؟! بېيارەكە ھەلبوہشېنمەوہ؟!

حه‌کیم وتی: نا، به‌س که‌می‌ک ده‌ستکاری بکه و پونکردنه‌وه‌ی زیاتری له‌گه‌لدا بلاوبکه‌ره‌وه، بریاره‌که بابهم شیوه‌یه بی‌ت:

(له‌دوای ده‌رچونی ئەم فه‌رمانه‌وه، خانمانی شوخ و شه‌نگ و پوخسار جوان، بۆیان نیه‌ زی‌پر و زیوو هه‌ر ئامرازکی جوانکاری به‌کاربه‌یتن، چونکه که‌سی‌ک که‌ خۆی جوانه، پتویستی به‌به‌کاره‌یتانی ئالتون و خشلی جوانکاری نی‌یه.)

تییینی: ئافه‌ره‌تانی پوخسار ناشیرین و ئاولوی و پیره‌ژنان و ئەوانه‌ی چونه‌ته ناو ساله‌وه، ئەم فه‌رمانه‌ی پاشای وولات نایانگه‌رته‌وه و ده‌توانن به‌ ئاره‌زووی دلی خۆیان خشل و ئالتون به‌کاربه‌یتن و خۆیان برارینه‌وه، تا له‌و پرگه‌یه‌وه ناشیرینی و لۆچ و پۆچی ده‌م و چاو و پوخساریان دابپۆشن!

پاشا به‌ قسه‌ی هه‌کیمی کرد و فه‌رمان به‌و شیوه‌یه‌ی وترا ده‌رچوو، زۆری پی نه‌چوو، په‌نگه هه‌ر چه‌ند سه‌عاتیکی به‌سه‌ر ده‌رچوونی فه‌رماندا تی‌په‌رپی‌ت، هه‌رچی ئافه‌ره‌تی شار هه‌یه، زی‌پر و زیویان له‌خۆیان کرده‌وه و که‌لوپه‌لی جوانکاریان له‌خۆیان لابرد و هاتنه‌ بازار و خۆیان نیشانی به‌کترده‌دا، هه‌ریه‌که له‌لای خۆیه‌وه خۆی به‌ شاجوانی وولات ده‌زانی و وای ده‌بینی له‌و که‌سانه‌یه که پتویستان به‌ جوانکاری نیه!!

حه‌کیم و دانا به پاشای وت: بینیت؟ تهنه کاتیک له گۆشه نیگای ئه‌وانه‌وه له دونیا ده‌روانیت، ده‌توانیت جله‌وی خه‌لکی له ده‌ست بگریت.

که‌واته: دارشتنی رسته و ریکخستنی جوړی ده‌ربهرین، هونه‌ریکه ده‌بیته فیږی بیهن و زانستیکه پتویسته شاره‌زای بیهن.. ئه‌ویش له پینگه‌ی به‌ستنه‌وه‌ی ئه‌و شته‌ی لییان ده‌خوازین به‌و شتانه‌ی هه‌زیان لییه‌تی و، پێش خستنی ئه‌مه‌یان و وه‌لانی ئه‌و شتانه‌ی هه‌زی پێ ناکه‌ن و، دورکه‌وتنه‌وه له سه‌پاندنی ئه‌وه‌ی خۆمان هه‌زمان پێیه‌تی، پتویسته نیشانیان بده‌ین له‌ حاله‌تیکدا به‌ گوێمان بکه‌ن چ سودیکیان ده‌ست ده‌که‌وێت، له‌ هه‌مووشی گرنکتر هیچ شتیک وه‌ک وته‌ی شیرین و به‌شوخیه‌وه قسه‌کردن و نه‌رم و نیانی و نیه‌ت پاکی کاریگه‌رنیه. {ئاو و ئاور، هیمن خو‌پشید، ل ١٨٢}.

چواره‌م: که‌ی قسه‌ ده‌که‌ین؟

ده‌وتریت: گوێگرتن زانستیکه قورستره له قسه‌کردن، هه‌ندیکجار باشت‌ترین وه‌لامه‌ بۆ هه‌ندیک پرسیار، بۆیه جوانترین شته کاتی: پابه‌ند ده‌بین به‌ گوێگرتن له‌و کاتانه‌ی که‌ پتویسته. بۆیه له قسه‌کردندا وه‌ک چۆن ماف به‌ خۆمان ده‌ده‌ین، ده‌بێ بۆ هه‌مان مه‌به‌ست پێشپیلی مافی به‌رامبه‌ریش نه‌که‌ین، ته‌نانه‌ت دروست وایه زیاتر گرنگی به‌ گوێگرتن بده‌ین، قسه‌ به‌ به‌رامبه‌ر نه‌بهرین.. خودای

گه وره دوو گوئ و یهك ده می پی به خشیوین، هر بویه ش له هونه ری قسه کردندا وا په سنده له کاتی په یوهندی کردندا گوئگرتنمان دوو نه وهنده ی قسه کردن بیت. هر له بهر نه مهش ده وتریت: (گوئگری باش که سیکي کارامه یه له په یوهندی کردندا). بویه گوئ گرتنی باش به یه کیک له خاسیه هره گرنگه کانی کارامه یی په یوهندی کردن داده نریت، که واته ده بی فیری نه وه بین که ی قسه بکهین.

چهند په یقیکی جوان له باره ی کهم قسه کردن و خو دورگرتن له زوربلی یی:

(۱) (إِعَادَةُ الْحَدِيثِ أَشَدُّ مِنْ نَقْلِ الصَّخْرِ) نۆر دووباره کردنه وه ی قسه و هینان و بردنی و، دريژداری که هه مووی له چهند ووشه ی کورت و پوختدا کۆده بیته وه له بهر د کیشان گرانتره!

(۲) (مَنْ لَمْ يَنْشُطْ لِحَدِيثِكَ فَارْفَعْ عَنْهُ مُؤَنَةَ الْإِسْتِمَاعِ مِنْكَ).

هر که سیک به تامه زړویییه وه گوئ بۆ قسه ت نه گری، تۆش کۆلی قورسی گوئگرتن بۆ قسه تی له سه ر لابه ره و قسه که ت بپره، با لیت نه یه ته وه لام.

(۳) (لا تطعم طعامك مَنْ لا يَشْتَهيه، وَلَا تقبل بِحَدِيثِكَ عَلَى مَنْ لا يقبل عَلَيْكَ بِوَجْهِهِ). خواردنەكەت مەدە بە كەسنىك كە
 حەزى لىيى نى يە، بابەلاى خۆتەو خۆشتىن خۇراك بىت، وە پۈۈى
 قەشت مەكە كەسنىك كە ئو پۈۈى دەم و چاۋى ناكاتە تۆ!

(۴) (حَدَّثَ النَّاسَ مَا حَدَّجُوكَ بِأَبْصَارِهِمْ، وَ اذْنُوا لَكَ بِأَسْمَاعِهِمْ، وَإِذَا رَأَيْتَ مِنْهُمْ فِتْرَةً فَأَمْسِكْ). قەسە بۇ خەلكى بىكە
 تا ئو كاتەى كە بەچاۋيان لىت دەپوانن و، بە دل گۈييان بۇ گرتۈى
 و ھەموو لاشەيان گۈى و چاۋە بۇ قەسەكانت. ئەگەر زانىت بىتاقەت
 بۈۈن و باۋىشك دەدەن و سەر بەرەو زەۋى نەۋى دەكەن و، خۇيان
 بەشتى ترەۋە مەشغول دەكەن. تۆش قەسەكانت بېرە و كۈتايى بە
 باسەكەت بىنە. {البَيَان وَالتَّبَيّن، الجاحظ، ج ۲ ص ۱۲۱}.

ھاۋەلانى پىغەمبەرى پىشەۋا ﷺ لە پىغەمبەرى سالار و
 سەنگىنەۋە فېرى ئوۋە بۈۈن، كە خۇيان بېارېزن لە درېژەدان بە
 قەسە بە شىۋەيەك بەرامبەر تاقەتى گۈى گرتنى نەمىنى، ۋەكو ئەم
 فەرموۋدەيە باسى دەكات:

ئەبو ۋائىل فەرموۋى: عبدالله ى كۈپى مەسعود، عادەت و
 دەستورى ۋابو، ھەموو پۇڭى پىنج شەممەيەك، ئامۇزگارى
 دەكرىن و وتارى بۇ دەخوئىندىنەۋە، پۇڭىيان پياۋىك پىى وت:
 خۇزگە ھەموو پۇڭىك ئاۋا ئەم وتارە خۇش و بەسودانەت بۇ
 دەگىراينەۋە، بۇ تەنھا ھەر پىنج شەممە بى، با ھەموو پۇڭىك بىت.

عبدالله ی کوی مه‌سعودی گه‌وره هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، له وه‌لامی ئه‌و پیاوه و پیشنیاره‌که‌یدا فه‌رموی: (أَمَّا إِنَّهُ يَمْنَعُنِي مِنْ ذَلِكَ أَنِّي أَكْرَهُ أَنْ أَمْلِكُمْ وَ إِنِّي أَتَخَوُّكُمْ بِالْمَوْعِظَةِ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يَتَخَوَّنَا بِهَا مَخَافَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا) متفق علیه، بخاری: (۷۰) و مُسْلِم: (۲۸۲۱).

واته: من له‌به‌رئه‌وه هه‌موو پۆژی و تارتان بۆ ناخوینمه‌وه و کردومه به هه‌فته‌ی پۆژیک؟ چونکه هه‌زناکه‌م وه‌رستان بکه‌م، منیش وه‌ک جارانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چۆن ئه‌و ناویه‌ناو په‌ندی داده‌داین و ئامۆزگاری ده‌کردین، نه‌بادا ئه‌گه‌ر هه‌موو پۆژی و تارمان بۆ بدات، جارس و وه‌پس ببین، منیش ئیستا له‌گه‌ل ئیوه‌دا ئاوا ده‌که‌م و چاو له‌و ده‌که‌م.

له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ طَوْلَ صَلَاةِ الرَّجُلِ، وَ قِصْرَ خُطْبَتِهِ، مِثْلُ مِثْنَةٍ مِنْ فِقْهِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ، وَ أَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ) رواه مُسْلِم: (۸۶۹).

واته: نوێژی درێژ و وتاری کورت، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌و وتاری بیژه‌ که‌سیکی زانا و شاره‌زایه، که‌واته درێژه به‌ نوێژیده‌ن و وتار کورت بکه‌نه‌وه.

به‌لێ ئه‌مه ئه‌گه‌ر له پواڵه‌تدا بۆ وتار و نوێژی هه‌ینی یه، به‌لام هه‌موو جۆره وتاریک ده‌گریته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی وتاری کورت و پوخت له دوو لاوه سود ده‌گه‌یه‌نی:

(۱) خه‌لکی وه‌رس نابن و به تامه‌زویی یه‌وه گوی ده‌گرن.

(۲) ئه‌وه‌ی ده‌بیستن وه‌ری ده‌گرن و ده‌زانن دواتر بیگی‌پنه‌وه بۆ که‌سانی تر. وه خۆیان ده‌توانن کاری پی بکه‌ن، چونکه بابته‌که شتانیکی که‌می ئاماژه پیکردوه، له‌به‌رئه‌وه‌ی قسه‌ی دوور و درێژ هه‌ندیکی له‌ناو ده‌بات و که‌سی گوینگر که‌می له‌بیر ده‌مینێ و له‌ناو ئه‌وه‌موو قسه و به‌سه‌رهات و فهرمان و نه‌هیه‌دا، نازانی چی بیستوه!

به‌لێ بۆ نوێژیش مڕۆڤ ئه‌گه‌ر به‌ته‌نها نوێژی کرد، مافی خۆیه‌تی و ئاره‌زووی خۆیه‌تی - ئه‌گه‌ر مافی که‌سانی تری پیشیل نه‌ده‌کرد - چه‌نده درێژه به‌ نوێژه‌که‌ت بدات. به‌لام ئه‌گه‌ر ئیمام و پیش نوێژی خه‌لکی بوو، نابێ بلی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: نوێژی درێژ چاکه. نه‌خیر ده‌بی له‌ نوێژی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ درێژتر نه‌بی و له‌و سوپه‌ته کورتانه زیاتر نه‌خوینێ که‌ ئه‌وه له‌ ئیمامه‌تدا خویندونی.

له‌به‌رئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌خنه‌ی له (مُعان) گرت، که نوێژی عیشای زۆر درێژ کردبۆوه و خه‌لکی وه‌پس ببون. دواتر په‌خنه‌ی له‌ که‌سه گرت که نوێژی به‌یانی به‌ ئیمامه‌ت بۆ خه‌لکی کردبوو، ئه‌وه‌نده نوێژه‌که‌ی درێژ کردبۆوه، خه‌لکی له‌کاروکه‌سابه‌ت و چونه‌ ناوبازار به‌زویی دواکه‌وتیبون.

وه به و جورده مه لا و پیش نویژانهی فهرمووه: (أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ). ئەهێ خه‌لکینه، به‌پاستی له ئیوه می واهیه خه‌لکی له دین دورده‌خه‌نه‌وه. چه‌ند که‌س هه‌یه له جه‌ماعه‌تی مزگه‌وت خۆی ده‌پاریژی له‌به‌ر نویژی له پاده‌به‌ده‌ری دریزی ئیمامی مزگه‌وته‌که.

جائه‌گه‌ر وتاری ئاینی و خویندنه‌وهی قورئان و سوننه‌ت بۆ خه‌لکی، دروست نه‌بێ دریزی پێ بدی و له سنور بچێته‌ ده‌ر، ئەهێ زۆر بلێ و ده‌م هه‌راشی و مه‌جال نه‌دان به‌که‌س که قسه‌بکات. ده‌بێ چه‌ند ناشیرین و قیزه‌ون بی‌ت و مرو‌ف سوک بکات له‌به‌رچاوی خه‌لکی! له‌به‌رئوه‌ به‌اله‌کاتی قسه‌کردنماندا له‌خوا غافل نه‌بین، بۆ که‌سی تینو و بین به‌ دلۆپیک ئاو، بین به‌ هانده‌ریک بۆ که‌سی پووخواو، وه‌ خاوه‌نی قسه‌ی هانده‌رانه و که‌شبینانه‌شبین بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌یان ناسین.. خۆای گه‌وره‌ زمانیکی پاک و چاک بیژ و دلێکی فراوان و سوپاسگوزارمان پێ به‌خشی و له ئاینه‌که‌ی خۆی زیاتر شاره‌زمان بکات. آمین.

وادی

۱۸

شاگرداری زمانت به!!

وانه‌ی نۆزده‌یه‌م:

نه‌بی به به‌نده‌ی پاره‌و

سامان و

له‌خوا غافل نه‌بی!

- (۶) گۆڧارى (پزىشك) ژماره: ۱۰، حوزه پیرانى ۲۰۱۱، ل ۴۴.
- (۷)
- (۸) پۆژنامەى (وەرچەرخان) ژ: ۱۶۷، ۲/۱۰/۲۰۱۱.
- (۹) تەفسیری کوردی، مەلای گەورەى کۆیە. ب ۱۰، ل ۵۰۳.
- (۱۰) گۆڧارى (دوانگە) ژماره: ۴، ل ۸ نوسینىكى (م.تەحسین حمە غریب).
- (۱۱) موسوعة الخطب المنبرية، سعد يوسف أبو عزيز، ج ۱، ص ۲۱۸، ص ۲۱۳.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

یه‌کێک له و شتانه‌ی که بۆته باس و خواسی هه‌موو کۆر و
مه‌جلیس و دانیشتنێک، وه بۆته هیوا و هیوایه‌تی زۆربه‌ی هه‌ره
زۆری مرۆفه‌کانی ئه‌مڕۆ بریتیه له (پاره). پاره ئه‌و شته‌ی که وه‌کو
ئامیژیکی دووسه‌ر وایه. هه‌م چاکه و خیری پێ ئه‌نجام ده‌دری، وه
خزمه‌تی دین و ژینی مرۆفه‌کانی پێ ده‌کری، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ده‌ست
که‌سانیکه‌وه بوو که له‌خوا غافلن، یان له‌چاویکه‌وه سه‌یری کرا که
له‌خوا غافلن، ئه‌وا ده‌بینین زۆربه‌ی زۆری تاوانه‌ گه‌وره‌کان هه‌ر
له‌سه‌ر (پاره) ده‌کری.

ئهو تاوانانه‌ی پاره هۆکاریکی سه‌ره‌کیه‌ تیایدا:

(۱) گوشتن: پۆژانه ده‌بیستین و ده‌بینین و ده‌خوینینه‌وه که
چه‌ند مرۆف له‌سه‌ر پاره ده‌کوژدین. پووداوی زۆر دلته‌زینی
چاوه‌پوان نه‌کراوی بپوا پینه‌کراو پووده‌ده‌ن، که به‌هۆی پاره‌وه
مرۆف ده‌کوژدی. له‌لایه‌ن نزیکترین هاوڕێ و که‌سی متمانه‌ پێکراوی
خۆیه‌وه، ته‌نها له‌به‌ر پاره‌که‌ی!!

(۲) ده‌نگ دا‌برین: ده‌بینین دوو که‌س هیچ کێشه و
دورژنیا‌یه‌تیه‌کیان له‌ نێواندا نیه، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی پاره‌یه‌ک

دهکه ویتته نیوانیانوه، ئه م دوو مروڤه تا مردن قسه له گه‌ل یه کتری ناکهن، وه چه‌ندین کهس هه‌یه له ئه‌هلی بازار و کهسابه‌ت که تهنه‌ها پاره ده‌نگی پی له‌یه کتردا دابهرین.

(۳) رڤق و کینه: کهسیکی هه‌ژاری نه‌دار، زۆرجاری رڤقی له کهسیکی ده‌وله‌مه‌نده، تهنه‌ها له‌به‌رئه‌وه‌ی که ئه‌م نیه‌تی و به کویره‌وه‌ری ژیان به‌سه‌رده‌بات و، ئه‌ویش زۆری هه‌یه و خوش ده‌ژی. تهنانه‌ت شوپشی چینایه‌تی و خه‌باتی کرێکاری درژی سه‌رمایه‌داری هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و بنچینه‌یه دروست بووه..

ئیسلاام بۆ لابرندی ئه‌م مه‌ترسیه و لابرندی ترس له دله‌کاندا و لابرندی رڤق و کینه له‌دلی هه‌ژاردا به‌رامبه‌ر ده‌وله‌مه‌ند و، لابرندی به سوک ته‌ماشاکردن له چاوی ده‌وله‌مه‌نددا به‌رامبه‌ر به‌هه‌ژار، هاتووه هانی ده‌وله‌مه‌ندان ده‌دات که جگه له زه‌کاتی شه‌رعی واجب، خیر و به‌خشنده‌یی زۆر ئه‌نجام بدن به‌رامبه‌ر به‌هه‌ژار و نه‌داره‌کان و، ئه‌و مال و سامانه له ده‌ستی ئه‌ماندا قه‌تیس نه‌بی و هه‌ژار هه‌ر ته‌ماشاکه‌ری بێت. ﴿كَئِيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةٌ بَيْنَ الْاَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾

الحشر: ۷.

(۴) چه‌سوودی: ئه‌و تاوانه گه‌وره‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له باره‌یه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: (لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا لَمْ يَتَحَاسَدُوا) رواه الطبرانی. واته: خه‌لکی به‌رده‌وام له خیر و چاکه‌دا ده‌ژین

هتا ئه و کاته‌ی که حه‌سودی به‌یه‌کتری ده‌بن. که حه‌سودیان به‌یه‌کتر برد ئه و کاته له خیر ده‌ترازین و به‌ره‌و شه‌پ ده‌پۆن... به‌ئێ هه‌ر له‌سه‌ر پاره‌یه که ده‌وله‌مه‌ندی که خۆی له هه‌یچی که‌م نی یه حه‌ز به له‌ناوچوونی ده‌وله‌مه‌ندیکی تر ده‌کات و، له ناخه‌وه به‌شکست و زه‌ره‌رمه‌ندبونی خۆشحاله. ئه‌مه‌ش هه‌مووی سه‌رچاوه‌که‌ی حه‌سودی ناودله.

۵) به‌دپه‌ه‌وشتی: هه‌ر بۆ پاره‌یه که که‌سانی خراپه‌کار توشی به‌دپه‌ه‌وشتی ده‌بن. ئافره‌تان و پیاوانی زیناکار و فاحیشه‌چی خۆ له‌زه‌ت له چێژ له‌و گونا‌هه وه‌رناگرن. زۆریان بۆ به‌ده‌ست هه‌ینانی پاره ده‌یکه‌ن!

۶) پێشیلکردنی ماف: پێشیلکردنی مافی که‌سانی تر و گۆی پێ نه‌دانیان به‌هۆی سه‌رقال بون به کۆکردنه‌وه‌ی پاره‌وه. چه‌ند باوک هه‌یه مال و مندالی پشت گۆی خسته‌وه، لییان بی ئاگایه که توشی چی ده‌بن؟! یان بی به‌شی کردون له سۆز و خۆشه‌ویستی باوک و وه‌کو هاو‌پێیه که له‌گه‌لیان دانانیشی دوو قسه‌ی خۆشیان له‌گه‌ل بکات، هه‌ر خه‌ریکی پاره کۆکردنه‌وه و ژماردن و ناردن و وه‌رگرتنیه‌تی. وه چه‌ند که‌س هه‌یه سیله‌ی په‌حمی پچه‌راندوه و، له‌برا و له خوشکی هه‌ژاری نا‌پرسی و سه‌ردانیان ناکات و

پێداویستیه‌کانیان دابین ناکات، هه‌مووی به‌هۆی هه‌ولێ زیاد له
پێویست بۆ پاره کۆکردنه‌وه.

(٧) سوک سه‌یر کردنی خه‌لکی: له به‌لای گه‌وره‌ی پاره
ئه‌وه‌یه که نرخێ مرۆفی پێ دیاری بکری. ئه‌مڕۆ وای لێهاتوه
ئه‌گه‌ر پاره‌ت هه‌بوو، خه‌لکی پێزت لێده‌گرن. ئه‌گه‌ر نه‌تبوو، خۆت
لێ به‌دوور ده‌گرن و به‌چاوی سوک ته‌ماشات ده‌که‌ن. به‌لێ لای
که‌سانێک نرخ و سه‌نگی مرۆف به‌و پارانه‌وه‌یه که هه‌یه‌تی.

زانای گه‌وره‌ی کورد، مه‌لا محمدي جه‌لی زاده - مه‌لای گه‌وره‌ی
کۆیه، له ته‌فسیره‌که‌یدا ب ١٠، ل ٥٠١. ده‌فه‌رمووی: له پڕۆژگاری
منالیمدا، باوکم هه‌ندێ شعری کوردی بۆ داده‌نام و فیڕی ده‌کردم.
یه‌کێ له‌و شعرانه ئه‌وه‌بوو:

ئه‌وی مائی نه‌بی قوربان هه‌نوکه

له‌وی ماقولتیه‌ خواجه‌ هه‌نوکه.

دیاره (خواجه‌ هه‌نوکه) کابرایه‌کی ناموسلما‌نی هه‌ژاربه‌وه،
خه‌لکی به‌چاوی سوک ته‌ماشایان کردوه و گرنگیان پێ نه‌داوه،
ئه‌ویش فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر پاره‌ت نه‌بوو، له‌به‌رچاوی خه‌لکی
ئه‌مڕۆ (خواجه‌ هه‌نوکه) به‌و هه‌موو سوکی خۆیه‌وه له‌تۆ به‌نرختر
ده‌بینن!!

شاعیری کورد (که مال ئەسەد چەرمەگا) بە شیعەر ئاوا باسی

پاره دەکات:

که پارهت هەبوو پیاویکی چاکی

بی نرڤ و فەرپی له پیزا تاکی.

پێوی بی ئەتکا بە شیرێ ژیان

کرنوشت بۆ دێ پیت دەلێن قوربان!

سەرداران سەرت بۆ ئەنەوین

ناحەقت بەحەق بۆ ئەسەلمین.

هەر تۆ راست ئەکە ی قسە ی ئەم خەلکە

گەر فەیلەسوف بن بی سود و کەلکە

زانایان لەلای تۆ نەزان ئەبن

لەشەرمی پوتا بی زووبان ئەبن

سامی ئازاییت وە ک شیرێ ژیان

بەپووی عەلەمدا خۆی ئەدا نیشان.

سەد عەبیت هەبی هەر هەمووی وونە

لەگەڵ ناحەزتا عەلەم دوژمنە.

پێی چەوتیش بگری، پیت ئەلێن بەخوا

هەر ئەو بە پێگە ی پاستیا ئەپوا.

ژنەکەت ئەگەر پیر و داماو بی

پیری ژنیکی کویری بی چاو بی.
 مارەت کردبی له پاش حەفتا شوو
 کە پینجی و دەیی سور و شینت بوو.
 گوایه برۆ و چاو هەر له خۆی جوانه
 گەر ئایشه شیت بی خانی خانانه.
 بەلام: کە پارەت نەبوو هەژار بووی
 بو پارەداران هەلگری بار بووی.
 ئەگەر له نەوہی پەسولی خوابی
 لەگەڵ هیچ کەسا ئاشنا نابی.
 بی ئەوہی باوکی کەست کوشتبی
 ھەر وہ کو خوینی خەلکیت پشتمبی.
 ئاوا ملکہچی و دايم بەد ناوی
 پۆستەمی زال بی ھیشتا ناپیاوی.
 بەپتی راستیشا برۆی ئەکەوی
 نە ئاسمان ئەتبا و نە ئەتخوا زەوی.
 کەواتە بمرە تاجاو ھەرزانە
 پیاوی بی پارە بەشی نەمانە.

(۸) گومانی خراپ به خوا بردن:

له به لای هه ره گه وره ی پاره بۆکه سی ناتینگه شتوو له ئیسلام،
 نه وه یه که له کاتی هه ژاریدا گومانی خراپ به خوا بیات - نَعُوذُ بِاللّٰهِ.
 هه ره کو خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ
 رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ
 فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝﴾ الفجر.

واته: کاتیک ئاده میزاد له لایه ن په ره ردگاریه وه تاقیده کریته وه،
 پیزی لیده گریت و پاره و سامانی زۆری پی ده به خشیت، هه ندی
 له وانه به ئاشکرا، یان له دلی خۆیاندا ده لیت: به خوا وادیاره
 په ره ردگارم منی خوش ده ویت و پیزم هه یه له لای بۆیه ئه م هه موو
 سامان و پاره ی پی به خشیوم. به لام کاتیک خوی گه وره ئاده میزاد
 تاقیده کاته وه به هه ژاری و که مده سستی و توشی زیان ده بیته له
 سامانیدا، له دلی خۆیدا یان به ئاشکرا ده لیت: وا دیاره
 په ره ردگارم خه شمی لیگرتووم، بۆیه ئاوا سوکایه تیم پی ده کات و
 زیانم لی ده دات و پيسوام ده کات!

به لای ئه مه په نا به خوی گه وره، گومانی خراپه به خوی
 په ره ردگاری هه میسه به خشنده ی کاربه جی که په نا به خوا به هوی
 پاره وه به دلی مژفدا دی. خوا په نامان بدات.

بۆچی پاره گه شته به نرخ و باشه کانی پی ئه نجام ده دری، ئه م
 هه موو خراپه شی له په نادا ده کری؟! له وه لامدا ده لئین: یه کێک له
 به لگه نه ویسته کانی زانسته کۆمه لایه تیه کان، بریتیه له گۆرینی
 جیگه ی شته کان له سه رده مه کاندا ئه گه ر ئه و شتانه ش نه مابن، بۆ
 پوونکردنه وه ی ئه م پێسایه ده بی نمونه به یئینه وه. بۆ نمونه:
 سیستمی (پاره). خۆ پاره له م سه رده مه و پاره له زه مه نه
 پیشه وهره کاندا هه ر پاره یه به لام جیگه که ی گۆراوه.. با مه به سته که
 پوونتر بکه ینه وه:

زوو زوو ئه و ده مانه ی که پاره داها ت، کاتی که مرۆفه کان
 هه ستیان کرد شته گه و ره و قه به کانیان بۆ ناگۆر دێته وه، یان کاتی
 زانیان ناتوانن زۆرێک له شته کان له ت بکه ن بۆ ئه وه ی بای
 به شیکیان شت بکه ن، ئه و که سه ی بای پانیکی مانگا زیندوه که ی
 که نمی ده ویست نه ده کرا بی له ناو بردنی هه موو مانگا که بای
 پانیکی ئارد بکه یته، ئه وه بوو بیری مرۆفه کان پاره ی داھینا، ئه و
 پاره یه ی و ورد و له ت ده که یته وه و هه میش بچوکه و ده چێته باخه ل
 و به ئاسانی هه لده گیریت. به کورتی: پاره بۆ (ئاسانه کردنی
 گۆرینه وه ی شته کان) داها ت.

به لام ئه مۆ کاتی به وردی سه یری پاره ده که یته ده بینیت له و
 کاره ی ترازینراوه، سه ره پای بونی شته کان بۆ گۆرینه وه، به لام
 پاره پێگیره له پێی گۆرینه وه.!

بۆ نمونه: ئیمه‌ی خه‌لکی جیهانی ئیسلامی شتمان هه‌یه له‌گه‌ڵ شته پۆژئاواییه‌کان بیکۆرینه‌وه. به‌لام چونکه پاره له ده‌ست نه‌واندا قۆرخه سه‌ره‌پای بونی نه‌و شتانه ئیمه برسی و پوت و په‌جائین. که‌واته پاره له کاره بنه‌په‌تیه‌که‌ی ترازوه (ئاسانکردنی گۆرینه‌وه) بۆ کاریکی پیچه‌وانه، که نه‌ویش پێگرتنه له پێی گۆرینه‌وه دا.

هه‌روه‌ها جاران که پاره دانرا، پاره وه‌سیله و هۆکاربوو، ئیستا بۆته هیوا و خولیا و ئاوات و ئامانج هه‌ر گرنگ کۆکردنه‌وه‌یه‌تی و ژماردن و له‌سه‌ریه‌ک دانانیه‌تی.

که قورئانی پیرۆز له هاتنه‌ خواره‌وه‌یدا باسی خه‌ته‌رناکی ئه‌مه‌ی کردوه، که پاره له جیاتی ئامرازیی. ببی به ئامانج، له‌جیاتی ناو گیرفان و ده‌ستدا بی. بجێته ناو دلی مروفه‌کان و ته‌واوی دلی مروفه‌ داگیر بکات و، هه‌موو جوانیه‌کان له خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی و هاوکاری و ده‌ست گیرویی بکاته ده‌ره‌وه‌ی دل و، مروفیکی ماددی و پوله‌کی پاره په‌رست دروست ببی، که زیاتر له پۆبۆت ده‌چی که ته‌نها کارده‌کات و پاره کۆده‌کاته‌وه و هیچ هه‌ست و نه‌ستیکی نیه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝۱﴾ الَّذِي

جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝۲ تَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝۳﴾ الهمزة.

واته: سزای سهخت بۆ هه موو توانج گریکی عه ییگر، واته: ئەو
 که سه ی ناوی خه لک به خراپه ده با و به شوین که م و کوپی و نه نگدا
 ده گه پێ، ئەو که سه ی که مالکی زۆری کۆکرده وه و هه ر خه ریکی
 ژماردنی بوو، ئیتر بێ لیکدانه وه ی حه لال و حه رام، واته: ئەوانه ی
 که ناوی خه لکی ده به ن به خراپه، هه ر ئەو ده وه له مه ندانه ن که
 به وه ی سامانه کانیا نه وه خۆ به گه وره ده گرن و به سووک سه یری
 خه لکی ده که ن، ئەو که سانه وا خه ریکن به دونیا وه، پێیان وایه مال
 و سامانه که یان به یه گجاری له دنیا دا ده یانه یلایته وه و هه رگیز نامرن،
 بۆیه ره فتاری واده که ن.

به لێ مال و سامان پێویستی ژیا نه و هه ولدان بۆی به حه لالی و
 له شوینی شیاوی خۆیدا زۆر چاکه، به لام ﴿جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ هه ر
 کۆی بکه یته وه و ببیژیری و له سه ر یه کی دانێ و نه خۆت نه که س
 خیری لێ نه بینێ تا کو تو پێ به جێی دێلێ، ئەمه خراپه.

یان قورئان ده فه رمووی: ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

﴿الفجر. واته: مال و پاره و داراییان خۆشده ویت به
 خۆشویستنیکی زۆر، به جۆری ئابروی خۆیا نی له سه ر داده نین!!
 ئەوه ندە پاره یان خۆشده وی، زۆر جار حه قی خوای لێ ده رنا که ن،
 هه ر له بیری زۆر کردنی دان و گوێ به حه لال و حه رام ناده ن..
 {ته فسیری پامان و پۆشن}.

له ته فسیری ئەم ئایه ته دا، (د. عائض القُرَنی، له ته فسیره کورت و پوخته کهیدا - التفسر المیسر) ده فه رموو: (وَتُحِبُّونَ جَمَعَ المالِ حُبًّا شَدِيدًا، تَفْنُونَ مِنْ أَجْلِهِ الْأَعْمَارَ، وَ تَرْكَبُونَ فِي سَبِيلِهِ الْأَخْطَارَ، وَ تَكْثُرُونَ لِتَحْصِيلِهِ الْأَسْفَارَ، وَ أَكْثَرُ النَّاسِ عَبِيدٌ لِلدِّرْهَمِ وَالْدِّينَارِ).

واته: له پاده به ده ر پاره و مالی دنیا یان خۆش ده وی، هه موو ته مه نی خۆیان بۆ پاره کۆ کرد نه وه ته رخا ن کرد وه، چه ندین پێگای تر سناک و له ناو به ریا ن بریوه بۆ، زۆر شه ونخونی و به ری به یانیا ن له جیا تی یاد و زی کرى خوا به ژماردن و نار دن و وه رگرتنى پاره وه به سه ر بر دوه، وه له هه موو که س زیاتر به نده ی دیره م و دینارن و له جیا تی پاره خزمه تیا ن بکات. ئەوان خزمه تی پاره ن!!

نەخۆشى پاره پەرستى و كۆگردنەوھى پاره:

(د. عائض القرنى) لە كتێبە بەناویانگەكەیدا (لَا تَحْزَنَ) بەسەرھاتىكمان بۆ دەگێرێتەوھ و دەفەرمووی: پزىشكىكى ھاپوێ و خۆشەويستم كە زۆر كەسيكى دیندار و پاستگۆیە و، یەكێكە لە پزىشكە بەناویانگەكانى شارى (ریاض) لە سعودیە بۆی گێرامەوھ و وتی: یەكێ لە بازركانە زۆر بەناوبانگ و دەولەمەندەكان بەھوى نەخۆشییەكەوھ ھاتە نۆرپینگە (عیادە)كەم و، منیش دواى گویگرتن و ئەنجامدانى چەند پشكنینیك بۆی، جۆرى نەخۆشییەكەو چارەسەرەكەیم بۆ دیارى كرد و، پیم گوت:

سەرھاپى بەكارھێنانى ئەم دەرمانانە بۆ چارەسەرى نەخۆشیەكەت، ئەوھى كە لە ھەمووی گرنگترە ئەوھى كە ماوھىەك پشوو بەخۆت بدەى و لە شوینیكى ھیمن و ئارامدا ئیسراحت بكەى، چونكە دیارە تۆ جگە لە جەستەت مێشكت زۆر ماندوو و دەبى پشوو بە مێشكت بدەى.

وتی: ئاخر دكتۆر گیان خۆ من كات ھى خۆم نیە تا پشوو تیدا بدم. من شەو و پۆژ خەرىكى ھاتن و چوون و سەفەرى ئەم وولات و ئەو وولاتم، خەرىكى ئیمزاکردنى گریبەستى كۆمپانیا و بازركانى و ناردن و ھوردەم. خەرىكى كۆبونەوھم لەگەڵ ستافى كارەكەم.

بەخوا ھیچ كات و دەرھەتم نەماوھ بۆ پشوودان!!

وتم: بۆ تۆ سەرھوت و سامانت چەندە؟!

وتى: من خاوهنى چەندىن بازار و پىزە دوكانم، خاوهنى چەند
كۆمپانیا و ئوتومبىلى بار و كۆگای گەورەم. لە زۆرەى وولاتانەو
كەلوپەل دىنم و بۆيان دەنىرم! ئەوەى لەبەرچاوبى نزيكەى بابى
سى ملىار پيالم هەيه!!

دكتورەكە دەلى: پىم وت: باشە ئەو پارەى هەتە ئەگەر دابەشى
بكهيت بەسەر پۆژەكانى تەمەنت - ئەگەر دريژترين تەمەن بۆ خۆت
دابىنى، وەتەمەنى كۆر و كچەكانت. وە نەوكانيشيان، هيشتا
ليتان زياده، ئەگەر هېچ جۆرە ئيش و كاسبىەك نەكەن و يەك
پيالىش پەيدا نەكەن.

بەلام خۆ من نەموتووە تۆ هەرگىز كاسبى مەكە، دەلىم ماوەى
چەند پۆژىك پشوو بەخۆت بدە، ئيتەر ئەمەش بەخۆت پەوا نابىنى
كە بۆ سەلامەتى خۆتە و ژيانى داهاتوتى پىو بەندە؟!

كابراى مليۆنەر وەلامى دامەو و وتى: سویند بە خوا ئەى
دكتور ناتوانم لە مالهەو بۆ كاترەميريكيش بى دابنىشم و پشوو
بدەم. (فَأَنَا مُصَابٌ بِمَرَضٍ جَمْعِ الْمَالِ). من توشبووم بە
نەخۆشى كۆکردنەوەى پارە و مال، ئيتەر لىم بۆتە نەخۆشى، ئەم
مامەلەيەم تەواو نەكردووە دەبى دەست بە مامەلەيەكى تر بكەم،
ئەم پۆژەيەم تەسليم نەكردووە، لە خەمى وەرگرتنى پۆژەيەكى
تردام!

له کۆبونه‌وه‌یه‌ک هه‌ڵده‌ستم و له جیاتی پشوو ده‌چمه
کۆبونه‌وه‌یه‌کی تری باززگانیه‌وه، بۆیه هه‌رگیز کاتم نیه بۆ
پشوودان.

دکتۆره‌که پێی ده‌لی: ده‌ی به‌خوا ئه‌مه خۆی له‌خۆیدا
به‌دبه‌ختی یه نه‌ک خوشبه‌ختی!

سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک ته‌نها بژێوی ژیا‌نی پۆژانه‌ی به‌تیر و
ته‌واوی هه‌بی و، قه‌رزاری خه‌لک نه‌بی و کریچی ده‌رگای خه‌لک نه‌بی
و، پیشه‌یه‌کی پۆژانه‌ی هه‌بی که بژێوی خۆی و مال و مندالی پێ
دابین بکات و، پازی بی به‌و به‌شه‌ی خوا داویه‌تی و قه‌ناعه‌تی له
دڵدا بی‌ت، هه‌زار جار له‌تۆی سه‌رمایه‌داری پاره‌دار خوشحالت‌تر و
خۆش ژیا‌ن‌تره!

(د. عائض القرني) ده‌لی: منیش پیم وت: قسه‌که‌ت زۆر راسته و
پیشتر (موتنه‌بی) شاعیر ئه‌مه‌ی به‌ شعر وتوه:

وَمَنْ يُنْفِقِ السَّاعَاتِ فِي جَمْعِ مَالِهِ
مَخَافَةَ فَقْرٍ فَالَّذِي فَعَلَ الْفَقْرَ

واته: هه‌ر که‌سی‌ک هه‌میشه‌ی ژیا‌نی هه‌ر خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی
پاره و سامان بی‌ت، له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کا هه‌زار بکه‌وی‌ت. هه‌ر ئه‌و
کرده‌وه‌ی که ده‌یکات خۆی هه‌زاری یه و هه‌ر ئیستا هه‌زاره!

مرۆفه‌کان دوو جوۆرن:

جوۆری یه‌که‌م: که‌سانێکن پاره‌ په‌رستن:

پاره‌ ناودلی داگیرکردون و ته‌نها و ته‌نها بیریان لای پاره‌یه‌.
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ئه‌مانه‌ی ناو ناوه‌ (به‌نده‌ی پاره‌) هه‌روه‌کو
فه‌رموویه‌تی: (تَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ وَالْدَّرْهَمِ...) البخاری: (٦٤٣٥).
واته‌: به‌هیلاک چی و عه‌مری نه‌می‌نی به‌نده‌ی دینار و دیره‌م (دۆلار
و دینار) که‌ هه‌ر خه‌ریکی کوۆکردنه‌وه‌یه‌تی.

به‌پاستی به‌هیلاک چوو و به‌دبه‌خته‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌شییت و
شه‌یدای پاره‌یه‌ و هه‌موو شه‌وی هه‌ر ده‌یژمیژی و ماچی ده‌کا و
قسه‌ له‌گه‌ل دینار و دۆلاره‌کانی ده‌کا و پێیان ده‌لی: ئای چه‌ند
جوانن، چه‌ند به‌ نرخن، به‌خوا بۆنتان خوشه‌، به‌خوا ناهیلّم له‌م
جیگایه‌ بجولین هه‌تا ده‌مرم، برۆنه‌ ناو قاسه‌ و به‌ئاسوده‌یی بخه‌ون
ئه‌ی پاره‌ نازداره‌کانم، پوحم ده‌که‌م به‌ قوربانان، پاسه‌وانیتان
ده‌که‌م. هه‌رگیز بۆ خۆم و نه‌ مال و نه‌ منداڵم نه‌که‌س ناهیلّم
ده‌ستتان لی بدات! حه‌زده‌که‌م هه‌میشه‌ هه‌ر زۆربین!!

به‌پاستی ئه‌م به‌نده‌ی پاره‌یه‌ هه‌ژارن، داماون، هه‌رکۆی
ده‌که‌نه‌وه‌ هه‌تا ده‌مرن، وه‌ختی مردن به‌ده‌ستی خالی ده‌پۆن،
نه‌خیر و خیراتیکیان لیکرد، نه‌ چاکه‌ و مه‌ردایه‌تیه‌کیان به‌و پاره‌یه‌
کرد تا دوا‌ی مردنیان ستایشیکی خیریان بکری و په‌حمه‌تیکیان بۆ

بچی، یان دوعای هه ژاریکیان به دهست نه هینا که له تهنگانه ی
هه ژاری و نه خوشیدا، دهستیان بگرتایه و ئه ویش له ناخی دلّه وه
دوعایه کی بۆ بکردایه و قه بری پی پووناک ببوایه وه ..

یان زه رده خه نه ی نه خسته سه ر لیوی مندالیکی نازداری بی باوک
و دایکه به شهرمه و شکۆکه ی. تاله سه ر ته رازوی چاکه ی قیامه تی
ناماده بی و هه زاران گونا ه له ئاستیدا سوک و بی نرخ بی. به لئ ئه م
به بنده ی پاره یه ژیا نی دونه ی هه ر پا که پا ک و به دب ختی بوو، هه ر
له دنیا دا ئه و پاره و سامانه یان بۆ یان ببوو به مایه ی ئه شکه نجه و
نازاری دل و میشکیان، شه ویک به ئاسوده یی سه ر یان نه کرده سه ر
جیگای خه و یان، دل یان جگه له پاره ئه فین و خوشه و یستی تیدا
نه بوو بۆ هیچ کهس، ته نانه ت بۆ هاوسه ر و مناله کان و که سوکاری
خوشیان!

زانایان له باره ی ئه و بازرگانه پاره په رستانه وه نۆر جوان
فه رموویانه: (وَأَمْرَاضُ الثُّجَارِ: فَقْرُ الدِّمِّ، وَ كَثْرَةُ الْهَمِّ، وَ دَوَامُ
الْغَمِّ). واته: نه خوشی بازرگانی پاره داری پاره په رست ئه مانه ن:
که م خوینی، مه راقی نۆر، غه می به رده وام!

له به رئه وه ی: هه می شه سه رقاله به کرین و فروشتن و وه رگرتنی
پاره و ژماردن و ته له فۆن کردن و ته له فۆن وه لām دانه وه، له
وه ختی نان خواردندا ئاگای له خۆی نی یه هیچی خواردوه یان نا،
چهند ژه م نانه که ی وه کو خۆی ده به نه وه، دهستی بۆ نه برده وه،

هېندە مەشغول بوە، نەيزانىوہ کە نانەكەي نەخواردوہ، بۆيە
توشى كەم خويىنى و كەمى شىتامىنەكان دەبىت!!

وہ لەبەرئەوہى ھەمىشە دلى لای بەرز و نزمى دۆلار و گەيشتنى
كەلوپەل و، كەشتى بازرگانىەكەي بە سەلامەتى و ناردن و
ھاوردەيە. بۆيە ھەمىشە مەلاراق و دوو دلى زۆرە و بەردەوام دلى
نارەحەتە!! چونكە قەناعەتى نى يە و ھەر لە بىرى زۆركردنى پارە
و پېژدەكانىدايە، بەردەوام دلى بەخەمە و گەشى لە پوخسارىدا
نيە. چونكە دلى بەيادى خوا ئاوەدان نى يە، ھەر پېر لە خەمە، ئەو
قسەى پىي خۆشە كە باسى پارە و ئابورى و دەولەمەندبون بىي، بەو
قسە و مەجلىسە و وتارە دلى دەگىرىي كە باسى بەخشندەيى و
ھاوكارى ھەژار و نەخۆش و دەربەدەر و داماوىكى تىدەبىي!! بەلىي
سەرەنجام ئەم (بەندەي دىنار و دىرەمە، بەندەي پارە و پوئە)
ھەر پىسوايى يە.

لە ھەژار يەوہ بۆ دەولەمەندىكى رەزىل <بەسەرھات>
لە وولاتى كوەيت گەنجىك ھەبوو، تازە لە مىرد مندالى ترازابوو،
لەبەر ھەژارى بنەمالەكەي نەيتوانىبوو دريژە بە خويىندن بدات،
پۆژانە بە پارەيەكى كەم كرىكارى دەكرد و ھەندى جار
كاروكەسابە تىشى دەست نەدەكەوت، پۆژىكيان ھاوپىيەكى بىنى،
پىي و ت: چۆنى؟

وتى: بەخوا نۆر خراپم، تەنانت لە مالهۆه دايك و باوكيشم ليم
بيزارن، چونكه هەران دەخۆم و هيچ پەيدا ناكەم.

بەپاستى لەبەر بى ئيشى لەخۆم بيزارم، هاوړى يەكەي وتى:
وهره من دەتبه مه لای کابرايه کى خاوهن کارگه ي بلۆك و خشت
دروستکردن، ئهويش نۆرى پى خۆشبوو، چوه لای خاوهن کارگه و
دەستى کرد بە ئيشکردن، شهو و پۆژى خستبوو سەر يەك، بەلام
نۆر پەزىل بوو، خۆشهويستى پاره لەناو دليدا جيگيربيوو، هيچ
يارمەتى ئەو دايك و باوكه بەسالاچوه دەست كورتەي نەدەدا، كه
چەندین سال بوو بە هەژارى بەخيويان كردهبوو، بەلى پارهي
كۆكردهوه، وای لياها تەگەل هاوړى يەكی ئوتومبيلكى بارهه لگري
بە نيوهي كړى، هەر بەردهوام پارهي كۆكردهوه و بەنانهسكى
خۆي ژياندا، تا توانى ئوتومبيله بارهه لگركه هه مووى بكات بەهي
خۆي..

پاش ماوه يەك ئوتومبيله كەي فروشت و بەشى كارگه يەكی كړى.
دواتر تەواوى كارگه كەي كړى، بوو بە خاوهنى كارگه ي خشت و
بلۆك! بەلام چونكه پاره پەرس ت بوو، لەجياتى سوپاسى خوا كه
لە شاگرديه وه بۆته خاوهن كارگه، دەستى کرد بە غەش كردن،
موادى نۆر خراپى بەكاردهيئا، پارهي نۆدبوو، بوو بە خاوهنى
چوار كارگه! ژنى هيئا و خانووى بەرزى دروستکرد.. جارێکیان

له‌گه‌ل خاوه‌ن باله‌خانه‌یه‌کی چەند نهۆمی پێک کهوت که خشت و بلۆکی ته‌واوی بیناکه‌ی بۆ دروست بکات.

ده‌ستی کرد به خشت و بلۆک بپین، به‌لام هه‌رچی خراپ بوو ئه‌وه‌ی تێده‌کرد. بۆیه بلۆک و خشته‌کانی زۆر بێ که‌ک بوون. به‌لێ پارتمانی کابرا له ته‌واوبووندا بوو که هه‌ره‌سی مینا و پوخا! وه چەند که‌س برینداربوون و زهره‌ر و زیانیکی زۆری به ده‌وربهری گه‌ياندا! لیژنه‌ی لیکۆلینه‌وه دروستکرا و ده‌رکه‌وت خراپی خشت و بلۆکه‌کانی ئه‌م کارگه‌یه هۆکاری پوخانی بیناکه‌بووه، که ته‌ماشایان کرد چی چیمه‌تنۆی خراپ و چه‌و و لمی قوپاوی هه‌رزانه ئه‌وه‌ی به‌کارهێناوه. سه‌ره‌نجام دادگا بپاریدا، یان چوار سال زیندانی بکری. یان بپێکی زۆر پاره قه‌ره‌بووی بیناکه و زیان لیکه‌وتوان بدات!

به‌لام ئه‌م پوله‌کی و پاره په‌رسته دلی نه‌ده‌هات نان بۆ مال و منالی بکری. خۆی نانی نه‌ده‌خوارد، ئیتر چۆن زهره‌ر ده‌بژیری. بۆیه چوار سال زیندانه‌که‌ی پێی باشتربوو، چوار سالی ته‌مه‌نی به‌پیسوایی له زیندان برده‌سه‌ر، که ئازادبوو، عێراق کوه‌یتی داگیرکرد و ئه‌میش وه‌کو ئه‌و خه‌لکه له‌گه‌ل مال و منداڵه‌که‌ی به‌ره‌و سعودیه هه‌لات! که کوه‌یت ئازاد کرا و خه‌لکه‌که‌ی گه‌رانه‌وه، ته‌ماشایان کرد هه‌ر چوار کارگه‌ی ئه‌م کابرایه تالان کراون و پاشان سوتینراون و هه‌یچی نه‌ماوه!! له‌و شوێنه‌دا (بیست) کارگه و

مه‌عمه‌لی تره‌ه‌بوون که خاوه‌نه‌کانیان که‌سانی چاک و به‌خشنده و
حه‌لالّ خۆربوون، هیچیان لی‌نه‌هاتبوو!!

کابرای پاره په‌رست که ئە‌مه‌ی به‌چاوی خۆی بی‌نی، ئە‌وه‌ی به
مه‌ینه‌تی چه‌ندین ساله په‌یدای کردبوو، وا له‌پر هیچی نه‌ما،
پاره‌کانی که له‌ناو دل و می‌شکیدا‌بوون، تیا‌چوون بۆیه دل و می‌شکی
به‌رگه‌ی ئە‌م کاره‌ساته‌ی نه‌گرت و په‌کسه‌ر جه‌لته لی‌ی دا و لایه‌کی
لاشه‌ی شه‌هل لی‌یدا و مرد! له‌ماله‌وه به‌زه‌لیلی که‌وت! به‌لّی ئە‌مه
سه‌ره‌نجامی که‌سی پاره‌په‌رسته!

ئاسوده‌یی به‌پاره و مال و سامانی زۆر نی‌یه
به‌پراستی ته‌نها ئیمان و ئیسلامه که ئازادی و ئاسوده‌یی و
ئارامی و ناشتی بۆ مرۆف ده‌هینیت، نه‌مال و مندال، نه‌ته‌خت و
کورسی، نه‌پله و پایه، ناتوانن ئە‌وانه فه‌راهه‌م بی‌نن ئە‌گه‌ر ئیمان و
بروای له‌گه‌ل نه‌بی‌ت، باشت‌ترین نمونه‌ش له‌مرۆدا (بیل گیتس)ه، که
نزیکه‌ی (۶۵) ملیار دۆلاری هه‌یه و ده‌وله‌م‌ه‌ند‌ترین که‌سه له
جیهاندا، که ده‌لّیت: مال و سامان به‌س نین بۆ به‌خته‌وه‌رکردنی
مرۆف، بگه‌ر په‌نگه بشبی‌ت به‌به‌لا بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، من هه‌ست ناکه‌م
که سامانه‌که‌م هه‌موو شتی‌کی بۆ به‌دی هینابم، من به‌ته‌نها ده‌ژیم و
له‌می‌خه‌تدام به‌ده‌ست سامانه‌که‌مه‌وه، خۆزگه ناودار نه‌بوومایه و
ده‌وله‌م‌ه‌ند‌ترین که‌س نه‌بوومایه، خۆزگه هه‌ژار بوومایه!. {به‌ره‌و
ئیسلام، ئە‌ندازیار عثمان، ل ۲۳۰}.

جوړی دووهم: که سانیکن سهروته که یان به هی خودا

ده زانن:

عبدالله، بهندهی خواجه به تهنه، کاسپی حه لال دهکات و حزی له پارهیه و کوشی دهکاته وه، به لام همه میسه یه قین و دلنیاپی له سر نه وه یه که نه مه همووی فه زلی خواجه و به ره که تی خواجه نه که نازایه تی و لی زانی و پیاو ه تی خوی. بهندهی پاسته قینه ی خوا، حزی له پارهیه و هو لی به ده سته یتانی ده دات، به لام له سر نه خشه یه که ده پروات که نیسلام پیی داوه: چون و له چ پنگه یه که وه په دای دهکات، نایا مه شروع و حه لاله یان حه رام و ناره وایه؟! وه چون صهرفی دهکات و به چ شیواز و له چ پنگه یه که وه به کاری دینی؟! جا هه رکه س په یدا کردن و خه رج کردنی پاره ی به و شیوه یه بوو که خوا پیی پازی یه. وه شه ریعت دیاری کردووه، نه وه با دلنیاپی کاروکه سابهت و پاره په یدا کردنه شی به عیبادت بو ده نوسری.

به بهندهی پاسته قینه ی خوا هه رچه نده پاره ی حه لالی هه بی، هو لی زیاد کردنی ده دا و به به ره که تی خوی ده زانی، نیسلام فیری نه وه مان ناکات که پاره پیسه و بو کافر باشه و موسلمان به هه زاری بژی. نه خیر به پیچه وانه وه نیسلام هه ژار دوسته، به لام دوژمنی گه ورده ی هه ژارییه.

فەرمودە یەکی هیوا بەخش:

قال رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : (بَيْنَمَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ عُرْيَانًا خَرَّ عَلَيْهِ
رَجُلٌ جَرَادٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَجَعَلَ يَحْثِي فِي ثَوْبِهِ فَنَادَى رَبَّهُ: يَا
أَيُّوبُ أَلَمْ أَكُنْ أَغْنَيْتُكَ عَمَّا تَرَى؟ قَالَ: بَلَى يَا رَبُّ، وَلَكِنْ لَا غِنَى
لِي عَنْ بَرَكَتِكَ). رواه البخاري: (۳۳۹۱).

واتە: پوژیکیان ئە یوب پێغه مەبر - ەلیە السّلام - لە شوێنێکی
چۆلدا دور لە چاوی خەڵک خۆی دەشت و بە پوتی و جلوبەرگەکی
دانابوو، لەوکاتەدا بە فەرمانی خوا کۆمەڵە کوللە یەك - پەو
کوللە یەك کە ئالتون بوون - ئالتونەکان لەسەر شکلی کوللە -
بەسەریا دابارین!!

هەر خێرا ئە یوب جلوبەرگەکی راخست و بە مشت دەیکردە
ناویەو، لایەکی پرده بوو، لایەکی تری پر ده کرد و خێرا خێرا
ئالتونەکی کە لەسەر شیوەی کوللە بوون، کۆدە کردەو.
پەروەردگاری ئە یوب بانگی کرد و فەرمووی: ئە یوب، ئایا
ئەو نەدم مال و سامان پێنە بەخشیوی کە پێویستیەکی ئەوتۆت
بەم ئالتونانە نەبێت و ئاوا بە هەڵپە پەلاماریان نەدەیت و کۆیان
نەکەیتەو؟!

ئە یوب فەرمووی: بە ئی ئە ی پەروەردگارم، زۆر زۆرت پی
بەخشیوم، بەلام هەرگیز دەوڵەمەندنیم و بی نیازنیم لە بەرەکەتی
تۆ. ئەمە بەرەکەتی تۆیە ئێتر چۆن بە هەڵپە کۆی ناکەمەو!

زانای گهره (ابن حجر العسقلانی) له شهرحی ئەم
 فەرموودهیه کدا، له کتیبه نایابه کهیدا: (فتح الباری ج ۶ ص ۵۱۰)
 ده فەرمووی: (وَفِي الْحَدِيثِ جَوَازُ الْحِرْصِ عَلَى الْأَسْتِكْثَارِ مِنَ
 الْحَلَالِ فِي حَقِّ مَنْ وَثِقَ مِنْ نَفْسِهِ بِالشُّكْرِ عَلَيْهِ، وَفِيهِ تَسْمِيَةُ
 الْمَالِ الَّذِي يَكُونُ مِنْ هَذِهِ الْجِهَةِ بَرَكَةً، وَفِيهِ فَضْلُ غَنِيِّ
 الشَّاكِرِ).

واته: لەم فەرموودهیهی باسی ئەیوب پیتەمبەردا (علیه السلام)
 چەند وانەیک وەر دەگیرێ:

(۱) دروسته سوربون لەسەر دەوله مەندوبون و هەڵپە کردن بۆ
 پاره نۆزکردن و کۆکردنەوهی له ڕێگەی حەلالەوه، بۆ کەسێک کە
 متمانهی بەخۆی هەیه، کە هەرچەندە پاره و مائی نۆزبێ لەخۆی
 ناگۆڕێ و توشی بوغرابی نابێ و تا دەوله مەندتربێ، زیاتر شوکری
 خوای لەسەر دەکات.

(۲) لەم فەرموودهیه دا ئەوه دەر دەکەوێ، ئەو پاره و سامانه له
 ڕێگەی حەلالەوه - (بە میراتی بۆی دی، بە دیاری پیشکەشی
 دەکری، شتیکی کپیوه و کتوپر نرخی دەیان جار بەرز دەبێتەوه و
 قازانجیکی خەیاڵی دەکات) - چاوه پوان نەکراو دەستی دەکەوێ،
 پێی دەوترێ بەرەکەت!

(۳) وه لەم فەرموودهیه دا، پله بەرزى دەوله مەندی
 سوپاسگوزار، دەر دەکەوێ، کە هەرکەسێ چەندە دەوله مەند ببو،

ئه‌وه‌نده شوکر و سوپاسی خوی کرد و له چاکه‌دا به‌کاری مه‌نا،
خوا زۆری خو‌شده‌وی و هه‌میشه زیاتری به‌سه‌ردا ده‌پێژی.

به‌نده‌ی پاسته‌قینه‌ی خوا - عبدالله - مانای ئه‌وه نی یه، پاره‌ی
نه‌بی. نه‌خێر، ده‌توانی یه‌گجار زۆری پاره هه‌بی و هه‌چ کاتیش
نه‌بیته به‌نده‌ی دینار و دهره‌م (عَبْدُ الدِّينَارِ وَالْدَّرْهَمِ).

فه‌رموو ده‌یه‌ك: (پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی:)
پێغه‌مبه‌ری خوا - ئه‌یوب - له نه‌خۆشی و ئازاره‌که‌یدا ماوه‌ی (۱۸)
سال مایه‌وه، وای لێهات خزمی نزیککی و که‌سانی دۆست و بێگانه
هه‌چی تر سه‌ردانیان نه‌کرد و زۆربه‌ی کات به‌ ته‌نها ده‌مایه‌وه، ته‌نها
دوو براده‌ری زۆر دڵسۆزی گیانی به‌گیانی مانه‌وه که پێیان لی
نه‌ده‌بری، هه‌موو به‌یانیان و ئیواران سه‌رێکیان لی ده‌دا..

پۆژێکیان به‌کی له‌م دوو هاو‌پێیه به‌وی تریانی وت: ده‌زانی ده‌بی
ئه‌م ئه‌یوبه گونا‌هه‌یککی زۆر گه‌وره‌ی وای کردبێ، که هه‌چ که‌س
گونا‌هی وا گه‌وره‌ی نه‌کردبێ، هاو‌پێکه‌ی وتی: چۆن؟

بۆچی ئه‌و قسه‌یه ده‌که‌ی؟!

وتی: ده‌ی ئه‌وه‌تا ئه‌و بۆ ماوه‌ی (۱۸) ساله نه‌خۆشه و خوا
شیفای نه‌داوه، مال و سامان و ئه‌ولاده‌کانیشی لی وه‌رگرتۆته‌وه!
دیاره ئه‌مه سزای گونا‌هه‌یککی گه‌وره‌یه!

کاتی لە یەک جیا بوونەوه، کابرای هاوڕێ ئەیوب پێغه مەبر
سەلامی خواى لە سەربى، خۆى بۆ نەگیرا و نەیتوانى ئەم قەسەى بۆ
نەگیرێتەوه، کە بۆى گیرایەوه، حەزەرەتى ئەیوب فەرمووی: من
نازانم ئەو برادەرە باشەم بە چ نیازێک ئەو قەسەى کردووه، بەلام
خواى گەرە خۆى دەزانى من بەلای دوو کەسدا تێپەڕیوم کە
دەمەقالی و دەمە بۆلەیان بووه و ناوی خاویان هێناوه - ئەو
وتووێتە: خوا دەزانى وایە و ئەو وتووێتە: بەخوا وانیە، من کە
گویم لەوه بووه، هاتومەتە مالهوه و لەپارەى خۆم کە فارەتى دوو
سویندم بۆ داو، لەبەرئەوهى هێندەم پى ناخۆش بووه کە ناوی
خوا لە غەیری حەقدا بھێنری!!

بەلێ، ئەیوب پێغه مەبر - علیه السّلام - پۆژیکیان دواى ئەو
هەموو سال نەخۆشیە، ویستی بچى بۆ سەرئاو و پێویستی خۆى،
خێزانەکەى دەستى دەگرت - دیارە نەخۆشیەکەى وەکو پۆماتیزمە
وابوو و قاچەکانى لە کار خستون!

تەنانت پۆژیکیان بەسەر خێزانەکەیدا کەوت و نۆر ناپەرەت
بوو. بەدل داواى لەخوا کرد کە شیفای بدات. خواى گەرە
فەرمووی: ﴿أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ ص: ۴۲.

واتە: هەستە و بەپێى خۆت پراکە و پێى خۆت بکوتە بەزەویدا،
ئەوه ئاوێکی فێنک و سارد و سازگار و خواشگەواری بەکەلکە بۆ
خۆشتن و خواردنەوه، خۆتى پى بشۆ و هەندیکیشى لى بخۆرەوه.

ئه‌یوبیش خیرا هه‌ستا و له ئاوه‌که‌دا خۆی شت و لیشی خوارده‌وه،
ئه‌وجا خوای دلۆڤان شیفای دا و ناره‌حه‌تی‌ه‌که‌ی له‌سه‌ر هه‌لگرت.

ئاله‌و کاته‌دا که خوای گه‌وره‌ شیفای ئه‌یوبی دا، خیزانه
به‌پێژه‌که‌ی، هاوسه‌ره به وه‌فاکه‌ی له مال نه‌بوو، که گه‌پایه‌وه و
ئه‌م پیاوه جوان و له‌ش ساغه‌ی بینی، نه‌یزانی و چاوه‌پێی ئه‌وه‌ی
نده‌کرد که ئه‌وه ئه‌یوبی می‌ردی بی و ئاوا کتوپر چاک بوبێت‌وه و
نۆد له جاران جوانتر و له‌ش ساغتری!

بۆیه که چاوی پێکه‌وت وتی: به‌ره‌که‌تی خوات به‌سه‌ردا بپێژی،
ئه‌وه تۆ ئه‌و پێغه‌مبه‌ری خوایه‌ت نه‌بینیوه که چهند ساله‌ خوا به
نه‌خۆشی به‌سه‌ری کردۆته‌وه؟

سویند به‌ خوا له ژياندا که‌سم نه‌بینیوه ئه‌وه‌نده به‌و بجی له‌و
کاته‌دا که له‌ش ساغ بوو، جگه له تۆ!!

ئه‌یوب فه‌رمووی: کچی ژنه باشه‌که‌م. خۆ من ئه‌وم. من
ئه‌یوبم!! ئه‌مجا مائی هه‌زه‌تی ئه‌یوب دوو عه‌مباریان هه‌بوو، دوو
چالی دانه‌وێله‌یان هه‌بوو یه‌کیان هی گه‌م بوو، یه‌کیان هی جۆبوو.
خوای گه‌وره دوو هه‌وری ناره‌ده سه‌ر مائی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره به‌پێژه و،
له‌سه‌ر ئه‌و دوو چاله‌ خالیه له‌نگه‌ریان گرت و ده‌ستیان کرد به
بارین به‌ فه‌رمانی ئه‌و خوایه‌ی که‌باران ده‌بارینی، له‌جیاتیی باران و
ئاو زیپ له‌و هه‌وره‌یانه‌وه ده‌هاته خواره‌وه که چاله‌ گه‌مه‌که بوو،
هه‌تا پپی کرد، (وَأَفْرَعْتَ الْأُخْرَى عَلَى أُنْدَرِ الشَّعِيرِ الْوَرِقِ حَتَّى

فاضت) وه هه‌وره‌که‌ی تریشیان له‌سه‌ر چالی جۆیه‌که له‌نگه‌ری گرت و وه‌ستا و زیوی سپی لی باری هه‌تا چاله‌که‌ی پر کرد!!).
 نه‌م فه‌رمووده‌یه: (صَحِيحٌ، رَوَاهُ أَبُو يَعْلِي فِي مُسْنَدِهِ (۱/۱۷۶) وَ
 ابْنُ حَبَّان فِي صَحِيحِهِ: (۲۰۹۱) وَ صَحَّحَهُ الْحَافِظُ ابْنُ حَجَرٍ فِي فَتْحِ
 الْبَارِي ج ۶، ص ۵۱۱. وَقَالَ الْأَلْبَانِي: حَدِيثٌ صَحِيحٌ - السَّلْسَلَةُ
 الصَّحِيحَةُ، رَقْم: ۱۷).

له‌م فه‌رمووده موژده به‌خشه دلخۆشکه‌ره‌وه سی وانه‌ی گرنگ
 فێرده‌بین:

(۱) نابیی به‌که‌سیک که خوای گه‌وره به‌سه‌ری کردۆته‌وه به
 نه‌خۆشی چه‌ندین ساله‌ی درێژخایه‌ن، یان مردنی منداڵ و
 جگه‌رگۆشه‌ی زۆری، یان نه‌مانی سه‌روه‌ت و سامانی و شکستی
 له‌بواری ئابوریدا، بلێین: ئه‌وه دیاره گوناھی زۆر گه‌وره‌ی کردووه،
 بۆیه خوا ئاواي لیکردووه، ئه‌وه سزای گوناهاه‌کانیه‌تی، نه‌خیر.
 ئه‌وه ئه‌یوبه که پێغه‌مبه‌ریکی هه‌ره گه‌وره‌یه و خوای گه‌وره به
 ﴿نَعَمْ الْعَبْدُ﴾ ناوی ده‌بات و له قورئاندا ستایشی ده‌کات و
 ده‌فه‌رمووی: ﴿نَعَمْ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ص: ۴۴.

واته: ئای ئه‌یوب چ به‌نده‌یه‌کی چاک بوو، به‌راستیش هه‌میشه
 ته‌وبه‌کار و پوو له خوا بوو. به‌لام خوای گه‌وره به‌هه‌رسی
 تاقیکردنه‌وه قورسه‌که به‌سه‌ری کرده‌وه: نه‌خۆشی درێژخایه‌ن،

مردنی هه‌موو مندالّ و نه‌وه‌کانی، له‌ناوچوونی هه‌موو سه‌رمایه و پاره و مولک و سامانی! له‌به‌رئه‌وه نابێ هه‌ر که‌سمان بینی خوا تاقیکردبووه به‌م ناپه‌هه‌تیانه، بڵێین ئه‌وه خوا سزای ده‌دات!

(۲) هه‌موو ئه‌وانه‌ی که نه‌خۆشی درێژخایه‌نیان هه‌یه، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که منالایان ده‌مری و، کوپ و کچی گه‌وره و بچوکیان ده‌مری و جه‌رگ سوتاو ده‌بن. هه‌موو ئه‌وانه‌ی له پووداوێکدا، له بارودۆخیکدا، ئیفلاس ده‌که‌ن و هیچیان له پاره و مائی دنیا به‌ده‌سته‌وه نامیێ، نه‌که‌ن له خوا غافل بن و له په‌حمی خوا ناویمی‌دبن. هه‌میشه گه‌شبین بن که ئه‌گه‌ر خۆپاگه‌ری و ناشکوری ده‌رنه‌بین و په‌نا بۆ کاری هه‌رامخۆری و ناشه‌رعی نه‌بن، خوا ده‌رگاتان لێده‌کاته‌وه...

ژنه باش و وه‌فاده‌که‌ی ئه‌یوب، عه‌قلی قبولی نه‌ده‌کرد که ئه‌یوبی هاوسه‌ری ئاوا کتوپر خوای گه‌وره به هه‌ندی ئاو شیفای بدات و له جاران له‌ش ساغتریبیته‌وه! خوای گه‌وره مندالی زۆر زیاتر له جاران پێ به‌خشینه‌وه، خوای گه‌وره پاره‌ی به‌سه‌ردا باراندن که عه‌قلی مۆڤ له ئاستیدا سه‌رسامه، ده‌ی زۆرجار مۆڤ له کتوپردا پاره‌ی به‌سه‌ردا ده‌پژێ و، له پێگه‌یه‌که‌وه بۆی دی که هه‌رگیز خۆی چاوه‌پێی نه‌کردوه!

تۆش چاوه پێی ئەو دەرگایە پەحمی خوابە و دنیابە خۆی
گەورە دەرگا دەکاتەوێ.

(۲) لەم فەرموودەیەوێ تێدەگەین کە: موسڵمانی بەحق و،
خواناس و، زۆر دیندار و، لەخوا نزیک دەتوانی بە حەلالی بە فەزلی
خوا زۆر دەوڵەمەند بێت. ئەیوب پێغەمبەر - سەلامی خۆی لەسەر
بیت - ئەگەر دوو چالی گەورە زیڕ و زیوی هەبێت. لە کاتی کدا
پێغەمبەری خواوە و خواناسترین مۆفە، چ قەیدی هەیە، ئەگەر
موسڵمانیکی ئەمۆش، خاوەنی دوو قاصە ی گەورە دۆلار و دینار
بیت و، شوکری خۆی لەسەر بکات و، لە چاکە و پێگەی خزمەت بە
دین و ژینی موسڵماناندا خەرجی بکات و، خۆی و خێزان و بێنەمالە
و هاوشاری و هاوزمانانی پێ بەخستەوێ بکات؟!

کەواتە: لەم فەرموودەوێ تێدەگەین، ئەوێ وابزانێ نابی
موسڵمان ملیاردلیژی و بەبار پاره ی هەبی، بەمەرجی بەهی خۆی
بزانێ و بە حەلال پەیدای بکات و لە حەلالدا بە چاکە خەرجی
بکات، لە ئاینی ئیسلام و پێبازی پێغەمبەران - علیهم السّلام -
تێنەگەیشتوێ!

زانای گەورە ی کورد، موفەسیری قورئان. عەللامە (مەلا محمەدی
جەلی زاده) مەلای گەورە ی کۆیە لە تەفسیرە کەیدا: (تەفسیری
کوردی ب ۱۰ ل ۵۰۳) دەفەرمووی:

وابزانم (عبدالخالق)ی غه‌جده‌وانی، زۆر ده‌وله‌م‌ند بووه، وولاخه
 به‌رزهی به‌ناوبانگی زۆر چاک چاکی هه‌بووه، زنجیری وولاخه‌کانی له
 زێڕ بووه، میخ زنجیره‌که‌یان له زێڕ دروستکراوه! جارێکیان
 ده‌رویشیکی غه‌ریب و هه‌ژار، بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی دل و ده‌رون و
 پیاوه‌تی و مه‌ردی ئه‌م زاته به‌ناوبانگه، داوای ئه‌وه‌ی لێده‌کات
 وولاخه به‌رزهی‌ه‌کی زۆر جوان و به‌ناوبانگی ناو هه‌موو وولاخه‌کانی به
 ئه‌مانه‌ت بداتی، تا سه‌فه‌ریکی پێ ده‌کات و بۆی دینیته‌وه. ئه‌ویش
 ده‌فه‌رمووی: برۆ ببیه!

ده‌رویش زنجیره ئالتونه‌که له قاچی وولاخه به‌رزه‌که ده‌کاته‌وه،
 به‌ته‌ماده‌یی له شوینی خۆی دایینی، شیخ عبدالخالق غه‌جده‌وانی
 ئه‌فه‌رمووی: زنجیره ئالتونه‌که جی مه‌یه‌له، گول میخی ئه‌و زنجیره
 له زه‌وی چه‌قیوه، له دلی ئیمه نه‌چه‌قیوه!!

ئه‌م پیاوه له‌و زه‌مه‌نه بی پاره‌یه‌دا، واریداتی - داهاتی -
 سالانه‌ی (شه‌ست بۆ چه‌فتا) هه‌زار دینار بووه!!

زۆربه‌ی له پێی خوادا خه‌رج ده‌کرد، ئه‌ی فه‌رموو: ئه‌گه‌ر سستی
 بکه‌م له که‌سه‌به‌ت داهاتی سالانه‌م که‌م ده‌بی، خوای گه‌وره
 حیسابم له‌گه‌ڵ ده‌کا و ده‌فه‌رمووی: بۆچی سستیت کرد؟! هه‌ولێ
 زۆرت بدایه و زیاتر کاروکاسپیت بکرایه، بازیاتر داهات ببوایه‌و
 زیاتر له پێگه‌ی مندا سه‌رف بکرایه! به‌ئێ به‌پاستی ئه‌مه
 تیگه‌شتنی راستیه له ئیسلام!

پاشان هر مه‌لای گهره، له هه‌مان شویندا ده‌فه‌رمووی؛
مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌د ده‌یفه‌رموو: به عیزه‌ت ته‌رکی دونیا‌مان کرد،
به زه‌للی و چاوچنۆکی داوای ده‌که‌ینه‌وه. ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و شیخ و
مه‌لایانه ده‌کرد، که پشتیان له کاروکاسپی شه‌ره‌ف مه‌ندانه و
حه‌لال هینا و بی کاروکه‌سابه‌ت دانیشتن. پاشان بۆ دابین کردنی
گۆزه‌ران و بژیوی ژیا‌نیان، به زه‌للی و ملکه‌چی داوایان له خه‌لکی
ده‌وله‌مه‌ند ده‌کرد و، به سوال و سه‌ده‌قه به‌پێوه ده‌چوون!

وته‌یه‌کی زۆر جوان:

د. عائض القرني له کتێبه به‌نرخه‌که‌ی خۆیدا: (مقامات عائض
القرني، ص ۶۷) دا، ده‌فه‌رمووی: (لَا بَأْسَ أَنْ نَسْكُنَ الْقَصْرَ،
وَمَعَنَا سُورَةُ الْعَصْرِ، وَأَنْ نَرْكَبَ الطَّائِرَةَ، وَوَجُوهُنَا بِالْإِيمَانِ
ناضرة).

به ویستی خوا نه‌بی‌ت نابیی به‌ خاوه‌نی هیچ!

له خوا غافل مه‌به و یه‌قینت ببی که غه‌یری - الله - هیچ که‌س
ناتوانی پاره‌ت پی بیه‌خشی. هه‌رچه‌نده خاوه‌نی که‌لوپه‌لی باش
بی، کارکه‌ی باش بی، کێلگه‌ی باش بی، شه‌هاده و عیلمت پی بی،
ئه‌گه‌ر ویستی خوای له‌سه‌ر نه‌بی، نابیت به‌ خاوه‌نی پاره. به‌لکو له

دەستى تۆ دەردەچى و دەچىتە دەستى كەسىكى ترەو. لەسەر
ئەمە سەرنجى ئەم دوو بەسەرھاتە بدەن:

يەگەم: خاوەنى خەزىنەى ئالتون بوو، بەلام لىي بېزاربوو!
لە باشورى ئەفريقيا، پياويك هەبوو بەناوى (جۆرج ھارېشن)
خاوەنى پارچەيەك زەوى بوو، بەلام هەرجىەكى لى دەچاند سەوز
نەدەبوو، زۆر بەرھەمى لى تاقىكرەدەو، هيجى لى دەست نەكەوت.
بە كورتى زەويەكەى نەزۆك بوو، بە كەلكى كشتوكال نەدەھات.
بۆيە زۆر عەودال بوو بەدواى كەسىكدا كە ئەم زەويە بى خىرەى
بكړى. ئەو هەبوو خاوەن كارگەيەك بۆئەوھى پاشماوھى كارگەكەى
تېدا بشارىتەو، بە نرخىكى يەگجار كەم لىي كړى!

خاوەن زەويەكەش واى دەزانى ئەم پارەى دۆزىو تەو، ئەو نەندە
خۆشحالبوو، بەلام كاتى خاوەنى تازەى دەستى كرد بە لىدانى
چالى گەورە لە زەويەكەدا، گەورەترين كانى ئالتونى تېدا دۆزىو،
كە لە جىھاندا وىنەى نەبوو!! ئەو كانە ئالتونە وايلپھات (٧٠٪)ى
زېږى جىھان بەرھەم بىنى!! {وەرچەرخان، ژ: ١٦٧}.

دووھم: دواى مردنیشى ھەر پارەى دەدا!

لە وولاتى فەرەنسا، پارىزەريك بەناوى (ئەندريا پافرى) لە سالى
(١٩٦٥)ى زاینى، ھەستا بە كړينى خانوو لە ئافرەتيك كە تەمەنى
(نەوہد) سال بوو، ناوى: (جىيان كالمينتېن) بوو، ئەوكات نەخۆش

بوو، کاک‌ی پارێزه‌ر نه‌وه‌ی به‌هه‌ل زانی، پێک که‌وتن که هه‌تا نه‌و
پیره‌ژنه له ژياندا بێت، مانگانه بپێک پاره بدات به پیره‌ژنه‌که و
دوای مردنی پیره‌ژنه‌که خانوه‌که بۆ پارێزه‌ره‌که ده‌بێت،
پارێزه‌ره‌که به هه‌لی زانی و مۆری کرد. به‌لام ئافره‌ته‌که چاک بۆوه
و ژیا و نه‌مرد!

له سالی (۱۹۸۵ی زایینی) کابرای پارێزه‌ر له ته‌مه‌نی (۷۱) سالی
توشی شتێپه‌نجه (سرطان) بوو مرد. خێزانی پارێزه‌ره‌که به‌رده‌وام
بوو له‌دانی پاره‌ی مانگانه - چونکه ناچاربوو له عه‌قده‌که‌دا
وانوسرابوو، که تا پیره‌ژنه‌که له ژياندا بێ، ده‌بێ مانگانه بپێک
پاره‌ی بده‌ن! - هه‌تا له سالی (۱۹۹۳)ی زایینی، پیره‌ژنه‌که
(جیبیان کالمینتین) له ته‌مه‌نی (۱۲۲) سالی و له (۱۶۵) پۆژدا،
کۆچی دوایی کرد، پارێزه‌ره‌که (ده) نه‌وه‌نده‌ی نرخ‌ی خانوه‌که‌ی
دا.. {گۆفاری پزیشک، ژ: ۱۰}.

که‌واته پاره په‌یداکردن به زیره‌کی و شه‌هاده‌نی یه‌و، له‌خوا
غافل مه‌به و هه‌رگیز وه‌کو قاپون نه‌لێی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ
عِلْمٍ عِنْدِي﴾ القصص: ۷۸.

واته: نه‌مه‌ی که به‌ده‌ستم هێناوه له پاره و سامانی زۆر، به‌هۆی
زانست و زانیاری و لی‌هاتوویی خۆمه‌وه بووه! نه‌وه‌بوو به‌خۆی و
پاره و سامانی‌هه‌ تیاچوو.

په یامی کۆتایی بۆ خاوهن پاره و دهوله مهندهکان نهوهیه که
خوای گه وره بۆی دیاری کردوون:

(۱) ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ القصص: ۷۷.

واته: بهشی خوشت له دنیا دا فه رامۆش مه که و ژیا نێکی
خۆشگوزهران به سه رببه.

(۲) ﴿وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ القصص: ۷۷.

واته: وه چاکه به و پاره و سامانهی که له ژێر ده ستایه بکه و،
یارمهتی هه ژار و نه دار و نه خووش و لیقه و ماوان بده. هه روه کو خوای
گه وره چاکه ی له گه ل تۆ دا کردوه و، ئه م پاره و سامانه ی پێ
به خشیوی، تۆش لێی ببه خشه و چاکه کار به ..

وانه‌ی بیسته‌م:

ئه‌ی نه‌خۆش
له‌خوا غافل مه‌به

- به‌شی یه‌که‌م -

وانه‌ی بیسته‌م:

بابه‌ت: نه‌ی نه‌خوش له‌خوا غافل مه‌به

- به‌شی یه‌که‌م -

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بَخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَهُوَ الْغَايُورُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝﴾ الْأَنْعَام: ١٧-١٨.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنُ مِنْ وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى، حَتَّى الشَّوْكَةِ يُشَاكِهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ) - رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

سه‌رچاوه‌کان:

(١) شه‌یدا، ن: د. محمد عبدالرحمن العریفی، و: هیمن محمد

علی، ل، ٥، ل ٢٥.

(٢) پۆژنامه‌ی (باسک) ژ: ٥١١.

- (۳) فہرہ نگہ بانگخوازان، تہندازیار عثمان، ل ۷۵.
- (۴) بالانس تہندازیار عثمان، ل ۹۳، ل ۳۶.
- (۵) گؤفاری (بریار) ژ: ۳۷، ل ۳۱.
- (۶) ریاض الصالحین، و: نوری فارس، ب ۲، ل ۲۶۷.
- (۷) تہفسیری پوشتن، بورہان محمد تہمین، پیداجوونہ وہی: د.
- سید أحمد عبدالوہاب، ل ۴۸۴.
- (۸) أَحْسَنُ الْبَيَانِ مِنْ مَوَاقِفِ أَهْلِ الْإِيمَانِ، صالح طہ عبدالواحد، ص ۷۱.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

سوپاس و ستایش بۆخوای پەروەردگار، درود و سلاو بۆ سەر
گیانی پیغمبەری سەرور و نازدار، شەفیعی مەحشەرمان،
دڵسۆزتر لە خۆمان بۆ خۆمان، محمد المصطفی ﷺ.

بابەتی ئەم چارەمان لە زنجیرە باسی لەخوا غافل مەبە، تاییبەتە
بە نەخۆشەکانەوه، ئەمڕۆ زیاتر لە هەموو سەرەدەمەکان نەخۆشی
نۆرتەرە. ئەگەر بڵێین جەستەی ساغ کەمبوووە پەنگە قەسەیهکی
ناپاست نەبێ. هەر کەسێ دەبینی و قەسە لەگەڵ دەکەیت
نەخۆشیەکی لەگەڵ، بەلام نەخۆشیەکان هەیانە سەختن، وە
هەیانە باشترە و سوکترە و کەسەکی لە جێگادا نەخستووە.
نۆرمال هەیه نەخۆشی تێدایە، نۆرکەس هەیه هەموو ژيانى بۆتە ئاخ
و ئالە و هاوار بە دەست نەخۆشیەوه، یان گرفتارە بەوێ
نەخۆشیەکی درێژخایەنی بێ چارەسەری لەش بە ئازار لە ماله کەیدا
هەیه.

لەبەرئەوه پێویستە ئەو کەسانە لەپوانگەی ئاینی ئیسلامەوه
دڵنەوایی بکریڤ و ئومێدیان بە شیفای خوا پێ بدری و پێیان بوتری
لە خوا غافل مەبن، هەمیشە یادی خوا بکەن و داوای شیفای لە خوا
بکەن..

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ له‌ دێر زه‌مانه‌وه‌، زاراوه‌ی نه‌خۆشی و ناخۆشی و به‌لا و موصیبه‌ت، پێکه‌وه‌ لێکنراوه‌، بۆیه‌ ئه‌م فه‌مه‌ ده‌رگای له‌ پڕوی ئیجابی بوونی نه‌خۆشیدا داخستوه‌، ئه‌مه‌ ده‌کرێت پاست بێت بۆ که‌سانێک، که‌ ئایه‌ و مایه‌یان ته‌نها ژیا‌نی دونه‌یا بێت. بۆیه‌ ناکرێت هه‌یج ئاسته‌نگێک له‌ چێژه‌کانی ژیا‌نی دونه‌یا دایان به‌پرێت.. به‌لام: ئه‌گه‌ر هاتوو پێناسی تاقیگه‌مان دابه‌دونه‌یا و ئاده‌میزاده‌کانیش وه‌ک قوتابی، ئه‌وکات ده‌کرێت نه‌خۆشی وه‌ک پرسیا‌ریکی قورسی بێته‌رک هه‌ژمار بکرێت..

به‌ده‌یه‌ینه‌ری بونه‌وه‌ر خوايه‌کی دانا و دادپه‌روه‌ره‌، ئاگاداریشه‌ به‌ ختوره‌ی دلی به‌نده‌کانی، بۆیه‌ له‌ کاروانی پیغه‌مبه‌راند، ئه‌یوب - علیه‌ السّلام - ده‌بینرێت، تاهه‌یج کات گومانی خراپ به‌ نه‌خۆشه‌کان نه‌به‌ین و خه‌یاڵمان دوور نه‌پوات، چونکه‌ ئه‌گه‌ر نه‌خۆشی سزابه‌ی، نه‌ده‌کرا پیغه‌مبه‌ریکی وه‌کو ئه‌یوب پێوه‌ی گیرۆده‌ ببوایه‌، نه‌خێر، ده‌بوایه‌ دلته‌نگیه‌کیش پڕوی تێنه‌کردایه‌. به‌لکو به‌ پیچه‌وانه‌وه‌، ده‌بێت ئه‌یوب - علیه‌ السّلام - سه‌رمه‌شق و پیشه‌وا‌ی نه‌خۆشه‌کان بێت. چونکه‌ ئه‌م جۆره‌ که‌سانه‌ مه‌دالیا‌ی پێزداری به‌سه‌ر سنگیا‌ندا هه‌لۆاسراوه‌..

سوده‌کانی نه‌خۆشی:

۱- نه‌خۆش به‌هێزترمان ده‌کات:

له‌پرووی فه‌سله‌جیه‌وه، لاشه‌ له‌کاتی نه‌خۆشیدا، له‌ هه‌موو کاتی‌ک
چوست و چالاک‌تره‌ و ئاماده‌ی پارێزگاریه‌، دواتریش خوین و
ماسولکه‌ و به‌شه‌ زیان لێکه‌وتوه‌کانی تر، به‌شیوه‌یه‌کی
سه‌رسوپه‌ینه‌رت‌ر نۆژهن ده‌کریته‌وه‌، چاک‌تر له‌پیش نه‌خۆشیه‌که‌.
هه‌روه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لێت:

(الضَّرْبَةُ الَّتِي لَا تَسْقُطُكَ تَقْوِيكَ) !

واته‌: ئه‌و لێدانه‌ی که‌ ناتخات و له‌ناوت نابات، به‌هێزترت ده‌کات.
له‌نمونه‌ی هه‌لامه‌تیکه‌وه‌ که‌ سالانه‌ لانی که‌م دوو تا سی جار،
هه‌یزه‌کانی به‌رگری ناو خۆی لاشه‌ پاده‌چله‌کی‌نێت، نه‌بادا پشت‌پن
شلبن به‌رامبه‌ر به‌ مه‌ترسیه‌ ده‌ره‌کیه‌کان.

هه‌ربۆیه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ ژیا‌نیاندا به‌ده‌گمه‌ن نه‌خۆش بوون.
له‌گه‌ڵ یه‌ک نه‌خۆش که‌وتنی بچوکدا یان کتوپر ده‌مرن، یان توشی
شه‌له‌ل و جه‌لت‌ه‌ی مێشک و دلّ ده‌بن، چونکه‌ جه‌سته‌ و خانه‌کانی
به‌رگری. هه‌یچ ئاماده‌کاریه‌کی ییشتریان بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و
نه‌خۆشیه‌ نه‌بووه‌!

۲- نەخۇشى پلەى مرۇف لەلاى خواى گەورە بەرز دەکاتەوہ:

ھەرکات پەرەردگار بەندەىەكى ئالتون ئاسا زاخاو بدات،
عەیارەکەى بەرز دەکاتەوہ بۆ بیست و چوار، کەنەدەکرا بەبى ئو
ئاگر و کورەى نەخۇشیە پىی بگەیشتایە.

۳- نەخۇشى پاک کەرەوہى مرۇفە لە گوناھوتاووان:

ھەر کەسێک لە دنیاىا توشى ھەر ئازاریک ببیت، تەنانەت کاتى
دېکى ئەچى بەلاشەیدا، ئەوا خواى گەورە گوناھوتاووانەکانى پى
دەسپیتەوہ. چەندان کەس نەخۇشى و ئازار بۆیان بووہ بەو
دەرگایەى کە لىوہى دەچنە بەھەشتەوہ، تاقیکردنەوہ و ناپرەحەتى
و نەخۇشیش بەردەوام توشى ئیمانداران دەبیت، ھەتا ئەو کاتەى
کە خواى گەورە وازى لى دىنى و بەسەر زەویدا دەپوات و، ھىچ
تاوان و گوناھىکى پىوہ نامىنیت.

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: (ما يُصِبُ الْمُؤْمِنُ مِنْ
وَصْبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حَزَنٍ وَلَا أَدَى، حَتَّى الشَّوْكَةِ يُشَاكِهَ إِلَّا كَفَرَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ) - رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

واتە: ئیماندار توشى ھىچ ماندووبون و غەم و خەفەت و ئازاریک
نابیت، ھەتا دېکىکیش بەقاجیدا بچیت، ئەوا خوا لەبرى ئەم شتانە
ھەندىک لە گوناھەکانى دەسپیتەوہ.

مهروه ما ده فهرموویت: (وَلَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ، حَتَّى يُلْقَى اللَّهُ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ) رواه الترمذي.

واته: نيماندار به بهرده وامي له پويي كه سوکار و مال و منداله وه
تاقیده کړيته وه، هه تا به دیداری خوی په روه ردگار ده گات و هيچ
گوناهيکي پيوه ناميني.

له فهرموده يه كي تر دا، خوشه ويستان ﷺ ده فهرموویت: (يَوْمَ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْ جُلُودُهُمْ كَانَتْ تَقْرَضُ بِالْمَقَارِيضِ فِي الدُّنْيَا، لِمَا يَرَوْنَ مِنْ ثَوَابِ أَهْلِ الْبَلَاءِ) رواه الترمذي.

واته: خه لکي له پوځي دوايدا کاتيک پاداشتي نه و كه سانه ده بينن
كه به به لا و نارپه خه تي تاقيرکراونه ته وه، خه زيان ده کرد پيستی
لاشه يان ليکريه ته وه.

نه نه س له پيغه مبه روه ﷺ ده گيړي ته وه كه فهرموويه تي: (إِنَّ عَظْمَ الْجَزَاءِ مِنْ عَظْمِ الْبَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخَطَ فَلَهُ السُّخْطُ) واته: كه وره يي
پاداشت له گه وره يي تاقيرکړنه وه دايه، خودا کاتيک نه ته وه يه كي
خوشويست تاقيان ده کاته وه، نه وه ي پازي بيت په زامه ندي خوی
ده ست ده که وي ت و، نه وه ش كه توپه بيت و نارپزي بيت، نه و
توپه يي خوی له سه ره.

پوځيک پيغه مبه ري خوا ﷺ ده چي ته ژوره وه بولای دايکي
نيمانداران عايشه - خودا لي پازي بيت - و ده بينيت سه ري

بهستوه و له تاو ئازار ده نالینیت. پیغه مبه‌ری خوا ﷺ پیی ده‌فرموویت: نه‌وه چیته نه‌ی عایشه؟ نه‌ویش ده‌فرمووی: تام لیها تووه، به‌ره‌ک‌تی خوی لی نه‌بیّت و خودا له ناوی بدات.. پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فرمووی: (لَا تَسْبِي الْحَمَى، فَإِنَّهَا تَأْكُلُ خَطَايَا ابْنِ آدَمَ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ) رواه مسلم.

واته: جنیو و قسه به‌تا مه‌لین، به‌دلتیاییه‌وه (تا) هه‌له و تاوان و گونا‌می مرقفه‌کان له ناوده‌بات، هه‌روه‌ک ناگر دار له ناو ده‌بات.

جاری واهیه خوی په‌روه‌دگار پله و پایه‌ی به‌نده‌کانی نه‌ونده به‌رز ده‌کاته‌وه، که هه‌رگیز به‌کرداره‌کانی خویان نه‌ونده به‌رز نابیته‌وه، به‌لام خوی گه‌وره به‌هوی تاقیکردنه‌وه‌ی به‌نده‌کانیه‌وه نه‌وپله و پایه‌یان پی ده‌به‌خشیت.. پیغه مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرموویت: (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَكُونُ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ الْمَرْئِلَةُ، فَمَا يَبْلُغُهَا بِعَمَلٍ، فَمَا يَزَالُ يَبْتَلِيهِ بِمَا يَكْرَهُ حَتَّى يَبْلُغَهُ إِيَّاهَا) رواه ابن حبان.

واته: مرقفه له‌لای خودا شوین و پله و پایه‌یه‌کی هه‌یه، که هه‌رگیز به‌کرده‌وه‌کانی خوی پی ناگات. خودای گه‌وره به‌رده‌وام به‌ناپه‌حه‌تی و ناخوشی تاقی ده‌کاته‌وه، هه‌تا ده‌یگه‌یه‌نیت به‌و شوین و پله و پایه‌یه.

۴- نەخۇشى نەبىت مەرۇف قەدرى لەش ساغى نازانىت:

جارىكان پياوچاكيك سەردانى يەكيك لە قوتابىيە نەخۇشەكانى دەكات لە مالاو، كە ئەچى بۆلاى بۇ عەيادەكردنى، نەخۇشەكە دەلىت: مامۇستا حالم زۆر خراپە، ئەوا (۱۲۰) پۆژە من لەناو ئەم جىگايە پاكشاوم و نەخۇشم، پياوچاكەكە دەفەرموویت: باشە وا پۆژەكانى ناپەحتى و نەخۇشيت بژاردوو، ئەى ئەو پۆژانەت حىساب كردوو كە لە نەخۇشى و لەش ساغيدا بەسەرت بردوو؟! بەلى مەرۇفەتا نەخۇش نەبىت نازانى لەش ساغى چەند خۇشە و چ خەلاتىكى خواى گەورەيە.

زۆرجار مەرۇف دلى بۇ پارە و سەرەوت و سامانى دنيا تەنگ دەبىت كە كەمى ھەيە، يان فلان كەس زۆر دەولەمەندە و ئەم ھەژارە، بەلام كاتى كە نەخۇش دەكەوى و لەبەر نەخۇشى ئەوى دەيخوات تامى لى ناكات و خەو خۇشەكەى جارانى نەماو و، شەوگارى بە نازارەو لى دەبىت بە سالىك. ئەوجا تىدەگات كە ئەو كاتەى لەشى ساغ بوو ھەموو دونيا ھى ئەو بوو. بەلام قەدرى نەزانىوہ!!

تہی نہ خوؤش لہ خوا غافل مہبہ و بزانه:

(۱) ھہموو دہردی دەرمانی ھہیہ:

تہو خواہیہی کہ بہبی ویستی تہو ھیچ میکروب و فایروس و نہخوشیہک دروست نابی، ھەر تہو خواہیہشہ کہ شیفای نہخوؤشی دہدات و، یهکیک لہناوہ پیروژہکانی (الشافی)یہ، دہی بہ یهقینہوہ، بہگہشبینیہوہ پەنای بۆ ببہ و لئی بپاریوہ و، لہ نیوہ شہواندا ھستہ و دہست نویژ بگرہ و ھانا و ھاوارت بۆلای خوای گہورہ ببہ و بلی: (یا اللہ یا شافی) شیفام بدہ، خوای گہورہ دەرمانیکم بۆ بکہ بہشیفا، لہبەرئوہ پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی:

(لِکُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ. واتہ: بۆ ھہموو دہرد و نہخوشیہک دەرمانیک ھہیہ، جار ھەرکات دەرمانہک بۆ تہو نہخوؤشیہ دہگونجا و لہناوی دہبرد، تہوہ بہ ویستی خوای بالادہست تہو نہخوؤشی یه چاک دہبیئتہوہ.

لہبەرئوہ ھہموو دەرمان و چارہسەرہ پزیشکیہکانت تہوہندہ بہ دانیاییہوہ بخۆ، کہ وابزانہ یهکسەر خوای گہورہ شیفاکہ دہنیری. خۆ تہگەر لای دکتۆریک و بہبہکارھینانی دەرمانیک چاک نہبووی، تہوا ناٹومید مہبہ و پەنا بۆ دکتۆر و دەرمانیکی تریبہ و،

فەرموودەكەى پېغەمبەرى خوات لەياد بىت ﷺ كە فەرمووى: بۆ
هەموو دەردىك دەرمانىك هەيە.

(۲) ھەمىشە گەشبىن بە:

ئەي نەخۇش ھەمىشە گەشبىن بە و چاوەرپى چاك بونەو بەكە،
لەبەرئەوەى يەككە لە چارەسەرى نەخۇشى، گەشبىنى دەرونى
نەخۇش خۆيەتى، چونكە لەناو جەستەى مرقۇدا، دەزگايەك،
كۆنەندامىكى تايبەت هەيە پىي دەوترى -(الشفاء الذاتى)- كە
ئەمە لەناو دەرونى مرقۇ خۆيدايە و، دكتۆرە بەرپزەكان و زانستى
پزىشكى، تا ئەمرو نەيتوانىو بەروونى وینای ئەم دەزگايەى ناو
جەستەى مرقۇ بكات. ئىشى ئەم دەزگايە ئەوەيە كە ھەركاتى مرقۇ
نەخۇش كەوت، بەلام و دەى بەرزبوو وتى: ئەم نەخۇشەى من ھىچ
نى يە و خواى گەورە شىفاى بەدەستە و، شىفاى ھەزاران نەخۇشى
و ەكو منى داوہ..

سبحان الله، ھەر كە نەخۇش ئاوا گەشبىن و و دە بەرز بوو،
يەكسەر ئەم دەزگايە لە جەستەدا دەكەوئتە كار و، نەخۇشەكە لە
جەستەدا بەرەو نەمان دەپوات و، زۆر بە ماوہيەكى كەم
نەخۇشەكە چاك دەبىتەوہ. بەلام بە پېچەوانەوہ ئەگەر مرقۇ لە
ئاستى نەخۇشى يەكەيدا و دەى پوخابوو، خۆى بەخۆى دەگوت:
بەخوا زەحمەتە من چاك ببمەوہ، بەخوا ئەم دەرزى و دەرمانە ھىچ

سودىكم پى ناگەيەنى، فلان كەسش نەخۇشەكەى منى بوو كەچى
چاك نەبۆوه، سبحان الله، يەكسەر ئەم دەزگايەى ناو لەش
لەكار دەكەوى و ئيتەر ئەو نەخۇشە بەرگرى جەستەى لەناو دەچى و،
نەخۇشەكە بەئاسانى زال دەبىت بەسەريدا و، خواردنى
دەرمانەكانيش سودىكى ئەوتوى پى ناگەيەنن.. لەبەرئەوه
پىويستە نەخۇش خوى هيمەتى بەرزبىت و ئەوانەش كە دەچنە
لاى نەخۇش و سەردانى دەكەن، يان كەسوكارى نەخۇشن و لە
مالەوه خزمەتى دەكەن، هەميشە دلخۇشى بدەنەوه و بەسەرھاتى
ئەو نەخۇشانەى بۆ بگيرنەوه كە چەندە نەخۇشبوون، بەلام خواى
گەرە زۆر بە ئاسانى شيفاي داون.

نابى وەرەى بپوخينن و بلين: بەراستى نەخۇشەكەت سەختە،
بەداخەوهم بۆت! خۆزگە ئاوا نەمبىنيايه! بەم وشە پپوخينەرانه،
نەخۇش بەرگرى جەستەى دادەبەزى و چاكبوونەوهى دوا
دەكەوى!

(۳) خيىر بکەن بۆ نەخۇشى:

ئەى نەخۇشەكان بە پى تواناى دارايىتان خيىر و خيىرات بکەن،
بە ئومىدى ئەوهى كە ئىوه دلى هەزار و ليقة و ماويكتان خۇشکرد،
خواى گەرەش دلى ئىوه خۇش بکات و نازارى نەخۇشيتان لەسەر
لەبەرئەت. پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويهتى: (داوؤ مَرَضَاكُمُ

بالصَّدَقَةِ). واته: دهرمانی نه خوښیه کانتان بکهن به صهدهقه و خیرکردن.

به سه رهاتیک: زانای بانگخواز و نوسه ری ناوداری ئیسلام، شیخ محمد الغزالي - رَحِمَهُ اللهُ - که له سالی (۱۹۱۷)، له میصر له دایکبووه، ته وای ته مه نی له خزمه تی بانگه وازی ئیسلامدا به کارهیناوه، وه هه میسه دوعای کردووه که له گۆرستانی (به قییم)، له شار ه مونه وه ره که ی پیغه مبه ر ﷺ له مه دینه به خاک بسپیردری، له ناو ئه و سه دان صه حابه ئازیزه ی که له وئ به خاک سپیردراون.

ئه وه بوو خوای گه وره ئاواته که ی هینایه دی و، له سالی (۱۹۹۶) له کاتییدا بۆ کۆنگره یه کی زانایانی موسلمان له (سعودیه) له شاری (مه دینه) ده عوه ت کرابوو، له ناو کۆنگره که دا وه فاتی کرد و له گۆرستانی (به قییم) نیژراو ئاواته که ی هاته دی.

شیخ محمد الغزالي، له بیر ه وه ریه کانی ژیانیدا ئه مه ی تۆمار کردووه و ده فهرمووی: (قوتابی بووم له زانکۆی ئه زهر، نامه یه کم بۆهات له مالی باوکه مه وه که به په له بگه مه ماله وه، منیش به په له زانکۆم به جیهیشت و گه یشتمه ماله وه، بینیم باوکه م حالئ زۆر خراپه و ئازاریکی زۆری هه یه، به هۆی به ردی گورچیل ه وه، نه مان ده زانی چی بکه یین؟! پاره مان نه بوو نه شته رگه ری بۆ بکه یین، له لایه کی تریشه وه ئه گه ر پاره شمان بۆ قه رز بکردایه، نه مان ده وئرا

نەشتەرگەرى بۆ بکەین، چونکە مام بەهۆى نەشتەرگەرى گورچیلەوه گیانی لەدەست داو. پزیشک هەندى حەبى ئازارى داىە باوکم، منیش ناچار چومە سەر دوکانى باوکم، چونکە کەسمان نەبوو بیکاتەوه، زۆر دلتەنگ و نارەحەتبووم، دنیام لى ببووە چەرمى چۆلەکە و سەرى دنیام لىهاتبوو یەک..

پیاویک هاتە دوکان و هەندى شتى لى کریم و بە دەنگىکى نزم و زۆر بە شەرمەوه وتى: پارەکەم پى نى یە، بەخوا سبەینى بۆت دەهینم. منیش زانیم راست دەکات، وتم: ئەوه بۆ خۆت و برۆخوات لەگەل..

کابرا پۆشت و لە خۆشیدا نەیدەزانى چى بکات. ئینجا چومە سوچىکى دوکانەکەوه و وتم: خوايە پیغەمبەرەکەت پىی پراگە یاندوین کە چارەى نەخۆشەکانمان بە خیر و صەدەقە بکەین، داوات لێدەکەم بەو خیر و صەدەقەى ئیستام، باوکم چاک بکەیتەوه.. ئیتر لەسەر زەویەکە دانیشتم و زۆر گریام..

پاش سەعاتیک لە مالهوه بانگیان کردم (کە نزیکى دوکانەکەمان بوو) بەپەلە گەپامەوه، زۆر ئەترسام، کە گەیشتمە مالهوه باوکم هات بەرەو پیریم و وتى: ئیستا ئەم بەردەم فری دا!! نازانم چى بوو، شکور ئازارم نەما و سەرفراز بووم، منیش زۆر سوپاسى خوام کرد کە هات بە هانامەوه، بۆ سبەینى گەپامەوه بۆ زانکۆ و لە

سايەى خواوہ بەردەوام بووم لە خویندن.. {فەرہنگى بانگخوازن، ل ۷۵}.

بچۆ بۆلاى دکتورى پسپۆر و دەرمان بەکاربەيتنە، بەلام

صەدەقە لەبیرنەگەى!

بەسەرھات: نوسەر و بانگخواز (ئەندازيار عثمان محمد پشید)
دەفەرمووی: راستە ئەبى بچینە لای پزیشك و دەرمان بەکاربەيتن،
بەلام باخیر و صەدەقەشمان لەیاد نەچیت..

بەندە بۆ خۆم سالى (۲۰۱۰) چوومە لای پزیشك سۆنەرى بۆ
کردم، دوو کیسەى (۵۰) ملیمەترى لەسەر گورچیلەکانم بوو، دکتۆر
وتى: دوو مانگی تر سۆنەر بکەرەو، ئەگەر گەرەتربوون بەنازۆر
بۆت دەردیئین.. دواى دوو مانگ سۆنەرم کردەو، بوو بوون بە
(۷۰) ملیمەتر، دکتۆر وەرەقەى دامى کە پۆژى یەك شەممە، بچمە
خەستەخانە بەنازۆر بۆم سەحب بکەن، منیش نەچووم و خیریکم
نارد بۆ داماوێک بە نیەتى شیفایا، خوا شایەتە پاش ماوہیەکی تر
سۆنەرم کردەو، بوو بوو بە (۵۰) ملیمەتر، هەزاران جار سوپاس
بۆ خوا. {بالانس، ل ۹۳}.

٤) پەنا بۆشتی ناشەری مەبە:

ئەي نەخۆش پەنا بۆ نوشتە نوسی ناشەری و فالچی و دەستبەرەکان مەبە و، تەرەکۆلت لەسەر خوا بێ و بە ئەدەبەو لەخوای خۆت بپاریۆه، هەرەکو ئەیوب پێغەمبەر - علیه السلام - کە لە کاتیکی نەخۆشیەکی تینی بۆ هینا، لە خوا پاراپەو و فەرمووی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسِيءٌ أَلْضَرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الأنبياء).

واتە: ئەیوبیش کاتی خۆی گەرە تاقیکردەو بە لەناوچوونی سەرەت و سامانی، مال و مندالی، هەرەها بەناساگی و لەش بەباری، دواي چەندەها سال خۆپاگری، هانا و هاواری بۆ پەرەدگاری برد و فەرمووی: لە پاستیدا من توشی تەنگانە و نەخۆشی و ناخۆشی هاتووم، تۆیش لە هەموو میهرەبانان میهرەبانتری، گەر فریام دەکەویت سوپاسگوزارم، گەر واش دەمەیتلێتەو خۆپاگر دەبم.

لێردا ئەدەبی پارانەو لەخوا فیژدەبین. ئەیوب (عليه السلام) چەند بە ئەدەب و ویقارەو لەخوای خۆی دەپاڕیتەو، نالی: خوايە جاجیم کردبوو ئاوات لێکردم!!

خوايە خۆم هەمیشە عیبادەتی تۆم دەکرد بۆ ئاوات لێکردم!! نەیفەرموو: خوايە بۆچی نەخۆشت خستم! نەخیر، بەلکو لە

خرمەت خودا نالێ: خوايه شيفام بده، به لكو ده فەرمووی: خوايه ئه وه حالێ به ئازاری منه و تۆش له هه موو ميه ره بانان به په حمر و ميه ره بانتری، چی بۆ من باشه ئه وه م بۆ بکه.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ، وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ﴾ (الأنبياء).

واته: خوای گه ورده ش فەرمووی: ئیمه ش خیرا به هانایه وه چوین، دوعا و نزا که یمان گیرا کرد، وه هه رچی نه خویشی و ناخویشی هه یه له سه رمان لا برد و له کۆلمان کرده وه، مال و مندالیشمان پێ به خشیه وه و ئه وه نده ی تریش له گه لیا، بیگومان ئه وه سۆز و په حمه تیکی تایبه تی ئیمه بوو، هه روه ها یاداوه ریشه بۆ به نده خواناسه کانمان، که نه گه ر ئه وانیش توشی ته نگانه و نا په حه تی و زه ره ر و زیان هاتن، پاشان وه کو ئه و پارانه وه، چون به هانای ئه وه وه چوین به هانای ئه وانیشه وه ده چین. {ته فسیری پۆشن، ل ۴۸۴}.

نهی نه خویش دوعا به سه ر خۆتدا بخوینه

فەرمووده یه كه: عوسمانی كورپی ئه بولعاص، عه رزی پێغه مبه ری خوای كرد ﷺ، ئازاریك له جه سته مدا په یدا بووه، پێغه مبه ر ﷺ پێی فەرموو: ده ستت دانێ له سه ر ئه و شوینیه ی له شت كه دیشی و سی جار بلی: (بِسْمِ اللَّهِ) وه حه وت جار بلی: (أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ) رواه مُسْلِم: ۲۲۰۲.

واتە: پەنادەگرم بەگەوردەىى خودا و بەتەواناىى ئەو ئەم ئازارەى
 كە ھەستى پى دەكەم و مەترسىم لىى ھەبە. (رياض الصالحين
 ب٢، ل٢٦٧).

ئەى كەسى كە چووى بۆلاى نەخۆش دوعاى بۆ بكە
 ھاوھلى پاىە بەرز (سەعدى كوپى ئەبو وەققاس) فەرمووى:
 نەخۆش بووم، پىغەمبەرى خوا ﷺ ھات بۆ سەردانم و سى جار
 لەسەرىك فەرمووى: (اللَّهُمَّ اشْفِ سَعْدًا) رواه مُسْلِم: ١٦٢٨.
 واتە: خواىە دەرمانى سەعد بەدە و شىفاى بفەرموو.

٥) وا نەزانى نەخۆشەكەت بى چارەسەرە!

ئەى نەخۆش ھەرگىزا و ھەرگىز لە خوا غافل نەبى و وانەزانى
 نەخۆشەكەت بى چارەسەرە، پشت بەو خواىە ببەستە كە ئەگەر
 وىستى لەسەرت بوو، بە شىئوہەك شىفات بۆ دەنئىرى، كە خۆت
 ھەرگىز بىرت لى نەكردۆتەوہ و لاى خەلكىش جىگەى تىپرامان و
 سەرسورمانە.

بەسەرھات: ئەم چىرۆكە پەيامىكە بۆ ئەو كەسانەى كە
 ئائومىدى و بىزارى بۆتە ھاوپىيان، پاشان بەھوى دىگراىنەوہ لە
 ژيان بىزارن و، وادەزانن ھىچ كات ژيان ئاسودەىى پى نەبەخشىون،
 بەداخەوہ زۆرمان تا ئىستا واتاى ئائومىدى و ھۆكارەكانمان

نەبىستۈە، ئائۇمىدى كەلەپچەيەكى بەھىزە خاۋەنەكەي لە ھەموو
جولە و توانايەك دەخات. مەۋقى ئائۇمىد خۇشەكانى دىنيا بە
ناخۇشى و بىزارى دىتە پىش چاۋى، كەسىكى پەشبینە. بەلام
كەسىك بىھەيت بەپىگاكانى ژياندا بىرات، بىگومان دەبىت
جۆرەكانى ژيانىش بزانىت، ھەرۈەك و تراۋە: ژيان پىگايەكى دور و
درىژە دەبىت چاۋەپوانى خۇشى و ناخۇشەيەكانى بىت، واتە:
ھەست بە سەرکەۋتن ناكەي تاكو شكست نەھىت، ھەست بە
پشوو ناكەيت، ھەتا ماندویتی نەچىژىت، ھەست بە خۇشەختى
ناكەيت ھەتا تالى نەچىژىت.

بەدوو شتى سەير شىفایان بۇ ھات !
<بەسەرھات>
دو پىاو ھارپىيە كتردەبن، پىكەۋە دەژيان، يەككىيان نابىناو
ئەۋى تریان نەخۇشى ئىسكە نەرمەي لەگەلدايە و ناتوانىت بىرات،
لەسەر ئەو بارودۇخە گوزەريان دەکرد، پۆژىكىيان برسەيتى زۆرى بۇ
ھىنان، بەلام ھىچ لايەكىيان تواناي ئامادەکردنى خواردنىان نەبوو،
پىاوە نابىناكە بىپارى دا بچىت بۇ پاۋ، بەلكو نىچىرىكى دەست
بکەۋىت، بەلام كەبىرى كتردەۋە، وتى: چۆن بچم من نابىنام،
بەھارپىكەي گوت: ۋەرە ئەتخەمە سەر كۆلم، تۆ ناتوانىت بىرۆيت،
منىش نابىنام، تەنھا تۆ ئاگادارم بکەۋە لە پاست و چەپ، تاشتىك
پاۋبەكەين. بۆيە لەكاتى گەپانىان بۇ نىچىرىك بىنىان ئاسكىكى بچوك

قاجى شكاوه و ناتوانىت بپوات و خۆى پزگار بكات، توانيان بىگرن
و بىكەنە خۆراكى ئەو ژەمەيان، ئەو پياوهى كە ناتوانىت بپوات
مارىكى بىنى خەرىكبوو نزيك دەبۆوه لە هاوړىكەى، بەردىكى پيا
كىشا و ماره كە تۆپى..

توشى دوو دلّى بوو، وتى: هاوړىكەم چاوى نيه باشتەر وايه
بەتەنها ئاسكەكە بخۆم، ئەم مارهش بۆ هاوړىكەم بېرژىنم!!

نيه تى خۆى جىبەجى كړد. ماره كەى بېرژاند و داى بە هاوړى
نابىناكەى! خۆشى گۆشتى ئاسكەكەى خوارد، پياوه نابىناكە
تيرى خوارد، تەنها چەورى ماره كە بەدەستىه وه مابوو، هيناي
بەدەم و چاويدا چاوه كانى چاك بۆوه، بەرۆنى ماره كە!!

هاوړىكەى زۆر سەرسام بوو، باوهړى نەدەكرد چاوى چاك
بۆتەوه، كابرا نابىناكە كاتىك بىنى كلكى ماره كە و چەرمەكە
بەدەستىه وه ماوه، سەرى ماره كەش لە تەنىشتىه وه يەتى، سەيرى
هاوړىكەى كرد كە ئەو كارەى لەگەل كړدوه زۆر توپه بوو، وتى:
ئەمە كۆتايى هاوړىيە تىمانە، ويستت بمكوژى؟!

لە توپه يى و دلگىراني خۆيدا لقى دارىكى برپه وه بە توندى
كىشاي بە قاجى هاوړىكەيدا، ئەويش لە ترسا كەوتە پۆشتن!!
هەردوو هاوړىكە چاك بوونەوه!!

بەناتەواوى پۆيشتن، بەلام بە سەلامەتى گەپانەو، بەلى
 ھەريەكەيان بەشتىكى چاوەپوان نەكراو خودا شىفای پى بەخشىن.
 {بېيار، ژ: ۲۷، ل ۳۱}.

بەسەرھاتىكى ئەم سەردەمە:

بانگخواز و نوسەر، ئەندازيار عثمان محمد پەشىد دەلى: حاجى
 عبدالله خەلى پىنجوين بوو، دوستىكى خوشەويستم بوو، پىز و
 خوشەويستى لەنيوانماندا ھەبوو، ئەم حاجى يە قورحەى گەدەى
 ھەبوو، ھەموو پەمەزانىك بەيانيان پارشيوى دەکرد و، تا ئىوارە
 ئازارى زۆر ھەراسانى نەکردايە پۆژوھەكەى نەدەشكاند.

لە سالى ھەشتاكاندا ناوبراو ئەچى بۆ ھەج، لە مزگەوتى پەسولى
 نازدار خەوى لىدەكەوئەت. لە خەويا پىغەمبەرى خوشەويست ﷺ
 تفى موبارەكى ئەدات لە پارچەيەك نانى تىرى و، ئەيدا بە حاجى
 عبدالله، ئەويش دەيخوات.. پاشان كە خەبەرى دەبىتەو، بە فەزلى
 خوا بەيەگجارى ئازارى گەدەى نامىنى و خوا شىفای ئەدات!

ئەم حاجى عبدالله يە، برايەكى ھەبوو ناوى كاك عومەر سەد و
 ھەشتا پلە پىچەوانەى ئەم بوو، بى دىنى تەواو بوو، بەلام خۆى و
 ھاوسەرەكەى زۆر خزمەتى دايكى دەکردو، دايكىشى ھەمىشە
 دوعاى ھىدايەت و سەرفرازى بۆ دەکرد، ئەم كاك عومەر بەجۆرىك
 توشى ئازارى پشت بوو، كە نەيدەتوانى پاست ببىتەو. شەويك لە

خه ویا پئی ده لئین: ئادهی پالکوه و پییه ک ده نین به پشتیا و
 ده لئین: دهی ههسته، که ئه یه وی ههستی خه بهری ده بیته وه،
 سوپاس بو خوا ئازاری نامینی!! یه کسه به ژنه کهی ده لئیت:
 بهرما لم بو بیته بارووبکه مه خوا، ئیتر ته وای، له وساو هه بیته
 خواناسیکی باش و بهرده وام گوئی له قورئان ده گریت. {بالانس،
 ل ۳۶}.

وانه‌ی بیست و یه‌که‌م :

ئه‌ی نه‌خۆش دڵنیا به هه‌موو

ده‌ردیك ده‌رمانی هه‌یه..

به‌ویستی خوا!

- به‌شی دووهم -

وانه‌ی بیست و یه‌که‌م

بابه‌ت: ئه‌ی نه‌خو‌ش له‌خوا غافل مه‌به و، د‌ل‌نیابه به
ویستی خوا هه‌موو دهر دیک دهرمانی‌کی هه‌یه

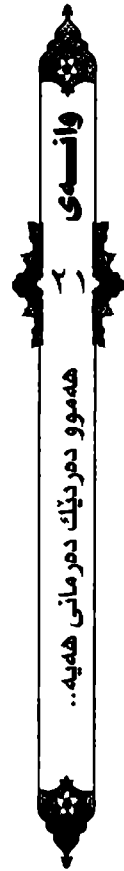

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾
وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ
﴿٨٠﴾ الشُّعْرَاءُ.﴾

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : (لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ
الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ). رواه مُسْلِم: ۲۲۰۴.

سه‌ر‌چاو‌ه‌کان:

- (۱) ریاض الصّالحین، شرح ابن عثیمین.
- (۲) آیات الله في الإنسان، د. محمد راتب النابلسی، ص ۳۶۵.
- (۳) إسلامنا، لَمَحَّةٌ مُوجِزَةٌ، الدكتور مصطفى السباعي، ص ۵۰.
- (۴) گۆفاری: (ته‌ندروستی و کۆمه‌ل) ژ: ۴، کانونی دووه‌می
۱۹۸۸، ل ۲۶، ل ۱۶، ل ۷۱.
- (۵) پۆژنامه‌ی (بانگ) ژ: ۳۳، ۲۶/۵/۲۰۱۳، ل ۲.

(٦) ته‌فسیری کوردی، مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه، ب، ٥، ل ١٦٠.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

له وانه‌ی رابردوودا باسی نه‌خۆشیمان کرد، پشتیوان به‌خوای
گه‌وره له‌م وانیه‌شدا، هه‌ندیکی تر له‌سه‌ر نه‌خۆشی و شیفای
نه‌خۆشی، له‌لای خوای گه‌وره‌وه بۆ نه‌خۆشه‌کان باس ده‌که‌ین.
وتاره‌که‌مان به‌م فهرمووده‌یه ده‌ست پێده‌که‌ین:

عبدالله‌ی کۆپی مه‌سه‌عود فهرمووی: چومه خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری
خوا ﷺ، له‌و کاته‌دا پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان ﷺ تابه‌کی زۆر
به‌هێزی لێبوو، لاشه‌ی گهرم داهااتبوو، له‌ شوێنه‌واری ئه‌و (تا)
به‌هێزه، ده‌م و چاوی موباره‌کی سور هه‌لگه‌رابوو، منیش عه‌رز
کرد: (يَا رَسُولُ اللَّهِ إِنَّكَ تُوعَكُ وَعَكَا شَدِيدًا) ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری
خوا ﷺ، به‌پاستی پێته‌وه دياره و به‌گهرمی له‌شت واده‌رده‌که‌وی،
که‌ تابه‌کی یه‌گجار به‌هێزت هه‌یه؟!

فهرمووی: (أَجَل، إِنِّي أُوْعَكُ كَمَا يُوْعَكُ رَجُلَانِ مِنْكُمْ) به‌لێ
پاست وایه، به‌پاستی من تام لێ یه‌وه، به‌ ئه‌ندازه‌ی دووکه‌س له
ئێوه تابه‌که‌م به‌هێز و به‌رزه، عه‌رز کرد: (ذَلِكَ أَنَّ لَكَ أَجْرَيْنِ؟)
که‌واته بۆ تۆ دوو پاداشت هه‌یه؟

فهرمووی: (أَجَلْ، ذَالِكْ كَذَالِكْ). به‌لئی وایه، من چونکه به‌ئەندازە‌ی دووکه‌س له ئیوه تا و ئازاره‌که‌م قورسه، به‌ئەندازە‌ی دووکه‌س له ئیوه‌ش پاداشتم بۆ ده‌نوسری.

ئه‌مجا پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ فهرمووی: (مَامِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى، شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا، إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ، وَحُطَّتْ عَنْهُ ذُنُوبُهُ، كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا) رواه البخاري: (۵۶۴۸). واته: هه‌ر موسلمانیک توشی ئازاریک ببی، له‌وه‌ی که دپکی ئه‌چی به‌ شوینیکی جه‌سته‌یدا، تا سه‌روتر له‌ توشبوون به‌ ئازار، ئه‌وا خوی گه‌وره‌ به‌هوی ئه‌و ئازاره‌وه‌ گونا‌ه‌کانی له‌سه‌ر لاده‌بات و، خراپه‌کانی له‌سه‌ر په‌ش ده‌کاته‌وه‌ و، له‌ گونا‌ه‌ پاک‌ی ده‌کاته‌وه‌، هه‌روه‌کو چۆن له‌ پایزیکی دره‌نگدا گه‌لای دار هه‌لده‌وه‌ری، ئاواش گونا‌ه‌ له‌و به‌نده‌ له‌ش به‌ئازاره‌ هه‌لده‌وه‌ری.

به‌لئی ئه‌مه‌ موژده‌یه‌ بۆ ئه‌و نه‌خۆشانه‌ی که هه‌موو جه‌سته‌یان به‌ ئازاره‌، به‌هوی ئه‌و هه‌موو ده‌رزیه‌ی که لێیان دراوه‌، دلنیا‌بن هه‌موو ده‌رزی لێدانیک گونا‌هی لی کردونه‌ته‌وه‌، وه‌ هه‌موو نه‌شته‌رگه‌ری و به‌نج وه‌رگرتن و مانه‌وه‌ له‌ نه‌خۆشخانه‌ و، سه‌ر قه‌ره‌وتله‌ی نه‌خۆشی، خوی گه‌وره‌ گونا‌ه‌کانتان له‌سه‌ر په‌ش ده‌کاته‌وه‌ و نامه‌ی کردارتان سپی ده‌بیته‌وه‌.

بزانن: دروسته نهخۆش بلی: ئای چەند ئازارم ههیه، ئای چەند نارەحەتم. بەمەرچیک لە دلەوه مەبەستی ناپارزی بون نەبی بەوهی که خوا بەسەری کردۆتەوه بەو نەخۆشی یە، بەلکو لە پوانگەیی ئەوهوهبی که مڕۆف ئەگەر باسی ئەوهی کرد که لە جەستە و ناخیایەتی و خەلکی تر پیی نەزانئ، ئەوه سوکناپی و ئیسراحتیکی بۆ دروست دەبی. یان لەلای کەسی بلی بەراستی ئازاری سەرم ههیه، یان ئازاری سکم ههیه، وهکو ههوالدان ئەمه بلی دروسته، له کاتیکیدا ئەو کەسه دکتۆریک بی، یان ئەزمونی له چارهسەری دەرمانی دا ههبی، به ئومیدی ئەوهی که له م ههوالدانهوه عیلاج و چارهسەریکی نەخۆشیەکی دەستبکەوی.

فەرموودهیهك: پیغه مبهری خوا ﷺ ماوهیهك پیش وهفاتی، پۆژیکیان چوه مالهوه، که چوووه ژوورهوه، خاتوو عائیشەیی خیزانی سەری بەستبوو، هاواری دهکرد و دهینالاند و دهیفرموو: (وا رَأْسَاهُ) ئای چەندە ئازاری سەرم ههیه، ئای لهو سەر ئیشە توندهی ههمه! وای سەرم.. پیغه مبهری خواش ﷺ لهو کاته دا سەری زۆر دیشا و سەرەتای نەخۆشی وهفاتی بوو، فەرمووی: (بَلْ اَنَا وَرَأْسَاهُ) منیش ئای سەرم چەند دیشی و چ ژانه سەریکی توندم گرتوووه!. ئەم فەرموودهیه: (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (۵۶۶).

زانايان ده فهرموون: له م فهرمووده يه دا دوو سوننه تى
پيغه مبهري تيدا كو بوته وه:

يه كه م: (اقرارته) كه عائشه فهرمووى: ناي له و ژانه سهره
تونده م. پيغه مبهري ﷺ نه يه فهرموو وامه لي، نه وه چون له نه خوشى
هاوار ده كه ي؟ نه خير، په دى نه دايه وه، نه مه دان پيدا هيتانه به وه ي
كه دروسته نه خوش له تاوى نازارى نه خوشيه كه ي بنالينى و بلى
نازارم هه يه.

دووه م: (قوليه). كه خوى فهرمووى: ناي من چنده سهرم
ديشى، كه نه مهش به قسه و فهرمووده ي خوى دهرى بپي كه
دروسته نه خوش بلى: به پاستى نازارى نورم هه يه.

نه ي نه خوش له خوا غافل مبه و چاوهر پي شيفاي
خوا بكه و، بزانه و به نوميد به كه هه موو دهرديك و
نه خوشيه ك دهرمانى خوى هه يه

پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: (لكل داء دواء، فاذا اصاب
دواء الداء برا ياذن الله عز وجل). رواه مسلم: ۲۲۰۴.

واته: بى هه موو نه خوشى و دهرديك دهرمانيك هه يه، جا نه گهر
دهرمانه كه دهر د و نه خوشيه كه ي پيكا نه وه به ويست و په زامه ندى
خوا، خوا شيفاي دها و چاك ده بيته وه.

لەم ڤەرموودەيەي پيڤغەمبەري سەرورەماندا ﷺ چەند وانەي گرنگ ھەيە:

(۱) كە ڤەرمووي: (لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ) بەپاستي ئەمە دلخۆشكردنكي گەرەي تيدايع بۆ نەخۆشەكان و پييان دەلي: ھەرگيز نائوميد مەبن و دلنباين دەرمانى ئەم نەخۆشەي ئيوە ھەيە، بەمەش پوحي نەخۆش و لايەني دەرۋني و مەعنەوي زۆر بەرز دەبيتەو، حالەتي نەفسى و دەرۋوني نەخۆشيش كە ئوميدى زۆر بە چاك بونەوەي خۆي ھەبوو، يارمەتي دەرئكي گەرە دەبيت لەسەر زوو چاك بونەوەي نەخۆش لە نەخۆشەكەي.

(۲) لەم ڤەرموودەيەدا، ھاندانئكي زۆري تيدايع بۆ پەسپۆراني بواري دەرمانسازي (الصَّيِّدَلَانِي)، كە ھەميشە لە تيكۆشان و بەدوادا گەران و توڤژينەوەي زاستي نويدا بن، چونكە ئەو نەخۆشەي ئەمرو دەرمانى نيه، ماناي ئەوە نيه ئيتەر دەرمانى پەيدا نابي، بەلكو ھەيە و خواي گەرە لەگەل نەخۆشي يەكەدا، دەرمانەكەشي داناو، بەلام بەدوادا گەران و ليكۆلینەوەي زانستى دەوي و، دەبي زاناياني بواري پزيشكى و دەرمانسازى و پووەكناسى لە ھەولئ ئەوەداين، كە دەرمانى نەخۆشي يەكان بدۆزنەو، كە بەدلنبايەو ھەيە.

٣) له م فهرمووده به دا كه خوۆشه ويست و پىكا نيشاندهرمان، بو هه موو خوۆشه ختى و پرگار بوونىك له ئازار - هه زاران سه لات و سه لامى خواى له سه ربى - فهرموويه تى، كه فهرمووى: (فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ) ئه گهر دهرمانه كه نه خوۆشى و دهرده كهى پىكا، به ويستى خوا ئه و نه خوۆشه پرگارى ده بىت. ئه م فهرمووده به ئاماژه بو زه رو ريه تى هه لېژاردنى دهرمانى گونجاو بو ئه و نه خوۆشى به، له شيوه ي چۆنيه تى و چه نديه تى (النَّوْعُ وَ الْكَمُّ) ئايا چ جوړه دهرمانىكى ده داتى؟ وه ئايا چه ندى له و دهرمانه ده داتى؟ چونكه برى دهرمان ئه گهر له رىژه ي خوۆ و پىويست كه مهربى، نه خوۆشيه كه نافه وتىنى و ئه گهر له خوۆشى زياتر بى توشى نه خوۆشى ترى ده كات.

كه واته: ديارى كردنى جوړى نه خوۆشيه كه (التَّشْخِص) له لايه ن پزىشكى پسپوړه وه نۆر گرنگه، به داخه وه نۆربه ي جار نه خوۆش ته خشىصى نه خوۆشيه كهى نه كراوه و هه ر له خوۆيه وه دهرمانى پىده درى و هه ندى جار نه خوۆش له ولاتى ئىمه دهرمانى له سه ر تاقيده كرېته وه، به ميان چاك نه بوو، بوى ده گورپى به جوړىكى تر، كه سه ره نجام نه خوۆشه كه له ناو ده چى!!

به سهرهاتیکی سهرنج راکیش:

نوسه ری ناودار (د.مصطفی السباعي) له کتیبه کېدا: (اسلامنا، لَمَحَةُ مُوجَزَةٍ، ص ۵۰) ده فهرمووی: له کوندا، یه کی له زانایان و چه کیمانی ولاتی غهیره موسلمان، ده یه ویټ شاره زایی و پسیوړی موسلمانان له بواری پزیشکی دا تاقی بکاته وه و، بوی ده ریکه ویټ نایا موسلمانان هر له بواری عه قیده ی ئیسلامی و شه ریه تدا شاره زان، یان له هه موو زانسته کان و، به تاییه ت زانستی گرنگی پزیشکی دا پسیوړن و زانای گه وره یان هه یه ..

بویه هاته ناو موسلمانان و چوه شاری (دیمه شق) و جل و بهرگی پیاوړکی هه ژاری نه داری بیابانی له بهرکرد و، پووی کرده نه خوشخانه ی گه وره ی شار و، خوی نه خوش خست و دهستی به سکیه وه گرت و خوی ده پشانده وه و، وا خوی نیشان ده دات که مردنی له ژیانی نزیک تره .. به لئ نه خوشخانه وه ری ده گری و پزیشکه کان له سهری کۆده بڼه وه، که ده زانن غه ریه و خه لکی نه وی نی یه، زیاتر بوی به په رۆش ده بن و ده ست ده کن به لیکن لینه وه له نه خوشی یه که ی و، نه میس زیاتر هات و هاوار ده کات و داوای چاره سهر ده کات.

به لام سهروکی دکتوره کان، دوا ی گرتنی لیډانی دلی و ته ماشا کردنی دهم و زمان و نینوک و ناوچاوی، بانگی دکتوره کان ده کات و ده فهرمووی: نه م پیاوه هیچ جوړه نازار و نه خوشی یه کی

نی یه و، به نه نقهست و عه مدی خوئی نه خویش خستوو! جا به چ مه به سستی ئه مهی کردوو نازانم، به لام پهنگه بۆ تاقیکردنه وهی ئیمه بیت! بۆیه هیچ عیلاج و دهرمانی بۆ مه نوسن به لکو له ژوریکدا که نه خویش تییدا ده خه وی، بیخه وینن و تاماوهی سی شه و سی پۆژ خزمه تی بکه ن و، سی ژمه خواردن و میوه ی چاکی پیشکش بکه ن و بلین دهرمانه که مان بۆ کردویه ناو خواردنه که وه، دوا ی سی پۆژه که ناگادارم بکه نه وه..

به لئی ئه وانیش ئه مه جیبه جی ده که ن و، کابرای به حیساب نه خویش سه ری سوپرده میتنی له م خزمه ت و خواردنه باشه و، له وهی که هیچ دهرمانیکی ئاشکرا و دیاری پی ناده ن و، ده لئی هه ست ده که م تۆزی باشترم! له پۆژی سیه مه دا سه رۆکی نه خویشخانه که ناگادار ده که نه وه و ئه ویش ده لئی: ئه م نوسراوه ی پی بده نی و پیی بلین: ئه مه فه رمانی دکتوره بۆ دهرچونت و بۆی بخوینه وه، که بردیان بۆی لیی نوسرابوو:

به پیز لای ئیمه ی موسلمان پیز و حورمه تی میوان و که سی غه رب و نه ناس واجبه، وه میوانداریش لای ئیمه ی موسلمان ته نها سی پۆژه و، تۆش سی شه و پۆژه که ت ته واویوو، خوات له گه ل!!
ئه مجا کابرای هه کیم و زانای ناموسلمان تیگه یشت، که پزیشکی موسلمان له پسپۆریدا و له دیاریکردنی جوړی نه خویشی دا، به پراستی کارامه و لیها توون، وه له یه که م ساته وه زانیویانه به

ئەنقەست خۆى نەخۆش خستوه و هه‌چى نيه و، ئەوه‌ى بۆى كراوه
حورمه‌تى ميواندارى بوه و به ئەده‌به‌وه پييان وتوه: سه‌ره‌تا
زانيمان نەخۆش نيت!

به‌ئى دكتورى راست و شاره‌زا، پيويسته ئاوا به ته‌واوى
ته‌شخيصى نەخۆش بكات، ئەمجا دهرمانى بۆ دابنيت، نه‌ك وه‌كو
ئەو كاره‌ساته دلته‌زىنه‌ى كه له مانگى (٥) ى (٢٠١٣) دا پوویدا له
كوردستان، كه كۆمه‌لێك كه‌س بۆ چاره‌سه‌رى چاويان پويان
كردبوه، نەخۆشخانه‌ى چاو به‌لام به‌هۆى ناشاره‌زايى و
كه‌مه‌ترخه‌مى سيسته‌مى ته‌ندروستى له به‌كاره‌يتانى ده‌رزى
(ئافاستين) كه‌سانێك نابينا‌بون و، كه‌سانێك كه‌مبين بوون و،
(سى) كه‌سێش له‌به‌ر ئازارى ئۆرى چاويان كه ئەو ده‌رزیه‌يان لى
درا‌بوو، گه‌يه‌ندرا‌نه ولاتى (ئه‌لمانیا)، به‌لام له‌وێ چاره‌سه‌ره‌كه‌يان
ئەوه‌بوو كه (چاويان ده‌ره‌يترا و بونه‌ خاوه‌ن پي‌داويستى
تايبه‌ت!!)

(٤) له فەرمووده‌كه‌ى پيغه‌مبه‌رى پي‌شه‌واماندا ﷺ كه
فەرمووى: (بِرَأْ بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ). به‌ ويستى خوا نەخۆشه‌كه چاك
ده‌بیت، ئەوه فيرده‌بين: كه دواى ديارى‌كردنى جوړى نەخۆشيه‌كه
له‌لايه‌ن پزىشكى پسپۆڤه‌وه و، ديارى‌كردنى دهرمانى تايبه‌ت به‌و
نەخۆشى يه به‌ پيژه‌ى پيويست و، له كاتى ديارى‌كراوى خۆيدا،
هه‌مويان مه‌رجى پيويستن، به‌لام به‌س نين بۆ چاك بونه‌وه، به‌لكو

ئەمجا پێویستی بەو هەیه که خۆی پەرەردگار فەرمان و ئیزنی
لەسەر بێت که ئەو نەخۆشە چاک دەبێتەو. وە پەرەردگارێک که
دەرد و دەرمان بەبێ ئیزنی ئەو دروست نابن، فەرمانی لەسەر
ئەو بەبێ، ئەو دەرمانە ببێ بە شیفای ئەو نەخۆشی یە، یان سوکی
بکات و ئازارەکی کهم بکاتەو. هەربۆیە پێویستە مەزۆفی
موسڵمان کاتی دەرمان بەکار دێنی لەکاتی خواردن و بەکارهێنانیدا
(بسم الله) بکات و که خواردی بلی خوایه گیان (یا الله، یا شافی)
شیفام بدە و یەقینی هەبێ که خۆی گەرە وەلامی داواکە
دەداتەو و شیفای دەدات.

لەخوا غافل مەبە و بزانه که خوا شیفای نارد زۆر

ئاسانە..

پرووداویکی راستەقینە لە کوردستانەو: نازانی شیفای لە
چیدا یە!

مامۆستا (کەریم مصطفی شارهزا) ئاوا بەسەرھاتی نەخۆشی و
شیفای هاتنی خۆی دەگێڕێتەو:

سالی (۱۹۶۵) ی زاینی بوو، وەرزیش ناوەراستی بەھاریبوو،
گۆفاری (طبیّب) - پزیشکی تۆ - ببووە گۆفاری بەبرەوی نیمچە
پۆشنبیران، هەر ژمارە یەکی دەرەچوو، خەڵکیکی زۆر دەیان کپری

و منیش یه‌كێك بووم له‌و خه‌لكه‌ و، ده‌مكێ و زوو ده‌كه‌وتمه‌ خوینده‌وه‌ی گۆشه‌ی پرسیار و ولامه‌كانی.. دكتۆر (سه‌بری قه‌هبانی)ی خاوه‌ن و سه‌رنوسه‌ری گۆفاره‌كه‌، زۆر كه‌س به‌نامه‌ پرسیاریان لێده‌كرد و باسی نه‌خۆشی یه‌كی خۆیان بۆ دكتۆر ده‌نوسی و، ئه‌ویش به‌پێی نیشانه‌كانی ئه‌و نه‌خۆشی یه‌، جۆری دهرمان و پاسپارده‌ پزیشکی یه‌كاني خۆی، بۆ خاوه‌ن پرسیار ده‌نوسییه‌وه‌.

له‌و كاته‌دا من زبێكه‌یه‌كی به‌خورشتم له‌ پشتی ده‌ستی چه‌پمدا په‌یدا ببوو، پۆژ به‌پۆژ زیادی ده‌كرد و خوینی تی ده‌دزا و، پتر سور هه‌ڵده‌گه‌را و بلاوده‌بونه‌وه‌، تاكو پشتی ده‌ستمی هه‌موو گرتیه‌وه‌، زۆر پێی سه‌غله‌ت بووم. له‌و كاته‌دا به‌وردی پرسیار و وه‌لامه‌ پزیشکی یه‌كاني به‌شی نه‌خۆشی پێستی ژماره‌یه‌كی ئه‌و گۆفاره‌م خوینده‌وه‌، له‌ پر گه‌یشتمه‌ پرسیا‌ری یه‌كێك كه‌ ده‌یگوت: (زبێكه‌یه‌كم له‌ ده‌ست هاتوو و خورویه‌كی زۆری هه‌یه‌ و ده‌وربه‌ره‌كه‌ی سور هه‌لگه‌پاوه‌، وه‌ ده‌ستمی به‌لێك كردوه‌ و، گه‌لێ داو و دهرمانم لێ ناوه‌ كه‌چی هه‌مووی بێ سو‌ده‌، ئایا چاره‌ی چی یه‌؟)

له‌ وه‌لامدا دكتۆر یه‌ك دوو ئیحتی‌مالی بۆ جۆری نه‌خۆشیه‌كه‌ی نوسی بوو، یه‌ك له‌وانه‌: نه‌خۆشی (به‌لێكی)بوو، وه‌ چه‌ند مه‌ره‌مه‌تێکی بۆ دیاری كردبوو به‌كاریان بپێی، كاتی ئه‌و وه‌لامه‌ی

(د. قه بېاني) م خوښنده وه دلم راچېنى و وتم: له وانه يه زېپكه ي دهستى منيش سهره تايه ك بى بؤ به له كه، هه ستام به په له چووم بؤلاى پزېشكى شاره بچكوله كه م و، وهك بزانم دكتورى گشتى بوو، پسپوړى له نه خوښى (پيست) دا نه بوو.

نه وېش دواي پشكنين و سهرنج دانى زېپكه كه و سوراييه كه ي دهوړ و پشتمى، دلى دامه وه و گوتى: (هيچ نيه، ته نيا زېپكه يه كى ناسايى يه و يه م دهرمانه چاك ده بېته وه) و جوړه مېرهميكي بؤ نوسيم و چوڼيه تى به كار هېنانى تى گه ياندم. منيش بؤماوه ي حوت پوژ له سهر يه ك به كارم هېنا، كه چى بى سود بوو، هيچ كار يكي له زېپكه كه نه كړد و دوايى چومه وه لاي پزېشكه كه و نه م جاره جوړه مېرهميكي تر و چوند دهرزيه كى (په نسلين پړوكاين) بؤ نوسيم و به كارم هېنان، كه چى نه م جاره ش بى سود بوو. له جياتى دامركانه وه پتر خوښى تيزا و زياتر سور ه لگه را..

ئينجا زور زياتر بېرم له نه خوښه كه ي كابر اى پرسياركه ر و وه لاهه كه ي دكتور قه بېاني و، دهردى (به له كى) ده كړده وه و ده مگوت: (خوښه تى، منيش وا توش بووم!! تاماوم ده بى به م دهرده پيسه وه گرفتاريم)!!

پوژنيك پياوړيكي به ته مېنى دنيا ديتې دؤستى باوكم توشم بوو، دواي چاك و چوڼى، چاوى به زېپكه كه ي پشتمى ده ستم كه وت، كه

حه‌زم نه‌ده‌کرد هه‌موو كه‌سىك بيبينى، پى گوتم: ده‌ستت چ خىريه‌تى؟ بۆ واى لى‌هاتوو؟!

منيش گوتم: وا ماوه‌ى سى چوار هه‌فته‌يه به‌م زىپكه‌يه‌وه گرفتارم و به‌هه‌چ دهرمانىك چاك نابيتته‌وه، نه‌ویش دواى نه‌م وه‌لامه‌م گوتى: پۆله‌ نه‌مه (ته‌په‌ بى‌پۆيه) و جۆره‌ نه‌خۆشيه‌كى پىسته و له‌ وه‌رزى به‌هاراندا، له‌ نه‌نجامى زۆر خواردنى ماست و به‌روبومى شىرى مه‌پومالات، توشى هه‌ندى كه‌س ده‌بى. چاره‌سه‌رى نه‌م جۆره‌ دهرده‌ش (پۆنى دار زى)يه، كه‌ جۆره‌ دره‌ختىكى زۆر دى‌كاويه و بۆ په‌رژىنى باخ و په‌زان به‌كاردى، له‌ هه‌ندى ناوچه‌ى ترى كوردستان پى ده‌لێن: (ئه‌ستى) يان (ستى).

منيش گوتم: به‌و هه‌موو دهرمانه‌ى پزىشك چاك نه‌بۆته‌وه چۆن به‌ پۆنى زى چاك ده‌بیتته‌وه؟!!

نه‌ویش گوتى: تۆ به‌قه‌سى من بكه‌ و به‌كارى به‌ينه، خۆ نه‌ پاره‌ى پى ده‌ده‌ى نه‌ زيانىشت لى ده‌كه‌وى، تاقى كردنه‌وه‌يه‌كه‌ و ده‌يكه‌ى، يان سودى لى ده‌بينى و په‌حمه‌تم بۆ ده‌نێرى، ياخود وه‌كو دهرمانه‌كانى تريت بى كه‌لك و بى نه‌نجام ده‌بیت!!

منيش گوتم: باشه به‌گویت ده‌كه‌م، به‌لام پىم بلێ چۆن (پۆنى زى) دهرديت و دروست ده‌بیت؟! نه‌ویش گوتى: هه‌ندى لقى دار زىيه‌كه‌ بینه و ورديان بكه‌ و هه‌ر پۆژه دوو پارچه‌ى بچوكى لى

بىسوتىنە و، دەفرىكى شوشە سەرەو ژىر بخەرە سەر دوکەلەكەي،
 لە ئەنجامدا پۆنىكى زەردى مەيلە و قاۋەيى بەناو دەفرەكەدا
 دەنىشى، ئىنجا ھەر بە گەرمى بە پەنچە ئەو پۆنە لە دەفرەكە
 بکەو و، لە زىپكەكە و دەورپىشتى ھەلسوو، بۆ ماۋەي سى پۆژ
 ئەم كارە بکە، ئىنجا بزانە بەچاۋى خۆت دەبىنى چ كارىگەريەكى
 دەبى؟؟!!

كە گەرامەو ھە مالاۋە، پام سپارد، چەند لىقىم لەو جۆرە (زى)يە
 بۆ بى. چۆنى وتبوو ئاۋام كرد و پۆنى زىكەم لىدا.. بۆ پۆژى
 دوۋەم ھەستم كرد سورايى زىپكەكە و دەورپىشتى بەرەو نەمان
 دەچى و، دەست دەكات بە توۋژ فېردان و لەو كاتەدا دلم زۆر شاد
 بوو، وەخت بوو لە خۆشياندا بال بگرم!

ھەستام لە جياتى سى پۆژ بۆ ماۋەي (ھەوت) پۆژ لەم پۆنى
 زىەم گرت و لە زىپكەكەم دا، كاتىم زانى پىشتى دەستم ھەموۋى
 بوو بە توۋژى سى و، دۋاي سى پۆژ نە زىپكەكە ما و نە
 سورايىكەي دەورپىشتى و، ھىچ شوۋنىكىشى لە پىشتى دەستىدا
 بەجى نەھىشت! زۆر شوكر بۆ ئەۋەي كە نەك ھەر ئەو جۆرە بىرینە
 سەيروسەمەرەيەم لە كۆل بۆۋە، بەلكو ئەو جۆرە خەيالە سەير و
 سامناكەي دەردى بەلەكى خاۋەن پىرسىارەكەي گۇفارى
 (طبيبكە)ھەشم لە مېشك دەرھات و، بارىك سوپاسم بۆ خالۋى
 پىزىشكى مىللىم نارد..

ليڤه‌دا من هه‌ر ئه‌وه‌نده دهرانم و ده‌لئيم: ئه‌و (پۆنى دار زى)يه،
بريتيه له: (كاربۆن و ئاو و جۆره چه‌وريه‌ك)، به‌لام ئه‌وه نازانم چ
جۆره ئه‌نزم و توخمىكى ترى تىدايه، كه‌وا بۆته هۆى كوشتنى
ميكروبي ئه‌و جۆره زيپكه‌يه؟ كه‌ چه‌شنه ته‌په‌ بىرويه‌كه و بىروش
جۆريكه له سه‌ده‌ها جۆرى (ئه‌كزيما)، كه‌ توشى پيىست ده‌بيت،
ئه‌وه‌شم بۆ ساغ نه‌بۆته‌وه كه‌ بۆ ته‌نيا پۆنى دار زى دهرمانه بۆ ئه‌م
نه‌خۆشيانى پيىست و، بۆچى پۆنى دوكه‌لى هه‌موو دره‌ختي‌ك نابي‌ته
هۆى چاك بونه‌وه‌يان؟! له‌ كۆتايى ئه‌م به‌سه‌رهاته‌دا ده‌گه‌ينه ئه‌م
ئه‌نجامانه‌ى خواره‌وه:

(١) ئه‌گه‌ر يه‌ك‌ئ‌ك توشى نه‌خۆشيه‌ك بوو، واباشه‌ بچي‌ته لاي
دكتۆريكى پسپۆر له‌ نه‌خۆشيه‌كه‌ى، تاكو به‌چاكى له‌ دهرده‌كه‌ى
بگات و توشى هاتوو چۆ و ماندوبونيكى بى سود نه‌بى.

(٢) پزىشكى ميللى له‌ ئاو هه‌موو نه‌ته‌وه‌يه‌كدا بايه‌خى پى
ده‌درى، چونكه‌ ئه‌نجامى تاقىكردنه‌وه‌يه‌كى دور و دريژى ميلله‌ته‌ و،
له‌ داو و دهرماندا به‌زۆرى پشت به‌په‌وه‌ك و گيا و گولى پزىشكى و،
چاره‌کردنى پزىشكى و، چاره‌کردنى سروشتى ده‌به‌ستى. پزىشكى
نوئيش له‌م دوايى يه‌دا بايه‌خيكى ته‌واوى داوه به‌و جۆره
چاره‌کردنه.

(٣) زانينى نه‌خۆشى و ده‌ستنیشان کردنى و، چاره‌ بۆ
دۆزينه‌وه‌ى، به‌هۆى گۆڤارى پزىشكى و به‌رنامه‌ى ته‌له‌فيزۆنى نابن،

بەلگە لە پێگەى پزىشكى پىسپۆر و بەھۆى پشکىنى ورد و، وێنەى ئەشیعە و تەحلىلى خوين و ميز و پاشەپۆكى نەخۆشەكەو دەبى، كە نەخۆشى يەكە زانرا، ئەو كاتە دەرمانى شىفا بەخشی بۆ دەنوسرى. بە ويستی خوى پەرەردگار. {تەندروستی و كۆمەل، ز: ٤}.

ليڤەدا لەگەڵ گيڤانەوێ ئەم بەسەرھاتەدا دەبى ئەوێش بليين كە: ئەى مەرۆڤ لەخوا غافل مەبە و ھەرگيز پەخنە لە كارى خوا نەگرى، بۆ نمونە: نابى بليى باشە بۆچى خوى گەورە (دپكەزى) دروست كردو، خۆ ئەگەر زەمانى زوو خەلكى بۆ پەرژىنى باخ و پەزەكانيان بەكاريان دەھيئا، خۆ ئىستا خەلكى بە تەلى پاك و خاوين و، بى ئەرك پەرژىنى باخ و پەزەكەى دەكات و پيويستی بە زى نى! نەخىر، كارى خوا ھەمووى جوانە و ھەمووى پڕ حىكمەتە و، ھەرچى دروستى كردووە بۆ خزمەتى مەرۆڤ. مەرج نى يە تەنها بۆ ئەو شتە دروست كرابى و، تەنها ئەو خزمەتەى پى بكري كە مەرۆڤ لە قوناغىكى ژياندا ليى سودمەند بوو، بەلگە دەيەھا سودى ترى ھەيە، كە بەپيى سەردەم و پيشكەوتنى زانست ئەمجا ئەدۆزيتەو. ئەوێتا (دارى زى) تەنها بۆ پەرژىنى باخ بەكەلك نەھات. بەلگە باشترين دەرمانى بىروى نەخۆشى پيستی لى دروستكرا!!

يان ئوھتا ئومۇ زانا يان دهلين: (ئو پىكھاتەيەى حەبى
(ئەسپرين) كە مۇۋ بۇ چارەسەركردنى ئازار و سەرئىشە بەكارى
دەھىنيت لە (دار چنار) دروست دەكرىت!! {يەكگرتوو، ژ: ۱۰۲۳،
ل ۸}.

بۆيە نابى كەسيك بلى: خو ئىستا خەلكى خانو بەدار دروست
ناكات و بەشيش و چىمەنتو سەقى خانوو دروست دەكرى، ئىتر
دار چنار بۇچى باشە؟! نەخىر، ئوھتا دەرمانىكى گىرنگى لى
دروست دەكرى.

وھ لە داھاتوودا زانستى دەرمانسازى چەندىن شت لە پووهك و
گژوگيا دا دەدۆزىتەوھ، كە پىشتر نەزانرابوون، ھەموشى بە ويستى
خوايە و ديارى خوايە بۇ مۇۋقەكان، ھەزاران سوپاس بۇ تو
خوايە گيان.

مەرج نى يە چارەسەر تەنھا ھەر بە دەرزى و دەرمان

بىت

مروڭ ھەندى جار توشى جۆرىك لە كاركەوتنى ئەندامىكى
جەستەى دەبىت و، لەم حالەتەدا پزىشكى پىسپۆر و بە ئەزمون،
مەرج نى يە تەنھا بە دەرمان و چارەسەرى دەرمانى، ھەول بۆ چاك
بونەو ە و گەرانەو ەى دەور و پۆلى ئەو ئەندامە لەكاركەوتو ە، يان
لاوازبو ە بدات، بەلكو زۆرجار لە پىگەى تايبەتى دەرونى يەو ە،
بەويست و شىفای خوا، نەخۆشەكە بەبى بەكارھىنانى دەرمان چاك
دەبىتەو ە..

چارەسەرى مندائىكى ناگو

(بەسەرھات)

لەسالى (۱۹۸۷)دا لە كۆتايى ئەو سالەدا، لە شارى ھەولير،
تيمىكى پزىشكى ھەولياندا و بە ويستى خوا سەرکەوتووبون، كە
توانيان منائىكى تەمەن (۱۱) سال كە ماو ەى سى سال بوو، واتە لە
تەمەنى (۸) سالى يەو ە، لە ئەنجامى كارەساتىكى دلتهزىندا،
زمانى لەگۆكەوتبوو ە تواناى دەرپرپنى تاقە پرستەيەكى نەمابوو!
ئەم منالە ناوى (دلشاد)بوو ە، دلشادى لال - ناگو - لەگەل
كۆمەلىك كەپولالى تر - ناگو و نابيست - ى تردا، لە خانەى
چاوديرى منالان لە سلیمانیهو ە پەوانەى ھەولير كرا، بۆ بەردەم ئەو
ليژنە نوژدارى يەى كە بەرپرسە لە فەحصص كردنى كەپولالەكان،

كاتێك ئەندامانی لیژنه‌كه‌ چاویان به‌ (دلشاد) ده‌كه‌وئ، ده‌م و ده‌ست هه‌ست ده‌كه‌ن كه‌ كه‌ پولاتیه‌تی ئەم منداڵه‌ زگمك نی یه‌، به‌لكو ئەنجامی كاره‌ساتیكه‌ و ده‌كری چاره‌سه‌ر بكریت.

جا دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌والی ئەم چاره‌سه‌ر كردنه‌ ب‌لاوبۆوه‌، دكتۆره به‌پێژه‌كان وتبویان: دوا‌ی ئەوه‌ی دلنیا‌بوین كه‌ ئەمه‌ حاله‌تی‌کی ده‌رونی یه‌ و كه‌ پولاتیه‌تی زگمك نی یه‌، چونكه‌ هه‌لسوكه‌وت و جولانه‌وه‌ی كه‌ پولاتی زگمك له‌گه‌ڵ كه‌ پولاتیه‌تی تر، كه‌ به‌هۆی كاره‌ساتیكه‌وه‌ زمانی گیرایی جیاوازه‌، بۆیه‌ كه‌وتینه‌ دانان و نه‌خشه‌ و پیلان بۆ چۆنیه‌تی چاره‌سه‌ر كردنه‌كه‌، لیژنه‌ی پزیشکی بریاریدا چاره‌سه‌ر كردنی (دلشاد) به‌خێته‌ ئەستۆی (د.نزار محمد أمين) كه‌ نوژداری نه‌خۆشی یه‌ ده‌رونیه‌كانه‌، دكتۆر نزاریش به‌م شیوه‌یه‌ باسی چاره‌سه‌ره‌كه‌ ده‌كات و ده‌لی:

یه‌كه‌م هه‌نگاومان ئەوه‌بوو، به‌هه‌موو كارگیرانی نه‌خۆشخانه‌ و خانه‌ی چاودیری می‌ر منداڵان و ئامۆژگاری كه‌ پولاتان پابگه‌یه‌نین، كه‌ هه‌لسوكه‌وتیان له‌گه‌ڵ ئەم مناله‌ تایبه‌تی بی‌ت و، وه‌ك كه‌ پولات په‌فتاری له‌گه‌ڵ نه‌كه‌ن، هه‌روه‌ها داوام له‌ پشكهنه‌ری كۆمه‌لایه‌تی (باحث اجتماعی) خانه‌كه‌، كاك (سامی صابر أمين) كرد كه‌ پۆلی باوكایه‌تی له‌گه‌ڵا بنوینئ و داواشم له‌ خوشكه‌ (تافگه‌ نافع) كرد، كه‌ ئه‌ویش پشكهنه‌ری كۆمه‌لایه‌تی یه‌ له‌ نه‌خۆشخانه‌، وه‌ك دایكێك په‌فتاری له‌گه‌ڵا بكات، به‌م جۆره‌ له‌ ژێر بالی سۆز و هه‌ستی

ناسكى هه‌موو كاربه‌ده‌ستانى ئه‌و شوپنا نه‌دا، گوزهرانى ده‌كرد و ده‌ژيا. پاشان داوام له (دلشاد) كرد كه ناو به‌ناو بيته لام بۆ نه‌خوشخانه، چونكه ده‌مويست پييازي چاره‌سهرى دهرونى پشتگيرى له‌گه‌لدا به‌كاربيتم.

تا بتوانم واى لييكه‌م زياتر به‌پوا به‌خوى بكات. ئه‌مه قوناغى دووهم بوو، قوناغى سيپه‌ميش ئه‌وه‌بوو كه چهند جاريك له‌گه‌ل (دلشاد) دانيشتم و پييازي (احياء)م له‌گه‌ل به‌كارهيتنا، بۆئه‌وه‌ى تىي بگه‌يه‌نم كه ئيمه‌ى نوژدار ده‌توانين چاكى بكه‌ينه‌وه. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش كاتيكي تايبه‌تيمان ديارى كرد، كه دلشاد بيته نه‌خوشخانه بۆ ته‌واو كردنى چاره‌سهر كردنه‌كه‌ى، ئيتر ئه‌وه‌بوو له نه‌خوشخانه دهرزىه‌كى به‌نجم لي‌دا و، پيى كه‌وته حااله‌تيكى نيوه خه‌وتوو..

ئه‌م پييازه‌ش بۆ چاره‌سهر كردنى گريى دهرونيه‌كان به‌كارديت، چونكه نه‌خوش ده‌خاته حااله‌تيكى بى ئاگايى (اللاشعور)يه وه و هه‌موو ئه‌و كۆسپ و ته‌گه‌ره دهرونيا نه‌ته‌خت ده‌كا، كه نايه‌لن شته شارداروه و په‌نگ خواردوه‌كانى ناخى بدركيڻى، به‌م جۆره گريى دهرونيه‌كه‌ى ده‌كريته‌وه و، ئه‌وه‌ى هه‌يه و نى يه دهرى ده‌به‌پى. هه‌ر به‌م پيى يه‌ش دلشادى زمان گيراو هاته‌وه گۆ و ده‌ستى به ئاخافتن كرد! ئه‌و كاته‌ى كه له ژي‌ر به‌نجدا بوو وتى: من خه‌لكى شارى پينجويتم، كاتيک باوك و دايمك ليك جيا بونه‌وه ته‌مه‌نم

(حهوت سال و نیو)بوو، له پۆلی دووه می سه ره تای بووم، دایکم پۆشت و خوشکه بچوکه که می له گه ل خۆیدا برد، ئیمه ش ماینه وه و من و باوکم و براکه م، باوکم پۆژ به پۆژ کاسپی ده کرد و، به شه ویش سه ره رشتی ده کردین، ته نانه ت جیی دایکیشی بۆ گرتبوینه وه، ماوه ی شه ش مانگ به و شیوه یه گوزه رانمان کرد، پۆژیکیان له کۆلان بووم، له گه ل هاوپیکانم یاریم ده کرد، ئه وه نده م زانی له ناکاو فپۆکه یه کی ئیرانی - شه پی عیراق و ئیران بووه - هات و که و ته بۆردومان کردنی شاره که مان..

له و کاته دا بینیم بۆمبایه ک به رماله که مان که و ت، منیش به پرتاو پامکرده ماله وه، به لام چیم دی!! ئه وه بوو براکه م له خویندا که و تبوو گیانی ده رچوبوو، باوکیشم هه ر پارچه یه کی که و تبوه لایه کی ماله که!! که چاو م به م دیمه نه سامناک و جه رگ بره که و ت، ویستم پپ به ده م هاواری باوکه پۆیکه م، زمانم گیرا و هه رچه ندیم کرد نه متوانی یه ک ووشه ده بپرم، ئیتر له و ساته وه تا ئیستا هه ر به زمان گیراوی مامه وه..

به لئ دلتشاد له ژیر به نجه که دا ئه م قسانه ی ناو ناخی کرد و، دواپی ته و او زمانه کرایه وه و وه کو جاران ده ستی کرده وه به قسه کردن و، بپیار درا بگه پینریتته وه بۆ قوتا بخانه بۆ ئه وه ی خۆی به که م نه زانی و دوا پۆژیشی له ده ست نه چیک، وه پاشان هه ولبدی

که که سوکاری بدۆزنه‌وه و نه‌گه‌ر بتوانن بیگرنه خۆیان، به مه‌رجیک
خۆی قایل بیت... {ته‌ندروستی و کۆمه‌ل ژ: ۴۰}.

چه‌ند سه‌رنج و تی‌بینیه‌کی پی‌ویست:

۱- بێ راوێژی پزیشك دهرمان به‌کارمه‌هێنه:

له‌خۆته‌وه به‌بێ زانستی ته‌واو و راوێژی پزیشکی دهرمان
به‌کارمه‌هێنه، با ئه‌و جۆره خواردن و ده‌مانه‌ش به‌پێرۆز و موباره‌ك
له‌ قورئاندا ناوی هاتبێ. بۆ نمونه (هه‌نگوین) خۆای گه‌وره له‌باره‌ی
هه‌نگوینه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ﴾. بۆگه‌لیك نه‌خۆشی
شیفای تیدا هه‌یه.

به‌لام: خۆای گه‌وره نه‌یفه‌رموو: بۆه‌موو نه‌خۆشیه‌ك شیفایه،
بۆیه نابێ به‌ناوی ئه‌وه‌ی هه‌نگوین شیفایه بیده‌ین به‌هه‌موو که‌س،
بۆ نمونه: منالێك که تازه له‌ دایك بووه، نابێ هه‌نگوینی بدریتێ
گوایه بۆ زه‌ردویی باشه. چونکه ئه‌مه بۆ گه‌وره شیفایه. به‌لام منال
که ده‌ و پێخۆله‌ی به‌رگه‌ی هه‌نگوین ناگرێ و پێی له‌ناو ده‌چی!
بۆیه تاته‌مه‌نی منال ده‌بیته یه‌ك سال نابێ هه‌نگوینی بدریتێ.
ياخود که‌سێك (تا) ی لێ بێ نابێ هه‌نگوینی بدریتێ، چونکه
له‌وانه‌یه بیکوژێ!

به سه رهاتیک: مامۆستای جهلی زاده، مه لا محمدی گهره ی
کۆیه. له ته فسیره کهیدا ده فهرمووی: (حاجی مه لا احمدی مام)
توشی زگچونی خویناوی بوو، بهرده وام وه کو چاره سه ره به ته
ههنگوینی ده خواره وه، عه رزم کرد: ههچی تر ههنگوین مه خۆوه،
بو تو خراپه چونکه خوین داده نی ی، لیم توپه ده بوو، ده یفه رموو:
خوا نه فهرمووی: ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾..

ئه مگوت: قوربان ئه م ئایه ته که باسی ههنگوین ده کات وه کو
شیفا مانای وان یه، بو هه موو دهر د و نه خۆشی یه ک و بو هه موو
که سیک شیفا یه، بو ئه م نه خۆشی یه ی تو ههنگوین خراپه. به لام به
قسه ی نه کردم، هه تا ئه و شه وه ی که تییدا چۆوه په حمه تی
خوای، خیزانی ده یفه رموو: مامۆستا شه به ته ی ههنگوین
ناخۆیته وه؟

ده یفه رموو: نا، ناخۆمه وه، - کاک (حمد) مه به سستی مه لای
گهره بوه - ده لی خراپه، به لام تازه کار له کار ترازابوو، مرد!
په حمه تی خوای لی بی.

هه روه ها مه لای گهره ده فهرمووی: باوکم نه خۆش بوو، ههنگوین
و پۆنه که ره ی خوارد، لی ی کرد به زگچونی خویناوی و کاری له
جگه ری کرد و پپی چوه په حمه تی خوا! خوا لی خۆش بی.
له به رئه وه دهرمان چ هه ب و عیلاج بی، یان گژوگیا و دهرمانی

کوردەواری بی، سەر بە خۆ بە بی پێنمایی دکتۆر و دەرمانساز و
حەکیمی بە تەجربە مەخۆ.

۲- نابیت دکتۆر دەرمانت بۆ نەنوسی:

واچاکە دکتۆر هیچ کات بە نەخۆش نەلی عیلاجت بۆ نانوسم.
چونکە لەوانە یە نەخۆشە کە وا تیبگات کە ئەم نەخۆشی یە ئو،
چارەسەری نی یە و دکتۆر لێی بی ئومید بوە، کە چاک دەبیتەو و
ئیتەر بە تەواوی ئەپوخی. بە لکو دکتۆر بە ئەوپەری متمانەو بە
نەخۆش بلی دەرمانیکی زۆر چاک و بەسود و کاریگەرت بۆ
دەنوسم، بە ویستی خوا هەرزوو چاک دەبیتەو، ئەو کاتە دەتوانی
دەرمان و حەببکی ئاسایی بداتی و، بە ویستی خوا دەبیتە ی مایە ی
شیفا.

بە سەرھاتیک: نەخۆشیک هەبوو، کە هەموو پێگە یە ک بۆ
چارەسەرکردن لەگەڵیدا بی سود بوو، تا پزیشکێک بیریکی ئاسان و
زیرەکانە ی بۆ هات و بە نەخۆشە کە ی وت: چارەسەریکی نوێ
دۆزاو تەو کە لەوانە یە لە ماوہ ی (۲۴) کاتژمێردا چارەسەرت
بکات. نەخۆشە کە بە خۆشحالیەو داوای بە دەست هێنانی ئو
چارەسەرە سەرنج پراکێشە ی کرد. دکتۆرە کەش دوو دەنک حەپی
پیدا و دلنای کردەو کە لە ماوہ ی کە مەر لە (۲۴) کاتژمێردا بە
ویستی خوا شیفای بۆ دیت و چاک دەبیتەو!!

نه زانن چى پوویدا؟! : پۆژى دواتر نه خۆشه که زۆر به ره و چاک
بونه وه چوو، سه ره نجام ته و او چاک بۆوه! زۆر سوپاسى
دکتۆره کهى کرد له سه ره پیدانى ئه و دهرمانه کارىگه ره تازه
سه ره سوپهینه ره!! ئیستا ده زانن ئه و دهرمانه چى بوو؟!

دوو ده نك حه ب له (ئه سپرین)!!

به پاستى چاک بونه وهى نه خۆشه که که ته نها به هۆى بىروباوه پى
به هیزى بوو به چاک بونه وه، ئه ویش له پىگه ئه و دلنایى و بپوا
به هیزه که دکتۆره که به و دهرمانه هه بوو!! {گۆفارى متمانه،
ژ: ۳۴، ل ۳۵}.

۳- به دوو دلپه وه دهرمان مه خۆ:

ئه ئى نه خۆش هه رکات ئه و دهرمانانه به کارهینا، که دکتۆرى
پسپۆرى نه خۆشى به که ت بۆى نویسى، به پاراپى و دوو دلپه وه
مه یانخۆ، به لکو به ئه وپه پى ئومید به شىفای خوا، که خوا شىفای
ئه و نه خۆشى به تى له و دهرمانانه دا داناوه، بیانخۆ، بسم الله بکه و
که خواردت بلێ: خواى گه و ره و ميه ره بان (ياشافى) بۆم بکه يت به
شىفا. (إن شاء الله) بۆت ده بیئت به شىفا.

۴- به نه زانى دهرمان هه لمه سه نگی نه:

دیارده به کهى نابه جی و ناشیرین هه به، ئه ویش ئه وه به: که کاتى
به که یك سه ره دانی نه خۆشیک ده کات، یان له عیاده و لای دکتۆر

توشى نەخۇشېڭ دەبىت، سەيرى دەرمانەكانى دەكات و يەكسەر دەلى: بەخوا ئەم دەرمانانە ھېچ نىن. من بەكارم ھىنا ھېچ لىي سودمەند نەبووم، يان فلان كەسى نەخۇشېش ھەر رېڭ لەم دەرمانانەى بۆ نوسرابوو، پىي چاك نەبوو!!

بەپاستى ئەمە ھەتا بلىي دياردەيەكى ناشىرىن و ناموسلمانانەيە، بەبەلاش نەخۇش نائومىد دەكەى لەچاك بونەوہ و لە كاريگەرى ئەو دەرمانە، بەبى ئەوہى بزانى كە نەخۇش تا نەخۇش، بەپىي جۆرى تەمەن و كىشى لەش و ژىنگە و نەخۇشى ترى ناو لەش و، جۆرى نەخۇشى لە سوكى و قورسى جىاوازی زۇريان ھەيە و، مەرج نى يە ئەو دەرمانە بۆ كەسى كاريگەرى ھەبوہ، بۆ ھەموو كەس ھەر واىي يان بە پىچەوانەوہ، لەبەرئەوہ خۆزگە موسلمانان وازيان لەو رەفتارە دزىوہ بھىنايە!

لەكۇتايى دا: بۇ بزەي لىۋى نەخۇشەكانمان:

(۱) عيادەي پزىشكە و نەخۇش دەلى: دكتور گيان گويم نذر
گران بوو، تەنانت گويم لە دەنگى كۆكەي خۇشم نى يە!
دكتور: باشە ئەوا ھەيكت بۇ دەنوسم، پۇژى سى جار بىخۇ.
نەخۇش: جابەوہ گويم چاك دەبيتەوہ؟!
دكتور: نەء، بەلگو كۆكەكەت بەرزتر دەبى و ئەو كاتە بەئاسانى
گويت لى دەبى!!

(۲) دكتور بە توپەيى يەوہ بە نەخۇش دەلى: جگەرە
دەكىشى؟
نەخۇش بە دەنگىكى نزم و بە شەرمىكەوہ: بەلى.
دكتور: دەبيتە جگەرەيەكم بدەرى، خۇم جگەرەم پى
نەماوہ!!

(۳) ژنىك نەخۇش دەكەوى و دەچىتە لاي پزىشك، ئەويش
شروبيكى بۇ دەنوسى و پىي دەلى: پۇژى سى جار ئەم شروپە باش
بىشلەقىتە و، پاشان كەوچكىكى قاوہ بخوہ. دواى ھەفتەيەك
ژنەكە دەچىتەوہ لاي ھەمان دكتور و پىي دەلى: نەخۇشەكەم
ھەروەكو خۇي وايە و ھىچ چاك نەبومەتەوہ..
دكتور دەلى: باشە تەواوى شوشە شروپەكەت خواردوہ؟

نه‌خۆشه‌كه ده‌لى: نه‌خېر، به‌لام تۆ چۆنت پى وتوم من وام
كردوه! دكتور ده‌لى: تۆ چيت كردوه؟!

ژنه نه‌خۆشه‌كه ده‌لى: من سى ژمه شوشه شروبه‌كه‌م جوان
شه‌قاندوه و پاشان چوم كه‌وچكىڭ قاوه‌م گرتۆته‌وه و قاوه‌كه‌م
خواردۆته‌وه!!

(٤) ئوتومبىلېك وهرده‌گه‌رپۆ سه‌رنشینه‌كان - شۆفېره‌كه‌ى
ده‌به‌ن بۆ نه‌خۆشخانه و، دكتور چاره‌سه‌رى بۆ ده‌نوسیت و پى
ده‌لى: شكور سه‌لامه‌تى و به‌يانى ده‌توانى بچيته‌ماله‌وه.
به‌لام بۆ پۆژى دوايى هه‌ر هه‌مان دكتور دیته‌وه و به‌ نه‌خۆشه‌كه
ده‌لى: پىويسته تۆ دوو سى پۆژى تر لیره‌ بمىنیته‌وه!!

نه‌خۆشه‌كه به‌ سه‌رسوپمانه‌وه ده‌لى: بۆچى دكتور، ئەى تۆ
دوینى نەت گوت به‌يانى ده‌توانى دهر بچیت و بچيته‌ماله‌وه؟!
دكتور: به‌پاستى من نه‌م زانیبوو لاشه‌ى تۆ نه‌وه‌نده و پیرانه و،
نه‌وه‌نده ئازارى پى گه‌شتووه، هه‌تاوه‌كو دوینى كه‌ لیره‌ پۆشتمه‌وه
و له‌ مه‌ركه‌زى پۆلیس سه‌یاره‌كه‌م بىنى، كه‌ تۆى تىدابوو بىنیم
زۆر و پیرانه و هه‌ر نه‌ماوه، ئەمجا بۆم دهر كه‌وت تۆ زۆر و پیرانى و
پىويستت به‌ مانه‌وه‌ى زیاتره‌. {ته‌ندروستى و كۆمه‌ل ژ: ٤، ل ٧١}.

به‌ ئومىدى خواى شىفای به‌خش زه‌رده‌خه‌نه بکه‌وێته‌ سه‌ر لىوى
نه‌خۆشه‌كانمان و خواى گه‌رده‌ شىفایان بدات. آمین.

وانه‌ی بیست و دووهم:

ئه‌ی نه‌خۆش ئاگاداربه..

سەردانی ئەم سی دکتۆره بکه!

وانه‌ی بیست و دووهم

بابه‌ت: ئە‌ه‌ی نه‌خۆش له‌خوا غافل مه‌به‌ و ئاگاداره‌،

سهردانی ئە‌م سێ دکتۆره بکه‌!

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ

بِذِكْرِ اللَّهِ ۖ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴾ ﴿الرعد.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : (مَا مَلَأَ آدَمِيٌّ وِعَاءَ شَرًّا مِنْ بَطْنٍ،

بِحَسَبِ ابْنِ آدَمَ أَكَلَاتٍ يُقَمِّنُ صُلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ، فَتُلُتْ

لِطَعَامِهِ وَ تُلُتْ لِشِرَابِهِ، وَ تُلُتْ لِنَفْسِهِ). { رَوَاهُ الترمذی: (۲۳۸۰)

وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ }.

سهرچاوه‌كان:

(۱) گۆفاری: (چرای پووناکی) ژ: ۵۰، ل ۱۲، بابه‌تی: (باشترین

پزیشك) له‌ نویسنی: د.هه‌لگورد فتح الله احمد.

(۲) نظرة النعيم، ج ۴، ص ۱۳۶۰.

(۳) آيات الله في الإنسان، د.محمد راتب النابلسي، ص ۳۶۰.

(۴) لاتحزن، د.عائض القرني، ص ۳۳۳.

(۵) نه‌سرينه‌كاني سه‌ده‌ی (۲۱/۲۰) ئاوات أبوبكر أحمد، ل ۲۵۷.

- (٦) زەردەخەنەى ھىوا، ئەندازىار عثمان.
- (٧) ھەزار ويەك، ئەندازىار عثمان، ب، ١، ل ٢٣٧.
- (٨) گۆفارى زانستى سەردەم، ژ: ٦١، ل ١٥٢.
- (٩) شەيدا، د. محمد عبدالرحمن العريفى، و: ھيمن محمد على، ل ٦٣.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

نۆربهی خەلکی ئەمڕۆ بە داوی باشتەین دکتۆر و، پزیشکی
پسپۆر و بە ناوبانگدا وێڵن، لە نۆربهی دانیشتنەکانی خەلکی لە کۆر و
مەجلیسەکاندا، بە هۆی نۆربوونی نەخۆشی. کە ئەوێ لە و
دانیشتنەدا یان خۆی نەخۆشیەکی هەیە، یان نەخۆشێک لە
مالیایەتی، بۆیە نۆرجار باس باسی پزیشک و دکتۆرە، وە پیکلامی
ناو تەلەفزیۆنەکان و گوڤار و پۆژنامەکانیشمان، بەشی نۆری بۆ
بواری پزیشک و کردنەوێ عیادە ی فلان و، سەنتەری پزیشکی
فلان و، هاتنی پڕۆفیسۆر فلان لە ولاتیکی دەرەو، کە پسپۆرە لە
نەخۆشیەکانی ئەو و ئەو دا...

لەم کاتەدا کە باسی باشتەین پزیشک و دکتۆر دیتە ئاراو،
هەریەک لە لای خۆیەو گوێرا دەدێرێ و هەندێ جار دەپرسی: ئەو
دەبێ ئەو دکتۆرە بۆ نەخۆشیەکی من چۆن بێ؟!

هەریەکە ی نەخۆشیەکی هەیە، هەیه نەخۆشی دلی لە گەڵ،
یەکیکی تر فشاری خوێنی بەرزە، ئەوێ تر چەوری خوێنیەتی،
ئەمیان شەکرەییەتی و ژیانی هەراسان کردو، کەسێکی تر
گورچیلە ی بەردی هەیە، ئەو نەشتەرگەری زراوی کردو و
دکتۆرەکی دەلی هیچت نی یە و کەچی هەر ئازاری هەیە. یەکیکی

تر به ده‌ست قه‌له‌ی و ورگنیه‌وه ده‌نالینێ و کیشی دانا به‌زی،
که‌سانیکیش وه‌کو جه‌سته هه‌چیان نی یه، به‌لام ئەودله‌ خورپه‌یه‌تی
و هه‌میشه‌ وا ده‌زانێ یه‌کی به‌دواوه‌یه‌تی، که‌سیکی تر خه‌وی
نه‌ماوه و هه‌رچه‌ند ده‌کات شه‌و خه‌وی لی ناکه‌وی، ئەوی تر قه‌له‌ق
و پاراپه‌ و، ترسیک له‌ دلایه‌یه‌تی و دلّه‌ کوته‌ی زۆری هه‌یه‌..

به‌ کورت و کرمانجی هه‌موه‌ هه‌ر چاری له‌وه‌یه‌، ئەو دکتۆره
باشه‌ی که‌ باس ده‌کری، ده‌بی بۆ نه‌خۆشی ئەم، یان نه‌خۆشی
که‌سیکی نزیکی بنه‌ماله‌که‌ی ده‌ست بدات و سودی هه‌بی!

به‌لام له‌م وانه‌یه‌دا، وه‌کو ته‌واوکه‌ری وتاره‌کانی پابردوو له‌ باسی
نه‌خۆش و نه‌خۆشیدا، ناوێشانێ سێ دکتۆری زۆر به‌ناوبانگ و
پسپۆر و به‌ سود به‌ ویستی خوا، به‌تۆی به‌پێز و هه‌موو
نه‌خۆشه‌کان ده‌ناسین، که‌ به‌پاستی باشترین دکتۆرن و له‌ هه‌موو
جیهاندا هه‌ر له‌ زۆر کۆنه‌وه، له‌دێر زه‌مانه‌وه به‌ناوبانگن،
هه‌میشه‌ش به‌پیشکه‌وتویی ده‌مینه‌وه و، مرۆقه‌کان به‌رده‌وام
پتوستان پێیان، ده‌بی سەردانیان بکه‌ن و به‌گوێی بکه‌ن و به
گوێی پێنمایه‌کانیان بکه‌ن..

ئەو سى دكتورە زانا و شارەزا و پىسپۇرە گىرگانە كىن؟

يەكەم: دكتور پارىز!

لەسەر دەرگای عەيادە - نۆرپىنگە - كەى نوسراوہ: (الْحَمِيَّةُ رَأْسُ الدَّوَاءِ) واتە: پارىز سەرىشكى دەرمانەكانە، بەپاستى ووشەيەكى جوانە، زۆربەى نەخۆشى كە توشى مەوۇ دەبىت لە ئەنجامى زۆر خواردنىيەتى، يان بەسەريەكدا كىردنى جۆرەها خواردن و، دەست ھەلنەگرتن لەدواى تىربونىش، ھەتا سەرەنجام ئەو خۆراكە لىي دەدا و توشى نەخۆشى دەبىت.

پىغەمبەرى پىشەوا و سەرورەمان فەرموويەتى: (مَا مَلَأَ آدَمِيٌّ وِعَاءَ شَرًّا مِنْ بَطْنٍ، بِحَسَبِ ابْنِ آدَمَ أَكَلَاتٍ يُقِمْنَ صَلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ، فَتُلُتْ يَطْعَامِهِ وَ تُلُتْ لَشْرَابِهِ، وَ تُلُتْ لِنَفْسِهِ). رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ: (۲۲۸۰) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: ئادەمى ھىچ دەفرىكى پىنەكردوہ، كە خراپتر بى لە سك و گەدە، بەپاستى چەند پارويەك بەسە بۆئەوہى مەوۇ بىخوات و ھىز و تىنى پى وەربىگىرئ و خۆى بىگىرئ، ئەگەر ھەر ناچار بوو كە بخوات و حەزى زۆرى بۆ خواردن چوو، ئەوا با گەدەى بىكات بە سى بەشەوہ، بەشىكى بۆ خواردن و خۆراك، بەشىكى بۆ ئاو و خواردنەوہ ھەلەكان، بەشىكىشى بۆ ھەناسەدانى.

بەلام بەداخەوه کەسی واهەیه، ئەوەندەى لە گەدەى کردووه و
 ئاوى بەسەردا کردووه، بەشى هەناسەى نەماوەتەوه و هەمیشە لرف
 و هورپەتى و قىقینە لى دەدات و هەناسەى تونده!!
 بەلى پىغەمبەرى ﷺ، زۆر جوان و پاست فەرموویەتى: هیچ شتى
 نیه کە خواردنى تى بکرى خراپترى لە پرکردنى لە گەدەى خۆت،
 لەبەرئەوهى ئەگەر سەلاجەى مالهەکەت زۆر پرکرد لە خواردن و
 میوه، پاشان پیت نەخورا و خراپبوو، فرپى دەدەى و تەنها
 زەرەرى مالیت لى دەکەوى..

ئەگەر مەتبەخ و مەخزەنى مالهەکەت زیاد لە پىویست پۆن و
 شەکر و برنج و چا و خۆراکت تى کرد و، پاشان بەکارت نەهیتا و
 بۆت نەخورا، ئەوا ماوهى بەسەردەجى و بۆن کۆن دەبى و دەبى
 فرپى بدەى. دەى ئەمە خراپە و گوناھە و ئیسرافە و شەرع نەهى
 لى کردووه، بەلام لەم کاتەدا تەنها زەرەرى ئەو پارە و پوڵەت لى
 کەوتووه کە داوتە بەو خۆراکە و، بەدەستى خۆت فرپت داوه و نەتدا
 بە هەژاریک لى سودمەندبیت، کە هەم خۆت زەرەرت لى نەدەکەوت
 و، هەم خیر و پاداشتیکت بۆ دەنوسرا.

بەلام ئەگەر مەخزەنى گەدەت پرکرد و زیاد لە پىویستت تىکرد،
 ئەوا ئەکەر زەرەرى مادیت لى دەکەویت. بەلکو زەرەرى
 جەستەیشت لى دەکەویت و توشى جۆرەها نەخۆشى دەبیت،
 ئەوکاتە تۆ هاتى بەدەستى خۆت، بە پارەى خۆت، بە دەم و ددانى

خۆت، خۆت لەناوبرد، بۆيە حەكىم و زاناكان لەكۆنەوه فەرمويانە: (الْإِنْسَانُ يَخْفَرُ قَبْرَهُ بِأَسْنَانِهِ) مەوۇ قەبرى خۆى بە ددانەكانى خۆى ھەلەكەنى!! واتە: چەندە مەوۇ دەمى بچولئىنى و خۆراك بخوا، ئەوھەندە زوتر تەمەنى تەواو دەبىت و قەبرەكەى ئامادە دەبىت بۆ پىشوازی!!

ھەروەھا حەكىم و زاناكان فەرمويانە: قەبرەكەت و مردنەكەت، بەنزىكى ژمارەى قايشى پانتۆلەكەت دەبىت، قايشى پانتۆلەكەت چەند كۆنى زياترى تىدايە و درىژترە، يان بەندۆخىنى شىوالەكەت درىژترە، ديارە وركت گەورەترە و نىشانەى ئەوھەى زۆرت خواردو، زوتر نەخۆش دەكەويت و مردنت زىكتر دەبىتەو!

ئەمجا ئەو كەسانەى كە لە سنور لادەدەن لەخواردندا و ھەرتى دەكەن، چەندە پارە دەدەن بە خواردن بۆ تىربونيان، دەبى ئەوھەندە، بەلكو دەيان ئەوھەندە، بەدەن بە دىكتور و دەرمان بۆ چارەسەرى ئەو نەخۆشيانەى كە بەھۆى ئەو زۆر خۆرى يەوە توشيان بوو:

لەكۆنەوه لەناو زانستى پزىشكى و زانستى خۆراكدا ئەم قەسەى بەناوبانگە كە دەلى: (أَنَّ عُسْرَ مَا تَأْكُلُهُ يَكْفِي لِبَقَائِنَا أَحْيَاءَ، وَ إِنَّ تِسْعَةَ أَعْشَارٍ مَا تَأْكُلُهُ يَكْفِي لِبَقَاءِ الْأَطْبَاءِ أَحْيَاءَ).

واتە: يەك لەسەر دەى (۱/۱۰)ى ئەوھەى دەىخۆين، بەسە بۆئەوھەى بە ژيانىكى تەندروست و جەستەيەكى ساغەوە بژين، وە

تۆ لەسەر دەهێ (٩/١٠) ی ئه‌وه‌ی تر که خواردومانه به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی
دکتۆر و پزیشکه‌کان به‌ ده‌وله‌مه‌ندی بژین و بێ کار نه‌بن!!

له‌به‌رئه‌وه‌: ئاگاداری ته‌ندروستیت به‌، پێویسته‌ هه‌موو که‌س ئه‌و
پاستی یه‌ بزانیته‌ که‌:

به‌پاستی ته‌ندروستیت زۆر گه‌وره‌تره‌ له‌ سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ت،
له‌به‌رئه‌وه‌ چه‌نده‌ له‌ خه‌می پارێزگاری له‌ سه‌روه‌ت و سامان و پاره
و پوله‌که‌تی، زۆر له‌وه‌ زیاتر ئاگادار و چاودێربه‌ به‌سه‌ر پاراستنی
ته‌ندروستی چه‌سته‌ و ده‌روندتا، به‌پاستی خه‌زینه‌و سامانی هه‌ره
گه‌وره‌ له‌ش ساغی یه‌، ده‌ی بیپاریزه‌، بۆئه‌وه‌ی ژیاڵکی به‌خته‌وه‌ر
به‌سه‌ربه‌ریت.

به‌پاستی جیگای تیپامان و سه‌رسوپمانه‌ که‌ ئه‌و خه‌لکه‌ ده‌بینی،
که‌ چۆن ته‌واوی گه‌نجی و ته‌مه‌نی جوانی و لاوی و له‌ش ساغی و
هێز و گوپیان ده‌به‌خشن، بۆئه‌وه‌ی که‌ سه‌روه‌ت و سامانیك
به‌ده‌ست به‌یئن، به‌لام دواتر هه‌موو مال و سامان و داراییه‌که‌یان،
به‌ هه‌ردوو ده‌ست و به‌ مه‌منونیه‌وه‌ ده‌به‌خشن به‌ دکتۆر و ده‌رمان،
بۆ گێرانه‌وه‌ی ته‌ندروستی و له‌ش ساغی یه‌که‌ی گه‌نجیان!!
له‌به‌رئه‌وه‌ خواردنی هه‌لال و پاك بخۆ و کاروکرده‌وه‌ی جوان بکە،
زیاده‌ په‌وی مه‌که‌ له‌ خواردندا و به‌زۆر خۆری خۆت له‌ناو مه‌به‌، با
کاتی نان خواردنت دیاریبێ و ژهم و ده‌مت دیاریکراو بێ، خۆت
بیپاریزه‌ له‌ زۆر خواردنی چه‌وری و شیرینی، به‌ ئەندازه‌ی ئه‌وه‌

نه بیټ که جه سته پټویستی پټی یه تی. هه ولېده زوړتر سه وزه و میوه ی تازه و پاک و خاوین و خو مالی بخویت، خوټ بپاریزه له زوړ خواردنی گوشت، نه وه نده گوشت بخو که جه سته پټویستی پټی یه تی، نه که لاشه نه توانی خو ی لی پزگار بکات. وه بشزانه چنده خواردن ساده و ساکاری و سه وزه و میوه ی زوړتری و چوری و گوشتی که مربی به سودتره !!

حه کیم و زاناگان وتویانه: (الإِقْلَالُ مِنَ الضَّارِّ، خَيْرٌ مِنَ الإِكْثَارِ مِنَ النَّافِعِ). که متر به کارهینانی نه و شته ی زیانی هه یه - وه کو خواردنی چوری و شیرینی، چاکتر و به سودتره له وه ی که شتی به سود و به که لک زوړ به کار بهینی.

وتراوه: (إِسْتَدِيمُوا الصَّحَّةَ بِتَرْكِ التَّكَاسُلِ عَنِ الثَّعْبِ، وَ بِتَرْكِ الإِمْتِلَاءِ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ). درېزه به تهن دوستی و له ش ساغیتان بدهن به وه ی که خوټان به دوریگرن له تهمه لی و دانیشتن و کارنه کردن و نه جولان، وه به وازهینان له ورگ پرکردن له خواردن و خواردنه وه ! {لَا تَحْزَنْ، د. عائض القرني، ص ۳۳۳}.

دووهم: دکتۆر ئاسوده!

ئاگاداریه، مه به ست له دکتۆر ئاسوده، دکتۆره یه کی ئافرهت نیه ناوی (ئاسوده) بیته!! به لکو مه به ستمان ئاسوده یی دل و دهرونه. له سه ر ئۆرپینگه (عیاده) ی ئەم پزیشکه ئەم ئایه ته موباره که ی قورئان نوسراوه: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾. واته: به یادی خوا دلەکان ئاسوده و دلنیا ده بن..

به ئۆرپینگه ی ئەم پزیشکه ناوداره له ناو دلته، باشتترین پزیشک بۆ دلەپاوکی و دلتهنگی و نهخۆشی دهرونی، که ئەمڕۆ تهنگزهی جیهانیانه، تهنا نهت نهخۆشی لاشه ییش هاوکات دهرون تیکئالان له گه ل خۆی دینی، هه موو خوله کی ناچاری سەردانی بکهیت و یادی خوا بکهیت گرنگیشه گوێپایه لی بیت.

هه ولێده دل و دهرونت ئاسوده بیته، ئه ویش به وه ی که: سته مهت له کهس نه کرد بیته، مافی کهست نه خوارد بیته، چالته بۆ کهس هه لته که ندبی، به زمانته کهست توشی گرتن و ئەشکه نه جەدان نه کرد بیته، به هۆی تۆوه ژن و میردیک له یه کتر جیهانه بوینه وه و خیزانی که هه لته وه شابی و، منالانیکی بیتاوان سه رگه ردان نه بوین و فیتنه یه ک پڕوی نه دابی!

به پۆژ کاروگه فاریکی وا بکه و بلی که کاتی شه و چوینه سه ر جیگای خه وتن، به دلنکی سه لامهت و دهرونیکی ئاسوده و ویژداننکی ئارامه وه سه ربخه یته سه ر جیگای خه وه کهت و، به ده م

شایەتمان و یاد و زیکری خواوە بخەویت، ئەمجا سەیرکە چۆن بەیانی بە لاشەیهکی ئاسودەووە لەخەو هەڵدەستی و، هەموو لاشەت لەپێی دەم و چاوی گەشتەووە خۆشحالی لێ دەبارێ بەلام: دڵی پر لە گومان و سینهی پر لە کینه و، پق و حەسودی و کردەووی بەد و ستەمکارانە، هەمیشە سینه و دڵت دەگوشتی و ناھێلی هەناسەیهکی خۆش هەلژێ، هەمیشە ئەگەر بەپواڵەت لە خۆشی و خانوی کۆشک و جیگای نەرم و، خواردنی گەرم سود وەرگیری، بەلام لە دەرونتا دیلی و زیندانی کراوی و ئەگەر دلێش خۆش نەبوو، جەستە سەلامەت نابێ، لەبەرئەوێ: (جەستە بەرھەمی دەروونە)!

دل تەنھا بە یادی خوای گەورە ئاسودە دەبیّت

دکتۆر محمد عبدالرحمن العریفی دەفەرمووی: برادەرێکی موسڵمان چوو بۆ بەریتانیا بۆ چارەسەری نەخۆشی، دکتۆرەکە پێی وت: موسڵمانیت؟ وتی: بەلێ، وتی: باشە پرسیاریکت لێدەکەم لە زۆر کەسی تریشم کردووە، نەگەشتومەتە وەلامێکی تەواو، وتی: فەرموو.

وتی: وەك دەبینی من دکتۆرێکی ناودارم و، هەموو توانایەکی ماددی و مەعنەویم هەیە و، هەرچی گەپان و خۆشی هەیە دەیکەم و دەیبینم و کەچی دڵم خۆش نیە و بەختەوەر نیم!

نەخۆشەکە موسڵمانەش پێی دەلی: باشە دکتۆر تو ئەگەر
 بتهوی چاوت پوون بیتەو، چی دەکەیت؟!
 وتی: سەیری گول و شتی جوان دەکەم.
 وتی: ئەی ئەگەر بتهوی گویت ئاسودە بیێ چی دەکەیت؟
 دکتۆر: گوێ لە شتی خۆش دەگرم.
 وتی: ئەی ئەگەر بتهوی لوت ئاسودە بکەیت؟
 دکتۆر: بۆنی شتی خۆش دەکەم.
 وتی: دەی باشە ئەگەر وویستت چاوت ئاسودە بکەیت، دەکری
 بۆن بکەیت؟!
 وتی: نەخیر.
 نەخۆشە موسڵمانەکە وتی: باشە دکتۆر ئەگەر وویستت گویت
 ئاسودە بکەیت، کێک بخۆیت ئاسودە دەبیێ؟!
 دکتۆر: نەخیر، خواردن بۆ ناو دەم وگەدە و تیرییه.
 وتی: دەی تۆش پێویستت بە ئاسودەیی دلتە و، ئەچی گوێ و
 چاو و لوتت ئاسودە دەکەیت؟! ئەگەر دەتەوێت بەراستی دلت
 ئاسودەبیێ، تەنھا بەیادی خوا ئەوەت دەست دەکەوێت: ﴿أَلَا
 بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ الرَّعْد: ۲۸. سوپاس بۆ خوا پاش
 دیراسە و خوێندنەوێ چەند پەراویک دکتۆرهکە موسڵمان بوو.
 {ههزار و یهك، ئەندازیار عثمان ب، ۱، ل ۲۳۷}.

بەقەناعەت و رازی بوون بە بەشی خودا، ئاسودە

دەبیت!

دکتۆر محمد راتب نابلوسی دەقەر موویت: لە شام دەولە مەندیکم
بینی که زۆر دەولە مەند بوو، دەبوت: کەئ ئەمە ژیانە و لێره ژیانە
تیانە ماوه و کاروکاسپی وهک پێویست نیه، له گەڵ ئەو هدا که
ملیۆنەر بوو! چاوی بە هیچ پڕ نە دەبۆوه، هەستی بەو هەموو
خەڵاتی خوا نە دەکرد لە سەری.. کاتێ نەخۆش کەوت سەردانم
کرد، وتی: یا شیخ بەخوا مەوفا نانی شەوی نەبیت و بەس لەشی
ساغ بیت! یا شیخ بەراستی پیاو ئەو نە دەهێ هەبێ، موحتاجی
دەستی خەڵکی نەبیت بەسیهتی، وتم: سبحان الله ئیستا تیی
ئەگات. {هەزار و یەک، ئەندازیار عثمان ب، ۱، ۲۳۷}.

میشکت ئاسودە بکە، خۆای گەوره شیفای جەستەت

دەدات

بەسەر هاتێک: دکتۆر ئیبراهیم فەقی، باسی ئەزمونیکی خۆی
دەکات و دەلێت: توشی ژانە سەریک بووم، خەریک بوو لە تاو ئازار
سەری خۆم بە دەم بە دار و بەرددا، لە کەنەدا چوومه لای پزیشک،
ئەویش بەبێ پشکنین لە کۆڵ خۆی کردمەوه و حەبی ئازاری بۆ
نوسیم، بە مەرجێ لەو وولاته هەر پزیشکی بێ پشکنینی تەواو،

دەنكى حەب بۆ كەسى بنوسىت، بېوانامەكەى لىدەسەنرىتەو! (كت و مت وەك كوردستانى خۆمان)!!

چومە لای پزىشكىكى تر و پشكىنى تەواوى بۆ كردم و، ئەشيعەى سىتى سىكانى بۆ گرتم، دەرکەوت كە جەلتەى دەماغم توش بوو و حالەتەكەم زۆر مەترسیداره. شەش پۆڭ لە ژوورى چاودىرىدا مامەو و زۆر بى تاقەت بووم، كە نەئەبوايە لە شوینى خۆم بچولیم! لە نەخۆشخانە منالیک هات بۆ لام كە وەرەم لە سەرىدا هەبوو، بۆ سبەینى نەشتەرگەرى بۆ دەرگا، كە بەو حالەو و بىنىمى وتى: بۆ بىتاقەتى مەگەرتۆ ديارى وەرناگریت؟

وتم: ديارى چى؟!

وتى: يادى خوايى، ئەو وەتا من توشى شىپرەنجەى دەماخ بووم و، سبەینىش نەشتەرگەرىم بۆ دەرکىت، پێژەى سەرکەوتنى نەشتەرگەرىكەشم لە سەدا يەكە و زۆر دلخۆشيشم بە ديارىكەى خوا!! ئەو قسانەى ئەو منالە تەزويەكى هینا بە گيانمدا، لە تەوقە سەرمەو و تا بىنى پېم، هەرچەندە بۆ سبەینى ئەو منالە مرد!

بەلام وانەيەكى گەورەى دا بەمن و بە هەزارانى وەك من. بە خۆمدا چوومەو و بەپاستى پشتم بە خوا بەست و، بە هیوا و هیمەتیکى نوپو و سەیری نەخۆشیهكەم كرد، وتم: ئەو پۆبەم بدەنى ئەچم دەستىوێژ دەشۆم، دىكتۆر وتى: دەست نوێژى چى؟! تۆ حالت خەتەرە و نابى بچولێنى ئەگینا دەمریت، وتم: ئەى دىكتۆر

بۆچی تۆ نامریت؟! دەست نوێژم شت و بەراستی پومکردە خوا،
خوای گەورەش شیفای دام و ئەو پەلە خوینەیی لە سەرما بوو، لە
دوو سانتیمەترەوه بوو بە نیو سانتیمەتر، بەراستی نێمە دەچینە
لای دکتۆر و دەرمان و عیلاج وەدەگرین، بەلام نابێ بیرمان بجێت
کە تەنھا خوا خۆی شیفای بەخشە.. {زەرەخەنەیی هیوا، ئەندازیار
عثمان}.

ئاسودەیی دەروون، تەسلیم بوونە بەکارەکانی خوا!

ئاسودەیی دل و دەروون، بە تەسلیم بوونە بەوەی کە هەموو
کارەکانی خوای کاربەجی، بەجیبی و، مۆفی موسڵمان نابێ هەرگیز
گومانی خراب بەدلیدا بێت بەرامبەر بە کاری خوای گەورە، جا
ئەگەر مۆف پاک بێ و خواناس بێ و، جاری لە جاران ئەمەیی لێ
بەسەر بێ و، گەردێک لەسەر دەروونی ئاسودەیی بنیشی، خوای
پەرورەدگار بەبەزەیی شتیکی نیشان دەدات و ئەو کات
دەگەرپێتەوه، بۆ زیاتر پونکردنەوهی ئەم باسە، سەرنجی ئەم
بەسەرھاتە بدەن:

گێرەوهی چیرۆکەکەمان دەلی: ئیستاش ئەو دیمەنە
لەبەرچاومە، چەندین جار بۆیان باس کردبووم و تارا دەیهک بپروام
نەدەکرد، تا پۆژیکیان لەگەڵ چەند کەسیکدا بەلای ئەو بەردەدا
تیپەرپین و بەچاوی خۆم ئەو دیمەنە جوانم بینی، (شارە
مێرولەیهک لەسەر بەردیکی گەورە هەبوو، مێرولەکان دەهاتنە

دەرەووە و دەچوونەووە ژۆرەووە، ئەوەى ژۆر سەرسامى کردم، ئەم گا بەردە گەورەیه لەناو چەمىكى پىر ئاودا بوو، کە ئەو ئاوە لە سنورى خۆرەلاتەووە ئەهات و دەگەیشتە قەلاچۆلان، ئەم چەمەش سنورى نىوان (بناویله و شیراویژە)بوو، ئای خودایە ئەم میڕولانە چۆن خۆراک پەیدا دەکەن، خۆناتوانن بێنە وشکانى!! ژۆر سەیرە چۆن ئەژین؟!)

یەکیک لە ھاوپیکانم وتى: خواى گەرە دەیان ژینیت.

وتم: ئاخر چۆن!؟

وتى: سەرى بى پۆزى لە ژێر خاکدايە.

ئەو ھاوپیەم وتى: پۆژىك پیاویك بەلای ئەم شارە میڕولەیدا تینەپەپیت و ئەلێت: بەخوا گوناھن، دەچیت دار چناریكى گەرە دەبریت و، لەمسەرەووە دايدەنیت کە وشکانیە و سەرەکەى تری دەخاتە سەر گابەردەکە، تا میڕولەکان بە ئاسانى بێنە وشکانى. کاتىک ئەگاتەووە مالهووە، چاوەکانى وردە وردە لێل ئەبیت و نابینا ئەبیت! خیزان و خزمانى زۆریان پى ناخۆش دەبیت.. تاوەکو پۆژىکیان کە میوانى زۆریان دەبیت و ھاتوون بۆ ھەوال پرسى، لێى ئەپرسن: ھۆکارى کوژیرونەکەت نازانى چيە؟

ئەویش ھەرچەندە بىر ئەکاتەووە نازانى چى یە و چى کردووە؟! پاش چەند خولەکیک دیت بە خەيالیدا: پۆژىکیان بەلای شارە میڕولەیکدا تێپەپیم کە لەناو بەردىکدا بون و، ئەو بەردەش لەناو

چەمىكى پې ئاودابوو، منىش دار چنارىكى دريژم دواى بېنى
هەلپاچى و سەرىكى بۆ سەر بەردەكە و سەرەكەى تى بۆ سەر
ووشكانى، تابە ئاسانى بىنە وشكانى و خۆراك كۆبەكەنەو.

پىش سېى دىيەكە دەلىت: خوا پارىقە، بۆ دەستكارى ئىشى خوا
ئەكەيت، بچن ئەو دارە لابەرن، چاوەكانت چاك ئەبىتەو!!
سبحان الله چون دار چنارەكەيان لا برد، پياووەكە چاوەكانى چاك
بونەو.. {ئەسرینەكانى سەدەى ٢٠/٢١، ئاوات أبو بكر ل ٢٥٧}.

سىھەم: دکتۆر ئارامى ولەسەرخۆى

پزىشك و دکتۆرى بەناوبانگ، دکتۆر ئارامى و لەسەرخۆى،
بەپاستى پزىشكىكى نايابە، دەى ئاگادارى كردارەكانت بە، ئارام
بە، هىواش بە، زوو هەلمەچۆ وەكو مەنجەلى نىسك، وەكو شىر بە
تۆزى گەرم بوون لەخۆت مەچۆرە دەرەو، سەرە پۆ مەبە،
بەدىيەنەرى مۆفەكان فەرموویەتى: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾
الإسرى. مۆفە هەمیشە پەلە پەلیەتى و، ئارام نى یە.

نۆرپنگە (عیادە)ى ئەم دکتۆرە، لەسەر شەش ملیۆن خپۆكەى
سورە لە ھەر ملیلیتریك لەخوینت، بەلام دۆزمنىكى ھەبە دەرى
دەكات. پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: (الشَّيْطَانُ يَجْرِي فِي
ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ) واتە: شەیتانى نەفرینلیکراو لەناو لاشەى

نەۋەى ئادەم دەسۈپىتەۋە، ۋەكۈ سوپانەۋەى خويىن، بۆيە دەبىي گىشت خېۋكە سورەكانت بە چەكى ئارامى پېر بىكەيت، ئەينا شەيتان سواری سەر و ملیان دەبىي، دلە خورپە، پەلە پەل، دەیان ھەلەت پى دەكات. ئەم پزىشكە خۇى دىت بۇ لات لەگەل ھەر خېۋكە سورىك، ھەر چركەيەك (۱۰) جار خواردن و ئۆكسجىن و ئارامى بۇ ھەموو خانەكانى لەشت دەگوزىتەۋە، بەلام ئاگاداربە شەيتانى نەفرەت لىكراۋ پزىشكە فرىاگوزارەكەى فېرى نەداپىتە خوارەۋە.

بەلى، زۆربەى نەخۇشى ئەمپۇ ھى كەم ئارامى و تورپە بوون و عەصەبى بونە، زاناكانى بواری پزىشكى دەلین: (إِنَّ الشَّدَّةَ النَّفْسِيَّةَ وَرَاءَ أَكْثَرِ الْأَمْرَاضِ). تورپەبون و كەم چىكلدانەى و ھەلچون، لە پشت زۆربەى نەخۇشىەكانەۋەى.

ئەگەر لە ژيانى رۇۋانەتدا، بارودۇخىكت بەدل نەبوو، چاۋ لە پېغەمبەر ﷺ بىكە:

پېغەمبەرى خۇشەويستمان پۇژىكيان دواى گەپانەۋەى لە مزگەوت بۇ مالەۋە، كە عادەتى وابوو، لەدواى نوپۇزى بەيانى لە مزگەوت دەمايەۋە ھەتاكو نوپۇزى چىشتەنگاۋى دەكرد و، ئەمجا دەھاتەۋە مالەۋە بۇ خواردنى ناننى بەيانى، پۇژىكيان ھاتە ئەو مالەى كە ئەو شەۋە تۆرەى مانەۋەى لای ئەو بوو، فەرموۋى:

چیمان ھەيە ئەم بەيانی یە بیخۆین؟! خیزانی بەرزی عەززی کرد:
ئە ی پێغەمبەری خوا ﷺ بەخوا هیچ خواردنی لە مالمندان یە!!
جا بەپاستی نانی بەیانیان بەتامترین و خوشترین نان و خۆراکە
و، زانایانی پزیشکیش دەلێن: خواردنی نانی بەیانی سودیکی
یەگجار زۆری بۆ مرۆف ھەيە و، ھەتا بگونجی مرۆف نانی بەیانیان
بخوا و، لە کاتیکی زوشدا بیخوات بەسودترە، چونکە لە دەورووبەری
ھەتاو کەوتندا جەستە ی مرۆف خۆی ئامادەکردوو بۆ وەرگرتنی
خۆراک و وزە ی پێویست بۆ کاروچالاکی ئەو پۆژە ی، جا ئەگەر مرۆف
نانی نەخوارد یان درەنگ خواردی، جەستە نا ئومێد دەبێت و لەو
سود و کەلکە ی ناخواردنی بەیانی بێبەش دەبێت!

بەلێ پێغەمبەری خوا ﷺ چوو بۆ مالی خیزانیکی تر و داوای
نانی بەیانی کرد، بەلام ئەوانیش عەززیان کرد کە هیچ خۆراکی لە
مالیاندا نی یە!! بەم شیوە ی تەواوی مالە بەپێزەکانی کرد و،
ھەمان وەلامی وەرگر تەوہ!!

{میللەتی کوردی موسلمانمان، لە گرانیە سامناکەکی سالی
نەوہ دەکاندا ئەوہ ی بەچاوی خۆی بینی، چەندین مال ھەبوہ
بەيانی کە پۆژی کردۆتەوہ، ھەرچی خۆراک بی و مرۆف بیخوات لە
مالیا نەبوہ، چەندین مال ھەبوہ کە خیزانیان زۆربوو، بە تۆرە
نانیان دەخوارد، ئەوہ ی نیوہ پۆ نانی بخواردایە، دەبوا یە ئێوارە

هیچی نەخواردایە. بۆئەوەی ناکەیان بەشی هەموان بکات و لە مردن پزگاربێ!! خاویە پەحمان پێ بکە و نەیبینیەوه!!

بەلێ پێغه مبه‌ری سەروەرمان ﷺ لەم کاتەدا، بەم برسێتیه، خەمی خۆی و خەمی ئەو هەموو خێزانه برسی یه‌ی لەسەر شانه. بەلام لە جیاتیی توڕەبون و لەدەست دانی ئارامی و هیمنی و ناپازی بوون و وتنی: کە ی ئەمە حال و گۆزەرانه؟

بەپویه‌کی خۆشه‌وه، بەیه‌ک دێر وشه‌ی گرانتر و پڕشنگدارتر لە گەوه‌ر و ئالتون ئەم خەمی پەواندەوه و فەرمووی: (إِذَا إِنِّي صَائِمٌ) دە ی مادام هیچمان نی یه‌ و، منیش لەدوای بانگی به‌یانی یه‌وه هیچم نەخواردوه و نەخواردۆته‌وه، وانیه‌تی پۆژوم لی هێنا و ئەوا من بەپۆژووم.

بەلێ، به‌وه‌ی کە بەپۆژووه و چاوه‌پێی پاداشتی خاوی یه‌، زۆر لە ئازاری برسی یه‌تی و خەمی هەژاریه‌کە ی لەسەر لاچوو!!

جاریکی تریان پێغه مبه‌ری پیشه‌وامان ﷺ چوه مالی (أُم هانی کچی أبو طالب)، فەرمووی: ئەری چیتان هه‌یه‌؟ برسیمه‌.. ئەویش عه‌زی کرد، پۆحمان و مالمان فیدات بی ئە ی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ، به‌خوا ته‌نها چەند پارچه‌ نانیکێ پەقمان هه‌یه‌ (نانی جۆ پەش بوه و وشک بۆته‌وه و ددان ناییری!!).

پێغه مبه‌ر ﷺ فەرمووی: به‌یه‌نه و جامی ئاویشم بۆ بێنه‌ له‌گەڵ تۆزێ خوی، ئەویش هێنای و، سەروەرمان له‌ته‌ نانه پەقه

ووشکه که ی خسته ناو ئاوه که وه، تۆزێ خویی به سهردا کرد و،
 ئەمجا نانه که خوسایه وه له م کاته دا (أُمُّ هَانِي) فهرمووی: ئە ی
 پیغه مبهری خوا ﷺ تۆزێ سرکه شمان ههیه ئە گهر دهیکه ی به
 پیخۆر و نانه که ی پیوه دهخۆی! پیغه مبهری خوا ﷺ زۆر به
 شادمانی و پووخواشی یه وه فهرمووی: (نِعْمَ الْأَدَامُ الْخَلُّ) به پاستی
 سرکه چاکترین پیخۆره.

به لێ به م قه ناعهت و پازی بوون به وه ی که ههیه و، له دهست
 نه دانی ئارامی و هیمنی، به و تۆزه نان و سرکه یه، خۆشترین ژهمی
 به پێ کردوه! چونکه به دلی خۆش و ئارامه وه خواردویهتی
 جهسته شی زۆر پێی ته ندروست بووه.

به لام به داخه وه ئە مپۆ که سانیك هه ن، که ئە گهر ته نها یه ك ژهم
 خواردنه که یان به دل نه بیت، دهیکه ن به شه ر و هه را و جار هه بوه
 گه شتۆته راده ی له یه ك جیابونه وه ی ژن و میرد و ته لاق دان!! که
 ئە مه ش جگه له شیوانی خیزان و په یوه ندی کۆمه لایه تی، چه ندین
 جۆری نه خۆشی و تیکچونی جهسته و دهرونی بۆ ئە و مرۆفه توپه و
 توندانه به دواوه یه!

له کۆتاییدا بزانه: ئە گهر ئە م سێ پزیشك و دکتۆره نه ناسی و
 لییان سودمه ند نه بی، ئە وا خۆشی ژیا نت لی تال ده بی و، که سانی
 ده ورو پشتیش ت له گه ل خۆت گرفتار ده که ی.

بشزانە: ئەم سەن دکتۆره هەرسێکیان بە پارە (هەستیاری -
 ھەساسیە)یان ھەیە، بە دەولەمەندی بە دەست نایەن، بە لکو تەنھا
 بە پازی بون بەو بەشە ی کە خودا پێی بە خشیوی دیتە دی، جا چ
 کەم بێ چ زۆر..

وہ نہ شلّی لاشہی خۆمہ، گوئی پی نادم، خۆم نازاری پی
 دەکیشم، پیغەمبەری خوا ﷺ دەفرموویت: (إِنَّ لِحَسَدِكَ عَلَيْكَ
 حَقًّا). بە پاستی لاشە ی خۆت مافی ھە یە بە سەرتەوہ. پێویستە
 مافی جەستە شت بەدی، کە گەورەترین خەلاتی خوا - لەدوای دین
 و ئیمان - جەستە و لاشە ی تەنژدروستە، ئاگاداری بکە ی و
 بیپاریزی.

سەردانی نەخۆش و کاریگەری لەسەر نەخۆش

زانایانی دەروونی و پزیشکی جەستەیی دەلّین: چەندە
 خێزانەکەت و ھاوپی و دۆستە خۆشەویستەکانت ببینی و
 سەردانیان بکەیت، ئەوا بە گوێرە ی ئەو سەردان و بینینە،
 کاریگەری زۆر گرنگ و پۆزەتێف لەسەر تەندروستیت دەبێت..
 پزیشکەکان ئاشکرایان کردوہ، ھەندێ کات تەنیا یی بۆ مێشک
 خراپە، سەر دەکیشیت بۆ کیشەکانی تەندروستی مێشک، وەک
 بیزاری، دروست بونی فشار، نیکەران بون و لەدەستدانی متمانە
 بەخۆبوون.. ھەروەھا بەتوێژینەوہ سەلمێنراوہ کە گۆشەگیری

ھۆكاريكە بۇ زىادىبۈنى مەترسى تەندروستى و نەخۇشى
جەستەيى. پزىشكەكان ئاشكرايان كىردۈ گۆشەگىرى دەكرى بىيىتە
ھۆكارى دروست بوۈنى ھەندى نەخۇشى و، كەسەكان زوتر توشى
نەخۇشى بىن بەھۆيەو. لەوانەشە بىيىتە ھۆى مردنيان!

تەنيای بەرمۈە مردنت دەبات!

سالى (۲۰۰۶) لە توپژىنەوہىەكدا كە لەسەر (۲۸۰۰) ژن ئەنجام
درا، ھەمويان شىرپەنجەى مەمكىان ھەبوو، ئەوہيان خستە پوو،
ئەوانەى زياتر سەردانى ھاوپى و خىزانەكانيان كىردۈ، ئەگەرى
ئەو ھەبوو نەخۇشەكانيان نەمىنىت و بىپەپىنن و كاريگەرى
لەسەر تەندروستيان ھەبوو.

توپژىنەوہكان باوہپيان وايە كە تەنيایى، جەستە بەرەو
نەخۇشى و مردن دەبات. دەرۈن ناسەكان لە زانكۆى شىكاگو و
ئۇيا، ئاشكرايان كىرد ئەو كەسانەى كە گۆشەگىرن لە كۆمەلگادا
گۆپانكاريان لە سىستەمى بەرگىرى لەشياندا گەشەدەكات. كە
ئەمەش سەر دەكىشى بۇ نەخۇشەك كە پىي دەوترى ھەوكردى
درىژخايەن.. ماوہىەكى كەمى ھەوكردى بۇ مروف پىويستە بۇ
چارەسەركردن، دواى برىنىك يان كوتانىك. بەلام ئەگەر
ھەوكردەكە ھەر بەردەوام بوو وە بۆماوہىەكى زۆرتىر درىژەى

كېشاش، ئەوا دەبىتتە رېڭا خۆشكەرلىك بۇ نەخۇشى دىل و پەيدا بونى
نەخۇشى شىرپەنجە.

لە زانكۆى شىكاگۆ، زانايان ئاشكرايان كردووه كە: كەسانى
تەنيا و گۆشەگىر، زياتر توشى فشار و ماندووبوون و بىزارى
دەبنەوہ لەكارى پۆژانەدا، بەبەرورد لەگەل ئەوانەى كە گۆشەگىر
نەين لە كۆمەلگادا.. ھۆپمۆنى كۆتەيسل، ھۆپمۆنىكە كاتىك مەوۇ
توشى فشار و پەستان دەبىتتەوہ، لە ناوچەيەكى فراوانى ناو لەشى
كەسانى تەندروستدا لە بەيانيان و لە ئىواراندا دروست دەبىت و،
دواتر پزگارىيان دەبىت لىي. بەلام لاى كەسانى گۆشەگىر بە
پىچەوانەوہيە، زاناكان پىيان وايە مانەوہى زياترى ھۆپمۆنى نۆر
دەبىتتە ھۆى ھەوكردن و نەخۇشى.

تازەترين توڤژىنەوہش لە زانكۆى: (ئۆھاڤۆ) تەماشاش
ئاستەكانى ھەوكرديان لە دەرەنجامى كاردانەوہى پەستان لە
كەسانى تەنيادا، ئەويش لەسەر دەستى (د.ليزا جاركىما) كە ئەو
ژنانەى كە توشى شىرپەنجەى مەمك بوبوون، لەگەل ژمارەيەك
كەسى خۆبەخش كە تەندروستيان باش بوو بەروردى كردن، ئەم
زانايە تاقىكردنەوہى فشارى نۆر بەناوبانگى بەبەشداربووان
ئەنجامدا، بەم تاقىكردنەوہيە دەوترى: (تاقىكردنەوہى فشارى
كۆمەلەيەتى)، تىيدا پىيوست بوو ئەوان قەسەيەكى بىي بىر لىكردنەوہ
بلىن و شى بکەنەوہ، كە ئايا بۆچى ئەوان باشتەين پالىئوردون بۆ

ئەزمۇنەكە؟ لەپیش كۆمەلێك خەلكى بى ھەست و پووگژدا؟! (د.لېزا) وتى: ئىمە پىويستمان بە دۆزىنەوہى رېگاكانە بۆ يارمەتيدانى كەسانى گۆشەگىر، بەداخوہ ناتوانىن بەھىچ كەسىك بلىن بۆ دەرەوہ و، كەسىك بدۆزەرەوہ توى خوشبویت و پزگارت بىت لەم گۆشەگىرە..

پاشان لە تاقىكردنەوہكەدا پىويست بوو ئەوان، كارىكى بىركارىانە و ژماريانە ئەنجام بدن لە پيش چاوى ھەمان گروپ، تاقىكردنەوہ تەنيايىھەكان و نمونەى خوینى كە بۆ ھەردوو گروپەكە كرابوو، ئاشكرای كرد كە: كەسانى تەنيا و گۆشەگىر، ئاستى ھەوكردنىان نۆربەرتر بوو لە كەسانى كۆمەلایەتى.

(د.جاركىما) وتى: ئەگەر تۆ تەنيايت، ئەوا ھەوكردنەكەت بى گۆيدانە ئەوہى نەخۆشى درىژخايەنت ھەبىت، بەرتر دەبىتەوہ، بۆيە پىويستە پزىشك گرنكى تەنيايى لە پووى پزىشكىوہ بزانىت، ئەو كات دەزانىت چەندىك گرنكە تىگەيشتن لە جىھانى كۆمەلایەتى نەخۆش.

لەمۆشدا بەرزبۆنەوہى ژمارەى كەسانى گۆشەگىر لە جىھاندا لە ئارادايە، نۆربەى ئەوانەش پىر و بەتەمەنەكانن، كە بەجى ھىلراون لەلایەنى ھاوسەرەكانيانەوہ كە مردوون، يان جىابونەتەوہ، يان پەنگە خىزانەكانيان نىشتەجى شوینى دىكە بن، دەست و دەمیان بەيەك ناگات. نىوہ بەرەوسەرەوہ لە كەسانى تەمەن (٧٥) سالى لە

بەریتانیایا بە تەنیا دەژین! یەك لەسەر دە ئازار دەچیژن بە دەست
تەنیا ییەکی زۆر بەتین و بەهێز و ئازارایەو، هەر ئەو پزیشکە
وتی: تەنیا یی مانای ئەو نی یە کە کەسیک هەستی پەیوەندی
نەبێت، یان حەزی لێی نی، تەنیا یی بە جەستە نی، بە لکو دەکری
دەورو بەری پەر لە خەلک بێت، بەلام ناخی تەنیا بێت.

ئێمە پێویستمان بە دۆزینەوێ پێگا کانه بۆ یارمەتیدانی
کەسانی تەنیا، بە داخووە ناتوانین بە هیچ کەسیک بلێین بپۆ بۆ
دەرەو و کەسیک بدۆزەرەو تۆی خوشبویت، ئێمە پێویستمان بە
بنیات نانی تۆپی پشتیوانی و پشتگیریە بۆ کەسانی تەنیا و
گۆشەگیر. {زانستی سەردەم، ژ: ۶۱ ل ۱۵۲}.

بە لێ ئایینی ئیسلام بۆ پزگارکردنی مەوفا لە تەنهای جەستەیی و
دەروونی، کردووەتی بە سوننەتیکی گەرە و، پێویستی ناو
موسلمانان کە لە کاتی نەخۆشی دا سەردانی یەکتەری بکەن و،
دوعای خێر و دلنەوایی بۆ یەکتەری بکەن.

نەریته شەریعیەکانی سەردانی نەخۆش:

(۱) پەچاو کردنی داب و نەریتی سەردان کردن، وەك لەسەرخۆ لەدەرگادان و ناوھێنانی خۆت بە ئاشکرا، پاراستنی چاو لە سەیر کردنی ئەملا و لا، ھەندێك جار نەخۆشەكە جەستەى بەدەر دەكەوێت، یاخود شتیكى نەخوازراو لە نەخۆشەكە پوودەدات. پێویست ناكات كە ئەو كەسەى سەردانی نەخۆشەكەى كردووە، ئاوپى بەلادا بداتەووە و تەماشای بكات.

(۲) سەردان کردنی نەخۆش لەكاتى گونجاودا، نەك لەكاتى بەیانى زوو، یان شەوی درەنگ و نێوھ پواندا.

(۳) بردنی دیاریەك لەگەڵ خۆت كە نەخۆشەكە خۆشحال بكات. خۆزگە دیاریەكە شتێك بێت كە نەخۆشەكە خۆشحال بكات و، پێویستىەكى پێ بکاتەووە و لێى سودمەندییەت. كە دەكرێ دیاریەكە كۆتیب یان گۆفاری بەسود بێت، یاخود شیرینی یان میوہ، یان خواردنیك كە نەخۆشەكە ھەزى لێ بكات. بەلام ھەندى جار دەبینن كە چەپكە گۆل بۆلای نەخۆش دەبرێت، كە زیادە پەویە و نەخۆش سودى لێ نابینێت. بەلكو ھەندى لە میژوو نوسان دەلێن: ئەمە نەریتی كۆنى یۆنانیەكان بوو، ھەتا ئیستاش مەسیحیەكان كاریگەرن بەو ھەلسوكەوتەو، ئایا نابینیت كە چەپكە گۆل لەسەر تابوت و گۆرەكانیان دادەنێن؟!

(٤) پرسیارکردن لەنەخۆش بە شیۆهیهکی نەرم و نیاو و زۆر نەچونە ناو و وردەکاری یهوه.

(٥) ئەوەندە دانەنیشیت کە نەخۆشەکە بێزار بکەیت، چونکە نەخۆش پێویستی بە سەرئاو دەبێت، هەروەها گۆڕینی جل و بەرگ، هەروەها پێویستی بە خواردن و خەوتن دەبێت. ئەم کارانەش لەبەرامبەر میوانەکاندا ناپەڕەتە، مەگەر میوانەکە کەسیکی خۆشەویست و نزیکی نەخۆشەکە بێت، نەخۆشەکەش حەزبکات ئەو کەسە زیاتر لە لای بێمێنێتەوه، لەم حالەتەدا مانەوهی لای نەخۆش قەیناکە.

(٦) هەولدان بۆ دڵخۆشکردنی نەخۆشەکە و بەبیرھێنانەوهی بەدەست هێنانی پاداشتی خوازی هەروەها دوعاکردن بۆ نەخۆشەکە، لەو دوایانەش خۆیئندنی حەوت جاری ئەم فەرموودەیە: (اسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ) هەروەها خۆیئندنی سوپەتی (الفاتحه) و (الإخلاص) و (النَّاس) بەسەر نەخۆشەکەدا.

بەسەرھاتىڭ دەربارەى سەردانى نەخۇش:

لەھەندىڭ كىتېب دا ھاتوۋە كە كەسىڭ دەچىت بۆلای نەخۇشىڭ
و، پېش ئەۋەى كە دابنىشىت بە نەخۇشەكە دەلىت: فلانە كەس
پەنگت زەردە.

نەخۇشەكە دەلىت: الحمد لله على كل حال.

كابرا دەلىت: زۆر ھىلاك و ماندوو دياريت.

نەخۇشەكە دەلىت: خودا گەرەيە.

كابرا دەلىت: نەخۇشەكەت زۆر پېۋە ديارە، كەى توش بويت؟

نەخۇشەكە دەلىت: چەند پۆژىكە.

كابرا دەلىت: ھاۋارى چى دەكەيت؟

نەخۇشەكە دەلىت: شتىكى ۋانى يە، داۋاى شىفا لە خوا دەكەم.

كابرا دەلىت: نەخۇشەكە چى يە؟!

نەخۇشەكە دەلىت: نەخۇشى يەكى ديارى كراۋە.

كابرا دەلىت: چيە؟ ناۋى نى يە!! باشە ئايا تۆ باشى؟

نەخۇشەكە دەلىت: پېش ئەۋەى كە بېيت بۆلام زۆر باش بووم.

كابرا دەلىت: باشە من دەپۆم، پېۋىستىەكت نى يە؟

نەخۇشەكە دەلىت: با، پېۋىستىەكەم ئەۋەيە كاتىڭ كە لەلای

من دەپۆيت ھەرگىز مەيەرەۋە بۆ لام، ئەگەر مردىشم گەردنت

ئازابىت نوۋىشەم لەسەر مەكە!!

بەلى، ئەمە زىمان ھال و سىكالانى ھەندىك لە نەخۇشەكانە، لەو
كەسانەى كە سەردانىان دەكەن، ھەندىك مىوان، كاتىك دادەنىشن
كۆمەلە پرسىيارىكى كۆتايى نەھاتوو لە نەخۇش دەكەن. پىشنىيارى
سەير دەردەبەن، خۇيان وەكو پزىشك پىشان دەدەن.

{شەيدا، د. محمد العريفى، و: ھىمەن محمد على ل ۶۳}.

وانه‌ی بیست و سیّهم:

ئاگاداری ته‌ندروستی

دهروون و لاشه‌ت به

وانه‌ی بیست و سییه‌م

بابه‌ت: ناگاداری ته‌ندروستی دهر وون و لاشه‌ت به

وانه‌ی

۲۲

ناگاداری ته‌ندروستی دهر وون و لاشه‌ت به

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿يَبْنِي ءَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾﴾
﴿الأعراف: ۳۱﴾

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : (نِعْمَتَانِ مَعْبُودٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۴۱۲.﴾

﴿ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنِ النَّفْخِ فِي الشَّرَابِ، فَقَالَ رَجُلٌ: الْقَذَاةُ أَرَاهَا فِي الْإِنَاءِ، فَقَالَ: أَهْرِقْهَا، قَالَ: إِنِّي لَا أَرَوِي مِنْ نَفْسٍ وَاحِدٍ؟ قَالَ: فَأَبِنِ الْقَدَحَ إِذَا عَنْ فَيْكَ). حَدِيثٌ حَسَنٌ، حَسَّنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي الصَّحِيحَةِ: (۳۸۵).﴾

﴿ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى أَنْ يُتَنَفَّسَ فِي الْإِنَاءِ، أَوْ يُنْفَخَ فِيهِ). حَدِيثٌ صَحِيحٌ، صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ: (۱۸۸۸) فِي سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ.﴾

سەرچاوه‌کان:

- (١) فتح الباری، شرح صحیح البخاری، ابن حجر العسقلانی، ج ١١ ص ٢٧٦.
- (٢) آیات الله في الإنسان، د. محمد راتب النابلسی، ص ٣٥٤، ص ٣٦٥، ص ٣٧٥، ص ٣٨٨.
- (٣) شهیدا، د. محمد عبدالرحمن العریفی، و: هیمن محمد علی، ل ١٣.
- (٤) گۆفاری: (ناینده سازی) ژ: ٣٢، ل ٢٧، ل ٣٢.
- (٥) پۆژنامه‌ی هه‌ولێر، ژ: ٢٠٢٤، ل ١٥.
- (٦) شرح ریاض الصالحین، ابن عثیمین، ج ٣، ص ٩٣.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

جهستهی ساغ و لاشه‌ی تهن‌دروست، به‌کټکه له خه‌لآته هه‌ره گه‌وره‌کانی خوای په‌روه‌ردگار بۆ به‌نده‌ی خو‌ی، مرو‌ف له‌دوای خه‌لآتی دین و ئیمان که سهر‌فرازی هه‌میشه‌یی پټوه‌یه، خه‌لآتی هاتنه‌ بونی و ژبانی خه‌لآتیکی گه‌وره‌یه، ژبانیش کاتی خو‌شه و له‌زه‌تی لی ده‌کری، که مرو‌ف جهسته‌ی ساغ بی‌ت.

به‌لام ئه‌م خه‌لآته گرانبه‌هایه، مرو‌ف زۆرجار هه‌ستی پی‌ ناکات، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که نه‌خو‌ش ده‌که‌و‌یت. بۆیه وتراوه: (له‌ش ساغی تاجی ئالتونه و له‌ سه‌ری هه‌موو که‌سیکدا، ته‌نها ئه‌وانه هه‌ستی پی‌ ده‌که‌ن که له‌شیان نه‌خو‌ش و به‌ ئازاره و، ئه‌وان ئه‌و تاجی زی‌پینه ده‌بینن!).

شیک‌ردنه‌وه‌ی فه‌رموده‌ی به‌خشی له‌ش‌ساغی:

له‌ وانه‌کانی پاب‌ردودا له‌ زنجیره‌ باسه‌که‌مان (له‌ خوا غافل مه‌به)، باسی نه‌خو‌شی و نه‌خو‌ش و چاره‌سه‌رمان کرد، به‌ ویست و پشتیوانی خوا (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) له‌م وانه‌یه‌شدا هه‌ندیکی تر له‌سه‌ر ئه‌و باب‌ته‌ گرنگه‌ قسه‌ ده‌که‌ین و، سه‌ره‌تای وانه‌که‌مان به‌ فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ست پی‌ده‌که‌ین که فه‌رموویه‌تی: (نِعْمَتَانِ

مَعْبُودٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ:
(٦٤١٢).

واته: دوو خه‌لاتی زۆر گه‌وره هه‌ن، که زۆربه‌ی خه‌لکی تێیدا
زه‌ره‌رمه‌ندن و نه‌یان‌توانیوه که‌لکی لێ‌وه‌ربگرن و قازانجی لێ‌ بکه‌ن،
ئه‌وانیش: له‌ش ساغی و ده‌ست به‌تالی یه‌.
زانایان له‌سه‌ر شه‌رحی ئه‌م فهرمووده به‌نرخه‌ گه‌لێک قسه‌ی
جوانیان کردوه:

زانای گه‌وره (ابن بَطَال) ده‌فه‌رمووی: مانای فهرمووده‌که
ئه‌وه‌یه که مرۆڤ ده‌ست به‌تال نابێ و ناتوانی بێ ئیش دابنیشی
هه‌تاوه‌کو دووشتی نه‌بێ، ئه‌وانیش: هه‌بونی و ده‌وله‌مه‌ندی و هاته‌نه
ده‌ستی پاره له‌ پێگه‌یه‌کی واوه که خۆی دانیشتوه و، مانگانه
کرێی دوکان و خانوو قازانجی بازرگانی که پاره‌که هه‌ی ئه‌مه،
ده‌که‌نه ده‌سته‌یه‌وه!

چونکه ئه‌گه‌ر وانه‌بێ ده‌بێ خۆی هه‌ولێدا کاروکاسپی و کرێکاری
بکات و، نان بۆخۆی و خێزان و منال و میوانی به‌ده‌ست به‌یێتی.
به‌لام له‌م کاته‌دا که ئه‌م ده‌رفه‌ته‌ی بۆ نه‌په‌خساوه، ژیا‌نی
مسۆگه‌ره و خۆی ده‌ست به‌تاله‌، هه‌روه‌ها مرۆڤ کاتی ده‌ست
به‌تالیه‌که‌ی به‌سود و به‌ ئیسراحه‌تیه‌تی که له‌شی ساغ بێ و
نه‌خۆش نه‌بێت. چونکه ئه‌گه‌ر مرۆڤ نه‌خۆش بوو، با هه‌موو سامان
و پاره‌ی دنیا هه‌ی ئه‌وبێت، چ نرخێکی هه‌یه؟! مرۆڤ که نه‌خۆش

بوو، ده‌ست به‌تالّ نی یه، به‌لکو له هه‌موو که‌س زیاتر مه‌شغوله
به‌خویه‌وه، به دکتور و دهرمان و چاره‌سه‌ر و نازار و ناله‌ی
لاشه‌یه‌وه!

جا هه‌ر که‌س ئەم دوانه‌ی هه‌بوو: هه‌بونی و له‌ش ساغی، ئەمجا
ده‌ست به‌تالّ بوو، ده‌بی به‌راستی ناگاداریی که ده‌ست به‌تالیه‌که‌ی
نه‌بیته زه‌ره‌ر و زیان بۆی، ئەویش به‌وه‌ی واز له شوکر و سوپاسی
خوا‌ی گه‌وره بی‌نی و هه‌میشه بلّی: خوا‌یه گیان هه‌زاران هه‌زار شوکر
و سوپاس، که منت به‌سه‌ر کردۆته‌وه به‌وه‌ی ژیان و گوزه‌رانت باش
کردوم و له‌شت ساغ کردوم...

ئەمجا ئەم شوکرانه بژێریه هه‌ر به قسه نه‌بی‌ت به‌لکو له‌بوا‌ری
کرداریشدا جیبه‌جی بکری‌ت ئەویش به‌وه‌ی که: ئەوه‌ی خوا‌ی گه‌وره
فه‌رمانی پی کردووه و به جه‌سته و به‌مال و سامان و دارایی
ده‌کری‌ت، دریغی لی نه‌کات و جیبه‌جیی بکات. ئەوه‌ش که خوا‌ی
گه‌وره نه‌هی لی کردووه و گونا‌ه و بی‌شه‌ری یه و به جه‌سته و به
مال و به پاره ده‌کری خۆی لی بپاری‌زی. جا هه‌ر که‌سی خوا‌ی
گه‌وره ده‌ست به‌تالّی گونجا‌وی بۆ په‌خساند و له‌شی ساغ کرد و له
چاکه‌دا به‌کاری نه‌هیتا و شوکری خوا‌ی له‌سه‌ر نه‌کرد، ئەوه
به‌راستی که‌سیکی خه‌ساره‌تمه‌نده!

زانای به‌ناوبانگ (ابن الجوزی) هه‌ر له‌سه‌ر ئەم فه‌رمووده‌یه‌ی
پیغه‌مبه‌ری پێشه‌ومان ﷺ، ده‌فه‌رمووی‌ت: جاری واه‌یه مروّف

جهستهی ساغه، به لام دهست به تال نی یه، به هوی سهرقال بونی
به به دهست هینانی گوزهران و ژیانی و که سابهت کردنی. جاری
واش هیه باری نابوری و دارایی زور باشه و دهست به تاله و کاتی
باشی هیه، به لام لهشی ساغ نی یه و هه میشه نه خوش و لهش به
نازاره! جا نه گهر هردوکیانی به یه که وه بۆ کۆبونه وه (دهست
به تالی و لهش ساغی) به لام له ئاستی خواپه رستی و چاکه کاریدا
تهمه ل و ته وه زهل بوو، نه وه به پاستی خه ساره تمه نده!

(الطیبي) زانایه کی تره، که یه له سهر نه م فرموده یه ده لی:
پیغه مبه ری خوا ﷺ له م فرموده گران قه درهیدا، نمونه ی مرؤفی
به که سیکی بازرگان چواندوه، که پاره و سامانیکی هیه وه کو
سهرمایه و دهست مایه، نه میش پاره که ی و سامانه که ی ده خاته
کاروکه سابه ته وه و چاوه پئی قازانجه، له گه ل نه وه شدا خه می
گه وره ی نه وه یه: سهرمایه که ی سه لامهت بی. جا بۆ نه وه ی هه م
قازانجی دهست بکه وی و هه م سهرمایه که شی سه لامهت بی له
تیاجون و فه وتان، پیویسته له سهری که به جوانی چاو ورد بکاته وه
و به به رچاو پونیه وه کاسپی بکا، بزانی له گه ل کی معامله و کپین و
فرۆشتن و ئال و ویر دهکات، وه پابه ند بیته به راستگویی و
وریاییه وه و فیلباز نه بی و نه هیلی فیلی لی بکری، بۆ نه وه ی
له زه ره مره ندبون پارێزراویته.

ده‌ی به‌ه‌مان شیوه‌ش له‌ش ساغی و ده‌ست به‌تالی، سه‌رمایه‌ی ده‌ستی مروئن، پی‌ویسته مروؤ له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاریدا به‌ ئیمان و خواناسی و تاعه‌ت و عیباده‌ت معامله‌ له‌ بکات، وه به‌ره‌نگاری نه‌فسی به‌دکرداری خو‌ی بکات، وه به‌ حکمه‌ت و داناییه‌وه به‌ره‌ره‌کانی دوژمنان و نه‌یارانی ئیسلام بکات و به‌ره‌رچیان بداته‌وه، بوئه‌وه‌ی قازانجی دنیا و قیامه‌ت به‌ده‌ست به‌ینی. وه بوئه‌وه‌ی سه‌رمایه‌که‌ی له‌ده‌ست نه‌چی و له‌ خه‌ساره‌تمه‌ندی به‌دوربیت، پی‌ویسته له‌ به‌گو‌یکردنی نه‌فسی به‌دکردار به‌دوربی و معامله‌ و ئالوگ‌ر له‌گه‌ل شه‌یتاندا نه‌کات. {فتح الباری، ج ۱۱، ص ۲۷۶}.

وته‌یه‌کی ئیمامی علی:

ئیمامی علی - رضی الله عنه - فهرموویه‌تی: (أَلَا وَإِنَّ مِنْ الْبَلَاءِ الْفَاقَةَ، وَأَشَدُّ مِنْ الْفَاقَةِ مَرَضُ الْبَدَنِ، وَأَشَدُّ مِنْ مَرَضِ الْبَدَنِ مَرَضُ الْقَلْبِ).

واته: به‌پاستی بزانه له‌ به‌لا و نا‌په‌حه‌تیه بو‌سه‌ر مروؤ، هه‌ژاری و نه‌داری و موحتاجی. ئال‌ترونا‌په‌حه‌ت‌تر و به‌لای گه‌وره‌تر له‌ هه‌ژاری و ده‌ست کورتی، بریتیه له‌نه‌خو‌شی جه‌سته‌یی. خراپ‌تر و سامناک‌تر له‌ نه‌خو‌شی جه‌سته‌یی، نه‌خو‌شی دل و ده‌رونی مروؤه...

ئه‌مجا ئیمامی عه‌لی ده‌فه‌رموی: (أَلَا وَ إِنَّ مِنْ النِّعَمِ سَعَةً
الْمَالِ، وَأَفْضَلُ مِنْ سَعَةِ الْمَالِ صِحَّةُ الْبَدَنِ، وَأَفْضَلُ مِنْ صِحَّةِ
الْبَدَنِ تَقْوَى الْقَلْبِ).

واته: ئاگاداری به و بزانه له خه‌لات و به‌خششه‌کانی خوای گه‌وره
بۆ سه‌ر مرو‌ف، بونی سه‌روه‌ت و سامانی هه‌لالی دونیا‌یه. وه چاکتر
و باشتر له ده‌وله‌مندی و پارهی زۆر، له‌ش ساغی و جه‌سته‌ی
ته‌ندروسته. گه‌وره‌تر و چاکتریش له له‌ش ساغی و جه‌سته‌ی
سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست، دلی خواپه‌رست و خواناس و له‌خواتر سه‌.
{آیاتُ الله في الإنسان، ص ۳۴۵}.

به‌شه‌کانی زانستی پزیشکی له‌ئیسلامدا:

له وانه‌ی رابردودا، باسی چه‌ند دکتۆریکی زۆر به‌ناویانگ و سود
به‌خشان کرد، به پشتیوانی خوا (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، له‌م وانه‌یه‌شدا
زیاتر تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌و چه‌ند پزیشکه به‌سود و کاریگه‌ره.
زاناکان ده‌لێن: (إِنَّ الطَّبَّ فِي الْإِسْلَامِ: طَبُّ طَبِيعِيٍّ، وَطَبُّ
نَفْسِيٍّ، وَطَبُّ وَقَائِيٍّ، وَطَبُّ عِلَاجِيٍّ).

واته: به‌پاستی زانستی پزیشکی له ئیسلامدا ئه‌م به‌شانه‌یه،
پزیشکی سروشتی مرو‌ف، پزیشکی بواری نه‌فسی و ده‌رونی،
پزیشکی خۆپاریزی، پزیشکی چاره‌سه‌ری..

۱. پزىشكى سروشتى مرؤف:

مرؤف بە گشتى و مرؤفى موسلمان بە تاييەتى، كۆمەللى شتى تاييەتى ھەيە، ئەگەر لەسەر ئەو سروشتىيەى خۆى پۆشت، ئەوا جەستەيەكى ساغ و دەرونىكى ئارامى دەبىت، ئەگەر لىشى لادا، ئەوا چونكە پىچەوانەى سروشتى خۆى بۆتەو توشى زۆر نەخۆشى سوك و قورس دەبىت، لەپرووى جەستەيى و دەرونيەو بەپىي ئەو لادانەى كە لايداو لە سروشتى خۆى، لەو فېطرەتەى كە خواى گەرە مرؤفى بەگشتى لەسەر دروستكراو، بە تاييەت مرؤفى موسلمان، كە خاوەنى كەسايەتى تاييەتى خۆيەتى.

بۆنمونه، مرؤفى موسلمان خاوەن كەسايەتەكە: ھەزى لە بەخشىنە نەك وەرگرتن. ھەر وەكو پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموويەتى: (الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى) دەستى بەرز و بالا و بەخشندە، چاكترە لە دەستى نزم و پان بۆو و وەرگر و چاو لە دەست.

جا ھەركات مرؤف بەخشندە بوو، دەرونىكى ئارامى ھەيە و جەستەش كە بەرھەمى دەروونە، تەندروست و ساغ دەبىت، بەلام بە پىچەوانەو ئەگەر لە سروشتى خۆى لايدا و، ھەر خەرىكى وەرگرتن و دەست پان كردنەو بوو - بەبى عوزرىكى تاييەت و بارودۆخىكى نەخوازداوى پىشھاتوو - ئەو بەپاستى دەرونى نا ئارام دەبى و، جەستەى نەخۆش و پەنگى زەرد و زەبون دەبىت! ..

ه‌روه‌ها س‌روش‌ت و که‌سایه‌تی م‌رؤفی م‌وس‌ل‌مان وایه، که
ه‌مه‌میشه له جم‌وجول و به‌ره‌م ه‌یتاندا بی‌ت، نه‌ک بخ‌وری به‌ره‌می
خه‌ل‌کی بی و خ‌وی ته‌وه‌زه‌لانه لی‌ی پال که‌وت‌بی، وه م‌رؤفی
م‌وس‌ل‌مان ب‌پ‌وای به کردار و کارکردنه، نه‌ک ته‌نها ه‌ر خ‌ورگه و
ئاوات خواستن به‌بی کارکردن!.

که‌سایه‌تی و س‌روش‌تی م‌رؤفی م‌وس‌ل‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که: خ‌وی
ب‌کات به ق‌وریانی له‌پ‌یناو خ‌وش‌به‌خت کردنی که‌سانی تردا، نه‌ک
ته‌ماع و چا‌و‌چ‌ن‌و‌کی وای لی‌یکات، خه‌ل‌کی ب‌کاته ق‌وریانی
به‌ر‌ژه‌وه‌ندیه‌کانی خ‌وی! وه س‌روش‌تی م‌رؤفی م‌وس‌ل‌مان وایه که:
خ‌وی به‌لاوه‌گه‌وره و گ‌رن‌گ نی یه تا ئه‌و پ‌اده‌یه‌ی که ب‌گاته ئاستی
کی‌بر و خ‌وبه‌زل زانین - که خ‌وی گه‌وره نیه، به‌لام خ‌وی به‌گه‌وره
ده‌زانی، نه‌ک خه‌ل‌کی به‌گه‌وره‌ی بزانی! - وه ئه‌وه‌نده‌ش خ‌وی لا
بی نرخ نی یه، که خ‌وی به‌هیچ بزانی و وه‌کو داشی دامه‌ خه‌ل‌کی
به ئاره‌زووی خ‌ویان بی‌ج‌ول‌ینن.

جا ه‌ر تی‌ک‌چ‌وون و له جی‌گه ترازانی‌ک بو ئه‌م چه‌م‌کانه‌ی
س‌روش‌تی م‌رؤف به‌گشتی و م‌رؤفی م‌وس‌ل‌مان به‌تاییه‌تی، وای
ل‌یده‌کات که له پ‌ووی ده‌رونیه‌وه ناساغ بی، ئه‌مه‌ش کارده‌کاته
سه‌ر ناته‌واوی بواری جه‌سته‌ی و نه‌خ‌وش که‌وتنی!.

زانایانی بواری پزیشکی دەلّین: (جولان و کارکردن که له سنوری توانای مرقّ نه چیتە دەرەو، مایە لەش ساغی و تەندروستی یە).

له هەندێ کۆنگرە پزیشکید، که له لایەن پزیشکانی پەسپۆری بواری (دل)ەو، گیرا، بۆ قسەکردن و توێژینهو، له سەر نه خۆشیهکانی دل و هۆکار و چاره سەرەکانی، هەموو ئاماده بوانی ئەو کۆنگرەیه سوربوون له سەر ئەوێ که: (تەندروستی و ساغی دل پەيوهسته به جموجۆل و کارکردن و جولان). وه زۆریه خۆشیهکانی دل له زۆریه ولاتانی پیشکەوتوی بواری ماددی و خۆشگوزەرانیادیه و، پەيوهسته به تەمەلی و نه جولان و خواردنی باش و چەور و یەکسەر خەوتن به سەریدا.. زۆریه کات دانیشتن و نه پۆیشتن به پێ و وەرزش نه کردن و، پاشان دلەپاوکی و خەفەت و قەلەقی یە.

جولە و تەندروستی:

فەرمودەیه ک: (پێغه مبه‌ری پیشه‌وامان ﷺ حەزی کردوه خۆی و هاوه‌لانی بجولّین).

له یه‌کی له غەزاکاندا، ژماره‌ی ولأخی سواری موسلمانەکان که‌متربوو له ژماره‌ی خۆیان، بۆیه له‌م کاته‌دا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمانی دا و پێنمایى هاوه‌لانی کرد: که هەرسێ کەس یه‌ک ولأخی

سواری وهریگرن و بهتوره سواربین و پوشوش بدن به ولاخه که!
 ئەمجا فەرمووی: (أَنَا وَعَلِيٌّ وَ أَبُو لُبَابَةَ عَلَى رَاحِلَةٍ)، من و علی
 و ئەبو لوبابه لەسەر پشتی یەک و لاخ سوار دەبین بە تۆره. خوشی
 خسته پیزی خەڵکە که وه که دەبی لەسی بەشی پێگا که دوو بەشی
 به پی ببریت! جاکاتی سهره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هات، که به‌پی
 بپوات و یه‌کی له دوو هاوه‌له‌که‌ی سواری پشتی و لاخه که بی،
 به‌لایانه‌وه زه‌حمه‌ت بوو که قبولی بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست
 و نوری چاویان به‌پی بپوات و ئەوان لەسەر پشتی و لاخه که
 سوارین.

بۆیه‌ عەرزیان کرد: (يَا رَسُولَ اللَّهِ، ابْقِ رَاكِباً)، ئەي پیغه‌مبه‌ری
 خوا ﷺ دامه‌به‌زه و هه‌ر به سواری له‌جیی خۆت بمینه‌وه و نیمه
 به‌پی ده‌پۆین. له‌م کاته‌دا پیغه‌مبه‌ری دلسۆز، و ته‌ به‌ناویانگه‌که‌ی
 فەرموو، له‌ وه‌لامیاندا فەرمووی: (مَا أَنْتُمْ بِأَقْوَى مِنِّي عَلَى
 السَّيْرِ، وَلَا أَنَا بِأَغْنِي مِنْكُمَا عَلَى الْأَجْرِ). نه‌ ئیوه به‌تواناتر و
 به‌گور و هیژدن بۆ پۆیشتن به‌ پی و، نه‌ منیش له‌ ئیوه بی ئاتاج تر
 و ده‌وله‌مه‌ندترم له‌سەر وهرگرتنی پاداشتی به‌پی پۆیشتن. {ئهم
 فەرمووده‌یه: رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْنَدِ: (۳۹۰۱). وَالنَّسَائِي فِي السُّنَنِ
 الْكُبْرَى: (۸۸۰۷).}

به‌لێ، جولان و کارکردن و به‌پی پۆیشتن، ته‌ندروستی دل و
 پرخۆله‌کان و ماسوله‌کان و هه‌موو کۆئه‌ندامی لاشه‌ی مروّفی

پیوه به. هه روه کو له خه لکانی زه مانى زوو بینیومانه و بیستومانه
که هه رچه نده خواردنى زوریان خواردبى، پۆنى خۆمالى و چه وریان
خواردبى، چونکه زۆربه ی کاره کانى ژيانیان به ده ستى خویان
ئه نجامداوه و، پۆشتنیا ن به پى بوه و هه موو جه سته یان له جوله دا
بوه، له گه ل ئه و هه موو ماندوبون و زه حمه ت کیشانه دا، که چى زۆر
له شیان ساغ بوه و به ده گمه ن بیستراوه که سى نه خو شى دل و
شه کره ی هه بى، یان چه وری خوین و فشارى به رزی خوینی له گه ل
بیّت!

چونکه هه موو ئه و خواردنى ده یخوارد به جولان و کارکردن
ده یستواند و به پۆژ زۆر ماندوو بوو، به شه ویش زوو خه وى لى
ده که وت و به یانى پۆژى دواى به جه سته یه کى خو ش و لاشه یه کى
ته ندروست و دلکى خو شه وه هه لده ستا بۆ نوێژى به یانى!
به لام ئه مپۆ مرۆڤ که له (پزیشکى سروشتى) خۆى لایداوه و،
زۆربه ی کاره کانى به ئامیر جیبه جى ده کات و هه ر ده خوات و
داده نیشى و ده خه ویت و، به ئوتومبیل بۆ نزیکترین شوین ده پوات
و به پى ناپوات و وه رزش ناکات.

ئیت هه موو ئه و خۆراك و ووزه ی وه ریگرتوه، ناسوتى و له
ناوشانه کانى لاشه ی و بۆریه کانى خوین و جگه ریدا، چه وری و
شیرینى که له که ده بى و سه ره نجام وه ختى کتوپر به لادا دى و
ده لاین نه خو شى دل و جگه ر و شه کره و گیرانى بۆرى خوینی ته!

۲. پزیشکی ئارامی دهر وونی:

زانایانی پزیشکی کۆکن له سهر ئه وهی که: هۆکاری سه ره کی بۆ توشبوون به نه خۆشی دل و گه ده و پێخۆله و گورچیه، ده گه پێته وه بۆ نا ئارامی دهر وونی مرۆڤ و خه م و خه فه ت خواردن.

وته یه کی جوان هه یه که ده لێ: (أَنَّ ضَغْطَ الدَّمِ هُوَ فِي حَقِيقَتِهِ ضَغْطُ الْهَمِّ). به رزی فشاری خوین، خۆی له پاستیدا بریتیه له به رزی فشاری خه م و خه فه ت! به لێ، چاوه پێ کردنی ناره حه تی و مو صیبه ت و به ترس و ده لاوکێ ژیا نه وه، له خودی ناره حه تی و مو صیبه ته که گه وره تره. مرۆڤ نه گه ر هه میشه له هه ژاری ترسا، هه ر ئیستا هه ژاره با پاره شی زۆر هه بی، وه مرۆڤ نه گه ر هه میشه له ترسی نه خۆش که وتندا ژیا، نه وا ئیستا نه خۆشه!.

خوای په ره ردگار له قورئاندا ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ

هَلُوعًا ۖ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝

إِلَّا الْمُصْلِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝﴾ المعارج.

واته: له پاستیدا ئاده میزاد به شیوازیك دروست کراوه، نه گه ر دوور له خوا بیئت، توشی هه ر نه خۆشی و ناخۆشی و ته نگانه یه ک بوو، زوو ته نگه تاو ده بیئت و سه ری دنیا ی لی دیته وه یه ک و شپه رزه ده بیئت. کاتیك توشی نه خۆشی و ناخۆشی و کی شه ده بیئت، زۆر

بیزار و ناسوپاس و دهم به‌هاواره. کاتیکیش خیر و به‌ره‌کەت و خوشی پووی تیدە‌کات، ئەو کاتەش ئە‌گەر دوور له خوابیت، دەست نوقاو و پەزێل دە‌بی‌ت و قە‌دە‌غە‌ی چاکە دە‌کات له خۆ‌ی و خە‌لکی. جگە له نوێژ خوینان که پە‌فتاریان به‌و جۆ‌ره نی یه، به‌و شی‌وازه نی یه، ئە‌وانه‌ی که له‌سه‌ر نوێژه‌کانیان به‌رده‌وامن، به‌جوانی و پێک و پێکی له کاتی خۆ‌یدا، تاب‌توانن به‌کۆمه‌ڵ ئە‌نجامی ده‌دن، هه‌ول ده‌دن بپروە‌وشیان له‌لای بی‌ت.

به‌لێ، نه‌فسی مرۆ‌ف ئاوا هه‌میشه له قه‌له‌قی و پارایی و نا‌ئارامیدایه. به‌لام به‌خواناسی و به‌ندایه‌تی راسته‌قینه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ بزگاری ده‌بی‌ت و ده‌رونیکی ئارامی ده‌بی‌ت.

فه‌رموده‌کانی پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ دهرباره‌ی ئارامی:
 پێ‌غه‌مبه‌ری پێ‌شه‌وامان ﷺ ده‌فه‌رمووی‌ت: (مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ، مُعَافًى فِي جَسَدِهِ، عِنْدَهُ قُوتُ يَوْمِهِ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا). رواه الترمذي: (۲۳۴۶).

واته: هه‌رکە‌سێ به‌یانی کرده‌وه و دوژمنایه‌تی له‌گه‌ڵ که‌سدا نه‌بوو، له‌مال و گه‌په‌ک و شوینی کار و شار و ولاته‌که‌یدا، جه‌نگ و شه‌پ و ترس و تۆ‌قاندن نه‌بوو، به‌دلنیا‌یی و ئە‌مینیه‌وه له‌خۆ‌ی و مال و سامانی ده‌هات و ده‌چوو، وه جه‌سته‌ی ته‌ندروست و ساغ بوو، له‌گه‌ڵ نان خ‌واردندا کۆمه‌لێ حه‌بی نه‌ده‌خوارد، وه نان و

بژیوی ژیا نی ئو پۆژه‌ی هه‌بوو، ئه‌وه بابزانی دونه‌ی هه‌مووی می
ئه‌وه) ..

به‌لێ مرۆف ئه‌گه‌ر به‌م دهر وونه ئارامه‌وه ژیا و قه‌ناعه‌تی به‌به‌شی
خۆی بوو، دهر وونی ئاسوده ده‌بی‌ت و دور ده‌بی‌ت له‌ بق و بوغز و
حه‌سودی و به‌خیلی، که مرۆف داده‌پزینن و له‌ناوی ده‌به‌ن.
زانایانی پزشکی ده‌لێن: (إِنَّ الرَّحْمَةَ النَّفْسِيَّةَ كَافِيَةٌ لِإِعَادَةِ
ضَرْبَاتِ الْقَلْبِ السَّرِيعَةِ إِلَى إِعْتِدَالِهَا، وَضَعَطِ الدَّمِ الْمُرْتَفِعِ إِلَى
مُسْتَوَاهِ الطَّبِيعِيِّ).

واته: ئارامی دهر وونی به‌سه‌ بۆگێرانه‌وه‌ی دل بۆ بارودۆخی
ئاسایی خۆی، له‌ دوا‌ی توشبوون به‌دله‌ کوتی و خیرا لێدانی دل،
هه‌روه‌ها ئارامی دهر وون و نه‌فس به‌سه‌ بۆ نزم کردنه‌وه‌ی فشاری
به‌رزی خوین بۆ ئاساتی ئاسایی خۆی.

به‌لێ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌میشه ئوممه‌ته‌که‌ی هان ده‌دات
له‌سه‌ر ئارامی دهر وونی و خۆپاراستن له‌ دله‌پاوکی و پارایی و
قه‌له‌قی، که زۆربه‌ی نه‌خۆشی یه‌ جه‌سته‌یه‌یه‌کان به‌دوا‌ی خۆیدا
دینیت، هه‌روه‌کو له‌ فه‌رموده‌یه‌که‌دا ده‌فه‌رموویت: (إِخْرَصْ عَلَى
مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجَرْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ:
لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ،
فَإِنْ لَوْ تَفْتَحْ عَمَلَ الشَّيْطَانِ). رواه مسلم: (۲۶۶۴).

واته: سوربه له‌سه‌رئه‌وه‌ی سودت پئی ده‌گه‌یه‌نی. له‌ئه‌نجامدانی کاری چاکدا راپاو دوودل مه‌به، پشتت به‌خوا به‌سته و دوش دامه‌مینه، ئه‌گه‌ر شتیکت تووش بوو مه‌لی: ئه‌گه‌ر من ئاوام بکردایه ئاو و ئاو ده‌بوو، به‌لکو بلّی: بپیری خویه و هه‌رچی خوی گه‌وره بیه‌وی هه‌ر ئه‌وه ده‌بیّت. چونکه ووشه‌ی (ئه‌گه‌ر) کرداری شه‌یتان ده‌کاته‌وه. {آیاتُ اللهِ فی الإنسان، ص ۳۴۵ - ۳۵۶}.

هه‌رکات و یژدانت ئارام و ئاسوده‌بوو، جه‌سته‌شت ئارام

ده‌بیّت:

به‌سه‌ره‌ات:

بانگ‌خوازی ناودار مام‌وستای زانکو (د. محمد عبدالرحمن العریفی) ده‌فه‌رموویّت: هاو‌پیه‌کم به‌ئاوبانگه له‌خویندنی دوعا و پارانه‌وه‌ی شه‌رعیدا، به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌دا که توشی نه‌خۆشی ده‌روونی بوون، هه‌ندیك جاریش دوعا به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌شدا ده‌خوینیّت که توشی چاو و جادوو بوون. ئه‌و هاو‌پیه‌م پئی وتم: پۆژیک یه‌کیک له‌گه‌وره بازرگانه‌کان هات بۆلام و سکالای ئازاریکی به‌هیزی ده‌کرد له‌ده‌ستی چه‌پیدا، شوینه‌واری ئه‌و ئازاره به‌هیزه‌ی به‌پوونی پیوه دیاربوو، پوخساری چرچ و لۆچ ببوو، چاوه‌کانی لار ببوون، له‌به‌ر ده‌ستما دانیش‌ت و پاشان وتی: یاشیخ دوعام به‌سه‌ردا بخوینه.

وتم: ھاوار و سكالای چى دەكەيت؟!.

وتى: ئازارىكى بەھىز، ھۆكارەكەشى نازانم.. سەردانى چەندان
پزىشكەم كىردوۋە و شىكارى زۆرىشم ئەنجامداۋە و ھەمويان پاك و
بى كەم و كوپىن.. نازانم توشى چى بووم؟! بەلكو چاوم لەسەر
بىت - بەچاۋەۋە بووم - . دوغام بەسەردا خويند و بۆى پارامەۋە .
پۆژى دوۋەمىش ھاتەۋە و دوغام بەسەردا خويند، بۆ پۆژى
سىھەم و چوارەمىش بەھەمان شىۋە درىژەى كىشا و ئازارەكەشى
ھەر زىيادى دەكرد!!

پۆژىك ھاوارم كىرد بەسەرىدا و وتم: ئەى فلانەكەس، لەوانەيە ئەو
ئازارەى توشىت بوۋە ھۆكارەكەى دوغاي ستەم لىكراۋىك بىت كە
ئازارت دابىت، ستەمىت لىكردبىت، لە مالىدا يان لە دەروونى دا يان
لە ھەر شتىكى تردا..

پەنگى گۆيا و ھاوارى كىرد: ستەم؟! بۆچى ستەم?! من
پىاۋىكى چاكم، من.. من.. لە تورپەيىيەكەى ئارامم كىردەۋە و دواى
لىبوردنم لىكرد و پاشان پۆيشىت!

لەدواى (دە) پۆژ ھاتەۋە بۆلام، لە تەندروستىيەكى زۆر باشدا
بوو، زۆر سوربوو لەسەر ئەۋەى كە سەرم ماچ بكات. دەيوست
دەستم ماچ بكات و پاشان وتى: سويند بە خوا لەدواى بەزەيى
خودا تۆ ھۆكارى شىفای من بوى، وتم: چۆن؟! خۆ دوغاكەم
ئازارەكانى كەم نەكردى!!.

وتی: له‌دوای ئه‌وه‌ی له‌لای تو پۆیشتم ئازاره‌که‌م زیادی کرد و
 وشه‌کانی تو له‌گویمدا ده‌زرنگایه‌وه... به‌ئێ له‌وانه‌یه‌ سته‌مم له
 که‌سێک کردبێت.. یان ئازاری که‌سێکم دابێت.. بیرم له‌و کاته
 کرده‌وه که‌ ویستم کۆشکه‌که‌م دروست بکه‌م. زه‌ویه‌ک به‌ته‌نیشته
 زه‌ویه‌که‌مه‌وه‌بوو، ویستم بیکرم بۆئه‌وه‌ی بیکه‌م به‌باخچه‌ بۆ
 کۆشکه‌که‌م، ئه‌و زه‌ویه‌ش ه‌ی چ‌ه‌ند بێ باوکێک و دایکیان بوو.
 داوام له‌ دایکی ئه‌و مناله‌ هه‌تیوانه‌ کرد که‌ پێم بفروشیته... به‌لام
 پازی نه‌بوو، وتی ئه‌گه‌ر بيفروشم پاره‌که‌ی چی لێبکه‌م؟!

واز له‌ زه‌ویه‌که‌ بێنه‌ باوه‌ک خۆی بێت، هه‌تا مناله‌کانم گه‌وره
 ده‌بن و خۆیان شتیکی لێ ده‌که‌ن. ویستم پازی بکه‌م، پاره‌ی نۆرم
 خسته‌ به‌رده‌ست.. پازی نه‌بوو.. به‌لام زه‌ویه‌که‌ بۆ من نۆر گ‌رن‌گ
 بوو، نۆر به‌بایه‌خ بوو.

وتم: ئه‌ی چیت کرد؟!

وتی: زه‌ویه‌که‌م لێسه‌ند به‌پێگه‌ی تایبه‌تی خۆم، مۆله‌تی دروست
 کردنی بیناشم بۆ ده‌ره‌ینا، ئه‌مه‌شیان هه‌ر به‌پێگه‌ی تایبه‌تی خۆم و
 بینام تێدا دروست کرد.

وتم: ئه‌ی مناله‌کان، ئه‌ی دایکیان؟!

وتی: هه‌واڵم پێگه‌یشت دایکیان ده‌هات و سه‌یری کرێکاره‌کانی
 ده‌کرد، که‌ کاریان ده‌کرد له‌ زه‌ویه‌که‌دا و قسه‌ی پێ ده‌وتن و
 ده‌گ‌ریا، کرێکاره‌کانیش وایان ده‌زانی شیته‌، له‌بیرمه‌ که‌ ده‌سته‌کانی

بەرزكردەوہ و دەپاراپیەوہ و دەگریا، ئالەو كاتەدا ئازارەكە لە دەستەدا دەستی پێكرد!! بەشەو خەوم لى نەدەكەوت، بەپۆژ ئاسودە نەدەبووم.

وتم: باشە چیت بۆ كرد؟!

وتى: چووم بۆلاى و داواى لىبوردنم لىكرد و گريام. لە شوينىكى تردا زەوہىكەى باشتەر لە زەوہىكەى خۆيم پيدا، ئەويش پازى بوو، دوعاى بۆ كردم و داواى لىخۆشبونى لەخودا بۆ كردم. لەلاى ئافرەتەكە هاتمە دەرەوہ و پەنام بۆ خودا برد و لىي پارامەوہ، ھەتا ئازارەكەم بەرە بەرە كەم دەبووہ و نەما، سوپاس بۆ خوا ئازارەكەم نەما!!.. {شەيدا، محمد العريفى، و: ھيمن محمد على ل ۱۳}.

بەلى لاىەنى دەروونى ئارام و ھيمن و دلى خۆش و زەردەخەنە و قسەى خۆش، كاريگەرى زۆر گەورەيان ھەيە لەسەر چاك بونەوہى مەوۆ لە نەخۆشى. وەھەرەوہا دروست بوونى بەرگەرى دژى نەخۆشى.

تويژينەوہەكان دەلین: كاتىك كەسىك گەشبىن و دلخۆشە (۱۵۰۰) يەكەى خەوۆكە سەپى يەكانى زياد دەكات و، پەشبىنى و پق و كىنەش (۱۵۰۰) يەكەى خەوۆكەى سەپى كەم دەكات!!

كەواتە: با ھەميشە گەفتمان شيرين و دلمان خۆش و پومان بەخەندە و گەشبىن و لىبوردەبين بۆئەوہى بەويستى خوا، لەش

ساغ و دهرن سهلامهت و دلخوشبين. } ئاينده سازى، ژ: ۳۲،
 ل{۲۷}.

۳. پزیشكى خۇپارىزى:

پزیشكى خۇپارىزى به براگه وده و پابهري هه موو پزیشكى مړوئى
 دپته ژماردن، چونكه هيزى نه ته وه و ئوممەتيك له هيز و تواناي
 تاكه كانيدا پهنگ ده داته وه، وه داهاتى گه ل و نه ته وه و ئوممەتيك
 به داهاتى تاكه كانى به راورد ده كړيت. هه ر گه ل و نه ته وه يه ك
 نه خوشى و ئازار و مهينه تى تيدا بلا بووه، به ره و له ناوچوون و
 دواكه وتن ده پوات.

له لايه كه وه به هوئى له كاركه وتنى هيزى بازوى ئه و هه موو كه سه
 نه خوشانه ي كه به هوئى نه خوشى و ئازاره وه له به ره هم هينه وه
 بونه به كاريه ر، كه نه گه ر ئه وانه نه خوش نه بونايه به شداريان له
 به ره هم هينان و ئاوه دان كرده وه و لاتدا ده بوو.. له لايه كى
 تريشه وه به هوئى نه خوشى يه وه ئه و هه موو پاره و سامانه ي گه ل و
 ميلله ت، له چاره سه رى ئه و نه خوشيانه دا خه رج ده كړئ و، پاره ي
 كاشى خومان ده خه ينه ده ستي ولاتانيك كه ئه و دهرمانانه مان بؤ
 دهنيرن، كه به بېرى ئه و پاره يه ولات ئاوه دان ده بووه و ده يان
 پرژده ي به ره مه ينان دروست ده كړا، كه سوده كى بؤ ها ولاتيان و
 ولاته كه مان ده گه رايه وه. ئه وه ي جيگه ي تيبينى و تيپرامانه ئه وه يه

که: زۆریه ی نه و نه خوشیا نه ی که جگه له وه ی مرۆفه نه خوشه که له ناوده بات، هه موو ژیا نی به ئیش و ئوف و ناله و هاوار، ژیا نی که سوکار و بنه ماله که شی له پوی ماددی و مه عنه وی و ده روونی وه له ناوده بات و، سه روه ت و سامانی و لاتمان به شی زۆری بۆنه وه ده پوات..

زۆریه ی به هوی که مه ترخه می مرۆف خۆیه وه یه تی. ئه ویش یان به: نه کوتانی منال له کاتی خۆیدا دژی نه خوشیه کان. یان پانه گرتنی پاک و خاوی نی جه سه ت و خوراک و ژینگه ی ده وری به رمان، یا خود به زۆرخۆری و زیاده پره وی له خواردندا. که مرۆف له زیاده پره وی کردن له خواردن و خواردنه وه دا له یه ک جاره وه توش ده بی ت و، دواتر زۆر به زه حمه ت وه کوخۆی لی دیته وه.

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿يٰۤاٰدَمُ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ﴾ الأعراف: ۳۱.

بخۆن و بخۆنه وه له هه لال و پاکو خاوی نی، به لام زیاده پره وی مه که ن، چونکه به پراستی خوای گه وره زیاده پره وانی خوش ناویت.

بۇ دورىبون لەنەخۇشى زىادەپەوى مەكەن..

بەراستى ئەمىرۇ كە خەلگى بەھوى خۇنەپاراستن و زىادەپەوى لەخواردن و خواردنەوۋەدا توشى دەيان نەخۇشى بوۋە. پزىشكىكى بەپىز و موسلمان بەناوى (د.ھەلگورد فتح الله) بابەتتىكى زۆر بەسودى نوسىبوو بە ناوئىشانى: (زىپى پەش بۇ شەكرەى سىپى) لەبەر گىرنگى بابەتەكە و پەيوەندى بەبابەتەكەى ئىمەو، وەكو خۇى دەينوسىنەو:

(كوردستانى خۇشەويستمان پراوپرپەتى لە زىپى پەش، ژىر خانمان دەيايەكى پەشە، سوپاسگوزارين، خۇشحالين، بەلام گىرنگ ئەوۋىيە ئەم خەلاتە نەكەينە بەلا و نىقەمەت. بەكارھىنان و دەستاوۋدەست كىردنى شتەكان لە دەستى مرۇف وايكردوۋە، ھەر ھۆكارىك لە پىچكەى سودبەخشى لادبا، ئەوۋە مرۇفەكانن چەكى ئەتۆمى و.. و.. بۇ تىكشكاندى مرۇف وولات بەكاردەھىنن، ھۆكار خۇى لەخۇيدا شتتىكى دوو سەرەيە: بەباشە بەكاربىت خۇشگوزەرانىيە بەسودە، بەلاپىدا بېرىت دەرەنجامى كارەساتە.

دوونمۇنەى پەند ئامىز بۇ كوردستانيان:

(۱) دورگەرى ئاوپۇ: دورگەيەكى بالايە. چونكە لەناو زەريايى ھىمن نزيك ئوستوراليا، ژمارەى دانىشتوانەكەى (۹۰۰۰) كەسە، پەنجا سال بەر لە ئەمىرۇ خەلگەكەى زۆر ناشارستانى بوون. ژيانىكى پراوشكارى و شوانكارىيان دەبردە سەر، پىژھى نەخۇشى

شەكرە تىياندە (۰.۰۰۸٪) بوو. لەم دورگەيە زىڤ دۆزرايەو، خەلكەكەى چوئە زىيانكى خۆش گوزەران، خواردنى ئامادەكراوى تام خۆش، زۆر خواردن بى ماندووبوون، كارنەكردن، دانىشتن، نەجولانەو. . . وازيان لە زەوى كىلان و پارو و ئازەلدارى هيتا، ھەر دانىشە و بخۆ، ئىستا لە ھەموو جىھان دوورگەى (ئاوپۆ) پلەى يەكەمە لە زۆرى پىژەى نەخۆشى شەكرە (۰.۳۳٪)، لە ھەرسى كەس كەسك شەكرەى ھەيە!! ئەى ئافەرىن مۆڤ بەپاستى زىڤيان ھەيە!.

(۲) مېرنشىنى ئىماراتى ەرەبى: ئەم وولاتە لە سالى (۱۹۶۳) عىراق ھاوكارى دارايى پىشكەش كردووە زۆر ھەزار و دواكەوتووبووە، زىڤى پەش (نەوت)ى تىدا دۆزرايەو، ئىستا دەولەمەندن، زۆر خۆرن، قەلەون، خزمەتكار و كارگوزاريان ھەيە. لەسەر ئاستى جىھان بە پلەى دووھم دىن لە زۆرى پىژەى نەخۆشى شەكرە، (۰.۱۸.۹٪)ى خەلكەكەى بەدەردى شەكرەو دەتلىنەو.

كە ديارە ئە كەسانە ناتوانن خواردنى چەور و شىرىنى و خۆش بخۆن، دەبى وەكو ھەزار بژين!! سەربارى ئەمەش بەركەوتەن كە توشى مامەكانى شەكرە بىن لە (چاوكۆيروبون، قاچ بېپنەو، تۆرەى دل و مېشك، وەستانى گورچيلە).

ولاتى سەعوديەش پلەى سىنھەمى بۆ خۆى داگىركدووە، لە زۆرى پىژەى شەكرە لە جىھان (۰.۱۸.۳٪)، ئەوانىش زىڤى پەشيان ھەيە و

بە شەكرەى سېى دەيخۇن. دەرەنجامەكەى ئەو كارەساتەيە:
(تەنھا لە سالى (۲۰۱۳) بەھۆى نەخۆشى شەكرە (۵.۱) مليون
كەس مردوون!! ئايا تيرۆر ئەوئەندەى كوشتوہ؟! شەكرە لە ھەر
شەش چركەيەك كەسك دەكوژيئت!.

لايەنى پارە بە ھەدەردان: ئەمړۆ گشت جىھان شەپى ئابورىانە،
دەيان ولات كيشەى بودجە و داراييان ھەيە، تەنھا لە ئەمريكا بۆ
سالى (۲۰۱۳) (۵۹۶) مليون دۆلار، قوپگە زەبەلاحەكەى شەكرە
حەپەلوشى كرد و قوتيدا.

كوردستانى خۆشەويستمان خواى گەورە زېپى پەشى بە
شاينى ئيمە زانيوہ، ئيستا خەلك گوزەرانى باش بووہ،
خۆشحالين، خۆزگە ھەر كوردك، ھەر ھاوئيشتيمايەكى ئەم
كوردستانە لە خۆشگوزەرانيدا دەبوو. بەلام دەبى ئاگادارى
تەندروستيمان بين، ئيمەش ھەمان ھەلەى (ئاوپۆ) و (ئيمارپات) و
(سعوديە) دوبارە نەكەينەوہ، زۆر خواردن، خواردنى ناتەندروست،
دانىشتن، پالدانەوہ، باپيرانمان ھەژاربوون، لە گوند كاريان دەكرد،
بەرى پەنجيان لە قوپكى كىلگە دەرەدەيئا، سەوزە و ميوہى
سروشتيان دەخوارد، ئيمە ئەمړۆ بە گوند و شارەوہ ھەر ليى
دانىشتوين، بەپى ناپۆين، بۆ كړينى پيداويستى پۆژانەمان لە نزيك

خۆمان به ئوتومبیل ده پۆین، خواردنی خیرا و فره وزه و پر له
مادده پاریز (الحافظه) ده خۆین، کارگوزاری بیانی له مال، شه قام و
ئۆفیس له بهرده ستمان کارمان بۆ ده کهن، ئاخۆ دهره نجامی چی
بیته؟!!

به داخه وه شه کهه دوزمنیکی کوشندهیه، بکوژیکی دپندهیه،
سه رکپی بنبره، ئاگری بن کایه، به لام چاره سه ری به (خۆپاریزی)
زۆر ئاسانه، پیکه ستنی خواردنیکى تهنردوست، وه رزش کردن،
ژیانیکى سروشتی گوند نشینی جارن بژین، بگه پینه وه باوه شی
سروشته، جوانی ئەم کوردستانه دلگیره نه گۆرینه وه به دزیوی
قه له وی دوزمنکاری شه کهه و چه وری و فشاری خۆین و
مامه کانیا.. به راستی پیروترین سامانی کوردستان دهستی کاری
هاونیشتمانیا نیه تی.. {پۆژنامه ی هه ولیر، ژ: ۲۰۲۴، ل ۱۵}.

زانستی پزیشکی ده لێ؛ زۆر نه خووشی هه یه له پێگه ی فایرۆس و
میکروب وه ده گوازیته وه و بلاوده بیته وه، له به ره وه پتویسته
له سه رمان خۆمان به پاریزین و پشت به خوا ببه ستین.

خوپاراستن سوننه تيکي گه ورهيه!

- پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي: (إِذَا سَمِعْتُمْ بِالطَّاعُونَ بِأَرْضٍ فَلَا تَدْخُلُوهَا، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهَا). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (۵۳۹۶) وَمُسْلِمٌ: (۲۲۱۸).

واته: نه گهر بيستان نه خوڅشي تاعون - کوليرا - له شوينيك هيه، مه چنه ناوي و سه فهری بؤ مه کهن. وه نه گهر له شاريکدا بون و نه خوڅشي تاعون بلا بووه، تييدا بميننه وه ولي دهرمه چن - چونکه پهنه به رگري پهيدا بکن و توش نه بن. وه نه گهر توش بون با به هوي ئيوه وه نه چيته شار و ئاوه دانيه کي تره وه که پيشتر نه و نه خوڅشي به ي تييدا نه بووه.

- له فرموده يه کي تر دا پيغه مبهري خوا ﷺ له باره ي خوپاريږي له نه خوڅشيه وه فرمويه تي: (فَرَّ مِنَ الْمَجْدُومِ فِرَارَكَ مِنَ الْأَسَدِ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (۵۳۸۰) وَأَحْمَدُ فِي مُسْنَدِهِ: (۹۷۲۰).
واته له بهر گول (نه خوڅشي گولي) پا که و خوتي لي دور بخه ره وه، هه روه کو له بهر شير راده که ي..

پرسپار کرا له زاناياني ميکروې ناسي (جراثيم) ثايا چ شوينيك له جهسته ي مړوؤ زور ترين فايروس و ميکروې پيوه ي دهنوسي و نه خوڅشي ليوه ده گوازيته وه؟! وتيان: چوار په لي مړوؤ و دهم و چاوي، ياني هه ردو دهم و هه ردو قاچ و دهم و چاو.. ده ي

ئەو تا ئاینی پاکى ئىسلام دەست نوێژى داناوە بۆئەوەى مەروە
پۆژى پىنج جار ئەم شوینانەى خاویڤ بکاتەو!

- وە پىڤەمبەرى خوا ﷺ لەفەرمودەى موبارەکید، فەرمانى
پیکردووين کە ئەگەر ویستمان خۆمان بە ئاویک بشوین، یان دەست
نوێژى پىبگرین کە لە تەشتیکدايە، یەكەمجار دەبى دەستمان پاک
بشوین ئەمجا دەست بخەینە ئاوەکەو، بۆئەوەى ئەگەر میکروبیك
بە دەستمانەو بى لى ببیتەو و بە پاکى دەست بخەینە ئاوەکەو و
میکروبیكە لە دەستمانەو نەچیتە ئاوەکەو.

و هەر وەها زانایان دەلێن: ئەو کونانەى کە لە جەستەدان
و هکۆ: لوت و دەم و گوێ، میکروپ و فایرۆس تیاياندا کۆدەبیتەو،
لە دەست نوێژەکەماندا بە سوننەت دانراو کە ئا و لە دەم و لوت
پا بدەین - بەلام زیاده‌پره‌وى نەکەین - وە بە پەنجەمان گویچکەمان
پاک بکەینەو - نەك ئا و لە گویمان بکەین!! - .

- وە پىڤەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى پیکردووين بە بەکارهێنانى
سیواک کە زانایان دەلێن: لەناو سیواکدا ماددەيەك هەيە کە
میکروبیك دەکوژى. وە زۆریك لە مەعجونى ددان شتى ئەمپۆ سوود
لە سیواک وەر دەگرن و وەکو پیکهاتەى ناو دەرمانەکە بەکارى
دەهێنن. بۆ کوشتنى بەکترىای زیان بەخشى ناو دەم و ددان.

- هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌رمان ﷺ فه‌رمانى پێكردووين كه له‌كاتى خواردنه‌وه‌ى ئاودا، هه‌ناسه له ناو ئاوه‌كه‌دا نه‌ده‌ين و له ده‌مى بكه‌ينه‌وه و به‌سى جار بيخۆينه‌وه، بۆئه‌وه‌ى ئه‌و جه‌راثيم و ميكروبە‌ى كه له‌گه‌ڵ هه‌ناسه‌دانە‌وه‌دا دێته ده‌ره‌وه، تێكه‌ڵ به خواردنه‌وه‌كه نه‌بێ! هه‌روه‌كو نه‌ه‌ى لێكردووين كه فوو له خواردنى گه‌رم بكه‌ين. به‌لكو لێى گه‌پيێن تاخۆى سارد ده‌بێته‌وه.

- پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمويه‌تى: (لَا يُورَدُ مُفْرَضٌ عَلَى مُصَحِّحٍ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ: (۲۲۲۱) وَ أَحْمَدُ: (۹۲۵۲).

واته: نه‌خۆش و ساغ بابە‌يه‌كه‌وه نه‌بن و له‌يه‌كه‌ريان جيا بكه‌نه‌وه. جائه‌م فه‌رمووده‌يه مرۆڤ و ئازە‌ڵ و په‌له‌وه‌ر و بالنده ده‌گرێته‌وه، كه نابێ نه‌خۆش و ساغ به‌يه‌كه‌وه له‌يه‌ك شوێندا بن، بۆئه‌وه‌ى ساغه‌كه له نه‌خۆشه‌كه‌وه توشى نه‌خۆشى نه‌بێت.

به‌لام: له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ى كه خۆپاريژى له نه‌خۆشى شتيكى پيويست و فه‌رمان پێكراوه، به‌لام نابێ له سنور ده‌ربچێ و مرۆڤ به‌ناوى خۆپاراستن له نه‌خۆشى، هه‌موو ژيانى به ترس به‌سه‌ر ببات و قيز و بيژ له هه‌موو شتێ بكاته‌وه، وه هه‌موو مال و كه‌سيكى جگه له خۆى پێ پيس بێ، وه له‌كاتى ده‌ست نوێژ شۆردن و كه‌لوپه‌ل شۆريندا دلى پاك نه‌بێته‌وه و سه‌ره‌نجام خۆى توشى

به لای گهره‌ی وه‌سوه‌سه بکات. که نه‌خوشیه‌کی دهر وونی و نه‌فسی گهره‌یه !.

به‌لای ههرکه‌سی خۆپاریزی له نه‌خۆشی له سنوری شهر و زانست چوه دهره‌وه، ئه‌وه هه‌میشه که‌سیکی نه‌خۆش و لاشه ناتهنردوست ده‌بیّت. وه به‌بینین و مهرحه‌بایی و ته‌وقه له‌گه‌ل کردنی نه‌خۆشیکی نه‌خۆش ده‌که‌وێت. ته‌نانه‌ت که‌سی واهه‌بووه، ههر که‌باسی نه‌خۆشیکی و خرابی نه‌خۆشیه‌که‌ی کراوه، به‌بی ئه‌وه‌ی ئه‌م بیبینی، یان له‌لای بی، یه‌کسه‌ر نه‌خۆش که‌وتوه !.

له‌به‌رئه‌وه ده‌بی ئاگاداریین، پا‌کو‌خا‌وین بین، خۆپاریز بین له نه‌خۆشی، به‌لام دانیابین به‌وه‌ی که هه‌موو نه‌خۆشی و شیفایه‌ک ههر به‌ده‌ست خواجه و نه‌خۆشی گرتنه‌وه‌ش به‌بی ویستی خوا نابێ. هه‌روه‌کو پی‌غه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان ﷺ، ئه‌مه‌شی بۆ پوونکردینه‌ته‌وه و فه‌رموویه‌تی:

(لَا عَدْوَى، وَلَا صَغَرٌ، وَلَا هَامَةٌ، فَقَالَ: أَعْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: فَمَا بَالُ إِبْلِي تَكُونُ فِي الرَّمْلِ كَأَنَّهَا الظُّبَاءُ، فَيَأْتِي الْبَعِيرُ الْأَجْرَبُ فَيَدْخُلُ بَيْنَهَا فَيُجْرِبُهَا؟ فَقَالَ: فَمَنْ أَعْدَى الْأَوَّلُ؟) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

واته: نه‌خۆشی و ته‌نینه‌وه و له‌یه‌ک گرتنه‌وه راسته‌وخۆ به‌بی ویستی خودا پوندات، وه شومی مانگی - سه‌فه‌ر، که عه‌ره‌ب وایان

ده‌زانی یه‌که‌م چوارشه‌ممه‌ی مانگی صه‌فه‌ر شومه و نابیی هیچ کاریک بکه‌ی - فه‌رمووی: ئه‌وه بناغه‌ی نی یه و خورافیاته و پاست نی یه.. لی‌ره‌دا کابرایه‌کی ده‌شته‌کی هه‌لی دایه و پرسپاری له پی‌غه‌مبه‌ری خودا کرد و، داوای پوونکردنه‌وه‌ی کرد..

(ئه‌مه‌ش کرانه‌وه‌ی ئیسلاممان نیشان ده‌دات، که ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک تی‌بینی هه‌بوو له‌سه‌ر قسه و بی‌روپایه‌ک - په‌یوه‌ندیدار به ژیا‌نی دونیا‌وه، نه‌ک مه‌سه‌له‌ی عه‌قیده و بی‌روپا‌وه‌پی غه‌یبی - بۆی هه‌یه قسه و پرسپاری هه‌بی، با قسه‌که‌ریش پی‌غه‌مبه‌ری خوا بی (ﷺ)).

کابرا وتی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، جه‌نابت فه‌رموت نه‌خۆشی ته‌نینه‌وه نی یه، ئه‌ی چی ده‌فه‌رمووی ده‌ریاره‌ی حوشره‌ ساغه جوانه‌کانی من، که ده‌تگوت ئاسکه کی‌وین له گورج و گۆلی و ساغی و سه‌لامه‌تیدا، که‌چی پۆژیکیان حوشریکی گه‌پ له‌ولاوه‌ هات و تی‌که‌ل به حوشره‌که‌م بوو، ئه‌ویش نه‌خۆشی یه‌که‌ی گرت و گه‌پ بوو؟! پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ده‌ی باشه ئه‌ی کۆ حوشری یه‌که‌می توشی گه‌پی کرد؟!

واته: حوشری یه‌که‌م که گه‌پ بوو، له کی‌وه‌ گرتیه‌وه؟ ئه‌گه‌ر بلی‌ی له حوشریکی تره‌وه ئه‌ی نه‌و له‌کۆ یه‌وه. بی‌گومان ده‌بی بگاته سه‌ره‌تایه‌ک که نه‌خۆشی یه‌که‌ نه‌بوو و ساغ بووه.

{زانستی زینده‌وه‌ر و فایرۆس ناسی (عِلْمُ الْجَرَّاثِمِ) .
پشتگیری له فه‌رموده‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌کات}.

زانستی تازه ده‌لئ: به‌لئ پاسته نه‌خۆشی گرتنه‌وه مهرج نی
یه پاسته‌وخۆ له نه‌خۆشه‌وه بۆ ساغ ب‌پوات و، ساغه‌که له
نه‌خۆشه‌که‌ی ب‌گرتنه‌وه. چونکه فایرۆس و میکروب‌ی زیان به‌خشی
نه‌خۆشی، جاری واهیه له نه‌خۆش‌یکه‌وه ده‌گوازیتنه‌وه بۆ ساغ‌یک،
به‌لام ساغه‌که نه‌خۆش ناکه‌وئ به‌لکو ئەم به‌رگری په‌یدا ده‌کات
دژی ئەو فایرۆس و میکروب‌ه و، ئەمجاره له‌م ساغه‌وه ده‌گوازیتنه‌وه
بۆ ساغ‌یک‌ی تر و ئەم ساغه‌یان نه‌خۆش ده‌که‌وئیت!

جاری واش هه‌یه فایرۆسی نه‌خۆش‌یه‌که له نه‌خۆش‌یکه‌وه
ده‌گوازیتنه‌وه بۆ لاشه‌ی ساغ‌یک. به‌لام ئەم ساغه به‌رگری جه‌سته‌ی
به‌هیزه و، هه‌ر زوو به‌رگری به‌رامبه‌ر ئەم فایرۆسه په‌یدا ده‌کات و
نه‌خۆش ناکه‌وئ و، له‌م ساغه‌وه ده‌گوازیتنه‌وه بۆ ساغ‌ی دووه‌م..
ئ‌ویش به‌هه‌مان ش‌یوه به‌رگری په‌یدا ده‌کات دژی و، ده‌گوازیتنه‌وه
بۆ ساغ‌ی س‌یه‌م و، به‌م ش‌یوه‌یه تاوه‌کو ساغ‌ی ن‌یه‌م.. هه‌موویان
فایرۆسه‌که چۆته لاشه‌یان‌ه‌وه. به‌لام به‌رگریان دژی په‌یدا کردووه و
نه‌خۆش نه‌که‌وتون تاوه‌کو ده‌گوازیتنه‌وه بۆ ساغ‌ی ده‌یه‌م، ئەم
به‌رگری جه‌سته‌ی لاوازه و نه‌خۆش‌یه‌که له جه‌سته‌یدا ده‌م‌ین‌یتنه‌وه و
نه‌خۆش ده‌که‌وئیت!!

که‌واته: ئەمه پ‌یک ف‌ه‌رمووده‌که‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ که
ف‌ه‌رمووی: نه‌خۆشی گرتنه‌وه و گواستنه‌وه له نه‌خۆشه‌وه بۆ ساغ
پاسته‌وخۆ نییه. به‌لکو گواستنه‌وه‌ی نه‌خۆشی و ته‌نینه‌وه‌ی

هۆکاره‌که ئاماده ده‌کات. هه‌روه‌کو ساغی ده‌یه‌م له نه‌خۆشیکه‌وه نه‌یگرته‌وه. به‌لکو دوا‌ی گواسته‌نه‌وه‌ی بۆ (تۆ) ساغ، ئه‌مجا له‌مدا ده‌رکه‌وت!! {آیاتُ الله في الإنسان، ص ۳۴۷}.

که‌واته: خۆپاریز به له نه‌خۆشی، پا‌کو خا‌وین به، به‌لام له سنور مه‌یه ده‌ره‌وه، وات لێ بی‌ت هه‌موو شت و هه‌موو که‌ست پێ پیس بی‌ت. به‌چا‌وپیکه‌وتنیکی دهرزی و دهرمانی نه‌خۆشیک نه‌خۆش بکه‌ویت. به‌لکو که خۆت پاراست پشت به‌خوا ببه‌سته و، دل‌نیا به به‌بی ویستی خوا نه‌خۆشی له‌خۆیه‌وه نا‌گوازی‌ته‌وه.

۴. پزیشکی چاره‌سه‌ری (طَبَّ عِلَاجِي):

له‌وانه‌ی پێش‌ودا با‌سی ئه‌وه‌مان کرد، که خوا‌ی گه‌وره بۆه‌موو نه‌خۆشی یه‌ک دهرمانیکی دروست کردوه و، زانا‌یانی دهرمان‌سازی ده‌بی به‌دوا‌یدا بگه‌رین و، به‌ویستی خوا چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌کان بکه‌ن.

به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش بلێین: ئه‌مه مانای ئه‌وه نی یه که له‌گه‌ڵ بچو‌کت‌ترین ئازار و نه‌خۆشی دا، خیرا پا‌که‌ینه عه‌یاده لا‌کۆلانیه‌که‌ی ما‌لمان و، دا‌وا‌ی حه‌ب و دهرزی و دهرمان بکه‌ین.

بەلكو: پىئويستە ھۇشيارى تەندروستىمان زىاد بگەين و، بزائين:
مەرج نى يە ھەموو سوکە ئازار و تالى ھاتنىك، چ ھى جەستەى
خۇمان بىت، يان ھى منالەكانمان بى پىئويستى بەخواردنى دەرمان
ھەبىت، بەلكو زۆر جار جەستە خۇى ئەم ئازارە ھەل دەكات.
ئەگەر زۆر گوئى پى نەدەى لەبىرت دەچىتەو، بەراستى پىئويستە
لەسەر وەزارەتى تەندروستى كە گرنگى بەبوارى پۇشنىبرى
تەندروستى ھاۋلاتيان بدات.

ئەمەش پىئويستى بە ھەلمەتتىكى بەرفراوان ھەيە، وە پىئويستى
بەوہ ھەيە كە كاتىك كوپ و كچىك بىپارى ھاوسەرگىرى دەدەن،
سەنتەرىكى تايەت بە ھۇشيارى ھەبىت و، تىيان بگەيەنى كە چۆن
پووبەپووى نەخۇشەكان دەبنەوہ؟ ئەو نەخۇشيانە چىن كە
سەرەتا پوولە ئافرەتان دەكات؟

پاشان كاتى سىكپرى پىئويستە چى بكات؟

چۆن سەردانى پزىشكى پسپۆر بكات؟

نەك پىرەژن و عبادەى لاڭزۇلان!! ئەمجا دواى ھاتنە دىناى
كۆرپەكەشى پىئويستە زانىارى لە پزىشكىك وەربىگىت، نەوہك ھەر
كەسەى خىزانەكەى بۇخۇى بىيىتە پزىشكىك و، لەگەل ھەر
گرىاننىكى منالەكە بىپارى پىدانى دەرمان بە كۆرپەكە بدەن! دواتر
ئەو پىچكە و پلانە پىئويستە بۇ ھەموو قۇناغەكانى ژيان بچىتە
بوارى جىبەجى كردن، تابىينە خاوەنى كۆمەلگايەكى لەش ساغى..

روونکردنه وهیه کی زۆر پیویست و گرنگ:

خوای ههکیم و کاربهجی که خۆراکی بۆ دروست کردوین و، سه رچاوهی ژیان و زیندوبونمانه و گه شهی پی ده کهین و، ووزهی جهسته مان بۆ جولانی پۆژانه مان له و خۆراکانه وه وهرده گرین که دهیخۆین. خوای گه وره و میهره بان، له و خۆراکانه دا هیچ شتیکی زیاد و بی که لکی دانه ناوه که ئیمه فرپی بدهین. به لکو هه مووی بۆ جهسته ی ئیمه پیویسته و به لابردهن و به کارنه هیئانی خۆمان توشی نه خۆشی ده کهین. له کاتی کدا ئه گه به کارمان بهیئایه وه کو ئه وهی خوای گه وره دروستی کردوه، خۆمان له زۆر نه خۆشی ده پاراست و توش نه ده بووین.. بۆپوون کردنه وهی زیاتری ئه و قسانه ی کردمان با نمونه بێنینه وه:

خوای گه وره که گهنمی کردوه به خۆراکی سه ره کی و نانی پۆژانه مان و ناتوانین به بی نان بژین، ئه م گهنمه له ئاش ده کری و ده کری به ئارد، بیگومان ئه و ئارده که په کی پیوهیه که تویکلی گهنمه کهیه و له کاتی کدا ئارده که به هیله ک داده بیژری، ئه و که په که - تویکلی گهنمه که جیاده کریته وه و، به م شیوهیه ئارده که سپی و جوان ده بی و نانه که سپی و گه وره ده رده چی!.

هه روه ها خوای گه وره میوه ی بۆ دروست کردوین، سه رچاوه ی وهرگرتنی هه موو جۆره کانی فیتامینه و پیویستی لاشه مان به فیتامینه کان له پیگه ی میوه کانه وه پرده کریته وه.

جائهم میوانه زۆربه‌یان توێکله‌که‌ی ده‌خورپت وه‌کو: سیو،
خه‌یار، قوخ، قه‌یسی.. که‌چی ئیمه‌ دپین توێکله‌که‌ی لی ده‌که‌ینه‌وه
و پاکی ده‌که‌ین ئه‌مجا ده‌یخوین. یان ده‌یکه‌ین به‌ شه‌ربه‌ت و ته‌نها
ئاوه‌که‌ی ده‌هیلینه‌وه و تلپه‌که‌ی فپۆ ده‌ده‌ین. وه‌کو شه‌ربه‌تی
پرته‌قال، که‌ له‌سه‌ره‌تا‌دا زانا‌یان وایان ده‌زانی که‌ خواردنی توێکلی
میوه، نه‌سودی هه‌یه‌ نه‌زیان! به‌لکو هه‌رس نابێ و له‌گه‌ڵ پاشه‌پۆ‌دا
فپۆ ده‌درپته‌ ده‌ره‌وه..

هه‌ندیک له‌ زانا‌یانیش ره‌ئیان وابوو که‌ توێکلی میوه هه‌رس
قورس ده‌کات و، ئازاری گه‌ده و پيخۆله ده‌دات. له‌به‌ره‌ئه‌وه میوه
پاک بکړئ و بکړئ به‌شه‌ربه‌ت ئه‌مجا بخورئ!

به‌لام دوا‌ی پيشک‌ه‌وتنی زانستی پزیشکی و پشکنینی ورد بۆ
هه‌رسی خۆراک، زانا‌یان گه‌یشته‌ نه‌و راستیه‌ی که‌: خواردنی ئاردی
سفر و گرتنی که‌په‌ک توێکلی گه‌نم و دانه‌ویله به‌ (هیله‌کی ئاله‌ت
بیژ)، که‌ هه‌موو زبیری ئارده‌که‌ لاده‌بات و ئاردی سفری سپی لی
دیلپته‌وه. وه‌ خواردنی میوه به‌پاک کراوی و به‌شه‌ربه‌ت و، فپۆ
دانی توێکله‌که‌ی و ئاوه‌که‌ی، زه‌ره‌ریکی گه‌وره له‌ ته‌ندروستی مړۆڤ
ده‌دات، وه‌کو:

(١) توشبونی مړۆڤ به‌ قه‌بزی و دره‌نگ دانیشتن و، دواکه‌وتنی
فپۆ دانی پاشه‌پۆ له‌لاشه و، پزگارپوون لی. چونکه‌ خانه‌کانی
پيخۆله به‌ ئاردی زبر و که‌په‌کی گه‌نم و دانه‌ویله و توێکلی میوه،

تازە دەبىتەو! خۆئەگەر ئاردى سفر بەكاربەيتىن و تەنھا شەربەت
بخۆينەو! لەجياتى خواردنى ميوە بە توپىكل و ناوەكەيەو، ئەوا
پىخۆلە لوس دەبىت و ھەرس دواوەكەوئ و قەبزی و مايەسىرى
توشى مرۆڤ دەبىت..

(۲) توپىكل ميوە و كەپەكى دانەوئە، مادەى (سليلوژين) ئاو
دەمژن و ھەلدەگرن و ھەرس ئاسان دەكەن.

(۳) ئاردى زىر بەكەپەكەو - بەبى بىژانەو، وە خواردنى ميوە
بە توپىكەو، يان بە پيشالى ميوەكەو، ماددە چەورەكانى ناو
ئەو خۆراكەى كە دەبخۆين - كۆليستروئ - ەكەى، دەمژن و ناچنە
ناو بۆرى خوينەو، و، مرۆڤ توشى تەسك بونەو! بۆرىكانى خوين
نابىت. لە كۆنىشەو و تراو: (إِنَّ عُمْرَ الْإِنْسَانِ مِنْ عُمْرِ شَرَايْنِ).
بەپاستى تەمەنى مرۆڤ پەيوەستە بە تەمەنى بۆرىكانى خوينەو،
تا بۆرىكان پاك و خاوين بن و چەورى نەيانگرى، بەويستى خوا
تەمەنى ئەو مرۆڤە دريژترە و لاشەى تەندروستەرە.

(۴) زانايان دەلئين: نەخۆشەكانى مايەسىرى، شىرپەنجەى
كۆلۆن، چاوكزى، بەردى زراو، بەرزبونەو! پىژەى چەورى
لەناوخوينى مرۆڤدا، بەرزبونەو! فشارى خوين، دەوالى و ئەژنۆ
ھيشان، توشبوون بە ئىلتىھابى دريژ خايەن.. بەشىكى يەگجار زۆر
لەھوى توشبوون بەم نەخۆشيانە، ھى ئەو! يە نان و خواردنمان كە

بەك و تويىكلى پىئوھ نەماوھ و ئاردى سفرە! وھ ميوھكان، بەبى
تويىكل و پىشالە خانەكان دەخوين و ھەر ئاۋەكەى دەگرين!! دەى
لەخوا غافل مەبە و دەستكارى كارى خوامەكە و، دلىابە ئوھى
خوای گەورە دروستى كردوۋە ھەموۋى بۇ بەرژەۋەندى تۆى مرقۇھ
و، تۆش سوپاسگوزار و گوپراپەلى ئو خواپە بە. {آياتُ الله في
الإنسان. د. محمد راتب النابلسي ص ۲۸۸}.

ئاگادارى ئاۋ خواردنەۋەت بە!

شتىكى ئاشكرا و پوۋنە كە مرقۇ بەبى ئاۋ ناژى و ھەمىشە
پىۋىستى بەئاۋ خواردنەۋەيە، جابۇ پىكخستنى دروستى كاتەكانى
خواردنەۋەى ئاۋ، بۆئەۋەى لە سودەكانى بەھرەمەندىن و بتوانىن
سوود لە كارىگەرە باشەكانى ۋەرىگرين، پىۋىستە لەم كاتانەدا ئاۋ
بخوينەۋە:

(۱) دوو پەرداخ ئاۋ دواى نەخۆشى، يارمەتى چاك بوۋنەۋەى
ئۆرگانەكانى لەش دەدات.

(۲) پەرداخىك ئاۋ (۳۰) خولەك بەر لەنان خواردن، ھەرس
كردنى خۆراك كارا دەكات.

(۳) پەرداخىك ئاۋ بەر لەخۆشتن، يارمەتى دابەزىنى پەستانى
خوين دەدات.

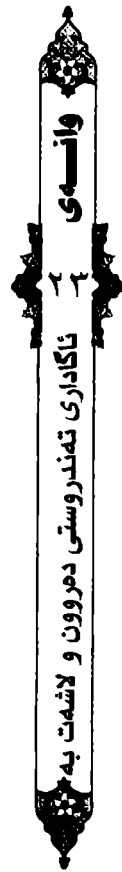
٤) بەرداخىك ئاۋبەر لە نوستنن پىگە لە جەلتەى مېشك و دل
دەگرىت.

پرسىارىكى گرىگ: ئايا ئاۋى سارد خواردنەۋەى دواى نان
خواردن خراپە؟!

ۋەلام: خواردنەۋەى يەك پەرداخ ئاۋى سارد لەدواى نان
خواردن، لەۋانەيە لاي ھەندىك كەس زۆر خوش بىت، بەلام كاتىك
دواى نان خواردن كە ئاۋى سارد دەخۆيتەۋە، ۋادەكات ئەۋ
چەۋرىانەى كە لەگەل خواردنەكەدا خواردوتە بمەيىت - بىبەستىت
-! بەم كارەش پىۋسەى ھەرس كردن لەگەدەدا دوا دەخات و،
كاتىكىش لەگەل ترشەلۆكى گەدەدا يەك دەگىن، دادەپزىت و
بەخىرايى لەلايەن پىخۆلەكانەۋە دەمژرىت.

تەننەت خىراتر لەخواردنى ۋوشك، ھەروەھا ئەم مادەيە پىۋى
پىخۆلەكان دادەپۆشىت و ئەمەش ھۆكارىكى بەھىز دەبىت بۆ
نەخۆشى شىرپەنجە، ھەر بۆيە باشتر ۋايە كە دواى نان خواردن
لەجىياتى ئاۋى سارد، شلە يان خواردنەۋەيەكى گەرم بخۆينەۋە!
{ئايىندە سازى، ژ: ۳۲، ل ۳۲ لە نوسىنى: د.نەسرین محى الدين}.

وانەى بىست و چوارەم:

پزىشكى بەرپز:
دلسۆزبە بۆ نەخۆشەكان

وانه‌ی بیست و چواره‌م

بابه‌ت: پزیشکی به‌ریز: دلسوز به بؤ نه‌خوشه‌کان

—————

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝﴾ المائدة.

﴿ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : (مَنْ نَفْسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَنْ مُعْسِرٍ، يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ). رواه مُسْلِم: (۲۶۹۹).

سهرچاوه‌کان:

(۱) شهیدا، د. محمد عبدالرحمن العریفی، و: هیمن محمد علی،

ل ۴۶، ل ۵۸.

(۲) پوژنامه‌ی (باسک) ژ: ۵۲۳، ل ۱۲.

- (۳) مه لبراردهی چیرۆکی زیره کان، ابن الجوزی، و: حبیب محمد سعید، ل ۸۱، ل ۸۳.
- (۴) گۆفاری (متمانه) ژ: ۳۶، ل ۳۹.
- (۵) موسوعة أسماء الله الحُسنى، د. محمد راتب النابلسی، ج ۱، ص ۱۸۵.
- (۶) خود په سه ندی، فاتح مه لا رسول شارستینی، ل ۲۲.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

له‌وانه‌کانی پابردوودا باسی نه‌خۆش و نه‌خۆشیمان کرد، به‌ویست
و پشتیوانی خوای گه‌وره له‌م وانه‌یه‌شدا باسی ئه‌و که‌سه ده‌که‌ین،
که نه‌خۆش هیچ که‌سیکی تر شک نابات له‌کاتی ئازار و نار‌ه‌حه‌تیدا،
په‌نای بۆ به‌ریت و داوای عیلاج و ده‌رمانی لی‌بکات، که به ئومیدی
خوا، ئازاره‌که‌ی له‌سه‌ر لاچی یان سوک ببی، ئه‌و که‌سه‌ش پزیشکه
(دکتور).

پزیشک: ئه‌و که‌سه‌یه که سالانیکی زۆری ته‌مه‌نی له‌خویندندا
هه‌میشه به‌پله‌ی به‌رز و بالا برپوه. تا کۆلیژی پزیشکی گشتی
ته‌واو کردوه. پاشان پ‌سپۆری له‌به‌شیکی جه‌سته‌ی مرۆفدا په‌یدا
کردوه، له‌داوای مامۆستای ئایینی که پ‌ینمایی و پ‌ینیشاندهری ئایینه
به‌خه‌لکی و، که‌سی دیندار و خواناس ناتوانی به‌بی مامۆستای
ئایینی بژی، هه‌میشه پ‌یویستی به‌پ‌ینماییه‌ گرنگه‌کانیه‌تی، هیچ
خاوه‌ن پ‌یشه‌یه‌کی زانستی وه‌کو پزیشک خه‌لکی به‌گشتی
پ‌یویستیان پ‌یی‌نیه.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌گونجی مرۆف تامردن خانوه‌که‌ی به‌قور و به‌رد له
گون‌دیکدا دروست بکات و، هه‌ر خۆی نه‌خشه‌دانه‌ری بی‌ت و
پ‌یویستی به‌نه‌خشه‌ی ئه‌ندازیار نه‌بی‌ت! یان که‌سیکی پاک و

سەلامەت بېت و، تامردن دىوانى دادگا و دادوهر نەبىنى و ئىشى
پى نەبىت. ياخود لە خوئىندن بېبەش بېت و، چاوى بە ھىچ
قوتابخانە و پەيمانگا و زانكۆ و مامۇستا و فېركارىك نەكەوېت و
ژيانىشى بەسەر بەرېت. بەلام كەسك نابینى مەگەر یەگجار
دەگمەن، ئەگەر بۇ جارىكېش بېت پىوېستى بە پزىشك و
نەخۇشخانە نەبىت. ئەگەر بۇ خۇشى نەبى. خىزان و منالى، دايك و
باوكى، خزم و دراوسى و دۆستى پىوېستى دەبى. ئەم ھاودەم و
ھاوپى دەبى و ئاشنا دەبى بە نەخۇشخانە و پزىشك.

جالېرەدا دەورى گىرنگ و گرانى پزىشك دەردەكەوېت، كە ھەموو
كەس پىوېستى پى دەبىت.. ئەوېش چارى ناچارە كە دەبى
ھەلسوكەوت لەگەل جۆرەھا كەسايەتېدا بكات.

بانگخواز و مامۇستای زانكۆ (د.محمد العریفى) دەفەرموېت:
دانىشتبوم و زۆر بېرم دەكردەوہ لە حالى پزىشك لەگەل
نەخۇشەكانىدا، ھەروەھا بەراوردكردنى پېشەى پزىشكى لەگەل
كاروپېشەكانى تردا، زانېم كە مامۇستا ھەلسوكەوت لەگەل كۆمەلە
كەسكى ديارىكراودا دەكات. كەلەبۆچون و ھەلسوكەوت و
مامەلەياندا تارادەيەك لىك نىكەن، ھەروەھا زۆرىش لەگەلئاندا ھىلاك
و ماندوو نابېت.. ھەروەھا ئەندازيارىش لەگەل كۆمەلە كەسكى
ئاست لەيەك نىكەدا ھەلسوكەوت دەكات. لەبەرئەوہ زۆر بېروھوشى

ماندو نابىت. ھەروھەا خاوەن پىشەكانى تىرىش بەھەمان شىۋە،
وھكو فېۋكەوان و ۋەستاي دروستكردنى خانوو بەرە و ئاسنگەر و
دارتاش و.. ھەروھەا.

بەلام پزىشك لە ئۆپىنگە – عىادە – كەى دادەنىشىت و نەخۇش
دېتە ژوورەوھە بۆلای.. نەخۇش ھەيە زىرەكە و زوو لە مەبەستى
پزىشك تىدەگات و پزىشكىش تىدەگات. ھەيانە بە ئاسانى تىئاگات
و خۆى و پزىشكىش ماندوو دەكات.. لىت تىئاگەم !! نا.. تۆ لە
مەبەستى من تىنەگەيشىت !! زياتر بۆم پوونبەكەرەوھ !!

ھەيانە گومانى خراپ بە پزىشك دەبات و بە قسەكانى خەرىكى
دەكات، ئەوھ چى يە؟! لە خودا بترسە و مال و سامانم لەدەرمان و
دەرزىدا بەفېرۆ مەدە، ئەو ھەموو پشكىنە چى يە؟! تۆ دانىشتوى
و دزىمان لى دەكەيت!

ھەشيانە گومانى باش بە دىكتۆر دەبات.

نەخۇشى ۋاھەيە توپەيە و بە قسەكانى پزىشك بىتاقەت دەكات،
وھك: دەلىت: تۆ تىئاگەيت! چەندجار دەرمانت بۆ ئوسىم و چاك
نەبوومەوھ؟! ئەگەر نازانى چارەسەرى نەخۇش بكەيت عىادەكەت
دابخە..

ھەيانە زۆر نەرم و نىيان و لەسەر خۆيە.. ھەيانە بەخشندەيە،
ھەيانە پەزىلە، ھەيانە گەرە و بەتەمەنە و ھەيانە بچوك و منالە.
ھەيانە دەولەمەندە و ھەيانە ھەزارە. كەواتە: پېويستە پزىشك لە

هه لسوکه وتیدا خۆی بگونجینیت له گه ل هه ر به کێکیاندا، له کاتی چاره سه ری نه خوشدا ئارام بگریت. به تایبەت له گه ل که سه به ته مه نه کاند و هه ک پزێک بۆیان. هه روه ها له گه ل مندا لدا و هه ک به زه ییه ک بۆیان.. هه روه ها له گه ل لیقه و ماوانی پوداوه کتوپره کاند و هه ک سۆزێک بۆیان.

ئیمانی به حه قیقه تی ئه و فه رموده زێڕینه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ هه بیّت که ده فه رموویت: ئه و ئیمانداره ی که تیکه لی خه لکی ده بیّت و له سه ر ئازار و نا په حه تیه کانیا ن ئارام ده گریت، له لای خوا ی په روه ردگار چاکتر و خوشه ویستره له و ئیمانداره ی که تیکه لی خه لکی نابیت و ئارام نا گریت..

به لێ کاری پزیشک کاریکی پیروژه، عیسا پێغه مبه ر - علیه السّلام - چاره سه ری خه لکی ده کرد، چاوی نابینا و نه خوشی به لکه کی چاک ده کرده وه، به لکو به یارمه تی خوا مردووشی زیندوو ده کرده وه!

پزىشكى كارىكى زۆر پىرۆزە، پىۋىستە رەچاۋى ئەم خالانە
بكات:

(۱) پاراستنى نەينى يەكانى نەخۇش:

پىغەمبەرى خوا ﷺ دەرەرموۋىت: (مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ
اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) رَوَاهُ مُسْلِم. واتە: ھەر كەسىڭ كەموكۈرى
موسلماننىڭ بېۋىشىت، ئەوا خۋاى گەرە كەموكۈرىيەكانى لە دۇنيا و
قىامەتدا دەرپۇشىت.

بەلى، ھەندى كەس بەھۋى كارۋىشەكانىانەۋە نەينى كەسانى
تەدەكەۋىتە بەرچاۋيان، ۋەك پزىشك، يان ئەۋ كەسانەى موفتى و
شارەزاي ئاينىن، ئەم كەسانە نەينى خەلكان بپارىزن، تەنھا كاتىك
نەبىت كە خاۋەنى نەينى يەكە رىگە بە بلاۋبونەۋەى نەينىيەكە
بدات.

بەلام دروستە لەبەرژەۋەندى گىشتى نەينى ئاشكرا بكرىت. ۋەك
ئاگادار كۈردنەۋەى لايەنى پەيوەندىدار بەۋەى كە نەخۇشەكە توشى
نەخۇشى يەك بوۋە كە تەشەنە دەكات.. يان يەكك لە ژن و مىرد
ئاگادار بكاتەۋە، لەۋ كاتەدا كە ئەۋى تريان توشى نەخۇشى يەكى
رەگەزى بۆبىت ۋەك ئايدىن.

۲) بەكارنەھيئانى كارەكەى بۇ بەرژەوۋەندى تايىبەتى خۇى:

(د. محمد العريفى) دەفەرموۋى: پۇژىك لە دوای پىشكەشكردى تار و ئامۇژگارىەك، دەرچوم بېۋم، كەسك ھات بۆلام و گوتى: يا شىخ من بەرپرسم لە كۆمپانىيەكى گەورەى بەرھەمەتتان و دابەشكردى دەرمان، كۆمپانىيەكە بە مليۋنەھا پيال خەرج دەكات بۇ پىوپاگەندەى بانگەشەى فروشتن، سالانە مليۋنك پيال لە ژىر دەستى مندا دادەنن بۇ دوستكردى پەيوەندى لەگەل پزىشكەكاندا!!

وتم: چۆن؟! وتى: نمونەيەك لە بەرھەمەكانمان بۇ پزىشك دەنننن، ھەروەھا ديارى وەك كاتۇمىر و قەلەم و شتى تىشى لەگەلدا دەنننن. ياخود ئەرك و خەرجى ئامادەبونى لە كۆنگرە پزىشكەكاندا دەگرىنە ئەستۆ. يان ئەرك و خەرجى خۇى و مال و منالى بۇ گەشت و گوزار دەگرىنە ئەستۆ.. ھەركاتىك ئەو نەخۇشخانەيەى كە پزىشكەكە كارى تىدا دەكات، بەرھەمەكانى ئىمەيان زىاد بەكارھىئا، ئەوا دەزانن ئەو پزىشكە زياتر دەرمانەكانى ئىمە بۇ نەخۇشەكان دەنوسىت. ئىمەش زياتر ديارى بۇ دەنننن!!

بە گشتى ئىمە پىگای تايىبەتى خۇمان ھەيە بۇ ناسىنى پزىشكى چالاك! پىم وت: ئايا يارمەتىدانتان بۇ پزىشكەكان زەرەر و زيان لە

نه خوشه کان دهدات؟! وتی: پزیشکه که، که دهرمانه کانئیمه بۆ
نه خوشه کان دهنوسیت، به هوی ئه و دیاریانه وه نرخه دهرمانه کان
بهرز ده بیته وه، له گه ل ئه وه شدا پزیشکه که ده توانیت دهرمانی
کۆمپانیایه کی تری بۆ به کار بهینیت، که دهرمانه که هه مان
کاریگه ری هه یه و نرخه که شی که متره .

ههروه ها وتی: جاری واهه یه پزیشکه که کۆمه له دهرمانیک بۆ
نه خوش دهنوسیت، که زه رور و پیویست نین، وه ک دهرمانی
هیورکه ره وه و قیتامینات، له گه ل ئه وه ی زۆربه ی جار نه خوشه کان
پیویستیان پێیان نییه . به لām بۆئه وه یه که ئیمه ش و پزیشکه که ش
سودمه ندبین!

وتم: قوربانیه که ش نه خوشی هه ژاره و پاره و سامانه که ش
عاره قی ناوچاوانیه تی؟!

وتی: به لئی، به لām نه خوش چاری نی یه و ده بیته دهرمان
بکریته، ئیمه ش وای لیده که یه که ته نها له ئیمه ی بکریته، وتم:
به لām پاره یه کی زیاتر دهدات بۆ کرینی دهرمانه کانتان، کرینی
هه ندی دهرمان که پیویستیان پێیان نی یه و ئیوه ی پی سودمه ند
ده بن، وانی یه؟! وتی: به لئی وایه .

لیره وه ده توانین به راشکاوی به خوشک و برا پزیشکه کانم بلیم:
ئه و تاوانه ی که هه ندی له کۆمپانیایه کی دهرمان ده یکه ن، پیویسته

بە دەم داواكارىيەكانىيەنەۋە نەچن و ھاۋاكارىيان نەكەن، بەلكو دەبىت بەرەنگارىشى بېنەۋە، ھەندىك لە كۆمپانىياكانى دەرمان، ۋەسفىكى زۆر سەير و سەمەرەى دەرمانەكانىيان دەكەن و دەيدەن بە پزىشكەكان، بەلام پزىشكى زىرەك زىادەپەرەۋى ئاراست و ۋەسفى زۆرى دەرمانەكان كارناكەنە سەرى، لە دىلسۆزى و پاستىگۆيى پزىشك ئەۋەيە كە دەرمانى باش بەكاربەيتىت بۇ نەخۇش. ئەگەر دەرمانەكە ھى كۆمپانىيايەكىش بىت كە پەيوەندىشى لەگەلدا نەبىت. يان ئەگەر ھى ئەۋكۆمپانىيايەش نەبىت كە ديارى پىدەدات، يان پەيمانى پىداۋە كە گەشتى دەرەۋەى ولاتى پى بكات و كرىى فېۋكەكەى بۇ بدات.

جارى ۋاھىيە دەرمانىك ھى كۆمپانىيايەكى جىاۋازە و كارىگەرى و باشى دەرمانەكەش ھاۋشىۋەى دەرمانى كۆمپانىياكەى ترە، بەلكو ھەرزانتريشە، ئىتر بۆچى دەرمانە گرەنەكە بۇ نەخۇش بەكاربەيتىت؟! ئەمە ناپاكى و خىيانەتە لە سپاردە و ئەمانەت، كەيەك دەرمانن و لە كارىگەرىشياندا ھاۋشىۋەن.

(۲) خۆبەكەم زانين لەبەرخوا و، نەرم و نيانى لە

ھەلسوكەۋتدا؛

ئاي نەخۇش چەند دىلخۇشە بەۋەى كە دىكتۇر قسەى نەرمى لەگەل بكات و پىزى بگرى، دىلخۇشى بداتەۋە كە بەۋىستى خوا چاك

دەبىتتە. چەند جوانە پزىشك چارەسەرى بواری دەروونی و
جەستەبى نەخۆش بەيەكەوۈ بکات.

دكتۆرى دىئوسۆز و بە ويژدان، كورپى خەلگى بەھى خۆى

دەزانىت! بەسەرھات

لە نەخۆشخانەيەكى فرياكەوتندا، پزىشكى نەشتەرگەرى گەيشتە
نەخۆشخانە، پاش ئەوۋى پەيۋەندىيان پيۋە كوردبوو كە بەپەلە
بگاتە نەخۆشخانە، بۇ ئەنجامدانى نەشتەرگەرىيەكى كىتوپر بۇ
نەخۆشك. پيش ئەوۋى دىكتۆر بچىتە ھۆلى نەشتەرگەرىيەو، باوكى
نەخۆشكە چوۋ بەردەمى و ھاوارى كرد بەسەرىدا و پيى وت: ئايا
تۆھستت نى يە؟!

نازانى كورپەكەم چەند حالى خراپە و بارودۆخى نەخۆشكەكى
مەترسىدارە، بۇ خىرا نەھاتى و ئەوۋەندە دواكەوتى!!!

پزىشكەكە زۆر بە شىۋەيەكى ئاسايى و بەبزەيەكى
شەرمەزارىيەوتى: ھىوام وايە كەمىك ھىۋر بىتەوۋە و پىگەم بدەى
كارەكەى خۆم بكەم. دىئىاشبە كورپەكەت لەژىر چاودىرى خواى
گەورەدایە.

باوكى كورپە نەخۆشكە ۋەلامى دايەوۋە: چەند سارد و ئاسايت
برا، ئەگەر كورپەكەى خۆت و ابوايە و لەو حالەتەدا بوايە و ئاوا لە
مەترسىدا بوايە، تو خوا ئاوا ئاسايى دەبوى؟! چەند ئاسانە
ئامۇزگارى خەلگى. پزىشكەكە ھىچى تر ۋەلامى باوكى

نه خوشه که ی نه دایه وه و به جیی هیشت و چوه ژوری
نه شته رگه ریه وه ..

پاش دوو کاتزمیر به په له هاته دهره وه و به باوکی نه خوشه که ی
وت: نه شته رگه ریه که سهرکه وتوو بوو، سوپاس بو خوا کوپه که ت
سه لامة ته، بمبوره من کاریکی گه وره و گرنگی به په له ی ترم هه یه .
نیتر به په له پویشته به بی ئه وه ی چاوه پیی هیچ قسه و وه لامیکی
باوکی نه خوشه که بیته. پاشان په رستاره که له ژووری
نه شته رگه ریه که هاته دهره وه و باوکی کوپه که پیی وت: ئم
پزیشکه له خو بایی یه چییه تی؟ وابه بی گویدان پویشته و نه یه یشت
دوو قسه و پرسپاری لیبه که م!

په رستاره که وتی: ئه مپو کوپی ئه و پزیشکه به یانیه که ی زوو له
پووداویکی دلته زینی هاتوچودا کچی دواپی کردوه، به لام له گه ل
ئه و هه موو نارپه حه تی و جه رگ سوتان و خه مه گه وره ی خویدا، که
ئاگادارمان کرد کوپه که ی تو له مه ترسیدایه و، ئم نه شته رگه ریه
قورسه ش به و نه بی ناکری و، هیچ پزیشکیکی تر جگه له و توانای
ئه نجامدانی نی یه . یه کسه ر جه نازه ی کوپه که ی خو ی به جیه یشت و
هات بو ئیره !!

توش ئاوا پیشوازی و به خیره اتنت کرد!! به لام ئه و به دل
گه وره و پیشه پیروژه که ی خو ی، کاری خو ی به پشتیوانی خوا

به سهركه وتوویی نه جامدا و، به په له گه پایه وه بۆ به خاک سپاردنی
كوړه كهی چونكه چاوه پپی نه ویان ده كرد!!

نیتړ باوکی كوړه نه خوښه كه عره قی خه جالته تی و شه رمه زاری
لی هاته خواره وه و، گه وره یی دلی نه و پزیشكه خوړاگره و بچوکی
خوی ده هاته بهرچا و! . {پوځنامه یی باسك، ژ: ۵۲۳، ل ۱۲}.

۴) ره خنه نه گرتن له پزیشکانی تر، له بهرام بهر
نه خوښدا:

زورجار پزیشك ه ول و ماندوو بون و تیكوشانیکی زور ددهات و
هیلاك و ماندوو ده بیټ، هه تا ده گات به شاره زاییه کی زور له
كاره كه یدا، له گه ل نه مه شدا پیویست ناكات كه زور باس كاره جوان
و باشه كانی خوی بكات. یان باسی وردی و زیره کی خوی بكات.
له بهرام بهریشدا له كارو پیښه یی پزیشكه هاوړپكانی كه م بکاته وه، بۆ
پاكیشانی نه خوښی پزیشكه كانی تر. چه ندجار نه خوښ له ناخ و
دروونه وه بی ئومید بووه له دكتور و دهرمان، کاتی كه له لای
پزیشکی چاره سهری ناکړی و ده چیته لای پزیشکی کی تر، نه م
دكتور ه یان یه کسهر ده لی: نه و دهرمان و عیلاجانه ی پيشوو
همووی فری بده، ته نانه ت ماشایان ناکات و زورجار داوی
پشکیننی تاقیگه ی خوی و نه شیعه ی تازه ده کات و، گوی به وانه
نادات كه پزیشکی پیشوو بوی وهرگرتووه، هندی جار پیشی

دەلى: بەپاستى ئو دەرمانانە نەك ھەر سووديان پى نەگە ياندووى،
بەلكو زياتر نەخۇشيان خستوى!!

ئىتر بەمە نەخۇش وړەى دەپوخى و متمانەى بە پزىشك كەم
دەبى. دەى چەند جوانە پزىشك بلى: ئو دەرمانانە كاريگەرى
باشيان ھەبوە و منىش ھەندىكى ترت بۇ دەنوسم، بەويستى خوا
ئو كەمە نەخۇشەى ترت كە ماوہ بەيەگجارى چارەسەر دەبىت.
وہ پىويستە پزىشك ئوہ بزانى كە ئو عيلم و زانستەى فيرى بووہ
فەزلى خوايە و ھى ئازايەتى خوى نى يە و ئەمىش چەند شارەزا و
پسپوپ بىت، بىگومان لەويش شارەزاتر ھەيە. ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي
عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ يوسف.

۵) كارى پزىشكى و بانگەواز بۇ لای خوا و رېنمای

نەخۇشەكان بۇ خواناسى و دیندارى:

بەلى بەدلىنایيەوہ دەتوانریت لەبواری پزىشكىدا بانگەواز بكریت
بۇ بەرنامەى خودا و، نەخۇشەكانىش زەويەكى زۆر بە پیتن بۇ
بانگەواز، لەبەرئوہى پزىشك پەيوەندیەكى پتەو و بنەرەتى لەگەل
خەلكیدا ھەيە، ھىچ كەسك نىە نەخۇش نەكەویت و پىويستى بە
پزىشك نەبىت.

بۆیە دەبینین خەلکی بە گەرم و گۆرپەووە پەلە دەکەن لە چوێنان
بۆلای پزیشک، بە هیوای شیفا و چاک بوونەووە. لەو پێناوەشدا
پارەییەکی زۆر خەرج دەکەن، هەولێش دەدەن کە پەییوەندیەکی
پتەو لە گەڵ پزیشکدا دروست بکەن، چونکە دەزانن کە پێویستیان
پێیەتی.

دەمی کەواتە: پێویستە پزیشک سود لەم هەلە وەر بگرێت بۆ
ئامۆژگاری کردنی ئافەرەتێک تا ببێت بە بالاپۆش، یان ئامۆژگاری
کەسێک بکات کە دڵی باوک و دایکی دەرهەنجێت. یان کەسێک نوێژ
ناکات، یان کەسێک کەوتۆتە نێو زەلکاوی تاوان و گوناھەووە..
ئامۆژگاری کردنی نەخۆش زۆر گرنگە، بەتایبەت لە بواری
بیروباوەردا. لە نوشتە و دووعدا، نەخۆشیش زۆر جار لە بەرئەوێ لە
حاله‌تیکێ لاوازدایە، بە گۆیی پزیشک دەکات و باوەڕی پێی دەکات.
لەوانەییە بەهۆی تەنھا ووشەییە کەووە کەسێک لە تاریکی تاوانەووە
بەریت بۆ پووناکی ئیمان.

یەكێك لەو راپۆرتانەی کە بۆ بەگاوریکردن داڕێژرابوو، تیایدا
هاتبوو کە دەلێت: (لە هەر شوێنێک مۆڤ هەبوو، ئازار هەییە، کاتێک
کە ئازار هەبوو، پێویستی بە بوون بە پزیشک سەر هەلەدات.
کاتیکیش کە پێویستی بە پزیشک دێتە ئاراو، ئالەویدا هەلێکی
گونجاو بۆ بەگاوریکردنی خەلکی).

پەحمەتی خوا لە ئیمامی شافعی بێت کە دەفەرمووێت:

(موسلمانان سىيەكى زانستيان لهدەستدا و دايان به گاور و
جولهكه و ئەوانيان كرد به جىگرى خويان!).

٦) ئەى پزىشكى بهرپرز ئاگاداربە و لەخوا غافل مەبە
و شايتەى درۆ مەدە:

زۆر جار لايەنە حكومىيەكان پشت به راپۆرتى پزىشكى دەبەستن،
دەربارەى سەلماندن يان نەفى كردنى نەخۆشيبەك بۆ پيڤدانى
مۆلەت بۆ فەرمانبەرەكانيان، يان خانەنشين كردنيان. يان پيڤدانى
يارمەتى و ھەروەھا ھەندى كارى تر..

لەم كاتەدا لەسەر پزىشك پيويستە راپۆرتەكەى لەسەر بنەماى
پاستى و راستگويى بنوسيت. پيويستە لە نزىكى و خزمایەتى و
دۆستايەتى و خوشەويستى واى لى نەكات، كە راپۆرت و شايتەى
ناپاست بدات. چونكە يەكێك لە گەورەترین تاوانەكان بریتى يە لە
شايتەيدانى درۆ. ھەروەكو لە صەحیحى بوخارى و موسليماًدا
ھاتووہ. ئەم راپۆرتى پزىشكى يەش، ھەر ناپاستى يەكى تیدا بى
دەچيئە خانەى خيانەت و شايتەى درۆوہ.

(۷) پزیشك پېوېسته وا له گهل پېشه كهي رډفتار بكات

كه ههميشه له خير و چاكه دايه:

پېوېسته واهه ست بكات كاره كهي به عبادت حيسابه،
له بهرئوه دكتوری به پزیزى موسلمان ده بېت وای دابنیت، كه كاتى
پوژانه سهردانى نه خوښه كان ده كات پاداشتى بۆ هه يه و خيرى
ده كات. چونكه ههر موسلماننك سهردانى نه خوښيكي موسلمان
بكات و ببېته هوى دلخوشكردنى و سوك كردنى ئازار له سهرى،
ئوه له ميوه چينى به هه شتدايه هه تا ده گه پيټه وه!

هه روه ها له گهل نه خوښدا زه رده خه نه و پوى خوش بى،
له بهرئوه دى زه رده خه نه كردن و پوو خوښ بوون به پوى موسلماناندا
خير و چاكه يه. پاشان پى نيشاندانى نه خوش دهر باره دى ئوه
شتانه دى پرسياريان لى ده كات و پېويستيان پيانه، ههر
كه سيكيش خه ريكي جيبه جى كردنى پېويستى موسلماننك بېت،
خواى گه وړه پېويستيه كانى بۆ جيبه جى ده كات..

هه روه ها پزيشك ده بى يه قينى به وه هه بېت كه مانه وه دى له
ئوورى ئيشك گرتندا به تهنه ها و به جى هيشتنى مال و مندا ل و كه س
و كار، به خير و چاكه بزانيت و چاوه پوانى پاداشتى خواى
په روه رديگار بېت.

به لى، كارى پزيشكى نابى وه كو فه رمانه ريكي موچه خوړ
ته ماشا بكرىت، به لكو به نيه تى پاك و چاوه پوانى پاداشتى خواى

لەسەر ئەو خزمەتەى كە پىشكەش بە نەخۇشى دەكات، ھەموو كاتەكانى ئەو پزىشك و پەرستار و برىنپىچ و دەرمانساز و كارمەندانى تەندروستى بەگشتى، خوا پەرستى و چاكەيە.

٨) پەلە نەکردن لەزوو ديارى گردنى نەخۇشيدا: نايىت نەخۇشى زوو ديارى بكرىت، ھەروەھا پەلە نەکردن لە ديارى گردنى دەرماندا، ھەر پزىشكىك چارەسەرى خەلك بكات و شارەزايى تەواوى نەبىت، ئەوا لە پوودانى ھەر كارەساتىك بەرپرسىار دەبىت.

بەسەرھاتىك: زانای ناودار (ابن الجوزى) لە كىتبى - زىرەكان - دا، ئەم بەسەرھاتەمان بۆ دەگىرپىتەو و دەفەرمووئ: يەكى لە پزىشكە متمانە پىكراوكانى بۆمانى گىرپايەو: كە پياويكى خەلكى (بغداد) دەچىت بۆ شارى (پەى)، لە پىگادا نەخۇش دەكەوئ و خوئىن ھەلدىنپىتەو، دەنئىرئ بەدواى مامۆستاي پايە بەرز و پزىشكى شارەزا و بەناوبانگ (ئەبوبەكرى پازى)دا، و، خوئىنەكەى پىشان دەدا و باسى نەخۇشى يەكەى بۆ دەكات..

دكتور سەيرى لىدانى دەمار و پەنگى مىزى كرد و سەرنجى تەندروستى گرت، ھىچ نىشانەيەكى نەخۇشى سىل و برىنى گەدەى ھەست پئ نەكرد و ھىچ نەخۇشى يەكيشى بۆ نەدۆزرايەو. داواى

له نه خوشه که کرد په له نه کات تا به چاکی سه رنجی حالی بگری. به لām حالی جار له دوای جار خراپتر نه بوو، نازاریشی زیاتر ده بوو، (پازی) بیری کرده وه.. پاشان هاته وه بۆلای و پرسیری کرد له چ ئاوێک ئاوی خواردۆته وه؟!

که هه والی داپیی، پازی به زیره کی و بیرتیژی خۆی له دلیدا نه وه سه لما: که زه رویه ک له ئاوه که دا بوه و چۆته که ده یه وه و، نه و خوین هینانه وهش نه وه یه که نه و (زه وه) گاز له دیواری که ده ی ده گریت و خوینی لی دینی.. بۆیه وتی: بۆ به یانی چاره سهرت ده که م. به لām به و مهرجه ی فرمان به خزمه تکاره کانت بده ی، که هه ر فه رمانێکم به سه ریاندا دا بیبیستن..

وتی: به لی، پازی هه لسا و پۆشت دوو مه رکانه ی ئاو هینان و هه ردووکیانی له قه وزه پرکرد و بۆ به یانی هینانی و به نه خوشه که ی وت: نه بی هه رچی قه وزه وا له م دوانه دا هه یه قوتی بده ی!! نه خوشه که که میکی لی قوتدا و پاشان وه ستا.

وتی: قوتی بده، وتی: ناتوانم، به خزمه تکاره کانی وت: بیبه ن و پالی بخه ن. نه وانیش بردیان و خستیان و په پشتا و ده میان دادپیی، پزیش هات و قه وزه ی نه کرد به ده میا و به زۆر نه ی شیللا و فه رمانی به سه ردا ده دا قوتی بدا و هه ره شه شی لی ده کرد، تانه وه بوو به ناچاری قه وزه ی ناو مه رکانه یه کیانی کرد به ده میه وه و کابراش هه رهاواری بوو!!

دواى ئەوۈ دلى تىكچوو پاشان پشايەوۈ و پاڭى سەرنجى دا وا
ئەلقەيەك وەك كرم وا لەگەل پشانەوۈكەيدا ھاتۆتە دەرەوۈ!!
دواى ئەوۈ نەخۇشەكە ھەستايەوۈ و چاك بۆوۈ! . {زىرەكان، ابن
الجوزى، و: حبيب محمد سعيد، ل ۸۱} .

زىرەكى دىكتۆرىك!

بەلى پزىشكى لىھاتوو، ئەوۈندە ئەزمون لەسەر نەخۇش و
نەخۇشى كۆدەكاتەوۈ، كە بەچاوپىكەوتنى پوخسارى نەخۇش
لەزۇر بوارى نەخۇشەكە ھالى دەبىت. تەننەت لەم بارەيەوۈ شتى
سەيروسەمەرە لەناو پزىشكاندا دەگىرپنەوۈ: يەكى لەو بەسەرھاتانە
پىشەوا (ابن الجوزى) لە كىتەبەكەيدا (الأذكياء) بۆمان دەگىرپتەوۈ
و دەفەرموۈ: ئەبولحەسەن مەھدى قەزوينى بۆمانى گىرپايەوۈ و
وتى:

دىكتۆرىكمان لەلابوو كەناوى (ئىبن نوح) بوو، منىش توشى
سەكتە (زمان بەستران) يىك بووم، ئىتر كەسوكارەكەم گومانىيان نەما
لە مردنم، ئەوۈ بوو شۆردمىيان و كفننىان كىردم و لەدارجەنازەدا
بەسەرشان ھەلىيان گىرتم!!

لەو كاتەدا كە ئافرەتان بەدوامەوۈ شىوہنىيان دەكرد،
جەنازەكەم بەلاى ئەو دىكتۆرەدا تىپەپى كىردوۈ و، ئەويش بە
خەلكەكە دەلى: ئەم كەسە زىندوۈ و لىم گەپىن با چارەسەرى
بەكەم. خەلكەكەش ھەموو ھاوار دەكەن بە سەرياو، ھەندى كەسەش

بە كەسوكارى مردوھەكەيان وت: وازى لى بىنن باچارەسەرى بكات.
ئەگەر چاك بۆۈە ئەوا چاكە و ئەگەر نا ھىچ زىانىكتان لى ناكەوى..
وتيان: دەترسین ھەيامان بچىت! وتى: ئەۋە لەسەر خۆم.

وتيان: ئەى ئەگەر ھەببەمان بەسەردا ھات؟ وتى: سولتان
فەرمانم بۇ دەربكات، بەلام ئەى ئەگەر چاك بۆۈە؟!

وتيان: ھەرچىت بویت.. وتى: خوینى پیاویك. وتيان: ئەۋەمان
لەدەستدا نىھ. بەلى دىكتور لەگەل كەسوكارەكەمدا لەسەر
مەبلەغىك پىك كەۋتن، ھەلىگىرم و بىردىمى ھەماموھ و دەستى بە
چارەسەرم كرد، تا ئەۋەبوو دواى بىست و چوار سەعات چاوم
كردەۋە و موژدە بە كەسوكارم درا و پارەكەى پىدرا و چاك
بومەۋە!!

دواى ئەۋە بەدىكتورم وت: ئەمەت چۈن زانى؟!

وتى: كە چاوم بە ھەردو پىت كەۋت لەناو كفنەكەدا قىچ
ۋەستابوون، يەكسەر بىرم لەۋە كىردەۋە كە تۆ نەمردوى، چونكە
پىى مردوو پال دەكەون و نابى قىچ بوەستىن، بەۋەدا زانىم كە تۆ
زىندووت و وام دانا كە لەزمان كەۋتووت، جا بەتاقىكردەنەۋەت بۆم
سەلما كەۋايە و بەپاستى بۆچونەكەم دەر كەۋت!.. {زىرەكان،
حبیب محمد سعید، ل ۸۳}.

۹) نابى پزىشك بهبى پىسپۆرى، نهخۆشى ديارى بكات: ئەگەر پزىشك زانستى پى نهبوو لهو بوارهدا كه نهخۆشىكى ديارىكراو دهچىته لای، دهبى شهرم نهكات و پاشكاوانه بللى: من لهم نهخۆشیهى تۆدا پىسپۆر نیم و ئەوه كارى فلان دكتۆره. كه بهراستى ئەم لایه نه له ولاتى ئىمهدا كه متهرخه مى پىوه دياره و، دهبینى له سهر عیادهى زۆر پزىشك نوسراوه، پزىشكى گشتى، یان نهشته رگه رى گشتى!!

كه بهراستى پىویسته بوارهكان له یهكترى جیابكرینهوه، تهنا نهت پىویسته پىسپۆریهكان ورد بكرینهوه. بۆ نمونه: راسته قورگ و لوت و گوى په یوه ندیان به یه كه وه هیه. به لام چاكتره بوترى ئەم پزىشكه پىسپۆره له بواری ته نها گویدا، نهك بنوسرى قورگ و لوت و گوى!

ههروهها له بواری چاودا. راسته چاو هه مووى یهك ئەندامه، به لام پىویسته له جیاتی بوترى فلان دكتۆر پىسپۆرى چاوه. بوترى پىسپۆره له بواری گلینهى چاودا، شه به كه ی چاودا، پیلوی چاودا، یان له بواری چاو كزیدا، یاخود پىسپۆرى نهشته رگه رى چاوه.. ئەو كاته نهخۆش ده زانى پوویكاته كى و، دكتۆریش له بواره كه ی خۆیدا ئەزمونی زیاتر به دهست دینى و، وردتر دهبى و داهینانی زیاتری دهبى! هه ربۆیه وه رگرتنى پىسپۆرى تاییهت له یهك به شى تاییهتدا زۆر گرنه. هه ر لهم خاله شدا پىویسته ئەوه ش باس بکهین كه

ئەمىر دىكتورى لاقۇلان نۆربوۋە، ھى واهەيە يارىدەدەرى پزىشكە و پەيمانگاي تەواو كىردوۋە، يان تەنھا بەشى بىرىنپىچى خويندوۋە. كەچى عيادە و دەرمانخانەى كىردۆتەوۋە و، بەھىچ نەخۇشى ئالى من لەمە نازانم و بېرۇ بۆلای پزىشكى پىسپۇر. بەلكو دەرمان بۆ ھەمويان دەنوسى!

چەندىن كەس لە ئەنجامى خواردنى دەرمانى ئەمانەدا، توشى نەخۇشى گەورە و گران بوۋە. كە لەسەرەتادا نەخۇشىيەكى سادەى ھەبوۋە، بەلام ئەم بەناو دىكتورە ئەوۋەندەى دەرزى و دەرمان داۋە بەم داماوۋە، نەخۇشى خستوۋە و لەمال و گيانى خستوۋە!!

ياخود كەسانىك پەيدا بوون، بەبى ھىچ شارەزايى و ئەزمونىكى پىشتىر، يان خويندىك، نەخۇش بە دەرمانى گيايى چارەسەر دەكەن. كە نۆرجار زەرەرى نۆر لە قازانجى زياترە، چونكە لە پى زانستىيەوۋە ئەم كارە ناكەن. كە بەپاستى پىويستە وەزارەتى تەندروستى لىپىچىنەوۋە لەم كەسانە بكات!.

لىرەدا دەبى ئەو پاستىيە بلتىن كە: پزىشكى مىللى و چارەسەر بە گزۇگيا شتىكى چاكە و بەسودە، ئەگەر لەسەر بنەماي زانين و ئەزمون و پىشىنەى لەمىژىنەى ئەم كارەوۋە بىت و، گەلى كەس سودى لى بىنيوۋە و بەويستى خواي گەورە شىفائى نەخۇشى يەكەى بۆ ھاتوۋە.

به سه رهاتيك:

(بشیری کورپی فهضل) ده گپړته وه و ده لیت: جاریکیان
له سه فوری چه جدا بوین، له پگادا گه یشتینه ئاواپیه که باسی سی
نافره تیان کرد، که خوشکن و هرسیکیان خه ریکی دهرمان کردن و
چاره سوری نه خوشن به گژوگیا و دهرمانی گیایی خومالی. نیمه ش
وه کو ناومان بیستن و باسی شاره زایان له پزیشکی دا سهرنجی
پاکیشاین، ویستمان له نزیکه وه بیان بینن و تاقیان بکهینه وه.
بویه به چیلکه یه کی ئو ده شته قاچی یه کی له هاوه له کانمان
پوشاند هه تا خوینی لیهات، ئه مجا به ده ست هه لمان گرت و وتان:
ئه مه مار گه ستویه تی ئایا که سیک هه یه چاره سوری بکات؟
کچه بچوکه که یان هاته دهره وه و هاته سوری و سهرنجی داو
وتی: ئه مه مار نه یکه ستوه !!

وتان: چۆن؟!

وتی: چونکه چیلکه یه که زامداری کردوه که ماری نیرینه میزی
کردوه به سهریدا، به لگهش بو ئه م راستی قسه که م، به یانی که
خوره لیهات دهریت. مه گهر ئه چه لی نه هاتبی !!
به لی، که خوری پوژی داهاتوو هه لیهات مرد و نیمه ش یه گجار
سهرسام بوین! . {زیره کان، حبیب محمد سعید، ل ۸۴} .

(۱۰) ئەى پزىشك سوپاسى خوا بىكە، بەرزترین كۆلئىژت تەواو كىردوۋە!

ئەى پزىشكى بەرپز لەخوا غافل مەبە و ھەمىشە سوپاسى خاى گەورە بىكە، كە لەناو ئەو ھەموو خويندكارەى ھاوپىتدا كە سالانىكى زۆر بەيەكەوۋە خويندوتانە، تۆ بويت بە پزىشك و بەرزترین كۆلئىژت تەواو كىردوۋە. ئەمە بە فەزلى خوا بزانە و شوكرانەى بىكەو، شوكرانە بژىرىشت بەرامبەر بە خاى بالادەست، بابەوۋە بىت كە يارمەتى ئەو كەسانە بدە كە پۆژى لەكاتى خويندكارى و ھەژارىتدا ھاوكارت بوون، بە قسەيەك ھاندەرت بوون، ئەمپۇ ئەوانە دىنە بەردەستى تۆ، تۆش قۆلى مەردايەتى لى ھەلبىكە و قەرەبووى چاكەكانيان بۆ بىكەوۋە، نەك خوا نەكرە خويان لى نەناسياو بىكەيت.

بەسەرھاتىك: كوپكى ھەژار بۆ دابىن كىردى خەرجى خويندەكەى دەست گىپى دەكرە و، بە كۆلان و شەقامەكاندا دەسورپاىوۋە و شتى دەفرۆشت. پۆژىك برسىيەتى زۆرى بۆ ھىنا بۆيە لەدەرگاي نىزىكترىن مالى دا، كچىك دەرگاگەى لىكرەوۋە و فەرمووى لىكرە، جل و بەرگى ھەژارانەى كچەكە برسىيەتى لەبىربردەوۋە! بۆيە داواى پەرداخىك ئاوى كىرد، بەلام كچەكە ھەستى بە پووخسارى برسى كوپەكە كىرد و پەرداخىك شىرى بۆ

هېنا، كۆپەكە سوپاسى كىرد و ويىستى پارەى شىرەكە بدات بەلام
كچەكە وتى: دايكم واپەرورەردەى كىردوم كە لەبەرەمبەر كارى
چاكەدا هېچ وەرەنەگرم!

سال ھات و سال پۆيشت كچەكە تووشى نەخۇشەكانى كوشندەى
نۆر دەگمەن بوو، پەرەوانەى نەخۇشەكانەى پايتەخت كرا، خراپە
بەردەستى پزىشكىك بەناوى (د. ھاوەرد كىلى)، كە مەلەفى
نەخۇشەكانەى ھاتە بەردەست و ناوى شارۆچكەكەى دىت،
خورپەيەك بەلدیدا ھات و چووە ژورى نەخۇشەكانەى و بە دىتنى
پوخسارى و ناوى و شوپىنى مالەكەيان، تەواوى پووداوى پەرداخە
شىرەكەى بېرەتەو!

چەند مانگىك كچەكە لە نەخۇشەكانەىدا ماپەو، (دكتور
ھاوەرد) تەواوى ھەولەى خۇى خستە گەپ بۆ چارەسەركردنى، بەبى
ئەو ھەى خۇى ئاشكرا بكات.. دواى تەواو چاك بوونەو، پۆزى
چوونە دەرەو ھەى لە نەخۇشەكانەى، دكتور ھاوەرد داوايىكرد مەلەفى
ئەو كچەى بۆ بھىنن. لە ژىرەو ھەى مەلەفەكە نوسى: پارەى چەند
مانگى مانەو ھەى ئەو نەخۇشەكانەى بەرەمبەر پەرداخىك شىر واصل
كراو!

كاتىك كچەكە مەلەفەكانەى وەرگرتەو لە ترسى نۆزى پارەى
خەرجى نەخۇشەكانەى نەيدەو پرا سەيرى ناو ھەى بكات. لەدلى
خۇيدا دەيگوت: ئەبى چەند سال كارەكەرى مالان بكەم تاو ھەى ئەو

پارەيە دەدەمەۋە حكومت؟! بەلام كاتى تەماشاي كرد و تىيىنى
دكتورەكەى خويىندەۋە، سوپاسى خوى كرد بەرامبەر
ئامۇزگارەكانى دايكى و ھەستى مۇۋە ويژدان زيندوھكان.
{گۇفارى متمانە، ژ: ۳۶، ۳۹ل}.

دكتور دەتوانىت زۇرتىن چاكە بكات!

بەلى ئەى پزىشكى بەرپىز، كە خوى گەرە ئەو خەلاتە گەرەى
داۋە پىت و ئەو زانستەى پى بەخشيوى، ۋەرە زەكاتى زانست و
شەھادەكەت بدە، ۋەرە ۋەكو چۆن لەپارە و ساماندا (چل يەك)
دەدرى. تۆش با لە چل نەخۆش كە پارەيان لى ۋەردەگرى و
حەقى خۆتە، بايەكيان كە ھەژار و نەدارە و گىرفانى بەتالە و
نەخۆشەكەى درىژخايەنە، باپارەى عيادەكەت لەو ۋەرنەگرى و،
عەمەليات و چارەسەرى بەخۇپايى بكەى. كە سوپاس بۇ خوا
پزىشكى موسلمان و بەھەلويستى لەو جۆرەمان زۆرە، خوى گەرە
پاداشتيان بداتەۋە.

بەلام: ئامان ئاگاداربە لەخوا غافل نەبى، بلىتى جا من حەقم چيە
بەسەر ھەژارى و نەدارى نەخۆشەۋە، ئەۋە كەى كىشەى منە،
نەخىر دلتىابە ئەگەر تۆ بەزەبى و پەحمت بەدلدا نەبى و، گيانى
ھاۋكارى و يارمەتيدانت تىدا نەبى بەرامبەر بە فەقىر و ھەژاران،
ئەۋە پۇژىك دادى تۆش لەو مەكانەت و پىگەيەتدا نامىنىتەۋە و
توشى نەدامەتى دەبىت.

به‌سه‌ره‌هاتێك:

بانگخواز و نوسه‌ری ناودار، (د.محمد راتب النابلسی) له کتێبه به‌ناویانگه‌که‌یدا (موسوعة أسماء الله الحُسنى) له ج ۱ ص ۱۸۵دا، ده‌فه‌رموو: حه‌فتا هه‌شتا سائیک له‌مه‌وبه‌ر، له دیمه‌شقی سووریا، دکتۆریکی پیاو هه‌بوو، ئه‌م پزیشکه هه‌رچه‌نده پیاو بوو، به‌لام پسپۆریه‌که‌ی له‌بواری ژنان و مندالبوندا بوو. جگه له‌و له‌شاری دیمه‌شق و ده‌رووبه‌ریدا هیچ دکتۆریکی بواری ژنان نه‌بوو!

جا ئه‌م پزیشکه ئه‌مه‌ی به‌هه‌ل ده‌زانی و هه‌ر کاتێ ئافره‌تێك پێوستی پزیشکی هه‌بوایه و، نه‌یتوانیایه به‌پێی خوای بی‌ت بۆ عیاده‌که‌ی و ئه‌م بجوایه بۆ مالتیان، ده‌بوایه هاوسه‌ری ژنه‌که عه‌ره‌بانه‌یه‌کی بۆ به‌کری بگرتایه، که وه‌کو ته‌کسی ئیستا وابوو، وه لیره‌یه‌کیشی بدایه، حه‌قی ئه‌وه‌ی که دکتۆر ئه‌و ماوه‌یه عیاده‌که‌ی به‌جێهێشتوو و له‌مالێ نه‌خۆش نه‌خۆشه‌که‌ی بینیوه، ئه‌مه بی‌جگه له‌پاره‌ی ده‌رمان و حه‌ق ده‌ستی تایبه‌تی خۆشی!

ئه‌مجا هه‌ر چه‌نده مالێ نه‌خۆشه‌که بپارانیوه که هه‌ژارن و پاره‌یان نییه، ده‌یگوت: ئه‌وه گرفت و کێشه‌ی خۆتانه، من حه‌قم به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه نی یه هه‌تانه یان نا، بپۆن قه‌رزێ بکه‌ن! بپۆن شتیکی مالێ که‌تان بفروشن!

به‌لێ، (د.محمد راتب النابلسی) که ئه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه، ده‌فه‌رموو: بۆیان باسکردوم که ئافره‌تی نه‌خۆشی

وا هه‌بووه، که پاخه‌ری ژێر نه‌خۆشه‌که‌یان فرۆشتوه و نه‌خۆشه‌که‌یان له‌سه‌ر زه‌وی پاكيشاوه، ته‌نها بۆئوه‌ی لیره‌که‌ی بۆ په‌یدا بکه‌ن و دکتۆره‌که‌ بێننه‌ سه‌ری و، ئه‌م ژنه‌ داماو له‌ و ئازاره‌ پزگاری بێ!!

به‌لێ دوا‌ی چه‌ندین ساڵ له‌ کاری پزیشکی و کۆکردنه‌وه‌ی پاره‌یه‌کی زۆر، له‌ خۆشته‌ین جیگای شاری دیمه‌شق، جوانترین و سه‌رنج‌پاک‌شته‌ین خانووی کرد، ئه‌م کۆشکه‌ هه‌تا ئێستاش له‌ دیمه‌شقی سووریا ماوه. به‌لێ کاتی چووه‌ ناو خانووه‌ بپۆینه‌که‌یه‌وه، سبحان الله هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ی که‌ چووه‌ ناوی جه‌لته‌ی ده‌ماغ لێی دا و تووشی شه‌له‌ل بوو! ماوه‌یه‌کی که‌م ژنه‌که‌ی خزمه‌تی کرد و به‌ده‌وره‌یه‌وه‌ بوو، به‌لام که‌زانی تازه‌ ئومیدی چاک بونه‌وه‌ی لێناکری، داوا‌ی له‌ مناله‌کانی کرد که‌ بیه‌نه‌ هه‌وره‌بانی خانوه‌که‌ یانه‌وه‌ و خزمه‌تکاریکی بۆ بگرن که‌ خواردنی بداتی و پاکی بکاته‌وه!!

به‌لێ ئه‌م پزیشکه‌ که‌ به‌و بێ وێژدانیه‌، ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆی پاره‌ی بۆ ژن و منداڵه‌کانی کۆکردبووه‌، له‌ پێناوی ئه‌وه‌ی زیاتر ده‌وله‌مه‌ند بێ و، کۆشک و ته‌لاری جوانتر و خواردنی خۆشته‌ر بۆ ژن و مناله‌که‌ی ئاماده‌ بکات. به‌و هه‌موو زانسته‌ی که‌ له‌بوا‌ری پزیشکی ئافره‌تاندا هه‌یبوو، ته‌نها یه‌ک خزمه‌تی‌شی له‌به‌ر خاتری خوا به‌ نه‌خۆشیکی هه‌ژار نه‌کرد!!

بڼه وای دهرانی که ژن و مناله کانی له م نه خوښه دا له سر
چاوی داده نین، به لام که سهیری کرد وا خزمه تکاریان بڼه گرتووه و
ژنه که ی ناچي به لایدا، داوی خیزانه که ی ده کرد.

خزمه تکاره که هموو جاری له هه وره بانه که وه ده هاته خواره وه
و، ده پوښته وه بڼه سه ره وه بڼه لای و پووی نه ده هات بلای، دکتور
کیان ژنه که ت ده لای حه زنا که م بیبیم!

بڼه ده یگوت: پیم وتووه بیت بولات، به لام نازانم بڼه
نایه ت؟! تا دوی چه ندین جار نه م پزیشکه په ککه وته تیگه شت که
ژنه که ی ئیتر ناماده نییه له لای بیت و، ته نانه ت گوئی له قسه ی زور
سارد و سوک بوو، که ژنه که ی پیی ده وت و بیزاری خوی له م
په ککه وته یه ده رده بری!!

به لای نه م پزیشکه ماوه ی هه شت سال به م شیوه یه مایه وه!
ته واوی نه وه هه شت ساله ته نها نه وه که سه ی به مانگانه وه کو
خزمه تکار به کرییان گرتبوو، خواردن و خواردنه وه ی ده دایه و
پاکي ده کرده وه... بڼه که جاریش ژنه که ی و منداله کانی نه چونه لای
قسه یه کی له گه ل بکه ن! نه که هه رنه وه به لکو له نه نجامی نه و بڼه که نه
ناخوښه ی که له لاشه ی ده هات و، له هه وره بانه که وه بڼه ناو ماله که
ده که پایه وه، ژنه که ی بریاریدا نه و بڼه که نه له ماله که ی دوربخاته وه،
نه م خانوه پاک و بڼه خوښه به م بڼه که نیه پیس نه بی. بڼه

له‌دووری مالی خۆیان خانویه‌کی بۆ به‌کری گرت و له‌گه‌ڵ خزمه‌تکاره‌که نارديه ئه‌وی!

به‌لێ هه‌ر ئه‌م خانوه‌ی ئه‌م پزیشکه به‌ره‌نجی چه‌ند ساڵه‌ی و پاره‌ کۆکردنه‌وه‌ی له‌ ژنانی نه‌خۆشی هه‌ژار دروستی کردبوو، ئیستا لێی ده‌کریته‌ ده‌ره‌وه و نایانه‌وی به‌بۆنی لاشه‌ی و ناله‌ نالی شه‌وانی له‌به‌ر ئازار، هێمنی و پشوویمان تیک بجی!!

سبحان الله، ئه‌و پزیشکه‌ی که به‌زه‌یی به‌ژنێکی هه‌ژاردا نه‌ده‌هاته‌وه و، پاخه‌ری ژێر نه‌خۆشه‌که‌ی پێ فرۆشتن بۆ وه‌رگرته‌ی لیره‌یه‌ک! ئه‌م دکتۆره خۆپه‌رسته، ئه‌نانه، به‌وه‌ی که ده‌یزانی غه‌یری ئه‌و دکتۆری تر نیه تا خه‌لکی بچه‌ لای، ئاوا خه‌لکی نه‌خۆشی زه‌لیل ده‌کرد.

خوای گه‌وره ئاوا زه‌لیلی کرد، ئاوا ئه‌و کۆشک و ته‌لاره‌ی که به‌و پارانه دروستی کرد، بوو به‌حه‌سره‌ت و داخ و مه‌راق و ژوریکیان پێ په‌وا نه‌بینی و سه‌ره‌نجام هه‌وره‌بانه‌که‌شیان پێ په‌وا نه‌بینی که به‌نه‌خۆشی تێیدا بژێ هه‌ر ئه‌و ژن و مناله‌ی که بۆ ئه‌وان پاره‌ی کۆده‌کرده‌وه، هه‌ر به‌ده‌سته‌ی ئه‌وان له‌ ماله‌که‌ی کرایه ده‌ره‌وه و، هه‌ر به‌و پاره‌یه‌ی که خه‌لکی پێ زه‌لیل ده‌کرد، خوای گه‌وره‌ش زه‌لیلی کرد و کردی به‌ په‌ند و عیبه‌ت بۆ هه‌رکه‌سه‌ی که په‌ند وه‌رگری! . {خودپه‌سندی، فاتح شارستینی، ۲۲ل}.

چەند ووشەيەك بۆ ئەوانەى لای نەخۆشەن

هەندىك كەس كاتىك لای نەخۆشەىكى نزيكيان دەبن، سۆز و بەزەيى بەسەرياندا زال دەبيت، بەردەوام لە نەخۆشخانە لەگەڵ نەخۆشەكە دەبيت و، هەلەدەستيت بە خزمەتکردن و جيپەجى کردنى پيويستىەكانى، هەندىك جار ئەم هاودەمى نەخۆشە شەو ناخەويت، بەلام نەخۆشەكە دەخەويت..

شەونخونى ئيماندار، لەبەر برايهكى نەخۆش يان لەبەر خوشكىكى نەخۆشى موسلمانى، هۆكارىكى گەرەيه بۆ نزيك بوونەو لەخوداى گەرە، خۆ ئەگەر نەخۆشەكە كەسيكى نزيكى بيت: وەك باوك يان دايك يان خوشك و برا، ئەوا بەدلتياييهو پاداشتى گەرەتر دەبيت..

پيغەمبەرى خوا ﷺ هەوالمان پيەدەدات و دەفەرموويت: (هەر كەسيك سەردانى نەخۆشەىك بكات، ئەوا بەردەوام وەكو ئەو وايە خەرىكى ميوە چنين بيت لەبەهەشتدا، هەرەها حەفتا هەزار فريشته داواى ليخۆشبونى بۆ دەكەن).

ئەم مۆژدە گەرەيه بۆ سەردان کردنى نەخۆشە، ئەى ئەگەر بەردەوام لەگەڵ نەخۆشەكەدا بيت و خزمەتى بكات؟!

بەلام لەگەڵ ئەوێشدا هەندىك لەو كەسانەى كە لەلاى نەخۆشەن لەگەڵ ئەوێدا كە ئەو هەموو پاداشت و چاكەيه بەهۆى هاودەمبونى

نەخۆشەوێ کۆدەکەنەوێ، پاشان بەهۆی چەند هەڵ و تاوانیکەوێ
بەفیڕۆی دەدەن!

کاتمان لای نەخۆش چۆن بەسەر بەرین؟

هەموومان پێویستە بپرسین: ئایا ئەو کەسانە لای نەخۆش،
کاتەکانیان لەچیدا بەسەر بەرن؟ لەوێ لای دەلێن با کاتەکانیان
بەم شیوەیە بەسەریبەن:

(۱) خۆیندنەوێ بەسود، قورئان خۆیندن بێت، یان کتیب و
نوسراوی تری بەسود.

(۲) دوورکەوتنەوێ لە پووبەپووبوونەوێ و چاوپێکەوتن لەگەڵ
ئافەرەتی نامەحرەمدا، یان ئافەرەتان لەگەڵ پیاوانی نامەحرەمدا،
چونکە لەکاتی دەست بەتالیدا شەیتان دەست دەکات بەهاندانی
خراپە و تاوان لەنێوان ئەو نامەحرەمانەدا. بەشیوەیە کە
بەپوانینی ناپەرەوا سەیری یەکتەری بکەن. یان ژمارە تەلەفۆن و
مۆبایلەکانیان بگۆڕنەوێ، سەرەنجام داوی دەرچون لە
نەخۆشخانە توشی داوی بەناو خۆشەویستی و دەست بپێنی
یەکتەری دەبن!.

(۳) چەند جوانە هاوێلی نەخۆش کاتی خۆی لەشتی بەسوددا
بەسەر بەریت. بەلکو وایە نەخۆشەکەش بکات کە ئێویش لەشتی
بەسوددا کاتەکانی بەسەر ببات. کاتەکانی لەخودا پەرستیدا بەسەر

بەرپىت، كاسىتى بەسود و قورئان و ئامۇڭگارى لە مۇبايلەكەتدا
بىت. ئاگاي لەكاتى نوپۇزەكان بىت و جىبەجىيان بكات.
دورگەوئىتەوہ لە ھەموو كاريك كە توشى تاوان و سەرپىچى خوى
گەرە بكات. ۲۴

(۴) ئى ھاودەمى نەخۇش لەخوا غافل مەبە، ئارامگر و
خۇراگرىبە، لەرزۆك و بى ئارام مەبە، زۇرجار جىگەى سەرزەنشت نى
يە ئەگەر گويمان لە ئاھو ئالەى نەخۇش بىت، چونكە زۇربەى
مروفەكان سنورىكى ديارىكراويان بۇ ئارامگرتيان ھەيە.

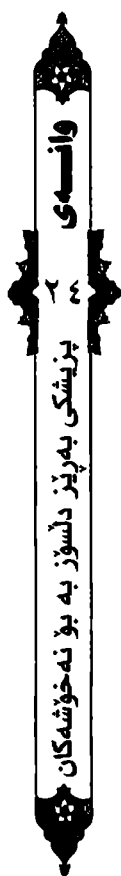
بەلام جىگەى سەرسورپمان ئەوہيە: كاتىك كەسىك دەبىنى كە
لەلاى نەخۇشىكە و خەرىكى گریانە و بى ئارامە، لەگەل ئەوہدا كە
چاوەپوانى ئەوہ لەو كەسە دەكرىت، كە نەخۇشەكە ئارام بكاتەوہ
و دلى بداتەوہ و، بىتتە پىشەنگ لە ئارامگرتن و پەزامەندىدا بۇ
نەخۇشەكە.

بەلام لەحالى نەخۇشەكەوہ زۇر نىزىكە.. زۇرىك لە ھاودەمانى
نەخۇش و ئەو كەسانەى نەخۇشيان ھەيە و لەلاى نەخۇشەكەن يان
سەردانى دەكەن، سكالای ئەوہ دەكەن كە گریان و دلتەنگى
بەسەرياندا زال دەبىت، منىش دەلیم: بەلى ئەمە راستە، بەلام
ئارامگرتن زۇر چاكتر و جوانترە بۇ خۇتان و، بۇ دل و دەروونى
نەخۇشەكەش. چونكە ئەویش بەبىنىنى پوخسارى پپ لە خەم و
چاوى پپ لە فرمىسك، زياتر ئازارى بۇ دروست دەبى و لەورەى

ده پوخیت. له بهرئه وه به سهر خوتاندا زالّ بن و نزا و پارانه وه بکه ن
و په نا بؤ خوای گه وره بهرن. {شهیدا، و: هیمن محمد علی،
ل ۵۸}.

خوای گه وره شیفای همه مو نه خوشیه گانمان بنیرئ و پاداشتی
گه وره ی پزیشکه دلسوزه گان بداته وه. آمین.

وانه‌ی بیست و پینجه‌م:

هیمنی و ئاسایش

خه‌لاتی خوایه مه‌یشیوینه‌و

له خوا غافل مه‌به

- به‌شی یه‌که‌م -

وانه‌ی بیست و پینجه‌م

بابه‌ت: هیمنی و ناسایش خه‌لا‌تی خوایه مه‌شیوینه و

له‌خوا غافل مه‌به

- به‌شی یه‌که‌م -

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ
ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ﴾﴾ النحل.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ
لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ).
صَحِيحٌ — رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ: (٢٦٢٧)، صَحِيحُ الْجَامِعِ لِلْأَلْبَانِيِّ: (٧٦١٠).

سه‌رچاوه‌کان:

- (١) البَشَارَاتُ النَّبَوِيَّةُ — صالح بن طه عبدالواحد، ص ١٧٥.
- (٢) ته‌فسیری زمناکویی، مه‌لا سه‌عیدی زمناکویی، ب ١٢،
ل ٢٢٣. وه ب ١، ل ٣١٣.

- (٣) تەفسىرى پۆشن، بورھان محمد أمين، ل ٤٠٩، ل ٤٣.
- (٤) ھەزار ويەك، ئەندازيار عثمان، ب ٢، ل ٣٤١، ل ٢٩١.
- (٥) بالانس، ئەندازيار عثمان، ل ٩٨، ل ٩٩.
- (٦) تەفسىرى كوردى، مەلاى گەرەى كۆيە، ب ١، ل ١٩٧.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

به پاستی خه لات و به خششه کانی خوی په روه ردگار
به سه رمانه وه نه وهنده زۆرن، که مڕۆڤ ناتوانی بیانژمیڤی و ته نانه ت
بیر له هه مووشیان بکاته وه. یه کێ له و خه لات هه ره گه و رانه ی که
خوا پێی به خشییوین، به لام زۆرمان وه کو پێویست سوپاسی
خوامان له سه ر نه کردووه، بریتی ه له خه لات ی هیمنی و ئاسایش و
ئه من و ئه مان. له دلتیایی و ئاسوده ژیان به بی ترس و له ناو مال و
شار و وولاتی خۆتدا. که به پاستی پێویسته مڕۆڤ به رامبه ر به م
شاخه لات ی خوی گه و ره هه میشه سوپاس گوزاریت و له خوا غافل
نه بیت..

مانای ئارامی و ئه مان:

به لێ ئیمه که باسی ئه من و ئه مان و ئاسایش و دلتیایی
ده که بین، په نگه زۆرمان بیرو خه یا لمان هه ر بو ئه وه بجێ، که شه پ
و ئازاوه و ته قه و ته قینه وه له ولاتدا نه بیت. به لێ ئه مه پاسته،
به لام مانای ئه من و ئه مان، مانای زۆر فراوانتره و له چه ند شتی کدا
خۆی ده بینیته وه:

۱. ئەمەن و ئاسايش لەناو جەستە و لاشەى خۆتدا:

بەللى گەورەترىن سەلامەتى و ئاسايش وا لەناو جەستەى خۆتدايە، چونكە ئەگەر بتوانى ولاتى پر لە شەر و ئازاوە بەجى بهیلى و بجیتە ولاتىكى ئەمین و ئارام، خۆ ھەرگىز ناتوانى جەستەى خۆت و ناخى خۆت بەجى بهیلى و لىی پابكەى..

بۆیە گەورەترىن بواری ئەمەن و ئەمان، بریتىە لە ناو جەستە و ناخى خۆت. ئەویش بەوہى كە خواى گەورە بەلوتفى خۆى جەستەت بەساغى بهیلىتەوہ و، دوربى لە نەخۆشى لەناوبەر و پرۆكىنەر، كە لەبەر ئازار وات لى بى ھەموو شیرینیەكانى ژيانى لى تال ببى. ھەرۆہا لەناو ناخ و دەرونىشتدا ئارام و دلایى، لە نەخۆشى نەفسى و دەرونى بەدوربیت، چونكە مرۆفى واھىە لە جەستەدا زۆر ساغ و سەلامەتە، بەلام لە دەروندا ویرانە!

تەنانەت كەسى واھىە پقى لە خودى خۆیەتى، كە بەپاستى ئەمە كارەساتە، یان كەسى واھىە لەگەل ئەوہدا كە لەھىچى كەم نى یە لەپووى ماددیەوہ، باشتىن خۆراك دەخوات و گرانترىن و جوانترىن جلوبەرگ دەپۆشى و لە خۆشتىن خانوودا دەژى، كەچى ھەمیشە دللى توندە و خەمبارە و زەردەخەنە لە لىوى تۆراوہ و، وانەزانى دونیا لەگەلایا لە جەنگایە و ھەموو ئەوانەى لەدەورى دەژىن ناپەرەحتەن بەدەستىەوہ. كەواتە: ئەگەر جەستەت ساغ بوو،

ده‌رونت سه‌لامه‌ت بوو، دلت خو‌ش و گوشاد بوو، ئه‌وه به‌پاستی تۆ
له ئه‌من و ئه‌مانی پاسته‌قینه‌دا ده‌ژی و، له‌خوا غافل مه‌به و
شوگری خوی گه‌وره بکه.

۲. ئاسایش و سه‌لامه‌تی له‌ناو خیزانه‌که‌ی خۆتدا:

به‌لێ له‌دوای جه‌سته و لاشه و ده‌رونی خۆت، گه‌وره‌ترین
ئاسایش و ئه‌مان: بریتیه له‌و ماله‌ی که ده‌بی هه‌ر تێیدا بژی،
ناتوانی به‌جیی به‌یڵی و شوینی هه‌وانه‌وه و ئارامگرته. به‌پاستی
مال و خیزانی پڕ له ئاشتی و قه‌در و حورمه‌ت، دور له شه‌پ و
ئاژاوه خه‌لاتیکی گه‌وره‌ی خواجه، به‌ره‌که‌تی خواجه..

به‌پاستی ئه‌گه‌ر نانی شه‌وت نه‌بی، نانی جۆ بخۆیت به ئاوه‌وه،
ئه‌گه‌ر سفره‌ی نان خواردنت خواردنیکی هه‌ست بزوینی له‌سه‌ر
نه‌بی، له‌به‌ر بی جیگه و پیگه‌یی له‌سه‌ر خاك بخه‌وی و سه‌رینت
به‌ردبی، پاره و پولیکی دانراوت نه‌بی، ناوت له‌ناو ناواندا دیار
نه‌بی، به‌مه‌رجی له‌گه‌ل ژن و مناله‌که‌ی خۆتدا ته‌با و کۆک بی.
حورمه‌ت و پزیزتان له‌نیواندا بی و به‌خۆشه‌ویسته‌یه‌وه به‌یه‌که‌وه
بژین، هه‌میشه ده‌مه بۆله و پرته و شه‌ره ده‌نوکتان نه‌بی، مالیکی
هیمن و ئارام له ئامیزتان بگری و ماندوبون و خه‌م و په‌ژاره‌ی
ده‌ره‌وه‌ی مالتان له‌بیر به‌ریته‌وه.

به‌پاستی ئه‌وه تۆ پاشای و ماله‌که‌ت کۆشکه و قسه‌ی خوش و زه‌رده‌خه‌نه و خوشه‌ویستی نیوانتان، گه‌وره‌ترین سفره و خوانی پازاوه‌یه و ده‌وله‌مه‌ندترین که‌سی..

به‌لام خوانه‌کرده ئه‌گه‌ر به‌پێچه‌وانه‌وه‌بووی، له‌کۆشک و فیللادا ده‌ژیا، کام ئوتومبیلی گرانبه‌هایه له‌ژێرتابوو، ناوت ده‌نگی دابوو، پاره‌ت هه‌نده زۆربوو خاوه‌نی چه‌ند کارگه و کۆمپانیا بووی! له‌شت ساغبوو، سفره‌ت پازاوه‌ بوو، له‌ده‌ره‌وه‌ی مال دۆست و هاوڕێت زۆربوو، ئه‌گه‌ر له‌ناو ماله‌که‌ی خۆتا ئا‌وا‌وه‌ی خه‌زانیت هه‌بوو، هه‌میشه شه‌پ و فره‌ته‌نه و به‌گه‌ژه‌کدا چوون و، ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه و په‌لاماردانی یه‌کتر بوو، خوشه‌ویستی و پێز له‌و ماله‌ باری کردبوو، ئه‌وه به‌پاستی داماو‌ترین مرۆڤ و هه‌ژارترین خه‌زان ئه‌و مال و خه‌زانه پێ له‌ شه‌پ و ئا‌وا‌وه‌یه..

بۆیه پێویسته له‌سه‌رمان که هه‌میشه له‌خوا بپا‌رپێنه‌وه و، دا‌وا‌ی ئه‌وه‌ی لێبکه‌ین که مالێکی بێ کێشه و ئا‌وا‌وه‌مان بدات، وه ئه‌گه‌ر خوا‌ی گه‌وره مالێکی ته‌با و پێ له‌ ناشتی پێ خه‌لات کردین، لێی غافل نه‌بین و شوکری بکه‌ین و بێ شه‌رعی تێدا نه‌که‌ین. هه‌ر له‌ که‌نا‌لی ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ته‌وه تا قسه و با‌سی دونه‌ی دانیه‌شتنی نیوانتان، با دوربێ له‌و شتانه‌ی که شه‌رع پێگه‌ی پێ نه‌داوه، بۆئه‌وه‌ی ئه‌م ماله‌ پێ له‌ به‌خته‌وه‌ریه‌ت هه‌ر ئارام بێ.

۳. شارى نىشتە جىبۈونت پىر لە ئاسايش و ئارامى

بىت:

بەلى دۈي جەستەي ئارام و مالى پىر لە ئاشتى و خوشى، ئەمجا
ئەوگەرەك و گوند و شارەي كە تىيدا دەژى، ئەگەر ئەمن و ئارامى
هەبى و خەلگىكى هەمن و دور لە شەپى تىدەبى و، ناوبانگى
بەشارىكى دور لە شەپ و ئازاۋە پۆشتى و، دانىشتۈنى دىسۆزىن
بۆيەكتەر و بۆ شارەكەيان و پىز لە يەكتەر بگرن، ئەو شەپ بەپاستى
جىگاي خوشحالى و سەرفرازى مۇقە.

هەريەك لە ئىمە بىنيومانە و بىستومانە كە شار و دەرە و
ناۋچەي ۋاھىيە: بەبىستنى ناۋەكەي مۇقە و ئىناي شەپ و چەك و
كوشتن و تەقە لەيەك كردن و، پومانە و نارنجۇك فېردانە ناۋ مالى
يەكتىرى، دىتە بەردىدە و ئەندىشەي! بۆيە ئەگەر كەسەك كە
دانىشتۈي ئەو شار و ناۋچە و دەرەيە، لەگەل ئەو شەپ كە
لەژيانى خۇيدا مەلەفى لە پۆلىس و ئاسايش نەبوۋە، كىشەي لەگەل
كەسدا نەبوۋە، كەچى ھەر بەۋەندەي كە خەلگى ئەو شارەيە و
نىشتەجىي ئەۋيە. خەلگى شارىكى تر ئامادەنەبوون كچى خۇيانى
بدەنى!

ئەگەر چى كچەكەشيان دالى بەو كۆپەۋە بوبى و بۆي سوتابى،
ھەرچى كەموكۆپىش بى لەو كۆپە باشەيان نەدۆزىۋەتەۋە، تەنھا

ئه‌وه نه‌بی که خه‌لکی فلان شوین و ناوچه‌یه و خه‌لکه‌که‌ی شه‌پانی
و به‌ئازاوه و چه‌ک هه‌لگر و توپه و توندن!!.

هه‌ر بۆیه پاراستنی ئه‌من و ئاسایش و هیمنی ئه‌و گوند و
شاره‌ی لێی ده‌ژین، له‌ئه‌ستۆی هه‌موماندايه و، نابێ بلّین: من
حه‌قم نی یه و هه‌ر که‌س که‌یفی خۆیه‌تی، چونکه خراپه‌ی
خراپه‌کاران و شه‌پری شه‌پخواز و شه‌پفرۆشان، هه‌مومان
ده‌گریته‌وه.. وه‌کو وتمان لانی هه‌ره‌که‌می ئه‌وه‌یه که: ناوبانگمان
پێی له‌که‌دار ده‌بی و پێی ناشیرین ده‌بین له‌لای خه‌لکی.

هه‌ر ئه‌مه‌شه حیکمه‌تی فه‌رموده به‌پێز و به‌پێزه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری
خوا ﷺ که فه‌رموی: (أَنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، قَالَ:
يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا نَنْصُرُهُ مَظْلُومًا، فَكَيْفَ نَنْصُرُهُ ظَالِمًا؟) قَالَ:
تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ). رواه البخاري: (۲۴۴۴).

واته: پشتیوانی له‌ براكه‌ت بکه ئه‌گه‌ر سته‌مكار بی یان سته‌م
لێکراوی، یه‌کسه‌ر که‌سێک په‌رسیاری کرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
باشه ئه‌گه‌ر سته‌م لێکراو و مه‌زلۆم بوو، پشتیوانی لێبکه‌م و
داکوکی لێ بکه‌م ئه‌مه به‌جێیه و جوانه، به‌لام ئه‌ی ئه‌گه‌ر سته‌مكار
و زالم بوو، چۆن پشتیوانی لێبکه‌م، چۆن پشتیوانی له‌ سته‌مكار و
زالم ده‌کری؟! پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ئه‌گه‌ر سته‌مكار بوو
هه‌ردوو ده‌ستی به‌سته و مه‌هێله سته‌م بکات. ئه‌مه‌ش یارمه‌تیدان
و پشتیوانی کردنه بۆی.

روونکردنه وهیهك:

برگه‌ی یه‌که‌می ئه‌م فهرمووده‌یه: (أُنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا)، ئه‌مه قسه‌ی عه‌ره‌بی پێش ئیسلام بوو، که هه‌میشه ئه‌مه دروشمیان بوو، براکه‌ی و خزمه‌که‌ی و هۆز و قه‌وم و عه‌شره‌ته‌که‌ی سته‌مکار بوايه یان سته‌ملیکراو، هه‌ر پشتیوانی لی ده‌کرد و له‌سه‌ری ده‌کرده‌وه و شه‌پی له‌سه‌ر ده‌کرد، جا حه‌ق بوايه یان ناحه‌ق!

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یزانی ئه‌م دروشمه‌ چه‌نده کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌! به‌ درێژایی هه‌زاران ساڵه به‌م یاسایه کارده‌که‌ن، بۆیه یه‌که‌سه‌ر په‌تی نه‌کرده‌وه. به‌لکو وه‌ریگرت و چاوه‌پێی ئه‌وه‌ش بوو که له‌لایه‌ن موس‌لماننیکي تیگه‌یشتوو له ئیسلامه‌وه، پرسیار و په‌خنه‌ی ئاراسته‌ بکری. بۆیه وه‌لامی پرسیار کاری دایه‌وه و ئه‌م برگه‌یه‌ی دواوه‌ی بۆ زیاد کرد و پاستی کرده‌وه و فهرمووی: ئه‌گه‌ر براکه‌ت، خزمه‌که‌ت، هاوشاری و هۆز و قه‌وم و عه‌شیره‌ته‌که‌ت، سته‌می له‌ خه‌لک ده‌کرد و شه‌پی به‌ خه‌لک ده‌فروشت. پێگای به‌ خه‌لکی ده‌گرت و مالی خه‌لکی داگیر ده‌کرد. ده‌ست درێژی ده‌کرده‌ سه‌ر خه‌لکی..

ئه‌وا تۆ ده‌ستی بگه‌ره و مه‌نعی بکه‌، مه‌هێله له‌سه‌ر ئه‌م کاره ناپه‌وايه‌ی به‌رده‌وام بێ، و، که‌سایه‌تی نه‌ک هه‌ر خۆی به‌ته‌نها به‌لکو بنه‌ماله و هۆز و قه‌وم و گوند و شاره‌که‌شی پێوه ناشیرین بێ،

وبیته په له یه کی پەش و ناشیرین به نیو چه وان و ته ویلی بنه ماله و
هۆز و ده قەر و شاره که یانه وه، به هه میشه یی و ناو و ناوبانگیان
پیی له که دار ببی، بۆیه فهرمووی: (تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ). دهستی
بگره و مه هیله سته م بکا و سنوری بۆ دابنی.

له م فهرمووده یه وه ئه وهش تیده کهین: که دروسته کلتوری
ولاتی کافر، یان کلتوری سه رده می جاهیلی وه ربگرین و
به پاشکویه ک چاکسازی تیدا بکهین و بیکهین به مولکی موسلمانان.
به لی، شاری هیمن و پر له ناسایش و دور له شه پ و ئاژاوه، خه لاتی
خوایه و ده بی سوپاسی خوی له سه ر بکهین و ببپاریزین و دهستی
شه پانگیژ و خراپه کاران بگرین.

۴. ولاتی پر له ناسایش و دوور له ته قینه وه و خوین

رشتن:

به لی ولاتی ئه مان و سه لامهت مایه ی به خته وه ری مرۆفه.
له به رنه وه ی نه گه ر تۆ له ناخی خوشتدا هیچ کیشه و گرفتییکی
جه سته یی و ده رونیت نه بی و، شادمان بی و له ناو مال و
خیزانه که تدا به به خته وه ری بژی، له پووی حورمهت و پێز و له پووی
دارایی و ئابوریه وه خو شگوزهران بی، وه شاره که شت خه لکی باش
و چاک و پاک بن، به لام نه گه ر ولاته کهت شه پ و ئاژاوه ی تیکه وت.

ئیتەر تۆش له به لای ئه و جهنگه بێ بهش نابێ و، لانی ههره که می دوکه لای ئه و جهنگه ئه چێ به دل و سینه تدا.

بۆیه له قورئاندا خوای گه وره، وه کو خه لات و به خشش بۆ مروڤ، باسی ولاتی پر ئه مانێ کردوو و ده فهرمووی: ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ التین. واته: سویند ئه خۆم به و شارهی خاوه نی ئاسایشه بۆ دانیشتوان. {ته فسیری زمانکۆیی، مه لا سه عیدی زمانکۆیی ب ۱۲، ل ۲۲۳}.

هه ر له باره ی ولاتی ئه مین و دور له شه پ و جهنگه وه، خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ النحل.

واته: خوای گه وره نمونه ده هینیته وه بۆ ئه و شار و ولاته ی که به هره مه ندن له ئاسایشی ولات و پزق و پۆزی فراوان، ئه وانه وه ک دانیشتوانی شار و ولاتیکن که ژیا نیان به ئارامی و ئاسوده یی ده برده سه ر {هه زار په حمه ت له مه لای گه وره ی کۆیه یی که له ته فسیره که یدا ده فهرمووی: ﴿ءَامِنَةٌ﴾ به مانای ئه وه یه: ئه و ولاته هیرشی دوژمنانی ده ره وه ی له سه ر نه بوو، شه پی له گه ل ولاتانی

دهرهکی نه بوو، «مُطَمِّنَةٌ» به مانای: له ناوخوشدا جهنگی نه بوو، شه پی نه گریس و مال و پیرانکه ری ناوخوی نه بوو. له گه ل ئه و ئه من و ئه مانه شدا، له هه موو کون و که لینیکی دونیاوه، پزق و پۆزی هه مه جۆر و هه مه چه شنیا ن بۆ ده هات و به سه ریا ندا ده باری. به لام ئه وان له جیاتی سوپاسگوزاری ناشکور و سوپاس ناپه ریژ بوون، به ئازایه تی خۆیا نیا ن ده زانی. هه ستیا ن نه ده کرد به و هه موو خه لاته گه وره یه ! ئیتر ئه وه بوو کتوپر خوای گه وره پۆشاک ی برسیتی کرد به به ریا ندا و، به رگی ترسی کرده کالای بالایان، له دهره نجامی ئه و کاروکرده وه و په فتاره ناپه سه ندانه ی که ئه نجامیا ن ده دا. {ته فسیری پۆشن، بورهان محمد امین ل ۶۰۹}.

لیره دا جیگه ی خۆیه تی که شوکری خوا بکه ی ن، واماوه ی چه ند سالی که هه ری می کوردستانی خۆشه ویستمان به به راورد له گه ل حکومه تی ناوه ندی عیراق و، ولاتانی ده وروبه رمان و جیهان به گشتی، ولاتیکی پر له ئاسایش و ئه مانه. وه شه پی به دی ناوخۆش سوپاس بۆ خوا له ناوما ندا نه ماوه، خوای گه وره خه لاتی ئه من و ئاسایشی ولاتمان بۆ زیاد بکات و باری ئابوریمان زیاتر ببورژینیته وه.

به پاستی سالانیکی یه گجار نۆربوو، ده ولته تی عیراق - ئیستاشی له گه ل بی - به ولاتی پر له شه پ و کوشتار ناسراوه و، ئه و هه موو

خەلکە زیرەك و بلیمەت و داهێنەرەى عێراق، بەكورد و عەرەب و توركمان و ھەموو پێكھاتە نەتەوہیی و ئاینی یەكانبەوہ، لەترسی سەستەمى دەسەلاتداران و ئائىرامى ولات، پەرویان لەھەندەران كرد و سەرى خۆیان ھەلگرت و، ھەموو وزەى فێكرى و زانستى و جەستەیی خۆیان بۆ ئاوەدانكردنەوہى ولاتانى تر بەكارھێنا، تەنھا بۆ ئەوہى بە ئاسایش و ھێمنى بژین!

مێژوو دەلى: سالى (١٩٥٨) كە نيزامى پاشايەتى لە عێراق پوخوا و نيزامى كۆمارى ھاتە كايەوہ، خەلكى ھەمووى لەبەر دەركى سەراى سلیمانى، چەپلەيان لى ئەدا و ئاھەنگيان دەگێرا، گوايە لە نيزامى بۆگەنى پاشايەتى پزگاریان بوو، تەنھا پیاويك نەبى دەگريا، وتیان: ئەرى نەگبەت بۆ دەگريت؟ وتى: ئێوہ نازانن بەخوا خراپتر دەبێت!!

بەلى ئەو پیاوہ بە ئەزمونە دنیا دیدە راستى كرد، خراپتر بوو، عبدالکريم قاسم ھات و خەلکانىكى زۆر لەناوچوون و دواتر خۆشى لەناوچوو، لەوہ لەولاتر چى! دواى ئەو عبدالسّلام ھات و بەتەمابوو كورد و كوردستان بسوتێنى، بەلام خوا لە سولتان مەحمود گەرەترە، لە فێرۆكەدا لە ئاسماندا سوتا! دەلێن: لەو كاتەدا ژنىك لە خەستەخانە كچىكى بوو، لە خۆشیاندا ناوى نا (پزگار) وایان زانى ئیتەر پزگاریان بوو. پاشان عبدالرحمن عارفى براى ھات و ئەویش بەجێى ھێشت.. ئەحمەد حەسەن بەكر ھات و پاشان بە

پلانیکی دپندانه صدام حسین چوه جیی، ئه‌میش سی سالیك
حکومی کرد و دوو جهنگی گه‌وره‌یان پی به‌رپا کرد و، عیراق و
ئێران و کوهیتی تیا مالوێران بوو، ئه‌ویش پيسوا بوو. له‌چال
ده‌ریان هینا و له‌سیداره‌یان دا! به‌داخه‌وه هه‌تا ئیستاش له‌ عیراقدا
ده‌سه‌لات به‌ده‌ست که‌سانیکه‌وه‌یه، که‌ کوشتن و دزی و گه‌نده‌لی
هر به‌رده‌وامه!!

نازانم که‌ی ولاتم ئه‌بی به‌ولات؟ نازانم تو بلایی ئه‌و خه‌وه‌مان بێته
دی، که‌ خه‌لکی له‌ژێر چه‌تری دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی دا
هه‌ناسه‌یه‌ک بدات؟! {هه‌زار و یه‌ک، ئه‌ندازیار عثمان ب ٢ ل ٣٤١}

ولات به‌بی ئاسایش وێرانه‌یه!

به‌لێ هر ولاتیك ئه‌من و ئه‌مانی تێدابی، ئاین و مال و گیان و
سه‌روه‌ت و سامان و په‌نج و ماندوووبون و که‌رامه‌ت و پێزی مرۆفی
تیدا پارێزراوه، خه‌لکی هه‌روه‌کو ئه‌رکیان له‌سه‌ر شانه، مافی
هاولاتی بونیشی پی په‌وا بینراوه، هر بۆیه له‌ قورئاندا ئه‌من و
ئه‌مان له‌پیش (نان)یشه‌وه‌یه، پاسته‌ نان و خۆراك سه‌رچاوه‌ی
بژیوی ژیانه، به‌لام ئه‌گه‌ر نانه‌که‌ت به‌ ئه‌مینی نه‌خۆی چ تام و
چیژیکی هه‌یه؟!

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر هېمنی و ئاسایشی ولات تی‌کچوو، شه‌ر و جه‌نگ به‌رپابوو، یه‌کسه‌ر نانیش ده‌بپی. چونکه هه‌ر که جه‌نگ و کوشتار که‌وته ولاتی‌که‌وه، یه‌کسه‌ر ده‌رگای هه‌ژاری و نه‌خۆشی و به‌دبه‌ختی ده‌خړیته سه‌ر پشت. هه‌ر بۆیه سیاسه‌تی ولاتانی زله‌ی‌زی جیهانی ئه‌وه‌یه: که ئه‌گه‌ر بیانه‌وی خێروبیری ولاتی‌ک ببه‌ن، به‌روبوم و به‌ره‌می بۆ خۆیان بی و وه‌کو خیر پیکردن شتی‌کی لی بدنه‌وه به‌هاولاتیانی په‌سه‌ن و، خاوه‌ن مال خۆی، دینن جه‌نگی‌ک دروست ده‌که‌ن و، ئه‌مجا له‌ ری‌گه‌ی ئه‌و جه‌نگه‌وه ده‌بی دانیش‌توانی ئه‌و ولاته‌ خۆیان، به‌ مه‌منونیه‌وه ده‌رگای ولاتیان بۆ هی‌زی بی‌گانه بکه‌نه‌وه و، داوای کۆمه‌ک و هاوکاریان لی‌بکه‌ن. ئه‌وانیش هه‌ر به‌پاره‌ی خۆیان چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نیان پی ده‌فروشن و خۆیان به‌خیو ده‌که‌ن!

به‌لی له‌ قورئاندا ئه‌من و ئه‌مان و ئاسایشی وولات له‌پیش نان و خۆراکه‌وه هاتوو، هه‌روه‌ک چه‌زده‌تی ئی‌براهیم له‌خوا پاراپه‌وه - له‌و کاته‌دا که هاجه‌ره‌ی خیزانی و ئیسماعیلی کوپی که مه‌لۆتکه بوو. له‌ ده‌شتی چۆلی بی ئاوی بی که‌سی مه‌که‌دا، به‌ فه‌رمانی خوا به‌جیی هیشت، پووی له‌خوا کرد و فه‌رمووی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنْ الثَّمَرَاتِ﴾ البقرة: ۱۲۶.

واته: ئی‌براهیم - علیه‌ الس‌لام - له‌خوا پاراپه‌وه و فه‌رمووی: ئه‌ی په‌روه‌رده‌که‌ری من، تو ئه‌م جی‌گه‌ چۆله‌ی بی کشتوکاله‌ بکه‌ به‌

شاریکي هیمن و بی ترس بۆ دانیش‌توانه‌کانی و، دور بی له خوین
پړزی و ستم له‌یه‌کتری کردن، بی‌پاریزه له بومه‌له‌رزه و گټه‌لوکه،
وه توئی خواجه پړزی و خوارده‌م‌نی بیه‌خشه به دانیش‌توانه‌ک‌ی
له هه‌موو میوه و دانه‌وټله‌یه‌ک.. {ته‌فسیری زمناکویی، مه‌لا سه‌عید
زمناکویی ب، ل ۳۱۳}.

به‌لئ ټه‌من و ناسایش و دل‌نیایی له ژياندا که مروځ خوین و مالی
سه‌لامه‌ت و پاریزراوه، ټه‌ونده گرنکه له ئیسلامدا. که خوی
که‌وره باسی فه‌زلی (که‌عبه) پروگه‌ی ملیار موسلمان ده‌کات، به‌وه
ستایشی ده‌کات که شوینیکه پره له ناسایش و سه‌لامه‌تی و
پاریزراوی. هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمووی: ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
وَأَمْنًا﴾ البقرة: ۱۲۵.

واټه: ټه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست - محمد - ﷺ، تو بی‌ری ټه‌و
کاته بکه‌وه که ئیمه ټه‌و خانووه‌مان - که‌عبه - کرد به جیگه‌ی
که‌پانه‌وه‌ی ټاواتی ټاده‌میزاد، که بچن بۆلای به‌کۆمه‌ل کۆمه‌ل بۆ
به‌جیپینانی هج و عومره و په‌رسته‌نه‌کانی تری خوا و، بگه‌پینه‌وه
بۆلای ټه‌و خانووه - که‌عبه - سال له‌دوای سال هه‌تا پړزی دوا‌یی
و، بگه‌پین به‌هر چوار لایدا و، بی‌پارینه‌وه بۆ گه‌ل و نیستماني
خویان و خودی خویان. ﴿وَأَمْنًا﴾ وه که‌عبه‌مان کرد به جیگه‌ی

ئاسایش و نه‌ترسان، یانی کاتی ئاده‌میزاد چونه ئه‌و جیگه و
 فه‌رمانه‌کانی خویان به‌جی هینا و، په‌شیمان بونه‌وه و گه‌پانه‌وه
 بۆلای خوا به‌نیازی پاگه‌وه، ترسیان له‌ سزای دوا پوژ نامینی.
 مه‌روه‌ها جیگه‌ی ئه‌مان و نه‌ترسانی ئه‌و که‌سانه‌یه که‌ دانیشتیوی
 لای ئه‌و خانوه‌ پیرۆزه‌ی که‌عه‌ن، خوی گه‌وره‌ پیویستی کردووه
 هیچ که‌سی له‌و جیگه‌یه‌دا په‌لاماری نه‌دری.

ئه‌و شوینه به‌جۆری پیزی لی ده‌گیری ئه‌گه‌ر باوک کوژرا و باوک
 کوژی خۆی له‌په‌نای که‌عه‌دا بینی، پشتی لی هه‌لئه‌کا وه‌کو هیچ
 نه‌قه‌ومابی له‌نیوانیاندا..

ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی ئه‌گه‌ر تاوانبارێك چوه‌ ناو که‌عه‌وه، که
 شایه‌نی کوشتن و تۆله‌ لی‌کردنه‌وه‌ بوو، پیویسته‌ ته‌نگی پی
 هه‌لبچنری و نان و ئاوی نه‌دریتی، هه‌تا خۆی ئه‌دات به‌ده‌سته‌وه،
 یان ئه‌مری. وه‌ نابی یه‌که‌مجار په‌لاماری بدریت له‌به‌ر پیزی ئه‌و
 ماله‌ پیرۆزه‌ که‌ (که‌عه‌)یه‌.. {ته‌فسیری زمانکۆیی، مه‌لا سه‌عید
 زمانکۆیی ب، ۱، ۳۱۱}.

ئەمن و ئاسایش بەچی دەچەسپێ؟

ئایا کە ئەمن و ئاسایش ولات ئەوەندە گرنگە بەچی دەچەسپێ؟ ئەو ھۆکارانە چێن کە هیمنی و ئاسایش لە ولاتدا بلاودەکەنەو و شەپ و ئاژاوە کۆتایی پێ دێنن؟ ئایا:

(۱) بەزەبری ھێز و داپلۆسین و توندوتیژی لەلایەن دەسلەتەووە پەیدا دەبێ، بەشیوەیەك کە ھەر کەس سەر بزێوی کرد سەر کوتی بکا و ھەمیشە ترس و تۆقاندن بخاتە دڵی خەڵکیەو، کە ئەمە لەمڕۆدا پێی دەوترێ: دکتاتۆریەت؟.

(۲) یان بە ڕێگە پێدانی خەڵکی کە بەشیوەیەك لەکەس نەپرسێتەو، ئازادی لەسنور بترازی و بگاتە ئەوێ ھەر کەس چۆنی پێ خۆشە ئاوا بژی و پەفتار بکا و بلی و بخوا، با سنوری ئازادی کەسەکانی تریش پێشیل بکات. کە ئەمەش لەپاستیدا ئازادی و سەرپەستی و ئاسایش نی یە. بەلکو بەپەلایی و بێ سەرپەری یە.

(۳) یان ئارامی و هیمنی و ئاسایشی ولات بەو دەستەبەر دەبێ، کە ھەموو جێگاكان بە کامیترای چاودیتری زۆر ورد چاودیتری بکری، کە ھەموو کەس لە ھەموو فەرمانگە و بانک و بازار و شوێنە گشتی و تایبەتیەکاندا، بزانی کە بە کامیتر چاودیتری دەکری و

نەتوانى خراپە و دزى و تاوان بکات، چونکە دەزانى وینە و دەنگ و پەنگى دەگیرى و لە دەستى یاسا پزگارى نابى؟!

٤) ئایا چەسپاندنى ئەمن و ئارامى و ئاسایشى ولات بەوہ دەبى؟ کە: دەرگای مالهکان توند و تۆل و قايم بن و پارە و ئالتون و شتە بەنرخەکان لەناو قاسەى گەورە و قورس و بەهیزداین؟ کە دز و دەستى پيس نەتوانى پىی بگات؟! وە دەروازەى شارەکان بە بازگە (سەیطەرە)ى بەهیز و چاوکراره بپاریزىن، کە پینگە بگیرى لە کەسى نامۆ و تاوانکار و گیرە شیۆن، کە بىتە ولات و شارمانەوہ؟ یان پۆلیس و ئاسایشى زۆرمان هەبى و بەتەواوى ولات بەهیزی چەکار بپاریزى؟!

ئایا بەمانە ئاسایش و هیمنى ولات دەپاریزى و، ئەمانە بەسن بۆ ئەمانى ولات و گەل و مىللەت؟!

لەوہ لأمدا دەلێین: راستە ئەمانە هەریەکەیان دەورو کاریگەرى خۆیان هەیه، بۆ داين کردنى ئاسایشى ولات و خەلکى، بەلام هەموو ئەم پینگایانە نەیاننوانى کە ببنەمايەى بەرقەرار بوونى ئاسایشى ولات. بۆ راستى ئەم قسەيەش تەماشای ولاتیکى وەکو ئەمریکا بکە، لەشارى نیۆرک دا، لەکۆتایى سالى (٢٠١٤) دا، پاگەیانندنەکان بلایان کردەوہ کە ماوہى (١١) پۆژە هیچ کەس لەو شارەدا نەکوژراوہ !

به لایانه وه جیگهی سه رسوپمان بوو که به دریژیایی چه ندین سال
 هه میشه پۆژانه خه لکی کوژراوه و پاره ی بپردراوه. ئه و چه ند پۆژه
 نه بی! هه روه ها له گه ل به کاره یتانی ئه و په پی توند و تۆلی له
 چاودیری کامیرا و هیزی پۆلیس و فرۆکه خانه کان، که چی به نوژی
 نیوه پۆ بانقه کان هیرشیان ده کړیته سه ر و کارمه نده کانی به بارمه
 ده گیرین و تالانی ده کهن و زۆرجار له دهستی پۆلیسی ئه و ولاته
 پرگاریان ده بی!

چه ند جار له خه لکی بازرگانمان بیستوه، که کاتی خه لکی
 ئه مریکی و ئه لمانیایی و به ریتانیان له گه ل بوه له شار ی سلیمانی و
 هه ولیردا و، بازاری دۆلاریان نیشان داو ن که فهرده دۆلار و دینار
 دانراوه، ته نانه ت له سه ر شه قامه کان سه فته دۆلار به دهست
 خه لکه وه یه و ئالوگۆپی پی ده کات و، که سیش په لاماری نادات و
 نایکوژی و تالانی ناکات! زۆر به لایانه وه سه یر و سه مه ره بوه و
 وتویانه: ئه مه له لای ئیمه بیته، له نیوه پۆدا به بهرچاوی پۆلیسه وه
 په لامار ده دری و ده فریندری! که به پراستی ئه م ئه من و ئه مانه
 سوپاسی خوی ده وی و، به ره می ئیمان و خواناسی و ئه خلاق
 به رزی میله ته تی کورده.

هۆکاره‌کانی بلاؤبونه‌وه‌ی ئه‌مان و هیمنی:

ئالێره‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌و راستی یه‌ی که: له‌گه‌ڵ بونی ده‌زگای چاودێری پۆلیس و ئاسایشی به‌هێز و، چاودێری کامێرا و توند و تۆڵی فرۆکه‌خانه و بازگه‌کانمان، پێیوێستمان به‌مانه‌ش هه‌یه بۆ دا‌بین کردنی ئاسایشی ته‌واو بۆ ولاته‌که‌مان و گه‌ل و می‌لله‌ته‌که‌مان.

هۆکاری یه‌که‌م: رو‌کردنه‌ خوا و خواپه‌رستی و خواناسی:

به‌شیوه‌یه‌ک مرۆڤ واخوابناسی و ئیمانی به‌چاودێری خوا بی، که یه‌قینی بیی که ئه‌گه‌ر ئه‌ویش توانای چاوه‌کانی ئه‌وه نه‌بی خوا ببینی، به‌دلنیا‌یی‌وه خوای گه‌وره ئه‌و ده‌بینی و چاوی لێیه‌تی و چاودێره به‌سه‌ریه‌وه! که ئه‌مه‌ش ئه‌وپه‌ری به‌رزى پله‌ی ئیمانه و پی‌غه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان به (الإحسان)، ناوی بردوه و فه‌رموویه‌تی:

(الإحسان أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ) به‌لێ هه‌رکه‌سیک، هه‌ر خێزانیک، هه‌ر گه‌ل و می‌لله‌تی‌ک پویان کرده خوای گه‌وره، ئه‌وه خوای گه‌وره‌ش خه‌لات و به‌خششی تیر و ته‌سه‌لی هه‌رزانیان به‌سه‌ردا ده‌بارینی و، ژیا‌نیان پڕ له هیمنی و ئاسایش ده‌کات. هه‌روه‌کو ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا

أَلَبَيْتِ ﴿٦﴾ أَلَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٧﴾
قریش.

واته: هر پروهردگاری خاوه‌نی ئه‌م ماله دیرینه (که که‌عبه‌ی پیروزه) بپه‌رستن. ئه‌و زاته‌ی که له‌و ولاته وشک و بی‌کشتوکاله‌دا - مه‌به‌ست دانیش‌توانی مه‌ککه‌یه - ده‌روی لی‌ کردونه‌ته‌وه و، له‌برسیه‌تی پرگاری کردوون و بژئوی بۆ دابین کردون و، خوراک‌ی پی‌ به‌خشیون. مه‌روه‌ها له‌ ترس و بیمی جه‌رده و پرگراڤ پاراستونی و ناسایشی بۆ دابین کردوون.

هه‌رکات خه‌لکی موسلمانان پاسته‌قینه و ئیمان‌داری به‌حه‌ق بوون، ئه‌وا هه‌رگیز ئازاری به‌کتر ناده‌ن و هه‌موویان له‌به‌کتری ئه‌مین ده‌بن و، له‌ده‌ست و زمانی به‌کتری سه‌لامه‌ت ده‌بن. ئه‌و کاتیش ژیاڤ پر له‌ ناسایش و ئه‌مان ده‌بیت. هه‌روه‌کو پی‌غه‌مه‌به‌ری خوا ﷺ له‌ وه‌صفی موسلمان و ئیمان‌داری به‌حه‌ق‌دا فه‌رموویه‌تی: (المُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ). صَحِيحٌ - رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ: (٢٦٢٧)، صَحِيحُ الْجَامِعِ لِلأَلْبَانِيِّ: (٧٦١٠).

به‌پاستی به‌ره‌می ئیمان و ئیسلامه‌تی هه‌نجیکی گیرفان به‌تالی موحتاج، ئه‌وه‌نده ده‌ستپاکه، ئه‌وه‌نده ئه‌مینه، که نه‌ک هه‌ر ده‌ست ناکات به‌گیرفانی خه‌لکی دا و گیرفانیان نابڕیت. به‌لکو به‌ ده‌فته‌ر

دۆلار دەدۆزیتەوه و کون به کون، پاگه یاندن و پۆژنامه دهکات و دهگه پێ به شوپن خاوه نه کهیدا، تاوه کو دەیدۆزیتەوه و دەیداتهوه دهستی.

به لێ به ره می ئیمان و به چاودیری خوایه، که مرۆف ههست دهکات که هه می شه خوای گه وره چاوی لێیه تی، ئاماده نه خیانهت و غهش و ته زویر بکات، با کامیرای چاودیری مرۆفیش له ئارادا نه بی و چاودیری نهکات!

به لێ بپرواداری تهواو چاک تیگه شتوو له خواناسی، په نجه نابات بۆ حه قی کهس، که نه مهش یه کیکه له به روبوم و به ره مهکانی ئیمان. کاتیک نه بوبه کر بوه خهلیفه، عومهری کرد به قازی مه دینه. پاش سالتیک عومهر که هیچ قهزاوه تیکی نه هاته به ردهم!

داوای له خهلیفه کرد که له و پۆسته لایببات، نه ویش لێ پرسى: ئایا قورسه به لاتەوه واداواى دهست له کارکێشانهوه دهکەى؟

عومهریش فهرمووی: نا، به لامه وه قورس نی یه، نه ی خهلیفه ی رهسوله الله، به لام کارم نی یه لای گه لێکی بپروادار، که هه ریه که یان ده زانی حه قی خۆی چه نده و داوای زیاتر ناکات. وه ده زانی چی نه رکیه تی و که مته رخه م نی یه له جێبه جی کردنیدا! هه رکهس چی پێخۆشه بۆ خۆی نه وه شی بۆ براکه ی ده وێ، نه گه ر یه کێکیان دیار نه بوو، هه والی ده پرسین، نه گه ر نه خۆشبوو، سه ردانی ده کردن،

ئه‌گەر مه‌ژار بوو یارمه‌تی ده‌ده‌ن، ئه‌گەر کارێکی مه‌بوو هاوکاری ده‌که‌ن، ئه‌گەر توشی به‌لایه‌ک هات دلی ئه‌ده‌نه‌وه. دینه‌که‌یان نامۆزگارییه و په‌وشتیان فه‌رمان به‌چاکه و جله‌وگیری له‌خرابه‌یه، جا ئیتر له‌چیدا دژ به‌یه‌کن و له‌چیدا شکات له‌یه‌ک ده‌که‌ن؟! {مه‌زارویه‌ک، ئه‌ندازیار عثمان، ب ٢ ل ٢٩١}

ئیسلاام مروّفی خراپه‌کار ده‌کات به‌ بانگخواز و چاکه‌خواز!

(به‌سه‌رهات)

دکتۆر محمد عبدالرحمن العریفی ده‌لێت: له‌به‌ندینه‌خانه‌یه‌کدا وتارم ئه‌دا بۆ به‌ندیه‌کان، به‌ندکراویکم بینی هه‌وت زمانی ده‌زانی! له‌کاراتی‌دا له‌دوای پشتینی په‌شه‌وه‌بوو، تایکواندۆی ده‌زانی، له‌گه‌ڵ دوو یانه‌دا گرێبه‌ستی مه‌بوو، که هه‌ر ئازادکرا بجۆ پاهێنان به‌ پاهێنه‌ره‌کانیان بکات!

پۆژێک ئه‌م به‌ندیه به‌ پۆلیسیکی به‌ندینه‌خانه‌که ده‌لێ: که به‌لای ژووره‌که‌دا ده‌پوات که تۆزێ ئاوی بداتی، ئه‌ویش به‌په‌قی وه‌لامی ئه‌داته‌وه و ده‌لێ: ئه‌وه نیه ئاوت لایه، ئه‌میش قسه‌ ناکات، تا دوای هه‌فته‌یه‌ک که پۆلیسه‌که ده‌پوات به‌لای ژووره‌که‌یدا به‌بیانوی شتیکه‌وه بانگی ده‌کات و که نزیک ده‌بیته‌وه په‌لاماری ده‌دات و له‌مدیه‌وه قورقوپراگه‌ی ده‌گریت و به‌هه‌زار حال به‌ری ده‌دات.

ئەم کەسە بەندکراوە پەلاماری بانقی دابوو، حاکم تیامابو دەستی بێرن یان ھەر یەگجاری لە سەری بدەن. کە هیچ هیوای چاک بونی نەبوو! دواى حەوت ساڵ چۆمەو ھەمان بەندینخانە (سجن) و وتارم بۆ خویندەنەو، بەلام چى چاوم گێرا ئەو کەسە دیار نەبوو! پرسیارم کرد وتیان: ئیستا سەد و ھەشتا پلە گۆراوە و، ھەندى برادەر کتیبى ئاینى ئیسلامیان داوەتى و، بۆتە بانگخواز! ھەر بیانی یەك بگیری ئەببەنە لای ئەو قسەى بۆ دەکات و زۆربەیان موسڵمان دەبن!!

منیش زۆر خۆشحال بووم و چووم بۆلای و وتم: ئەو ھەو چۆن بوو لەوتارەکەمدا ئامادە نەبووی؟

وتى: والله حەزم دەکرد ئامادەبم بەلام ئەمشەو فلیپینیەکیان ھینا بۆلام، تا سەعات ھەشتى بەیانی قسەم بۆ کرد سودى نەبوو. وتم: چەند کەس لەسەر دەستدا موسڵمان بوون؟

وتى: خوا ئیخلاصمان بداتى سى و یەك کەس!! .
{بאלانس، ئەندازیار عثمان، ٩٨ل}.

ئیمان و ئىسلامەتى ناخى مروؤف بەرەو ئاشتى و ئارامى دەبات

﴿بەسەرھات﴾

محمد ئەسەد ناوئىكى ديار و ئاشكرائى ناوبانگەوازى ئىسلامى،
ئەم كەسايەتتە ناوى: (لىو بۆلد فايس) بوو، جۈلەكەيەكى نەمساوى
بوو، پوژنامە نوسئىكى گەرەى فەيلەسوف بوو، خەوى بە سەردارى
پىغەمبەرەن - محمد المصطفى - وەبىنى ﷺ، كە بەسوارى
وشتەرەو بوو، جەبەيەكى سورى لە بەردابوو، ئەمە سەرەتاي
هيدايەتى بوو بۆ ئاينى پاكى ئىسلام و، سەرەنجام پەيوەندى كرد
بەبنكەيەكى ئىسلامى لە بەرلەين و، لەوى خۆى و ژنەكەى موسلمان
بوون.. پاشان چو بۆ ولاتى سعوديه و پاشاى سعوديه بىنى،
لەبارەى موسلمانبونىو دەلى: ھەستم كرد وەك لە ئاگر پزگارم
بوويىت، ئىنجا پەراوئىكى نوسى بەناوى (الطريق إلى مكة). {بالانس
ئەندازيار عثمان، ل ۹۹}.

ھۆكارى دووھم: چەسپاندن و جىبەجى كردنى ھۆكەمە

شەرعىيەكان:

دووھم شت كە دەبىتتە ھۆى بلاوبونەوھى ئەمن و ئەمان و
ئاسايش لەولاتدا و ھاولاتيان ھەست بە ئارامى و دۇنيايى دەكەن،
برىتتە لە چەسپاندن و جىبەجى كردنى ھۆكەمە شەرعىيەكان.
پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر موويىت: (حَدَّثَ يُعْمَلُ بِهِ فِي الْأَرْضِ، خَيْرٌ

لِّأَهْلِ الْأَرْضِ مِنْ أَنْ يُمْطَرُوا أَرْبَعِينَ صَبَاحًا). صَحِيحُ سُنَنِ
النَّسَائِيِّ لِلْأَلْبَانِيِّ: (٤٥٥٤).

واته: جیبه‌جی کردنی هه‌دی که خوی دادگر دایناوه له‌سه‌ر
زه‌ویدا، چاکتره بۆ دانیشتوانی سه‌ر زه‌وی له‌وه‌ی که چل به‌یانی
بارانی به‌ره‌که‌ت و په‌حمه‌ت به‌سه‌ر زه‌ویدا بباری.

پروونکردنه‌وه‌یه‌ک: ده‌بی ئه‌وه‌ش تی‌یگه‌ین که جیبه‌جی کردنی
هه‌دی شه‌رعی، مانای ئه‌وه‌ نی‌یه‌ جه‌لاد خانه‌ دابنری و، توند و
تیژی و تۆقاندن بلاو‌یک‌ریته‌وه‌. به‌لکو ئه‌وپه‌ری دادپه‌روه‌ری
له‌جیبه‌جی کردنی هه‌دده شه‌رعیه‌کاندا هه‌یه، وه جیبه‌جی کردنی
هه‌ددی شه‌رعی ته‌نها مافی فه‌رمانه‌وه‌ی دادپه‌روه‌ره، نه‌ک هه‌ر
که‌س بۆ خۆی هه‌لسی به‌ناوی جیبه‌جی کردنی حکومی شه‌رعه‌وه،
ده‌ست‌بکات به‌ لێدان و جه‌لده‌لێدان له‌خه‌لکی و، به‌بی ئه‌وه‌ی
ئیسلام هه‌چی پێشکه‌ش به‌ژیا‌نی خه‌لکی کرد‌بی حوکمیان له‌سه‌ر
جیبه‌جی بکات!.

به‌لێ هه‌دده شه‌رعیه‌کان هه‌مووی بۆ چه‌سپاندنی دادپه‌روه‌ری
و، گێڕانه‌وه‌ی ماف بۆ سه‌تم لێک‌راو و، گرتنی ده‌ستی زالمه‌ و
لابردنی په‌شیۆی و ئاژاوه‌یه‌ و، بلاو‌کردنه‌وه‌ی هیمنی و ئاسایشه،
بۆ‌نمونه:

له ئیسلامدا هه‌دی کوشتنی به‌ناحه‌ق و نا‌په‌وا و بی‌هۆ، بۆ
 که‌سی که‌سیک به‌ناحه‌ق بکوژی، کوشتنه‌وه‌یه‌تی له‌لایه‌ن که‌سی
 هه‌ره‌ نزیک‌ی کوژراوه‌که‌وه‌. به‌لام به‌چاودیری و سه‌په‌رشتی دادوه‌ر
 و فه‌رمان‌په‌وا. نه‌ک له‌ خۆوه‌ په‌لاماردان و تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ی
 عه‌شایه‌رانه‌، خوای دادگه‌ر فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ
 يَتَأُولَى الْأَلْبَبِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة.

واته‌: ئه‌ی هۆشمه‌نده‌کان د‌ل‌نیا‌بن که‌ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌بکوژان،
 ژیان بۆ خه‌لکی ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، چونکه‌ ئه‌گه‌ر تۆله‌ نه‌بی‌ت
 کوشتوبه‌ر ژۆر ده‌بی‌ت و، دنیا ده‌بی‌ته‌ پاشا گه‌ردانی و ژیان تال
 ده‌بی‌ت، که‌س له‌خۆی ئه‌مین ناب‌ی‌ت. ئه‌م تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌ بۆیه
 به‌پار دراوه‌ تاخۆتان به‌پاریزن له‌ سته‌م و کوشتنی ناحه‌ق..
 {ته‌فسیری پۆشن، بو‌ره‌مان محم‌د آمین، ل ٤٣}.

بۆ‌چونی مه‌لای گه‌وره‌ بۆ‌ هه‌دی شه‌رعی:

زانای گه‌وره‌ی کورد، موفه‌سی‌ری قورئان مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه‌،
 مه‌لا محم‌دی جه‌لی زاده‌، له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا: (ته‌فسیری کوردی له‌
 که‌لامی خوداوه‌ندی) له‌ (ب ١، ل ١٩٧) دا، له‌ ته‌فسیری ئایه‌تی:
 ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَتَأُولَى الْأَلْبَبِ﴾ دا ده‌فه‌رموی: که‌ بۆ
 به‌ره‌که‌تی باب‌ه‌ته‌که‌مان هه‌روه‌کو خۆی ده‌ینوسینه‌وه‌ – هه‌رچه‌نده‌

شېۋازى قسەكردن و نوسىنى ئەو سەردەمە، كە لە سالى ۱۹۳۴ى زايىنى دا ئەمەى نوسىو، لەگەل ئىستادا جياوازه - بەلام باوھكو خۆى ئەم شىكارى و تەفسىرە بەھىز و بەپىزەى نەقل بگەين كە دەفەرمووى:

حەياتى دونيا وەكۆو ھەموومان ئەيىنين زۆر ناخۆشە، (ئەبو
علاى معرى) ئەلئى: ئەوى لەسەرە مەرگ ئاۋزنگان ئەدا، ئەو تالائى
حەيات (قەى) ئەكاتەو، وە گەلئ كەس مردن بەدەرمان ئەزانن بۆ
دەردى حەيات. شەرىعەتى تەبىعەت ئا ئەمۆ تەنظىمى حەياتى
نەكردو، لەسەر ئەو ناخۆشى يە، بەشەر بە (شەرر) زىاتر
ناخۆشى بگا، شايانى عەقل و ئىنصاف نى يە.

حەۋادىسك كە خەلەل بە ئەمن و نظامى عام بگەيەنى، متوالياً
ئەبى بۆ مەنعى إنتشارى فساد چارەسازىك بگرئ، بۆيە عقلاى
ئىنسان پىيان بە تشكىلى حكومت بردو، (الهيون، طبيعيون)
ئەو تەشكىلەيان لە ضرورىياتى حياتى إجتماعى ديوو، ئەفرادى
حكومت طبعاً مُقدّس نين، ئەوانىش بەشەرن ميلولى فاسىدە يان
ھەيە، بۆيئ إحتياجيان ديو بە قانونك، كە إكمالى ئەو تەشكىلە
بگا. بناءً عليه ئىجاب ئەكا واضعى قانون بى مەيل و محابا،
صاحبى وجدانى پاك بى بە أحوالى روحىي ئىنسان خەبەردارىي،
ئەو جۆرە بەشەرە لەھەموو زەمان زۆر كەمن، (خاصةً) لە عەصرى
حضارەت و مەدەنىيەت، مُحقق بزائن ئەمۆ لەشەرق و غەرب لە

شمال و جنوب، له قطعاتی خه‌مه‌سی ئه‌رض، یه‌ك ئینسانی تێدا نی
یه به‌وجدانی (نه‌زیه) به‌ قه‌لبی پاك له مه‌یلی دین، طائفی،
مه‌ذه‌به‌بی، حزبی، هه‌بی، هه‌ر قانونی‌کی دای بنین خالی نیه له
مه‌یلی فه‌ساد، به‌لاف و گه‌زافی (سیاسیون) هه‌لمه‌خه‌له‌تین، ئه‌وان
له هه‌موو كه‌س غه‌شیان زیاتره‌.

ئیمه‌ بۆیه ئه‌مه ئه‌لێین (لأبد) شارعی قانون ئه‌بی خدا بی، كه
(ربُّ العالمین). ئه‌سپاری عیباد، مه‌یلی سه‌لاح و فه‌ساد به‌ئیمه‌ بگا،
ئهو ذاته به‌چاوی بی فره‌قی ته‌ماشای خۆم و بیگانه بکات و،
په‌وشتی عاله‌م شاهیده كه به‌شه‌ر له هه‌زاری، تۆسه‌د و نه‌وه‌د و
نۆی، به‌ترس نه‌بی إصلاح نابی، كه‌وابی ئه‌گه‌ر كه‌سیك به‌زۆلم و
تعدی، به‌ تصوّر و ته‌صمیم كه‌سیك بكوژی، بۆ پرپونه‌وه‌ی ئه‌و
برینه له هه‌یكه‌لی إجتماعی چی چاكه‌ بکری، (حقوقیون) تا ئه‌مپۆ
دوو فیرقه‌ن:

فیرقه‌یه‌ك: ته‌ره‌فداری قصاص نین، ئه‌لێن: قاتل إصلاح بکری
به‌حه‌بس، خه‌لقیش له‌شه‌ری ئه‌مین ده‌بن، ئه‌ویش پاشماوه‌ی
حه‌یاتی إمرار ئه‌كا له‌حه‌پسخانه‌ به‌ساكتی و سالمی، گائنه‌ كه‌چوه
حه‌پسخانه ئه‌بێته‌ پیاوی (مُقَدَّس) چاك و پاك..

فیرقه‌یی تر: ته‌ره‌فداری إعدام، ئه‌فه‌رموون: ئه‌و جوړه قاتله
إزاله‌ی وجودی نه‌کری، ئه‌و برینه پر نابێته‌وه، جه‌نابی هه‌ق
كه‌خۆی (أعلمُ العالمین) و (أحكمُ الحاكمین)، ئه‌و فیکره ته‌رجیح

نه‌کا و به‌یانی سه‌به‌بیشی نه‌فهرمووی، به نه‌وعیک که نه‌وی صاحبی وجدان بی، ته‌صدیقی نه‌کا و نه‌فهرمووی: له‌و نه‌وعه قیصاصه عادیانه بو ئیوه حه‌یاتیک هه‌یه، نه‌مما چ حه‌یات؟ حه‌یاتیک که وه‌صف ناکری بو ئیوه، نه‌ی خاوه‌نده‌ی عه‌قلی خالص و پاک!..

(حَقِيقَةً) نه‌وی صاحبی (لُبِّ) بی، ته‌صدیقی نه‌و حکومه نه‌کا، نه‌زانی برینه‌وه‌ی نیزاع، کوژاندنه‌وه‌ی فیتنه ئارامی دل‌ی خزمانی مه‌قتول، به‌لکو استراحتی ظاهری قاتل له‌إعدامی دایه، نه‌و نه‌وعه قه‌تله نه‌مه‌لی ئیصلاحی لی ناکری، تاوه‌کو فطره‌تی بشریه‌ی (بِالْكُلِّيَّةِ) مُلُوثٌ - نه‌بویی، إقدام له‌سهر نه‌و نه‌وعه قه‌تله ناکات، نه‌و نه‌وعه که سه‌ده‌سه‌لاتی به‌سهر ههر که سی‌کدا ببی، لاشک نه‌یکوژی. بویی خودا ده‌فهرمووی: (نه‌وی نه‌فسی بکوژی، کأنما هه‌موو که‌سی کوشتوه).

مانعی فیطری، دینی له‌دلیدا نیه، نه‌و حه‌یاته‌ی قاتل له‌حه‌پسخانه‌دا پای نه‌بوئی، نه‌گهر له‌گه‌ل عه‌ذاب و (نه‌عمالی شاقه) بی، مردن گه‌لی خوشتره له‌و عه‌زابه دور و درێژه، نه‌گهر خزمه‌ت بکری له‌باله‌خانه‌یه‌کی هه‌وادار، مینابه‌ند، ناظر له‌سهر باغ و باغات، ئیواره و سبه‌ینه به‌بی په‌نج و (تعب) له‌کیسه‌ی ئوممه‌ت، حت‌ی له‌مالی نه‌یتامی مه‌قتول، سفره و شیلانی بو پراژیندریته‌وه، به‌که‌وچک و چه‌تال (مه‌له‌بی) فپرپکا، گوشتی سوره‌وه‌کراو نوشی

كۈيەن بىكا، غايە مافى الباب فېرى بەتەننىە دروستكردن و كىفە سەعاتى منقش و، كللوى قولابەشن بېى و زەمانى ھەبسىشى وردە وردە كەم بېيىتەو، بە ەفوى شاھانە، جلوسى ملوكانە، ولادەتى ھمايون، إنقلابى سەلتەنەت، بە مەرگى مەلىك و دانىشتنى مەلىككە، بە موزدەى (فتح) و پېرۆزى، بە و نەو ە ھەپسە چۆن إصلاھ ئەبى، ئەولاد و ئەقارىبى مقلولى مظلوم لە و ھەپسە، چ فەرامۆشەكۈيەن پى دى، خەلقى دى چ عېرەتتى ئەگرى؟

ھاسىلى تەجرىبە شاھىدە، كە فېكرى فېرقەى أول، فېكرىكى فاسدە، ئەگەر مەلىك ئەمر بىكا مەصرەفى ئە و مۇجرىمانە، لەسەر ئە و ساحب مەرحەمەتانە بى، عجباً ئە و فېكرەيان ئەمىنى، ئە و نەو ە كەسە ئەگەر مەاش خۆرى ھكۇمەت بى، نىزىكى سەرى مانگ پارە لە صندوق دا نەبى، ھكۇمەت بۆ تەمىنى مەاشى أفندى، كۆشت و پېست لە رەعە بىكەتەو، عجباً أفندى دلى پى ئەسوتى؟! ھاشا ئم ھاشا..

كەسىك بچى بۆ كەسابەت، بە ئەمەلى قازانچىك بېتەو بۆ جەژن، پىلاوى بۆ مەنلانى خۆى دروست بىكا، چ نەبى سەروكراسى چىتى سورىيان بۆ بىكا، وقتاً ئە و سۈورە ساقەتانە، ئەبىنن ناگا، لاشەى بابىيان بەمېشكى پېژا، بەسنگى شەق كرا، بەزگى دورا، بەجەرگى پارچە پارچە كرا، بۆيان بېتەو، ئە و تەرەفدارانەى مجرمەكان، ئايا دور قپان ئەدەن بۆ ئە و مایوسانە؟! بۆ ئە و دل

سوتوانە بەدەن بەجلك، چيشتى جهژنيان بۆ ليينين، پينچ شەش
فلسيان بەدەنى، كە ئەو منالانە پيى بچن بۆ جۆلانە و چەرخ و
فەلەك؟! هيات، هيات، پوليكى خۆى بە حەياتى ھەموو بەشەر
نادات. ۋەكو مەسەلى كوردى: (كفن بەمن بېرى، مردوو گۆر بە
گۆرچى)!!.

تەجۇب ئەۋەيە بەعظىك موسلمان بەسەفسەتەى ئەو محاميانە
ھەل ئەخەلەتتەن، (طعن) لەدىنى خۆيان ئەدەن، نازان ئەوانە بقیەى
ئەو مفسدانەن، كە پتيان خۆش نى يە ھېچ خيړىك لەتەرەف
خوداۋە بۆ ئيمە بى، عجيب ترين ئەۋەيە: عولەماى تەفسير و
بەلاغەت، سەعى ناكەن بۆ تەئيدى ئەو ئايەتە، بۆ إجرای ئەو
معدەلەتە، خەريكن مقابەلەى ئەو ئايەتە كەريمە ئەكەن، لەگەل
مەتەلۆكىكى عەرەبان (الْقَتْلُ أَنْفَى لِلْقَتْلِ) بەسەد (چك برده، چك
برده) مەنع و موعارەزە، گوايە إثباتى ئەكەن ئەو ئايەتە بەليغترە
لەو عىبارەتە. (مع أَنَّهُ) ئەو كەلامە كەلامىكى زۆر بى تامە،
ئينسانى باغ، شەرم ئەكا بەرابەر عىبارەتى قورئانى ئەو قسە
پروپوچە بنوسى..

پاش ئەم طول و تەفسيلە، عەرض ئەكەين مع الاسف موسلمان
لەو إمتحانە دەرەنەچوون، لەپاش (فاروقى أعظم) تا ئەمرو پەئىسيك
بە مەپئوسىك، بەقوۋەتەك بەزەعيفىك، دەسەلاتدارىك بەبى
دەسەلاتىك نەكوژراۋەتەۋە، وجودى مەسعودى سەركارى ئاغا

خۆش بى، با سەد ھەزار كەس لەو سەگە گەپانە بكوژى، چ
ئەھمىيەتى ھەيە، ئەم ھوكمى قىصاصەش ئەنجامى دى بە
﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بەئومىدى ئەوھى خۆتان بپاريزن لە قەتلى
ناھەق!.

بەلى ئاينى ئىسلام بەھەموو شىئوھەك لەھەوللى ئەوھەدايە كە
ئاسايش و هېمنى تاك و خىزان و كۆمەلگا و ولات و دەولەت
بەرقەرار بى و دژە بەھەر ھەلوئىست و ھەنگاو و گوشتار و پەفتارىك،
كە هېمنى و ئاسايشى كۆمەلگا تىك بدات و، ئاژاوە و پشپوى
دروست بكات. لەبەر گرنگى ئەم بابەتە بەويستى خوا (إن شاء الله)
لەوانەى داھاتوودا ئەم بابەتە تەواو دەكەين.

وانەى بىست و شەشەم:

ھۆکارەكانى چەسپاندنى

ھىمنى و ئاسايش

- بەشى دووھم -

وانه‌ی بیست وشه‌شه‌م

بابه‌ت: هۆکاره‌کانی چه‌سپاندنی هیمنی و ئاسایش.

- به‌شی دووهم -

❦ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى، إِمْتَنَنَّ عَلَى قَوْمٍ سَبَأً بِأَمْنِ
الطَّرِيقِ بَيْنَ الْقُرَى وَالْأَمَاكِنَ: ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي
بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيُبَالِيَ
وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ﴾ ﴿١٨﴾ سَبَأً.

❦ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : (لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا).
صَحِيحُ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ: (٥٠٠٤). وَصَحِيحُ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ:
(٢٨٠٥).

سه‌رچاوه‌کان:

- (١) البَشَارَاتُ النَّبَوِيَّةُ، صَالِحُ بْنُ طَهٍ عَبْدِ الْوَاحِدِ، ص ١٧٥.
- (٢) إِسْتِثْنَاءُ الْخَطِيبِ وَالْوَاعِظِ بِالْخُطْبِ وَالْمَوَاعِظِ، مُحَمَّدُ بْنُ
عَلِيٍّ بْنِ سُلَيْمَانَ، ج ٤ ص ٩٧.
- (٣) بِالْأَنْسِ، نَهْدَا زِيَارَ عُثْمَانَ، ل ٤٧، ل ٤٥.

- (۴) تەفسىرى زىناكۆيى، مەلا سەئىدى زىناكۆيى، ب ۱، ل ۳۰۷.
- (۵) ھەزار ويەك، ئەندازىيە عثمان، ب ۲، ل ۲۹۲.
- (۶) گۆقارى (بىرلەر) ژ: ۸۱، ل ۲۴. ۵: ۶۰، ل ۵.
- (۷) تەفسىرى قورئانى بەرز و بەپىز، ەلى باپىر، ب ۱، ل ۶۶۶.
- (۸) تەفسىرى پامان، أحمد كاكە محمود، ل ۲۰۸.
- (۹) التفسير التميم، ابن عثيمين، ج ۶، ص ۱۸۴.
- (۱۰) ساعة وساعة، محمود المصري، ص ۲۰۳.
- (۱۱) قصص أبكتني، سالم مرشيد، ص ۱۸۰.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

له وانه‌ی پێشودا له زنجیره باسه‌که‌مان (له‌خوا غافل مه‌به)،
باسی خه‌لاتی گه‌وره و پێ به‌های هێمنی و ئاسایشمان کرد، که
به‌پاستی په‌نگه نۆربه‌مان وه‌کو پێویست شوکرانه‌ی خوای
گه‌وره‌مان له‌سه‌ر نه‌کردبێ، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که له‌ناو ناخ و
جه‌سته‌ی خۆماندا، یان له‌ ناو خه‌یزان و مالمندا، یاخود له‌ شار و
ولاتماندا شه‌ر و ئاژاوه و نا‌هێمنی ده‌ستی پێ نه‌کردبێ. وه‌توشی
دله‌پاوکی و قه‌له‌قی و نا‌ئارامی نه‌بوین، وه‌ ترس و بیم و ده‌نگی
ته‌قه و ته‌قینه‌وه‌مان نه‌بیستبێ.

له‌به‌ر گرنگی ئه‌م بابته، له‌ وانه‌ی پابردودا هه‌ندێ له‌سه‌ر ئه‌م
بابته‌ گرنگه‌ دواین، به‌ویستی خوا (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) له‌م وانهدا بۆ
ته‌واوی کردنی باسه‌که‌ی پابردوو، هه‌ندیکێ تر ئه‌دوین:

زانایان له‌پێناسه‌ی هێمنی و ئاسایشدا فه‌رمووین:

(الْأَمْنُ هُوَ سُكُونُ الْقَلْبِ وَ ذِهَابُ الرُّوعِ وَ الرُّعْبِ).

واته: هێمنی و ئاسایش: بریتیه له‌وه‌ی دلت ئارام بێ و ئۆقره
بگه‌ی و، له‌دله‌پاوکی به‌دوربێ و، ترس و بیمت له‌دلتا نه‌بێ و له‌سه‌ر
نه‌بێ و، مه‌ترسی له‌سه‌ر ژیا‌ن و پوخت نه‌بێ.

(وَالْبَلَدُ الْأَمِنُ وَالْأَمِينُ، هُوَ الَّذِي اطمأنَّ فِيهِ أَهْلُهُ عَلَى
أَنْفُسِهِمْ وَاعْرَاضِهِمْ وَمَمْتَلَكَاتِهِمْ)

واته: شار و ولاتی ئەمین و ئەمان و پڕ له ئاسایش، ئەو
شوێنە: که دانیشتوانە کە و هاوولاتیان دانیان لەسەر
سەلامەتی پوچ و گیانیان، شکۆ و پێزی خۆیان و خانەواده و
بنەمالەیان و، کەلوپەل و سەرود و سامانیان.

وه زانایان فەرموویانە: (وَطَلَبُ الْأَمْنِ مُقَدَّمٌ عَلَى طَلَبِ الْغِذَاءِ،
لِأَنَّ الْخَائِفَ لَا يَتَلَدَّدُ بِطَعَامٍ وَلَا يَهْنَأُ بِنَوْمٍ وَلَا يَطْمَئِنُّ فِي
مَكَانٍ).

واته: داواکردنی ئەمن و ئاسایش و هێمنی پێشکەوتوو لەسەر
داواکردنی خۆراك و خواردن، چونکه مڕۆفی ترساو و نائەمین هێچ
تام و چێژێک لەخواردن و خۆراك ناکات. وە بەخەوتن ناحەسیتەوه،
چونکه ناتوانی بە ئارامی و دلنایییەوه بخەوی و هەمیشە لەسەر
هەستە، وە لەهێچ جێگا و شوێنێکیشت دلنایا نابێ و بەکوردی (کونە
مشکی لی دەبیێ بە قەیسەری) هەرچەندە شوینی ئەمین بیێ
هیشتا مەترسی ئەوەی هەیه که دوژمن بیدۆزێتەوه.

بەلێ، بەپراستی خواردن و خەوتن و پشودان، کاتی خۆشە و
بەچێژ و مایەی حەسانەوهیه که مڕۆف ژیانی ئەمین بێ و ترس و
بیمیی لەسەر نەبیێ.

له‌بر گرنگی هه‌مینی و ئاسایشی ولاته که خوی گه‌وره و کاربه‌جی، وه‌کو منه‌ت و خه‌لاتی خوی سه‌ره‌وژی (سبأ) دا، ده‌فه‌رمووی: ﴿سِيرُوا فِيهَا لِيَالِيْ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ﴾ سبأ. واته: ده‌توانن چه‌ند شه‌و و چه‌ند پۆژ - پێگای زۆر دور - بپۆن بۆ سه‌فه‌ر و بازرگانی به‌بێ ترس و به‌ئه‌مینی.

که‌واته: هه‌رکات ولاتت ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌من و ئه‌مانی مسۆگه‌ر بوو، که شه‌و و پۆژ، نیوه‌پۆ و نیوه‌شه‌و ده‌توانی سه‌فه‌ربه‌کی و بێ ی و بپۆی و له‌که‌س نه‌ده‌ترسای، ئه‌وه به‌پاستی خه‌لاتی گه‌وره‌ی خواجه و، ده‌بێ شوکری خوی له‌سه‌ر بکری. هه‌موو که‌س به‌ئاست و توانای خوی هه‌ولێ پاراستنی بدات. چونکه له‌ هه‌مینی و ئاسایشی ولاتدا هه‌موومان سوومه‌ندین. به‌پاستی که‌س نرخێ ئه‌من و ئه‌مان نازانی، ئه‌و که‌سه نه‌بێ که له‌ده‌ستی داوه و دوژمنایه‌تی هه‌یه و ولاته‌که‌ی شه‌پی ناوخۆ و ده‌ره‌کی تێدايه.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که مانگی په‌کشه‌وه‌ی ده‌بینی، پوی ده‌کرده مانگه‌که و ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ). صَحِيح رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ: (٣٤٥١) الصَّحِيحَةُ لِلْأَلْبَانِيِّ: (١٨١٦).

واته: خوی په‌روه‌ردگار ئه‌م مانگه نوێیه‌مان به‌سه‌ردا بێ به‌هه‌رزانی و ئیمانه‌وه، وه به‌سه‌لامه‌تی و دور له‌ شه‌پ و شوپ و

جهنگ و ئاژاوه و ئیسلامه تی و خواناسییه وه، نه ی مانگ
په روه ردگاری من و تو هه ر (الله) یه .

به ئی: (الْأَمْنُ لَزِيمُ الْإِيمَانِ وَقَرِينُهُ، وَالسَّلَامَةُ لَزِيمَةُ الْإِسْلَامِ
وَقَرِينَتُهُ، إِذَا وَجِدَ هَذَا وَجِدَ ذَاكَ).

- ئایینی ئیسلام، ئایینی ناشتی یه، خوی په روه ردگار یه کێ
له ناوه به رز و پیروژه گانی (السَّلام). ه. موسلمان که توشی که سیک
ده بیت به (السَّلامُ علیکم) سلاوی لی ده کات، ناسنامه مان (مُسْلِم)
که به مانای نه وه یه خه لکی له زمان و له ده ستمان نه مین و
سه لامه ت بن.

- موسلمان نه ک هه ر بۆی نی یه که خه لکی بکوژی و هیمنی و
ناسایش تیک بدات، به لکو له سه ری قه ده غه کراوه که نه گه ر به گالته
و سوعه تیش بیت که سیک بترسینی. هه روه ک پیغه مبه ری خوا ﷺ
فه رمویه تی: (لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوَّعَ مُسْلِمًا). صَحِيحُ رَوَاهُ أَبُو
داود: (۵۰۰۴). وَصَحِيحُ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ: (۲۸۰۵). واته: حه لال
نییه و پوا نییه بۆ هیچ موسلمانیک که موسلمانیک بترسینی.

به ئی، موسلمان ی راسته قینه و تیگه شتوو له ئیسلام، له هه ر
جیگایه ک بی و له هه ر وولاتیکی سه ر زه وی بژی، به بیگومان ده بی
په مز ی ناشتی و ئارامی بی و هه میشه نه ک شه ر نه فروشی. به لکو

شه‌پیش نه‌کړې. هه‌روه‌کو له پوژوی په‌مه‌زاندنا فیږی نه‌وه ده‌بین،
که نه‌گه‌ر شه‌پیان پي‌ فروشتین بلّین: (اِنّی صائمٌ).

به‌لّی، ئیمه‌ی موسلمان له عیباده‌ته‌کانمانه‌وه فیږی ناشتی
خواری ده‌بین، له‌نوږډا، له‌پوژودا، له‌حه‌جدا، له‌زه‌کات و
سه‌رفیتره‌دا، له‌ئه‌مر به‌چاکه و نه‌می له‌خراپه‌دا، ده‌بی‌ خه‌لکمان
خوش بوئ، دلّمان پاک بکه‌ینه‌وه له‌ پق و قین، که سلاومان له‌یه‌کتر
کرد، یانی دلّنیابه له‌شه‌پم و چاوه‌پي‌ خیرم لی‌که. موسلمان‌ی
پاسته‌قینه وه‌کو بارانی به‌ره‌کات وایه، بکه‌ویته هه‌ر جی‌گایه‌ک
سودبه‌خشه.

ئه‌من و ئاسایش پارێزه‌کانی ولّات ئه‌مانه‌ن:

(۱) الْعُلَمَاءُ الرَّبَّانِيُّونَ: زانایانی ئاینی:

ئه‌مانه که دلّیان پره له خوشه‌ویستی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا
ﷺ، وه هه‌موو موسلمانان و مرقایه‌تی به‌گشتی. زوړ دلّسوژن،
به‌هه‌لچون و پقی خویان هیرش ناکه‌نه سه‌ر خه‌لکی گونا‌ه‌بار و
تاوان‌بار، به‌لکو هه‌میشه وه‌کو پزیشکی‌کی شاره‌زای دلّسوژی دلّ پر
له سوژ، خه‌ریکی تیمارکردنی دهر د و نه‌خو‌شی خه‌لکین، پښگای
پاست نیشانی خه‌لکی ده‌دن و ده‌یان‌ه‌یننه‌وه سه‌ر پښگای پاستی
ئیسلام. واقع شاهیده که به ناموژگاری جوان و شیرین چه‌ند که‌س

تەوبەیی کردووە و دواى ئەوەی لە گوناھى گەورەى دزی کردن
 گلاو، بەگوێگرتن لە وتاریکی بەھیز و بەپێز تەوبەیی کردووە و
 مافەکەى گێراوە تەوہ.. چەند گەنجی خراپ بۆ دایک و باوک
 بەئامۆزگاری مامۆستایەک و، گوێگرتن لە وتاریک بۆتە
 خزمەتکاریکی دڵسۆزی دایک و باوک، چەند خێزانی پڕ لە ئاژاو و
 شەپ و موشکیلە، لەگوێگرتن لە وتار و بابەتیکی تاییەت بە ژیاى
 هاوسەری و چارەسەری کێشەکان سوپاس بۆ خوا، ئاشت بووئەو و
 خێزانەکەیان هەلنەوێشاو و مندالیان سەرگەردان نەبووہ..

ئیسلام جاسوس دەکات بە بانگخواز!
 > بەسەرھات
 زانای بەئاوبانگ (شیخ محمود غریب) دەفەرمووی: یەکی لەو
 ئافەرەتانەى کە شیوعیەکان دەیاننارد بۆ دەرسی ژنان، کە
 پرسىاری موحریجم (پووشکێن)م لى بکات و ببیتە مایەى گومان
 دروست کردن، بەفەزلى خوا صالح بوو، لەسالى کۆتایی کۆلیژی
 ئابوریدا، باسەکەى لەسەر ئابوری ئیسلامی بوو..

مامۆستاکەى هەرچەند چەپ بوو، لەبەر بەھیزی باسەکەى پلەى
 ئیمتیازی دایە. پۆژیک ئەو ئافەرەتە پرسىاری لیکردم کە ئایا لە
 پۆژانی حەیزدا دەتوانی قورئان بخوینی؟ کە وتم: نابیت، کۆمەلێک
 خەفەتى خوارد و وتی: ئافەرەت چۆن دەتوانی بژی و هەفتەیکە
 قورئان نەخوینی؟!!

پاشان ئەم ئافەرەتە لە عىراقەوہ کۆچى کرد بۆ ولاتى عەرەبى ئىسلامى و دايەنگايەكى ئىسلامى نمونەيى دامەزراند. {بالانس، ئەندازيار عثمان، ل ٤٧}.

بەللى زاناي ئاينى شارەزا و بانگخواز لەسەر بەرچاوپونى و تىگەيشتنى تەواو لە قورئان و سوننەت و خاوەنى ژيرى و عيلم و حيلم و زمانى شيرين و دللى دلسۆز و پەرۆش، کارىگەرى گەورەى دەبىت بۆ دابىن کردنى ئارامى و ئاسايش لەناو دەرونى تاك و ژيانى خىزان و ناو کۆمەلگادا...

(٢) (حاکم) فەرمانپەرەوايەك کە کاروبارى ولاتى بە دەستەوہیە:

الحاکم الذى بيده أمر البلاد، فهو يردع الظالم، و يأخذ للمظلوم حقه.. فەرمانپەرەوايەك کە کاروبارى وولاتى بە دەستەوہیە، ئەم فەرمانپەرەواو کاربە دەستە کە هەم دادگا و دادوەرى هەيە، هەم دەسەلاتى جيبەجێکردنى هەيە، ئەگەر دادپەرۆهەربى ئەوا دەبیتە هۆکارى ئارامى و سەقامگىرى ئاسايشى ولات، چونکە بە دەسەلاتەکەى پێگە لە زالم و ستمکار و نالەبار دەگرێ کە زولم و ستم بکات، وە مافى سەر مەزولم و ستملێکراو و ماف خوراویش وەر دەگریتەوہ.. نيتىر قەوم و هۆزى نابات کە تۆلەى

خۆى بىكاته وه له زالم و ستهمكار، به لكو په نا بۆ ياسا و حكومهت دهبات بۆ وه گرگرتنه وهى مافه كهى و ئه و كاته ولات ئارام و هيمن ده بى. به لام نه گەر دهسه لاتی ولات خۆى ستهمكار بوو، يان بى هيز و لاواز بوو، ياساى ولات وهكو تۆپى ماسى وابوو، تهنها بچوکه كان و بيكەس و بى دهسته لاتەکانى پێوه ده بوو!

به لام حوت و دهسه لاتدار و خاوهن پۆست و پله و پايه و كهس و، هيز له سه رو ياساوه بوون و قانونيان وهكو لاستيك بۆ به رژه وهندى خۆيان به كاردەهێنا، ئه و ئه و ولاته هه رگيز ئارامى و ئاسايش به خۆيه وه نابينى، چونكه خه لکی بپوایان به ياسا نی یه و خۆيان هه ولده دن مافی خۆيان وه بگرته وه، ياخود له ناخه وه ده كولین و له ده رفه تیک ده گه رپین كه ئه و ده سه لات و هيزه ی هه شه نه مینى، و ئه مجا هه مووان تاده چن.

هه ربۆیه نه بونی ده سه لاتی دادپه ره ر، يان بوونی به لاوازی، كه و ره ترين هۆكاره بۆ به رپا بوونی فه وزا و پشيوى و نا ئارامی.

پوونكر دنه وه يه ك له باره ی ده سه لاتدار و فه رمان په وای ولاته وه:

أ) كۆمه لى له زانايان ده لێن: پيشه وای مو سلمانان و كار به ده ستانيان، پيوسته دادپه ره ر و چا كه كار بن له گه ل مو سلمانان، توانای به رپوه بردنى كاروبارى دانىشتوانيان هه بى به و

جۆرهی که پێویست بێ. بۆیه پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: (أَنْ لَا يَنَازَعُوا أَمْرَهُ) ئا‌زاوه مه‌گێڤن له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سانه‌دا که شایه‌نی پێشه‌وا‌یی بن، به‌لام ئه‌گه‌ر گونا‌ه‌بار و زۆرداری‌بون و سته‌م کاری‌بون، شایسته‌نین بۆ ئه‌و کاره‌، خوا ئه‌فه‌رمووی: ﴿لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ البقرة.

(ب) زۆرت‌رین له‌ زانا‌یان ده‌لێن: ئارام گرتن له‌سه‌ر سته‌می فه‌رمان‌په‌روای سته‌م‌کار و پێشه‌وا‌یان چاک‌تره‌ له‌ ئا‌زاوه‌ نانه‌وه‌، نه‌وه‌ك خوێن‌پێژی و كوشتن و تالان و سوتاندن و دزی په‌یدا‌بێ، ده‌ستی خراپه‌کاران به‌ره‌ل‌ا‌بێ و گێره‌ شی‌وێنی په‌ره‌ب‌سی‌نی. {ته‌فسیری زمان‌کۆیی، ب، ١، ل ٣٠٧}.

جی‌گه‌ی داخ و خه‌فه‌ته‌، که‌ عێراق، که‌ کوردستان‌یشمان به‌زۆر پێ‌وه‌ی لکێن‌راوه‌، هه‌میشه‌ فه‌وت‌وای ده‌ستی کاری‌به‌ده‌ستی خراپ و زالم‌ بووه‌، بۆیه‌ هه‌میشه‌ ئا‌زاوه‌ و شه‌ڕ هه‌یه‌، هه‌ر شه‌ڕ و جه‌نگێک کۆتایی دێت و به‌هه‌زاران که‌س به‌بێ تاوان ده‌بنه‌ قوربانی. که‌س نازانی له‌سه‌رچی هه‌ل‌گێرساو له‌سه‌رچی کۆتایی هات، یه‌ک‌سه‌ر جه‌نگێکی تر ده‌ست پێ‌ده‌کاته‌وه‌، له‌وه‌ته‌ی خه‌لکی ئه‌م عێراقه‌ و کوردستان‌یش له‌گه‌ڵی هه‌یه‌ و بیرمان دێ، هه‌میشه‌ جه‌نگ و شه‌ڕ هه‌یه‌ و، به‌رده‌وام ئارامی و ئاسایش و دڵ‌نایایی بۆ ها‌ولاتیان بونی نی‌یه‌. به‌رده‌وام خه‌لکی له‌ دله‌پاوکی و چاوه‌پوانی پوود‌وای

نەخۋازلاردان! ئەمما نەك ھەر عىراق، بەلكو زۆربەى وولاتانى
عەرەبى و بەناو ئىسلامى ھەمان دەردىانە و ئاسايش و ئاراميان
جېگىرنى يە.

ئەنجامەكانى ستەم و نادادى:

بەللى بەپراستى ستەم و نادادپەرۋەرى ولاتە ئىسلامىيەكانى
فەوتاند و كردنىيە پۇرپى خوراو، ھەرچى بوتىرلى لەسەر ستەمى ئەو
كارىيەدەستە خوانەناسانە ھىشتا دلۆپىكە لەدەريا، لىرەدا تەنھا
دوونمونە باس دەكەين:

۱. دىكتور ئەحمەد كۈبەيسى، لە بەرنامەكەيدا (وآخر
مُتَشَابِهَات) لە كەنالى ئاسمانى دۈبەى، وتى: ژنىك كارگوزارى
قوتابخانەبوو. بەبىۋەژن كۆشى لەكاتى ئابلۇقەى ئابورى سەر
عىراقدا، بەھەر داماوئەك بوو، دوو كۈپى ھەتتە پىگەياندا. خالىد
تەمەنى (۱۸) سالىبو، ئەحمەدىش (۱۷) سالىبو، مالىيان لاي
سالىۋى بەغدا بوو، كە سالىۋ پەر دەكرا لە گەنم، ھەندىك بەوناۋەدا
دەپزا، ئەم دوو كۈپە كۆيان دەكرەۋە لەنەبونى و نەدارىدا،
خەبەريان لىدان و گىران. دايكەى داماو خۆى گەياندا ھەدامى
خوین مژى دىكتاتور و زۆرى لى پاراپەۋە كە مندالەكانى بۆ
بەرىدات. ئەۋىش لە ۋەلامدا پىتى وت: عەدالەت پىتى خۆى دەگرىت،
پاش ماۋەئەك ھەردوو كۈپەكەى لە سىدارەدا!! بەتاۋانى ئەۋەى

ياريان به قوتى شەعب كردووه!! دايكهى جەرگ سوتاویش
دوعای له صەدام کرد و وتی: خوايه نه يکوزى تا مەرگی هەردو
کۆپەکهى دەبینیت. ئاخىرى ئەوه بوو، دوعاکهى گیرابوو له موصل و
له و مالهى خۆيان شار د بۆوه، خەبهريان لیدان و ئەمریکه کان
کوشتيانن، دەلێن قوصهى و کۆپەکهى بهرگريان کردبوو، عودهيش
له ئاودهستى ماله که دا خۆى شار د بۆوه.

زۆر سهیره، سه دامى ديكتاتور و سته مکار، چوار سه د ملیار
دۆلارى دا به چهك و تفاقى جهنگ، عىراقى كاو ل کرد و سه د سال
هینا به دواوه، ئەوه يارى کردن نى به قوتى شەعب، به لام دوو
عه لاگه گه نم داماوێك له سه ر زهوى كۆبيكاته وه يارى به قوتى
شەعب!!.

۲. بانگخوازى مىسرى: سه يد موختار البنا ده لیت:
له به ندينخانه دا قه زيه كه هه بوو پى ده و ترا (قه زيهى خه)، لاوێكى
پوو له خوا له خه ويا له گه ل هاوه لێكيدا چوو بوو (كارته ر) بكوژیت و
ده گیریت.. ئەم خه ونه بۆ ئىمامى مزگه وته كه يان ده گیریت هه،
به لكو ماناى خه ونه كهى بۆ لێكبداته وه، ئىمامى مزگه وته كه ش سه ر
به ده زگاى ئەم ده بیته و خه به رى لى ده دات!!.

لاوه كه ده گرن و مه حكه مهى ده كه ن، گوايه ئەگه ر شتى واى
نیا ز نه بووه، چۆن خه وى واى بينيوه، ئینجا براده ره كه شى ده گرن
و ده لێن: دياره تۆش ئەمهى باس كردووه له گه ل تاو شتیكتان له ژیر

سەردايە و سەرەنجام ھەشت سالّ لەسەر ئەم خەونە بەندىيان
کردن!!! . { ھەزار و يەك، ئەندازىيار عثمان، ب ۲، ل ۲۹۲ } .

۳) مىللەتى ھۆشيار:

سىيەم پارىزەرى ئەمن و ئاسايش ھۆشيارىيە، بەلى ھەر گەلىك
پۆشنىير و چاوكراوھىن و ھۆشيار و بەئاگابىن، كەسانى تورە و
پەست نابىن، بەلكو ھەمىشە نەرم و نىيان و لىيوردە و خاوەن پىز و
بەسۆزىن لەناو يەكتىدا و، لەسەر بچوكتىن شت و ھەلە پەلامارى
يەكتى نادەن، بەلكو عوزر بۆ يەكتەر دەھىننەو، داواى لىيوردن لە
يەكتەر دەكەن، بەتەعبىرى (رُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ) ... جا گەل و مىللەتى
ئاوا دورە لە ئازاۋە و شەپ و پەشىۋى.

ئەگەر ھەلە و كەم و كورتىەك پەويىدا بەداۋى لىيوردنىك و
زەردەخەنەيەك و سلاۋىكى گەرم كۆتايى پى دىنن و ناھىلن بگاتە
دادگا و ئاسايش و پۆلىس.

بەسەرھاتىك: لە (چەرچل)ى سەرۆك وەزىرانى بەرىتانىيان
پرسى: ئىۋە ۋەك بەرىتانىەكان، تائەۋسەرى زەرياي ھىندى دەپۆن
و دەۋلەتى ئىستىعمارى پۆژھەلاتى ھىند دروست دەكەن، ئەى بۆچى
ناتوانن (ئىرلەنداي باكور)كەلەپال دەستاندايە، بخەنە ژىر پكىفى
خۆتانەو؟ چەرچل گوتى: ئىمە دوو ھۆكۈمى گرىنگمان پىۋىستە كە

لە (ئىرلەندەدا) دەستمان ناكەوئىت.. پىرسىيان ئەو دوو ھۆكارە
چىن؟!.

چەرچەل گوتى: ئۆزىنەى نەزان و كەمىنەى خائىن! . {بىرپار، ژ:
(۸۱، ۲۴ل}.

گەلى ھۆشيار و يەكگرتو دوژمن زەفەرى پى نابات.

<بەسەرھات>

ھەر گەلىك ھۆشيار بى و لەناو خۇيدا بەكگرتو بى و پىز
لە يەكترى بگى و ھەسودى و چاۋچىنۆك نەبن بەرامبەر يەكترى،
ھىچ كات دوژمن ناتوانى ئاۋاھىيان تىدا دروست بكات. دەگىرپنەو
لە سەدەكانى ناۋەرپاست، پاشايەك ھوكمى گەلىكى ئازاد و
سەربەزى دەكرد، ئەو گەلە وىرپاى سادەبى و دىپاكى و پەيوەندى
مىۋقانەى باشيان لەگەل يەكتر، ھەرگىز لە بەرامبەر يەكتر ناھەقى و
زولم و ستەمدا بىدەنگ نەدەبوون، ھەرگىز نەيان دەھىشت نە پاشا
نە ۋەزىر و دەست و پىۋەندەكان ستەمىيان لىبەكن، چونكە كاتىك
يەككىيان ستەمى لى كرابا، ئەوا ھەموو بەيەك دەست و بەيەك دل و
بەيەك گيان، پارىزگارىيان لى دەكرد و ئەو ستەمىيان لى دور
دەخستەو!!

شا بەم كارەيان ھەراسان بوو، سەرى سوپما بوو، دەسەوسان
نەيدەزانى چى بكات. پىرس و پاى بە ۋەزىرەكان كرد تا چارەسەرى

بدۆزنەوێ. دەیویست پێگا چارەیهك بدۆزێتەوێ تا بەئارەزووی خۆی
چۆنی دەوێت ئاوا حوكمی ئەم گەلە بكات. بەلام بەم شیوەیهی
ئێستا هیچی بۆ ناکرێت! یەكێك لە وهزیرهكان كه زۆر شهیتان و
فیلباز بوو، پێنمایی کرد بۆ گرتنه بهری سیاسهتی (هێلکهی
دزراو!!).

بەپێی مەپسومیکی شاهانه پاگهیهندرا كه هەر خیزانیك دەبیـت
(٥) هێلکه بهیئیت بۆ شا لە هەر جوړیك بیـت. خهـلکیش ههـموو
بەپێی ئەو فەرمانه ههـڵسان به کۆکردنهـوهی هێلکه و بردنی بۆ مالی
شا! دوو پوژ دواي ئەوه بانگهـواز کرا هەر کهسهـو بیـت و هێلکهـکان
که هێناویهتی بیباتهـوه، دووباره خهـلکیش بهـپیری بانگهـوازهـکهـوه
هاتن، هەر کهسهـو بۆ بردنهـوهی هێلکهـکانی خۆی پووی کرده مالی
شا، بـی ئەوهی بزائن مەبهـست لهـم کاره چي بوو!!

لهـویدا شا و وهـزیر و دهـست و پێوهـندهـکان پاوهـستا بوون و
چاودێری خهـلکهـکهـیان دهـکرد، لهـکاتی ههـلگرتهـی هێلکهـکان..
دهـزانن چیان بهـدی کرد؟! بینیان ئەوا هەر کهسهـ و دهـست دهـبات
بۆ گهـورهـترین هێلکه، ئەگهـر ئەو هێلکهـیهـش نهـبیـت کهـخۆی
هێناویهتی!!

لهـویدا وهـزیری خاوهـن پیلان بهـشای گوت: ئێستا دهـتوانیت
چیت دهـوێت لییان بکهـیت و لهـوهـودوا بهـئارەزووی خۆت
هوکمرانیان بکهـیت. چونکه ههـریهـکه و بهـشی ئەوی تری بر دوو

فېرى ھەرامخۇرى بوو، ھەرىكە و چاۋى بېرە ئۈەى لە دەستى
براكەيدايە.

وہ زیر گوتى: قوربان، دواى ئەمە ھەرگىز بەيەكەوہ و بەيەك دل
كۆنابنەوہ دژى تۆ!!.

لەم چىرۆكەوہ فېردەبىن:

أ) ھەمىشە دوژمن بۇ زالبوون بەسەرماندا، تۆۋى دووبەرەكى و
دوژمنايە تىمان لە نىواندا دەچىنىت.

ب) ئەو كاتەى چاۋ دەبېرە مالى يەكتر، ئىتر دلەكان لە يەكتر
دور دەكەونەوہ و براپەتى و خۆشەويستى مالىئاوايمان لىدەكات.

ت) تا خۆمان خراپ نەبىن و سىياسەتى ھىلكەى دزراۋ قبول
نەكەين، خواى گەرە كەسانى خراپەكار ناكات بەدەسەلاتدار
بەسەرمانەوہ!! كەواتە خۆمان چۆن بىن دەسەلاتىش ئاۋا دەبىت.
{بېرپار، ژ: ۶۰، لە}.

٤) جێبه‌جێ کردنی حوکمه‌ شه‌رعیه‌کان:

به‌لێ شه‌ریعه‌تی ئیسلامی له‌لایه‌ن خالیق و دروستکه‌ری مرقفه‌وه‌ نێردراوه‌، که‌ هه‌ر ئه‌و خوایه‌ی دروستی کردوین، خۆی ده‌زانێ به‌چی ئیصلاح ده‌بین، وه‌ به‌چی له‌ ژياننێکی هێمن و خۆش و پڕ له‌ ئاسایشدا ژيان به‌سه‌ر ده‌به‌ین. هه‌ر بۆیه‌ حوکمه‌ شه‌رعیه‌کان ئه‌وپه‌ری حیکمه‌ت و کاربه‌جێ یی خوای په‌روه‌ردگاری تێدايه‌، به‌ ئه‌وپه‌ری جوانی و دادپه‌روه‌ریه‌وه‌.

به‌لام ده‌بێ ئه‌وه‌ به‌باشی بزانی که‌ جێبه‌جێ کردنی حوکمه‌ شه‌رعیه‌کان بۆ له‌ناوێردنی ئاژاوه‌ و فیتنه‌ و خراپه‌کاریه‌، نه‌ک به‌وه‌ی هه‌ر که‌س له‌ ئاستی خۆیه‌وه‌ هه‌ڵسێ جێبه‌جێ یان بکات و خۆی بکات به‌ نوێنه‌ری شه‌رعی ئیسلام و خه‌ڵکی ته‌مبێ بکات. به‌لکو ئه‌م حوکمه‌ شه‌رعیانه‌ پێویسته‌ له‌لایه‌ن دادوه‌ریه‌ پێی ده‌سه‌لات و جێبه‌جێکردنه‌وه‌، جێبه‌جێ بکری و په‌چاوی تێگه‌یشتنی خه‌ڵکی له‌ حکومه‌ شه‌رعیه‌کان و، خواناسیان و دینداریان و، پاشان بارودۆخی ده‌رونی کۆمه‌لایه‌تی و ئابوری یان بکری. وه‌ ته‌ماشای بارودۆخی سیاسیی نۆده‌وه‌له‌تی بکری، که‌ ئایا گونجاوه‌ بۆ جێبه‌جێ کردنی ئه‌و حوکمه‌ شه‌رعیانه‌ یان نا؟!!

به‌لام به‌دلتیاییه‌وه‌، دابین کردنی ئاسایشی و ئه‌من و ئه‌مان و نه‌هێشتنی ده‌راوکێ و دابین کردنی ژياننێکی هێمن و، خۆشگوزه‌ران ته‌نها و ته‌نها به‌جێبه‌جێ کردنی حوکمه‌ شه‌رعیه‌کان ده‌بێ.

تۆله‌ی که‌سی کوژراو:

له‌وانه‌ی پابردوودا ئه‌وه‌مان کرد، که خوای که‌کیم و کار به‌جی بۆ پاراستنی خوین و گیانی مروّ، کوشتنی قه‌ده‌غه‌کردووه و بپاریداوه که: هه‌ر که‌سی به‌ناحه‌ق که‌سیک بکوژی، ده‌بی بکوژیته‌وه.

له‌م وانه‌شدا به‌ویستی خوا (إن شاء الله) شتیکی تر له‌سه‌ر بابته‌ی - قصاص - و تۆله‌کردنه‌وه و کوشتنه‌وه‌ی بکوژ قسه‌ ده‌که‌ین:

له‌نیۆ عه‌ره‌به‌کاندا له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا باو بووه، که ئه‌گه‌ر تیره‌یه‌ک به‌هێزتر بوایه، مندالیان لی کوژرابا، ده‌یانگوت: پیاوی گه‌وره‌ نه‌بی تیره‌که‌تانمان ته‌سلیم بکه‌ن بیکوژینه‌وه، ئه‌گه‌رنا پازی نابین، یان جاری واهه‌بووه یه‌کیکیان لێده‌کوژا ده‌یانگوت: ده‌بی (۱۰) نه‌فه‌رمان ته‌سلیم بکه‌ن، یان دوو نه‌فه‌رمان ته‌سلیم بکه‌ن بیانکوژینه‌وه، خوا (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) لێره‌دا ئه‌و بنچینه‌شه‌رعی یه‌ پاده‌گه‌یه‌نی که (نه‌فس به‌ نه‌فسه). ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ المائده:

.٤٥

که‌واته: که‌سیک کوژراوه له‌به‌رامبه‌ردا که‌سیک ده‌کوژیته‌وه، که ئه‌ویش بریتیه له‌ بکوژه‌که، نه‌ک که‌سیکی دیکه. ئه‌مجا خوای

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی: ﴿فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ
بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ﴾ البقره: ۱۷۸.

واته: ئەگەر یه‌كێك شتیکی لێ بوردرا، چاوپۆشی لێکرا له‌به‌شێك
له‌وه‌قه‌ له‌لایه‌ن براهیه‌كه‌یه‌وه، لێره‌دا خوای کاربه‌جی کۆژەر و
کۆژدراوی به‌برای یه‌ك داناون، بۆئوه‌ی به‌بیریان بێنیت‌وه‌ که ئیوه
هه‌رچه‌نده ده‌ستتان چۆته‌ خوینی یه‌کدی، به‌لام هه‌ر براهی ئیمانی
یه‌کن! بۆیه‌ له‌گه‌ڵ یه‌کدا به‌په‌حم بن، ئەگەر که‌سیک له‌لایه‌ن
براهیه‌که‌یه‌وه چاوپۆشی لێکرا، واته‌ له‌لایه‌ن ئه‌و ته‌په‌فه‌وه‌ که لێیان
کۆژدراوه، بۆ وینه: چاو پۆشیه‌که ئه‌وه‌یه‌ که بڵین: قه‌یناکات تۆله
ناسینینه‌وه و خوینمان ده‌وی ﴿فَاتَّبَاعْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ باخاوه‌ن
حه‌قه‌که، واته: ته‌په‌فی کۆژدراو، به‌شیوه‌یه‌کی چاک و باش، به‌دوای
ئو هه‌قه‌ی خۆیان بکه‌ون، که بریتیه‌ له‌ خوین (دیة).

﴿وَأَدَّاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ﴾ ته‌په‌فی بکوژیش به‌شیوه‌یه‌کی باش و
چاک، ئه‌و حه‌ق و مافه‌یان ته‌سلیم بکه‌ن، که خویننه‌که‌یه، ﴿ذَلِكَ
تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ﴾. ئانه‌وه سوک کردنیکه، وه‌به‌زه‌یی
نواندنیکه له‌ په‌روه‌ردگار تانه‌وه، له‌ شه‌ریعه‌تی جوله‌که‌کاندا ته‌نها
تۆله (قصاص) هه‌یه و خوین و لێبوردن (عفو) نی یه، وه‌ له
شه‌ریعه‌تی نه‌صرانیه‌کاندا، ته‌نها لێبوردن (عفو) هه‌یه و تۆله

سەندنەو، نیه، بەلام لە شەریعەتی ئیسلام ھەر سێکی داناون:
(تۆلە و خوین و لیبوردن) ﴿فَمَنْ آعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ
أَلِيمٌ﴾ البقره: ۱۷۸.

واتە: ئینجا ھەر کەسێک دوای ئەو دەستدریژی کرد، ئەو
ئازاریکی بەئیشی بۆ ھەیە. ﴿بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ دوای ئەو، یانی چی؟
دەگونجی مەبەست پێی تۆلە (قصاص) بێ، واتە: کە کەسێک
لەلایە کۆژاوە، مادام بکوژە کە کۆژایەو، نابێ چیدیە دەست
دریژی بکەن و بلێن: دەبێ یەکیکیدیەش بکوژین، وە دەگونجی
وشەي ﴿بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ مەبەست پێی خوین بیت..

واتە: دوای ئەوێ کابرا خوینی وەرگرتوو، نابێ بە بکوژ بلی:
دەتکوژمەو، وە دەگونجی مەبەست پێی عەفو بێ، مادام یەکیک
لە تەرەفی کۆژاوە کە خاوەنی ھەڵاھیاتە، بکوژە کە عەفو
کرد، تازە بۆی نی یە بلی: ئەمڕۆ لێ دەبورم، بەلام بەیانی ئەگەر
دەسەلاتم ھەبوو دەیکوژمەو، بۆیە دەفەرمووی: ھەر کەسێک
دەست دريژی بکات دوای ئەو، یانی: دوای تۆلە، یان دوای خوین،
یان دوای عەفو، ئەو ئازاریکی بە ئیش و ژانی بۆ ھەیە لەدوا
پۆدا. وە لە دنیا شدا دەکوژیتەو، ئەگەر کەسێک بکوژی بەناھەق.
{تەفسیری قورئانی بەرز و بەپێز، عەلی باپیر، ب، ۱، ل ۶۶۶}.

بەلى، كۆتايى ھىنان بە كوشتن و پاراستنى خوین و گیانى
 مروڭ، تەنھا بەجىبەجى كۈردنى ئەم حوكمە جوانە دەبىت، ئەینا
 دەبىنن بەپىي یاسای دەستكردى مروڭ، بكوژ چەند سال زىندان
 دەكرى. ھەموو پۆژىكى مردنە، ئەمجاش دواى بەربونى ھەر ھەولۈ
 كوشتنەوھى دەدرى و فیتنەكە گەورەتر دەبى و، ئاگرەكە چەندىن
 كەسى بىتوان و بى ئاگا دەكاتە قوربانى!

تۆلەى كەسى دز

پاشان شەرىعەتى ئىسلامى بۆ پاراستنى مال و سامانى خەلكى،
 كە بە ئاسودەيى سەفەر بكن و مالان بەجىبەيلىن و دۇنيابن لە
 پاراستنى سەرۋەت و سامان و پەنجى چەند سالەيان، بپيارى داو،
 ھەر كەس دزى بكات دەبى دەستى بپردى. خواى گەورە
 دەفەرموى: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْا اَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا
 نَكَالًا مِّنْ اَللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ﴾ المائدە.

ۋاتە: دەستى پياو و ژنى دز، لە تۆلەى دزى كۈردندا بپرن، لەتۆلە
 و سزاي دزىكۈردندا، بپيارىكە لەخواوۋە دراوۋە، دەبى ئەنجامى بەدن.
 خواش زۆر بەتوانا و بالادەست و كارىبەجى و كارزانە، ھەموو
 شتىكى پپ چىكمەتە، بەلى، تۆلەى پياو و ژنى دز، بپىنى دەستى
 راستيانە، ھەتا دەگاتە مەچەكيان، بەو مەرجە كە دزاوۋەكە لەجىي

شياوى خۆيدا بوبى، ئەمىش بەنھىنى بردىتى و نرخىشى (۱/۴) ى دىنارىكى زىر بى و دزەكەش بالڭ و ژىرىيت.

هەلۆستەيەك: دەبى لە كۆمەلگەى پاستەقىنەى ئىسلامدا ئەوئەندە پىداويستەكانى ژيانى مەۋقە جىبەجى بىرىن، بىرا و بىر بىر لە دزى نەكاتەو، ژيانى و گوزەرانى و، پەروەردەى دەسەبەر بىرىت، لەدەبەشكردنى ئىش و كار و مال و ساماندا، عەدالەت و دادوهرى پەچاۋ بىرىت. دەبى لەگەل ئەمانەشدا، خاۋەندارىەتى تاكىش (ملكيّة فردية) لەسەر بنەماى حەلال پەرهى پى بدرى و بشكرىتە دەزگايەكى خىر بۆ كۆمەلگا، جائەگەر ئاۋا كرا بۆ گشت كەسەك، دۇنيابە ئىتەر بىر لە دزى نامىنى.

خۆ ئەگەر كەسەكەش پاش ئەو ھەموو دەستەبەر بوونە، دزى كرد، ئىتەر ھەقىەتى دەستى بىردى. چونكە دزىكەى تەنيا بۆ دەست درىژى لە (ئەمن) و ئاسايشى ولات و كۆمەل و كۆمەلگا بوو، نەك بۆ ژيان و بژىۋى، بەلام لەگەل ئەمانەشدا، گەر شوبەھ و گومانىك ھەبوو لە دزىكردنەكەيدا دەستى نابىردىت. بەلى، تاك ھەموو كات مافى خۆيەتى بەئارەزوۋى خۆى بخا و بخواتەو، جلۇبەرگى جوان و قەشەنگى ھەبى، خانوبەرە و باخ و باخاتى ھەبى، جىي حەوانەو و ئىسراحتى ھەبى.

بەلى ھەقە كۆمەل، يان دەولەت - كە جىگرى كۆمەلە - ئەم چەند پىداويستىانە جىبەجى بىكەت بۆ تاك، ئەگەر تواناى كاركردنى

ھەبوو، دەبىي فيري كاري بكن، دەبىي كار و ئاميري كاري بو
فەراھەم بێنن. خو ئەگەر نەیدەتوانى كاريكات جا ئەگەر كار نەبوو
بيكات، يان ئاميرەكەى نەبوو، يان دەيتوانى كاريكا، بەلام
كارنەبووبيكات، يان بەشيوەى كاتى ھەبوو، يان بەردەوام ھەبوو،
بەلام پيى نەدەژيا، دەبىي لەم پيگايانەو ژيانى مسۆگەر بكریت:

يەكەم: لەپيى خيزان و بنەمالەكەى خوێوە، ئەوانەيان
نەفەقەى ئەمیان لەسەرە.

دووھەم: لەپيى دەسەلاتدارانى گەرەكەو.

سێھەم: لە (بيت المال) بەشى زەكاتى دەدریتي، جائەگەر بە
زەكاتەكە نەدەژيا، ئەوسا دەولەت ژيانى ئەو خەلكە ھەژارە
دەخاتە سەر شانى دەولەمەندەكان.

جائەگەر ئاوا بەدەم ھەژار و بى نەواوە بچين، كى دزى
دەكات؟! خو ئەگەر لەو حالەتەشدا ھىشتا ھەر دزى كرد، ديارە
برسيەتى نەبوو، بەلكو بو پيگەوھەنانى مال و سامانە لە پيگەى
ناشەرعيەو. ئىسلاميش پيگە بەكەس نادا لە خت و خوڤايى
ئاسايشى كۆمەلگە بخاتە خەتەر و ترس و لەرزەو. مال و سامانى
ئەم و ئەو فەرھود بكات. وە حورمەتى مائەكان و دوكان و بازار
بشكىني و قفل بكاتەو.

بەلام ئەگەر دزەكە بىيانويەكى شەرىعى ھەبوو، ۋەيان لەو مالەدا
كە دزىويەتى شوبەيەك ھەبوو، لە حالەتى ئاۋادا، ياساى: (إِذْ رَأَوْا
الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ) دىتە پىش، بۆيە ئىمامى عومەر، لەوشكە
سالىھەكەدا دەستى دزى نەدەبىرى. ۋەيان ئەو كاتە خولامەكانى (ابن
حاتب) لە پىاۋيىكى ھۆزى (موزەنيە) ۋىشتىكىيان دزى، پاش
لىكۆلىنەۋە لە ھۆى دزى كىرنەكە، دەرگەوت كە لەلايەن
ئاغاكەيەۋە، برسى كراون، بۆيە دزىيان كىردوۋە، ئىتر دەستى نەبىرىن
ۋ ۋىشتەكانىشى بە ئاغاكەيان بژارد، بۆئەۋەى ژىر بىيى ۋ جارىكى
تر ئەۋ خىزمەتكارانەى برسى نەكات!.

بەلى شەرىعەتى ئىسلام بەر لە تۆلە ۋەرگرتن، ھەموو پىگەيەكى
(ۋىقايە) ۋ خۆپاراستن دەگرىتە بەر ۋ بىرۋىيانوى كەس ناھىلىت بۆ
تاۋانكىرن. پاشان ئەگەر تاۋانىك پىویدا، تەنيا تۆلەى تاۋانبارەكە
دەدات، بى شىك بەدانانى تۆلەى دەست بىرىن شەرىعەتى ئىسلام
دەتۋانى ھۆكارە نەفسىيەكانى دزى پىشەكەن بكات، پاش ئەۋە كە
ھەموو پىيەكى لە دزى گرت. ديارەكە بىرىنى دەستى دز لەسەر ئەم
بەنەمايە دانراۋە، نەك ھەركەسى دزى كىرد، بىيانوى بىيى، يانەبى،
دەستى بىرپىرەيت.

ئاشكرايشە تەنيا چارەسەرىك بۆ كارى دزىۋى دزى، ھەر ئەۋ
تۆلەى دەست بىرىنەيە، ھەر ئەۋەيە دەتۋانى ۋاى لىبكات كە

جارىكى تر بىر له مال و سامانى كه سىكى تر نه كاته وه و،
 هه ميشه ش چاوى له ده ستى خويته تى و ده زانى بۆچى بپاوه .. به لام
 زيندانى كردنى دزه كه ياساكانى ئه مپۆ هه لىان بزاردوه و
 په سه نديان كردوه، بىگومان ئه و ده وه نابينى و هه ر ئه وه نده يه
 كه دزه كه بۆ ماوه يه ك له ئيش و كار پاگىراوه و، هه ركه ئازاد بوو
 ده كه رپته وه سه ر كاره كه ي خوى، له جارانش زياتر - زۆر كه س له
 دزىدا گىراوه و زيندانى كراوه، كه به ريوه بۆته شادى، ئه وه نده ي
 خراپه كارو دزى تر له زينداندا بينيوه، ئه وه ي پيشتريش نه يزانيوه
 فىربووه !! . {ته فسيري پامان، احمد كاكه محمود ل ۲۰۸} .

پرسىاريك: پهنگه بپرسى و بلى: باشه ده ستيك كه له
 ئيسلامدا خوينه كه ي به گجار زۆره و نزيكى سىيه كى خوينى مرۆفه،
 ئه ي چۆن ده كرى له سه ر پويعه دينارىكى ئالتون كه زۆر كه مه و بى
 نرخه بپردى؟! زاناي ناودار (عَلَمَ الدِّينِ السَّخَاوِي) له وه لامدا
 فه رمويه تى:

يَدْ بِخَمْسٍ مِثْلٍ هَكَذَا فُديَتْ

لِكِنِّهَا قُطِعَتْ فِي رُبْعٍ دِينَارٍ ..

حِمَايَةُ النَّفْسِ أَغْلَاهَا وَ أَرْخَصَهَا

حِمَايَةُ الْمَالِ فَافْهَمَ حِكْمَةَ الْبَارِي.

يَعْنِي: إِنَّمَا دِيَّتُهَا خَمْسَمِائَةِ دِينَارٍ، حِمَايَةً لِلنَّفُوسِ، حَتَّى لَا يَجْتَرِئَ أَحَدٌ عَلَى قَطْعِ أَيْدِي النَّاسِ، وَقُطِعَتْ فِي رُبْعِ دِينَارٍ حِمَايَةً لِلْأَمْوَالِ، حَتَّى لَا يَجْتَرِئَ أَحَدٌ عَلَى السَّرْقَةِ).

واته: بۆیه له شهردا خوینی دهستی مروڤ به پینچ سه د دیناری ئالتون - دیاره مه بهست پی زه مانی خوی بووه، نهک ئیستا - دانراوه، بۆئه وهی لاشه ی مروڤ پارێزراو بی و کهس جورئه تی نه وه نهکات دهستی خه لکی بپری و بپه پینی، چونکه ده بی بزانی که خوینیکی زۆر قورس و گرانی ده که ویتته سه ر. به لام هه ره نه و دهسته له سه ر دزینی پوبه دیناریکی ئالتون ده بپردی - به هاتنه جیی مه رجه شه رعه یه کان - ئه مه ش بۆ پاراستنی مال و سامانی خه لکی، بۆئه وهی کهس جورئه تی نه وه نهکات که دهست بۆ مال و سامانی کهس به ریّت و دزی لیبکات. {التفسير الثمين - ابن عثيمين، ج ۶ ص ۱۸۴}.

إبن الجوزیش قسه یه کی جوانی هه یه له سه ر نه و مه سه له یه و فه رمویه تی: (لَمَّا كَانَتْ أَمِينَةً كَانَتْ تُمِينَةً، فَلَمَّا خَانَتْ هَانَتْ).

واته: نه کهر دهست ئه مین و پاک بوو، نرخ ی گرانه، نه کهر خیا نه تی کرد، نرخ ی هه رزان و کهم بایه خه و ده بی له سه ر شتی کهم نرخ بپردی! {تهفسیری کوردی، مه لای گه وره ب، ۲، ل ۲۹۰}.

سەرخۆشى زيانبار، دەبى تەمى بکرى:

بەلئ ئىسلام بۆ پاراستنى عەقل و ھۆشى مەوۆ و، پاراستنى مەوۆ لەو ھى سەرخۆش بىي و، بەسەر خۆشى بەرپیتە گيانى مال و مندال و دراوسى و ھاوپی و ھاوپی شەى و، تەقە لە خەلکى بکاو خەلک بکوژى و بريندار بکات.. يان بەسەرخۆشى ئوتومبیل لیخوپى و کارەساتى دلتهزىن پوویدات. بۆ پىگرتن لەو سەرخۆشانە کە ئاسايش و ھىمنى شار و گەرەك تىك بەن، ھاتوو تەمى کردنى عەرەق خۆرى بە ئاشکرای داناو. کە بەپى بارودوخ و بۆچونى فەرمان پەواى وەخت دەگۆپى. نەك بە پارە و غەرامە لىي خوش بىن و ئەویش خراپتر بکات.

بەلئ مەوۆ عەرەق خۆر بەسەرخۆشى ئەمن و ئەمان دەشیوینى و پىوێستە پىي لیبگىرى. زانایان بەزمانى شیرین و بەلگەى عەقلى و زانستى سەردەم بۆی پوون بکەنەو، کە مەوۆ بەسەرخۆشى توشى چ سوکایەتى بەخۆکردنىك دەبى و بە عەرەق خۆرى چۆن جەستەى دادەپزى و سەرەنجام زەلیل دەبى، بۆئەو ھى ئەو عەرەق خۆرە بىربکاتەو و وازپىنى.

بەسەرھاتىك: شىخ محمود غەریب دەفەر مەوى: برادەرىكى بازىرگانی ئالتون لە قاھىرە، کە پیاویكى بەرپەوشت و دەستکراو ھو بۆ کارمەندەکانى و خەلکى تر، پۆژىك مەى خواردبۆو و

تۆمه‌تی به‌د په‌وشتی و زیناکاری داوه‌ته پال ئه‌و مڕۆفه بی‌تاوانه،
یان ده‌بی چوار شاهیدی دادپه‌روه‌ری راستگۆ په‌یدا بکات، که
به‌مه‌رجه شه‌رعه‌کان شاهیدی بده‌ن که به‌چاوی خۆیان فلان
که‌سیان بینیه‌وه که خه‌ریکی داوین پیستی بووه به‌کردار. ئه‌مجا ئه‌و
قسه‌که‌ره به‌ری ده‌بی‌ت. ئه‌ینا خۆی و شاهیده‌کانی، داری هه‌ددی
بوختانیان لی ده‌دری و ته‌می ده‌کرین.

به‌م حوکمه شه‌رعه‌ش بوختان بۆ کراوی سته‌ملیکراو، دلی ئاو
ده‌خواته‌وه و ئیتر ناچی بۆ خۆی هه‌قی خۆی بکاته‌وه، به‌وه‌ی
ئه‌ویش بوختان بۆ ئه‌و هه‌لبه‌ستی و که‌سایه‌تی له‌ناویه‌ری. یان بچی
لای بدات و بیکوژی و فیتنه و شه‌پی بنه‌ماله‌کان دروست ببی و
ئاسایشی کۆمه‌لایه‌تی بکه‌وێته مه‌ترسیه‌وه ..

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر که‌سی‌کیش له‌ ژن و له‌پیاو، له‌ کوڕ و له‌کچ،
به‌ناپیانانی ئازادانه‌ی خۆی، یان چوار شایه‌تی دادپه‌روه‌ری
متمانه‌داری راستگۆ، که هه‌یج ناکۆکی و دوژمنایه‌تیه‌کیان له‌گه‌ڵ ئه‌و
که‌سه‌دا نه‌بوو، چه‌سپاکه فلان که‌س زینای کردووه - که نۆز
ده‌گه‌من ئه‌مه ده‌چه‌سپی - ئه‌مجا که‌س مافی گولله باران کردن و
کوشتنی ئه‌و زینا کاره‌ی نی یه. به‌لکو حاکی ولات، به‌پیی شه‌رع
سزای ده‌دات و ئیتر ئه‌م بابته‌ کۆتایی پیدیت و ئاسایش و ئارامی
بنه‌ماله‌کان ناشیوی.

بەم شىۋەيە و بەجىبەجىي كىردنى حوكمە شەرىعيەكان، وولات پارىزراو دەبى لەشەپ و خراپە و فیتنەى: مرقۇ كۆز و دز و سەرخۆش و داوین پىس و بوختان چيان، كە ھەر ئەمانەشن ماىەى نا ئارامى وولات و شار و گەرەك و مال و خىزان!

٥) دەزگاكانى پۇلىس و ئاسايش و پىشمەگە:

شتىكى تر كە دەبىتە ھۆى پاراستنى ئەمن و ئەمانى و لاتمان و، چەسپاندى ئاسايش و ئارامى و، پىگىرى كىردن لە ئازاۋەگىپ و خراپەكاران: برىتتە لە دەزگاكانى پۇلىس و ئاسايش و ھىزى پىشمەرگە، يان وەكو ئەمپۇ پىي دەوتى: ھىزەكانى وەزارەتى ناوخۆ.

بەلى بەپاستى، دەزگا ئەمنىەكانى پۇلىس بەھەموو بەشەكانىەو، پۇلىسى مەحەلى، پۇلىسى نەھىشتنى تاوان، پۇلىسى ھاتوچۆ، پۇلىسى بەرگىرى شارستانى، پۇلىسى دارستان و ژىنگە، ھەروەھا ھىزەكانى ئاسايش لەناو خۇدا و ھىزى فىداكارى پىشمەرگەى كوردستان بۆ پاراستنى سنورەكان، دەبى دەور و پۇلىيان بەرز بنرخىنرى و ھەتا ئەوان بەھىز و تۆكمە بن ئەمن و ئەمانى خاك و خەلكمان پارىزراو. جالەبەر ئەو دەبى ئەوانىش لە پلەدار و ئەفسەرە بالاكانەو تا پلەى خوارەو، ئاگادارى ئەو پلە و

پايە گرنگەى خۆيان بن و شەو و پۆژ بخەنە سەر يەك بۆ پاراستنى ئەمانى ولات و خەلك. ھەروەھا لەخوا غافل نەبن و بونى ھىزى دەستيان و دەست پۆشتوييان، نەبىتە ھۆى ئەوەى سىتەم لەكەس بكن و بەبى مۆلەتى دادوەر و، پەچاو كردنى بنەماكانى شەرع و پاراستنى مرقۇ، ھەل نەكوتنە سەر ھىچ كەسىك و، كەس ئازار نەدن.. بەپاڤورتى راپۆرتنوسىكى نەفس نزم خەلكى بىتوان بە تاوانبار سەير نەكەن و، ھەمىشە بنەماى: تۆمەتبار بەريە لەو تاوانانەى كە دەدرىتە پالى، تاوەكو ياسا و حوكمى داد و دادوەر بەسەريدا ساغى دەكاتەو، پەفتار لەگەل گىراو و ھەوال لىدراو بدەن...

بەلى پىوستە پۆليس و ئاسايش خۆى بناسى، ئەمان و ئاسايش بلاوبكاتەو، نەك ترس و توقاندن. ھىچ كات بەو ھىز و دەسەلاتەى ھەيەتى فەخر و شانازى بەسەر كەسدا نەكات. چاوكراوہبى، نەفس بەرز بى و نەھىلى كەسانى خراپەكار بەپىدانى بەرتىل ناوى بزپىنن و ناشىرىن و بى إعتىبارى بكن.

زمانى شىرىن بى و پووى كراوہ و خوش بى. ئەم كارەى خۆى كە پاراستنى گيان و مال و حورمەتى خەلكە، بە عىبادەت بزانى و چاوہپى پاداشتى خوايى بىت لەسەرى. ھەمىشە خواى گەورەى لەياد بى و لەخوا غافل نەبىت، يەقىنى ھەبى كەتاسەر كاربەدەست و پلەدار و چەك بەدەست نابى، بۆيە ئەوەندە بەدلىسۆزى و پاكى

کارەكەى خۆى بکات، کە ئەگەر پۆژێک خانەنشین کرا و چوو
مالەوه، یان ئەو حکومەت و دامودەزگایە لەسەر کارنەما و، ئەمیش
جلوبەرگی پۆلیسی و ئاسایشی دانا و چەک و قامچی پێ نەما، لە
تۆلەى کەس نەترسى. چونکە هیچ کات خراپەى بەرامبەر بە کەس
نەکردوو و تەنها بۆ بەرزەوهندى گەل و خاک و خەلک یاسای
جێبەجێ کردوو... جا هەر کەس لە هێزە ئەمنى و ئاسایشەکان
ئاوا بژى و کارەكەى بکات. ئەو بەراستى سەرفرازى قیامەت و
حورمەتدارى ناوگەل و نەتەوهکەیتى و جێگەى دوای خێر و پێز
و تەقدیرە لەوکاتەى لەسەر کارە، یان کە خانەنشینە.

سەرەنجامى لەخوا غافل بوون و ستەمکاری پلەدارىکى

<بەسەرھات

سەربازى:

نوسەرى ناودار و ناسراو: (اللواء محمود شیت خطاب) کە پلەى
لیوای هەبوو لە سەربازیدا و پاشان خانەنشینکراو و لە ژيانى
سەربازى خۆیدا، زۆر شتى جێگەى سەرنجى بینوو و
نوسیویەتیو. لەیهکى لەبەسەرھاتەکاندا دەلى: بەهۆى تیکچوونى
بارى تەندروستیم، ناچار بووم کە بچمە نەخۆشخانەىەکى شارى
(بەیروت) لە لوبنان، بۆ ئەنجامدانى چەند پشکنینىکى جەستەم،
ئەمە لە سالى (١٩٧٢ن).

ھەرچەندە زۆر سورىبوم لەسەر ئەوھى كە مانەوھم لە
نەخۆشخانە زۆر نەيىنى بىي و كەس پيىم نەزانى .

بەلام ھەر زوو ھەوالەكە بلاوبۆوھ، چونكە ھەميشە ھەوالە
خۆشەكان كەمتر بلاودەبنەوھ و، ھەوالە ناخۆشەكان بەخيراىى
دەگەنە گوئي دەورويەرت. منيش كە مەبەستم بوو مانەوھى
نەخۆشخانەم نەيىنى بىي و كەس پيى نەزانى، بۆ ئەوھم بوو كە
دۆست و ئاشنا و ئازيزانم پيىمەوھ ناپەحەت نەبن و عەزىت
نەكيشن. بەلام كە دەنگ و باسى نەخۆش كەوتنم و داخلىبونم لە
نەخۆشخانە بلاوبۆوھ. ژمارەيەك لە دۆست و خۆشەويست و
ھاوپييانم ئەركى براىەتيان نواند و، سەردانياى كردم.. ھەرەكو
عادەت گول و شيرينى زۆريان بۆ ھينام.. لەو قاوشەدا كە منى
تيدابووم و بەشى سەربازى بوو.

ھەندى لە ئەفسەرانى خانەنشينيشى تيدابوو، ھەندىك
ئەفسەريشى تيدابوو كە خانەنشين نەبوون و ھيشتا لەسەر
كاربوون، ئەوانيش وەك من نەخۆشى ھينابوونى بۆ ئەوئى. منيش
مەرحەبام دەكردن و قسە و گفتوگۆم لەگەل دەكردن و لەو گول و
شيرينى و دياريانەى دۆستانم بۆيان دەھينام، پيشكەشى ئەوانم
دەكرد. ھەم نەخۆشەكان ھەم خوشك و برا پەرسنارەكانى
نەخۆشخانە، وە لەگەل ديارىەكاندا دوعاى خيىر و شيفام بۆ دەكردن

و، داوام ده‌کرد له‌ خوا له‌ نزیکترین کاتدا شیفای هه‌مووان بدات و هه‌موو لایه‌ک به‌مالّ و مندالّ و که‌سوکاری خۆی شادبێت‌وه، به‌ له‌شی ساغ به‌دلیّ خۆشه‌وه.

جا یه‌کیّ له‌و ئه‌فسه‌ره‌ پله‌دارانه‌ی که‌ نه‌خۆش بوو، ئه‌فسه‌ریک بوو، شه‌و تا به‌یانی نه‌ده‌خه‌وت و نه‌یده‌هێشت که‌س بخه‌وێ. له‌به‌ر ئازار و نا‌په‌حه‌تی، په‌رستاره‌که‌ی سه‌رپه‌رشتی و خزمه‌تی ده‌کرد ده‌یگوت: ئه‌م داماو هه‌میشه‌ له‌ خه‌سته‌خانه‌یه. ئه‌گه‌ر هه‌فته‌یه‌ک بجێته‌وه‌ ماله‌وه‌ بۆناو که‌س و مالّ و منالّی، ئه‌وا هه‌ر زوو لێی بێزار ده‌بن و به‌په‌له‌ ده‌یهێننه‌وه‌ بۆ نه‌خۆشخانه‌ و، چه‌ند مانگ لی‌ره‌ ده‌مێنێته‌وه‌. له‌به‌ر ئازاری زۆری به‌م شه‌وگا‌ره‌ نه‌خۆی ده‌خه‌وێت، نه‌دیلیّ منیش بخه‌وم!

به‌لام به‌خوا وادیاره‌، نه‌خۆشیه‌که‌ی کاریگه‌ره‌ و به‌م زووانه‌ هه‌م خۆی ده‌مری و ئیسراحه‌ت ده‌کات. هه‌م منیش له‌ ده‌ستی پرگه‌رم ده‌بێت!.

منیش چه‌پکیّ گۆلی جوانم هه‌لگرت و چووم بۆ سه‌ردانی و، له‌لای دانیستم و قسه‌م له‌گه‌ڵ کرد و تیگه‌شتم پله‌ی سه‌ربازیه‌که‌ی (عه‌قیده). ناوی خۆی نابوو (کولونیل)، خێزان و منالّ و که‌س و کاریشی هه‌ر به‌وه‌ ناویان ده‌برد و دکتۆره‌کانیش هه‌ر پێیان ده‌وت: (کولونیل). ئه‌م پیاوه‌ بۆیه‌ ئه‌م ناوه‌ی هه‌بوو چونکه‌ له‌و پۆزگا‌ره‌دا فه‌ره‌نسیه‌کان ولاتی لوبنانیان داگیر کردبوو. ئه‌م کاری له‌گه‌ڵدا

کردبوون و له پۆلیسیدا پلهی گهشتبوه عهقید و، له بهر زالبوونی موخته له حه فه پهنسیه کان به (کولونیل) بانگ دهکرا.. ئەم ئەفسەرە به تەمەنە، نەخۆشە، عەقل و هۆش و بیر و زاکیرهی زۆر تهواو بوو. هیچ شتیکی له یادهوهیدا نه سراپا بووه، وه زمانی پهوان بوو، قسهکانی زۆر جوان لێی تێدهگهشتی. دلی باش کاری دهکرد. بهلام نەخۆشی زۆری ههبوو، که به دهستیانهوه شهو و پۆژ دهینالاند وهکو: بهرزی فشاری خوین، شهکره، پهقبوونی دهمارهکان، ژههراوی بوونی خوینی، نەخۆشی جگەر، سستبوونی گورچيلهکانی، ههلاوسانی قاچهکانی و ئەستور بوونی لاشه‌ی و ئاوسانی..

ئەم عهقیده نەخۆشە، به پۆژ وهزعی باشبوو، دهستی دهکرد به قسه‌ی زل و تهنانهت ئەوهی له‌لای بوايه دهیگوت: ئیتر تهواو باشبووه!!

بهلام ههركه شهوی لی دههات دهستی دهکرد به هات و هاوار و تهنانهت دهتگوت: ئەمشه و ناگاته بهیانی دهمری! بهو شهوگاره درێژه یان هاواری ئازاری جهسته‌ی دهکرد، یاخود بانگی په‌رستاری ئیشک گری دهکرد. دوو شتی به‌کار دینا بۆ بانگ کردنی دکتۆر و په‌رستاره‌کان: دهنگی گه‌وره‌ی خۆی و هاوارکردنی، وه ئەو جهره‌سه‌ی بۆی دانرابوو که دهستی پێدا دینا و، له ژووری پزیشک و په‌رستاره‌کان دهنگی دههات و نیشانه‌ی ئەوه‌بوو ئەو نەخۆشە

داۋاي يارمەتى دەكات! كە پەرستارەكە دەھات بۆلای، نەیدەزانى
 بۆچى بانگى كردوۋە و چى دەۋى و چى لىبكات. بۆيە بە نائومىدى
 دەگەپايەۋە ژوورەكەى خۆى. بەلام نەدەگەيشتەۋە ژوورەكەى
 ديسانەۋە عەقىد دەستى بەزەنگدا دىنايەۋە و، ديسان دەھاتنەۋە
 و بى ھۆ دەگەپانەۋە.. ئەمە تابەيانى ئەم بەزمەى بەردەوام بوو!
 خۆ ئەگەر پەرستارەكە ۋەپەس ببوايە لەدەستى و، ھىچى تر
 نەھاتايە بۆلای ئەم دەستى لەسەر زەنگەكە ھەلنەدەگرت و،
 سەرەنجام پەرستارەكەى ناچار دەكرد بىت بۆلای، بەلام بى چى
 لىبكا و چ داۋاكارىەكى بۆ جىبەجى بكات؟!!

ئەگەر كۆپ و كچە پەرستارەكان لاشى بمانايەتەۋە، پاش كەمىك
 لەبىرى دەچوۋا لای دانىشتوون. ديسان ھاۋارى دەكرد و دەستى
 بە زەنگدا دىنا و داۋاي دەكردنەۋە! بەمشىۋەيە ھەموۋان
 لەدەستى بىزارىوون، خۆشى لە ژيانى خۆى بىزار بوو.

بەلى (اللواء محمود شيت خطاب) دەلى: جارىكيان لەلای
 دانىشتم و ھەندى قسەم بۆ كرد و دلنەوايم كرد، بەلام ئەو دەستى
 كرد بە گريانىكى زۆر بەكول و بەسەرھاتى خۆى بەم شىۋەيە بۆ
 گىرپامەۋە: من لە شورتەى فەپەنسى كارم دەكرد، پلەكەم گەيشتە
 عەقىد. سەرپەرشتىارى پۆلىسى مەحەلىم دەكرد. ھەموو بەيروت
 لىم دەترسان، ناۋى من ئازاترين و پالەۋان ترين كەسى دەلەرزاند،

فەپەنسىيەكان زۆر متمانەيان پېمبۇ، منىش زۆر بە دىلسۆزى كارم بۆ دەكردن، ئەركى سەرشانم بەجوانترین شېۋە كە دلى ئەوانى پى پازى بېى ئەنجام دەدا. خۆ ئەگەر فەپەنسىيەكان نەيانتوانىايە تاوانىك ئاشكرا بكن، ئەوا تاوانباريان پەوانەى لای من دەكرد و، منىش لە ژېر ئەشكەنجەى تونددا ئىعتىرافم پى دەكرد !.

من بەزەيم بە ھېچ كەسدا نەدەھاتەو، وە ھەرچى بە خەيالدا بەھاتايە بۆ ئەشكەنجەدان و تەعزىب بەكارم دەھىئا. بۆيە ئەوہى دەگىرا و دەخرايە لای من، لەبەر بەھىزى تەعزىبەكانم خىرا إعتىرافى دەكرد، بەو شېۋەيەى كە من پىم خۆش بوايە يان فەپەنسىيەكان پىيان خۆش بوايە !! ئەمجا لەسەر ئەم دان پىدانانە پەوانەى لای دادوہر دەكران بۆ وەرگرتنى سزاكەيان !.

بەلى ئەو عەقىدە دەيگوت: ھەشتاۋچوار نەوع جۆرى تەعزىب ھەبوو، كە ھەموو ئەو جۆرە ئەشكەنجە بەھىزە پىوكىننەرانەم لەگەل تۆمەتبارەكان بەكاردەھىئا. ئىستا موچپكە بەجەستەمدا دى كەيادى ئەو ئەشكەنجە و تەعزىبانە دەكەمەوہ كە ئەو تۆمەتبارانەم پى ئەشكەنجە داوہ !!

ئەمجا عەقىد بە زمانىكى پەوان وتى: (وَمَا اعَانِيهِ الْيَوْمَ عَذَابٌ مِّنَ اللَّهِ) ئەوہى ئەمپۆ منىش پىۋەى دەتلىمەوہ لە ئازارى بەھىز، كەخۆم بىزارم و مال و مندال و تەنانەت نەخۆشخانەش لىم بىزارن، ئەوہ سزايەكە لەلايەن خواوہ بۆ من. چونكە ئەوہ من بووم بە

ئەشکەنجە بەهێزەکانم چەندین بێتاوانم پەوانە‌ی دادگا کرد و هیچی
نەکردبوو، لەژێر ئەشکەنجەدا ناچارم دەکرد دان بنێ بە تاوانیکدا
کە نەیکردوو!

ئای چەند کەسی خواناس و دیندار و پاکم سزادا، بەبێ تاوان
تەنھا بۆ پازی کردنی دڵی فەره‌نسیه‌کان!!

بەلێ، ئەمە پاداشتی ئەو کەسانە‌یە کە لەخوا غافلن و، پلە و
پۆستی ئەمنی و سەربازی وایان لێ دەکات ئاوا خراپەکارین. بەلام
پیش قیامەت سزاکە‌ی وەرده‌گرن. چۆن خەلکی لێی دەترسان.
ئێستا ئەم خۆی لەخۆی دەترسێت. وای لێهاتوو خۆی لەخۆی
بێزارە، نزیکترین کەسی لێی بێزارە.

هەموو ئەوانە‌ی ئەم هەولێ پازی کردنی دڵیانی دەدا، خۆ‌ی ئەرز
و ئاسمانی لەبەر پەزمامەندی ئەوان لەخۆی توپە دەکرد، هەموو
بەجێیان هیشت و ئامادە‌نین مەرحە‌باییه‌کیشی بکەن!.

ئەم بەشە‌ودا ئەشکەنجە و ئازار دەدا و نالە و هاواری لێ بەرز
دەکردنە‌وه‌! ئێستا بەهەمان شیوه‌، هەر لە شە‌ودا خۆ‌ی
پەروەردگاری کەسی بێ کەسان و مونته‌قیم لە زالمان سزای دەدات
و نالە و هاواری لێ بەرز دەکاتە‌وه‌!.

بەلێدانی قامچی و کارە‌با و شیوازەکانی تری ئەشکەنجە‌ی
ئەمە‌وه‌، گیانی گیراوان و تۆمەتباران دەئاوسا و ئەستور دەبوو،

پارچەى جەستەيان ھەلدەوهرى، بەھەمان شىۋە ئىستا جەستەى
خۆى ئاوساۋە و پارچەى جەستەى بە نەخۆشى ھەلدەوهرى!.

لەناو ئەو ھەموو نەخۆشيانەدا، خۋاى گەرە زمانى بە سەلامەتى
ھىشتۆتەوہ بۆ ئەوہى كەوا بە زمانى خۆى تاوان و خراپەكارىەكانى
خۆى بۆ خەلگى بگىرپتەوہ و خەلگى پەندى لى وەرېگرن.

ھەرۋەھا خۋاى گەرە مېشك و بېروھۆشى و زاكېرەى
بەسەلامەتى ھىشتۆتەوہ، تاۋەكو ئەو دېمەنانەى پېشۋوى بېنەوہ
بەرچاۋ و ئازارىيان پى بچېشى و بزانى وەكو خۆى بۆ خەلگى
بگىرپتەوہ.

ۋەلەناو ئەو ھەموو نەخۆشيانەدا كە تەۋاۋى جەستەى
گرتۆتەوہ. خۋاى گەرە دلى ھىشتۆتەوہ بۆئەوہى زىاتر بڑى و
سزای زۆرتر وەرېگرى. بېگومان سزای قىامەت و دوا پۆژ ھەر زۆر
زۆر سەختەر و بەئىشتەرە، ئايا خەلگى لەمە دەرس و عېرەت
ۋەردەگرن؟!.

خۋاى گەرە راست و جوانى فەرموۋە: ﴿وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِينِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ
﴿٤٥﴾﴾ إبراهيم: ٤٥.

{ساعة وساعة، محمود المصري ص ٢٣.٠}

چی بچینی ئەوه دەدوریتەوه!

ئە ی برا و خوشکی ئەفسەردار و پلەدار لە دەزگاکانی ئاسایش و پۆلیسدا، لەخوا غافل مەبە و هەمیشە لە چوارچێوەی یاسادا چاکەکاریە و یارمەتی خەڵکی بدە و کەسی گرفتار پزگار بکە و بزانه: (چی بچینی ئەوه دەدوریتەوه). بۆ پوونکردنەوهی ئەمەش سەرئەجی ئەم پووداوە بدەن:

بەسەرھاتیەک: ئەفسەریکی دەزگای ئاسایش بەپلە ی لیوا خانەنشین دەکری و لە گێڕانەوهی بیرەوەرێهەکانیدا، دەلی: من لەو کاتەدا ئەفسەریکی پلە نزم بووم و لە ژێر فەرمانی کەسیکدا بووم کە گاوری بوو، کەسیکی زۆر توند و تیژ و دلێرەق بوو، پۆڤیکیان لە حەملە یەکی پشکنین بەدوای تاوانباردا، بەفەرمانی ئەو بەرپرسەمان هێرتمان کردە سەر مالتیک کە بەرپرسەکەمان پیتی وتین: ئەم مالتە خواوەنەکە ی بازرگانی ماددە هۆشبەرەکانە، دەبی لە ناخافدا لەشەودا بەسەریدا بدەین و بیگیرین.

ئێمەش بەرنامەمان بۆ دانا و شەویکیان پێش نوێژی بەیانی، لەدوای نیوە شەووە کە مالت و مندالی لە شیرینی خەودا بوون، بەسەر دیواردا خۆمان فێی دایە حەوشە و مالتی ئەو کەسەو، بەلەقە دەرگامان کردەوه، دەستمان کرد بە گەپان و تەفتیشی مالتەکە. لەوکاتەدا کابرامان قۆل بەست کرد و ژن و مالتی هاواریان

دەکرد و دەگریان، بەتایبەت هاوسەری ئەو پیاو، لەترسی ئەم
پووداوێ کتوپرە میزی بەخۆیدا کرد! ئەفسەری سەرپەرشتیشمان
ئەو ئەفسەرە مەسیحیە، پێی پێکەنی و گالتهی پێ کرد و تەنانت
لەوژنە داماوەشی دا!!

بەلێ پۆژ ھات و پۆی، سالانێک تێپەری و ئێمەش وەکو تیمی
ئاسایش ھەریەکەمان کەوتینە شوێنێک و کاریکمان پێ سپێردرا.
ئەو ھەبوو منیش خانەنشین کرام و ئیتر خۆم یەکلایی کردەو ھە بۆ
خواپەرستی و بڕیارمدا بچم بۆ (عومرە) ..

بەلێ لە کاتی عومرەدا لەبەرانبەر کەعبەدا دانیشتبوو،
چاوھەری نوێژم دەکرد، کەسێک لە تەنیشتمەو ھەبوو، زۆر بەکول
دەگرا و قورئانیکی بەدەستەو ھەبوو، قورئانەکی دەخویند و جار
جار سەری ھەڵدەبەری و تەماشای کەعبە دەکرد! ئەمجا ھاوار و
نالەیکە لێ بەرز دەبوو ..

منیش زیاتر سەرنجم دا و لێی ورد بوومەو ھە و بینیم دەم و چاوی
و پووختاری زۆر لە بەرپرسە مەسیحیەکی سالانێک لەمەوبەرم
دەچیت. بەلام ھەرگیز ئەو ھەم بەخەیاڵدا نەدەھات کە ئەو ئەو بێ
و ھاتبێ عەمرە بکا و لەپەنا کەعبەدا ئاوا بگری. چونکە ئەو
مەسیحی ھەبوو، و ھە پاشان زۆر دڵرەق و زالم ھەبوو! بەھەر حال لێی
چوومە پیشەو ھە و پرسیارم لێکرد: مامۆستا ئەو چیتە و بۆچی
ئاوا ناپرەھەتی؟!

ئاوپی دایه‌وه به‌لامدا و وتی: ئای فلان که‌س - ناوی منی هینا -
ئه‌وه تۆی؟!!

ئه‌وه تۆ من ناناسی یه‌وه، من فلانه که‌سی مه‌سیحیم، که
له‌ده‌زگای ئاسایش به‌پرستان بووم!! به‌پاستی خه‌ریک بوو بپوا
به‌چاو و گوئی خۆم نه‌که‌م، باشه من چی ده‌بینم و چی
ده‌بیستم?!!

منیش له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو خۆشحالییه‌دا که هه‌مبوو به‌ موسڵمان
بوونی و ته‌وبه‌کردنی، له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت: خواجه گیان هیدایه‌ت
هر به‌ده‌ست تۆیه و به‌پاستی فه‌رمانیشت حه‌قه که فه‌رموته:
﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص: ۵۶.
به‌ده‌م خۆشحالی و سه‌رسوپمانه‌وه، وتم: به‌لێ قوربان
ده‌تناسمه‌وه، به‌لام تۆ جارێ ئه‌وه‌م پێ بلی: چۆن خوای گه‌وره
هیدایه‌تی دای و موسڵمان بووی و، بۆم باسبکه چی پوویداوه له
ژيانندا؟

چونکه به‌پاستی ئه‌وه ماوه‌ی چه‌ندین ساڵه من و تۆ له‌یه‌کتر
دابپاوین و، هه‌چمان ئاگامان له هه‌والی هه‌چمان نه‌ماوه..
وتی: له‌بهرته له‌و نیوه شه‌وه‌دا که هه‌لمان کوتایه سه‌ر مالی
فلان که‌س، به‌ تۆمه‌تی ئه‌وه‌ی که بازرگانی مادده هۆشبه‌ره‌کانه و،
ژنه‌که‌ی له‌ترساندا میزی به‌خۆیدا کرد و منیش گالته‌م پێکرد و
لیمدا?!!

وتىم: بەلى لەبىرمە.

وتى: ئاى براكەم بەراستى خاى گەورە ماوۋىيەك مۆلەتى زالم و ستمەكار دەدات. بەلام بۆى لە كەمىنداىە و كە گرتى بە ئاسانى بەرى نادات.. ئەو پىاۋەى ئەو شەۋە ئاوامان پىكرد، نەك ھەر بازىرگانى ماددەى ھۆشبەر نەبوو، بەلكو پىاۋىكى ھەتا بلىنى مۇسلمان و دىندار و پىاۋانەبوو.

بەلام ھەندى لە خزمەكانم بەپارە لە خشتەيان بىردم كە تۆمەتتىكى بۆ دروست بكەم و لەناۋى ببەم. چونكە دراۋسى كارىان بوو. ئىشى نۆر جوان و پوخت و بى فېل بوو. ئەو خزمەنى منىش دەست بېر و فېلباز و ھەرام خۆرىوون. دەيانوىست ئەم كاسبكارە ھەلال خۆرەيان لى دور بكەۋىتەۋە و بازىر خۆيان گەرم بى! منىش ئەو تۆمەتە ناپەرەۋايەم خستە پالى و خستە سجنەۋە. ماۋىيەكى نۆر گىرا و ئەشكەنچە درا. بەلام چونكە پاك و بى تاۋان بوو. ھىچى لەسەر نەچەسپا و دادگا ئازادى كرد.

بەلام دەزانى دۋاى ئەۋە چى پويىدا؟!

دەستى پەرۋەردگار كەۋتە كار و كەۋتمە ناۋ دەرياي خەم و نەگبەتى و كلۆلى و بەلا و موصىبەت دەۋرى دام. يەكەم ناپەرەھەتى و بەلاش كە بەسەرمدا ھات، ھاۋ وىنەى ئەو تاۋانە گەورەبوو كە بەرامبەر ئەو پىاۋە بى تاۋانە و ژنە بى ئاگاھى ئەنجاممدا، ئەۋىش ئەۋەبوو كە خىزانم بەسكى دوو كچى دۋانەى بوو..

بەلام ئەم دوو كچەم هيجيان ميزيان پانه دەگرت و لا ئيرادى
ميزيان بەخوياندا دەکرد!! چۆن ئەو ژنە لە ترسان لا ئيرادى ميزى
بەخويدا کرد، دوو كچەكەى منيش بەهەمان شيۆه يان ليتهات!!

بەلئى هەولئى زۆرم دا و سەردانى باشتري و پىسپۆرتري پزىشكم
کرد. لەو بوارەدا چومە هەموو نەخۆشخانه تايبەتية
بەناويانگەكانى: ولائى مىصر و ئىنگلتەرا و ئەمريكا و هەرچى
هەمبوو خەرجم کرد. بەلام چارەسەرى كچەكانم نەكرا..

ئەمڕۆ ئەو دوو كچە جوانەم دەلئى دوو گولن، پووخساريان وەكو
مانگ وايە، هەردووکیان خويئندى زانكويان تەواو کردوو، بەلام
هەركەس دەيهوئى هاوسەرگيريان لەگەڵ بكات، كە بەم حالەتەيان
دەزانئى كە ميز پاناگرن و هەميشە (دايى)يان پتۆهيه، لييان دوور
دەكەوتتەو! ئەوان بە خەمبارى و چاوى پڕ لە فرميسكەو، ژيان
بەسەر دەبەن. خۆزگە دەخوازم كە خۆم وابومايه، نەك كچەكانم.
كە بەبينينيان هەموو جارئى بۆ من مردنيكە..

بەلئى لەگەڵ گيژپانه وەى بەسەرھاتى خويدا دەنگى گريانى لئى
بەرز دەبۆو، بەپادەيهك خەلكى دەوروپەرمان سەرنجيان دەداين..
ئەمجا وتى: هەر ئەوكاتە زانيم كە خواى گەورە سزام دەدات لەسەر
ستەميك، كە لەبەندەيهك لە بەندەكانى ئەو خوايەم کردوو،
كەكەس و پشت و پەناى بيكەسانە. وە لەهەمان ناسۆر و ئازار كە
من دام بە خەلكى، خوشم لئى دەخۆمەو. ئەمجا چەندىن پۆژ

دانىشتەم گريام، لە ژورەكەى خۆم نەدەچومە دەرەو و چەندىن
سال تىكەلاوى كەسم نەدەكرد... براكەم، من بە فرمىسكى چاوانم
جەستەم دەشۆرم و دونيام واز لىهيتاى واهاتووم بۆ لاى
پەرەردگارم لە مالهەكەى خۆيدا داواى لىخۆشبوون و لىبوردنى
لى دەكەم. {قَصَصُ اُبْكُنِي، سالم مرشيد، ص ١٨٠}.

لەكوۆتاييدا دەلييم: پيويستە دەزگا ئەمنىەكان و هيزەكانى
پوليس و ئاسايش، سەربە هيج حيزب و لاىەنيك نەبن. هەرەكو
مامۆستاي مزگەوت و مامۆستاي قوتابخانە و دکتۆر و دادوەر، نابى
پياوى حيزب و لاىەنيك بن. بەلکو پۆلەى تەواوى ميللەت بن، تەنها
هەى حەکو مەتى کوردستان بن و حەکو مەتى کوردستانيش هەى
هەمووان بىت. چونکە هەموومان لە ژيەر ئالاي شەکاوهى کوردستاندا
دەژين و لەسەر خاکی پيرۆزى کوردستان ژيان بەسەر دەبەين و،
لە ئاوى ژيەر ئاسمانى ئەم ولاتە دەخۆينهوه.. دە با ئاسايش و
پوليس و پيشمەرگەش تەنها سەر بە حەکو مەت بى و بۆ هەموو گەل
و ميللەت بى.

هەمووشمان بە دل لەخوا بپارپينهوه کە ئەمن و ئەمانى ئەم
کوردستانەمان بۆ زياتر بکە و، لە شەپ و خراپە و تەقە و تەقينهوه
و تيرۆر هەموومان بپاريزە و، هاوکار و يارمەتيدەرى ئەو کەسانەش
بى کە ئەمن و ئاسايشى ئەم کوردستانە دەپاريزن. آمين.

وانه‌ی بیست و هفتم :

پشت به‌خوا ببه‌سته..

وانه‌ی بیست و هه‌وته‌م بابه‌ت: پشت به‌خوا بیهسته.

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ ١٢٣. هود: ١٢٣.﴾

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِحْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِزْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَرُ اللَّهِ، وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفَتَحُ عَمَلُ الشَّيْطَانِ). رَوَاهُ مُسْلِمٌ: (٢٦٦٤).﴾

سه‌رجاوه‌کان:

- (١) ته‌فسیری پامان، نه‌حمه‌د کاکه محمود، ل ٩١٨.
- (٢) پووسی‌ی یه‌کان، نه‌ندازیار عثمان، ل ٦٥، ل ٦٣.
- (٣) ته‌فسیری ئاسان، بورهان محمد امین.
- (٤) ته‌فسیری گولشه‌ن، نیظام الدین عبدالحمید، ب ٢، ل ٦٤١.

- (۵) به هاری دلان، ئەندازیار عثمان، ل ۲۸.
- (۶) بالانس، ئەندازیار عثمان، ل ۹۱.
- (۷) هەزارویەك، ئەندازیار عثمان، ب ۲، ل ۲۸۵.
- (۸) تەفیسری پۆشن، بورهان محمد أمين، ل ۳۱۷، ۳۳۳.
- (۹) دیوان و یاداشته کانی چروستانی، نوخشه ئەحمەد چروستانی، ل ۳۰، ل ۳۵.
- (۱۰) هەنسك و هیوا، م. غریب پینجویینی، ل ۴۰.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

سوپاس و ستایشی فراوان و هم‌میشه بۆ خوای په‌روه‌ردگار، که
ئه‌مسالیش گه‌یشتینه‌وه به شه‌وانی قه‌دری پی‌رۆز و پ‌پ‌ره‌که‌ت،
ئه‌و شه‌وانه‌ی ئه‌وه‌نده پی‌رۆزن، یه‌ک سوره‌تی تایبه‌تی قورئانیان
به‌ناوه‌یه: (سورة‌ القدر)، وه ته‌واوی سوره‌ته‌که‌ش ته‌نها باسی
گه‌وره‌یی ئه‌و شه‌وه پی‌رۆزه ده‌کات و باسی هیچی تری له‌گه‌ڵ نی
یه. که ئه‌مه‌ش گه‌وره‌یی ئه‌و شه‌وه پی‌رۆزه ده‌رده‌خاتکه:

﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾.. هه‌زاران هه‌زار درود و
سلاوات له دیداری پاکی پی‌ن‌غه‌مبه‌ری نازدار، سه‌روه‌ر و سه‌ردارمان،
شه‌فیعی مه‌حشه‌رمان، نوری چاومان، د‌ل‌سۆزمان، پ‌ابه‌رمان، محمد
المصطفی ﷺ، که هه‌موو شه‌وه‌که‌نی ده‌ی کۆتایی مانگی پ‌ه‌مه‌زان،
خۆی و خاو و خیزانی تا به‌یانی له عیباده‌ت و خواپه‌رستی دا
ده‌بوون و له مزگه‌وتدا إع‌تی‌کافی ده‌کرد.

خواپه‌گیان ئی‌مه‌ش له‌م شه‌وی بیست و هه‌وتی مانگی
پ‌ه‌مه‌زانه‌دا، وا له‌مالێک له‌ماله‌که‌نی تۆدا کۆبوینه‌ته‌وه، ته‌نها و
ته‌نها نیه‌تمان پ‌ه‌زانه‌ندی تۆیه و به‌ده‌ست هه‌ینانی ئه‌و پ‌اداشته
گه‌وره و گرانبه‌هایه‌یه، که خه‌لاتی خۆته و لوتفی تایبه‌تی یه‌،

له گټل ئومه تی پیغه مبهری ناخر زه مان. که نه گهر له چاو گه لان و
 ئومه تانی پابردودا ته مه نمان که مه، به لام به عیباده تی یه ک شه وی
 قبولکړاو لای تو، عومری چه ندین ساله مان پر له عیباده ت و
 خواناسی بؤ ده نوسری. هه زاران هه زار جار سوپاس و ستایش بؤ
 تو خوا یه له سه ر که ره م و به خششت.

یاره بی ئیوهی ئیماندار و خواناسیش وه کو مالی خواتان به
 عیباده ت ئاوه دان کرده وه، خوی گهره دله کانتان به نوری خوی و
 خوشه ویستی خوی و پیغه مبهره کی ئاوه دان بکاته وه.. ماله کانمان
 ئاوه دان بکاته وه.. یاخوا دهم و چاوتان هر گه ش بی و دلتان له
 خه م و خه فته خالی بی، وه کو شه وی قه درتان لابه نرخ و به پیزه،
 هر خاوه ن قه در و حورمه ت و پیزین. له به لا و بی حورمه تی
 به دورین. اللهم آمین.

به پیزان: ئیمه نه مسال زنجیره باسه که مان به ناو نیشانی (له خوا
 غافل مه به) بوو، جا بؤ دوریوون له غافله ت، وهره هه میسه پشت و
 په نات به خوا بېهسته، خوی گهره ده فهرمووی: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى
 اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ الأحزاب.

واټه: له ته واوی ئیش و کاره کانتدا ته نها پشت به خوا بېهسته و
 دیاره خواش بؤ چاودیز و بریکار و پشتیوانی به سه.

له ئایه تیکی تر دا ده فره مووی: ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ المزمّل.

واته: ئه و خوا به ی که تو ده ی په رستی ئه ی ئیماندار، په روه ردگاری خوره لات و خورئاویه و بیجگه له و هیچ په ستر او یکی به حق نی یه و، جاکه و ابو تو ش به رده وام هر ئه و بکه به پاریزهر و پشتیوانی خوت و کاروبارت بده دهستی ئه و. {تهفسیری پامان، ل ۹۱۸}.

به لئ خوی په روه ردگارمان ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ ئایا چ هیژ و قودرته و دهسه لاتیک هه یه که ئاوا خاوه نی ته وای سهر زه وی و هه موو که ون بی و به دیار و نادیاره وه. بویه له جیاتی پشت به ستن به ئه م و ئه و ﴿فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ وهره ئه و بکه به پشتیوانی خوت و ته نها کاروبارت به و بسپیږه. دلنیا به هه می شه پشتیوانیت لیده کات و زایه ت ناکات.

به سه ره اتیک: ئه و کاته ی خه لیفه ی داد په روه ر (عومه ری کوپی عبدالعزیز) له سه ره مه رگدا بوو، مه سه له مه ی کوپی عبدالملك هات بو سهر دانی و پی و ت: تو ده می مناله کانت به ستووه له و هه موو مال و سامانه ی له به رده ستدایه، ئاخر ناکری ئاوا به هه ژاری و نه داری به جییان بیلی، ئه گه ر وه سه یه تیگ بکه ی بو من یان که سوکارت که

ئاځايان لښان بښت و بخوين. له و کاته دا عومهری کوپی عبدالعزیز، پالکه وتبوو، فهرمووی: پاستم بکه نه وه و دام بنیشین، نه وانیش دهستیان گرت و دایان نیشاند، ئینجا فهرمووی: من که دهمی منداله کانم گرتوته وه له و مال و سامانه ی له به رده ستمدایه، وه نه بی حه قیکی خویان بوبی و نه مدابیت پیان، خو دیاره حه ق و مافی که سی تریشیان له و مال و سامانه ناده می، که مالی من نی یه و مولکی گشتی موسلمانانه !!

بو مه سه له ی وه سیه ت کردنیش، من داومنه ته ده ست خوا که: ﴿إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ (الأعراف: ۱۹۶). واته: به پاستی گوره و سه ره رشتیکاری من هر نه و خواجه یه، که نه م قورئانه ی ناردوته خواره وه. وه هر بوخوشی چاودیوی و سه ره رشتی صالحان و چاکان ده کات.

فهرمووی: جا له به رنه وه مناله کانی عومهر حالیان له دوو بار زیاتر نی یه، یان پاریزکارن و خواش هاوکاریان ده کات و پزقیان ده دات، له شوینیکه وه که هر گیز حیسابیان بو نه کردووه. ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ﴾ (الطلاق).

یان دور له خوا و خراپه کار ده بن، ده ی چو ن پاره یان بو به جیب هیلم که خراپه ی پیوه بکه ن!! به لی هه روا ده رچو که

عومەر فەرمووی، دواى خۆى منالەکانى، خوا دەروى لێکردنەوه و
هەرگیز موحتاجى کەس نەبۆن. {پرووسپیه‌کان، ئەندازیار عثمان
{٦٥}

{ئەى خودای من، تاك و مەزن.. تۆى پەلەوەر لە هێلكەدا
دروست و چاودێرى دەكەى.. هیشتا بیچوى هیلانەیه، هەرچى
پیویستی ژيانى بى فێرى دەكەى، بەیانى بە برسى دەفێرێ و پۆزى
خۆى بۆ دەنێرى و تێرى دەكەى}.

بۆ هەموو گی‌شەیه‌ك پەنا بۆ خودا ببە..

ئەى ئەو كەسەى كە منالێ نى یە و چاوەپێى منالێكى جوان و
صالحی، وەرە تەنها داوا لەخوا بكە و پشت بەخوا ببەسته، نەك
پەنا بەخوا بجیه سەر گۆڤى فلان و فلان و بەدەوریا بسورپیتەوه و
حەیانى بۆ سەر بېرى و داواى منالێ لى بكەى!!

خوای گەورە فەرموویەتى: ﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٧﴾ لَا
تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾﴾
الأنعام. واتە: ئەو خوايه پەروەردگار تانە، جگە لەویش هیچ
خوايه‌كى تر نى یە، بەدیه‌نەرى هەموو شتێكە، كەواتە هەر ئەو
زاتە بپەرستن و بەندایەتى تەنها بۆ ئەو بكەن. ئەو خوايه ئاگادار و

چاودپیری هه موو شتیکه. ده زگای بینایی و - بۆ چونی ئاده میزاد - ناتوانیت ئه و زاته ببینیت. زانیاری ئه و خواجه هه موو شتیکی گرتوته وه، ناگاداریشه به هه موو ده زگاگانی بینایی، هه ر ئه وه وردبین و ناگایه .. {ته فسیری ئاسان، بورهان محمد آمین}.

به لێ تۆی موسلمان که له قورئانه وه ئاوا په روه ردگارت ده ناسی. ئیتر چۆن لێی غافل ده بی و ده چی له قه بر و گۆر داوی منال ده که ی. وه ره وه کو که ورده مان زه که ریا پیغه مبه ر (علیه السلام) داوا له خوا بکه که منالی صالحه پی ببه خشی، به یه قینه وه داوی لیبکه و خوا وه لامه ده داته وه.

خوا ی گه وره ده فه رموی: ﴿وَزَكْرًا إِذْ نَادَى رَبُّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (الأنبياء: ۸۹).

واته: زه که ریا له خوا پاراپه وه و وتی: ئه ی په روه ردگارم، هه روا به بی منداڵ و نه وه و به ته نها مه مه یله وه، تۆ چاکترین میراتگری، ژیا نی هه موو ئاده میزادی که له م دنیا یه دا کو تای پی دیت و ده مریت، ته نها هه ر تۆ ده مینیته وه. - زه که ریا ش پیش له دایک بوونی عیسا - علیه السلام - له ناو نه وه ی ئیسرا ئیلدا سه ره په رشتی جیگای عیباده تی ده کرد.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ﴾ إِنَّهُمْ
كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا
خَشِيعِينَ ﴿٦٤١﴾ الانبياء.

واته: داواکهی زهکه ریامان هیئایه دی، هه رچه نده پیر و
به ته مه ن بوو، ئیمه یه حیامان پی به خشی و خیزانه که ی که سکی
نه ده کرد، وامان کرد سک بکات، ئه وانه (زه که ریا و هاوسه ره که ی و
یه حیای کوپی) خیرخواز بوون و، که سانیك بوون هه میسه
پیشبرکییان ده کرد بۆ چاکه کاری و، بۆئه وهی بکه ونه بهر
په حمه تی ئیمه و له ترسی سزادانمان، لیمان ده پاپارانه وه و به دل
ملکه چی خویان نیشان ده دا.. {ته فسیری گولشه ن، نیظام الدین
عبدالحمید، ب ۲، ل ۶۴۱}.

به ئی وه کو زه که ریا پیغه مبه ر - علیه السلام - و خیزانه به
پیزه که ی له خوا بپارپویه و دوعابکه، خیر و خیرات و چاکه بکه.
کلیلی خیربه و قفلای ده رگای شه پیه. بانیه تت له بونی منال خاوین و
پاک بی، بۆئه وهی که منالیککی صالح و خواناس و چاکه کارت له
شوین به جی بمینی و، خزمه تی خاک و خه لک بکات.. به هوی
چاکه کاری ئه وه وه هه زاران په حمه تت بۆ بی و، خه لکی بلین
په حمه ت له دایک و باوکی و سه ده قه ی جاری بی بۆ دوا ی مردنت.

نەك نیهت له بونی منال بۆئەو بێ كه سهروهت و سامانه كهت دواى
خۆت خزم و برازا و ئامۆزا نه یخوات!! یان بۆئەو هەزەت له منال
بێ كه كاروكاسپیت بۆ بكات. یاخود وهكو هیژ و پالپشت به كاری
بهینى و بلین فلان كهس ئه وهنده كوێ و نه وهی ههیه!.

به سه رهاتێك:

شیخ (صالح المغامسی) كه پیش نویژ و وتار خوینی مزگهوتی
قوبایه له مه دینه ده فهرمویت: چوار سال منالمان نه ده بوو، چل
جار له سوچه دا ئه و دوعایه م کرد ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ﴾ الأنبياء: ۸۹. سوپاس بۆ خوا، خواى گه و ره منالێكى
پى به خشین.. به زۆر كه سیشم وتوو ئه م دوعایه یان کردوو و
خواى گه و ره به فەزلى خۆى منالى داونه تی! ئه مه ش مه به ست
ئه وه نى یه كه نه چینه لای پزیشك، به لكو مه به ست ئه وه یه كه
له گه ل هوكاره ماددیە كاندا، ئه بى ته نها پشت به خوا ببه ستین و
بزانین كه ته نها ئه وه منال ده به خشییت. {پروسیپه كان، ئه ندازیار
عثمان ل ۶۳}.

هر که سیّ هه میسه پشت به خوا بیهستی، تامی ئیمانی

کردوو!

پیغه مبهری خوا ﷺ ده فەرموویت: (ثَلَاثٌ مَنْ فَعَلَهُنَّ فَقَدْ طَعِمَ طَعْمَ الْإِيمَانِ) سی شت هیه، هر کهس بیانکات تامی ئیمان ده چێزیت و، له زهتی لی ده کات و پێی به خته وهر ده بی.

(۱) (مَنْ عَبْدَ اللَّهِ وَحْدَهُ، فَإِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هر کهس خوا به ته نهها بیهستی، که به ته نهها هر بۆخوی خوا به. چونکه کهسی واهیه، خوا ده په رستی، به لام له گه له خوا په رستیه کهیدا، شتی تریش ده په رستی. بۆ نمونه: کهسی واهیه موسلمان، ئه هلی مزگهوت و نوێژ و پۆژوو، کاتی منالی نابێ، ده لی داوا ده کهم له خوا که منالم پێ بیه خشی. به لام ئه گه نه چمه سه ر قه بر و مه زاری فلان پیاو چاک و له وی نه پارێمه وه و (بابه گوپ گوپ به گوپ هات، بۆ گوپ هات) نه ئیم، منالم نابێ!!

به روا بکه نه گو فاری (سلیمانی) دا، خویند مه وه، باسی پیاو یکی به پێزی تێدایه - هه زنا کهم ناوی بیه م، بنه ماله یه کی ناسراوی سلیمانین - ئه لی به (که رکوکلی زاده) ناسراوه. هر چهنده خه لکی که رکوکیش نی یه. به لام بۆیه وای پێ ده لێن چونکه کاتی خوی باوک و دایکی چهنده سال منالیا نه بووه.. پاشان چونه سه ر بابه گوپ گوپی که رکوک و داوی کوپیا ن کردوه و، داوی ئه وه ئه م

کوپه‌یان بووه، بۆیه به کهرکوکی ناویان بردووه، وایان زانیوه
ئه‌وپیتی به‌خشیوین!!! نَعُوذُ بِاللّٰهِ.

به‌لێ که‌سی تامی ئیمان ده‌کاو له‌زه‌تی لێ وهرده‌گری و پیتی
به‌خته‌وهر ده‌بی، که یه‌قینی هه‌بی به‌وه‌ی که غه‌یری - الله - هه‌چ
که‌س و هه‌یز و ده‌سه‌لاتیک نی یه، بتوانی خانه‌یه‌ک دروست بکات.
یان ئه‌لیکتروُن و پرۆتۆن و نیوتروُنیک له‌ شوینی خۆی بجولینی!!
غه‌یری - الله - توانای ئه‌وه‌ی نی یه به‌بی ویستی خوا، نه‌ قازانج نه
زه‌ره‌رت پێ بگه‌یه‌نی. بۆیه ته‌نها خوا بپه‌رسته و له‌گه‌ڵ
خوایه‌یه‌که‌ تدا شتی تری تیکه‌ڵ مه‌که.

(۲) وَ أَعْطَى زَكَاةَ مَالِهِ طَيِّبَةً بِهَا نَفْسُهُ: زه‌کاتی ماله‌که‌ی
بدات به‌پێخۆش بوونه‌وه. به‌لێ هه‌ر که‌سیک زه‌کاتی شه‌رعی له
ماله‌که‌ی ده‌رکرد و له‌ناخه‌وه خۆشحال بی، بلێ یاره‌بی خوايه‌ لێت
به‌زیاد بی که به‌سه‌رت کردومه‌ته‌وه و، به‌ فه‌زڵ و که‌په‌می خۆت
ئهم ماله‌ت پێ به‌خشیوم.. خوايه‌گیان، ئهم مال و سامان و پاره و
دانه‌وێله و ئاژه‌له و کارگه و کۆمپانیايه، هی ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی
و که‌سه‌به‌ت و دلیری و بویری خۆم نی یه.. به‌لکو ئه‌مه‌ لوتف و
مه‌رحه‌مه‌تی تۆیه که پێت به‌خشیوم. یاره‌بی خوايه‌ تۆ زیاترم
به‌ده‌یتی بۆئه‌وه‌ی منیش زیاتر ببه‌خشم، ئاوا له به‌خشیینی زه‌کات

تام و چيژ وه ربگره و له ناخه وه خو شحال به، به ويستی خوا تام و شيرینی ئيمان و خواناسی ده چيژی.

(۳) وَزَكَى عَبْدٌ نَفْسَهُ، فَقَالَ رَجُلٌ: وَمَا تَزَكِيَةُ الْمَرْءِ نَفْسَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: يَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ مَعَهُ حَيْثُ مَكَانٌ: وَه بهنده به کی خوا که نه فسی خوی پاک بکاته وه. وتیان: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ که سیک چۆن نه فسی خوی پاک بکاته وه؟ فه رموی: به وهی که له هه رکۆیه ک بیّت، بزانیّت خوی له گه لدايه. {ثم فه رموده يه: رواه أبو داود: ۱۵۸۲}

به لئى ئيمانى کامل ئه وه يه که يه قينت ببى له هه ر جيگايه ک بى خوات له گه له. پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمويه تى: (إِنَّ أَفْضَلَ إِيْمَانِ الْمَرْءِ، أَنْ يَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَهُ حَيْثُ كَانَ) رواه الطبراني.

واته: باشتري نيمانى مروڤ ئه وه يه، که دلنباييت و يه قينى هه بيّت که له هه ر جيگايه ک بى، خوی له گه له. به لئى ئه و که سه تامى ئيمان ده کات و به خواناسی يه که ي به خته وه ر ده بيّت که هه رگيز خوی به بى پشت و په نا نازانى، هه رگيز خوی به لاواز و بى که س و غه ريب نازانى. ئه گه ر هيچ به رپرس و کار به ده ستیک نه ناسى، ئه گه ر له بهر هه ژارى هيچ ده وله مه نديک سلاوى لى نه کات. دلنبايه که خوا له گه ليه تى و - الله - پشت و په نايه تى.

به‌سه‌ره‌هاتێك: سالتێکیان کولله‌یه‌کی زۆر هێرش ده‌هێنن و،
 دانه‌بارێن به‌سه‌ر کشتوکالی زۆر ناوچه‌ی کوردستاندا، به‌تایبه‌ت
 دێهاته‌کانی قه‌ره‌داغ، له‌دیی (به‌ردی)ی قه‌ره‌داغ خه‌لکه‌که‌ ته‌واو
 شپه‌زه‌ ده‌بن و دینه‌ لای (سه‌عید) ناویک و ده‌لێن: کولله‌ دای به‌سه‌ر
 کشتوکالی دێهاته‌کانی ده‌ورو به‌ردا و هه‌چی نه‌هه‌شت و وابه‌ره‌و
 ناوچه‌کانی ئێمه‌ش دین. ئه‌ویش به‌ فیتره‌تیکی پاکی موسلمانانه‌وه
 ده‌لی: ئایا هه‌چ کام له‌ کولله‌کان خوایان خوارد؟!!

وتیان: نه‌خێر، وتی: خۆ خوا ماوه‌؟! وتیان: به‌لی. وتی: ده‌ی
 خوا که‌ریمه‌، ئه‌وانه‌ی که‌ ئاگایان له‌ مه‌سه‌له‌یه‌یه‌ ده‌لێن: خوا
 ئاگاداره‌ کولله‌ نه‌گه‌یشه‌ کشتوکالی ئه‌مان و به‌به‌ره‌که‌تی ئه‌و
 (حُسْنُ الظَّنِّ) به‌خوا، پزگاریان بوو، ته‌نانه‌ت به‌رووبه‌یان له
 سالانیش زیاتر بوو. {به‌هاری دلان، ئه‌ندازیار عثمان ل ۲۸}.

﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ الحديد: ۴.

خاوه‌نی حه‌قیقی ئه‌وه‌، (حَيُّ قَيُّوم) هه‌ر خۆیه‌تی. مه‌رگ و ژین
 برپاری ئه‌وه‌، سود و زیان به‌ده‌ست ئه‌وه‌، چه‌رخینه‌ری مانگ و
 پۆڤوو و شه‌وه‌. هه‌ر چیه‌ک پوونه‌ یان لێله‌، پاستی یه‌ یان فرت و
 فێله‌، له‌سه‌ر پێی پاسته‌ یان وێله‌، که‌وره‌ و گچکه‌ی لی دیاره‌،
 غه‌یب و ئاشکرای یه‌ک باره‌، هه‌مووی له‌لایدا تو‌ماره‌.

ئەى نەخۆش پشت بەخوا بیهسته

ئەى نەخۆشەکان لەم شەو پیرۆزەدا، لەم شەو خاوەن قەرد و
پێزەدا، زۆر لەخوا بپارێنەو، ئێوەش ئەى ئیمانداران، زۆر دوای
خێر بۆ نەخۆشەکان بکەن، کە خوا شیفایان بدات، باهەموومان
بەیهکەو سەرنجی ئەم بەسەرھاتە بدەین:

شیخ محمد حسان دەفەرموویت: لەشارى مەککەى موکەرەمە
وتارم دەدا، پیاویکی میصرى خەلکی شارى (دومیاط) ھاتە لام و
وتى: یاشیخ تو خوا بەسەرھاتیکم ھەیه پێم بدە با بۆ ئامادەبوانى
بگێرەمەو، وتم: فەرموو، وتى: من چەند سالیك لەمەوبەر تووشى
ئیفلیجى بووم، لایەکم کارى نەدەکرد، چووم بۆ بەریتانیا و ئەمریکا
چاک نەبووم و چەند سال بە کورسى کەمئەندامان ھاتوچۆم دەکرد،
لە نۆمینەى حاجیاندا سەیرى تەلەفریۆنم دەکرد، (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ
لَبَّيْكَ) ى حاجیان لەدەورى کەعبە دەنگى ئەدایەو، گریام و
بەکۆرەکانم وت: دەچم بۆ حەج و لەپادشای پادشایان دەپارێمەو
لە مالەکەى خۆیدا، بەلکو شیفام بدات.. وتیان: زۆر زەحمەتە و
ئەو ھالەکەتە چۆن بنبەین؟!

وتم: خوا مال و سامانى زۆرى داومەتى، خواى دەکرد
فرۆکەیهکی تاییەتتان بۆ دەگرتم، ھەر دەبێ بمبەن بۆ حەج،
ناچاربوون بردیانم.. لەحەوشى کەعبەدا کە جمەى دەھات لە
حاجیان، وتم: ئالێرەدا بەجێم بەیڵن، یەك سەعات گریام و پارامەو

له خوا و وتم: خوا به گیان وامن میوانی تۆم له ماله که ی خۆتدا، به گه وره یی تۆ قه سه م، له م ماله ت ناچه ده ره وه تا چاکم ده که یته وه و به پێی خۆم ده چه ده ره وه، یان گیانم ده کیشیت و به مردوویی ده مبه نه ده ری.. له هیاکیدا له سه ر کورسیه که م خه وم لیکه وت. له خه وما سی جار پێیان وتم: هه سته، له خه وه که م داچه لکیم و خه به رم بۆه، هیزم دایه خۆم و هه ستامه سه ری! خوا به فه زل و که په می خۆی شیفای دام و به پێی خۆم به ره و که عبه پۆشتم و وتم: ئه ی پادشای هه موو پادشایان هه رگیز ئه و که سه ت نا ئومید نه کردوه که به راستی هانای بۆ هیناویت. {بالانس، ئه ندازیار عثمان ل ۹۱}.

هه ره سه ر ئه م بابته - پشت به ستنی نه خۆش به خوای گه وره - له کوردستانی خۆمانه وه، به سه رهاتیکتان بۆ ده گێرپه وه: برای به ریز (ئه ندازیار عثمان) له کتێبه که ی خۆیدا (بالانس، ل ۳۵) ده لی: حاجی عبدالله هه بوو، خه لکی پێنجوین بوو، دۆستیکێ خۆشه و یستم بوو، من و خیزانم سه ردانمان ده کرد و پرێز و خۆشه و یستی له نێوانماندا هه بوو. ئه م حاجی یه قورحه ی گه ده ی هه بوو. هه موو په مه زانی که پارشیوی ده کرد و تا ئیواره ئازاری زۆر هه راسانی نه کردایه نه یده شکاند.

(به لی قورحه ی معیده - گه ده - په نا به خوا ئازاری زۆر سه خته، چونکه له ناو گه ده ی مرۆفدا، چه ند ماده ده یه کی ئه نزیمی

تیدایه که خۆراک هەرس دەکەن، ئەم مادەى ناو گەدەیه ئەوەندە بۆن و تیزیهکەى بەهێزە، گەر پەحمى خوا نەبوايه و ئەو تەوافەى نێوان گەدە و سورپىچکى دانەنايه، که ناھێلێ ئەو ترشیه بێتە ناو دەمى مۆفەوه، ئەوا ئەگەر يەك تۆزى بهاتايه سەر زمان يەكسەر مۆف لەبەر بۆگەنى دەمى کەس نەیدەتوانى لەلای بێ. ئەوەندە بۆنەکەى تیز و ناخۆشه. ئەم مادەیه ئەوەندە بەهێزە، يەك دلۆپى بکەیت بەسەر گوێزانى پيش تاشیندا يەكسەر ئەو ئاسنە پەقە دەکات بەئاو!!

هەروەها پزیشکەکان هاتون يەك دلۆپ لەو ئاوى ناو گەدەيان پژاندوه بەسەر بزمارى پۆلادا، يەكسەر تواندويهتیهوه!! بۆیه قورحەى گەدە، يانى کونیکى بچکۆله دەبێتە دیوارى گەدەوه و ئیتر ئەم کەسه لەبەر ئازار بەردەوام دەنالێنى و لەزەت له هیچ خواردنى ناکات!..

بەلێ ئەم حاجى عبدالله يە که ئەم نەخۆشى يەى هەبوو له سالانى هەشتاکاندا دەچى بۆ حەج، له مزگەوتى پەسولى نازدار خەوى لێدەکهوێت.. لەخەويا پیغەمبەرى سەرور و دڵسۆز ﷺ تفى موبارەکی ئەدات له پارچە نانیکى تیرى و، ئەیدا به حاجى عبدالله و ئەویش دەپخوات. پاشان که خەبەرى دەبێتەوه به فەزلى خوا بهیەجبارى ئازارى گەدەى نامپنیت و خواى گەرە شیفای ئەدات!.

شایانی باسه ئەم حاجی عبدالله یه، براهه‌کی هه‌بووه به‌ناوی
(عومه‌ر) ئەم کاک عومه‌ره سه‌د و هه‌شتا پله پیچه‌وانه‌ی ئەم ده‌بی،
بی دینیکی ته‌واو بوو. به‌لام خۆی و هاوسه‌ره‌که‌ی نۆز خزمه‌تی
دایکی ده‌کرد و دایکیشی هه‌میشه دوعای هیدایه‌ت و سه‌رفرازی بۆ
ده‌کرد.

کاک عومه‌ر به‌ جوړیک توشی ئازاری پشت بوو، که نه‌یده‌توانی
راست ببیته‌وه و نه‌یده‌توانی پانتۆل له‌پی بکات، شه‌پوایی له
پیده‌کرد و ده‌چوو بۆ دوکانه‌که‌ی له‌ قه‌یسه‌ی نه‌قیب له‌ سلیمانی،
شه‌ویک له‌ خه‌ویا پی ده‌لێن: ئاده‌ی پالکه‌وه، ئتر پییه‌ک ده‌نێن به
پشتیا و ده‌لێن: ده‌ی هه‌سته، که ده‌یه‌وی هه‌ستی خه‌به‌ری
ده‌بیته‌وه، ئازاری نه‌ماوه!! یه‌کسه‌ر به‌ ژنه‌که‌ی ده‌لێت: به‌رمالم بۆ
بیتنه‌ باپوو بکه‌مه‌ خوا، ئیتر ته‌واو، له‌ و ساوه‌ بۆته‌ خواناسیکی باش
و به‌رده‌وام گوی له‌ قورئان ده‌گریت له‌ دوکانه‌که‌یدا.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ره‌حمه‌ته

ئه‌نه‌سی کوپی مالیک، ئه‌و هاوه‌له پایه به‌رزهی که ماوه‌ی (۱۰) سال به‌رده‌وام له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا بووه ﷺ، ده‌فرمووی: له‌دوای وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هیچ شه‌وێکی ژیانم نه‌بووه که خه‌ون به پیغه‌مبه‌ری خواوه نه‌بینم ﷺ!!!

به‌سه‌ره‌هاتیك: نوسهر و وتاریژی میصری، شیخ محمد حسان، ده‌لێت: له شاری (منصورة) له میصر، کوپێکی گه‌نج ئاماده‌ی وانه‌کانم ده‌بوو، رۆژێکیان وتی: دایکم سه‌لامت لێده‌کات و حه‌زده‌کات سه‌ردانی بکه‌یت. منیش دوای وانه‌که چووم بۆمالیان له قه‌راغ شاربوو، چوومه خزمه‌ت دایکی که پیره‌ژنیکی بۆ خوا سولحاو بوو. بینیم بێ تاچه‌ته.. وتم: دایه گیان له‌وه ده‌چیت بێتاچه‌ت بیت، ئایا ناساغیت؟!

چیته تا باشترین پزیشکت بۆبینم چاره‌سه‌رت بکات.

وتی: کوپم هیچ نی یه، خۆم ئه‌زانم چیمه، پزیشکم ناوی!!
 وتم: دایه‌گیان چیته؟! وتی: سی شه‌وه خه‌وم به ره‌سول الله وه نه‌بینیوه!!

وتم: بۆ هه‌موو شه‌وێک به‌خزمه‌تی ده‌که‌یت؟! تا ئه‌که بوو به دوو سی پۆژ به خزمه‌تی نه‌که‌یشتی ئاوا بێتاچه‌ت ببی؟! وتی: به‌لێ!! {بالانس، ئه‌ندازیار عثمان ل ۹۱}.

لیږده دا با صلاوت بدهین له سر پیغه مبهری پیښه و امان محمد
المصطفی ص:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى شَفِيعِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَبِيبِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

ئهو کرده و انسهی که ده تکه ن به خوښه ویستی خوا:
پیغه مبهری خوا ﷺ ده فہرموویت: (ثلاثة يُحِبُّهُمُ اللَّهُ وَ
يَضْحَكُ لَهُمْ وَ يَسْتَبْشِرُ بِهِمْ). سی که س هه ن، سی چین و تویت
هه ن، که خوی په روه ردگار خوشی ده وین و زه رده خنه ده کات به
پوویانداو، خوی گه وره موژدهی خوشیان پی ددات و کاریان بۆ
ناسان ده کات:

(۱) الَّذِي إِذَا انْكَشَفَتْ فُتَّةٌ قَاتِلٍ وَرَاءَهَا بِنَفْسِهِ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ،
فَمَا أَنْ يَقْتُلَ وَإِمَّا أَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ وَيَكْفِيهِ، وَيَقُولُ:
أُنْظَرُوا إِلَى عَبْدِي هَذَا كَيْفَ صَبَرَ لِي بِنَفْسِهِ..

واته: جه نگاوه ری که له جه نگی کدا هاوه لانی ده گه پینه وه و دینه
دواوه و ئه م له به رخوا هر ده جه نگی ت تا سه رده که ویت یان شه هید
ده بیت، که ئه مه ش لوتکه ی خوگری و گیان فیدایی یه. خوی
گه وره به فریشته کان ده فہرمووی: ته ماشای فلان که س بکه ن -

خوا ناوی دینئ - چۆن له بهر خاتری په زامه ندى من ئارامى به
نه نفسى خوى گرت و خوى پاگرت و هه لئه هات.

(۲) وَالَّذِي لَهُ إِمْرَأَةٌ حَسَنَةٌ وَفِرَاشٌ لَيِّنٌ حَسَنٌ، فَيَقُومُ مِنَ
اللَّيْلِ فَيَقُولُ: يَذَرُ شَهْوَتَهُ وَيَذْكُرُنِي وَلَوْ شَاءَ رَقَدَ.

واته: دووهم كهس له خو شه و يستانى خوا، كه سپكه له شه ودا
جى گای گهرم و هاوسه رى جوانى جیده هیلێت و هه لده ستیت شه و
نویژ ده كات. خواى گه و ره ده هه رمووى:

ئهم به نده يه م وازى له ئاره زوى خوى هینا و هه ستا ياد و
زى كرى منى كرد. هه رچه نده من ئه مه شم له سه ر فه رز نه كردبوو،
ده يتوانى نه يكا و بخه وئ. چونكه شه و نوێژ وه كو نوێژى به يانى
فه رزنيه. به لām ئه و به نده يه م ئه و نده منى خو شه ده وئ، كه دوو شتى
زۆر خو شه و يستى به جیه هیشته، يه كه م: ژنێكى زۆر جوان و خانومانى
له پالدا بوو. وازى لیهینا، له كاتێكدا هه زى ده كرد تا بانگى به يانى
لێى دوور نه بێ. دووهم: جى گای نوستنى نه رم و گهرم و بۆنخۆش و
جوان، كه مرۆف هه زده كات تێیدا بمی نیت هه. به لām له بهر
خو شه و يستى خوا به جیى هیشته. بۆیه به پاستى خواش ئه وى
خو شه ویت!

(۳) وَالَّذِي إِذَا كَانَ فِي سَفَرٍ وَكَانَ مَعَهُ رَكْبٌ فَسَهَرُوا، ثُمَّ
هَجَعُوا فَقَامَ مِنَ السَّحَرِ فِي ضَرَاءٍ وَ سَرَاءٍ.

واته: سییه م کهس له و کهسانه ی که خوی گه وره زوری
خوشده ون و، له پوژی قیامه تدا زه رده خه نه یان به ره و پوو ده کات و
پیشوازیان ده کات و کاریان بۆ ئاسان ده کات. ئه و کهسه یه که
له گه ل کۆمه لێک دۆست و هاوپیانی دا له سه فه ردایه، له شه ودا
له کاتی لادان و پشودا، که په فیک و هاوه لانی هه موو خه وتوون، ئه م
له بهر په زامه ندی و خوشه ویستی خوا له به ره به یاندا هه لده ستی و
شه و نوێژ ده کات. {ئه م فه رموده یه: الترغیب و الترهیب - الصفة
أو الرقم: ۲۹۷/۱: إسناده حسن}.

ته نه ها له بهر خوا چا که بکه، خوا به سه که پاداشتت

بداته وه

پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رموویت: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَقْوَامًا
يَخْتَصِمُ بِالنَّعَمِ لِمَنَافِعِ الْعِبَادِ، وَيَقْرَاهَا فِيهِمْ مَا بَدَّلُوها، فَإِذَا
مَنَعُوها، نَزَعَهَا مِنْهُمْ، فَحَوَّلَهَا إِلَى غَيْرِهِمْ) صَحِيحُ الْجَامِعِ لِلْأَلْبَانِيِّ:
۲۱۴۶، حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: خوی په روه ردا گار هه ندی خه لات و به خشش و مال و
سامان ده دات به که سانیك، تاسود به خه لکانیک بگه یه نن. جا نه گه ر
هاوکاری خه لکیان پیکرد ده یه یلێته وه لایان، وه نه گه ر وایان نه کرد
لییان ده گرێته وه و نه یدا به که سانی تر.

به سهرهاتیك: بانگخواز و نوسر ماموستای زانكو (دكتور
محمد راتب النابلسی) ده فهرموویت:

براده ریكم سهری له زهوی براده ریکی دا، گهنه که ی زور
جوانبوو.. هه به تهنیشتیوه زهوی براییه کی ئه و که سه بوو،
گهنه که ی ئه و باش نه بوو. بویه چوه لای و لیی پرسی: بۆچی
گهنه که ی تو وایه و ئهوی براکهشت وایه؟! وتی: به خوا له دلی
خۆمدا نیه تم هیئاوه که نیوهی داهاتی زهویه کهم بدهم به مندا لانی
براییه کهم که بی باوکن، هی ئهویه که خوی گه و ره به ره که تی
تیخستوه..

له سه حیحی مُسلم دا هاتوه: پیغه مبهری سه روه رمان
ده فهرمووی: کابرایه که به دهشت و ده ریکدا ده پوات و گوئی له
دهنگیک ده بیی، که به و هه و ره ی له پشت سه ریوه به ئاسمانه ویه
ده لیت: برۆ بۆ سه ر زهوی فلان کهس و ئاوه که ی ناوتی به سه ردا
ببارینه! به لئ هه و ره که ریک چوه سه ر ئه و شوینه و باری، کابرای
رپیواریش چوه سه ر ئه و شوینه ی که بارانه که ی له سه ر باری و،
له ناو کیلگه که دا پیاویکی بینی که خا که نازی به دهسته و بوو،
خهریکی بیل کاری و ئاوداشتنی باخه که ی بوو!

رپیواره که لیی پرسی: باشه تو چ کارو کرده ویه کی گه و رهت
کردوه له به رخاتری خوا! که ئاوا بارانت بۆ باری؟! باخه وانیش
وتی: هه رچه نده ئه مه نهینییه که له نیوان خۆم و خوی

به روهردگارمدا و کهس پی نه زانیوه، به لام مادام تو نه موژده
خوشت پیدام که نیشانهی نه وهیه خوا به کاره کهم پازی یه و، لی
قبول کردوم، منیش پیته ده لیم که چیم کردووه. من هه موو سالی
به رهه م و داهاتی نه م باخ و کیلگه یه ده کهم به سی به شه وه.

به شیکی بو خزمه تی باخه که و توژهن کردنه وهی په رژین و
که له ک و دیواره کهی و کریی کریکاری باخه که داده نیتیم.

به شی دووه می بو خه رچی خو م و ژن و منال و میوانم داده نیتیم.
به شی سی یه میشی به نه نیتی له به رخوا ده به خشم به که سانی
هه ژار و هه تیو و نه دار و نه خو ش. بانه وانیش به شیان هه بی له م
باخه دا.. جائه وهی که تو بیستوته و فه رمانی به وه هوره کردووه،
له ناو نه وه موو کیلگه دا بیته سه ر مولک و باخی من. هه ره ی نه و
به خشین و خیر و خیراته یه، که بو خوا کردوومه و خواش به
که وره یی خوی قبولی کردووه.

زانست فیربه و کار جوان به و داهینانی زانستی نوی

بکه، به لام له خوا غافل مه به

ثانی نی ئیسلام هانی مرؤف ده دات: که به رده وام له گه ل زانست و
زانباری و ته کنه لوجیای پیشکه و تووی سه رده مدا بیت و، داهینانی
سود به خش و نوی پیشکه شی مرؤفایه تی بکات. به لام نه وهی
ئیسلام فیрман ده کات نه وهیه له کاتی ده وله مه ندیدا، جا

دهوله‌مندی مالّ و پاره و سامان بیت. یاخود دهوله‌مندی بواری مه‌عریفه و زانستی بیت. یاخود دهوله‌مندی بواری سه‌ربازی و هیز و ده‌سه‌لات بیت له‌خوا غافل نه‌بین. پیی بوغرا نه‌بین، له سنوری به‌دایه‌تی خۆمان دهرنه‌چین و، خۆمان له خالیق و دروستکهری خۆمان و هم‌موشته‌کان به‌بیّ نیحیتاج نه‌زانین.

چونکه خوای په‌روه‌ردگار که باسی سروشتی مروّف ده‌کات کاتیّ په‌روه‌ردگاری له‌یاد ده‌کات، باسی نه‌وه ده‌کات که زۆر مروّف له سنور دهرده‌چن، کاتیک شتیک به‌خویانه‌وه شک ده‌به‌ن. ﴿كَلاَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَإِطْفَئٍ ۚ أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْجَىٰ﴾ ﴿العلق: ۷﴾.

به‌لّی خوای په‌روه‌ردگار یه‌کّی له‌ناوه به‌رزه‌کانی (المُهیمَن) واته: خاوه‌ن زانستی بی‌کۆتای به‌توانای بالاده‌ست، نه‌و خوا به‌ده‌سه‌لات و ناگاداره‌یه که هات به‌هانای ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ره‌وه، له‌ناو ناگردا به‌سه‌لامه‌تی پزگاری کرد و، فه‌رمووی: ﴿قُلْنَا يَنَازُكُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ ﴿الأنبياء: ۶۹﴾.

جانه‌گر خوای کاربه‌جیّ نه‌یفه‌رموایه ﴿وَسَلَامًا﴾ نه‌وا ئیبراهیم له‌سه‌رماندا په‌ق ده‌بۆوه. وه نه‌گر نه‌یفه‌رموایه ﴿عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ نه‌وا چی ناگری دنیا هه‌یه سارد ده‌بۆوه و مروّف هیز سودی له‌ناگر وهرنه‌ده‌گرت. نه‌وه‌یه ده‌سه‌لاتداریتی ته‌واوی بیّ پایان.

هه‌رچه‌نده له زانستدا پیشکه‌وی و کارت جوان بی،

ناتوانی له‌خوا بی منهت بی!

به‌سه‌ره‌اتیک: که‌شتی تایتانیک که هه‌موومان ناومان بیستوه،
که له سالی (۱۹۱۲) گه‌وره‌ترین که‌شتی ئه‌و سه‌رده‌مه‌بوو که
دروست کرا، دیواره‌که‌ی دوو چین بوو. چینی یه‌که‌میش کون ببوایه
چینی دووهم ده‌بیاراست و نقوم نه‌ئه‌بوو. ئه‌و که‌شتیه
به‌شتیه‌یه‌کی ئه‌وه‌نده توند و تۆل و مه‌حک‌م دروست کرابوو، که
دلنیا‌بوون له‌نقوم نه‌بوونی، بۆیه به‌له‌می پرگارکردنی له‌گه‌ل نه‌بوو.
نه‌شره‌یه‌کیان بلا‌و‌کرده‌وه له‌پیناسه‌که‌یدا نوسرابوو:

(قه‌ده‌ر ناتوانی ئه‌م که‌شتیه‌ی نقوم بکات و له‌باش‌ترین
که‌شتیه‌کانی دنیا‌یه!!)

ئه‌وه‌نده‌ی که‌لوپه‌لی به‌نرخ و گرانبه‌ها و ناوازه‌ تیدابوو، که
نایه‌ته‌ وه‌سفکردن، شاریک بوو به‌سه‌ر ئاوه‌وه! له‌یه‌که‌م که‌شتی دا
زۆر ده‌وله‌مندی ئه‌وروپی به‌شداری‌بوون، ژنه‌کانیان بایی ملیۆنه‌ها
دۆلار ئالتونیان له‌خۆیان دا‌بوو. به‌قه‌ده‌ری خوا له‌ناو ده‌ریادا خۆی
دا به‌ شاخیکی سه‌هۆلدا و، کردی به‌ دوو که‌رت‌ه‌وه‌ و هه‌رچه‌ند
ئیشاره‌تی به‌هانا‌وه‌ هاتنی نارد، که‌شتیه‌کانی ده‌ورو‌به‌ری نه‌چوون
به‌هانا‌یا‌نه‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی وایان ده‌زانی ئه‌مه‌ هه‌ر بۆخۆشی
ئیشاره‌ت و ئاماژه‌ لی ده‌دات!

چونکه به خه یاللی که سدا نه ده هات که نوقم ببی. ئەم کەشتی یە
 کە تایتانیکی پی دەوترا، هەموویان نوقم بوون و تەنھا ئافرەتیک
 پزگاری بوو، کە کارەساتەکەی دەگێڕایەو و بوو بە فلیمیک، لە
 کاتی خۆیدا یەکیک لە قەشەکان وتی: ئەم پووداو دەرسی ئاسمان
 بوو بۆ زەوی!

هاوشیۆە ی ئەم پووداو ئەو بوو لە هەشتاکاندا، پۆژئاوا
 کەشتیەکی ئاسمانی دروست کرد بە ناوی (چالنجەر) یانی
 (المُتَحَدِّي) واتە: تەحەدای هەموو هیژ و دەسلەتیک دەکات،
 کەبتوانی بیوەستینی و نەهیللی کارەکەی خۆی بکات. (ئەو ی
 گرتە ئائەمە یە کە مڕۆڤ بە زانست و زانیاری خۆی لەخوا غافل ببی
 و، بیەوی بەگژ پەرەردگاری ئەو ئەرز و ئاسمانەدا بجیتەو، ئەینا
 مڕۆڤ نازادە لەو ی کەچۆن لەسەر زەویدا کە مول و دروستکراوی
 خوا یە منالی ببی، لەهەواشدا، لە ئاسمانیشدا کە هەر مولک و
 دروستکراوی خوا یە. با منال ببی، بەلام گرنگە لەخوا غافل نەبی!.

بەللی دینەو و سەر قسەکەمان، ئەم کەشتی یە ئاسمانیە
 پیشکەوتوو، واحسابی بۆ کرابوو کە نزیکەی سالتیک لەبۆشایی
 ئاسماندا بمینیتەو و حەوت سەرنشین ی هەبوو، کە دوانیان ئافرەت
 بوون. بەرنامەیان وابوو کە یەکی لە ئافرەتەکان حامیلە ببی
 بەیەکی لە کەشتیوانەکان و، بزانی نۆ مانگی سکەکەی لە ئاسماندا

چۆن ده بیټ و هر له ئاسمانیش مناله که ی بیټ و، یه کۆ له کهشتیوانه کانیش پزیشکی تاییهت بوو به منالَبوون. ئه مه بیی به یه که م منالَ که له ئاسمان له دایک بیی.. که چی تهحه دا که یان نه چوو ه سه ر، پاش حه فتاو سی چرکه که شتی که به ئاسمانه وه سوتا به به رچاوی هه موو دونیا وه !! {هه زار و یه ک، ئه ندازیار عثمان ب ۲ ل ۲۸۵}.

به لئ ئه م دوو که شتی، یه کیکیان هی ناو ئاو، یه کیان هی فه زا و ئاسمان، ته واوی زانستی زانایانی پسپۆری تیدا خرایه کار و، به توندو تو لترین و بی که م و کورتی ترین شیوه دروستکرا. به لام چونکه ئینکاری وجودی ده سه لاتی خوای پهروه ردگاری کرد. یه ک که شتیشیان پی نه کراو بوه هۆی له ناو چونی خۆ و هه موو نه وانه شی هه لیگرتبوون.

به لام: له ملاوه پیغه مبه ر نوح - سه لامی خوای لی بی - به ئامیری ساده و ساکاری ته شوێ و ته ور و مشار، له وشکانیدا به فه رمانی خوا که شتی که ی دروستکرد.. که له کاتی دروستکردنیدا بی باوه پان گاله تیان پی ده کرد و ده یانگوت: کۆ دیویه تی له زه وی وشکا که نه ئاوی لی یه نه ده ریا، که شتی دروست بکری؟! به لام خوای گه وره فه رمووی: گوی له قسه ی نه وان مه گره و ﴿وَأَصْنَعِ الْفُلَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ له ژیر چاودیری ئیمه دا ئه و که شتی یه دروست بکه.

جا ئەو کەشتی یە سادەیی نوح، چونکە ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ ی پەرەردگاری
 لەگەڵ بوو. تەواوی مەرفەئەتی پزگار کرد. ئەوانەیی ئیمانداربوون،
 وە لە هەموو زیندەوەرانی شەجەرەیی لای هەلگرتن و، لەکاتی کەدا
 زەوی لە هەموو یەوێ و ئاو هەڵدەقولا و لە ئاسمانەوێ باران دەباری.
 هیچ هیز و پەنایەکی نەبوو کەسێ پەنای بۆ بەرێ و ئاو هەموو
 شتیکی پاپیچکرد.. ئالەو کاتەدا کەشتی نوح بەخۆی و
 سەرنشینانی بەسەلامەتی نیشتەوێ و، جاریکی تر مەرفەئەتی لەو
 کۆمەڵە خەڵکەوێ دروست بۆوێ. چونکە بەناوی خوا لێخوێندراو
 بەچاودێری خوا سپێردرا.

پیشەوا شافعی دەفەرمووێت: (کەسێکت خۆش نەوێت کە
 خۆی خۆشناوێت، چونکە ئەگەر ئەو خۆدای بەجێهێشتبێت، ئەوا
 تۆش بەجێ دەهێڵێت)..

ئەگەر دوژمن و نەیارەکانت ویستیان ئازارت بدەن،

پشت بەخوا بیهسته

مەرفەئەتی زیندەوێ، لەلایەن کەسانی دەورووبەرەوێ - بەتایبەتی
 کەسانی خراپەکار و نالەبار و بێ دین و تەشەللە بازەوێ، توشی
 ئەوێ دەبێت کە ئازار بدەن بە قەسە و بەکردار مەلای بخوێ، مافی
 بخوێ. ئەمیش لەبەر پاراستنی کەسایەتی خۆی و، نزم

نه کردنه وهی ناستی حورمهت و پیژی خوی بۆ ناستی ئه و شه پانی و خراپه کاره ی که هیچی پی عیب نی به. یان له بهرئه وهی ئه م به ته نه ایه و نه یاره کانی کۆن و دهسته و تاقمن، یان یاسا کاری نه ده کرد و مافی ستم لیکراو و ماف خورای و هرنه ده گرتنه وه. ئه و له م کاتانه دا مروّفی موسلمان و ئیماندار ی به حق، خوی به ته نه ا نازانی و په نا بۆ تۆله ی شه خصی نابات و خراپه به خراپه چاره سه ر ناکات. به لکو پشت به خوی به رزی بالاده ست ده به ستی و ده لی خوا به گیان وا فلان که س و ده ست و تاقمه م دایه ده ستی تۆ. ئه م جا دلنایه که خوا پشتی ده گری و له دنیا و قیامه تا تۆله ی بۆ له و سته مکارانه ده کاته وه.

خوی گه وه خوی فه رمانمان پی ده کات که ئاوا پشت به خوا به ستین و ده فه رموی: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ الشُّعْرَاء.

وه ده فه رموی: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرْ هَتُولَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ الأنفال.

ئه گه ر ژیا نی پیغه مبه رانی خوا - سه لامی خویان له سه ربی - بخوینیته وه، ده ببینین که چۆن له و کاتانه دا که له لایه ن بی باوه پانی دوژمنی سه ر سه ختی خویان و ئاینه که وه، ئازاردارون ئه وان زۆر

نازایانه باسی پشت بهستن به خویان کردووه. بۆ نمونه به سهرهاتی
پیری پیغه مبه ران، (نوح) دا، له به رامبه ر سوکایه تی و نازاردانی بی
باوه رانی گه له کهیدا، نوح پوو ده کاته نه و بی باوه په سته مکارانه و
ده فره مووی: ﴿يَقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِقَايَةِ اللّٰهِ
فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاجْمِعُوا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ
عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اَقْضُوا اِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُوْنَ﴾ یونس: ۷۱.

واته: نه ی محمد ﷺ به سهرهات و هه وال و پووداو ده کانی نوح
پیغه مبه ر بۆ نه و خه لکه باس بکه. کاتیک که به قوم و عه شره تی
خوی وت: خزمینه نه گه ر ئیوه سه غله تن به مانه وه ی من له ناوتاندا،
یاد خستنه وه ی به لکه و نایه ت و فره مانه کانی خوی گه وره تان
لاگران، نه وه دلنیا بن که من کۆل ناده م، چونکه خه مخوری ئیوه م.
هه روه ها من پشتم به خوی خۆم به ستوه و نه و زاته پشتیوانمه،
ئیوه چیتان له ده ست دیت در یغی مه که ن، خۆتان و به ت کانتان و
هاو بیرو باوه په کانتان با بکه ونه خۆ و کاروباری خۆتان پیکبخه ن
دژی من، با هه چ شتیکتان شاره وه و ته م و مژاوی نه بیت. هه رچیتان
له ده ست دیت دژ به من نه نجامی بده ن، منه تان نه بیت من ناترسم،
حه ز ده که ن هه چ چاره پێش مه که ن و مۆله تیشم مه ده ن. }
ته فسیری پۆشن، ل ۳۱۷}.

هروه ها (هود) پیغه مبه ر - علیه السلام. له وه لآمی قهومه بی
 باوه په که یدا فه رموی: ﴿فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ﴾ إِنِّي
 تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ﴿٣٣٢﴾ هود.

واته: نه گهر ئیوه ده توانن به دور له زاتی خوا، به خوتان و
 به کانتانه وه، هر ه موتان چیتان له ده ست دی، دژى من نه نجامی
 بدهن، پیلان و فیل و ته له که دریغی مه که ن، هیچ مؤلّهت و
 فرسه تیشم مه دهنی، بزانم چیتان له ده ست دیت؟! خه لکینه
 دلنیا بن که من پشتم به خواى گه وره به ستوه که په روه ردگاری
 منیش و ئیوه شه. {ته فسیری پوښن، ل ۳۳۲}.

وانه په کی گرنگ: له دوو به سهراتی نه و دوو پیغه مبه ری
 خواجه (نوح و هود) نه وه تنیده گین و فیرده بین که:

(۱) پیبازی پیغه مبه ران و خواناسان به گول نه چیتر او ه و دړک و
 دالیشی دیته پى، به لآم هیچ کات پیغه مبه ران نه چوون په نا بو توند
 و تیژی و کوشتنی نه یاره کانیا ن به ناشکرا و نه ینى - تیرور - بدهن،
 به لکو دینی خویان پاگه یاند و نه و خراپه کارانه یان دایه ده ست
 خوا. وه هیژ و پشت و په نایان ته نها به خواى گه وره زانی و
 درو شمیان - من پشتم به خواى په روه ردگارم به ستوه - بوو.

(۲) هود، وه پیغه مبه رانی تر ه رگیز به خه لکیان نه و تووه - الله
 - هر په روه ردگاری ئیماندارانه. به لکو پییان پاگه یاندوون که

خوای گه وره په روه ردگاری نښه ی موسلمانیش و، نښه ی بی
 باوه پرېشه. هه روه ک قورئانیش به که م نایه تی به ﴿رَبِّ
 الْعَلَمِينَ﴾ ده ست پیده کات و، کوتا نایه تیشی به ﴿مِنَ الْجِنَّةِ
 وَالنَّاسِ﴾ کوتایی دیت. بویه هه می شه موسلمان خیری بۆ هه موو
 که س ده ویت، به کافر و نه یاره کانیشیه وه و وه لامی شه پ به شه پ
 ناداته وه. که سیکی نه رم و نیان و سه لامه ت و ده ستی خیره و،
 مه بده ئی به، ئازا و بویره، دوره له هه له شه یی و هه لچونی کاتی و
 کاری نادره ست.

پیاوچاگانی کورد، پشتیان به خوا به ست و خواش پشت
 و په نایان بوو:

ده چینه خزمه ت ماموستا مه لا محمدی چروستانی، که له
 یاداشته کانی خویدا، فهرموویه تی: حاجی ئه مین ناویک بۆی
 گیرامه وه که: زه ویه کمان کیلابوو بۆ شکارته ی (شکارته به واتای
 په له دانه ویله یه کی بچوک دیت، که که سیک بۆخوی یان بۆ که سیکی
 تری چاندییت).

گه نمه به هاره بۆ ماموستای باوکت - باوکی ماموستا مه لا
 محمدی چروستانی، که ئه ویش مه لایه کی موده پریمی به ناویانگ

بووه - زهویه که له بهر ئاو باره دا بوو، له بهینی سنوری ئابلاخ و
کانی گۆمه نیزاعی له سه ربوو. کوڤخا سالخی کانی گۆمه مه نعی
داچاندنی زهوی نه کرد و خۆی جوتی ناردە سەر و داچاند
به به هاره، ئیمه ش گرد بووینه وه که بچین مه نعی بکهین، مامۆستا
نه بهیشت. هه رچەند ئیسپارمان کرد، فه رمووی: خۆتان ماندوو
مه کن، ئه م حه قه خوا ده یسه نی!

ئیمه ش له بهر دلێ ئه و وازمان هینا، سویندی خوارد و وتی: ئیمه
سه رمان سوپما بوو، زانیمان ئه مه سپیکی خواییه، که غه دری کوڤخا
سالخی له مامۆستا قبول نه کرد.

به لام ئه م مامۆستا به پێژه چه ند واریع و موته قی بوه، که خوای
که وره ئاوا پشتیوانی لیکردوه؟

هه ر مامۆستا مه لا محمدی چروستانی ده گیرپێته وه و
ده فه رمووی: فه قی ئابلاخ - ئه و کاته ئابلاخ گوندیکی بچوک بووه
له ناوه ندی شاری سلیمانی دور بووه!! - که فه قیکانی ئابلاخ
جومعان ئه چون بۆ سوله یمانییه، جار جار له شار ده عوه ت ده کران،
شه وی درهنگ ده هاتنه وه بۆ ئابلاخ، له باوکم بیستوه، فه رمووی:
جاریک فه قیکان پاش جومعه ده عوه ت کرابوون شه و درهنگ که
دینه وه تووشی زابتیک (ئه فسه ریک) ده بن، که سه رخۆش و مه ست
ده بی.. لێ ده دن، چه ره سه ریه کی زۆری ده دن، ئه مجا به جیی
ده هیلن..

یه کی له فه قیکان به ناوی (مه لا قادر) ئه گه پیتته وه و به عزێ شتومه کی لی ئه سینێ. هه رچه ن فه قیکانی په فیقی مه نعی ئه که ن، گوئیان ناداتی، زابته که پوت ئه کاته وه! دینه وه بۆ ئابلاخ.. باوکم فه رمووی: بۆ سبه ینی که ئۆره ده رسی مه لا قادر هات، ناردم به دوا یا که بیت بۆ ده رس. به وه حده تی خوا هه ر که هات و دانیش ت بۆ ده رس، ژانیکی زۆر به شیده ت که و ته سه رم. که تاقه تی ته ماشای کتیبم نه ما!

وتم: مه لا قادر بپۆره وه، سه رم زۆر ژان ئه کات. بۆ سبه ینی له ئه وه له وه ناردم به دوا یا - ده رسی یه که مم بۆ ئه و دانا - چونکه دوینی ده رسی نه خویندبوو، منیش ژانه سه ره که م نه ما بوو.. ئه مجاره ش که مه لا قادر هاته حو جره وه ده سته جی سه رم ده سته کرده وه به ژان! تاقه تم نه ما!

وتم: مه لا قادر سه رم ژان ده کات. دیسان بی ده رس رویشته وه. پۆژی سییه م دیسان به و نه وعه. ئه و سی پۆژه که ئه و فه قیه ده هاته سه ر ده رس خویندن، سه رم ده سته ده کرد به ژان، که ئه و ده پۆی ژانه سه ره که شم لاده چوو!

پۆژی سییه م مه لا قادری فه قی وتی: مامۆستا ئه وه بۆچی که من دیم بۆ ده رس، تۆ سه رت ژان ده کات؟! وتم: نازانم، به لام ئه مه بی نهینی نییه. چیت کردووه؟! وتی: هیچم نه کردووه، ته حقیقام له فه قیکان کرد، مه سه نه له ی زابته که یان بۆ گیرامه وه، که شه وی

شهممه لییان داوه و مه لا قادر پوتی کردۆتهوه، ئەمجا منیش
 حوکم لیکرد، که ئەبێ بجێ ئەو زابته بدۆزێتهوه و چیت لی
 سەندووه بیدەیتەوه. فەقیکه وتی: مامۆستا تۆ بەتەمای سەرم
 بەفەتارە بدە؟! بەخوا ئێرە بەجێدێلم و ئەمە ناکەم. ئەوه بوو
 بوخچە و ئەسبابی پێچایەوه و پۆیشت!! {دیوان و یاداشتهکانی
 چروستانی، ل ۳۰ و ل ۳۵}.

﴿اللَّهُ أَحَدٌ﴾ هەر تۆی، ﴿لَمْ يَلِدْ﴾ کهست لیئابی، ﴿وَلَمْ
 يُولَدْ﴾ لەکەس نەبووی، ئەبەدیت و هەر دەمیانی، ئەزەلیت و تۆ
 هەر بووی.. (اللطف) سۆزت گشتگیرە، که زستان هات
 بەبەهارەکە، چۆڵەوانی بە شارەکە، نگین بە محمد دەدە..
 یوسف بە خەزنەدارەکە، هەزار دەولەمەند دەکە و
 دەولەمەندیش هەزار دەکە.. (الثواب) ی بۆ گوناھبار، دەردی دلی
 تیمارەکە.. (مُحْصِي) هیچت لی وون نابێ، وتە و کارمان
 ئامارەکە (الْمُنْتَقِمُ) هەر تۆی و بەس. که خەشمی خۆت
 بەکارەخە، چەوساو و ماف خوراوهکان لە چەوسپنەر
 پزگارەکە. (جَبَّار)ی هەر خۆت ئەزانی، باری زالم چون لارەکە.
 بازاری دنیا هەڵدەگری، قیامەتێک بەر قەرارەکە، بەبەهەشتە
 نازدارەکەت، خەلاتی چاکەکارەکە!!..

بهره‌گه‌تی ته‌مه‌ن له‌دینداریدایه:

به‌لّ ئیماندارى به‌پّیز، هه‌موومان له‌ناخى دلمان‌وه سوپاسى
خوای په‌روه‌ردگارمان ده‌که‌ین که ئیمه له غه‌فلّه‌تدا نین، که ئیمه
خوامان ناسیوه، پّی‌بازی راست و دروستمان هه‌لبّژاردووه. ئای
ئیسلامه‌تی و خواناسی چ بهره‌که‌تیکی عه‌جیبه؟!

به‌م دیندارى و خواناسی یه، هه‌رچه‌نده به‌سالّ ته‌مه‌نت که‌م بّی
به‌لام پّر بهره‌که‌ت ده‌بّی، ئه‌وه‌تا یه‌ک نوێزى به‌جه‌ماعه‌تی مزگه‌وت
پادا‌شتی یه‌ک به‌بیست و حه‌وت نوێزى هه‌یه. که‌واته: ئه‌گه‌ر تۆ
سالّیک به‌رده‌وام بّی له‌سه‌ره‌ئوه‌ی هه‌موو نوێزه‌کانت به‌جه‌ماعه‌ت له
مزگه‌وت بکه‌ی، وه‌کو ئه‌وه وایه که تۆ بیست و حه‌وت سالّ نوێزت
کردبّی!!

پاشان ئه‌وه‌ی ته‌مه‌ن بّی بهره‌که‌ت ده‌کات و گونا‌ه و تاوانه،
به‌لام تۆ که جومعه‌ت کرد، پّیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی: ئه‌م
نوێز و خوطبه‌ی جومعه‌یه، بۆئهو جومعه‌یه‌ی داهاتوو، که فاره‌تی
گونا‌هی نیوانیانه!! پاشان ئه‌گه‌ر مرۆفّی ئیماندارشه‌وى
په‌ره‌که‌تی قه‌دری به‌نسپ بّی، ئه‌وه بۆی چاک‌تره له هه‌زار
مانگ. که نزیکه‌ی ۸۲ ساله، واته تۆی ئیماندار به‌عیباده‌تی یه‌ک
شه‌و ته‌مه‌نت ده‌بیته ۸۲ سال!!

ئای چ فه‌زلّ و بهره‌که‌تیکی گه‌وره‌یه!! .. ئه‌ی ئه‌گه‌ر مردی؟!
ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م پّی‌بازه پاکی ئیسلامه‌تی مردی، ئه‌وه له کاروانی

سهرفرانی، ژیا نی قیامت زور لیره خوشتره، به پاستی پزگار بوونه
﴿فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾. دهی وهره په یمان بده به خوی خوت که
له سهر نه م نیسلامه به رده وام ده بی.

کورتته وه صفیکی به ههشت!

(ژیان هاتن، مرد چونه، دوی هه لاتن ئاوابوونه، پوژیک دادی
زهوی حه ملی فپی ددها، له دایک بوون و جه م بوونه، فه رمانی بی
چهند و چوونه، وای له و که سهی واده زانی مه رگ مانای فه نابوونه،
.. له و پوژده دا مروقه کان هه ردوویه شن، پوخسار سپی، یاخود
په شن، پوخسار سپی جوان و گه شن، له په حمی خوا به هره وهر و
خواهنبه شن..

به ههشت په یمانی خواوهنده، بوئه و بهندهی که پابهنده، کاتی
خه لات وهرگرتنه، نه پوژوو نه نوژکردنه، نه سه رپیچی و ده رکردنه،
ناههنگه، یاری کردنه، سوپاسی خواوهند کردنه، نه ئاخیکه، نه
توفیکه، شوکرانه و ئوخه ی کردنه..

موه کانیان هه مووی په شه، پوخساریان پووناک و گه شه، شهنگ
و شوخن، تازه لاون، به خامه یه ک نه خشیئراون، به فريشته
چوینراون، میوانی پیز لیگیراون.. که س که سی تر وهرس ناکا،

ههست به خهه و ترس ناكا، چى دههتوشى، چ دههپوشى، نامادهيه و
پرس ناكا..

گوشتي مهه و ميوهه تازده، نيگههوان نين، ههمووى ههه به
كهيف و سازده، مولكى زورى بى نههنازه، ههمووى عهنتيكهيه و
شازده، هههچى دههبينى نههخشاووه، چلههگياههكه نههخشاووه، واى لهه
نگين و بههختهيان، ئاوريشم و تاج و تههختهيان، گولزاره،
بهههارستانه، بالههخانه چراهانه، ههه ساتيكى نهه ژيانه، هههموو
دنياى بههقوربانه..

نهوه ئاكامى ئيمان و چاكهكاريى، بههختهوهههه، پايههدارى،
ميوههاندارى خوداى بارى، ئيقامهيهكه بههيههگجاريى، منداهه وهكه دههكه
مروارهه، خزمهته دههكهه دههخنيتهوهه و دههكهه يارهه.

ياران ههه كههس كههكههلههه چونه بههههشتى لههسههردايه، با
خيراكا و لههخوى پايه چاكه بكاته دههستمايه. {ههههسكه و هيهوا،
م. غريب پينجوينى، ل ٤٠}.

وانه‌ی

۱۲

پشت به‌خوا ببسته..

وانه‌ی بیست و هه‌شته‌م:

به‌کاری خوا‌ رازی به و

سوپاس‌گوزار به

وانه‌ی بیست و هه‌شته‌م

بابه‌ت: به‌کاری خوا رازی به و سوپاس‌گوزاربه

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴾﴾
الرُّوم: ۳۶.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِيْتَقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ ﴾ رواه الترمذي وقال: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

سه‌رجاوه‌کان:

- (۱) ته‌فسیری پلشن، بورهان محمد آمین.
- (۲) یاوه‌ریک بؤ سه‌رکه‌وتن، هارّه شیروانی، ل ۱۱، ل ۵۵، ل ۴۰، ل ۲۶.
- (۳) پوو سپی به‌کان، نه‌ندازیار عثمان، ل ۴۳.
- (۴) خه‌مبار مه‌به، د. عائض القرني، و: أحمد شیخ عبدالله وه‌رتی، ل ۲۰۲.

(۵) نَظَرَةُ النَّعِيمِ، ج ۱۱، ص ۵۳۴۴.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

مرۆڤ له ژيانيدا ناخۆشى زۆرى توش ده‌بیت. مه‌گه‌ر كه‌سى ژيرى
و عه‌قلی له‌ده‌ست دابیت نه‌ينا هه‌موو مرۆڤيكي تيگه‌شتوو خه‌م و
خه‌فه‌تيكي هه‌يه له‌ ژياندا، نه‌گه‌ر خۆيشى كه‌م و كورتى نه‌بیت له
بواری دارایی و مال و منداڵ و جه‌سته‌دا، بيگومان خه‌مى كه‌سانتيك
ده‌خوات كه‌ خه‌مبار و چاو به‌ فرميسكن، كه‌ هه‌ژار و نه‌دارن، كه‌
نه‌خۆش و له‌ش به‌ئازارن.. به‌لێ ژيان به‌ژانی له‌دايك بوون ده‌ست
پيڤه‌كات و خه‌م و خه‌فه‌ت و شكست و ئازاريشى تيدايه، خواى
په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ البلد.

واته: به‌پاستى ئيمه‌ ئاده‌ميزادمان دروستكردوو و به‌رده‌واميش
له‌ كيشه‌ و نارپه‌حه‌تى و سه‌غله‌تى و ناخۆشيدايه، چونكه‌ به
شيوازيكي به‌رچاو خۆشيه‌كاني كورت و ته‌مه‌ن كۆتان. {ته‌فسيرى
پۆشن، بورهان محمد أمين}.

مه‌لێن خوداياه بو من وام ليڤدي؟!

مه‌به‌ستمان له‌م پيشه‌كه‌يه له‌م وانه‌يه‌دا نه‌وه‌يه كه‌ نه‌گه‌ر توشى
كيشه‌ و گرفت و نارپه‌حه‌تیه‌ك بووى له‌ ژياندا، (له‌خوا غافل مه‌به‌) و

مه‌لی: باشه بۆچی هر من توشبووم؟! ئامان نه‌که‌ی بلایی: خواجه
بۆچی هر من؟!

به‌سه‌ره‌اتیك:

یاریزانیکی به‌ناوبانگی تیئس مه‌بوو، ناوی (أرثر)بوو، ئه‌م
یاریزانه به‌ناوبانگه دواي ئه‌وه‌ی به‌هۆکاری گواستنه‌وه‌ی خوینی
پیس بۆی، له‌کاتی کرداری نه‌شته‌رگه‌ری دلیدا، توشی نه‌خۆشی
که‌می به‌رگری له‌ش (نایدن) هات. هر بۆیه زۆربه‌ی ئه‌و خه‌لکه‌ی
هه‌واداری بوون و شه‌یدای ببون، له‌م ساته‌دا بروسکه و هاوخه‌می
خۆیان ده‌رده‌بپی و سه‌ردانیان ده‌کرد. یه‌کێک له‌وانه بۆی
نوسیوو: بۆچی خوا تو‌ی هه‌لبژارد تا تووشی ئه‌م په‌تا نه‌عه‌له‌تیه
ببیت و بناڵینیت به‌ده‌ست ئه‌م نه‌خۆشی یه‌ نه‌فره‌تیه‌وه؟! ئه‌ویش
ده‌ستی کرد به‌ نوسین و وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی باوه‌ردارانه و دانایانه و
بۆی نووسی:

له‌نیوان (۵۰۰) ملیۆن که‌س که تیئس ده‌که‌ن، که‌سیان فی‌ری
پیساکانی نه‌بوون ته‌نها (۵۰) ملیۆنیان نه‌بیت و له‌ناو ئه‌مانه‌شدا
ته‌نها (۵) ملیۆنیان یاریزانی لی‌ها‌توون، له‌مانه‌شدا ته‌نها (۵۰)
هه‌زاریان گه‌یشته‌ یاریگا باشه‌کان، له‌مانیش ته‌نها (۵) هه‌زاریان
گه‌یشته‌ پاله‌وانیتی (گراند بۆ ئاشتی)، له‌سه‌ر ئاستی جیهان له
فه‌ره‌نسا، له‌مانه‌شیان ته‌نها (۵۰) که‌سیان گه‌یشتن به‌ پاله‌وانیتی
کی‌پرکی (ویمبلدون) له‌ به‌ریتانیا، چواریان گه‌یشته‌ خولی پێش

کۆتایی و دوانیان گه‌یشتنه یاری کۆتایی، له‌م یاریه‌شدا من
بردمه‌وه، کاتیک کاسی پاله‌وانیه‌تیه‌که‌م وه‌رگرت و به‌رزمکرده‌وه،
نه‌مگوت: خودایه بۆ من؟! {یاوه‌ریک بۆ سه‌رکه‌وتن، هاژه
شیروانی، ل ۱۱}.

که‌سانیک هه‌ن وه‌ختیک به‌خواپه‌رستی و دینداری خۆشحالان که
له‌ئو په‌پی ژیا‌نی خۆش و له‌شی ساغ و داها‌تی باش و قه‌در و
حورمه‌تدا بن، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ژیانیاندا توشی گرفت و نا‌په‌حه‌تی و
که‌م ده‌رامه‌تی و نه‌خۆشی و ناخۆشی بوون. ئه‌وه ده‌ست ده‌که‌ن
به‌ناشکوری و کوفر کردن - نَعُوذُ بِاللّٰهِ - په‌خنه‌له‌کاری خوا
ده‌گرن، وا ده‌زانن ده‌بی که ئه‌مان نو‌یژ و پۆژوویه‌کیان گرت. ئیتر
دنیا به‌دلی ئه‌وان بی و خوا به‌ئاره‌زووی ئه‌وان کاربکات! به‌پاستی
ئه‌مانه له‌دینداری حالئ نه‌بوون و هه‌روه‌کو عاده‌ت و خو
پیوه‌گرتن کردویه‌انه. خ‌وای گه‌وره له‌باسی ئه‌و جو‌ره که‌سانه‌دا
ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ
خَيْرٌ أطمَأَنَّ بِهِ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ الحج.

واته: هه‌ندی‌ک که‌س که ئیمان له‌دلیاندا پته‌و نی یه،
خوداپه‌رستیه‌که‌ی له‌سه‌ر لایه‌کی خواره، ته‌نها له‌یه‌ک حاله‌تدا
خواپه‌رستی ده‌کات، ئه‌ویش ئه‌و کاته‌ی که دنیا به‌دلی ئه‌و بی‌ت.

ئەگەر لە ژيانى دا خێر و خۆشى پەوى تىبكات، ئەو دڵخۆشه و پەزىامەندى نيشان دەدات. خۆ ئەگەر تووشى تاقىکردنەوێهەك هات، ناخۆشى و زەحمەتێك هاتە پێگای، ئەو سواری سەرى خۆى دەبێت و هەڵدەگەڕێتەوێه و بێزار دەبێت و ناپەزایى دەنوێنێت. جا ئەو كەسەى كە بەو شێوێه خوابەپرستى، ئەو بەو هەلۆیستەى دنیا و قىامەت لەدەست خۆى دەدات و. زەرەرمەندە لە هەردوو جیهاندا، بێگومان ئائەوێه خەسارەتمەندى و زەرەرمەندىەكى پەون و ئاشكرایە، لە حالێكدا دنیا تەمەن كۆتایە و ژيانى قىامەت نەپراوێه..

سەرنجى ژيانى ئەم بانگخوازە بدە:

بانگخواز (عبدالله بانعمه) ناوبراو خەلكى شارى جدەى ولاتى سعودیەىە و، توشى ئىفلىجى بوو و تەنها سەرى دەجولێ! بەردەوام دۆست و ناسیاو و خەلكى تر سەردانى دەكەن، ئەویش ئامۆزگارى خێریان دەكات. هەندێ برادەرىش هاوكارى دەكەن وە ئەیبەن بۆ مزگەوت و لەوێ كۆچ و وتار ئەدات، بۆ خۆى دەلێت: پەنگە زۆر كەسى تر هەبێت حالى لەمن خراپتر بێت، كەس ناوى نابات و لەجێى نەبوانە، بەلام كاتێك من بوومە بانگخواز و ئاخیرەتم هەلبژارد، خاوى گەورە زیاتر لای لێكردمەوێه و بەفەزل و كەرمى خۆى بەسەرى كردمەوێه، بەپاستى دیندارى پایە بەرزى یە بۆ دنیا و

قیامت. ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾
 ﴿الأنبياء﴾.

ناوبراو باسی سه‌رگوزشته‌ی ژیا‌نی خۆ‌ی ده‌کات و ده‌لێت: من
 گه‌نجیکی دوور له‌خوا بووم و کۆمه‌لێ هاوه‌لێ خراپم هه‌بوو،
 جگه‌ره‌م ده‌کێشا و سه‌رگه‌رمی هه‌وا و ئاره‌زوو دنیا‌بووم.

باوکم بیستبووی که جگه‌ره ده‌کێشم، پۆژیک لێی پرسیم جگه‌ره
 ده‌کێشی؟ ده‌نگم به‌سه‌ردا به‌رز کرده‌وه و به‌درۆ سویندم بۆ خوارد
 که جگه‌ره ناکیشم.

ئه‌ویش توپه‌ بوو دوعای لێکردم و پێی وتم: یاره‌بی ملت بشکیت
 ئه‌گه‌ر درۆ بکه‌یت و جگه‌ره بکێشیت. دیاره سویندی درۆ تاوانیکی
 گه‌وره‌یه، هه‌روه‌ها ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه به‌سه‌ر دایک و باوکدا
 گونا‌هه، زۆر گه‌وره‌تره له‌ ووشه‌ی (تۆف) که نابێ له‌ پووی دایک و
 باوکدا بو‌تری: ﴿فَلَا تَقُلْ هُمَا أَفٍ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
 كَرِيمًا﴾ الإسراء: ۲۳.

هه‌روه‌ها قورئان له‌سه‌ر حه‌قی دایک و باوک ده‌فه‌رمووی:
 ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ الإسراء: ۲۳.
 ئه‌مه بێجگه له‌وه‌ی که چهنده‌ها فه‌رمووده‌شمان هه‌یه له‌ باره‌ی
 حه‌قی دایک و باوکه‌وه. دیاره دوعای باوکیش به‌چاک و به‌خراپ

دوور نی یه گیراییت له سهر مناله کانیان. (بۆیه پتویسته دایک و باوک خۆ بپاریزن له وهی که دوعای شه‌ر له مناله کانیان بکه‌ن).

به‌ئێ ئه‌م که‌نجه ده‌ئێ: بۆ به‌یانی دره‌نگانی له‌خه‌و هه‌ستم، به‌ناوی قوتابخانه‌وه‌ چومه‌ ده‌ره‌وه‌، له‌گه‌ڵ هاو‌پێ خراپه‌کاندا خۆمان دزیه‌وه‌ له‌ قوتابخانه‌ و چووین له‌ قه‌راغ ده‌ریا مه‌له‌مان کرد، دوا‌یی بۆ ئه‌وه‌ی خویی ده‌ریامان لێ بیته‌وه‌ وتمان با بچین بۆ مه‌له‌وانگه‌ خۆمان بشوین. کاتی‌ک هاتین بۆ مه‌له‌وانگه‌ سه‌یرمان کرد داخراوه‌، خه‌ریکبوو براده‌ره‌کانم بگه‌رینه‌وه‌، من هانم دان که‌ به‌سه‌ر دیواردا سه‌ربه‌که‌وین، تومه‌ز شوین قه‌ده‌ری خۆم که‌ وتوم.

به‌ئێ به‌سه‌ر دیواردا بازمان دا و له‌سه‌ر به‌رزی یه‌وه‌ خۆم هه‌ڵدایه‌ چه‌وزی مه‌له‌که‌وه‌. ویستی خوا وابوو که‌ به‌سه‌ردا بکه‌ومه‌ ئاوه‌که‌وه‌ و فه‌قه‌راتی ملم بشکێ و چوار په‌لم ووشک ببیت!! له‌چه‌ند چرکه‌یه‌کدا چوار په‌لم ووشک بوو، نه‌مه‌ده‌توانی ده‌ست و قاچم بچو‌لینم و مه‌له‌ بکه‌م!

ده‌ستم به‌که‌سدا نه‌ده‌گه‌یشت، ده‌نگم به‌که‌سدا نه‌ده‌گه‌یشت. بۆ چه‌ند خوله‌کی‌ک خۆم گرت که‌ ئاو نه‌چیته‌ ده‌مه‌وه‌ و هه‌ناسه‌ نه‌ده‌م، به‌لام سوودی نه‌بوو، ئه‌و چه‌ند خوله‌که‌ چیم دی؟!

قورئان ده‌فه‌رمووی: ﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ

حَدِيدٌ ﴿١١﴾﴾ ق.

په‌رده‌ی سه‌رچاو و دلم لاجوو، مردنم بینی، به‌پاستی مه‌وقیفیکی سامناکه، فلیمی ژیانی (۱۹) سالی ته‌مه‌نم به‌خیرایی هاته به‌رچاوم که هه‌مووی گونا‌هو دور له‌خوایی بوو.

ئه‌وه‌ی که تیا‌یا دلم پیی خوش‌بوو، ئه‌و خیره‌ بوو که ئه‌مدا به‌پیره‌ژنیک و ئه‌ویش ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه و دوعای بۆ ده‌کردم... ئینجا خوا هینای به‌دل‌مدا که هه‌ر که‌س بمری و دوا و ته‌ی (لا إله إلا الله) بیت، ئه‌چیته به‌هسته‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده فریاکه‌وتم به‌خیرایی بلیم: (أَشْهَدُ أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، ئیتر خۆم بۆ نه‌گیراو ئاوم قوتدا و له‌هۆش خۆم چووم...

به‌هه‌موو حیسابیکی به‌شهری ده‌بوایه من ئیستا له‌گۆردابوما‌یه، یه‌ك چاره‌که سه‌عات له‌ژێر ئاوه‌که‌دا بووم. ئینجا ده‌ریان هینابووم و بردبوویانم بۆ خه‌سته‌خانه‌!

به‌پاستی کاروکرده‌وه‌ی چاکه‌ مروّفه‌پاریزی له‌عاقیبه‌تی شه‌پی، (صَنَائِعُ الْمَعْرُوفِ تَقِي مَصَارِعَ السُّوءِ). بۆیه‌ تکاتان لیده‌که‌م که کاری چاکه‌ زۆر بکه‌ن، موسلمانیک دێک و دال له‌پێی موسلماناندا لا‌به‌ری، خوی گه‌وره‌ له‌ پاداشتی ئه‌و چاکه‌یه‌دا ئه‌یخاته به‌هسته‌وه‌.

نافره‌تیکی خراپه‌کاری به‌نی ئیسرائیل، ئاوی دا به‌سه‌گیکی تینوو، خوا له‌ پاداشتی ئه‌و کاره‌ چاکه‌یدا لێی خوش‌بوو. (صَنَائِعُ

المَعْرُوفِ) زۆر شت دەگريتهوه.. سهلام كردن، زهردهخه نه، وتهى چاك، ئه مانه هه موو خيڕ و سه ده قه ن..

چوار سال له نهخوشخانه مامه وه، شانزه نهشته رگه رى گه وه و بچوكيان بۆ كردم! وا چوارده ساله له سه ر جيگا كه وتووم!! دايكم دلخوشيم ده داته وه و ده لئيت: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) كه فاره تى گوناخه.

تووشى حاله تىكى خوین به ريوون بووم، ناچار نهشته رگه ريه كيان بۆ كردم، كه پيژهى سه ركه وتنى نهشته رگه ريه كه له سه دا پينجه، به بى بهنج نهشته رگه ريان بۆ كردم، بۆئه وهى تووشى جهلتهى ده ماغ نه بم!! ئه مجاره شيان خوا نه يكو شتم، ئه وه تا ماوم بۆئه وهى چاكه يه ك زياتر بكه م..

به پاستى له ش ساغى تاجيگه له سه رى له ش ساغاندا و هه ستى پى ناكه ن. ئه زانن چه ند ناخوشه خواردن و خواردنه وه يه ك له به ر ده متابيئت و نه توانى ده ستى بۆ به ريت و بيخويت.. هه ميشه چاوهرپى كه سيك بكه ي بيئت بيكات به ده مه ته وه!!

ئه زانن چه ند قورسه نه توانى مي شىك، مي شووله يه ك له خۆت دووربخه يته وه!!?

به پاستى دايكم زۆر زه حمه تى بووه به هۆى منه وه، جارى واهيه به چه ند پۆژ ئه وهى ده بخۆم له سكما ده مي نئيه ته وه و نايه ته ده ره وه! له به ر ئه وهى من جووله م نيه. دايكى دامام زۆر ماندووه به ده ست

پاكردنه وه و جولاندنمه وه. نۆركەس پەنگە قەدرى دايك و باوكى
نەزانىت، كە خەلات و بەخششىكى نۆرگە و رەى خواى بەخشندەن
بۆى!

پۆڭىكيان بىست لاوى بى باوك و دايك ھاتن بۆلام، دوايى كە
پۆيشتن يەككىيان گەپايە وه لام و وتى: خۆزگەم بەخۆت!! و تەم:
لەخوا بترسە چۆن ئاوات بەمن دەخوازىت! مەن چواردە سالە ئەمە
ھالەمە و جوولەم نى يە و، بوومەتە ئەرك و عەزاب بۆ
دەورو بەرەكەم.

وتى: ئەمجارەش خۆزگەم بەخۆت!!

و تەم: نازانم بۆ وادەلئى!!؟

وتى: لەبەرئەوھى تۆ دايك و باوكت ھەيە. ئىمە مەحرۇمىن لە
نازى دايك و باوك، دواى بەخششى دىن و ئيمان بەخششى دايك و
باوك دىت. عبدالله تۆ سوپاسى خوا بکە بەس نى يە دايك و باوكت
ھەيە!!

ئەم لاوھ شەلەل لىدراوھ دەلئى: مەن سى ئاواتم ھەيە:

خۆزگە بمتوانيايە سوچدەيەك بۆ خوا ببەم بەو شپۆھەيە كە
سەرم بخەمە سەرزەوى!

وھ خۆزگە بمتوانيايە لاپەرەي قورئان ھەلبدەمەوھ، كە نۆركەس
قەدرى ئەوھ نازانىت، مەن پىنچ جزم زياترم لەبەرە. كاتى لەسەر
قورئانى بەردەم دەخوینم ئەبى پاوھستم تا يەكك دىت لاپەرەي

قورئانه که م بۆ مه لبداته وه!! سییه م ئاواتیشم ئه وه به، خۆزگه
بم توانایه باوه شی بکه م به دایکما!!

ئامانجیشم ئه وه به بتوانم بیه مایه ی هیدایه تی که سانیك که
له پڕ لایان داوه، هه رچه ند هیدایه ت له خوا وه به. به لام چه ند خۆشه
نیمه ش هۆکار بین بۆ هۆشیار بونه وه و گه رانه وه و ته وه کردنی
که سانیك که له خوا دوون.

داوا له دایک و باوکه کان ده که م که هه رگیز دوعای شه پ له
منداله کانیا ن نه که ن، ئه وه هه زه ته ی (یه عقوب) که کوپه کانی
که رانه وه و وتیان یوسف گورگ خواردویه تی، سور ده یزانی درۆ
ده که ن، بۆیه فهرمووی: به راستی گورگیکی به په حم بووه
کوپه که می خواردووه و جله کانی نه درپووه.

﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ﴾ یوسف.

یه عقوب (سه لامی خوای لیبت) هیچ دوعایه کی شه پی لی نه کردن.

سوپاس بۆ خوا له وه وه که من سه رگه ردان بووم و، هانی
ده ورو به ریشم ده دا بۆ سه رگه ردانی بوم به بانگخواز بۆ پێی هه ق و
پاستی، ئیستا به فه زلی خوای گه وره و دوعای خیری دایکم، هاوه ل
و دۆستی باشم هه یه و منیش هه رچی سه ردانم ده کات ئامۆزگاری
خیری ده که م، به لکو په ند و عیبه رت له ژیا نی من و له قسه کانم
وه رگن.

به‌ئەندازەى زانینتان بانگەواز بکەن..

خوای گەورە میهرەبانە هەموو دەرگاكان داناخات، ئەگەر خەلات
و بەخششێكى بۆ تاقیکردنەوه یەك لى سەندی، چەند دەرگای تەرت
بۆ دەکاتەوه، هەر کەس بستیك بچیت بەلای خواوە خوای گەورە
بالتیک دەچیت بەلای ئەودا، کى بەپى بچى بەرەو لای خودا، خوای
گەورە بە فەزڵ و گەورەیی خۆى بە پاکردن بەرەو پیری دیت.
هەرچەند من ناتوانم دەموچاوی خۆم بخورینم بەلام من ئاسودەم،
ئاسودەییەك کە زیاترە لە ئاسودەیی هەر شەش ملیارەكەى
خەلکی سەر زەوى.. من بانگەواز دەکەم، چونکە پەرەردگار باسی
ئوممەتى ئیسلام دەکات و دەفەرمووی: ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ
لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ..

﴿آل عمران.

بەپاستى هەموتاکیکى موسلمان بە ئەندازەى شارەزایی و توانای
گەیاندى دروست و پاست بەرپرسیاریەتى بانگەواز لەسەر
شانیه‌تى.

بالەندەیه‌كى لاوازی وه‌كو (پەپو سلێمانە) - هُدُودُ - لە زەمانى
حەزەرەتى سوله‌یماندا (سەلامى خوای لیلى) خەمى بانگەوازی بوو،
خوای گەورە بەهۆیەوه گەلیكى لە خۆرپەرستى یەوه پزگار کرد

به ره و خواپه رستی. هه روه کو خوی گه وره له بهر به رزی هه لویستی
هُدُودُ له سوپه تی - النمل - دا به دریژی باسی کردوه.

به لئی کاتیک گه نجیک هاوسه رگیری دهکات، پیویست ناکات که س
پیی بلئی برۆ کاربکه. نه وه شتیکی به لگه نه ویسته که ژنی هیناوه،
به پرسیاریه تی بۆ دروست بووه و، نه بی ههول بدات خوی و
هاوسه ره که ی و منداله کانیشی بژی نهیت.

که سیکیش به هه مان شیوه که موسلمان ده بیّت و ده لیت: (لا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) به وه به پرسیاریه تی ده که ویته
سه ر شانی، نه گه ر پیی بلئی ده بی خه می به رنامه ی خوا و
بانگه وازت هه بیّت، لای سهیره، په نگه بلئی چۆن؟!

له فه رموده دا هاتوه له قیامه تدا خه لکی په خه تان ده گرن
(يَتَعَلَّقُ أَنَسٌ فِي رِقَابِكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) به کی په خه ت ده گری و
ده لی: تو هه ق و پاستیت ده زانی، بۆ نه هاتی پیم بلئی؟
به کیکی تر په خه ت ده گری، ده لی: من سته مم لیده کرا بۆ
هاوکاریت نه کردم، پووبه پووی سته مکار ببه مه وه؟!

جامادام ده لیتین: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) و
پیتغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانمان پی ده کا به بانگه واز و ده فه رمووی:
(بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً) که له م فه رموده شیرینه دا سی شتی جوان و
گرنگ کۆبۆته وه که په وان بیژی - جوامعُ الکلم - ی پیتغه مبه ری خوا
ﷺ ده رده خات. (بَلِّغُوا) نه مه ته کلیفه که نه بی پیی هه لسن.

(عَنِّي) ته شریفه، چونکه ده‌فرمووی له‌منه‌وه، تو له‌جیاتی پیغه‌مبهری خوا ﷺ ته بلیغات بکې، په‌یامی خوا بگه‌یه‌نی نه‌وه به‌پاستی پږدار بووی (وَلَوْ آيَةً) نه‌مه‌ش ته خفیفه، نه‌مه نه‌وپه‌پری ئاسانکاریه و بیانوی که‌سی نه‌هیشتوه، چونکه که‌م که‌س مه‌یه نایه‌تیک نه‌زانیت.

به‌لې عبدالله ی بانگ‌خواز ده‌لې: له‌سایه‌ی خواوه زور له‌و لاوانه‌ی دینه لام به‌فه‌زلې خوا زیاتر پابه‌ند دهن به‌فه‌رمانه‌کانی شهرعه‌وه، هندیکیان به‌هوی گورانی نابجی و ناشه‌ری و شتی تره‌وه دلیان ته‌نگه و دوون له‌خوا، کاتیک یادیان ده‌خه‌مه‌وه که‌گورانی ناشه‌ری و نابجی دوو‌پووی له‌دلدا ده‌چینی و دل په‌ک ده‌خات، وازی لیدینن و دلیان ئاسوده ده‌بیټ. ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ طه.

ده‌بی داوای هیدایه‌ت له‌خوا بکه‌ین، نه‌وه‌ی داوای نه‌کات خوا نایداتی، هیدایه‌ت به‌نرختین شتی نه‌م دنیا‌یه‌یه. (يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ فَاسْتَمْتَدُونِي اِهْدِكُمْ) هه‌روه له‌فرموده‌یه‌کی قودسیدا هاتووه.. قورئانیش ده‌فرموویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ العنکبوت: ۶۹.

من داوا له گه نجان ده که م که هاوه لی باش بوخویان هه لبریزین،
سه گنیک هاوه لی کومه لی لاوی خواناسی کرد، باسه که ی له قورئاندا
تۆمارکرا ﴿وَكَلْبُهُمْ بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ﴾ الکهف: ۱۸.

عبدالله ده لی: کورپکی پورم ناوی (هانی باحطاب) بوو، منالی
ئیفلجی هه بوو، ته مه نی دوو سالان بوو. منیش دوو سال له و
که وره تربووم، من هه ر له مندالیه وه خزمه تم ده کرد و نه مکرده کۆلم
و یاریم له گه ل ده کرد. که چی سُبْحَانَ اللَّهِ، من له (۱۹) سالیدا توشی
ئیفلجی ته واو بووم. ئیستا هانی دیت دهم و چاوم بۆ ده خورینی و
خواردن ده کات به ده مه وه !! نه وه دنیا که یه، نه گه ر بۆ پیش تو
به رده وام بی ناگاته تو (لَوْ دَامَتْ لِعَيْرِكَ مَا وَصَلْتُ إِلَيْكَ) هه رگیز
به خه یالما نه هاتوو که پۆزی من وام به سه ربی و بیم به بار به سه ر
ده ورو به رمه وه.

ئه م گه نجه ئیفلجی بانه گخوازه ده لی: کاتیک له که نالی
(البدایة) وه، چاوپیکه وتنم له گه ل کرا، ئافره تیک که به حالمی زانی
خوای گه وره دلی نه رم کرد، ته له فۆنی بۆ کردین و له به رخوا شوی
پیکردم و ته نها نه یه وی خزمه تم بکاو به مه ش دایکی ماندووم په نگه
تۆزی نه رکی سووک ببیت!. {پووسپیه کان، نه ندازیار عثمان
ل ۴۳}.

وته‌ی پرشنگذار

– ئیمه تهنه جارێك ده‌ژین، به‌لام به‌سه ئه‌گه‌ر ئیمه کاری باش بکه‌ین.

– نیوه‌ی یه‌که‌می ژیانمان به‌بیرکردنه‌وه له نیوه‌ی دووه‌می ژیانمان به‌سه‌ر ده‌به‌ین، نیوه‌ی دووه‌میش بۆ نیوه‌ی یه‌که‌م ده‌گرین.

– ژیان کتیییکه، گه‌وج لاپه‌ره‌کانی هه‌لده‌داته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی دیقه‌تی بدات، به‌لام دانا به‌وردی ده‌یخوینێته‌وه و وا هه‌ست ده‌کات که هه‌لی دووباره‌ خویندنه‌وه‌ی بۆ ناپه‌خسیت.

باقه‌در و نرخ‌ی خه‌لات و به‌خششه‌کانی خوای گه‌وره

به‌سه‌رمانه‌وه بزانی به‌سه‌رهات

پیاویکی ته‌مه‌ن (۷۰) سالێ تووشی گرفتێکی ته‌ندروستی بوو، که ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو: نه‌یده‌توانی به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی میز بکات – خوای گه‌وره په‌نامان بدات – دوا به‌دوای زیاده‌بونی ئیش و ئازاری، دکتۆره‌که‌ی نه‌شته‌رگه‌ریه‌کی بۆ کرد، پاش سه‌رکه‌وتنی نه‌شته‌رگه‌ریه‌که‌شی لیستیکی نه‌خۆشخانه‌که‌یان دا به‌ کابرای نه‌خۆش.

به‌بینینی لیسته‌که‌ کابرا ده‌ستی کرد به‌ گریانێکی به‌کول، که دکتۆره‌که‌ بینی لێی چووه‌ پێشه‌وه و پرسى: ئه‌گه‌ر پاره‌که‌ی زۆره

و پيٽ نادريٽ، با ھەولټكت بۆ بدەين نەخۆشخانە دابەزىنيټكت
لەنرخى نەشتەرگەرى و مانەوەى نەخۆشخانە بۆ بکات؟! .

پيرەپياوى نەخۆشيش وتى: ھۆکارى گريانەکەم ئەو نى يە!!
ئەوەى دەمگريەنى ئەوەيە کە خواى گەرە خەلات و بەخششى
میزکردنى بۆ ماوہى (٧٠) سال تەمەن پيداوم و ھيچ ليستىکيشى
بۆ نەناردوم!!

(سبحان الله قەدر و نرخی ھيچ بەخششيك نازانين، تا ئەوہى کە
لەدەستى نەدەين). {ياوهرىك بۆ سەرکەوتن، ھاژە شىروانى ل ٥٥} .

ئەگەر تووشى ئازار و نەخۆشى سامناک بویت، پشت

بەخوا ببەستە و ئىرادەت بەھيژ بى

بەسەرھاتىك: (دايل کارنجى) داستانى پياويك دەگيرټەوہ کە
بەبرينى پىخۆلە گيرۆدە بوو بوو. نەخۆشپەکەى ئەوئەندە ترسناک
بوو، پزىشکەکان کات و ساتى مەرگيان بۆ دەست نیشان کردبوو.
ھەتا پييان پاگەياند کە کفى بۆ خۆى ئامادە بکات!!

(دايل کارنجى) دەلى: لەناکاوئ نەخۆشەکە کە ناوى (ھانى)
بوو، برپارىکى سەرسوپھينيدا، بەو شىوہيە بىرى لەخۆى کردەوہ:
باشە ئەگەر لەو ژيانەدا ماوہيەکى کورتم مابى، بۆبە ھەوہسى خۆم
لەو ماوہيە چيژ وەرنەگرم؟ چەندە لەميژە لەخولياى ئەوہدام
بەچوار دەورى زەويدا گەشتى بکەم، ئەو ھەلەى ئىستام ئەو ھەلەيە

ئاواتی خۆمی تیدا بێنمه دی، پاسه پورتی ئەم گەشتە ی کپی.
پزیشکەکان واقیان و پما. پێیان گوت:

ئێمه له وه ئاگادارت ده که یه وه که بهتوئ ئه و گه شته ئه نجام
دهی، ئه و گۆرپه که ت ده که وێته ناو قولایی ده ریا !!

به لام به و جۆره وه لامي دان وه: نه خیر.. ئه وه ی ئیوه ده یلێن
هیچی پوونادات. من به لێنم به خزمه کانم داوه ته نیا له گۆرستانی
خانه واده که م ده بی بمیژن..

بۆیه (هانی) نه خوش بریاری خۆی دا و سواری که شتی بوو!
دهستی کرد به و گه شته پر له ئارامی و به خته وه ریه ی بریاری لی
دابوو. له ناو که شتی یه وه نامه یه که بۆ خیزانه که ی ده نیژی و تیایدا
ده لی: له سه ر پشتی که شتیدا ئاو ده خۆمه وه و ئه و خواردنه ی دلم
بۆی ده چی و به چیژ و خوشه ده ی خۆم. له خوشیاندا وا چه ند
هه لبه ست و هۆنراوهم هۆنیوه ته وه !

جۆره ها خۆراک ده خۆم. هه تا ئه و چه وریه ی لیم قه ده غه کرابوو.
له و ماوه یه دا ئه وه ندەم به خوشی به سه ر بردوو، که له ژیا نی خۆمدا
خۆشی وه هام نه بینیه !.

پاشان بزانی ئەم نه خوشه که چاوه پێی مردنی لیده کرا چی لی
به سه ردی؟ (دایل کارنجی) لای وایه کابرا له نه خوشی چاک
ده بیته وه، ئه و شیواز و په فتاره ی پیاده شی کردبوو، شیوازیکی
سه رکه وتوو بوه بۆ بنهنرکردنی نه خوشی و زالبوون به سه ر

نه شکه نه جدا.. مه به ست له م داستانه نه وه یه که: شادی و گو شادی و ئاسووده یی و به خته وه ری چه ندین پله له داو و دهرمانی پزیشکی سودمه ندترن. {خه مبارمه به، د. عائض القرني. وه رگپړانی: أحمد شیخ عبدالله وه رتی ل ۲۰۲}.

بیر له و شتانه بکه نه وه که هه تانه..

نوسهر و ماموستانی زانکو (د. عائض القرني) له کتیبه به ناوبانگه که ی خویدا، به ناوی: (لَاتَحْزَن، ص ۲۳۵) ده لئ: سهرم سورپماوه له جوانی قسه ی زانای دهر وون ناس (ولیم جایمس)، که زانایه کی هره به ناوبانگی دهر ووناسی ئه مریکه و زور به ناوبانگه له لای ئه مریکه کان به (باوکی زانستی دهر ووناسی) ناسراوه. ئه م زانا که وره یه ده لئ: (إِنَّا نَحْنُ الْبَشَرُ نُفَكِّرُ فِيمَا لَا نَمْلِكُ، وَلَا نَشْكُرُ اللَّهَ عَلَى مَا نَمْلِكُ، وَنَنْظُرُ إِلَى الْجَانِبِ الْمَآسَوِيِّ الْمُظْلِمِ فِي حَيَاتِنَا، وَلَا نَنْظُرُ إِلَى الْجَانِبِ الْمَشْرِقِيِّ فِيهَا، وَنَتَحَسَّرُ عَلَى مَا يَنْقُصُنَا، وَلَا نَسْعَدُ بِمَا عِنْدَنَا).

واته: ئیمه ی مړوؤ زوره ی کات زوره مان بیر له و شتانه ده که ی نه وه و خورگه یان بو ده خوازین که نیمانه. به لام شوکرانه بزړی خوا ناکه ین له سهر نه وه ی هه مانه و له به رده ستماندایه. وه ته ماشای لایه نی خه ماوی و تاریکی ناسوره کانی ژیانمان ده که ین،

به لām ناروانینه لایه نی پۆشن و پووناک و دلخۆشکەری ژیانمان. وه
 هه‌میشه ئاهو چه‌سره‌ت هه‌لده‌کیشین بۆ ئه‌وه‌ی که له‌ده‌ستمان
 داوه یان که موکوپیه له ژیانماندا. به لām خۆشبه‌خت نین به‌وه‌ی
 که له‌به‌رده‌ستماندایه.

خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمووی: ﴿لَیْسَ شَکْرُکُمْ لِأَزِیدَنَکُمْ﴾^ط
 ئه‌گه‌ر شوکرانه بژێڕین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌تانه بۆتان زیاده‌که‌ین.
 وه پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ، ده‌فه‌رمووی: (وَاعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ نَفْسٍ
 لَا تَشْبَعُ). په‌نا ده‌گرم به‌خوای گه‌وره له نه‌فسێک که تێر نابێ.
 ئه‌فلاتون ده‌لێت: (ئه‌گه‌ر پۆژیک پله و پایه‌ت هاته خواره‌وه،
 ناویم‌دمه‌به، چونکه خۆر گشت پۆژیک دیته‌وه خواره‌وه و بۆ
 پۆژیکی نوێ به‌رز ده‌بیته‌وه).

له‌گه‌ڵ تۆ نه‌هات و له‌گه‌ڵیشت ناروات

ده‌گێڕنه‌وه پیاویکی دانا سه‌یری که‌سیکی خه‌مباری کرد، وتی:
 ئه‌ی پیاو دوو پرسیاړت لێده‌که‌م و وه‌لامه‌کانیم ده‌وێت؟
 پیاوه مه‌حزۆن و خه‌مباره‌که‌ش وتی: بپرسه.
 پیاوه داناکه وتی: هاتویه ئه‌م دنیا به‌وه و ئه‌م خه‌م و خه‌فه‌ت و
 گرفتانه‌ش له‌گه‌ڵ خۆت ده‌به‌یت؟ ئه‌ویش وتی: نه‌به‌خوا..
 پیاوه داناکه‌ش وتی: کارێک له‌گه‌ڵ تۆ نه‌هات و له‌گه‌ڵیشت
 ناروات، واباشتره که خه‌م و خه‌فه‌ت ئه‌وه‌ت لێنه‌بات که هه‌ته.

خوپاگر به له گرفته کانی دنیات. ده با سهیرکردنت بۆ ئاسمان دریژتر
بیّت له سهیرکردنت بۆ زهوی. نه و کات نه وهت بۆ دیت که
ده ته ویت.

به م شیوهیه پیاوه که به سینهیه کی کراوه ده رچوو و له بهر
خوشیه وه ده یوت: (کاریک له گه لّ تو نه هات له گه لیشت ناروات)،
که واته: واباشتره که خه م و خه فهت له ناوت نه بات.

ئیمامی شافیعیش ده لّیت:

لیگه پێ بارپۆژگار چی ده کات بیکات.

ده روئیک چاره بکه که قه زا و قه ده ر بیکات.

بۆ نه هه مه تیه کانی شه وانیش مه گری.

کوا نه هه مه تیه کانی دونیاش تاسه ر ده مینی. {یاوه ریک بۆ

سه رکه وتن، هاژه شیروانی، ل ۴۰}

وتەكانى دكتور ئىبراھىم فەقى بۇ گۆرىنى ژىانت:

– خەفەت مەخۇ بۇ شتەكانى دونيا، چونكە دروستكراوين بۇئەۋەى تاقىيىكرىنەۋە و توشى خۇشى و ناخۇشى بىين، تا خۋاى گەۋرە بمانبىنئىت ئايا ئارام دەگرين؟ ھەر بۇيە لەسەرخۇبە و مەشىۋى و دلئىابە كە دەرچونت نزيكە، ھەۋرىش كاتىك چىر دەبىت و پەش دەبىت، بەلگەى ئەۋەيە كە باران بارين نزيكە.

– ھەندىك كات ھەيە كە ھەست دەكەيت كۆتايىيە، لەدۋايىدا دەبىنيت كە سەرەتايە، ھەندىك دەرگاش ھەيە ۋاھەستدەكەيت كە داخراۋە، لەدۋايىدا دەبىنيت كە ئەۋە دەروازەيەكى راستەقىنەيە.

– ئەگەر پىداگريم نەبۋايە فىرنەدەبۋوم، بىزارىش نەبۋايە دلخۇش نەدەبۋوم، ئازارىش نەبۋايە نەدەحەسامەۋە، نەخۇشيش نەبۋايە چاك نەدەبۋومەۋە، ھەزارىش نەبۋايە دەۋلەمەند نەدەبۋوم، ونىش نەبۋمايە بونم نەدەبۋو، شكستەكانىشم نەبۋايە سەرنەدەكەۋتم.

– كار بەبى ھىۋا بوون، دەبىتە ھۋى لەدەست چۈنى كار.. ھىۋاش بەبى كار دەبىتە ھۋى بىھىۋايى، بەختەۋەرى كار بەھىۋاۋەيە، جوانى ھىۋاش بەكارەۋەيە.

باليكدانه وەى گەش بينانەت ھەبى بۆ رووداوەکانى

ژيانەت..

دەلەن پياويك ھەبوو، گەيشتە تەمەنى خانەنشینی و لە مالاكەى دانىشت و دەستى كرد بە نوسینی ئەو نەھامەتیانەى كە بەدریژایی ژيانى بەسەريدا ھاتوو. نوسی: سالى پار نەشتەرگەرى زراوم كرد و چەند مانگى لەجىگەدا كەوتم، تەمەنم بوو بە شەست سال و ئەو كارەم جیھىشت كە سى سالبوو تىي دا خزمەتم دەکرد... باوكم مرد، كۆپەكەشم لەكۆلێزى پزىشكى فەصل كرا، لەبەرئەوێ چەند مانگێك نەچوو بۆ دەوام، بەھۆى كارەساتى ئوتومبیل كە توشى بوو، كۆتایی بە قسە و نوسینەكانى ھێنا بەوێ كە: ئای كە سالتىكى پڕ شووم و نەھات بوو!!

لەناكاو خێزانەكەى ھاتە ژوورەو و بینی كە ھاوسەرەكەى زەھینی پۆیشتو و لەناو خەمدا نقوم بوو، لەسەر سەریەو بە تیلەى چاويك كاغەزەكەى بەردەستى خویندەو و، بینی لە ژوورەكە چوو دەرەو..

دواى كەمێك گەپایەو، كاغەزێكى ھێنا و خستى تەنیشە ئەوێ ھاوسەرەكەى نوسیبووى، لەم كاتەدا مێردەكەشى كاغەزەكەى بەرز كردەو و خویندەو نوسرابوو:

سالى پار لەو دەرد و ئازارە پزگارت بوو، كە چەند سالتىك بەدەستىو دەتنالاند، تەمەنت بوو بە شەست سال و

ته ندروستیت له وپه پری باشیدایه. دواى خانه نشین بونت خوت
ته رخان ده که یت بو خویندنه وه و نوسین... باوکیشته ژیا تاته مه نی
بوو به هه شتاو پینچ سال، به بی ئه وه ی بیزاری بو ده ورو به ره که ی
دروست بکات و به بی خه م و نازار سه ری نایه وه. کوپه که شته له
مردن ده ریازی بوو له م کاره ساتی ئوتومبیل و به ته وای چاک بووه
به بی هیچ که م و کوپه که. دیره کانی کوتایی پیه ئنا به وه ی: (ئای چ
سالی که بوو که خوش به ختیما ن زال بوو به سه ربی به ختیما ن!).

له په رداخیکی نیوه دا، نیوه پره که ببینه، نه که نیوه به تاله که:

(به سه رهات)

نوسه ری که ده لی: کاتی که له کوتایی شهسته کانی سه ده ی رابردوو
ژنی مینا، شوقه یه کی به کری گرت و نه ی توانی ناو ماله که ی پر بکات
له که لوبه ل، له هه فته یه کیشدا ته نها یه که جار گوشتی ده خوارد.
هیچ هویه کی گواسته نه وه شی نه بوو.. جگه له پییه کانی و
خیزانه که شی زور به قه ناعه ت بوو، هه رگیز سکا لای نه داری و
هه ژاری گوزه رانی نه ده کرد، ده لی ت:

کاتی که کیش گه شته بکه یین ده رگای شوقه که مان به هیواشی
داده خه یین، چونکه دلنیا یین هیچی واما نی یه بدزی ت، نه که ر
هاتوو دزی ش هات له وانه یه نه وه ی پییه تی بومان به جی بیلی ت. به م
شیوه یه ژیا نمان تیپه پری به خوشی و به ناخوشی، خوی که وره ش

کچ و کوپی پی به خشین له گهل خلات و به خششیکی زور که له
مه ژمار نایه. ئەمەش له چاکی و گهرهیی و به زهیی خۆیه تی و
نیمەش بهرده و امین له سەر ئەم جوهره گوزهرانه و زور پیی
سوپاسگوزارین.

که واته: با هه ولبدەین پووناکی کوتایی تونیل و شه مەندە فەر و
کوتاییه که شی ببینین، که دیاره ئەمەش سیمای که سی واقعیه له
ژیاندا. به وپه پی قه ناعه ته وه بژین و ژیان به هیوا و ئاواته کانمان و
خه ونه جوانه کانمان جوانتر و جوانتر بکهین. {یا وه ریک بو
سەر که و تن، ل ۲۶}.

له خوا غافل مه به و هه رگیز له په حمی خوا نائومید

مه به

پیشەوا - إِنْ حَجَرَ الْهَيْتَمِي - له کتیبه کهیدا - الزَّوْجِر -
ده فەرمووی: (سَوْءُ الظَّنِّ بِاللَّهِ تَعَالَى وَالْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِهِ مِنَ
الْكِبَائِرِ).

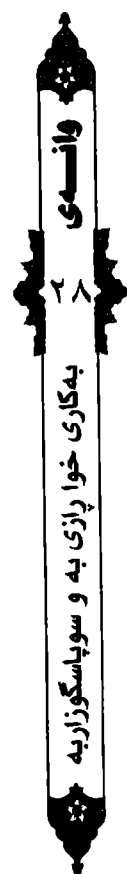
واته: گومانی خراپ بردن به خوای گهره و نائومید بوون له
په حمه تی خوا له گونا مه هره گهره کانه! به به لگهی ئەوهی
خوای گهره ده فەرمووی: ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْتُطْ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا
الضَّالُّونَ﴾ (الحجر).

واته: کی ناثومید و بی هیوا ده بیټ له په حمهت و به خششه کانی
په روه ردگاری، مه گه رکه سانیکي گومړاو سرگه ردان.

زانایان فەرموویانه: (شَرُّ النَّاسِ الَّذِينَ يُقْتَطُونَ النَّاسَ مِنْ
رَحْمَةِ اللَّهِ).

واته: خراپترینی خه لکی ئه و که سانه ن که خه لکی ناثومید
ده که ن له په حمهت و لیخو شېبوونی خوا. ئه وهنده ی باسی سزا و
خه شمی خوا و، غه زه بی بۆ گونا هبار و تاوانکاران باس ده که ن
به ته نهاو باسی فراوانی ده رگای په حمهتی خوا و، لیخو شېبوونی له
خراپه کاران به ته وبه و په شیمانی، باس ناکه ن و سه ره نجام ئه و
که سانه ناثومید ده بن له وهی که خوا په حمیان پی بکات و لییان
خوش بی. بۆیه له سه ر خراپه و گونا ه به رده وام ده بن و ته وبه
ناکه ن! ... {نظرة النعیم ج ۱۱، ص ۵۳۴۴}.

وانه‌ی بیست و نۆیه‌م:

ئە‌ی هه‌ژار

له‌خوا غافل مه‌به

ده‌رگای ره‌حمه‌تی خوا کراوه‌یه

وانه‌ی بیست و نویه‌م

بابه‌ت: نه‌ی هم‌زار له‌خوا غافل مه‌به، دمر‌گای ر‌حمه‌تی
خوا کراوده‌یه..

—————

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَارِبَ اللَّهِ بِهِ ۗ عَلِيمٌ ﴾ (البقرة: ۱۷۳)

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ، وَلَنْ يُعْطُوا عَطَاءَ خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ). رواه البخاري: (۱۴۶۹). ومُسلم: (۱۰۵۳).

سهرچاوه‌کان:

(۱) موسوعة الآداب الإسلامية، أيمن المزين، ص ۳۶۲.

(۲) لات‌خزن، محمد متولي الشعراوي، ص ۲۶۳.

- (۳) ئاو و ئاور، هیمن خورشید، ل ۲۷۱.
- (۴) گوفاری (دوانگه) ژماره: ۴۷، ل ۱۲.
- (۵) گوفاری: (په یامی زانایان)، ژ: ۹۰۸۹، ل ۲۱.
- (۶) مړوسازی، محمد رضا رنجبر، وهرگیږانی له فارسیه وه: پزگار حمه سلیم، ل ۵۳.
- (۷) بهخته وهر بږی، د. محمد عبدالرحمن العریفی، و: هیمن محمد علی، ل ۲۴۵.
- (۸) بهره و بهه شت، نه دازیار عثمان، ل ۲۶.
- (۹) نه سرینه کانی سه دهی (۲۱/۲۰) ئاوات أبوبکر أحمد، ل ۱۲۷.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

یه‌کی له‌و گرفت و نار‌په‌حه‌تیه گه‌وران‌ه‌ی که له ژیاندا وه‌کو
تاقیکردنه‌وه دینه سهر پی‌گای مروّ، وه به‌پاستی ئازاری ده‌دهن و
خه‌مباری ده‌که‌ن، بریتیه له هه‌ژاری و ده‌ست کورتی.
ئه‌لّین لوقمانی حه‌کیم فه‌رموو‌یه‌تی: ئه‌گه‌ر گوژا‌لک تاله، به‌لام
هه‌ژاری تالتره !.

وه‌چینی فه‌قیر و هه‌ژاریش له قورئاندا زۆر باسکراون. ئیمه له‌م
وانه‌یه‌دا به‌ویستی خوای گه‌وره پوو له هه‌ژاران ده‌که‌ین و ده‌لّین:
له‌خوا غافل مه‌به و بزانه هه‌ژاریه‌که‌ت مانای ئه‌وه نی یه که له‌لای
خوا سوکی و بی‌نرخ‌ی. به‌لکو نرخ‌ی تو به‌دلته‌وه‌یه که ئیمانی
تیدایه، نه‌ک به‌وه‌ی که له‌سهر دلته که گیرفانته ! ته‌ماشای قورئان
بکه له‌باره‌ی هه‌ژاران‌ه‌وه ده‌فه‌رموو‌ی:

﴿لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهِجْرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَرِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾

الحشر: ۸.

واته: ئیوه یارمه‌تی و هاوکاری بدهن به کۆچه‌رانی هه‌ژار و
نه‌دار، ئه‌وانه‌ی له‌مال و حا‌لی خۆیان ده‌ربه‌ده‌رکران له‌به‌ر
ئیسلامه‌تی و دین‌داریان..

هروه‌ها خوی گه‌ورده له قورئاندا، هر له‌بارهی هه‌ژارانه‌وه
ده‌فه‌رمووی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ﴾ البقرة: ۲۷۳.

واته: خیر و به‌خشینتان پیشکەش بکەن به‌وه‌ژار و نه‌دارانه‌ی
که لیبراون بۆ خوا، ناتوانن به‌زه‌ویدا بگه‌ڕێن بۆ کاروکاسپی کردن،
چونکه سه‌رگه‌رمی خویندن، یان کاری بانگه‌واز و خزمه‌تن له‌پێناوی
خوادا...

نیامی غه‌زالی له‌بارهی ئەم دوو ئایه‌ته‌وه که باسی هه‌ژارانی تێدا
کراوه ده‌فه‌رمووی:

(ساقَ الْكَلَامُ فِي مَعْرِضِ الْمَدْحِ، ثُمَّ قَدَّمَ وَصَفَهُم بِالْفَقْرِ عَلَى
وَصْفِهِم بِالْهَجْرَةِ وَالْإِحْصَارِ، وَفِيهِ دَلَالَةٌ ظَاهِرَةٌ عَلَى مَدْحِ
الْفَقْرِ). واته: ئەم قسه و باسه له‌بوارى مه‌دح و ستایشدا هاتووه،
پاشان خوی گه‌ورده وه‌صفی نه‌وانی کردووه به‌هه‌ژاری و، صیفه‌تی
هه‌ژاری پیش خستوه به‌سه‌ر صیفه‌تی کۆچکردن له‌پێناوی خوا و
دابڕان و خۆیه‌کلایکردنه‌وه له‌به‌رخوا. ئەمه‌ش به‌لگه‌یه‌کی پوون و
ناشکرایه له‌سه‌ر مه‌دح و ستایشی هه‌ژاری...

وه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ،
فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ يَدْخُلُهَا الْفُقَرَاءُ). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (۶۵۲۷) وَمُسْلِمٌ:
(۲۷۳۶).

واته: وه‌ستام له‌سه‌ر دهرگای به‌ه‌شت و بینیم، زۆربه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌وانه‌ی ده‌چنه به‌ه‌شته‌وه هه‌زاره‌کانن.

ئه‌ی هه‌زار له‌خوا غافل مه‌به و هه‌ول‌بده ئه‌م خالانه جیبه‌جی بکه:

(۱) ئه‌ی هه‌زار نارازی مه‌به به‌به‌شی خودا

نارازی مه‌به به‌وه‌ی که خوای گه‌وره به هه‌زاری تاقیکردووته‌وه، ناشکور مه‌به به‌به‌شی خوا. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: (إِثْنَانِ يَكْرَهُمَا ابْنُ آدَمَ: يَكْرَهُ الْمَوْتَ، وَالْمَوْتُ خَيْرٌ لَهُ مِنَ الْفِتْنَةِ، وَيَكْرَهُ قِلَّةَ الْمَالِ، وَ قِلَّةُ الْمَالِ أَقْلٌ لِلْحِسَابِ). حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْنَدِ، (صَحِيحُ الْجَامِعِ لِلْأَلْبَانِيِّ: ۱۳۹). واته: نه‌وه‌ی ئاده‌م دووشت ده‌بوغزینی و حه‌زی پی ناکات. حه‌زی له‌مردن نی یه، له‌کاتی‌کدا مردن بۆی باشته‌وه‌ی که تووشی فیتنه‌ی بی دینی بی و به‌بی دینی بژی. وه‌رقی له‌که‌می مال و سامانه، له‌کاتی‌کدا که‌می مال و سامان حیساب و لیپرسینه‌وه‌ی قیامه‌تی که‌متره.

به‌ئێ ناشکوری مه‌که به هه‌زاریه‌که‌ت. به‌لکو بزانه هه‌موو م‌رو‌قه‌کان له‌سه‌ر زه‌ویدا له‌ه‌و‌لی تاقیکردنه‌وه‌دان و هه‌ریه‌که‌مان به‌جۆری تاقیده‌ک‌ریینه‌وه. له‌به‌رئ‌وه‌ د‌ن‌یابه: (نازار تاییه‌ت نی یه به‌یه‌ک توین). ئه‌وه‌تا ته‌ماشاکه:

ئەو كەسەي وا لەناو بياياندا دەڭى، ئالە ئال و ھاۋارىيەتى
 بۆئەۋەي چۆن چۆپى ئاۋى شىرىنى دەست بىكەۋى و بىخواتەۋە..
 ئەو كەسەشى كەۋا لەباشترىن و خۆشترىن گەرەكى شارددا
 دادەنىشى و ئاۋ و كارەبا و سىپلىت و تەلەفۆن و تەلەفىزىيۇنىشى
 ھەيە، دەبىنى داد و بېدادىيەتى لەدەست نەخۆشى گەدە و بەرز
 بوۋنەۋەي پالە پەستۆي خويىن و شەكرە و پۇماتىزمە و قەلەۋى و
 چەندىن دەرد و نەخۆشى تر.

– ئەگەر كەسىك مىليۇنېر بى و لە پايتەختى ولاتدا دانىشى و،
 خەۋ بە چىيەۋە بېيىنى لەبەر دەستى دابى. ھەرچەندە لەپروۋى
 ماددىيەۋە لە ھىچى كەم نى يە. بەلام ۋەرە سەيرى ئاۋ ناخى بىكە
 بزانە چۆن دەئالېنى بەدەست خەمۆكى و، ۋەسۋاسى و ترسى ناخ
 و دلەپاۋكى و دەيان نەخۆشى دەروۋنى!

– ئەگەر كەسى دەبىنى خۋاي گەۋرە سەرۋەت و سامانى ئۆد و،
 تەندروستى و لاشەي ساغى پىداۋە و، ئۆنچىكى جوان و خاۋەن
 حوسن و جەمالى بېۋىنەي ھەيە.. كەچى بەۋەۋە گرفتارە كە دللى
 پىسە لە ئۆنكەي و ھەمىشە ۋادەزانى خەلگى سەيرى خىزانى
 دەكەن. بەمەش ۋەكو دلۆپى ژەرەر بىكەيتە جامى ھەنگۈينەۋە،
 ھەموۋى لەناۋ دەبات و ھەست بە ھىچ خۆشپەك ناكات.

- ئەو پاشا و دەسلەتدارەى كە بە ئاماژەىەك گەردنى كىيى
بویت دەپىرپىت، ھەز بکات مالى كىيى بوى دەپىرمىنى، دەبىنى بۆتە
كۆيلەى ئارەزووەكانى و بەردەستى ئاوات و خۆزگە پەست و
نزمەكانى و گەردن كەچى داواكانى جەستەيى.

- ئەو نۆرانبازە بەھىزەى ھەتا دوىنى پياو ئەو پياو ھەبوو
بتوانى توخنى بکەوى، وا ئىستا توشى دل گەورەبوون بوو،
لەئەنجامە زلبوونى ماسولکەكانى جەستەيەو!!

بەكورتى: بەختى ھەموومان لەم دنيايە زۆر لەيەكەوہ نزىكە، تۆ
تەماشای پووكەش لەخۆشبەختى و چەند دەولەمەند بى و ھەزار
چەند لات و كەمدەست بى، پشك و بەشيان لە خۆشبەختى و
بەدبەختى ئەم دونيايە لەيەكترەوہ نزىكە، خودا بەقەدەر ئەو
شتەى پىت دەدا، لىت دەستىنى. ئەگەر لە شتى بى بەشى كردى،
لەولا بۆت پردەكاتەوہ. ئەگەر بارىكى خستە سەر شانت يەككىت
لەكۆل دادەگرى... ئەگەر ھەر يەككىك لە ئىمە بچويناىە دلى
ئەويتەرمانەوہ دلمان بە حالى دەسوتا.

لەدادپەرورەى تەرازووى پشتى پەردەش حالى دەبوين، لەوہى
گەپى كە تەرازووى پووكەش، ھەمىشە سەنگەلا دىتە پىش چاوان،
ھەرگىزىش ھەستمان بە ئىرەيى و كىنە و لەخۆبايى بوون
نەدەكرد... ئەو كۆشك و تەلار و زىپ و گەوھەرەى بەچاو دەيبىنى

ته‌نها پووکه‌شی دهره‌وه‌ن، له‌ناخی دانیش‌توانی ئه‌و ته‌لارانه بپرسه،
بزانه چهند ئاخ وحه‌سره‌ت له‌ناویا په‌نگی خواردۆته‌وه!

ئه‌گه‌ر به‌باشی له‌م شتانه تی گه‌شتیباین به‌نفس به‌رزى
دنیا‌مان ده‌ست ده‌که‌وت. به‌ویژدانه‌وه ژیا‌نمان به‌پێ ده‌کرد.
چاکه‌کاریمان ده‌کرده چه‌کی ده‌ستمان له‌هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل
خه‌لکی، پاستت بوێ له‌ناو مروّفه‌کاندا به‌گشتی دۆپاو و براوه‌نى
یه، وه‌کو وت‌مان له‌بنه‌ماوه شانسى هه‌مووان له‌وه‌ی ئایا کى
خۆشبه‌خته و کى به‌دبه‌خته وه‌کو یه‌که.

که‌واته: ئازار هه‌ر تووشى تووژیکى تاییه‌ت نابێ، به‌لکو گۆلکه‌ی
هاوبه‌شى نێوان هه‌موو چینه‌کانه، هه‌ر که‌س ده‌بێ په‌رداخیکى لى
بخواته‌وه. سه‌ره‌نجامیش په‌رداخى هه‌موومان یه‌کسان ده‌بێ،
سه‌ربارى جیا‌وازی پله و شیوه‌ی له‌هه‌ر یه‌کێکماندا...

(ئه‌مه یه‌کێکه له‌نوسینه‌کانی: (دکتۆر مصطفى محمود)ى زانای
بیریاری میسرى. {ئاو و ئاور، هیمن خورشید ل ۲۷۱}.

۲) ئه‌ی هه‌زار عیزه‌تی نه‌فست بپاریزه:

ئه‌ی هه‌زار عیزه‌تی نه‌فست بپاریزه و شوکای حالى خۆت ته‌نها
بۆلای خوابه‌ و، داواى لێکه له‌هه‌زاری پزگارت بکات. به‌لکو
هه‌موومان پێ‌یوسته به‌دلّ دوعا بکه‌ین و له‌ده‌وله‌مه‌ندى پاسته‌قینه
که‌ته‌نها و ته‌نها (الله)یه و هه‌رچى مروّفه و مه‌خلوقات هه‌زاره و

ئاتاجه به په‌حمه‌تی نه‌و، خوی فەرموویه‌تی: ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ
الْفُقَرَاءُ﴾ محمد: ۳۸.

هه‌موومان له‌و خوا ده‌وله‌م‌نده بپارپینه‌وه و بلّین: نه‌ی خوی
خاوه‌ن به‌زه‌یی و په‌حمه‌ت، داوات لیده‌که‌ین که ده‌رگا‌کانی
په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوت به‌شیوه‌یه‌ک له‌پووی دل‌مانا ئاوالا بکه‌یت،
که ئیمه‌ش به‌دل و زمان و قسه و قه‌له‌م و نوسین و مال و سه‌روه‌ت
و سامانمان، ببینه پێژنه‌ی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و و بپارپین به‌سه‌ر
بێستانا. نه‌لبه‌ت بېستانى تینوی ژیان و گوزهرانى هه‌ژار و نه‌داران،
بېستانى دلّی پر له ئاهو خه‌م و حه‌سره‌تیان، به‌چه‌شنیک که ئیدی
کلۆلی و نه‌بوونی و هه‌ژاری له‌ناو مرقه‌کاندا، بارگه و بنه‌ی
بپچیتته‌وه و بپروات.

نه‌مه‌ش هیوا و ئاواتی مامۆستا (نه‌حمه‌دی موفتی زاده‌ی هه‌ژار
دۆسته که له‌م سێ به‌یت‌دا به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ری ده‌بپێ و ده‌لی:

نه‌ی خاوه‌ن په‌حمه‌ت

ده‌رگا‌گه‌ل په‌حمه‌ت.

وابکه‌ره‌وه له‌پووی دل‌مانا

به‌دل، به‌زوان، به‌قه‌له‌م، به‌مال.

پێژنه‌ی په‌حمه‌ت بین به‌سه‌ر بېستانا.

بېسانی تینوی ژیا‌نی هه‌ژار

کلۆلی بارکا له‌ناو ئینسانا.

بەللى ئەبى ھەژارى بەپېز، عىزەتى نەفست بېپارېزە و ھەرگىز
باسى دەستكورتى و ھەژارى خۆت لای تەواۋى خەلگى دەرمەبېرە،
مەگەر باۋكت و دايكى خۆت. يان برا و خوشكى دەولەمەندى
دلسۆزت، ياخود ھاۋپىيەكى دلسۆزى ئىماندارى نەينى پارىزت.
بەئومىدى ئەۋەى ھاۋكارىت بگەن. ۋەكەمى لەنەدامەتى و
ھەژارىكەت كەم بگەنەۋە، چونكە يارمەتى دانى ئەۋان مەنى تىدا
نى يە بۆت.

بەلام: لەلای ھەر كەس توشى بوى باسى ھەژارى خۆت مەكە..
ئەۋ ھەژارانەى عىزەتى نەفسىيان بەرزە خۋاى گەرە لە قورئاندا
ستائىشيان دەكات و دەفەرموۋى: ﴿تَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعَفُّفِ﴾ البقرة: ۲۷۳. واتە: ئەۋ ھەژارانە كە بەھۋى ھۆكارىكى
پەۋاۋە توشى ھەژارى بوون و مەجالى كارگردنيان نى، بەھۋى
نەفس بەرزى و پاگرتنى كەسايەتى خۇيانەۋە، ئەۋ كەسەى كە
لەنزيكەۋە نەيان ناسىت و ئاگای لەبارودۇخى ئابورىان نەبىت، ۋا
دەزانىت دەولەمەندن.

ھەرۋەھا لە ھەمان ئايەتى (۲۷۳)ى سورەتى - البقرة - دا،
خۋاى گەرە جارىكى تر ستائىشى ھەلۋىستىكى ترى مەردانەيان
دەكات و، دەفەرموۋى: ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا﴾ واتە:

به ژور و خو سه پاندن داوا له خه لگی ناکه ن و ناکپوژینه وه و پووگیریان ناکه ن.

پروونکردنه وه یه ك: راسته نابی هه ژار بکپوژینه وه و خو ی داوای شت له خه لگی بکا و پووگیریان بکات و نه وانیش له ناچاریدا شتیکیان بده نی و له دله وه پییان خوش نه بی، که نه مه حه رame.. به لام له هه مان کاتدا نابی هه ژار لوتبه رز و خاوه ن فیز و ده عیه بی و، نه گه ر که سیکی سه خی ته بیعت، هه سستی به حالی هه ژاری نه م کرد و خو ی یارمه تی و هاوکاری پیشکه ش کرد، نابی په تی بکاته وه و وه ری نه گری. له به رنه وه ی پیغه مبه ری سه روه رمان ﷺ فهرمویه تی:

(مَنْ جَاءَهُ مِنْ أَخِيهِ مَعْرُوفٌ مِنْ غَيْرِ إِشْرَافٍ وَلَا مَسْأَلَةٍ فَلْيَقْبَلْهُ وَلَا يَرُدَّهُ، فَإِنَّمَا هُوَ رِزْقٌ سَاقَتْهُ اللَّهُ إِلَيْهِ). رَوَاهُ أَحْمَدُ: (۲۲۰/۴ - ۲۲۱) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ - الصَّحَّحَةُ: (۱۰۰۵).

واته: هه ر که سی له لایه ن براکه یه وه چاکه یه کی به رامبه ر کرا و شتیکی پیشکه شکرا، به بی چاو تیوه بوون و داواکردنی خو ی، نه وا باوه ری بگری، وه په تی نه کاته وه، چونکه به راستی نه وه پزقیکه و خوای گه وره بوی ناردوه.

۳) ئەبى ھەزار، با ھەزارىيەكەت ھۆكارەكەبى تەمەلى و كارنەكردنى خۆت نەبى:

بەپاستى ناشىرىنە كاتى مەۋە بىكار و بى پىشە بىت، بەجۆرى كۆى نەدات بە بۆيى ژيانى و چاۋەپوانى دەستى خەلكى بىت. خواى گەورە كاتى مەۋە كىردە جىنشىن لەسەر زەويدا، دواى ھەول و تىكۆشان و كاركردنى لىكرد، كە بەشۆين بۆيى ژيانىدا بگەپى و لەو پىناۋەشدا ماندوبى و پىگا بېرى. چونكە خواى گەورە پىزى و پۆزى لە زەويدا بلاكردۆتەو، دەبى ھەر كەس بەدواى بەشى خۆيدا بېوا و ھەلى بگىرتەو، ھەك دەفەر مووى:

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ الملك: ۱۵. واتە: ھەرئەو خوايە كە - الله - يە، زەوى بۆ زەليل و ملكەچ كردون، ھەرچىتان بویت لەسەرى دروست دەكەن، چۆنتان بویت بەكارى دەھىنن، جا بگەپىن بەھەموو گۆشە و كەنارىدا، لەو پىزى و پۆزىش بخۆن كە پىشكەشتانى دەكات، دلىاش بن كە سەرئەنجام گەپانەوتان بۆ لای ئەو زاتەيە.

بەلى مەۋە ئەگەر تەمەل بوو لە كار و كەسابەت، ئەوا فەقىر و ھەزار دەبىت و ژيانىكى زەليلى دەباتە سەر، لە كاتىكدا ئاينى ئىسلام بۆنەو ھاتوو مەۋفائەتى بەختەوەر بكات، كەسىەتى

به هیژ و به عزیزهت بیّت. چونکه داواکردن له خه لکی و سوال کردن به له و نیشانه ی شه رمه زاری دوا پوژده.

ده گینه وه: به کیک له زانایان پرسیار له که سیکی ته مبهل دهکات و ده لی: بۆ هه ر پالّت داوه ته وه و کار و کاسپیه ک ناکه یت؟ نه ویش له وه لامدا ده لی: ئاخر من کار به فهرمووده ی پیغه مبه ری پی شه و امان ﷺ

ده که م که فهرموویه تی: (لَوْ اَنْتُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقْكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرُ تَغْدُو خِمَاصًا وَ تَرُوحُ بِطَانًا) رواه الترمذي.

زاناکه تیگه یشته که کابرا هه له له م فهرمووده یه حالّی بووه، هه ر بۆیه پووی کرده کابرای ته مبهل و فهرمووی: پیغه مبه ری خو شه ویستمان له باسی تی رکردنی چیکلّدانه ی بالنده کاندا، باسی جو له و چوونه دهره وه و گه پان به شوین خو راکدا دهکات، ئینجا چیکلّدانه ی پره وه ده ینیریه ته وه بۆ هیلانه که ی خو ی. نه ک به مانه وه و پالّدانه وه و ده م کردنه وه !! {په یامی زانایان، ژماره: (۹۰۸۹) ۲۱}.

ئامۇڭگار يەكەنى ئەھمەدى موفتى زادە بۇ كەسى ھەزار
 مامۇستا (ئەھمەدى موفتى زادە) لە شەيرى (گيانەكەم
 ھەزار) دا، پەيام و مۇڭيارىيەكى گىرنگى مۇڭى ھەزار دەكات و دەلى
 ئەبى مۇڭى ھەزار كە گيانى منى، ئابى كە چەنىك خۇشەويست و
 شىرىنى، بەلام بە مەرجىك لە ھەزار يەكەتدا: تەمەلى و تەۋەزەلى و
 سىستى نەكەبى لەكار و ھەلەدان بۇ دابىن كىردى نان و بىڭيۇيتدا. خوا
 بىكات پۇڭگار يەكەت پىشەۋە كە تۇش لە خەم و مەينەت و نەبوونى
 و ناپەھەتى و كۆشە نشىنى و تەنبايى پىزگارت بىي، بەلام ئەبى
 كەسى ھەزار تىكا و ئاۋاتم ئەۋەيە كە ئەگەر پۇڭىكى لەو شىۋەيە
 ھاتە پىشەۋە و پىزگارت بوو لە نەبوونى و ھەزارى، تۇش ۋەك
 ھەندى كەسى مايە پوچ و بى ماريەت و خۇبەزەلان، خۇت لە
 ھەزارانە بەسەرۋىتر و گەرەتر نەزانى و لەخۇت بايى بىيىت، ئەم
 ھەستەشى لەم سى بەستە شەرەدا دەرەدەپى:

گيانەكەم ھەزار بەۋ شەرەتە لەكار
 تەمەلى نەكەبى چەند خۇيىن شىرىنى.
 ياخۇا پۇڭگار يەكە بگا پىزگارى
 لەخەم و مەينەت لەلانىشىنى.
 ياخۇا ئەۋ دەمە، ۋەك بىي پوچەل
 خۇت لە ھەزاران بانتر نەۋىنى.

کاک ئەحمەدی موفتی زاده، یەقینی بە پەحمی خوا زۆر بەھێز
 بوو و دڵنیابوو کە خوای گەورە دەرگای پەحمەت لە ھەزار
 دەکاتەو. لەبەرئەو ترسی ئەو لە ھەزاری نەبوو، ترسی لەو
 بوو کە پۆژی خوا پزگاری کرد لە ھەزاری، لەخۆی نەگۆپی و خۆی
 ھەلنەکیشی بەسەر ھەزار و نەدارەکاندا، کەوێکو ئەو وان، چونکە
 ئەو ھەلە جالەتی و پوو زەردی دنیا و دوا پۆژی بەدواوێ، بۆیە
 دەلی:

تێ ئەگە ی چەنێ نەفامە کە خۆ
 لەبەر پۆل بانتر ئەزانێ لەتۆ؟!
 ھەزار گیان پۆژی کەبوی دەولەمەن.
 دەسمە داوینت خۆ نەکە ی وەپەن.

لە چەند دێرە شعرێکی تردا، مامۆستای موفتی زاده، جاریکی
 تر بیری ھەزار دەخاتەو کە ئەگەر پۆژی دەولەمەند بوی، نەچی
 پشت لە ھەزار بکە ی، دەفەر مووی:

ئامان ھەزار گیان لەخۆ دەرئەچی
 کاتی خوا یاریی بویە دەولەمەن.
 ناوچاوت وەدیو نەکە ی لە ھەزار
 ملت وەپاچە و دلت وەتەوێ.
 ئاخەر فرە یان زوتر ھەزار بوون.
 ئەمانە واوا با لەخۆنەکەن.

بەلێ کاک ئەحمەدی موفتی زاده لەم شیعەرەى (لەخۆ
دەنەچى) دا، دەکەوتتە مۆزیار کردنى ھەزار و کرۆکی پەيامی
ئاسمانی و ئینسانی دەدا بە گوێیدا و دەلێ: ھەزار گیان، ئامان و
دەخیل لەخۆ دەرەنەچى و لەخۆبایی نەبیت. کاتێ کە خوا یاریی
بویتە کەسیکی دەولەمەند و خوا دەرگای مال و سامان و پزق و
پۆزی لێکردیتەو. دەخیلت بێم لە ئاستى نەدار و ھەزاردا ناوچاوت
نەدەیت بەیەکدا و، خۆت نەکەیتە دێو لێی و مل و گەردنیش و ەك
پاجە و (دارى دارە پای) سەقفى خانوو بەرز پراگريت و، دلێشت و ەك
بەردى دیوارەکانى خانوو پەق ببیت، هیچ ھەست و دل و ناخ و
ھەزارى و خەمى نەبوونی و مەینەتى ھەزار نەبزوی!

چونکە زۆر دەولەمەندى ئیستا وەختی بوو کە خۆشیان ھەزار و
نەداریبون و، سکیان برسى و گیرفانیان خالی بوو. بەلام ئەوا
دەبینین کە ئەمڕۆ لەخۆیان گۆپاون و ئاوا بەم شیوەیە بالەخۆیان
دەکەن. بۆیە نکا دەکەم کە تۆش وانەبیت و گوێ لەم ئامۆزگاریە
دلسۆزانەم بگريت... {گۆفاری دوانگە، ژ: ۴۷، ل ۱۲}

بیل گیتس دەلێ: ھەلەى تۆنى یە کە بە ھەزارى لەدایک
بوویت، بەلام ھەلەى خۆتە ئەگەر بە ھەزارى بمريت!.

(الْفَقِيرُ لَهُ خُمْسَةُ أَمْوَالِهِ عِنْدَ فَقْرِهِ)

هه‌ژار، له‌گاتی هه‌ژاریدا پینج حاله‌تی هه‌یه:

(۱) حەزی بەمال و سامانی زۆر و شەریکە و کۆمپانیای بازرگانی یە و، خۆی بۆ موچەی بەرز و پۆست و پلە و پایە ناکوتی و لێی پادەکات، لە ترسی ئەوەی نەوێکە نەتوانی بەباشی بەکاری بێنی و حەقی هه‌ژارانی لی دەرکات و، لە قیامەتدا لەسەری موخاسەبە و سزا و لێپرسینەوێ توند بکری. ئەو کەسە ی ئەم حاله‌تی هه‌بی پێی دەوتری (زاهید و دنیا کەمگر).

(۲) کەسێکە تێپروانیی بۆ مالی دنیا و حەزی لە پاره و سامان، بەشیوەیە کە ئەگەر خوای گەورە مال و سامانی زۆری پێبەخشی، پێی شاگەشکە نابێ و هەموو شتی چاک و سیلە ی رەحم و خزمایەتی و هاوڕێیەتی لەبیرناباته‌وه. ئەگەر کەمیشی هەبوو، ئەژنۆی خەم لە ئامیز ناگری و خەمی لی ناخوات و وازانی دنیا بەسەریا رخواوه، خاوه‌نی ئەم حاله‌تەش پێی دەوتری (راضیاً) رازی و پەزنامەند بەبەشی خوا.

(۳) کەسێکە هەبوونی و دەوڵەمەندی پێی خۆشترە لە هه‌ژاری و دەستکورتی، بەلام حەز بوونی لەمال و سامان نەگە‌یشتۆته‌ ناستی هه‌لپە و پراوه پاره‌کردن، بەلکو ئەگەر ئاسان دەستی کەوت و

حلال بوو، بئ کیشه بوو، وهری دهگری و پئی دلخوشه و سوپاسگوزاره.

به لام نه گهر زانی له به دهست هیئانی نه م مال و سامانه دا زور ماندوو دهبی و شهو و پوژی تیکه ل دهبی و خه و خوراکی لی حهرام دهبی. نه وه وازی لی دینی و به شوینیدا ناچی. خاوهنی نه مه لویسته ش پئی دهوتری که سیکي قانیع و به قه ناعه ت.

(۴) قه ت تیر ناخوا و هه میسه عه ودالی پاره و سامانه و هه دهلی نیمه و نه گهر دانیشته و په لامار نادات نه وه بئ توانایه، نهینا گوی به ماندوو بوون و شه و نخونی و حلال و حهرام نادات. نه گهر دهستی پئی نه گه یشت وه کو پئی که ده می نه گه یشته تری دهلی ترشه و نا یخوم، نهینا گرنه نه وه په پاره ی دهست بکه وی. خاوهنی نه مه حاله ته ش پئی دهوتری (الحریص) نه و که سهی که سوره له سه ر کۆ کردنه وهی مال و پاره.

پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمووی: (ما ذُنْبَانِ جَائِعَانِ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدَ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ). حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: دوو گورگی هاری برسی بکه ونه ناو پانه مه پیکه وه، چۆن له ناوی ده به ن و هه مووی که له پارچه ده که ن، هیشتا نه مه حاله ته ناگاته له ناو بردنی دین و ئیمانی مروؤ به هو ی سوربونی نا په وا - بئ

گویدانه حلال و حرام - له سر مال و پوست و پله و ناو و ناوبانگ..

۵) که سیکه که ناچاره بۆ به ده ست هینانی خوراک و پوشاکی ژیاڼی، وه کو که سی برسی و پوت و بی بهرگ. خاوه نی ئەم حاله ته ش پیی دهوتری (مُضْطَر) ناچار، که ئەم حاله ته ش زۆرجار موقوف ناچاری چاو له دهستی خه لکی نامه رد و، موحتاجی دهستی ئەم و ئەو و په نا بردنه بهر حرام خوری ده بات. خوای گه و ره بمان پاریزی له م حاله ته و (اللَّهُمَّ اغْنِنَا بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَ بِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَ بِفَضْلِكَ عَنْ سِوَاكَ). {موسوعة الآداب الإسلامية، أيمن المزين، ص ۳۶۲}.

ئەي ھەزار لەخوا غافل مەبە و داوا لەخوا بکە تەمەن
و رزق و پۇزىت بەرەكەتدار بکات:

بەپاستى تەمەنى مەروۇ بەوہ نى يە چەند سال دەژى. بەلكو
گەرگە ئەو تەمەنە بەرەكەتدارىي، لەبەرئەوہى دەبينىن پاستە بە
سال و مانگ كاتى زۆرمان بەسەر بردووه، بەلام چەند جار ھەل و
كاتى زىيپىنمان بەسەرچووہ و تام و چىژمان لى نەبينيوہ.. چەند
جار لە پىزى نانەوا و شوينە گشتى يەكان وەستاوين و چاوہ پىي
كاتى لەدەست گرتىن و بەرەكەتى كات و تەمەنمان كەم كەردەوہ.

تەمەنى بەبەرەكەت: ئەوہ يە كە چەندى لەو تەمەنەى گوزاراوہ
و تىپەپيوہ، سود و كەلكت لى وەرگرتووہ و تام و چىژى ھەبووہ.

بەرەكەتى رزق و پۇزى: ئەوہ يە كە ھەرچەند لە پوالەتدا كەمت
دەست دەكەوئ بەلام پارەكەت جيگە دەگرئ و بە ئاسانى لە
دەستت ناپوا كە نەزانى لە چيدا صەرفت كەردووہ.

نمونەيەك لەسەر بەرەكەت: پى كەوتووہ مالئيك (جەلشۇرئيك -
غسالە) يان ھەبىت و وەك دەلئىن لە كۆنەكەش كىيىپىتيان و
دەستى دووش بىت، كەچى بە ئەندازەى چەند ئامىزى ھاوشىوہى
ئەوہ كە لۆكە و تازەيە و كارى پى نەكراوہ و بە نرخىكى زۆر گران
كەردراوہ، كاردەكات و پۇژئ لە پۇژانىش لەكارىش ناكەوئ پارەى
لى نادەيت. ئەمە جۆرئيك لەبەرەكەتە..

بهره‌گهت له پاره و پولدا؛ نه‌وه‌یه (۲۰) هزار دینار کاری (۸۰) هزار دینار ت بۆ بکات و جی بگری. بهره‌گهت نه‌وه‌یه جوتیاریکی ساده، له‌زه‌ویه بچوکه‌که‌ی و کێلگه ساده‌که‌ی خۆیدا، بهره‌مه‌یک به‌ده‌ست دینی که خه‌لکی تر له پینچ نه‌وه‌نده مولک و زه‌ویدا ناتوانن نه‌وه‌نده به‌ده‌ست بپنن.

بهره‌گهت نه‌وه‌یه که: کارگوزاریکی شاره‌وانی که به‌یانیان کوچه و شه‌قامه‌کان پاک و خاویڤ ده‌کاته‌وه و، موچه‌یه‌کی که م وهرده‌گریت و خانوویه‌کی ساده و ساکاری بچوکی هه‌یه. به‌لام سه‌رجه‌م منداڵه‌کانی به‌پله‌ی باش و، له‌پشته‌ی پزیشکی و نه‌ندازیاری و کۆلیجه به‌رزه‌کانی زانکۆ ده‌خوینن و، شه‌هاده‌ی به‌رز به‌ده‌ست دینن.

له‌به‌رامبه‌ریشه‌وه: که‌سانیک هه‌ن، سه‌رمایه‌یان به‌چه‌ندین پاره‌ی کاش و موچه‌ی چه‌ند ملیۆنی و خانووی جوان و چه‌ند نه‌ۆمی، له‌گه‌ره‌کی را‌قی شار‌دان و له‌سه‌ر سستمی نوێ ژیان به‌پێ ده‌که‌ن. که‌چی تامردن ئاره‌زوو ده‌خوازیت ته‌نها منداڵیکی پۆلی شه‌شه‌می ئاماده‌یی ته‌واو بکات!..

{مرۆسازی، محمد رضا رنجبر. وه‌رگێڕانی له‌ فارسیه‌وه: پژار حمه‌ سه‌لیم، ل ۵۳}.

ئەي ھەزار لەخوا غافل مەبە و پزق و پۆزی تەنھا لە
پارە و ساماندا تەماشاکە:

پێغەمبەری خوا فەرموویەتی: (مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ مُعَافِيً فِي
جَسَدِهِ، آمِنًا فِي سِرِّهِ، عِنْدَهُ قُوْتُ يَوْمِهِ، فَكَأَنَّمَا حَيَزَتْ لَهُ
الدُّنْيَا). رواه الترمذي: (۲۳۴۶) وَحَسَنُهُ، الصَّحِيحَةُ لِلْأَلْبَانِي:
(۲۳۱۸).

واتە: ھەر کەسێک لە ئێوە، کە بەیانی لەخەو ھەلسا
لاشەکە یەکێ تەندروست و بێ ئازاری ھەبوو، لەگەڵ نان
خواردنە کەیدا حەپی پێش نان و دواى نانی نەبوو!، ئەمەین و ئامان
لە مالى خۆیدا دەژیا و ئازاوەى ناو مالى نەبوو. ولاتەکەى شەپى
ناوخۆ و دەرەکی تێدا نەبوو. گوێی لە تەقە و تەقینەو نەبوو، نان
و گوزەرانی ئەو پۆزەشی ھەبوو کە تێیدا دەژیا. ئەو بەپراستی با
وابزانى ئەمسەر و ئەوسەری زەوی ھەمووی ھى ئەو و مولکی
ئەو، ئەو ھەندە دەوڵە مەندە!..

بەسەرھاتێک: دکتۆر (محمد عبدالرحمن العریفی) دەلیت:
کەسێک دەیهوێت بە یارمەتی خێرخوازان مزگەوتێک دروست بکات.
بۆ ئەم مەبەستە چوون بۆ لای یەکیک لە بازرگانەکان، بۆ ئەوەی لە
تەواوکردنی مزگەوتە کەدا یارمەتیان بدات... بازرگانە کە دەرگای لێ
کردنەو و کەمێک لە لای دانێشتن و چەندێکی لە توانادا بوو

يارمه تيدان.. پاش كه ميځ بازرگانه كه حه پيكي له گيرفاني دهرهينا و خواردی، يه كيځ له ئاماده بووان پيی ده ليت: نه وه خير بوو؟! نه ویش ده ليت: نه وه حه بی خو بوو، ماوه ی بیست ساله به هوی نه و حه به وه نه بیت، خوم لی ناکه ویت!!

ئاماده بووان دوعای خير و شيفايان بو کرد و مالئاواييان ليکرد.. له دوی هاتنه دهره وه يان له مالي بازرگانه كه، له لای كومه ليك چال و ريگه و باندا ده پون كه كاريان تيدا ده بيت و، به هوی دهنگی مولهیده و زوريك له گلپ و پووناکی يه وه، ژاوه ژاويك دروست ببوو.. نه وه ی جيگه ی سهرسوپمان بوو، پاسه وانی مولهیده كه ن. كه پياويكي هه ژار بوو، چه ند لاپه رپه کی پوژنامه ی پاخستبوو، زور به ئارامی خوی لی كه وتبوو،!!

به لی به خوشی و به خته وه ری بژی و کاتی غم و خهفت نی یه و، به گویره ی هه بوونی و نه بوونی خوت دريژه به ژيانته بده و، هه ولېده هه ميشه به کامه رانی بژيت و ريگه مه ده هيچ کات، غم و خهفت له دهرگای دل و دهرونت بدات.

جاريكيان پيغه مبهري خوا ﷺ له گه ل هاوه لانيډا، له يه كيځ له جهنگه كاندا، خواردنيان زور كه م پي ده بيت و زوريش هيلاك و ماندوو دهن، پيغه مبهري خوا ﷺ عه باكه ی پاده خات و فرمان دهكات به وه ی كه هه موويان خواردنه كه يان تيكل بكن، پياوی وا هه بوو ته نها ده نكيك خورما يان دوو ده نك خورمای ده هينا، كه سی

وامەبوو لەتێك نانێ ھەبوو دەبھێنا و تێكەڵی دەکرد، ھەموویان
ئەوێ پێیان بوو لەسەر عاباکەى پێغەمبەرى خوا ﷺ دایاننا،
پاشان ھەموویان دەستیان کرد بەخواردن و زۆریش چێژ و خوشیان
لە خواردنەکیان بینی، لەوانەشە تێریشیان نەخواردبێت، بەلام
لانی کەم بۆ ساتیکیش بێت برسیتیان لەبەر چۆوہ. {بەختەوہر
بژی، ل ۲۴۵}.

لەخوا غافل مەبە و ئاگاداری خۆت بە، بە ھەزارکەوتنی کەس
دەخۆش مەبە و گالته بە ھەزار مەکە..

دەگێرپنەوہ کە: (محمەدی کوپی سیرین) لە کۆتایی تەمەنیدا
تووشی ھەزاری بوو، فەرمووی: بەخوا کە دواى دەولەمەندى
ھەزارکەوتووم و ئیستا قەرزارم، لە کاتیکدا سالانێک لەمەوبەر
خەلکی قەرزارم بوون. وادەزانم کە ئەمە بەھۆی گوناھێکی چل
سال خۆم ئەمەم ھاتەوہ پێ و خۆم موفلیس بووم!!

ئەم قەسەى (محمەدی کوپی سیرین)یان بۆ (ئەبو سلیمان دارانى)
گێراپەوہ، فەرمووی: ئەوان گوناھیان کەم بوو، زانیویانە لەکوێوہ
بەلا و موصیبەت یان بۆ دیت، من و تۆ ئەوئەندە گوناھمان زۆرە
نازانین لە کوێوہ تووش دەبین. {بەرەو بەھەشت، ئەندازیار عثمان،
ل ۲۶}.

< بەسەرھات >

فەرەشنىكى سەرمايەدار:

بەھۇي نەدارى و دورە دەستى لادىكەمان لە خویندن، ھەرزو
لە خویندن وازم ھىنا و بوومە شوانى گوندەكەمان، پۆزگارەكان
گوزەريان كرد و منيش تەمەنم ھاتە سەر، لە گوندەكەى خۆمان
كۆچم كرد بۆ ناو شار، ھۆكارى بژيوى من دەبىت چى بىت؟! چەند
پۆزىك بە كرێكارى، لەگەڵ ئەم وەستا و ئەو وەستاي دىوار تا
ئىوارە بەو سورى ھەتاو، گەرە چىمەنتۆم پادەكيشا.

ئەو بەرگەى لەبەرمايو، كە سەرنجەت دەدا، وا مەزەندەت ئەكرد
ماستاو يان دۆى پيدا پژاۋە. وەھا لە ئارەقەى لاشەم چەندىن
نەخشەى سەيرى لەسەر دروست بوو بوو!

پۆزىك يەكەك لە ئەندازىارى كارەكە وتى: كاكە تۆ زۆر خۆت
ماندوو ئەكەى، ئاۋا بىروات بەرگەى چەند سالىكى تر ناگرىت و
لاشەت ئىكسپاىەر دەبىت.

وتم: بەدەست خۆم نى يە وەھا كارنەكەم پارەكەم بە ھەلال
نازانم و، ھەزناكەم پارەى بەلاش بۆ خانەۋادەكەم بىمەۋە.

وتى: ئەگەر من كارىكت بۆ بدۆزمەۋە لەم كارەت باشتەر و
ئىسراحت تر و، موچەيەكى بەردەوام و لە ساي سىبەر كارىكەيت،
ئەيكەيت؟!

تۆزىك وەستام، پاشان وتم: ھەر بۆنى ھەرامى لى نەيەت، بەو
پەرى خۆشحالىۋە ئامادەم..

وتی: زۆرباشه به یانی نا.. دووبه یانی وه لامت ده ده مه وه.
 نه مزانی ئه و سه عات و ژمه خۆراکانه وه ها درهنگ ده پۆن.
 دواى دوو پۆژه که کاکى ئەندازیار هاته وه، به پوخساریا دیار بوو
 شیڕه، شیڕ.

له دووره وه بانگی کردم، وتی: به یانی کارمه که و هه رچی
 ته سه که ره و جنسیه و پیداو یستی خۆت هه یه، له گه ل چه ند وینه یه ک
 بیهینه و وه ره بۆ فرمانگه که ی خۆمان، موژده یه کی زۆر خۆش
 بوو. خه ریکبوو له خۆشیاندا شاگه شکه بم. ئه و پۆژه هه رچیم کرد
 وامزانی یه ک چرکه بوو!

بۆ به یانی هه رچی هه مبوو له دۆسیه ی خۆم بردم و له ده رگای
 ده ره وه له دوا هه نگاومدا دایکم وتی: پۆله گیان بگه پۆوه کیسه
 باخه ل و پاره ت له بیرچووه. گه پامه وه و ده سته کانم ماچ کرد و
 شته کانم له ده سستی وه رگرت..

ئای کوپکی هه ژاری شه که تی پۆژگار، ئاهیکى خوشی
 هه لده کیشتی، که م نى یه! خوا مالى ئاوه دان بکات له کریکاری
 پزگارم بوو. بومه کارگوزاری فرمانگه که. خۆ ئه گه ر کۆلکه
 بپوانامه یه کم ده بوو پله که م به رزتر ده بوو!

چه ند سالتیک گوزه ری کرد و، بومه خاوه نی مال و مندال و،
 باوانم کۆچی دوا بیان کرد و چونه جینگه ی خۆیان. ئه وان رویشتن و

دوعا خیره کانیان بۆ من هاته پایان. ئەوه منم وه فادارانە ئیستا
نزای خیر و خوشبهختی فیرده و سیان له خوا بۆ داوا دهکەم.

من نه مزانی پۆزگار چ نهیتییهکی له ئامیزدایه، مندالی یه که ممان
خۆشی به خانه واده که مان ده دا. ورده ورده باری گوزهران قورس
ده بوو. ههستم ده کرد پیویسته له خۆشی خۆمان بگرمه وه و
بیده مه پۆله کانم. بۆیه بپیارمدا دوی دهوام ورده ورده کاریکی
تریش بکه م. خودا پووی سپی بکات، هاوسه ره که شم هاوکاریکی
باشم بوو.

شه ویکیان خه و نیککی زۆر ناخۆشم بینی، به یانیه که ی تا ئیواره
دهتوت به سه ر دنیا وه نیم.

پۆژه کان تیپه رین و ئەو خه و نه ناخۆشه هاته سه ر ئه رزی واقع!
له گه ل به پۆیه ر بووه هه رمان و بپاری فه صل کردنم ده رچوو. ئاخ
(خودایه خۆت ره زاقیت) سه ری دنیا م لی هاته وه یه ک. من خه می
چیم بوو، چیم بۆ پهیدا بوو. هه موو خه یاله جوانه کانم بونه سه راب،
هه مووی هاته نیهایه ت.

چه ند شه ویک به بی خه و، چه ند پۆزیک به بی کار، وه هام لی هاتبوو
له گه ل سیبه ری خۆمدا شه پم ده کرد، په ست، بیتاقه ت، بی مه زاج،
هه رچی به رنامه م هه بوو، هه ره سیان هیئا. کاسه ی ته مه نم هاتبووه
نیوه. به فری زستان سه ر و سیمامی کردبووه پوخساری مه جنونی
له یلا.

غەریب مابووم، بەلام ھاوسەرەكەم وتی: ژیان ھێندە ناھینئ،
دوو پۆژی تر جەلدەش لیت دەدات و كۆتایی بەتەمەنت دیت. بۆ
بۆ بازار و تەوەكولت بەخودا ھەبیت، سەری بیپۆژی لە ژێر
خاكدايە. خودا دەرگایەك دادەخات و ھەزار دەرگا دەكاتەوہ. ئەمنا
ئەم، ئیمە لەپلە سفرەوہ پیگەیشتووین. تا ئیستاش بەشی دوو
سال پارەي پاشەكەوتمان ھەيە! كەواي وت، خوۆشی كەوتە ناو
دەروم بۆم دەرکەوت، خیزانی بە سەلیقە و خەمخۆرم مانگانە
شتیكى لە موچەكەم پاشەكەوت كردوہ.

بەلئ بۆ بەیانی بڕیک لەو پارەيەم برد و لەناو بازار شتی وردەم
كپى و فروشتمەوہ. پەنگە بپوا بكەن و بپواش نەكەن، دواي سالتیک
بە پشت بەستن بەزاتی ئیلاھى و ماندوو بونی ھەموان، بویە
خاوەنى دوكانیكى جوان و خاوەن موشتەرى باش! خەلكى زۆر
حەزیان دەكرد بێنە لام و كەرەسە بكپن و بفروشن.

بەم شیوہیە چەند سالتیک گوزەرى كرد، لە كەسیكى
دوكاندارەوہ بومە بازرگانێك، وینەي ژیانى پابردووم ھەر مابوو، ناو
بەناو لەخۆبایی نەبوون سەیرم دەكردن و، یادەوہریە ترش و
شیرینەكانى ژیانم وەكو شریتی بەبەرچاوما دەھاتن و دەچوون.

ئەحمەدى ھەردى شاعیر دەلێت:

بەسەرسامى لەسەر لوتكەي بڵندی ژینا وەستاوم.

شریتی عومری پابردووم، وەكو خەو دیتە بەرچاوم...

له ژیر سی وینه که دا که له چوار چپوهه گرتببون، نوسیبوم:
(لیږه وه دهستم پیکرد).

کۆمپانیایه کی گورهه کرد به ناوی هاوسه ره
خۆشه ویسته که مه وه، که له تهنه گانه دا پایه یه کی پته و بوو بۆمن،
چهند سه یاره یه کی گورهه و لق و به شی بازرگانیم دامه زراند، هه موو
کاتیک وتی هاوسه ره کهم بیر ئه که وته وه که ده یگوت: (خودا
دهرگایه ک داده خات و هه زار دهرگا ده کاته وه).

پۆژیک بوو سه ری دنیا م لی هاتبووه یه ک، نه مده زانی چی بکه م،
وامنه زانی که له فه رمانگه و وه زیفه دهرکرام، ئیتر نان برآو ئه بم.
نه خیر! ئه ی ئه و که سانه ی هیوا و ئاواتیان به خودا هه یه، نا ئومید
مه بن، نا ئومیدی له په حمی خوا، له په حمه تی خوا، به مه رجیک
وه ک پتویست بیناسیت و قه ناعه تت هه بیته ..

به لی دوا ی پانزه سال له کارکردن، پۆژیک یه کیک له کورپه کانی
ده ره وه ی ئوفیسه کهم هاته ژوور و وتی: کاک (...) پیاویک هاتووه
ده لی: خاوه ن ئه م کۆمپانیا و شاحینه زل زلانه کی یه؟! پتی بلیم
بیته ژووره وه؟!

وتم: به دلناییه وه، بابفه رمویت.

پیاویکی به ته مه نی به هه بیته سلاوی کرد و به پێزه وه پێشوازی
لیکرد، له بروسکه خیراتر ناسیمه وه. ئه و ساتانه هاته وه یاد م که
دهرگای فه رمانگه ی، به سه ر فه راشیکی کارگوزاری بیکه سی بی

نه‌وادا داخست و ده‌ری کردم. به‌لام وه‌ها خۆم نیشان نه‌دا، ده‌میك
سال بوو له‌به‌رخوا گه‌ردنیم ئازاد کردبوو، چام بۆ بانگ کرد و
فه‌رمووم لی کرد بۆ شوینه‌که‌ی خۆم. به‌لام پازی نه‌بوو.

داوای چهند خزمه‌ت گوزاریه‌کی له‌کۆمپانیاکه‌ کرد..

وتم: به‌سه‌رچاو، به‌نرخیکی زۆر هه‌رزان پیک هاتین.

وتی: به‌پێژه‌که‌م من تۆ ناناسم، به‌لام پێژیکی زۆر زۆرت لی
گرتم، شه‌رمه‌زارت کردم به‌پاستی بۆیه‌ وا ناو و ناوبانگت ده‌رکردوه‌.
ئه‌مه‌ یه‌ك خاوه‌ن کۆمپانیای وه‌هام دیتبیت له‌ خزمه‌ت میوان و
موشته‌ریدا بیت!

وتم: نا به‌پێژه‌که‌م، تۆ من ناناسیت، ئه‌م هه‌موو سه‌روه‌ت و
سامانه‌م له‌خوداوه‌ پێ به‌خشراو، به‌شی تۆشی تێدايه‌. قه‌یناکه‌ تۆ
هه‌ر من مه‌ناسه‌، به‌لام من تۆ زۆر باش ده‌ناسمه‌وه‌، پێش چهند
سال له‌مه‌وبه‌ر من فه‌پاش بووم له‌لای به‌پێزت، که‌م تا زۆر کارم بۆ
ئه‌کردی، به‌لام تۆ بۆئه‌وه‌ی که‌سیکی خزمی خۆت دابه‌زینی، منت
له‌ کاره‌که‌م فه‌صل کرد، زۆر به‌داخ بووم، کۆشی مال و مندالی
سه‌رو پێچکه‌ به‌لانه‌وازی ماینه‌وه‌.

به‌لام خودا ئیهمه‌ی له‌یاد نه‌کرد، (له‌تۆ حه‌ره‌که‌ت له‌ من
به‌ره‌که‌ت). پشتیمان به‌خودا به‌ست و سه‌همان لیکرا، به‌لام خودا
پزاقه‌، پزق و پۆزی هه‌ر به‌ده‌ست خۆیه‌تی به‌ته‌نها. ئیستا وا تۆ

ئىشت بەمنە، منىش لەبەر خاترى خودای بەخشندە
لەخزمەتتەم!!

چەند دالۆپە ئارەقىك ناوچەوانى گرت.. بەشەرمەزارى يەوە
داواى لىبوردنى كرد. وتم: زۆر ئاسايى يە و سوپاس بۆ زاتى كه
خەلقى كردووين و، بەبى پۆزىش دەستمان لى بەرنادات..

بەلى، پالەوانى چىركەكەمان لە كۆتايى دا دەلىت: ئەمە
سەربوردى منى ھىچ لە بارەدا نەبوو، بەلام زۆر ھىوا و ئومىدەم
بەخوای خۆم ھەبوو، ھاوسەرى بەختەوەر، قەناعەتى جوان، بوینە
مايەى خىر بۆ خۆمان و كۆمەلگاكەمان، ھەرگىز لە خۆمان
نەگۆراين.

بەلى، بە سادەيى ھاتوین و بەسادەيى دەگەپىنەو، دونیا وەك
سەبەرى بەربەيان وەھايە، تا بەدوايدا پاكەيت پى ناگەيت، كە
پشتت تىكرد و پۆشتى، بەدواتا دىت.

ھىچ كەس لە ئىمە پزقەكەى خۆى بەكۆلىو، نە. پۆژانە وەرى
دەگريت، بەلام نەبەز و سەربەرز بژى و سەرى بەرزت بۆ دەستى
كەس نەوى مەكە تا ماچى بكەيت و، ئەویش بەچاويكى سوك مشتى
دراوى پىبواريت پىببات. كە نازانى چۆن سەرفى دەكەيت و نازانى
بۆ كۆى دەچىت.

ہرکات ہزار بووی نائومیڈ مہ بہ و، ہرکات دہولہ مہند بووی
 بوغرا مہ بہ . چونکہ پڑان پڑی لہ دواہ، خوی گہورہ فہرموویہ تی:
 ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ آل عمران : ۱۴۰

{نہ سرینہ کانی سہ دہی ۲۰/۲۱، ناوات أبو بکر ل ۱۲۷}.

وانہی سیہم:

گرنگی ھاوڑیٰ لہ ژیاندا

وانہی سیہم

بابہت: گرنگی ھاوړئ له ژياندا

وانہی

۳۰

گرنگی ھاوړئ له ژياندا..

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَبُرَزَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿١١﴾
وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿١٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿١٣﴾ فَكُذِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿١٤﴾ وَجُنُودُ
إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿١٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ
كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٧﴾ إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾ وَمَا
أَضَلَّنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ﴿١٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿٢٠﴾ وَلَا
صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿٢١﴾﴾ الشُّعْرَاءُ: ٩١ - ١٠١.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَ الْجَلِيسِ
السُّوءِ، كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمِسْكِ وَكَبِيرِ الْحَدَّادِ، يُحْرِقُ بَيْتَكَ أَوْ
ثَوْبَكَ أَوْ تَجِدُ مِنْهُ رِيحاً خَبِيئَةً) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (٢١٠١).

سہرچا وہ کان:

- (۱) تہ فسیری پۆشن، بورہان محمد آمین، پیداجوونہ وہی: د. سید أحمد پینجوینی، ل ۴۳۵، ل ۵۳۷.
- (۲) ہاورپیہ تی، عہ مرو خالید، و: بہ ناز جمال، ل ۱۲ - ۲۰، ل ۴۴.
- (۳) گوٹاری (بریار) ژمارہ: ۴۷، ل ۳۲. وہ: ژ: ۶۲، ل ۴۱.
- (۴) پایزہ برا، مہ لا ئہ حمہ دی شہریعہ، ب ۱، ل ۷۵.
- (۵) ساعۃ وساعۃ، محمود المصري، ص ۳۸۹، ص ۳۶۵، ص ۳۶۰.
- (۶) ہفتہ نامہ ی (بہ بیان)، ژ: ۳۰، ل ۹.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

سو پاس و ستایش بُو تھو خواہی کہ بہ لوتف و کہرہ می خوی،
بہ ہدایہ تی خوی ہدایہ تی داین و، ہاوکاری کردین بُو تھوہی کہ
لہ زنجیرہ باسی (لہ خوا غافل مہ بہ) دا، گہیشٹینہ کۆتایی زنجیرہ
باسہ کہ مان، بہ تہ و او بوونی مانگی پپر بہ خشش و بہرہ کہ تی
رہ مہ زان، ہہ زاران ہہ زار سو پاس بُو تھو خوی پەرہ ردگار،
درود و صلاوہت بۆسہر گیانی پاکی پیغہ مہری سہرہرمان محمد
المصطفی ﷺ، بابہ دل، بابہ کۆمہل، صلاوہت بنیرین بُو
سہرچاوہی ہہ موو خیر و خوشیہ ک :

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى شَفِيعِينَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَبِيبِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

ئیمہ لہ زنجیرہ باسہ کہ ماندا بہ ناو نیشانی لہ خوا غافل مہ بہ،
پیویستہ لہ کۆتایی دا تھوہ بلّین کہ: ہوکاری زۆر سہرہکی و
بنہرہ تی بُو تھوہی مروؤ لہ خوا غافل بی، یان لہ خوا غافل نہ بی و
ہمیشہ خوی پەرہ ردگاری لہ یاد بی، بریتیہ لہ دووشت:

په کهم: یاد و زیږی خواى گه وړه:

هر کهس زور یاد و زیږی خوا بکات، به پاستی له پیزی له خوا
غافلن نابی. به لام هر کهس یادی خواى نه کرد و هیچ کات زیږو
یادی خواى نه کرد و، کاره کانی له سهره تا و کوټاوه به یادی خوا و
ناوی خوا و بسم الله دهست پی نه کرد... له لی بوونه وده به سوپاس
و حمد و سهنای خوا کوټایی پی نه هیټا. نه وه به پاستی له خوا
غافل ده بی و تووشی هه له و تاوانی گه وړه ده بیټ. نه مهش خواى
که وړه خو ی باسی کردووه و ده فهرمووی:

﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ
بِالْغَدُوِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ الأعراف. واته:
همیشه له دل و دهرونی خوټا به خوښه ویستی و سوژه وه به نهیټی
یادی په وړه ردگارت بکه له بهره به یانه کان و دهمه و نیواراندا،
هه ولېده له و کاتانه دا به تایبته و له هه موو کاتیځدا له غافل و بی
ناگایان مه به، نه وانه ی دلیان غافله و دنیا مهست و حهیرانی
کردوون!..

دووهم: هاوړې و برادهر:

به پاستی هاوړې و برادهر کاریگه ری زوری هه یه له سهر مړوف و،
نه گهر تق هاوده می کهسی له خوا ترس و چاک و پاک بی. بیگومان
کاریگه ری ده بیټ له سهرت و په نگدانه وهی به سهرته وه ده بیټ. خو

ته گهر هاوړپييه تې كه سانېك بكه ي كه له خوا غافلن و، بهرده وام له و شويئانه ن كه دژايه تې خوا ي لي ده كړي و هرگيز باسي خوا ناكړي، بيگومان توش كاريگري نه و انت له سره ده بي و، هه مان رېگه و په فتاري نه وان ده نويني.

به لي به دلنځاييه وه ده توانين بلين: نه وه ي مړوځ به گشتي و چيني گنج و لاو فريو ده دات، ياخود به ره و هيدايه تې ده بات، بريتيه له: (هاوړي) بويه له خوت بيرسه:

نایا هاوړيكانت باشن يان هاوړي خراپ؟

هاوړيكانت كه سانېكن به ره و گوړپايه لي خوا ي كه ورت ده بن؟

يان دورت ده خه نه وه لي؟!

نایا هاوړيكانت پاريزه ري نه و په روه رده يه ن كه پي

په روه رده بووي له ماله وه، ياخود نا؟

زورن نه و كه سانه ي كه په روه رده يه كي باش كراون و بنه ماله و خزم و ده وروبه ريكي چاكيان هيه، به لام نازانري نه و گنجه چي ده كات و چي ناكات. له كاتيكا كه له ماليكي باشدا په روه رده بووه. به جورېك كه س و كاره كه ي و ده وروبه ري سه رسام ده بن، كه كاتيكا ده زانن هه ندي په فتاري ناباشي هيه، ياخود پوداويكي كتوپر نه بيت به لايانه وه، كاتيكا كوپه كه يان له لايه ن ده زگايه كي پوليسه وه ده دري ته وه ده ستيان و نه مان بيتاگان..

له بهر نه وه ي ناگادار نه بوون كه هاوړيكانی كي؟!

جه ختيان له سره هم خاله نه كړدو ته وه، زوړترين شت كه ده بېته
هوى لادانى مړوف ھاوړپيه. زوړترين هيدايت و پښمونيش ھاوړپيه..
له راستيدا هم وتانه نه وتى نيمه ن و نه مى پوژگار، به لكو وتى
قورئان و وتى فرموده كانه به دريژايي ژيان. هره كو له ژيانى
موسا پيغه مبردا (عليه السلام) هم په رنگى داو ته وه. كه وره مان
موسا پيغه مبر و خاوه نى په ياميك له نيردراوه كاني به ريز (اولى
العزم) ده بينين، كه به ته نها نه يتوانيوه له سره ويرد و په رسته شان
به رده وام بيت. به لكو: پيوستى به ھاوړپيه تى چنه كه سانتيكى
باش هه بووه.

هره كو خوى كه وره دوعا و نزاى موسامان بو ده گيرپته وه كه
فرمودى: په رهر دگارا دل و سينه م و دهر ونم ناسوده و گوشاد
بكه، نيش و كار و كوششم بو ناسان بكه، گريى زمانم بكه ره وه و
زمانم گزيا و پاراو بكه.. ﴿وَأَجْعَلِ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِى﴾ هَرُونَ
أَخِي ﴿أَشَدُّ بَغْءًا أَزْرِى﴾ وَأَشْرَكُهُ فِى أَمْرِى ﴿كَيْ نُسَبِّحَكَ
كَثِيرًا﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا﴾ طه:
۲۹-۳۱.

واته: له كهس و كاريشم ھاوكار و يارمه تيده ريكم بو برپارېده،
هارونى برام بيت، خوايه پشتمى پى به ميژيكه. بيكه به ھاوېهش و
يارېده دهرم له گهياندى په يامه كه تدا، تا ته سبيحات و ستايشى تو

زۆر بکهین، زۆر یادی تۆ بکهین و ناوی تۆ بهرین، چونکه تۆ هه‌میشه بینای به‌حالی ئیمه، به هه‌لسوکه‌وتی ئیمه، به هه‌موو شتیکی ئیمه...

هه‌ر له قورئاندا خوای په‌روه‌ردگار، هه‌ردوو جۆری هاوه‌لی باش و خراپمان بۆ دیاری ده‌کات و فه‌رمانمان پێ ده‌کات، که له پیزی هاوه‌له چاک و خواناسه‌کاندا بین و، له هاوه‌له له‌خوا غافله‌کان و به‌دکرداره‌کان به‌دور بین. ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشیِّ یُرِیدُونَ وَجْهَهُ ۚ وَلَا تَعْدُ عِینَاکَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِینَةَ الدُّنْیَا ۚ وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِکْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَکَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ (الکھف: ۲۸).

واته: هه‌ولبده که به‌خۆگری و ئارامیه‌وه ژيان له‌گه‌ڵ ئەوانه‌دا ببه‌يته سه‌ر، که هانا و هاوار بۆ په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ن و، هه‌ر له‌و ده‌پاڕینه‌وه (بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی داخوازیه‌کانی هه‌ردوو جیهان)، له‌به‌یانیان و ئیواراندا و زۆر مه‌به‌ستیانه ئەو زاته لییان پازی بیت و لییان نه‌په‌نجیت.

هه‌رگیز نه‌که‌یت چاویان لێ لاخه‌یت و پوویان نه‌ده‌یت، مه‌گه‌ر تۆ پازاوه‌یی دونیات مه‌به‌سته؟! نه‌که‌یت فه‌رمانبه‌رداری ئەو که‌سانه‌بیت - که به‌هۆی گوناوه‌ و تاوانیانه‌وه - د‌ل‌مانیان غافل و بێ ناگا‌کردوه و - به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان نازانن -، ئیتر کارو‌کرده‌وه‌ی

ئەو جۆره کەسانە بەردەوام شپرزە و بئ سەرۆبەری پێوه دیاره...
{تەفسیری پۆشن، ل ۴۳۵}.

ئاگاداربە و بزانه: هاورپکهت هه‌ل‌ب‌زاردە‌ی خۆتە!

هاوپی شتیك نی یە زەمانە بیهێنیتە پێگات، بە‌ل‌کو تۆی کە
هاوپی بۆ خۆت هه‌ل‌دە‌ب‌ژیری. جابزانه هاورپکهت کە‌سیکە ئە‌گونی
لە‌گە‌ل پەرۆه‌ردە‌کە‌ت، ژینگە‌کە‌ت، پە‌وشتت، دینت، بۆ‌چونت..
پێ‌غه‌مبە‌ری خوا ﷺ دەر‌مووی‌ت: (المرء علی دین خلیله،
فلینظر احدکم من یخالل). رواه أحمد و الترمذی. واتە: م‌رؤ‌ف
لە‌سەر دینی هاورپکه‌یە‌تی، بۆ‌یە پێ‌ویستە هە‌ریە‌ک لە ئێ‌وه بزانی
هاورپکه‌ی ک‌ی یە و ک‌ی هه‌ل‌دە‌ب‌ژیری.

هەر‌و‌ه‌ها پێ‌غه‌مبە‌ری خوا ﷺ فەر‌موویە‌تی: (المرء من احب)
رواه البخاری و مسلم. واتە: هەر کە‌س یە‌کیکی خۆ‌شبوی، ئە‌وا لە
پۆ‌ژی دوا‌ییدا، لە‌گە‌ل ئە‌و کە‌سە حە‌شر دە‌ک‌ری.

ئایا حە‌ز دە‌کە‌یت ک‌ی بێ‌ت ئە‌و کە‌سە‌ی لە پۆ‌ژی دوا‌یدا لە‌گە‌لتا
بێ‌ت؟ خۆت سەر‌پشک بکە بۆ هه‌ل‌ب‌زاردنی ئە‌و کە‌سە. من پێ‌م خۆ‌شە
پێ‌غه‌مبە‌ری خوا بێ‌ت ﷺ پێ‌م خۆ‌شە هاو‌ه‌لان بن، پێ‌م خۆ‌شە لە‌گە‌ل
خە‌ل‌کانی‌کی پاک و بە‌پ‌ر‌ز و دین‌داردا بم.. بە‌یار‌مە‌تی خوا لە‌گە‌ل
ئە‌وانە‌دا دە‌بین.. هە‌موو کە‌س لە‌گە‌ل ئە‌وه دە‌بێ‌ت کە خۆ‌شی
دە‌وێت و لە‌گە‌لی حە‌شر دە‌ک‌ری٢٢.

دوو نمونه له سهر هاوړی باش و هاوړی خراب:

پیغه مبه رمان ﷺ دهفه رموی: (مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَ
جَلِيسِ السُّوءِ، كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَ نَافِخِ الْكَيْسِ). واته: نمونه ی نه و
که سہی که له گهل هاوړلی باش داده نیشی، وهک هه لگری بونی
خوشی میسک وایه. که هه میسه بونی خوش بلوده کاته وه. به لام
نمونه ی نه و که سہی که له گهل هاوړلی خراب داده نیشی، وهک نه و
که سہ وایه که فوو نه کات به دهمه وانه ی ناسنی گهرمدا و هه میسه
بونی دوکه لی لی دیت.

جیگای سهرنجه میژووی نیسلامی، نمونه ی جوړه که سانیکمان
بو ده هیئتته وه، که په یوه ندی و هاوړییه تیان له گهل که سانیک
تیکدر و دور له دیندا هه بووه. نه مه چیرۆکی گونجاوه بو
باسه که ی نیمه، نه ویش باسیکه له سهر نه بو جهل..

نه بو جهل که سیك بووه له ترۆپکی بی باوه پیدا بووه.
بیباوه په کی توند که هیچ هیوايه کی تیدا نه ده بینرا.

هاوړییه کی هه بوو زوری خوش ده ویست به ناوی (عوقبه ی کوری
نه بی موعیت). هاوړییه تیه کی زور گهرم و گور له نیوانیاندا هه بوو..
به لام ده روون و که سایه تی عوقبه له نه بو جهل باشتربوو،
هیوايه کی تیدا ده بینرا. ده ویست ببیتته موسلمان، به لام دوو دلی و
گومانی هه بوو به رامبه ر به پیغه مبه ر ﷺ و، له گهل نه وه شدا که

گوڼی له وټه و فرموده دکانی ده گرت، د هروونی دهه ژاند و کاریگری له سهری جی نه هیشت..

نه بو جهل بۆ ماوه یه ک گشتی کرد و شاری به جیهیشت، بویه نه و کاریگریه زوره ی له لاین نه بو جهله وه له سهر عوقبه بوو، له پیگری کردن له موسلمان بوونی که م بوه.

دواتر عوقبه چوه لای پیغمبر و ﷺ، نه ویش نیسلامی بۆ خسته پوو. عوقبه حزی به موسلمان بوون ده کرد و به جوانی گوڼی گرت و پاشان وتی: نهی محمد، نه مهی تو ده یللی راسته، به لام بائه مشه و بیریکی لی بکه مه وه بۆ برپاردانم بۆ موسلمان بوون. چاوه پیم بکه به یانی ده که پیم وه لات..

به لام به داخوه له هه مان کاتدا نه بوجهل له گشته که ی که پاره وه و عوقبه پی وت: نه مه وی سبهینی بچه خزمهت محمد و نیسلام بونی خوم رابگه یه نم!!

نه بو جهل چاوی چوه پشستی سهری و هاواری کرد: نهی عوقبه سویند به و هاوړپیه تیه ی له نیوانماندا هیه، هر که نه مړی که پاره وه لای محمد نه بی تفیکی لی بکه یت. نه ینا دوستایه تی من و تو کوتایی هات!!

به لی عوقبه دواي نه وه ی که خه ریک بوو نیمان بیني و بلی: (اشهد اَلَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰه) و دهستی پیغمبر ﷺ ماچ بکات.

هاوړیکه ی پالی پټوه نا، که پیچه وانه ی نه مه ه لبرژیرئ و پټی وت:
 ئاینه که ت یان هاوړیکه ت؟ خرم و که سوکارت یان هاوړیکه ت؟

به لام به داخه وه ه لبرژار د نه که ی عوقبه سرکه وتوو نه بوو، وه
 ه لبرژار دنی زږبه ی نه و که سانه و ابوو که دنیا ه لده بژین و
 نه که ون و تیا نه چن.

(عوقبه ی کوړی نه بی موعیط) نه بو جهلی ه لبرژار د به سر
 پیغه مبهردا ﷺ! هاوړی خراپه که ی ه لبرژار د!

عوقبه پیغه مبهری به جیهیشت و به ره و لای نه بو جهل پوښت.
 پاشان بوو به یه کیک له و که سانه ی که نازاری پیغه مبهری خوی
 دده. هیچ که س نه وه نده ی عوقبه چاو نه ترس نه بوو به رامبه ر به
 پیغه مبه ر ﷺ، عوقبه که خه ریکبوو دلئ نه رم ده بوو بو ئیسلام و
 به ره و نه و ئاینه ده چوو، کاتئ پیغه مبهری نه بینئ وا نویژ نه کات له
 که عبه ی پیروژدا. عه با که ی سر شانی پیغه مبه ر ﷺ کرده وه و
 به توندی ئالاندی له ملی، ویستی بیخنکیئ، تا کو پیغه مبهری خوا
 ﷺ تاساو که و ته سر نه ژنوکانی!!.

له پوژیکي تردا، پیغه مبه ر ﷺ له که عبه دا خه ریکی سوجه
 بردن بوو بو خوی تا ک و ته نها، ئاله و کاته دا عوقبه ریخولئ
 حوشت ریکی مرداره وه بووی هیئا و، فرپی دایه سر پشتمی پر
 به ره که تی پیغه مبه ر ﷺ!!

پيغمبر ﷺ توانای نه بوو هه لسپته وه، تاكو زهينه بى كچى
هات و، نهو پيسى يه لسه ر پشنى پيغمبر ﷺ، هه لگرت و
فرپى دا... نه مه يه عوقبه ي كوپى موعيط..

له كوتايدا له غه زای به دردا به بيباوه پى كورزا... له دواى مردنى
به جورىك ناوسا كه نه يانتوانى هه ليبرگن و فرپى بده نه ناو گوپى
بيباوه په كانه وه. به هوى بونه ناخوشه كه يه وه!! به لكو له هه مان
شوین كه لى كورزا بوو، خو لیان كرد به سهریاو، مردنكى ناشيرين
وقیزه ون بوو!!.

هه ندی له زانایان ده لاین خواى گه وره له سوپه تی - الفرقان -
دا، باسى حالى عوقبه و هاوشپوه كانی ده كات كه شوین براده رى
خراب كه وتن. ده فهرمووى: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
يَلِيَّتِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ ﴿٢٧﴾ يَوَيْلَتِي لَيْتِي لَمْ أَخَذْ فُلَانًا
خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّتِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾ الفرقان: ۲۷ - ۲۹.

واته: نهو پوژده سته مكار به هه مووه پزى، قه پ ده گریت له
هه ردو ده ستى خوى (له سهر يه ك دايناون و ده يانكوژيت،
به مەرچى له دنيا دا كه سى په شيمان بيت له هه لویتست و كارىكى
ته نها په نجه يه كى خوى ده گزيت!!) به دهم شين و گريه و زارى
يه وه ده لیت: خوژكه شوین به رنامه ي پيغمبر ﷺ بكه و تمایه،

خۆزگه پښازه که ی نهوم په پړه و بکړدایه .. هاوار بۆمن، خۆزگه فلان و فیسارم نه کړدایه به هاوړل و هاوړی و ماموستای خۆم و (به درۆ و ده له سه ی نه خه له تامایه و به هاندانی نه و پښازی شیرکم په پړه و نه کړدایه .. نه و به قسه ی زل منی له یادی خوا و په پړه و کړدن له بهرنامه که ی ویل کړد، دوا ی نه وه ی که پوونی پیم راگه یه ندرابوو، شه یتانیش له ولوه هیچی بۆ ناکریت و پشستی بهر داوه و نه و تاوانبار دهکات و خۆی لی بهری دهکات و هر کابرای بی دین خه تابار دهکات!! .. {ته فسیری پۆشن، ل ۵۳۷}.

وهرن با پیکه وه دژه نمونه ی به سه رها ته که ی پيشوو

ببینین:

عیاشی کوړی نه بی په بیعه، ئیمانی هیتا و موسلمان بوو، به لام هیشتا باوهړی لاوازیوو، کاتی کۆچ کړدن بۆ مه دینه هاته پيشه وه و به هاوړپیه تی و دوستایه تی له گهل عومهری کوړی خه تاب، کۆچه که یان دهستی پیکرد و که وتنه پړی..

دایکی که سیکی نارد بۆ لای تاپپی بلای: دایکت نه مریت، پاشان دایکت سویندی خواردوو که (نه چپته بهر سیبه ر و هر له بهر خۆر بمینیته وه، وه هرگیز ناو به خۆیدا نه کات و خۆی نه شوات). تا ده که پښته وه بۆلای. بۆیه عیاش که دایکی زۆر خۆشده ویست به م قسه یه دهستی به له رزین کړد و، ویستی که بگه پښته وه بۆلای

دایکې. به لام عومهری کوږې خه تاب نه یه پښت. ته ماشاکه ن چنده
گرنگه که ھاوړپیه کت هه بیت هه ولې جیگیری و دامه زراویت بدات.
پاشان عومهری کوږې خه تاب وتی: ئه ی عیاش، ئه گهر دایکت
ئه مړو له بهر گهر مادا بوه سستی، ئه و سبه ینی ناچار ده بیت بږواته
بهر سیبهر، ئه گهر ئه مړو خو ی نه شوات، ئه و دوا ی ماوه یه ک له بهر
چلکنی ئه سپی لی ئه دات و ناچار ده بی خو ی بشوات..

مه به سستی ئیمامی عومهر ئه ووه بوو: له بهر چی ئه وده شله ژاویت
بوی؟! دوا ی دوو پوژ ی تر دایکت بیزار ده بی و، له تاو عه رقه و
چلکنی لاشه ی به ناچار ی خو ی ده شوات. خو ئه گهر که سیك بهر گه ی
خور بگریت، ئه و سبه ینی هیلاک ده بیت و واز ده هیئیت و
ده چیته وه بهر سیبهر.

ئیمامی عومهر عیاشی جیگیر ده کرد. به لام عیاش ده یوت: هر
ئهی بگه پیمه وه. بویه ئیمامی عومهر پی و: ئه ی عیاش ئه گهر
بگه پیته وه ده بیته مایه ی فیتنه بو دینه که ت!

جا موسلمان ی به ریژ، گهنجی نازیز، تیرابمینه و نرخی ئه و جوړه
ھاوړپیانته بزانه که پیت ده لئین: ئه و کاره مه که، براکه م ئه وه
حه رامه و ده که ویته هه له وه. بگه پی به دوا ی ئه م جوړه ھاوړپیه دا.
که به داخه وه له نمونه ی ئه م جوړه ھاوړپیانته وه کو گه وهر و
نالئون که م و ده گمهن.

ده چينه وه سهر باسه كه مان، عياش وتی: ئه بې هر بگه پيمه وه،
كاتی ئيمامی عومهر بينی هه ولدانه كه ی له گه ل عياش سودی نی یه
و، هر سوره له سهر نه وه ی كه بگه پيټه وه لای دایکي. ئيشيكي
سهر سوپهينه ری کرد، دابه زی له خوشتره كه ی و عياش خوشتری
پينه بوو. ئيمامی عومهر پپی وت: ئه ی عياش نه گهر هر
ده گه پيټه وه، نه وا به خوشتره كه ی من بگه پيوه، له وانه یه منت
بیربخاته وه و پوژيک له پوژان بگه پيټه وه بولام!

دياره له وکاته و سهرده مه دا، خوشتری سواری وه کو ئوتومبیلی
ئيسټا وابوو له پوی نرخ به رزی و گرانبه هایي یه وه، عياش
خوشتره كه ی وه رگرت و گه پایه وه بولای كه سوکاری و توشی نازار و
نه شکه نجه و لیدان بوو. خهريك بوو ناشوب و ناپه حه تی
ليککه ويټه وه.. مانه وه ی خوشتره كه ی عومهر له لای عياش
يادگاريه ک بوو، هر به بينینی عياش ئاین و باوه پی بیرنه كه وته وه.
دواتر عياش بولای ئيسلام گه پایه وه به هو ی چاکی هاوړيکه ی كه
عومهری کوپی خه تاب بوو. {هاوړپيټه تی، عمرو خالد، و: به ناز
جه مال، ۱۲ل - ۲۰}.

وتهى به نړخ

- ھاوړې باش له خودى خوت باشته، چونکه مړوځ هه ندى جار
خودى خوى فەرمانى به خراپه پى دهکات. به لام ھاوړې باش
فەرمانت پى ناکات تهنه به چاکه نه بیت. وتهى: ابن أبى أصيبعة.
- په وهرده کردنى ناکار و پړه وشت، له نان و جلو به رگ گرنګتره بڼ
مړوځ. وتهى: سوقرات.

- مړوځى ناکار جوان و پړه وشت به رز، نه گهر وه صفت کرد
شهرمه زار ده بیت، نه گهر هیرشت کرده سهرى بیده نگ ده بیت.
موسته فا لوتفى.

ھاوړې و ناوینه

پیغه مبهرى سه وهرمان ﷺ ده فهرموویت: (المؤمنُ مرأةُ
المؤمنِ). واته: که سانى ئیماندار ناوینه ی په کترن.. له پوانگه ی نه م
فهرمووده ی وه بابین خالى ھاو به شى نیوان ھاوړې و ناوینه
وه ربگرین:

- ھاوړې: ناوینه یه که بڼ بینینى پړه فتار و هه لسوکوت و
مامه لى باش و خراپى مړوځه کان.

- ناوینه: ناوینه یه که بڼ بینینى جهسته و له ش و لار و
دهر خستنى ناته واو یه کانى پړشاک و جلو به رگ.

ھاوپىڭ پىئويىستە لە ھەموو كاتىڭدا، ھەروەك ئاويىنە چۆن پىئويىستە بۇ دەرختىنى لايەنە باش و خراپەكانى ھەلسوكەوتى كەسەكان.

جۆرەكانى ئاويىنە ھەروەك لە ھاوپىڭدا ھەيە:

– ئاويىنەى زەرەپەين: ئەو ئاويىنەيەيە كە شتەكان وەك خۆى بەدەرناخت، بەلكو چەندىن قات لىمان گەرە دەكات.

– ھاوپىڭى زەرەپەين: ئەوانەن كە ھەمىشە شتەكانمان لى گەرە دەكەن، مېشمان لى دەكەن بە گامىش، ھەلەكانمان زۆر لەخۆى گەرەتر و زياتر نیشان دەدەن.

– ئاويىنەى قۆقز: ئەوہيە كە شتەكان بەخوار و خىچى نیشان دەدات، وەك خۆى وىنە نیشان نادات. چاكان لىدەكات بەخراپە و خراپىشمان لى دەكات بەچاك.

– ھاوپىڭى قۆقز: بەھەمان شىوہيە، ناتەواويەكانمان بەخراپتر نیشان دەدەن، چاكان لى دەكەن بە خراپ و خراپمان لى دەكەن بە چاك.

– ئاويىنەى پاست و باش: ئەوہيە شتەكان وەكو خۆى بەپاستى نیشان دەدات. وەكو خۆى ئاپاستەى بەرامبەرى دەكات. بى شارەنەوہى ھىچ ترسى، يان زىاد كەردنى ھىچ ترسى.

- ھاۋرى باش: ئەۋەيە كە ناتەۋاۋىيەكانى كەسەكان، ۋەك خۆى ئاراستەى بەرامبەر دەكات. بى ھىچ زىادەيەك و بى شكاندى ھاۋرىكەى، ھاۋرى پاست ھەروەكو كەم و كوپەكانت بى لى زىادەكردن ۋەكو خۆى پى دەلى، چاكەكانىشت ناشارىتەۋە ۋەكو خۆى باسى دەكات و، لەمىشدا لى زىاد ناكات و مەدھى ئاراست ناكات. ھەلەكانت نىشان دەدات بۆئەۋەى خۆت چاك بەكەى، چاكەكانىشت لى ناشارىتەۋە بۆئەۋەى ئائومىدت نەكات و ۋانەزانى چاكەت نى يە.

جالەبەر ئەۋە ھەروەكو چۆن پۆۋانە كە لە مال دىيىنە دەرەۋە، دەچىن بەلاى ئاۋىنەكەمانەۋە سەيرى خۆمان دەكەين و لە جەستە و جلوپەرگمان ورد دەبىنەۋە، بۆئەۋەى ئەگەر كەم و كوپى و ناتەۋاۋىيەكمان ھەبوو، پەلەيەكى بىزراۋ بەجەستە و جلوپەرگمانەۋە ھەبوو، پىش ئەۋەى كەس چاۋى پى بەكەۋى و پى شەرمەزارىن. خىرا بەبىدەنگى لاي بىبەين و چاكى بەكەين.

ھەر بەھەمان شىۋەش، پىش ئەۋەى ھەلۋىستىك، يان كارىك ئەنجام بدەين، پىۋىستە بگەپىنەۋە بۆلاى ھاۋرىكەمان. تاۋەكو وتۈيژ لەگەل ھاۋرىيانمان بەكەين بۆ ھەلەسەنگاندنى ئەۋ كارەى دەمانەۋىت ئەنجامى بدەين، بەۋەى تاچەند ئەنجامى باشى دەبىت.

وتهی جوان

- هاوړې گرتن گرنگه، به لām به رده وامي له گه ل هاوړې و نه چراندنی په یوه ندی گرنگتره.

- ئاسانه قوریانی دان بۆ هاوړې، به لām گرانه دوزینه وهی هاوړییه که شیاوی قوریانی دان بیت.

بۆزانپاری: له زاروهی زمانی عه ره بیدا، به رامبر هاوړې، دوو ووشه مان هیه:

(۱) زَمیل: واته: ئو که سهی که به قه زاقه دهر بووه به هاوړیت، به ناچاری له فرمانگه یه کدا به یه که وه کارده که ن، له شوقه یه کدا، له ژوریکدا، له قوتا بخانه یه کدا، ژیان کۆی کردونه ته وه. ئه م جوړه هاوړییه ه لېژاردنی تیدا نی یه.

(۲) صدیق: واته: ئو که سهی که به حه ز و خولیاو سروشتی خۆتان بوون به هاوړې، هه رچه نده له یه کتر دوربن، کار له خۆشه ویستی نیوانتان ناکات و کال نابیته وه..

ئوه شمان له بیرنه چیت، هه ندی جار هاوړې له (زَمیل) وه ده گزپیت بۆ (صدیق). ئه ویش به خۆی به رده وامي پیکه وه بوونی زۆره وه. هۆگری یه کتر ده بن، هه روه ک جاری واهیه هه ندیک که س، سه ره تا تا ماوه یه ک دلگیرنی یه، دواى مامه له یه کی زۆر له گه لیدا، ئه وکات خۆشه ویستی بۆ که سه که دروست ده بیت.

- پرسپار کړا له زانايه ک که هاوړې چاکه يان برا؟ له وه لameda
وتی: هاوړېش برايېه که خوت به ئاره زوی خوت هه لی ده بڅریت..

بزانه و ئاگادارېه: هاوړې له ده ست دانی ئاسانه، وه ک له
ده ست دانی کتیب و ئاوینه چوڼ له چهند چرکه یه کی که مدا ده توانی
ئاوینه که ت بشکیڼی و له ده ست خوتی بدهیت. يان کتیبیک به
ماوړه یه کی کورت به سوتاندن ده فیه وتینیت. به هه مان شیوه ش
له ماوړه یه کی که مدا هاوړې له ده ست ده چیت. به لام چونی کاتی
زوری ده ویت تا کتیبیک دابنیت، يان ئاوینه یه ک دروست بکهیت.
ئاواش ماوړه یه کی زوری ده ویت تا هاوړییه کی دلسوز ده دوزیته وه..
وتراویشه: (الصاحبُ صاحب) واته: هاوړې پراکیشه، هه موو
که سه کان له هاوړپکانيانه وه نزيك ده بڼه وه، واته: ده چنه وه سه ر
خو و په فتاری هاوړپکانيان. {گوفاری بپیار، ژ: ۴۷، ۳۲ل}.

کام ناسياو و ھاوړې بېهينه ماله وه و سهر سفره و

خوانمان؟

پيغه مبهري سهره رمان ﷺ، هاني داوین که که سيکی گوشه گیر نه بین و، به ته نها هر بؤ خومان نه ژین، به لکو هه ولېده یین تیکه لى کومل ببین. جا له و کاته دا خه لکی بؤ پو لین کردوین به م شیوه یه:

(۱) هر که س توشبووی له پيگا و بان و مزگه وت و فه رمانگه، سه لامى لى بکه، جا بیناسی یان نه ییناسی، بیناسی که پیاوی چاکه، خراپه، دینداره، بى دینه، موسلمانان، غه یره موسلمانان.. مادام مرقفه و توشی بووی به پوویه کی خوشه وه سلووی لى بکه. بؤنه وه ی بزانی خیرت بؤی ده وى و له شه پت نه مین بى و له شه پ و خراپه ی به دوربى. چونکه که سی لار و له ویر و لاساریش که سه لامت لیکرد، ده زانی نرخت بؤ داناوه و پزیی ده گری و نه گهر بیه وى نازاریشت بدات په شیمان ده بیته وه. بؤیه له سه لامدا. سه لام له هه موو که س بکه. فه رموی: (السَّلَامُ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ).

(۲) ھاوړپیه تی و تیکه لاویت باله گهل ئیماندارى پاسته قینه دا بیت، نه که هر موسلمانى به ناسنامه و قسه. بزانه له کرده وه یدا ئیمان پهنکی داوه ته وه، نه ما معامه له و سه فه ری له گهل بکه. پيغه مبهري خوا ﷺ فه رموی: (لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا). ھاوړپیه تی ئیماندارى پاست نه بى مه یکه.

٣) هاتوچۆی مال و عائيله و نان خواردن به يه كه وه و تيكه لاوی خيزانیت، با ته نها له گه ل ئيمانداريكي به ته قوا بيت. كه نهك هه ر ئه هلی مزگه وت و جومعه و جه ماعه ته. به لكو به كرده وه لیت بينیوه كه چهند چاو پاك و داوین پاكه، چهند دهرونی پاكه، چنده خوئی له حه رام ده پاریزی! لیی دلنای ئه گه ر بیه سهر سفره ت و نانت بخوا، نان دینت نادری، به چاوی خیانه ت و ناپاکی سهیری عائيله و خیزانت ناكات. دهی ئه مه ده توانی بیكه ی به هاوه لی تيكه لاوی بنه ماله ت. پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: (وَلَا يَأْكُلُ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ).

خۆشه ویستی نیوان هاورپكان، ته نانه ت له گۆریشدا !
له جهنگی (نوحود) دا، كه ژماره ی شه هیده كان ده گه یشته (٧٠) كه س، برینداريكي زۆر و شه هیدیكي زۆر، سه ره تا پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاماره ی پیدان كه شه هیده كان دوو دوو بخه نه ناو گۆرپكه وه، پاشان هاوه لان ده ستیان كرد به جیبه جی كردنی فره مانه كه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ، ئاله م كاته دا ئه گه رچی پیغه مبه ر ﷺ له گه رمه ی دفن و، شاردنه وه و ئازار و گریان و، نا په حه تی له سه ر مردنی حه مزه ی مامی دابوو، له م كاته دا پوه ی كرده هاوه لانی و فره مووی: بوه ستن و ورد ببه نه وه و بگه رپن بۆ (عبدالله ی كوپى حه رام) و (عه مرى كوپى جموح)، به يه كه وه له يه ك گۆرپدا بیان

نښن. فرموی: (إِدْفَنَاهُمَا سَوِيًّا فَإِنَّهُمَا كَانَا مُتَحَابِّينَ فِي الدُّنْيَا). واته: به یه که وه بیان نښن، چونکه له دنیا دا ئه م دوانه زور هاوړپیه تیان به هیز بوو، وه زور یه کتریان خوشده ویست، جاپون له دنیا دا زور به ی کات به یه که وه بوون، باله گزپیشدا هر به یه که وه بن!!.

له قیامه تیشدا له گهل هاوړیکانمان به یه که وه زیندوو

ده کریښه وه

پوړتیکیان پیغه مبه ری خوا ﷺ له مال دهرچوو، دهستی کرد به گه پان و هه وال پرسى به دواى ئیمامى نه بوبه کر و عومهردا، له به رده م هه موو هاوه لاند وستاندنې. پاشان دهستی کی خسته ناو دهستی ئیمامى نه بوبه کره وه و دهستی کیشى خسته ناو دهستی ئیمامى عومهره وه و، پوی کرده هاوه لان و فرموی:

(هَكَذَا تُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: ثابو شیوه یه ش له قیامه تدا زیندوو ده کریښه وه. {هاوړپیه تی، عمرو خالد، و: به ناز جه مال، ل ۴۴}.

له هاوړی خراب چیم دهستکه وت؟!

دوپیواو که هاوړی گیانی به گیانی به کتربوون، به کیکیان
خواناس و چاکه خواز و په فتار جوان بوو، پاریزی له ناوی شه وی
ده کرد، چه لالخور و مامه له دروست بوو.. ئه وی تریشیان به
پیچه وانه ی نه مه بوو، خوانه ناس و خراپه کاربوو، به سهر مائی خواوه
نه ده چوو، له مامه له ی ناشه رعی و مائی هه تیو و مائی مزگه وتیش
نه ده سله میوه!

به لام سهیر و سه مه ره له وه دا بوو، که کوړی پیواوه خیرخوازه که
هه تا بلئی خراب نارپه سهن و چه قاوه سوو به دکردار بوو،
به درپه فتار بوو! کوړی کابرای خوانه ناسیش هه تا بلئی خواناس و
چاکه خواز و کردار و په فتار جوان و زمان شیرین و په وشت
به رزبوو!.

پوژیک کابرای خواناس دهرده دلی خوی لای کابرای هاوړی کرد
و وتی: ئه ری زور سهیره من نه که هه رام، به لکو خوشم له گومان
لیکراوه کان پاراستوه، توش باش خوت دهناسیت پیویست به
ته عریف و پیا هه لدان ناکات. به لام کوړی من چونه و کوړی توش
چونه؟

کابراش یه کسه ر وتی: ده زانی بوچی وایه؟!

وتی: نه خیر نه وه لالا.

کابرای حه رام خۆر وتی: کوږه که ی من بهرده وام له مالی ئیوه یه و، نان و خواردنی ئیوه ی زیاتر خواردوه له نان و خواردنی خۆمان. واته: به نان و خۆراکی حه لال و زولال په روه رده بووه..

کوږه که ی ئیوه ش بهرده وام نان و خواردنی مالی ئیمه ی خواردوه که حه لال و حه رامی هه مووی تیکه له. بویه ئاوا خراب ده رچوو. واته: به نانی حه رام گۆش کراوه !!.

ئو کاته کابرای خواناس بیري که وته وه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ بى حکمت نه یفه رموو: (لَا تُصَاحِبِ إِلَّا الْمُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا). واته: هاوړپیه تی مه که له گه ل ئیماندار نه بی، به ته نها مرؤفی خواناسیش له نان و خواردنت بخوات.. به لام دره نگ پی زانی و تازه کار له کار ترازابوو، دهستی له بنی هه مانه که وه ده رچوو. به سه ره اته که شی بویه گپ راوه ته وه تا خه لکی په ند و نامۆزگاری لیوه ربگرن و به ده ردی ئو نه چن..

هاوړپى خراب وه کو ناگر وایه، کابرا هه زار سال ناگر په رستیت که دهستی لیدا دهستی ده سوتینیت. ئاو و هه واش له نزيك و ده وروبه ری لاکه توپپوی پزیو بۆگن، پیس و بۆگن ده بن!.. {پایزه برا، مه لا نه حمه دی شه ريعه ب، ۱، ل ۷۵}.

هاوړی دهگمه نه کان

ئو مړوځه یی هاوړپیه کی دلسوز و به وفا و خه مخوری نی یه،
وه کو جهسته یه کی بی پوچ وایه. گرنگی نی یه نیمه چنده هاوړپیمان
هیه، گرنگ نه وه یه بزاینن هاوړپیکانمان کیڼ؟

له م زه مانده دا هاوړپیانن به وفا و به نه مه ک و دلسوز و خه مخور،
دراویکی دهگمه نن. هاوړپی پاسته قینه گنجینه یه کی به نرخه، تکایه
پاریزگاری له و گنجینه یه بکه، له دهستی مه ده، چونکه دهست
که وتنه وهی نه سته مه..

چه نده جوانه ئو هاوړپیه تیه ی پاک و بیگه رد و دور
له بهر ژه وهندی مادی و مهرامه، ژیان چه نده خوشه له گه ل هاوړپی
دهگمه نه کانت، به لام چه ند سهخته له بی هاوړپیه تی، یان له گه ل
هاوړپی بی وفا !!

هاوړپی پاسته قینه له خوشی و ناخوشیدا، له شین و شایدا،
به شداریت دهکات. هاوړپی پاسته قینه هه میسه له کاتی ناخوشیدا
له تهنیشتی هاوړپیکه یه تی، هرگیز لی دور ناکه ویته وه، هاوړپی
پاسته قینه نه گهر هه لته کرد، مالئاوایت لیناکات، به لکو لیبور دنت
پیشکesh دهکات.. هاوړپی پاسته قینه هه میسه هه وائلت ده پرسى،
لیت بیزار نابیت. نه گهر زیزی کردی ناخه ویت، تانه و ناشتت
دهکاته وه.

لە ھەمووی گرنگتر ئەو ھە: کە ھاوپرى پاستەقینە بەبى ھىچ
مەرام و بەرژەو ھەندىھى مادی و مەعنەوى توى خوشدەوئەت.
بەلام: ئایا ھەموو کەس دەگونجى بیکەیتە ھاوپرى خۆت؟!
ئەم پەندە زۆر جوانە کە دەلئەت: پىم بلای ھاوپرىکەت کىيە، پىت
دەلئەت تۆ کىي!

لەبەرئەو پىوئستە کەسانى پەوشت بەرز و ئاکار جوان و
پاستگۆ و بەو ھەفا و داوین پاک و دەست پاک و زمان پاک و ئەمین
ھەلبرئىرین، بۆئەو بىانکەینە ھاوپرى خۆمان. چونکە دەبەت ئەو
بزانیت کە تۆ لەبرى ھاوپرى دوزمەنت ھەلبراردووە!!

پىغەمبەرى ئازیز ﷺ دەفەر مووئەت: (ھاوپرى لەسەر دىنى
ھاوپرىکەیتى، باھەرىک لە ئىو ھەروانئەت ھاوپرىتەت کى دەکات).

نەمۆنى ھاوپرىيانى پاستگۆ و بەو ھەفا لە مێژوودا تۆمار دەکرى و
دەبەتە چىرۆک و لەپووپەرى کتیب و پۆژنامە و گۆڤارەکاندا پەخش
دەکرى و ھەزاران کەس دەخویننەو و سود لە ھەلوئىست و
و ھەفادارىيان و ھەردەگرن..

بابىکەو ھەچىرۆکى ئەم دەستە ھاوپرىيانە بخویننەو ھە:
کوپىک لەسەرەتای تەمەنى لاوئەتەو ھە، پزىشکەکان پايانگەياندا
کە تووشى نەخۆشى شىرپەنجە ھاتووە، چەند ھەفتەىک لە
نەخۆشخانەى تايبەت خەوئىرا و، لە پىگەى تىشک و چارەسەرى
کىماوئەو ھەچارەسەرى بۆ کرا.

له کاتي وەرگرنتی چاره سهره کیمیا بیه کاند، ته وای تاله
په شه کانی قزی له ده سندا نه و پوژدهی له نه خوشخانه هاته دهر،
له پښکې گه پانه وهی بۆ مال، هستی به نیکه رانی و دوو دلی
ده کرد، نه که به هوی نه خوش بیه که یه وه، به لکو هستی به شهره زاری
ده کرد که چون به سهری که چه له وه بپواته نیو هاوړیکانی یه وه؟!
چون بپواته وه بۆ قوتا بخانه؟! بپاریدا بۆ نه و مه بسته، کلوتیک
بکاته سهری و هر چونیک بیت بپواته وه بۆ قوتا بخانه که ی و دريژه
به خويندنه که ی بدات..

له م خه یا لانه دابوو، توتومبیل که له به رده رگای ماله که یاندا
وه ستا! دابه زی و به ره و مال هه نگای نا، له ناکاو شتیکی زور
سهر سوړه پنه ری بینی!

بینی و نزیکه ی (۵۰) که س له هاوړیکانی به یه که وه و له به ر
ده رگای مال پیشوازیان لیکرد و پیکه وه به یه که ده نگ گوتیان:

به خیر بییته وه بۆ مال، به خیر بییته وه بۆ ناومان!..

نه م لاره سهری کردن، به چاوه کانی خوی بپوای نه ده کرد، بیني
مه موو نه و په نجا هاوړپیه ی سهریان سفر کرد بوو، ته نها بۆ نه وه ی
هاوړپیکه یان خه مبار و نیکه ران نه بیت و بیتاقت نه بیت. نه وه
هاوړپیه تی راسته قینه یه، هه ستر کردن به نازار و خه مه کانی یه کتری،
هار سوزی و هاوخمی یه کتر!! {گوفاری بپار، ژ: ۶۲، ل ۴۱،
نوسینی: نالانی}.

هاوړپیه تی گیانداران

هه ندی جار مړوؤ له چاوپيکه وتنی په فتاری هاوړپی خراب، وازی له هاوړپیه تی و براده ری هه موو مړوؤه کان هیناوه و، گیانداریکی کردووه به هاوړپی خوی. وهکو له م به سه رها ته دا ده بینین که نیمامی ابن الجوزی له کتیبه که یدا: (الأذکیاء: ص ۲۹۸) دا گتړاویه تیه وه ده لی:

کابرایه ک هه بوو، ناوی (حَرث بن صَعَصَعَة) بوو، ئەم پیاوه دۆستایه تی و هاوړپیه تی که سی نه ده کرد، ته نها یه ک سه گ که له به چکه بیه وه خوی به خیوی کردبوو، هاوړپی شه و پوژنی بوو. زانایان و پیاوانی به پړز لییان ده پرسى: هو ی چیه تو وازت له هه موو که س هیناوه و ته نها هاوړپیت سه گه که ته؟! نه ویش وتی: ناحه قم مه گرن و گوی بۆ باس و به سه رها تم بگرن:

من گه نچ بووم، هاوسه رم هه بوو، چه ند براده ریکی به حیسابی خوم نۆر دلسۆز و گیانی به گیانیم هه بوو، شه و پوژ به یه که وه بووین. له ماله وه به خیزانی داده نیشتین..

پوژنیکیان بۆ کاریکی تاییه تی خوم چومه شوینیک و براده ره که م خوی لی جیا کردم وه، تومز ئەم براده ره ناپاکه، دهستی له گه ل خیزانه که مدا تیکه ل کردووه و، که زانیویه تی من له مال نیم چوه بۆ لای. نیواره که گه پامه وه و ده رگام کرده وه، چی ببینم؟!

والاشه ی ژنه که م به خنکاوې له وې که وتووه و لاشه ی
براده ره که شم له لایه وه و قورقوراکه ی ه لېرې دراوه و لاشه یان پوته و
سه که که شم به دیاریانه وه وه ستاوه و ده می به خوینه !

که چاوی به من که وت سه یری کردم و، سه یری براده ره که م و
ژنه که می کرد، به ئاماژه تیی که یاندم که بینویه تی ئم پیاوه خوی
کردووه به م ماله دا و منی له گهل نه بووم. زانیویه تی کاره که ی
نابه جییه، بویه چاودیری کردوون و که بینویه تی وابیه که وهن و،
ئو براده ره م ناپاکی له گهل کردم، په لاماری داون و خنکاندونی و
به دیار لاشه که یانه وه ماو ته وه. تامن ده که پیمه وه و راستی
مه سه له که ده زانم !!

نیر ئو هم بینی، وازم له هاوړییه تی ه موو که س هیئا و ئم
سه که م به سه ر بو هاوړییه تی. پاشان (حرث) ئم شعره ی وت:

فَلَلْکَلْبِ خَيْرٌ مِنْ صَدِيقٍ یخوننی

وینکح عرسی بعد وقت رحیلی

سأَجْعَلْ کَلْبِي مَاحِيَتٍ منادمی

وَأَمْنُهُ ودي وصفو خلیلی.

{سَاعَةٌ وَسَاعَةٌ، محمود المصري، ص ۳۹۰}.

ھاوړپيه تي مهيمونيکي شاره زاو وهفادار!

له کتیبې (عَجَائِبُ الْهِنْد) دا هاتووه، که نوسه ره که ی له گه شتی ولاتی هندستاندا شتی سهرسوپهینه ری بینووه و تۆماری کردووه... یه کی له وانه نه ویه که ده لی: له گوندیکدا کابرایه کی بازرگان هه بوو، نه م بازرگانه له جیاتی مروفیک. کورپکی گه نج بکات به هاوکار و به رده ست و خزمه تکاری، هاتبوو مهیمونیکی پاگرتبوو، نه م مهیمونه گه سکی بۆ له ماله که ی دها و بۆی خاوین ده کرده وه! نه گه ر یه کی له ده رگای بدایه، ده چوو ده رگای لی ده کرده وه و پیشوازی میوانی ده کرد، پاشان ده رگاکی داده خسته وه.

ئاگری ده خسته ژیر مه نجه لی خواردن و فووی لیده کرد، تا ناگره که بلنسه ی ده سهند. چیلکه و داری بۆ ناگر دینا، میثی له سهر سفره ی نان خواردن ده رده کرد. که خاوه نه که ی ده خوت، به باوه شین فینکی ده کرده وه و باوه شینی ده کرد!

هر نه م گه پریده نوسه ره ده لی: له (عهمان) نیش ئاسنگه ری کم بینی مهیمونیکی لایوو، کاری له سهر نه و ئامیره ده کرد، که فوو له کوره ی ناگره که ده کات. له به یانی تا ئیواره نه مه کاری بوو! شاگردیکی زور گوپرایه ل و بی کیشه بوو! ئاسنگه ره که ده یوت: نه وه ماوه ی پینج ساله ئاوا کارم بۆ ده کات و پوژئی له پوژان که مته رخمی نه بووه! {سَاعَةٌ وَسَاعَةٌ، محمود المصري، ص ۳۶۵}.

وهفاداری گیانداران بۆ ھاوړپکه یان، دواى مردنى!

گیانداران نهك هەر له ژياندا ھاوړپه کی وهفاداری مړؤځ بوون.
به لگو له دواى مردنى خاوه نه کانیشیان ئه وپه پری وهفاداری
ھاوړپه تیان نیشان داوه، با سه رنجی ئه م دوو به سه رها ته بدهین:

په که م: وهفاداری ئه سپيک بۆ خاوه نه که ی!

نوسه ری به ناویانگ (عبدالرزاق نوفل) له کتیبه که یدا (أسرار و
عجائب، ص ۱۱۹) دا. ئه م به سه رها ته مان بۆ ده گړپته وه که له شارى
(مرسى) له ولاتى میصر پوویداوه و، باسى وهفاداری ئه سپيک
دهکات بۆ خاوه نه که ی، به سه رها ته که ی به م شیوه په یه:

پیاوړک ماینکی ده بی و ئه م ماینه به چکه په کی ده بی. به لام
هیشتا به چکه که ی شیر خوره ده بی، که ماینه که گیان له ده ست
ده دات و ئه م جوانه ماینه بی دایک ده مینیتته وه.

دیاره ئه و زه مهنه شیرى قوتو و مه مکه وه کو ئیستا نه بووه.
بۆیه خاوه نه که ی دینى جۆ ورد ورد دهکات و شه کرى پتوه دهکات
و، دهیدات به م به چکه یه.. ئیتر جوان خزمه تی دهکات و ئه گه ر
ناساغ بی، حکیم و دکتورى به یته ری بۆ دینى و، چاره سه ری
دهکات. هه تا جوانه ماینه که گه وړه ده بی و ده بیته ئه سپيکی
که وړه.

دواى چوار سالّ ئه م پياوه كه چوته تهمه نه وه، نه خوښ ده كه ویت و له جیگه دا ده كه وی و خواردن و خواردنه وهی بۆ ناخوری. ئه م ئه سپه كه ده زانی خاوه نه كه ی كه له منالیا وه كو دایكى به خپوی كردووه و نذر دلسوزی بووه. وه فاداری خوی ده نوینى و نه مېش دلى هیچ نابا و هیچ نالیک و، خواردنك كه بوی داده نری ناخوات و سیبهر و شوینى حه وانه وهی خوی به جیدیللی و، پوژانه به دیار خاوه نه كه یه وه ده وه سستی، كه له ژیر كه پریكى ھاوینه دا پاكشاهه!

پاش چند پوژئ، كابر دهمری و و دهنگ گریان و شین و شه پوړی مال و مندالی بهرز ده بیته وه و، ئه سپه كه كه گوپی له ھاوار و گریانى ژن و مندالی خاوه نه كه ی ده بی!

ده زانی خاوه نه كه ی مردووه و نه مېش له گه ل خه لكه كه دا ده پوات بۆ گزپستان و، هه تا خاوه نه كه ی ده خه نه قه بره وه و دای ده پوښن و ته لقین ده كړئ له وی ده بیټ. پاشان خه لكه كه بلاوه ی لیده كه ن. نه مېش ده چپته سهر گردول له یك و له سهر به رزیه كه وه خوی فری ده داته خواره وه و، لای خواره وهی به رده لان ده بی و به ربه رده كان ده كه وی و گیانی له ده ست ده دات!!

به كرده وه وه فاداری بۆ خاوه نه كه ی دهر پری و سه لماندی به بی نه و ژيانى ناوی!! {ساعة وساعة، محمود المصري، ص ۳۶۰}.

دووہم: سەگىك شەش سالا گۆرى خاوەنەكەى

بەجىنەھىشتووہ!

پۆژنامەى (دەلىلى مەلىلى) بەرىتانى بالوى کردۆتەوہ كە بەدرىژاى شەش سالا، سەگىكى بەوفا ھەموو شەوىك ھەتا بەيانى لەسەر گۆرى خاوەنەكەى پۆژ دەكاتەوہ، ئەو سەگە ئەلمانىەى كە بە (كاپتن) بانگ دەكرىت، بەدرىژاى ئەو ماوہى، بەھىچ شىوہىەك گۆرى خاوەنەكەى بەجىنەھىشتووہ، كە لەگۆرستانى شارى (فېلا كارلوس بان) لەناوہ پاستى ئەرچەنتىن بەخاك سپىردراوہ.

خانەوادەى مردووہ كە دەلێن: پىشتەر بەھىچ شىوہىەك ئەو سەگەمان لەگەڵ خۆماندا نەبردووہ بۆ گۆرستان، لەبەرئەوہ بەلامانەوہ جىگەى سەسوپمان بوو، كە چۆن گۆرەكەى دۆزیوہتەوہ!.

پۆژنامەى ناوبراو ئەوہشى ئاشكرا کردووہ: ئەو سەگە بەوہفایە ھەموو پۆژىك سەعات شەشى ئىوارە دەچىتە سەر گۆرى خاوەنەكەى و، ھەتا بەيانى لەلای گۆرەكەى دەمىننیتەوہ! لە ئىستاشدا كرىكەى گۆرستانەكە خواردن و خواردنەوہ دەدەن بەسەگەكە، دواى ئەوہى سەكەگە بۆتە بەشىك لەژيانى ناو گۆرستانەكە. {ھەفتەنامەى (بەيان) ژ: ۳۰، ل ۹}.

کۆتایی

هه زاران هه زار سوپاس بۆ خوای به خشندهی میهره بان، که یارمه تی دام بۆ ته و اوکردنی زنجیره باسی (له خوا غافل مه به)، خوای گه وره لیمان قبول بفهرمووی و، له کهم و کورتی و هه له کانمان ببوری و بیکه یته تویشوی قیامه تمان.. بۆ خۆم و دایک و باوکم و هاوسهر و مندا له کانم.

خوایه گیان هه میشه یاد و زیکری تو بکهین و له تو غافل نه بین.. خوایه گیان به لوتف و که په می بی سنوری خۆت پاداشتی زه حمهت و ماندوو بوونی (کاک مه ریوان)، به پرتوبه ری پرۆژه ی گه شه، وه هه ردوو لاوی مه رد کاکه: (ئیحسان و میران)، که به تایپ وه له چنی و ته صمیم و به چاپکه یاندنی ئه م کتیبه وه زۆر ماندوو بوون. هه ر ده ست و چاویان خۆش و گه ش بی و به ره میان زیاتری.

ئێوه ش خوینه رانی به پڕز له دوعای خیر بیبه شمان مه کهن. دووباره و سه د باره، سوپاس بۆ خوای میهره بان له سه ره تا و له کۆتاییدا. صلاوه تیش بۆ سه ر گیانی پاک و پۆخی هه میشه زیندووی سه ردار و سه ره رمان نوری چاومان. شه فیعی مه حشه رمان. به ئاگا هیته وه مان له خه وی غه فله ت پێشه وای پێغه مبه ران محمد المصطفی ﷺ..

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

کاترژمیږ: ۸:۴۱ خوله کی یه کشه ممه / شه وی شه ممه

۲۰۱۵/۵/۲/۳ (پیره مه گرون).

ته واو..

وانسی

۳۰

گرنگی هاوړی لمړیاند..

